

Q6:412

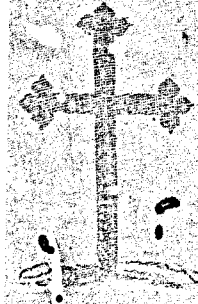
M91

1152702

13/6

பொஸ்தில்லவென்ற
ருபவாக்கியப்பிரசங்கப்

புஸ்தகம்;

13/6

கவுண்டிலகையுண்ட இலிஸ்தவப் பிரசங்கிக்
கிறும். ச. வந்த. ச. உரு.

தரங்கம்பாடி
6
துத்தரன் மிதியோன் அச்சுட்டத்தில்
இயற்றென்பவால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1866

④ 2. 31 on 8.

[illegible]

“பாவத்தை அறியாதவரை நமக்கே பாவமாக்கினார்.

• 2 கொரி. 5. 21.

115292

80412

736

242

1. அன்புள்ள சுவாமி! நீர் வருத்தமாக
இறந்துபோகத் தீர்த்ததேனுக்காக?
நீர் என்ன செய்தீர்? தேவரீரின் மீது
என் அந்தத் தீது?

2. அவ்வாறையாவும் உமக்கெதிலுலே
உண்டிற்று? ஐயோ என் பாவத்தால்,
கர்த்தாவே, உம்மை இத்தனை அடித்தேன்,
நானே வதைத்தேன்.

என் உள்ளங்கால் தொடங்கி உச்சி மட்டும்
பெய்லாங்கிலுல் நிறைந்தும் நன்மையற்றும்
இருந்த நானே அந்தத் தீமை யாவும்
அடைய நியாயம்.

மிருந்த அன்பு! கர்த்தர் சாக நொந்தார்:
பெரிமேய்ப்பர் ஆட்டுக்காகச் சிவன் ஈந்தார்:
உலகம் தப்பத் துற்றமற்ற மீட்பர்
கடனைத் தீர்ப்பர்.

— 200 —

அறிப்பு	iii
முன்னுரை	v

முதலாம் பங்கு.

I. இயேசுவானின் தாம் சகிக்கவேண்டிய பாடுகளுக்குத் தம்மை ஆத்தம்பண்ணினது.

பொருள்.	பக்கம்
1. இயேசு தாம் சிறுவையில் ஆறையப்படப் போகிறதைக் குறித்துத் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு அறிவித்தது.	1
2. யூதர்கள் இயேசுவைப் பிடிக்கச் செய்த யோசனை.	4
3. பண்டிகைகளில் அவனார் பிடித்தால் கலகம் உண்டா குமென்று யூதர்கள் வேறே தீர்மானம் பண்ணினது.	8
4. இயேசு சீமோனுடைய வீட்டில் பந்தியிருக்கையில் அவருக்கு அபிஷேகம் செய்து விட்டார்.	10
5. அவருக்குச் செய்யப்பட்ட அபிஷேகம்.	12
6. சீஷர்கள் உயிரெழுந்தது.	14
7. தமக்கு அபிஷேகப்படுவானின் ஸ்திரீக்காக இயேசு பரிந்து பேசினது.	16
8. மெற்சொன்ன சங்கதி.	18
9. யூதாஸ்காயோத்து பிரதான ஆசாரியர்களிடத்திற் ப் போனது.	22
10. முப்பது வெள்ளிக்காசு கொடுப்போமென்று பிரதான ஆசாரியர்கள் முடிபந்தம் செய்தது.	25
1. பல்காப்போசனத்தை எவ்விடத்தில் ஆயத்தம் பண்ணலாமென்று இயேசுவைக் கேட்டது.	28
2. இன்னவிடத்தில் ஆயத்தம் பண்ணவேண்டுமென்று இயேசு பேதருக்கும் யோவானுக்கும் சொல்லியனுப்பினது.	31
13. பல்காப்போசனத்தை எத்தனம் பண்ணினது.	33

இயேசு தம்முடைய சீஷருடனே பங்கா போசனத்தைப் புளிக்கப்போனதும் அப்பொழுது அவர்களுடைய சம்பாஷணை பண்ணினதும்.	37
15. அவர் அங்குக்குப் பாத்திரம் கொடுத்தது.	41
16. கர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தப்பட்டது.	43
17. மலர் சொன்ன சங்கதி.	46
18. இயேசு தாம் தேவனிடத்திலிருந்து வந்ததையும் மறுபடியும் தேவனிடத்திற்குப் போகிறதையும் பற்றிச் சொன்னது.	52
19. இயேசு சீஷருடைய கால்களைக் கழுவினான்.	55
20. சீமோன் பேதுரு தடை சொன்னது.	59
21. அவர் மாதிரியை அவர்கள் பின்பற்றும்படி சொன்ன புத்தி.	65
22. சீஷர்களில் ஒருவன் தம்மை காட்டிக்கொடுப்பானென்று அறிவித்தது.	70
23. தம்முடைய சீஷர்களை மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியதைக் குறித்து சொன்னது.	74
24. இயேசு தமது ஆவியில் கலக்கம் அடைந்தது.	77
25. சீஷர்கள் துக்கம் அடைந்தது.	80
26. தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பவனுக்கு வரும் கேட்டை அறிவித்தது.	82
27. அவன் இன்னொருவன் குறிப்பாகக் கட்டினது.	86
28. யூதாவுக்குள் சாத்தான் புகுந்ததும், அவன் காட்டிக் கொடுக்கும்படி புறப்பட்டது.	90
29. தங்களுக்குள்ளே எவன் பெரியவன் என்று சீஷர்கள் வாக்குவாதம் பண்ணினது.	94
30. பிதா தம்மை மகிமைப்படுத்துவதை அவர் அறிவித்தது.	98
31. சீஷர்கள் ஒருவரில் ஒருவர் அன்பாயிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னது.	101
32. பேதுரு தான் இயேசுவுக்குப் பின்செல்லவேண்ட என்று துணிவாகப் பேசினது.	104
33. பேதுரு தம்மை மறுதலிப்பதை அறிவித்தது.	107
34. பண்பை, சாமரணியை, கத்தி இவைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படி அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கற்பித்தது.	111

நிமிஷம்.

35. சீஷர்கள் தம்மிடத்தில் இடமடைவதை அவர் அறிவித்தது.	114
36. தான் கலக்கம் அடைவதில்லையென்று பேதுரு துணிவாகச் சொன்னது.	116
II. இயேசு கெத்செமனே தோட்டத்தில் பட்டினத்துப் பாடுகள்.	
37. இயேசு தம்முடைய சீஷருடன்கூடக் கெத்செமனே தோட்டத்தில் பிரவேசித்தது.	118
38. இயேசு சீஷர்கள் சீமோன் விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணும்படி கேட்டுக்கொண்டது.	121
39. அவர் அவ்விடத்தில் மூத்தலும் ஜெபம் பண்ணினது.	125
40. பின்னும் அவ்விடத்தில் அவர் இரண்டாம் தரமும் மூன்றாம் தரமும் பண்ணின ஜெபம்.	129
41. தேவதூதன் தோன்றினதும், அவருடைய வேலை இரத்தத் துளிகளாகத் தரையில் வீழ்ந்ததும்.	131
42. அவர் சீஷரிடத்தில் வந்து அவர்கள் நித்திராபண்ணக்கண்டதும், தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பவன் சமீபமாய் வருவதை அறிவித்ததும்.	134
43. யூதா அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கும்படி பகைஞரோடுகூட அந்தத் தோட்டத்திற்கு வந்தது.	136
44. இயேசு தம்மைப் பிடிக்க வருகிறவர்களுக்கு எதிராகப் போனது.	138
45. யூதா அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தது.	142
46. சத்திருக்கள் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டதும் பேதுரு அவர்களில் ஒருவனைக் காத்த வெட்டினதும்.	145
47. இயேசு பேதுருவைக் கடிந்துகொண்டதும் வெட்டப்பட்டவனுடைய காலைக் குணமாக்கினதும்.	147
48. அவர் தம்மைப் பிடிக்கவந்தவர்களோடே சம்பாஷித்ததும், சீஷர் அவரைவிட்டு ஒடிப்போனதும்.	151
49. வேழத்தைப் பார்க்கவந்த வாலிபனைப் போர்ச்சேவகர்கள் பிடித்தது.	155

இரண்டாம் பங்கு.

I. இயேசு தீயசபைக்கு முன்பாகப் பட்ட பாடுகள்.

50. இயேசுவைப் பிடித்தவர்கள் அவரை என்ன காயிபா என்பவர்களிடத்திற்குக் கொண்டுபோனது	158
51. இயேசுவும் மற்றொரு சேஷனும் பிரதான ஆசாரியனுடைய அரண்மனைக்குப் பிடிவேசித்தது	161
52. பேதுரு இயேசுவை அறியேனென்று மதல்தரம் மறுதலித்தது	164
53. பிரதான ஆசாரியன் இயேசுவின்மீது சேஷனாயும் போதகத்தையும் குறித்து அவரிடத்தில் விசாரித்தது	168
54. பிரதான ஆசாரியனுடைய ஊழியக்காரரில் ஒருவன் இயேசுவை அடித்தது	172
55. பேதுரு இரண்டாம் தரம் இயேசுவை அறியேனென்று மறுதலித்தது	175
56. பேதுரு மூன்றாம் தரம் மறுதலித்ததும் சேவல் கூவினதும் ..	180
57. இயேசு பேதுருவை நோக்கிப் பார்த்ததும் அவன் தன் குற்றத்தை உணர்ந்து அழுததும்	185
58. பொய்ச்சாட்சிகள் அவருக்கு விரோதம் செய்யச்சாட்சி சொன்னது	191
59. தேவனுடைய குமாரருடைய கிறிஸ்து தீதானே என்று பிரதான ஆசாரியன் அவரை ஆணையிட்டுக் கேட்டது	196
60. அவர் தாழ்த்தேவனுடைய குமாரனென்று அறிக்கை பண்ணினதும் அவருக்கு மரணஆக்கினைத் தீர்ப்புக் கொடுத்ததும் ..	200
61. பிரதான ஆசாரியனுடைய ஊழியக்காரர்கள் அவரைக் கனவீன்மாக நடப்பித்தது	207
62. மறுநாள் காலைச் சங்கர்தார் மறுபடியும் கிறிஸ்துவை வினது	212
63. இயேசு தாம் தேவனுடைய குமாரனென்று மறுபடியும் அறிக்கை பண்ணினது	215
64. இயேசு பிலாத்துவிடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டது ..	219

நிவானம்.

65. யூதா அடைந்த பரிதாபமான முடிவு	223
66. யூதா எறிந்துவிட்ட பணத்தை எடுத்துக் குயவனுடைய நிலத்தைக் கொண்டது	229

II. இயேசுவாழிவர் பிலாத்துவினுடைய நியாயத்தலுத்துப் பட்ட பாடுகள்.

67. இயேசுவின்மேல் சாற்றுகிற குற்றம் இன்னதென்று பிலாத்து விசாரித்தது	236
68. கிறிஸ்து சனங்களைக் கலகப்படுத்தினதாக அவர்மேல் குற்றம் சாற்றினது	242
69. இயேசு தாம் சத்தியத்திற்குச் சாட்டுகொடுக்கப் பிறந்தவரென்று அறிக்கை பண்ணினது	247
70. பிரதான ஆசாரியர் அவர்பேல் அநேக குற்றங்களைச் சாற்றினது	254
71. பிலாத்து யேசுவானவரை ரோதிவிடத்திற்கு அனுப்பினது ..	259
72. ஏரோது அவரைப் புரியாகப் பண்ணினது	264
73. பிலாத்து தான் அவரிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணவில்லை யென்று சொன்னது	271
74. சனங்கள் பரபாசை விடுதலைபண்ணக் கேட்டிருக்கொண்டது	276
75. யூதா வித்தியாக்கலாமென்று பிலாத்து கேட்டது	280
76. பிலாத்துவினுடைய மனைவி கண்ட சொப்பனம்	285
77. பரபாசை விடுதலைபண்ணி இயேசுவைக் கொலைசெய்விக்கும் படி கேட்ட ஆசாரிகள் சனங்களை ஏவினது	290
78. பிலாத்து இயேசுவின்மீடத்தில் குற்றம் இல்லை என்று மூன்றாம் தரம் அறிவித்தது	293
79. இயேசுவிற்குச் செய்யப்பட்ட பற்பல குற்றங்கள்	300
80. பிலாத்து முன்முடியும் சிவப்பான வங்கியும் தரிக்கப்பட்டவரான இயேசுவை யூதர்களுக்கு முன் நிறுத்தினது	310
81. நியாயப்பட்டிரமானத்தின்படி அவர் சாகவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னது	316
82. பிலாத்துக்குக் கிறிஸ்து உத்தரவு சொன்னது	323

பக்கம்	
83.	கப்பத்தா என்ற இடத்தில் உட்கார்ந்து யூதர்களுக்கு மூன்றாம் பாக இயேசுவை நிறுத்தினது 328
84.	பிலாத்து தன் கைகளைக் கழுவினது 334
85.	பரபாசை விடுதலைபண்ணி இயேசுவைச் சிலுவையில் அறை யும்படி ஒப்புக்கொடுத்தது 340
III. இயேசுவானவர் கொல்கதாவில் பட்ட பாகென்.	
86.	சீமோன் அவருக்குப் பின்னே சிலுவையைச் சுமந்துபோ வது 345
87.	எருசலேமை நகரத்தின்கண் அழுதது 352
88.	அவருக்குக் கசப்பு கலந்த திரட்சரசுத்தைக் குடிக்கக் கொடுத்தது 358
89.	அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தது 362
	அவர் சிலுவையிலிருந்து சொன்ன முதலாம் வாக்கியம், 366
90.	பிலாத்து அவருடைய மரண ஆக்ஷேபின் காரணத்தை எழு துவடுத்தது 368
91.	இயேசுவினுடைய வஸ்திரத்தைப் போர்ச்சேவகர் பங்கிட்டுக் கொண்டது 373
92.	அவர் தம்முடைய தாய்க்கும் சிஷனுக்கும் சொல்லிய ஆறு தலை 378
	சிலுவையிலிருந்து சொன்ன இரண்டாம் வாக்கியம், 381
93.	சனங்கள் அவரைத் தூஷணித்தது 383
94.	போர்ச்சேவகரும் அறையப்பட்டிருந்த கள்ளரும் அவரை நிர்த்தித்தது 390
95.	கள்ளர்களில் ஒருவன் குணப்பட்டு விண்ணப்பம் புண்ணி னது 395
	அவர் சிலுவையின் மேல் சொன்ன மூன்றாம் வாக்கியம், 403
96.	அந்தகாரம் உண்டானது 406
	அவர் சிலுவையிலிருந்து சொன்ன நான்காம் வாக்கியம், 409
	அவர் சிலுவையிலிருந்து சொன்ன ஐந்தாம் வாக்கியம், 416
	அவர் சிலுவையிலிருந்து சொன்ன ஆறாம் வாக்கியம், 418
97.	அவர் தலையைச் சாய்த்து ஆவியை விட்டுவிட்டது 421
	அவர் சிலுவையிலிருந்து சொன்ன ஏழாம் வாக்கியம், 423
	அவருடைய மரணம், 426

பக்கம்	
98.	தேவாலயத்தின் தீரை கிழித்ததும், மற்ற அற்புதங்கள் நடந்ததும் 427
99.	போர்ச்சேவகரின் தலையை இயேசுவைக்குறித்துச் சாட்டியிட்டது 432
100.	சிலுவையினிடத்தில் நின்ற இயேசுவில் அன்பாயிருந்த ஸ்திரீகள் 436
101.	தால் எனும்பு முறிக்க யூதர்கள் பிலாத்துவினிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டது 439
102.	அவருடைய விலாவில் ஈட்டியினால் குத்தினது 443
103.	கோசேப்பு இயேசுவினுடைய சிரத்தை நிர்த்திக்கொள்ளக் கேட்டது 447
104.	கோசேப்பும் திக்கொதேமும் அவருடைய சிரத்தை எடுத்தல் அடக்கம்பண்ண எத்தனாம் பண்ணினது 454
105.	அவரை அடக்கம் பண்ணியது 461
106.	அவருடைய கல்லறையில் புத்திரை வைத்தது 467

இயேசு கிறிஸ்துவானவர் பாடுபட்ட சரித்திரத்தியானம்.

முதலாம் பங்கு.

இயேசு இரட்சகர் தாம் படவேண்டிய
பாடுகளுக்குத் தம்மை ஆயத்தம் பண்ணினதைப்பற்றிய
தியானங்கள்.

1. தியானம்

(மத்தேயு, 26, 1, 2.)

பஸ்கா என்னப்பட்ட புளியாத அப்பம் புசிக்கும் பண்டிகை சரிப்பிக்கையில், இயேசுவானவர் தம்முடைய சீடர்களைக் கொண்டு இரண்டு நாளைக்குப் பின்பு பஸ்கா பண்டிதராக வருமென்று அறிவீர்கள். அப்பொழுது, மனுஷகுமாரன் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார் என்றார்.”

பஸ்கா பண்டிகை யுதர்களைக் கொண்டாடப்பட்ட பண்டிகைகளில் விசேஷித்த ஒரு பண்டிகையாம். அந்தப் பண்டிகையில் ஏழு நாள் புளியாத அப்பஞ் சாப்பிடவேண்டும் என்றும், சாப்பிடாதவன் எவனோ அவன் இஸ்ரவேலரின் உறையினின்று நீக்கப்படவேண்டுமென்றுத் தேவகட்டளை உண்டாயிருந்தபடியால், அவர்கள் எல்லாரும் எழு நாள் மட்டும் புளியாத அப்பங்களைச் சாப்பிட்டு வந்தார்கள் (யாத். 12. 19.). அந்தக் கட்டளை உண்டான காரணமாவது, இஸ்ரவேலர் தாங்கள் மீட்கப்பட்ட அன்று இரவிலே புளியாத்தும் பிசைத்ததுமான மாவைத் தங்கள் வஸ்திரங்களிலே சூடிக்கொண்டு கிப்து தேசத்தை விட்டுப் புறப்பட்டதை அவர்களுடைய சந்ததியார் நினைத்துக்கொள்ளும்படிக்கும் (34. வச.), சங்கரத் தூதனைக்கொண்டு தேவன் எகிப்தியரின் முதற்பேரவைத் தூதர்களை எல்லாம் சூதாரம் செய்தபொ

முது, இஸ்ரவேலர் இவ்விடத்தைவிட்டு இன்னமும் நீக்கப்படா மையால் நாங்கள் மடிந்துபோகிறோமே என்று எகிப்தியர் சொல்லி, அவர்களை அவ்விடத்தை விட்டுச் சீக்கிரத்தில் புறப் பட்டுப் போக பலவந்தம் பண்ணினதை கினைவுகூரும்படிக் கும் அந்தக் கட்டளை உண்டாயிருந்தது.

பஸ்கா என்பதற்குக் கடந்து போகுதல் என்றருத்தமாய் (யாத். 12. 1-12.). தேவன் எகிப்தியரின் தலைச்சுவை பின் னைசுனைக் கொலைசெய்ய அனுப்பின தூதர் இஸ்ரவேலரின் வீடுகளைக் கண்டு விலகும்படி அவர் சொன்ன கட்டளைப் பிரகாரம் இஸ்ரவேலர் அன்று இரவிலே ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை அறுத்து, அதின் இரத்தத்தைத் தங்கள் வாசல் நிலைகளின் மேல் பூசி, அதின் மாமிசத்தைப் பொரித்துச் சாப்பிட்டார்கள். சங்கரரத் தூதன் வாசல் நிலைமேல் இரத்தம் பூசியிருக்கிற வீடுகளை எல்லாம் கடந்துபோனான். ஆதலால் அந்தப் பண்டிகை “கடந்து போகுதல்” பண்டிகை என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடும் நாட்கள் சமீபித்ததிலே இயேசுவானவர் தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி, இரண்டு நாளுக்குப் பின்னர் பஸ்கா பண்டிகை வருமெ. அந்த நாளிலே நாம் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிப் பிடித்து சாப்பிட்டோம், முன்னோர்கள் எகிப்துத் தேசத்திலிருந்து வியாபாரத்தினைத்துப் பரிசுத்த மாதிரி அப்பண்டிகையை ஆசனத்திலேயும் என்று உரங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே என்றார்.—அல்லாமலும் அந்தப் பண்டிகை நாளிலே இயேசு தமது சீவனைப் பாவப்பல்யாக ஒப்புக்கொடுக்கச் சித்தமாயிருந்தபடியினாலே அவர் பின்னால் தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி, மனிதகுமாரன் சிலுவையிலே அறையப்படுவதற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவான் என்றார்.—அவர் சித்திய பிதாவிலிருந்து தோன்றிய சீவனுள்ள தேவசுதனையிருந்தும் நம்முடைய இரட்சகராக வந்தபடியால் தமது மனத்தாழ்மை விளங்கும்படி தம்மைக் குறித்துப் பேசும்போதெல்லாம் தம்மை மனிதகுமாரன் என்றே சொல்லுவந்தார். பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியும் மற்றப் பலிதனும் துதிக்கப்பட்டதற்கு நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுவுக்கு ஒரீப்படையாளமாய் இருந்தன. அவரே உரங்கத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியாயிருந்தார் (யோவா. 1. 29.). ஆதலால் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி பிடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டபோல அவர் அந்தப் பண்டிகையிலே பிடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டவும், அந்த ஆடு அக்கினியில் வந்துப்பட்ட

துபோல் அவர் தேவகோபாக்கினையாகிய அக்கினியில் தள்ளப் படவும், இப்படி சமஸ்த ஜனங்களின் பாவங்களுக்காகப் பலியிடப்படவும், அப்பரியினாலே சர்வலோகத்திற்கும் இரட்சிப்பும் நித்யவேனாகிய மோட்சமும் கிடைக்கப்பண்ணவும் வேண்டியதாயிருந்தது. இச்சங்கடிகளை அன்புள்ள இரட்சகர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு முன் அறிவித்தார். அதினாலே (1) தமது தந்தையின் லெளகீக நினைவுகள் மாவற்றையுந் நீக்கி, அப்பண்டிகையின் மேனீமையைப் பரிசுத்த மனத்தோடு நியாமிக்கவும், (2) இயேசுவானவர் அப்பண்டிகையிலே பிடிபட்டு மாணம் அடைந்தது அகஸ்மாத்தாய் சம்பவியாமல் தேவன் குறித்த காலத்திலே நடந்த மூக்கிய சம்பவம் என்று அவர்கள் அறிந்தகொள்ளவும், (3) சத்துருக்கள் அகக் காரத்தினாலே அநியாயமாய் இயேசுவைப் பிடித்துக் கட்டிக் குற்றஞ்சான்றத் துன்பப்படுத்துகிறதைக் காணும்பொழுது அவர்கள் கிணையமலிருக்கவும், (4) அவர் பிறைசாகமாய்ப் பாடுபடுகிறார் என்று அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவும் ஏதுவாயிருந்தது என்பதற்குச் சந்தேகம் இல்லை.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை” என்னக்கவேண்டியதாவது.”

1. சீனங்கள் பஸ்கா பண்டிகையிலே வீட்டிலிருந்து எளித்த மானை எல்லாம் புறக்கணித்து, புளியாக அப்பம் ருசியற்றதாயிருந்தும் அதைச் சாப்பிட்டு வேண்டியதுபோல நீ உன் இருதயத்தில் இருக்கிற தூக்குவாரமும் பெர்ல்லாப்புமாகிய (1) கொரி. 5. 8.) பளித்த மானை எல்லாம் அசுற்றிப் பெருந்தீனியிலும் சீவிரகொள்ளுதலிலும் வேஷம்போடுதலிலும் மற்றக் கெட்ட நடக்கைகளிலும் காலத்தைப் போக்காமல் உனக்காகப் பாடுபட்டு இரத்தஞ் சிந்திச் சிலுவையில் அறைபட்டு மாணம் அடைந்த இயேசுவுடனே கூடவிருந்து, அவரைத் தியானித்து, அவரின் சந்தேஷித்து, இப்படி உன்னை ஆற்றித் தேற்றிக் காணும் போக்கவேண்டும். இது நம்முடைய உருக்கு இடங்கொள்ளுக்குப் பிரியமாயிராவிட்டாலும் அவை உன் இச்சைகளையும் அழிக்கும்படி பிசுவஞ் சாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும். நாம் நிதிமாரணத்துக்குத்தப்ப விரும்பினால் சரீர இச்சைகளின்படி நடக்கலாமா? கம்மிலுள்ள பாவ இச்சைகளை நம் காதலோறும் எவ்வளவாக அடக்கிக்கொள்க

தப் போடுகிறேமோ அவ்வளவாக பரிசுத்த குணம் நமக்குள்
நோ வளர்ந்துவரும் (2 கொரி. 4. 16.). ஆம் நாம் இவ்விதமாய்
கிறிஸ்துவோடே மரித்தால், அவரோடே கூடப் பிழைப்போம்.
(2 திமோ. 2. 11.)

2. ஆத்மாவே! குற்றமில்லாத ஆட்டுக்குட்டியானவர் குற்
றவாளியாகிய பாவிசுருக்காகப் பிடிக்கவுந் குற்றஞ் சிறந்தவரும்
கட்டவும் மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கவு பட்டார். நீதியுள்
ளவருந் தேவ சுதனமானவர் அந்நிய உடையவர்களாகிய
மனிதருக்காகப் பாடுபட்டார். தந்தை தேவ ஆட்டுக்குட்டி
யானவர் தமது இறந்ததால் அசுத்தமுள்ளவர்களைச் செத்தகரிக்க
வுந்தம்மைப் பலியிடுகிற இனவே துரோகிகளைத் தேவபிசுட்டினில்
சேர்க்கவுந் தமது நீதியை நிறுவாணிகளுக்கு உதந்தவரும் மீது
தல்களினியித்தமும் பாவங்களினியித்தமும் செல்பாக்கினையை
அடைவதற்கு ஏற்றவர்களை மறுபடியும் கிருபையின் கல்மைச்
சூன்ளர்க்கவுந் தீக்கதாகத் தய்மைக் கொல்லும்படிக்கு ஒப்புக்
கொடுத்தார். இவைகளை நன்றிய் கினைத்துக்கொள். அம்பிபா
முது அவர் மேலுள்ள விசுவாசம் உனக்குள் அதிகரிக்கும்.

2. தியானம்.

(மத்தய. 23. 4.)

அந்தப் புதன் கிழைக்கிலே பிரதான ஆசாரியரும் வேத
பாரகரும் சனத்தின் மூப்பரும், காய்பா எதனப்பட்ட பிர
தான ஆசாரியனுடைய அரமனையிலே கூடிவந்து, இயேசு
வைத் தந்திடுகக்கூடும்படித்துக் கொலைசெய்யும்படி ஆலோசனை
பண்ணினார்கள்.)

இயேசு இரட்சகருந் சீஷர்களும் பாவகா பண்டிகையைக்
கொண்டாட ஆயத்தமாயிருந்தபொல யரிசெயரும் அந்தப்
பண்டிகைக்கு ஆயத்தமாயிருந்து தேவன் மெய்த உபகரங்களைப்
பத்தியோடே தியானிசு வேண்டியவருந்நது. அவர்
அப்படிச் செய்யாமல் இயேசு தமது சீஷர்களோடே
பாஷித்து வருகையில், யூதத்தினுட் கோக்கத்தினால் அக
காரமுள்ளவர்களாகித் துற்றமில்லாத அவரைப் பிடித்து கொல்
லவதற்கு யோசனைபண்ணி இப்படி சத்தருக்கோப் போலவும்

ஆட்டுக்குட்டிக்கு எதிரிகளான ஒளய்களைப்போலவும் கூட்
டங்குடிகளும். அவர்களின் பிரதான ஆசாரியர்களே அதிக
சாக்கிரதையாயிருந்தார்கள். தலைவர் மற்ற ஆசாரியரோடும்
வேதபாரகரோடும் இப்பெருக்கு விரோதமாய்க் கூடினார்கள்.
அந்த வேதபாரகர் வேதத்தை மற்றவர்களுக்குப் படிப்பித்து
அதை விஸ்தரித்துச் செய்துத்தக்க காரியமினைதென்றும் நியா
யம் அநியாயம் இன்னவற்றும் சொல்லிக் காண்பிக்கிறவர்க
ளாய் இருந்தார்கள். அப்படியிருந்தும், அவர்கள் அநியாய
மாய் இயெய்வினாட்டி இரத்தத்தைச் சிந்தும்படி யோசனை
செய்யக்கூடினார்கள். அவர்களோடு சனங்களுக்குத் தலைவர்
சனங்களுக்குத் சங்கடம் 72 யூதர்களைக் கூடிக்கொண்
டார்கள். அவர்கள் கடுமையாகக் குறித்தும் பரம
காரியங்களை குறித்து முக்கியப் பண்டிகை களைக்
குறித்து யோசனைபண்ணினால் அவரை இப்படித் தந்திரமாய்ப்
பிடிக்கலாம் என்றும் அவரை எப்படிச் சுவலில் வைத்துப்
பின்ப கொல்லலாம் என்றும் அவரை இப்படிக் கொலைசெய்
வது மற்றச் சனங்களுக்கு அநியாயமாகவல்ல நியாயமாகக்
காணப்படும்படி எவ்விதமுடிக் அதை முடிக்கலாம் என்றும்
யோசனைபண்ணினார்கள். எனினால் சனங்கர் இயேசுவா
னவரோ மிகவும் பெரியவர் என்றும் வார்த்தையிலும் கிறியை
யிலும் உயர்கவும் வல்லமை உடையவராகிய தேவசுன் எவ்வித
நிச்சயமாய் எண்ணியிருந்தார்கள். ஆகையினால் அவர்கள்
அவரைப் பலவந்தமாய்ப் பிடித்துக்கட்டினால் கொல்லும்
என்று எண்ணிச் சனங்களுக்குப் பயந்து இன்னதைத் தந்திரமா
ய்ப் பிடிக்கும்படிக்கு யோசனை பண்ணினார்கள். மெய்யா
கவே அவர்கள் தந்திரமக் கூட்டத்தார்.

ஆத்மாவே!

"நீ இன்ன கவலிக்கவெண்டியுந்தது"

1. அக்காலத்திலே வைதீசு ஆத்தியோகஸ்தரும் லெளகீச
உத்தியோகஸ்தரும் பண்டிகைக்கு அடுத்தவைகளைப்பற்றி
ஆலோசிக்கும்படி கூடிவராமல் குற்றமற்றவருடைய இரத்தத்
தைச் சிந்தும்படி யான பாவத்தைச் செய்யக் கூடினதுபோல
இக்காலத்திலேயும் பண்டிகை சபிக்கும்காலத்தில் பெரி
யோர்களும் பிரபுக்களும் பெரிய தனக்காரரும் தனவந்தர்களும்
பிச்சைக்காரரும் பரிசுத்த தியானத்தோடே பண்டிகையைக்
கொண்டாடுகிறதைக்குறித்து யோசனைபண்ணவும் அதற்கு ஒரு
வண்பொருவர் எழுப்பவும் கூடிவராமல் வெளியங்கமாய்ப்

பாவம்பெருக ஏதுவாக வேஷம்போடுதல் கூத்தாடுதல் முதலான துற்கிரியைகளைச் செய்யக் கூடுகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரும் இயேசு பட்ட பாடுகளையும் மரணத்தையும் குறித்து உண்மையாய் நினைக்கிறதும் இல்லை. அவர் தமது திரு இரத்தத்தை சிந்தினை காரணத்தைப்பற்றித் தியானிக்கிறதும் இல்லை. தங்கள் ஆத்மாக்களுக்குத் தேவபடியிற் குணப்படுதலும் பரிசுத்தமும் பெருகும்படி கவலையுடன் வளர்க்கிறதும் இல்லை. அவர்கள் தங்களுடைய உடைய கைக் கெட்ட சபா, வத்திற்கு விசாலமான வழியை உண்டாக்கி, இறுமாப்புக் கொண்டு கெட்டுப்போகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவ்வித நடக்கை கிறிஸ்தவர்களுக்கு விதிகளாகத் தென்படுவதால் வேண்டுமா? ஆதலால் நீயும் பரிசுத்த பரிசுத்த அன்புள்ள இரட்சகருடைய பதச்சாலை வேண்டி ஆழ்ந்துவருகளை அடைந்துகொள்ளு. சல்லோர்களை மீட்கு வகையாகத் திறகு ஏற்ற நற்செய்திகளைச் செய்து கொள்வதில் முயற்சி செய்வாயாக.

2. இயேசுவின் வருடைய சதுரங்கள் அவரை நியாயமாய் பிடிக்கிறதற்கு ஒரு குற்றத்தையும் காண்படியினாலே, அவர்கள் அவரைத் தந்திரத்தினால் பிடிக்க யோசித்தார்கள். பொல்லாத தந்திரோபாயங்கள் காத்தாலுடைய கருவிகளாய் கின்றன. அவ்வித தந்திர செய்கைகள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக ஏற்றவைகளல்ல. தேவன் இருதயங்களை சோதிக்கின்றன. மாறுபாட்டிலைகளை வெறுத்து நியாயத்திற் பிரியமாறு இருக்கிறவர் என்றும், அவருடைய பிள்ளைகள் அறிந்து நியாயமான காரியத்தையே செய்யப் பிரயாசப் படுவார்கள். லோகத்தார் தந்திரத்தினாலே புறநுக்குச் சேதம் உண்டாக்கித் தங்களுக்குக் கனத்தைச் சம்பாதிக்கப் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். ஆதலால் தந்திரம் கொடியபாவம், ஆகையால் அப்பாவிப்பட்ட தந்திரங்கள் மீட்கவும் வெறுப்பிற் சகலத்தையும் நியாயமாய்ச் செய்யும்படிக்கு எச்சரிக்கையாய் இருப்பாயாக.

3. ஆசாரியர் முதலானவர்களும் தேவனுக்குப் பயப்படாதவர்களாய் இருந்ததினாலே சனங்களுக்குப் பயந்தார்கள். முதலாவ் கற்பனைக்கு விவரமாகத் தேவனுக்குப் பயப்படாமல் இருக்கிறவனே தான் செய்கிற பொல்லாத காரியத்தை எவன் அறிந்துகொள்ளுகிறானோ என்றத் தான் பேசுகிற வஞ்சனையான வார்த்தைகள் எவனுடைய காதிலே விழுமோ என்றும் நினைத்து எப்பொழுதுஞ் சந்தேக சகிதனாய் மனிதருக்குப்

பயந்து திகிலோடே திரிவான். தேவனுக்குப் பிள்ளையானவன் அவருக்கு மனஸ்தாபமும் கோபமும் உண்டாகாமல் தன் மனதைப் பரிசுத்தமாக்கி காத்து, “தேவனுக்குப் பயப்படு, வேறொருவருக்கும் பயப்படாதே” என்கிற வாக்கியத்தை நன்றாய் நினைப்பான். அவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்பொழுதும் பேசும்பொழுதும் நிற்கும்பொழுதும் இருக்கும்பொழுதும் அந்த விஷயம் உன்னுடைய இருதயத்தில் நிலையாகவிருப்பதால் அவன் எப்பொழுதும் தேவனுடைய கண்களுக்கு முன்பாகக் குற்றமற்றவனாயிருக்க விரும்பித் தன்னைத் தேவ ஆவியானவர் நடத்திக்கொண்டிருப்பது இப்படி தன் ஆத்மத்துக்கு இளைப்பாறாதவையாகத் தவறுபடியையும் அடைந்து, மனிதருக்குப் பயப்படாமல் தன்னை மனதிலே வெட்கப்படுத்தப்படாமலும் இருப்பான். தன்மனத்திலே நடந்து வருகிறவனுடைய இருதயம் எப்பொழுதும் அமைதலாய் இராமற் பயமுள்ளதாகவே இருக்கும். உன்னுடைய பிள்ளைகளின் இருதயங்கள் அவர்களைக் குற்றப்படுத்தாபவியிருக்கிறதனால், அவர்கள் அமைதலையுக் கையித்தையும் உடையவர்களாயிருந்து, “என் சீவனம் எல்லாம் என் இருதயம் என்கிற வெட்கப்படுத்தாது” என்று யோபு சொன்னதுபோலச் சொல்லுவார்கள். ஆதலால், நீயும் மனிதருக்கு பயப்படாமல் தேவனுக்கே பயந்து உன் இருதயத்தைப் பரிசுத்தமாக்கி காத்துக்கொள்வாயாக.

இரண்டாம் பகுதி.

பரிசுத்தமுள்ள தேவனே! சன்மார்க்கருக்கு விவரமாகத் துன்மார்க்கர் செய்து கொடுத்திருக்கிற யோசனைகளைத் தேவரீர் அறிந்து அவைகளை அழித்துச் சன்மார்க்கரைக் காப்பாற்றுகிறவராய் இருக்கிறீர். ஆதலால் நீயும் பரிசுத்த துன்மார்க்கருடைய திட்டத்திற் சேராமல் உன்னுடைய தந்திரமான யோசனைக்குட்பட்டவனாயிருந்து மற்றவர்களோடே நன்மையான காரியங்களையும் ஒவ்வொருவருடைய ஆத்ம சரிவுகளின் பிரயோசனத்திற்கு ஏற்றவைகளையுள் குறித்து யோசித்துச் செபத்தினாலே தேவவசனங்களினாலும் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்பியிருக்கிற சன்மார்க்கர்களுடைய கூட உட்களிலே சேர்ந்து எவ்வுழியிலே நடந்துகொள்ளும்படி உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியினால் எப்பொழுதும் என்னை எவியருளும். ஆமென்.

3. தியானம்.

(மத்தேயு, 26. 1.)

“ஆகிலும் ஜனங்களுக்குள்ளே புதுகமூண்டாகாதபடிக்குப் பண்டிகையிலே அந்தச் செய்யவருகாத என்ருர்கள்.” இயேசுவின் சத்துருக்கள் உரை மூன்று பிடிக்கவும் பின்பு கொலைசெய்யவும் தந்திரமாய் யோசனை புண்ணினைகைக் குறித்துக் கேட்டாயே; குற்றமில்லாதவருக்கு எதிர்த்து அவர்கள் ஆலோசித்தவைகளை எல்லாம் தேனிச் விடானவர்தொழுதிவைக்கும்படி செய்யாமல் அவர்கள் எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டுப் பேசித் தீர்மானித்ததைமாதிரம் எழுதும்படி செய்தார். அந்தத் தீர்மானம் திருநாளிலே செய்யுக்கூடிய பூண்டே. சனங்கள் எல்லாருங் கிறிஸ்துவை மிகவும் பெய்வா என்று எண்ணி, அவர் நல்லவருமாய் அருமையான அற்புதங்களைச் செய்கிற மகிமையுள்ளவருமாய் இருக்கிறார் என்று புகழ்ந்து, அவரைத் தேவனுடைய வந்த பெரிய போதகர் என்று அங்கிகரித்து அவருடைய திருவசனங்களைப் பிரியமாய்க் கேட்கிறார்கள் என்று அந்தச் சத்துருக்கள் அறிந்திருந்தார்கள். ஆகையால் இயேசுவைப் பலமுடையாய்ப்பிடித்தார் சனங்களாலே கலகம் உண்டாகும் என்று எண்ணிப் பண்டிடை நாளிலே தேவ ஆராதனை செய்யும்படி எஞ்சலேழுக்கு நான்குநிசைகளிலுமிருந்து வந்த சனங்கள் திருநாளைக்குறித்து ஊர்களுக்குத் திரும்பிப்போகும் மட்டும் இயேசுவைப் பிடிக்காமலும் கல்காமலும் கொலை செய்யாமலுமிருந்து, பின்பு அவரைப் பிடித்துக்கொலைசெய்ய வேண்டுமென்று சீர்தனம்பண்ணினார்கள். அப்படி இருக்க தயோசனம் செய்துநின்று அவர்களுிடத்திற் போய்ச் சனங்கூட்டம் இல்லாத வேளையில் அவரை உங்களுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னபடியினாலே, அவர்கள் தங்கள் தீர்மானத்தை மாற்றி, அந்தத் திருநாளிலே அவரைக் கொலைசெய்தார்கள். இயேசு பாடுபடுகிறதற்குக் குறிக்கப்பட்டகாலம் வந்தபடியினாலும், இஸ்ரவேல் கோத்திரத்தார் எல்லாருங் கூடவந்திருந்த காலத்திலேயும் இடத்திலேயும் கிறிஸ்துவானவர் சாதி வேண்டி என்றும், பின்பு அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களுக்குத் திரும்பிப் போனபொழுது அந்த மரணசம்பவத்தை எங்கும் பிழித்தம் பண்ணவேண்டும் என்றும், தேவன் தீர்மானித்த

திருந்த படியினாலும் அந்தச் சத்துருக்கள் தீர்மானித்த காலத்தை மாற்றும்படிக்கு அவரே இடங்கொடுத்தார்.

தீர்மானம்!

“இதிலுள் பவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. தேவன் தம்முடைய புத்திராகிய விசுவாசிகளுக்கு விசுவாசமாய் யோசித்த துஷ்டநருடைய எண்ணங்களை அவர்களின் இஷ்டப்படி நினைப்பதற் செய்யாமல் தமது சித்தத்தின்படி நினைவேறச் செய்யத்தக்கவர். ஆகையால் அவருடைய சபையில் சத்துருக்களானவர்கள் நனைத்தபடியே அவர்கள் எண்ணங்களை நிறைவேறாமல் அழிக்கப்படுகிறதினாலே தேவன் தமது சித்தநாமத்தின் மகிமையை விளங்கச் செய்கிறார்.

2. பிரதான ஆசாயர்கள் யோசித்தபடியே கிறிஸ்து பஸ்கா பண்டிகை கடந்தபின்பு பாடுபடவேண்டியதாயிராமல் அப்பண்டிகை நாளிலேதானே பாடுபடவேண்டியதாயிருந்தது.—எனென்றால், (1) பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திற் பஸ்கா பண்டிகைதோறும் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானது மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாகிய அவருக்கு அகையான மாயிருந்தபடியினாலே அந்நாளில் அவர் பாடுபடவேண்டியதாயிருந்தது. (2) தேவன் நியமித்திருந்த ஆண்டுகளில் பிடிபடுதலின் கிரியை நடப்பதற்கு அந்த நால் ஏற்றதாயிருந்தது (அப். 2. 23.). (3) பஸ்காபண்டிகை யுதர்கள் எகிப்து தேசத்தாருக்கு அடிமைகளாயிருந்த மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டதைக் குறித்து நினைவுகூரும்படி கொண்டாடின நாளாயும் இரட்சிப்பின் கிரியைக்கு முன் அடையாளமாயும் திருத்தபடியால் மனிதர்கள் பாவம் மாணம் கொடுக்கவும் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்படுவதெய் மெய்யான நித்திய மீட்பின் கிரியையும் அந்த நாளிலேதானே நடக்கவேண்டியதாயிருந்தது. (4) எல்லா மனிதர்களுக்கும் இரட்சிப்பு உண்டாகும்படி கிறிஸ்துவானவர் பாடுபட்டு அடைந்த மாணத்தை யாவரும் அறியவேண்டியதாயிருப்பதாலும் யாவரு முன்னதாய் அறிந்திருந்தால் அப்போஸ்தலர்கள் அந்த உண்மையைக்குறித்தப் போதிக்கும்பொழுது அந்த ஏற்பாடுகொள்ள ஆயத்தமாயிருப்பார்கள். ஆகையாலும், யுதர்களும் புறச்சாகியாரும் எஞ்சலேம் நகரத்தில் கர்த்தருக்கு ஆராதனை

செய்யும்படி வழங்கமா ிக் கூடிவந்த பஸ்கா ின்மீதக் காஷி
லே ஆசர் மரணம் அடை யவேண்டியதாயிருந்தது.

3. யூதர்கள் சனங்களால் கலகம் உண்டாகும் என்று பயந்ததினாலே இயேசுவை திருநாள் கடந்தபின்பு கொல்லவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். அல்லாமல் திருநாளைப் பரிசுத்தமாகக் கொண்டாடவேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. அப்படியே மாயக்காரர்கள் புறம்பே நல்லவர்களுக்கக் காணப்பட விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு உள்ளும் புறமும் செதிறப்பதில்லை. அவர்கள் புறம்பே நல்லவர்களைப் போல கண்ணப்படும் படியாகமாதிரியும் விரும்பத் தங்கள் செயல்களை நடத்தையும் கனத்தையும் அடைய நினைத்துத் தங்கள் புறமனதில்படி காரியங்களைச் சிறைவேற்றப் பார்க்கிறார்கள். செய்வபச்சியுடையவர்களைப்போலக் காண்பிக்கிற வேஷத்தவர்கள் அதின் பலனை அடைவார்கள்.

ஜெப்ம்.

புதிய ஏற்பாட்டின் மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியே! தேவரீர் உம்முடைய சினை எனக்காக விட்டரே. உம்முடைய மோகிரியையே பின்பற்றி உலகத்தார் எவ்விதமான விரோதங்களைச் செய்து என்னைத் துன்பப்படுத்தினாலும் நான் அவர்களுக்கு எதிர்த்தெய்வ சினையாமல் அவர்களுக்காகச் செபம்மண்ணைவிட்டுள்ள எப்படிப்பட்ட உபத்திரவங்களை ஏடைத் திருக்காயும் மெனமையாய்த் தான் திருக்கவுடி கிருபையாய் எனக்கு அனுப்பிரகளுநெத்தருளும். அமென்.

4. 5. 11. 12. 13.

(மத்தேயு, 26. 6.)

“இயேசு பெத்தானியாவில் குஷ்டரோகியாயிருந்த சீமோன் வீட்டில் இருந்ததில்” ஒரு ஸ்திரீ அவர் அருகிற் சென்றாள்.

மத்தேயு, மாற்கு என்கிற சுவீசேஷகர் இருவரும் பிசுபுஸாக இருந்தார்கள். அந்த பிசுபுஸுடைய ஆதம் நேசராசிய கிறிஸ்து, மரணம் அடைய இரண்டு நாளுக்குமுன் அவரை ஆபிஷேகம் பண்ணினான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆபிஷேகம்

பேருக்கு விலும் பிரியமாயிருந்தது. ஆகையால் “இவன் என்னை அடக்கம் பண்ணுவதற்கு ஒத்தனமாக அட்டிஷகம் பண்ணினான்” என்று சொன்னார். தன்மையும் யோவான் தாம் எழுதின சுவீசேஷத்தின் (12. 1—3) பெத்தாபிரியாவில் வாச ருயின் சகோதரியான மரியான் ஆரியசுவின் பாதங்களுக்கு அட்டிஷகம் பண்ணினான் என்றும், அந்த வீடு வாசனையிருவே நிரம்பியது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

மேற்சொல்லிய இரண்டுவித அபிஷேகங்களும் பெத்தானி யாஷுரிசெய்ய நடத்திவைக்கப்பட்டாலும் மத்தேயு, மாற்கு என்பவர்களாலே சொல்லியிருக்கிற அபிஷேகம் அவர் மரணம் அடைய இரண்டு காலத்துக்குமுன் நடந்தது. யோவான் அப் போஸ்தவனுலே சொல்லப்பட்ட அபிஷேகம் ஆறாறாளுக்கு முன் நடந்தது. ஆகையால் இவ்விரண்டு அபிஷேகங்களும் வெவ்வேறென்றே அறியவேண்டும். முதல் அபிஷேகம் பண்ணினவளுக்கு மரியான் என்று தெளிவாய்ப்பெயர் சொல்லி யிருக்கிறது. பின்பு அபிஷேகம் பண்ணினவளுக்கோ ஒரு ஸ்திரியென்றல்லாமல் பெயரொன்றைச் சொல்லப்படவில்லை. முதல் அபிஷேகம் பண்ணினவன் அவர் பாதத்தில் அபிஷே கம்பண்ணித் தன் தலைமயிரால் அவர் பாதங்களைத் துடைத்தான் என்றும், பின்பு அபிஷேகம் பண்ணினவன் அவனைத் தன் கையினால் தொடரமுன்னீரம் எல்லாம் வழிநீதாடும்படி, அவர் ருசின்மேல் அபிஷேகம் பண்ணினான் என்பதே சொல்லியிருக்கிறது.

[illegible]

திரு. ம. ரெட்டி

"இதுதான் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. லாசருவின் சகோதரியாகிய மரியான் என்பவளும் அவளுடன் (யோகா. 12. 3.) பெயர் சொல்லப்படாதவளுமாய்த்

தேவபக்தி உள்ளவன் மாயிருந்த மற்றொரு ஸ்திரீயும் இயேசு வினிபுத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவர்களாய் நூதார்கள். ஆகையால் என் ஆத்மாவோ? இயேசுவானவர் யாவருடைய இருதயங்களையும் ஆழித்திரவாபு இருக்கிறபடியினாலே அன்பாய்ச் செய்கிறதையும் பிறர்மெய்க்கச் செய்கிறதையும் அறிவார்.

2. பரிசேயர் பிரதான ஆசாரியர் முதலானவர்கள் இயேசுவினிடத்தில் அன்புக் காராமலும் அவருக்கு அபிஷேகம்பண்ணாமலும் இருந்ததுமன்றி, அவரை அலட்சியம்பண்ணிப் பிடிக்கும் படி செய்தார்கள். இப்படி இருக்க தேவன் இந்த ஏழை ஸ்திரீகள் தங்களுடைய கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்திற்கு வந்து, அவரைக் கனம்பண்ணி, இவ்வளவு பக்தியாய் அபிஷேகம் பண்ணும்படியாக அவர்களை எலினாரே. அவர் இப்படியே திக்கற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யும்படிக்கு எப்பொழுதும் மனிதர்களைத் தூண்டுகிறார். தம்மிடத்தில் அன்புக்ருகிறவர்கள் இவ்வளவுதான் எவ்வளவு திக்கற்றவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களைத் தமது ஊழியக்காரர்களைக் கொண்டாவது மற்றவர்களைக் கொண்டாவது விசாரித்துக் காப்பாற்றுவதும் அன்றி மூலையில் அவர்களுக்கு நித்திய டூக்கியத்தையும் அளிக்கிறார். ஆகையால் தேவன் தம்முடைய பிழைக்கிறவர்களை உண்மையாய் ஆதரிக்கிறவராயிருக்கிறார்.

5. தியானம்.

(மத்தேயு: 26.)

“ஒரு ஸ்திரீ விலையேற்பெற்ற மூன்று கைகளால் வெள்ளைக் கல் பரணியைக் கொண்டுவந்து அவர் அபிஷேகப்படுத்திய இடத்தில் அவருக்கு அபிஷேகம் செய்து அவர் கிரசின்மேல் உறைநினை.”

ஒரு ஸ்திரீயானவன் வெள்ளைக் கல்லினால் செய்யப்பட்ட பரணியில் விலையேற்பெற்ற நான்கு கைகளால் கொண்டு வந்து, மிகுந்த பக்தியுடன் இயேசுவானவருக்கு அபிஷேகம்பண்ணினான். அங்ஙனம் பெயர் சொல்லப்பட்டாமலிருந்தாலும் அவருடைய அந்தஸ்தையும் நற்கிரியையையும் பாடித்தந்த இயேசுவானவர் யாவரும் அறியச் செய்திருக்கிறார். அந்த தைலம் நான்கு கைகளால் திருக்கத்தாற் செய்யப்பட்டபடியினாலே, அதற்கு நான்கு கைகள் என்கிறபெயருண்டாயிற்று.

ஆத்மாவோ!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. அந்த ஸ்திரீயானவன் தான் கொண்டுவந்த தயிலத்தைத் தனது துளியாய் விட்டு அபிஷேகம் செய்யாமல் பரணியை உடைத்து சம்பூரணமாய் அபிஷேகம்பண்ணினான். அதினால் நீ அறியவேண்டியதென்னவென்றால், தேவனுக்கு மகிமை யாகச் செய்யப்படுங் காரியங்களைச் சற்றுந் கருத்து வேறுபடாமற் செய்யவேண்டும். அநேகர் தேவனுடைய ஊழியத்தின் நிமித்தம் யாதொரு செலவுபண்ண வேண்டியிருந்தால், அதைக் குறித்து மிகவும் லோபித்தனம் பண்ணுகிறார்கள். அவ்வாறல்ல! தோஷங்களைச் செலவுபண்ணி, அவ்வளவுபோதும், அதற்கு மேலாக தேவை இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். அந்த ஸ்திரீ அப்படி லோபத்துவஞ் செய்யாமற் பரணியை உடைத்து தைல முழுவதையும் அவர் கிரசின்மேல் வார்த்தான். ஆதலால் நீயும் தேவனுக்கு மகிமையாக யாதொரு காரியத்தைச் செய்யும் பொழுது மனப்பூர்வமாய்க் கருது.

2. ஆத்மாவோ! நீயும் இவ்விதமாகவே இயேசுவுக்கு அபிஷேகம் செய்து, அவருக்கு மகிமைசெய்யவேண்டும், அவர் இவ்வளவுதான் இல்லையே; அவருக்கு எப்படிச் செய்வது என்றால், அவரிடத்தில் அன்புக்கூர்ந்து அவருடைய உறுயவாங்களாகிய மெய்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் துக்கப்படுகிறவர்களுக்கும் திக்கற்றவர்களுக்கும் எளிய கைம்பெண்களுக்கும் அநாத பிள்ளைகளுக்கும் செய்தும் உபகாரங்களை எல்லாம் அவருக்கே அபிஷேகம்பண்ணி, அவரையே மகிமை செய்வதாம். நீ இப்படிச் செய்வாயானால், தியாயத்திரப்பின் நாளிலே இயேசுவானவர் உன்னைப் பார்த்து, நீ இந்த என் கிறியசுகோதரர் சகோதரர்களுக்குச் செய்து எனக்கே செய்ததாம் என்பார் (மத்தேயு: 40.)

ஜெபம்.

கிருபையுள்ள இயேசுவோ! நான் மாயமின், முழு மனத்தினாலும் உம்மிடத்தில் அன்புக்கும் படியாக எனக்கு கிருபை செய்கருளும். ஆமென்.

6. தியானம்.

(மாற்கு, 14, 4, 5.)

“அப்பொழுது சிலர் தங்களுக்குள்ளே விசுவாசமடைந்து: இந்தத் தைலத்தை இப்படி வீணாய்ச் செலவழிப்பானேன்? இதை முந்தைய பணத்துக்கு அதிகமான கிரகத்துக்கு விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடுக்கலாமே என்று சொல்லி, அகலோக்குறித்து முறுமுறுத்தார்கள்.”

அவள் பரணியை உடைத்து, விலை உயர்ந்த தைலத்தை இயேசுவின் கிரகினமேல் வார்த்துக் கண்டபொழுது, சீஷர்கள் இவ்வளவு விலை உயர்ந்த தயிலத்தை ஒருபிக்க ஏன் வீணில் ஊற்றவேண்டுமென்று தங்கள் உள்ளத்திலும் ஆவியிலும் வெறுப்புங் கோபமும் அடைந்து, அதைக்குறித்துத் தங்கள் வாயினால் வெளியரங்கமாய்ச் சொன்னார்கள். அந்த ஸ்திரீ இயேசு வினிடத்தில் எவ்வளவு அத்தியாயவளாய் இருந்தாளோ அவ்வளவு அவருடைய சீஷர்கள் அவளிடத்தில் வெறுப்புள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். அன்றியும் அந்த ஸ்திரீயானவள் அவருக்கு அபிஷேகம் என்ன விரும்பினால், பரணியைத் திறந்து கொஞ்சமாய் அபிஷேகஞ் செய்யலாமே. அப்படிச் செய்யாமல் அதை உடைத்து அதிலிருந்ததை எல்லாம் அவருடைய கிரகினமேல் வீணாக ஊற்றினாள். அதை விற்று ஆளுக்கு ஒரு காசாகக் கொடுத்தால் முந்தைய பிச்சைக்காரருக்குக் கொடுக்கலாமே என்று தங்களுக்குத் தோன்றியபடி நினைத்து அவளை இழந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவராவது அவருடைய உதாரணத்தையும் அன்பையும் பட்டிசையை உணர்ந்து சோமல் அரியாயமாய் அவருடைய செய்கையைப் பார்த்துப் பழுதுகூறினார்கள்.

ஆ தீ ம லே!

“இதிலால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. அந்த ஸ்திரீ அப்படித் தனக்கு விரோதமாய்ப் பேசின சீஷர்களுக்கு எதிர்மொழியாக யாதொரு வார்த்தையுமிடேயில்லை. சகலசேஷர்களில் ஒருவருக்கு சொல்லவில்லை. அவள் கிரகினையிலே ஐசுவரியம் உள்ளவளும் வார்த்தையிலே தரித்திரம் உள்ளவளுமாயிருந்தான். உண்மையான பத்தியோடே

இயேசுவுக்கு மனையாக நற்கிரகியைச் செய்ய விரும்புகிற விசுவாசிகள் தங்களை ஒருவன் புகழ்ந்தாலும் இகழ்ந்தாலும் அதை லட்சியம் பண்ணமாட்டார்கள். இப்படியே குணப்பட்டு வேண்டும் என்று விரும்புகிற ஒவ்வொருவனுக்குத் தன் தன் விசுவாசத்தைக் கிரகினையிலே காட்டவேண்டும் (யாக்க. 2. 18.). அநேகர் தங்கள் வாக்கினாலே கெம்பிரமாய் அநேக நற்கிரகியைச் செய்கிறவர்களாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் கிரகினையினால் அவைகளில் ஒன்றையாவது நிறைவேற்றாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். செழுவூபத்தி, விசுவாசம், அன்பு, மனத்தாழ்மை, சாந்தம், இரக்கம், இவை முதலானவைகளைக் குறித்துப் பிறர்க்குப் போதிப்பது இலேசாயிருக்கிறது. அவைகளைத் தங்கள் கிரகினையினாலே காண்பிக்கிறதோ மிகவும் அரிதாயிருக்கிறது. இவைகளைத் தங்கள் கிரகினையினாலே காண்பிக்கிறவர்கள் ஏவர்களோ அவர்கள்தான் மெய்க் கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தங்கள் கிரகினையினாலே காண்பிக்க மாட்டாதவர்கள் கிரகினையிலே தரித்திரர்களாகவும் வார்த்தையிலே ஐசுவரியவான்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

2. ஆதாவும் மற்றச் சீஷர்களும் அந்தத் தைலத்தை முந்தைய வெள்ளிக்கு விற்றதத் தரித்திரருக்கு உபகாரஞ் செய்யலாமே என்று சொன்னார்கள். அவன் இப்படித் தரித்திரனைக் காட்டித் தன் பொருளாகையை மறைத்தது இயேசுமாயிருக்கிறது. இதைக்குறித்து யோவான் சகலசேஷர்கள் இதைத் தரித்திரமேல் சுவலையாயிருந்து சொல்லவில்லை என்றான். சிலர் இவ்விதமாகத் தங்கள் துர்க்குணத்தை மறைத்துத் தேவபத்தியும், தரித்திரர்களிடத்தில் அன்புத் தங்களுக்கு இருக்கிறது போல் கட்டிப் பிறரால் மயக்குகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட செய்கை வெளிச்சத்தின் தூதனாகத் தன்னைக் காட்டி வளர்க்கிற பிசாசினுடைய செய்கையாயிருக்கின்றது. அந்த ஸ்திரீயின் கோக்கமும் இருசயமும் இவ்வளவு நல்லவர்களாயிருந்து சீஷர்களுக்கு அவருடைய செய்கை நல்லதாய்க் காணப்படவில்லை. தேவனுடைய கிருபையிலும் வாக்குத்தத்தத்திலும் நம்பிக்கை அற்றவர்களாயிருக்கிறவர்கள் தங்கள் நன்மைசெய்யத் தாமதப்பட்டுப் பின்னிடைந்து போகிறவர்களாயிருப்பதால்லாமல், நன்மை செய்கிறவர்களையும் குற்றப்படுத்தி நினைக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் யாதொரு காரியத்தையும் பொறுமையாய் யோசித்துத் தாங்கள் நன்மைசெய்ய முன்நிக்குகின்றவர்களாயிருப்பதும் அல்லாமல் பிறர் செய்

நீர் நன்மையைக்குறிக்கச் செய்து அந்நிலையில் அவர்களை எழுப்பி விடுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்வாயாக.

ஜேபம்.

என் கர்த்தராகிய இயேசுவே! நான் மற்றவர்கள் நன்மை செய்கிறதைக் காணும்பொழுது அதற்குப் பொருளும் அடையாளமும் பழுதுகூறாமலும் இருக்கவும் அவர்கள் செய்யும் நன்மையைக்குறித்தப் புகழ்ந்து அடையாளம் நன்மைசெய்வதற்குப் படி அவர்களை எழுப்பிவிடவும் நன்மைசெய்வதில் நான் பிறர்க்கு மாதிரியாயிருக்கவும் எனக்குக் கிருபை செய்தருளும். ஆமென்.

7. தியானம்.

(முக்தியு, 26. 10, 11.)

“இயேசு அவன் அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் இந்த ஸ்திரீயை நான் தொந்தரவுபடுத்துகிறீர்கள்? என்னிடத்தில் நற்கிரியையைச் செய்திருக்கிறாள். தரித்திரர் எப்போதும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்கள்;” மனது இருந்தால் நீங்கள் அவர்களுக்கு நன்மைசெய்யலாம் என்று.

இயேசுவானவர் சீஷர்கள் வெறுத்த அந்த ஸ்திரீயினுடைய செய்கையை மிகுந்த பட்சமாக ஏற்றுக்கொண்டு அதை நினைத்த அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார். எப்படியென்றால் அவன் அன்போடும் பட்சத்தோடு செய்த நற்கிரியை நிகழ்த்த சீஷர்கள் அவனைப் புகழாமல் அவன் விசுவாசத்தை அந்தச் சமீபத்தை விளையச் செய்துவிட்டார்கள் என்பது. அதை விற்றதே தரித்திரருக்குக் கொடுத்தால் பிரயோசனமாயிருக்கும் என்றும் வெறுப்பாய் பேசிய சீஷர்களை நோக்கி; இயேசுவானவர் அவன் என்னிடத்தில் நற்கிரியையைச் செய்தானே. நீங்கள் ஏன் அவனை வருத்தப்படுத்துகிறீர்கள்? அவன் என்னிடத்தில் வைத்த அன்புக்கும் பத்திக்கும் அடையாளமாக நான் அப்போதேயும் பண்ணி என்னைக் கண்டுசெய்தான். இதை யால் அவன் செய்தது விண்ணொளி அல்ல. உலகத்தில் எல்லா இடத்திலே இந்த சமீபத்தையும் பிரசங்கிக்கப்படுமோ. அல்லவோ

திலே இவனை நினைப்பதற்காக இவன் செய்ததும் சொல்லப்படத் தக்கதாயிருக்கிறதே. நற்கிரியையைச் செய்கிறவர்களை நினைத்து அவர்களுக்கு அதில் வெறுப்பு உண்டாக்காமல் அவர்களைப் புகழ்ந்து தூண்டவேண்டுமெய்யல்லாமல் வெறுக்காதே. தரித்திரர் எப்பொழுதும் உங்களுடனே இருக்கிறார்கள். மனது இருந்தால், அவர்களுக்கு நீங்கள் உதவிசெய்யலாமே. சிலர் அவன் ஓர்காலும் தடைபண்ணவில்லையே. இவருடைய இயேசுவை ஒருவன் தன்னிடத்தில் உள்ளது எனவு விசுவாசத்தையே இருந்தால் அதைப் பிறருக்குக் கொடுப்பதற்கு மாதிரியாக இருக்கிறதே அல்லாமல் வெறு அல்லவே. அப்படியிருக்க, நீங்கள் அனைவரும் வெறுப்பது தகாது என்று அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்.

ஜெம்மா வே!

“இதிலே கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. அந்த ஸ்திரீயானவன் விசுவாசப்பெற்ற தைலத்தை விளக்கிப் போட்டான் என்று சொன்ன சீஷனா இயேசுவானவர்கட்குக் கொண்டு, அவனைப் புகழ்ந்து என்னிடத்திலே அவன் என்மையுடையதானே என்றார். விசுவாசிகள் செய்திற நற்காரியத்தைக்குறித்த உலகத்தார் தீர்க்கிறது ஒன்று, தேவன் தீர்க்கிறது வேறொன்று. விசுவாசிகள் செயல்பண்ணுகிறதைக்குறித்தும், தேவன் ஆராதனை பண்ணுகிறதைக்குறித்தும், தரித்திரருக்குத் தருகானம் பண்ணுகிறதைக்குறித்தும், உலகத்தார் மாயம் என்றும் வேஷம் என்றும் கடிந்துகொள்ளும் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதைக்குறித்து நாம் நன்மைசெய்வதற்குப் பின் வாங்கலாகாது. தேவன் அப்படி இசுழமாட்டாரே. நாம் செய்வது தேவனுக்குமாதிரிப் பிரியமுள்ளதாயிருந்தால் போதுமானதிகள் அதைக்குறித்துத் தீர்க்கிற தீர்மானங்கள் எப்படியும் பட்டவையாகியிருந்தாலும், அதிலே ஒரு குறையும் இல்லை. அதைப்பற்றி நாம் கவனம், நம்முடைய பத்தி அன்பு தலான நற்குணங்களில் குறையலாகாது.

2. இயேசுவானவர் அந்த ஸ்திரீயினுடைய கிரியையைப் புகழ்ந்தார். — சீஷர்களோ அதற்குப் பழுதுகூறினார்கள். ஒரு மாயம் எவ்வளவு சிறந்ததாயிருந்தாலும், அதற்குப் பழுதுகூறுகிறவர்கள் உண்டு. தேவனுடைய பிள்ளைகளோ அப்படிச் செய்யார்கள். மற்றவர்கள் தங்களுடைய செய்கையைக் குறித்து எவ்வளவு நினைத்தாலும் அதற்குக் கலங்கார்கள். மனி

தருத்த முன்பாக நீ எப்படிச் காணப்பட்டாலும் தேவனுக்கு முன்பாகப் பரிசுத்தமுள்ளவனாகக் காணப்பட்டதக்கதாய் கூட்டுகொள் (ஆதி. 17. 1.). உலகத்தார் நீ செய்யும் காரியத்தைக்குறித்து என்ன சொன்னாலுஞ் சொல்லட்டும். ஆனால் நீ செய்யும் நற்கிரியைகளில்மாத்திரம் வெறுப்படையாதே. அன்னான் என்பவன் செபும்பண்ணினைப்பொழுதும் (1 சாமு. 2. 14.), அப்போஸ்தலர் பெந்தெகோஸ்து என்று பூண்பண்டிகைகளிலே பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைபட்ட சத்தியத்தைப் பிரசங்கித்தபொழுதும் (அப். 2. 13.), மதுபான விறியினால் அவர்கள் அப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்ற பூதங்கள் சொன்னார்கள். இப்படியே அநேகர் உண்மையுள்ள பரிசுத்த ஆத்துமாக்களைக்குறித்துப் பலவிதமாய் நிந்திக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கடியங்களிலே பொல்லாதவர்கள் செய்கிற நிந்தைக்காக நீ எவ்வளவும் பின்வாங்காமல் அவர்களை தேவன் கணக்குக் கேட்பார் என்று நினைத்து, நீ செய்யும் தேவநீதியத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருக்கவேண்டும்.

3. நீங்கள் தரித்திருக்கு நன்மைசெய்ய வரும்பினால் செய்யலாமே என்றார். புனிதர்கள் தங்களிடத்தில் அளவற்ற நிரலியம்பி இருந்தாலுந் தரித்திருக்களுக்கு எவ்வளவாவது கொடுக்க விரும்பும் இல்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். அநேகர் விதைத் தருமஞ்செய்யச் சமயம் உண்டாயிருந்தபொழுதும் கொடுக்காமனதில்லாதவர்களாய்ப் பதுங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அநேகர் வேதபுஸ்தகங்களை நன்றாக வாசித்திருந்து தாங்கக் தேவனுக்கும் பிறனுக்கும் செய்யவேண்டியவைகள் இன்னதென்று நன்றாய் அறிந்திருந்தும் அவர்களுக்குறித்துப் பிறருக்குப் போதிக்கிறவர்களாயிருந்தும், சபை குழு, சப்பாணி, முட்டம், ஊமை, குஷ்டரோகிகள் முதலிய எல்லா மனிதர்கள் தங்களிடத்திற்கு வந்த எவ்வளவாதக் கெஞ்சிக்கேட்டாலும் கடிந்துகொண்டு துரத்திவிடுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

8. தியானம்.

(மத்தேயு, 26. 12, 13.)

“நானே எப்போதும் உங்களிடத்தில் இரேன். இவன் இந்தத் தைலத்தை என் சரீரத்தின்மேல் ஊற்றினது என்னை

அடக்கம்பண்ணுவதற்கு எத்தனையாவது கொடியிருக்கிறது. இந்தச் சலிசேஷம் உலகத்தில் எங்கெங்கே பிரசங்கிக்கப்படுமோ அங்கங்கே இவனை நினைப்பதற்காக இவன் செய்ததும் சொல்லப்படும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.”

இயேசுவானவர் வெறுப்பாய்ப் பேசிய தமது சீஷர்களைக் கண்டித்துத் தமது அபிஷேகம்பண்ணின ஸ்திரீக்குச் சந்தோஷம் உண்டாக்குமா அவன் செய்கையைக்குறித்துப் புகழ்ந்து காண்டாடின பின்பு, தமது அபிஷேகம் தரித்தவருக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற அவர்கள் சொல்கைய வசனத்திற்கு எதிர்த்தரவாய் நான் எப்பொழுதும் உங்களுடனே இருப்பதில்லை என்றார். அவர் தமது மனிதத் தன்மையின்படி ஊழியக்காரன் வேலத்தைத் தரித்து இவ்வுலகத்தின் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த நிலைமையைப்பற்றியும் தாம் உன்னதத்திற்கு எழுந்தருளிய பின் அவர்கள் தங்கள் சரீரக் கண்களால் காணக்கூடாமையைப் பற்றியும் இனி அவர்கள் அவரை அந்த மனித உலகத்தில் தனது அபிஷேகஞ்செய்து களஞ்செய்வதற்கு இடம் இராதென்பதைப்பற்றியும் நான் உங்களுடனே எப்பொழுதும் இரேன் என்றார். ஆகிலும் அவர் அவர்களுடைய கண்களுக்குக் காணப்படாத விசமாய் உலகமுமல்லட்டும் உங்களுடே இருக்கிறேன் என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்திருக்கிறார் (மத். 28. 20.). அப்போஸ்தலர்கள் உலகமுடிவுமட்டும் பூமியில் இருப்பதில்லையே. அப்படியிருக்க, அவர்களோடே இவர் உலக முடிவாட்டாக எப்படி இருப்பார் என்றால், அவர்கள் உயிரோடு இருக்கிறவனாக்கும் அவர்களுக்கும் அந்நாளை யு. ருத்திரையைப் பின்பற்றிக்கொள்ளுகிற விசுவாசிகளில் ஒவ்வொருவரும் உயிரோடே இருக்கிறவனாக்கும் அவர்களுக்கெனது இப்படி உலகமுடிவுமட்டாக அவர்களுடன் இருப்பார் என்பதாம். மேலும் நமது அருமைமீது இரட்சகர் அந்த ஸ்திரியை மிகவும் புகழ்ந்தாரே. அது எப்படியென்றால், (1) அவன் மிகுந்த அன்புடனே தன்னிடத்தில் இருந்த தயிலத்தை எல்லாம் அபிஷேகம்பண்ணினான். இதிலுஞ் சிறந்த வந்தது அவளிடத்திலிருந்தால் அதையும் என் கியித்தரு கொடுக்கெய்யப் பின்னிடையான் என்று அவர் எண்ணித் தனதுலாண்மட்டும் அவன் செய்தான் என்றார். (2) மரித்தவர்களுடைய உடல்கள் அழுதிப் போகாதபடிக்குப் பரிமளத்தைவத்தாம் பூசப்படுகிறது அக்காலத்தில் பூதர்களுடைய முக்கமாயிருப்படியால் அவன் தம்

முண்டிய சரீரத்தை உடம்பம் பண்ணினைத் தமக்குச் செய்து கொண்டு உடம்பமாக எண்ணிக்கொண்டு என்னுடைய சரீரத்தை அடங்கும்செய்வார்களே. அதற்குமுன்னே இதில் அபிவேகம்பண்ணினான் என்றார். (3) அன்றியும் அவன் தம்மிடத்தில் அபிவேகம் பண்ணினதற்காகப் பொறுமை அடைந்து நினைதையாய்ப் பேசிய சீவர்களைப்போல் பிற்காலத்தில் உள்ள விசுவாசிகளாகிய கிறிஸ்தவர்கள் யாவரும் பேசுமல் அவனுடைய அன்பையுஞ் செய்கையையும் புகழ்ந்துகொண்டாவார்கள் என்று அறிந்திருந்தபடியால் இவனுடைய அன்பு இவளுக்கு உதயில்லாமல் இருப்பதால் அல்லாமல் என்னுடைய விசேஷம் பூலோகத்தில் எந்தே பிரசித்தம் பண்ணப்படுமோ அங்கே இவன் செய்ததன் சொல்லப்பட்டு இவனைத் தலைமுறை தலைமுறையாக நினைப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும் என்று உண்மையாக உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். நம்முடைய இரட்சகர் சொன்ன இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நன்றாகத்தோறும் இயேசுவானவர் பாடுபட்டதைக் குறித்துத் தியானிக்கும் நாளிலுஞ் சவிசேஷத்தில் அந்த இடத்தை வாசிக்கிற எப்பொழுதும் அந்த ஸ்திரி செய்த அந்தக் கிரியையை நன்றாக நினைவுகூரப்பட்டுப் புகழப்படுகிறபடியால் நிறைவேறிவருகின்றது.

ஆத்மாவே!

“நீ இதிலுல் கவனிக்கவேண்டியதாவது”

1. யூதா இந்தத் தைலத்தை உய்த்த விலைக்கு விற்கத் தரித்திருக்கும் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னதற்கு எதிர்ப்பொழியாமாக நம்முடைய இரட்சகர் இவன் என்னவானாட்டுஞ் செய்தான். இவன் செய்தது நல்ல கிரியையாய் இருக்கின்றது. என்னுடைய சரீரத்தை அடங்கும்செய்வார்களே, அதற்குமுன்னமே இதில் அபிவேகம்பண்ணினான் என்றார். கீழ்க்கண்டிருக்கும் மகிமையாகச் செய்கிறதையும் அதற்கு வேறொரு போக்குச் சொல்லத் தடுப்பவர்களுடைய எண்ணங்களையும் புலிந்திருக்கிறதுமல்லாமல் அவைசொல்லாதவராயிருக்கிறார். யூதா இந்தத் தைலத்தை உய்த்த விலைக்கு விற்கலாம் என்று சொன்னதற்கு அவர் இவன் தன்னை ஆனாட்டுஞ் செய்தான். இவன் செய்தது நல்ல கிரியையாயிருக்கிறதே என்று அவரைப் புகழ்ந்தார். ஆதலால் ஆத்மாவே! கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசமும் அன்பும் உடையவனாய் இருப்பாயாகில் உன் கிரியை எல்லாம் அவரால் அங்கீகரிக்கத்தக்கவைகளாய் இருக்கும். நீ

செய்வபக்தியோடும் மனத்தாழ்மையோடு செய்கிற யாவும் இயேசுவுக்கு மிகவும் பிரியமாய் இருக்கும். ஆனால் துணுமார்க்கருடைய செய்கைகளில் ஒன்றும் அவருக்கு விரும்பத்தை உண்டாக்கமாட்டாது.

2. அவன் தனக்குச் சமயம் வாய்த்த வேளையில் எவ்வளவுத் தாமதிக்காமல் இந்தக் கிரியையை மிகுந்த பக்தியோடு செய்தான். அவன் இரண்டொரு நாள் தாமதித்துப் பின்பு இந்த அபிவேகஞ் செய்வதற்கு எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டாலும் இடமிராது. ஆகையால் ஆத்மாவே! நீ இவ்வளவுதான் பிழைத்திருக்கிற பொழுதே உன்னால் கூடிய உண்மையைச் செய். உன் தாய்தகப்பன்மார் அண்ணன் தம்பி தங்கைத் தங்கைமார்களுக்கும் உன் சிநேகிதர்களுக்கும் நீ செய்ய நினைத்த நன்மைகளை நீ உயிரோடு இருக்கும்பொழுதே அவர்களுக்குத் தாமதிக்காமற் செய்வாயாக. அன்றியும் ஏழைகளுக்கும் பணியாளிகளுக்கும் உனக்குச் சமயம் வாய்த்த வேளைகளில் எல்லாம் உன் கூற்ற கூடியமட்டும் எவ்வளவுத் தாமதியாமல் நன்மைசெய்து கொண்டிவா. உன் தாய்தகப்பன்மார் சகோதரர் சகோதரி தன் எப்பொழுதும் உன்னுடன் இருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் திடீர் என்று உன்னைவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். அப்பொழுது நீ மிகவும் மனஸ்தாபத்தை அடைவாய் போல, அவர்கள் இப்பொழுதிருந்தால் அவர்களுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகத்தக்கதாக வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்துவேளே. இப்பொழுது அவர்கள் இல்லாமையால் நான் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாதே என்று புலம்புவாய். நீ தன்னாமையினாலே படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்கக் கூடாதிருக்கிறதால் வந்தாலும் வரவாடே உனக்கையால் நீ நன்றாய் நடந்து திரிந்துகொண்டிருக்கப் பொழுதே ஆண்டவருக்கு மகிமையாய் செய்யவேண்டிய போதும் உனக்கடுத்தவர்களுக்குச் செய்யவேண்டியவைகளையுஞ் செய்யக்கடவாய். 3. நம்முடைய ஆண்டவர் என்னுடைய சவிசேஷம் பூலோகத்திலே எங்கே பிரசித்தம் பண்ணப்படுமோ அங்கே இவன் செய்ததன் சொல்லப்பட்டு இவனைத் தலைமுறை தலைமுறையாக நினைப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும் என்று உண்மையாக உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். நல்ல கிறிஸ்தவனுடைய பெயரும் கிரியையும் எப்பொழுதும் புகழப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். அதைக் கிறிஸ்து இந்த ஸ்திரியைப்போல் நன்கிரியை செய்கிற யாவருக்கும் வாக்குத்தீதமாகச் சொன்னார். அப்படியே சவிசேஷம் போதிக்கப்படுகிற

இடங்களில் எல்லாம் அவருடைய நாமமும் கிரியையும் அறிவிக்கப்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன. ஆகையால் நாமும் கிரியையும் தூட்டியைப்படி அவளை நினைத்து அவளுடைய கிரியையைப் புகழவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவள் அபிஷேகம்பண்ணின பரிமாண தைலத்தின் வாசனை அந்த வீடெல்லாம் நிரம்பியதுபோல அவளுடைய கிரியையின் மணமும் உலகம் எல்லாம் நிரம்பியது. — நீதிமான்களை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதே கர்த்தருடைய சித்தமாய் இருக்கிறது. தன்மார்க்கர் தாங்கள் விபிரோடிருக்கும்பொழுதும் தாங்கள் இவ்வுலகத்தைவிட்டு நீங்கின பின்பும் அவர்களுடைய கெட்ட நாமங்களையும் கெட்ட கிரியைகளையும் நினைக்கப்படும்படி செய்கிறார்கள். நீதிமான்களோ தாங்கள் உயிரோடிருக்கும் நூலத்திலும் தங்கள் பிற்காலத்திலும் தங்கள் தைல நாமங்களையும் கிரியைகளையும் மற்றவர்களுக்கு மாநிரியாய் இருக்கச் செய்கிறார்கள். தேவன் நீதிமான்களை இம்மையிலும் மறுமையிலும் மேன்மைப்படுத்திறார். அவர்கள் நன்மையை விதைத்தபடியால் ஏற்ற காலத்தில் அதின் புலனையுஞ் சந்தேகமில்லாமல் அறுப்பார்கள்.

9. தியானம்.

(மத்தேயு 15.)

“அப்பொழுது, பன்னிருவர் ஒருவருகிய யூதாஸ்காரியோத்து என்பவன் பிரதான ஆசாரியரிடத்திருப்போய்: நான் அவளை உங்களுக்குக் காட்டிக்கொடுக்கிறேன், நீங்கள் எனக்கு என்ன கொடுக்கிறீர்கள் என்றான்.”
இயேசுவானவருடனேயே நெருங்காகப் புகித்துக் குடித்துத் திரிந்த அநேகந்தரம் யூதாஸ்காரியும் நம்பிக்கைக்கும் மூலமாயிருக்கிற சத்திய வேட்கங்களை கேட்டும் இருந்த யூதாஸ்காரியோத்து என்பவன் தன் குருவாயிருந்த அவருக்கு மிகுந்த தன்பஞ் சம்பவிக்கும்படி அவருடைய பகைவரிடத்திலிருப்போய், அவளை உங்களுக்குக் காட்டிக் கொடுப்பேன் என்றான். இது எவ்வளவு இலச்சையும் பயந்ததமுமான செய்தியாயும், நினைக்கும்பொழுது மனமுண்டுக்கொடுக்கக்கொலைபாத

கமான் காரியமாயும், குருத்தரோகமாயும், நன்றியறியாமையாய் புகிறுக்கின்றது. — இப்படி யூதாஸ்காரியோத்தானவன் சாத்தான் என்றும், பழைய சரப்பம் என்றும், ஆகாத சத்தரு என்றும், கேட்டின் மகன் என்றும், இந்த லேபெத்தின் பிரபு என்றும், எப்பொழுதும் கொச்சுக்கிற சிங்கம்போலவே விசுவாசிகள் யாவளாயும் விழங்கத் தேடுகிறவன் என்றும், சொல்லப்படுகிற பிசாசானவனுக்குத்தான் இருதயத்தில் இடங்கொடுத்தான் (1 பேது. 5. 8.). அவன் இருதயத்தைச் சாத்தான் தன் ஆதினமும் இருப்பிடமும் ஆக்கிக்கொண்டு அவளை இப்படி உவனியரங்கமோகப் பொல்வாத கிரியையைச் செய்ய வலிஞன். யூதாஸ்காரியோத்து என்பவன் பீரவேசித்தான் என்று யூதாவான். 12 அதி-லே சொல்லியிருக்கிறபடி யூதா பண ஆகைக்காரனுடையிருந்தபடியால் அந்த ஆகை என்றிரு வழியாகப் பிசாசானவன் அவனுக்குள்ளே போனான். தாவீது இராசாதம்முடைய சனங்களை எண்ணிக்கை பார்க்கவேண்டும் என்கிற நினைவைக் கொண்டபொழுது அந்த நினைவின் வழியே அவனுக்குப் புகுத்தபொலப் பொருளானசையின் மூலமாக இவனுக்குப் பிரவேசித்தான். யூதாஸ் கிரிஸ்துவுக்குப் புகைவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரிடத்திற் கொஞ்சம் பணம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அப்படிச் சேய்தானே அல்லாமல் வேறல்ல. அவன் செய்ததுரோகமும் பாவமும் மிகவும் பெருமதம் கொடியதுமாயிருந்தது. — கொடுகளாக அவருடைய அன்னைத்தையே சாப்பிட்டு அவராலே போஷிக்கப்பட்டவளாயும் அவருடைய சிந்தையையும் மனமையையும் யோக்கியத்தையும் அழித்தவளாயிருந்த யூதாஸ்காரியரிடத்திருந்ததுரோகம் பிள்ளைச் சற்றும் பின்வாங்காமல் கொத்தானுடைய துண்டுதலிலே அவருடைய இரத்தக்கொடியத்தை மூப்பர் தலைவரிடத்திற் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினான். இயேசுவுக்கு அன்புடன் அழித்தென்கம்பெண்ணப்பட்ட பரிமாண தைலத்தை யூதா முந்தையவர்களைக்கொடாச பெறும் என்று மறித்தான். இப்படி எப்பொழுதும் பணத்தின்மேல் குரபமுள்ளவனாய் இருந்தபடியால் பணத்தின் நிமித்தமாய் அவனைப் பிடித்துக்கொடுக்கத் துணிந்தான்.

ஆத்மாவே!

“இதிலால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசுவானவருடைய பன்னிரண்டு சீடர்களிடமிருந்து ஒருவருகிய யூதாஸ்காரியோத்து என்பவனே இயேசுவானவரைக்

காட்டிக் கொடுக்கும்படி பிராக்ஷிணம் தூண்டிவிடப்பட்டான். இப்படியே சாத்தான் மனிதனைத் தன் வலையிலும் கண்ணியி லுஞ் சிக்கும்படி செய்ய இரவுப்பகலும் பதிலிருக்கிறான். அவன் ஆதிதிலே மனிதனை மோசம்போக்க எத்தனித்தபொழுது, அது அவனுக்கு நன்றிப் பாய்த்தபடியால் காந்தோறுந் தன்னுடைய கிரியையை நாளும் நடத்திவருகிறதற்குத் தைரியங்கொண்டான்.—மனிதன் தன்னுடைய சரீர இச்சையை அடக்காமல் தன் மனது போகிற போக்கில் விடுவானாகில் அந்த வழியாய்ப் பிசாசு அவனுக்குட் பிரவேசக்கும். அப் பொழுது அவன் மனம் நடுக்கத்தாக பாவங்களைச் செய்யத் துணிவுள்ளவன் ஆகிறான். இப்படிப் பிசாசினாலே பிடிக்கப் படுவது பயங்கரமான காரியமாம். தேவனுக்குப் பயந்து நடக்க வேண்டியதில் சற்றும் எண்ணில்லாமல், தன்னைக் கெட்ட வழக்கங்களின்படியே சரீர இச்சைக்குள்ளாயிருக்கிற மனிதர் பிசாசினாலே பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் என்று எண்ணவேண்டும். இவ்விதமாகச் சாத்தான் மனிதருக்குட் புகுந்து அவர்கள் இருதயங்களில் குடியாயிருந்துகொண்டு தன்ருச் சம்மதியானபடி அவர்கள் இருதயத்தையும் ஆத்மாவையும் ஆளுகிறான். அவர்கள் செய்கிற சரீரத்திற்கேற்ற இலட்சையும் காற்றிமோன கிரியைகளே அதற்கு அத்தாட்சியாய் இருக்கிறது (கலா. 5. 19.). அவர்களுடைய சரீர அவயவங்கள் எல்லாம் அநியாயமான காரியத்தைச் செய்யும்படிக்கு அசுத்தஆவி அவர்களை ஆண்டுகொண்டிருக்கின்றது. அவர்களுடைய வாய் பரிபாசமும் கிந்தையுந் துஷ்டமூலமான கிரீர்த்தைகளைப் பேசவும் அவர்களுடைய கால்கள் பாவ வழி யாலே திரியவும் அவர்கள் கைகள் செய்யத்தகாதவைகளைச் செய்யவும் மற்ற அவயவங்களும் வேசித்தனங்களுமுதலிய தூர்க்காரியங்களைச் செய்யவும் வலப்படுகின்றன. இவ்விதமாக நடக்கிறவன் தன்னைக் கிறிஸ்தவனென்ற கீழிப்பத ஏவ்வனவும் தகாததாயிருக்கிறது. ஒருவன் தன் ஆதிதிகளை விட்டுக் குணப்பட்டு தேவனிடத்தில் மனந்திரும்பாவிட்டால் மெய்க் கிறிஸ்தவனாயிருக்கக்கூடாது.

2. பிசாசினாலே பிடிக்கப்பட்ட யூதா பொருளாசையினுடைய தன்னுடைய நுருவுக்கு விரோதமாக அவருடைய பணக்கவரிடத்திற்குப் போனான் (1 தீமோ. 6. 9.). உசுவரீயு லான்களாக வேண்டுகொண்டிருக்கிறவர்கள் சோதனைகளில் சண்டரியிலும் அகப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிற தந்தையூதாவே திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறான். பணஆசை

அவனுக்குள்ளிருந்தபடியால் தன் குருவாகிய இயேசுவுக்கும் தன் மனச்சாட்சிக்கும் விரோதமாகத் துரோகஞ் செய்யும்படி போனான். ஆகையால் ஆத்மாவைப் பொருளாசைக்கு இடங் கொடுத்துக் கெட்டுப்போகாதபடிக்கு தேவன் உனக்குக் கொடுத்தது போதுமென்றிரு. இப்படிச் செய்வாயாகில் கிருபையுள்ள தேவன் உன்மேல் இரக்கமாயிருந்து உனக்குத் தேவை யானவைகளையெல்லாம் ஏற்றவனாயிலே தகுந்த விதமாய்க் கொடுப்பார்.

3. துரோகியாகிய யூதாவும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களுடனே சேர்ந்திருந்து அவர்களிலொருவனாக எண்ணப்பட்டிருந்தான். இப்படித் திருச்சபையில் கலக்கவர்களுடனே பொல்லாதவர்களும் கூட இருக்கிறார்கள். இவனுடனே கூட இருந்த மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவின்மீதத்தில் மிகவும் உறுதியான அன்புடையவர்களாய் இருந்தபொலவே திருச்சபையில் இருக்கிற பத்தர்களும் இயேசுவின்மீதத்திலே அன்பும் பக் தியும் உள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் புறம்பாகப் பொல்லாதவர்களுடன் இருந்தாலும் அந்தரங்கத்தில் அவர்களுடனே கலவாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவன் சமது பரிசுத்த ஆலியைக்கொண்டு உதவிசெய்கிறான். தேவனுடைய குமாரர் தாங்கள் மனதார்பாவஞ்செய்யாமலும் பாவஞ் செய்கிறவர்களுக்கு உக்கியமாயிராமலுமிருக்கிறபடியால் கலவர்கள் கொல்லாதவர்களுடனே கூடியிருக்கிறதி னால் அவர்களுக்கு யாதொரு மோசமுஞ் சம்பலிக்கமாட்டாது.

10. தியானம்.

(லூக்கா, 22. 8. 6.)

“அவர்கள் சந்தோஷப்பட்டவனுக்குப் பணக்கொடுக்க உடன்பட்டார்கள். அதன் பின் சம்மதித்து, ஜனக் கூட்டமில்லாத வேளையிற் அவரை அவர்களுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும்படி சமயக்கொண்டனர்.” இவ்வாறு பாத்ததற்கு ஒரு சாத கெஞ்சுடையவர்களாயும் இருந்த பித்தான ஆசாரியர்கள் துரோகியாகிய யூதாவையோத்து இயேசுவைக் காட்டிக்கொ

இக்கிறேன் என்று சொன்னதைக் கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டார்கள். துஷ்டர்கள் துஷ்டர்களை அங்கிகரிப்பார்கள் என்ற கிறிஸ்துமையின்படியே துரோகியாகிய யூதாவைப் பிரதான ஆசாரியர்கள் யாதொரு தடையிலாமல் ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய சீஷரில் ஒருவனே அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கிறேன் என்று நம்மிடத்திற்கு வந்தது மிகவும் லாபமான காரியமென்று எண்ணினார்கள். தாஸ்காரியோத்த நான் அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தால் என்ன கொடுப்பீர்களென்று கேட்டதற்கு அவர்கள் முப்பது வெள்ளிக்காசைக் கொடுப்போம் என்றார்கள். வெள்ளிக்காசு ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய ஒரு ரூபியாம். அப்படி முப்பது வெள்ளிக்காசும் முப்பது ரூபியாம். இவ்வளவு பணத்தான் யூதர்களில் ஒரு அடிமையின் கிரயமாயிருந்தது (யாழ். 21. 32.). விலைமதிக்கப்படாத நம்முடைய அருமையான பிரதீசுக் இவ்வளவு கொஞ்சம் பணத்திற்கு விலைமதிக்கப்பட்டது எவ்வளவு பெரிய ஆச்சரியம். அவர்கள் அவரைக் கொல்லும்படியாகச் செய்த ஆலோசனை இவ்விதமாய் முடிந்து இரத்தக்கிரயமும் நிச்சயிக்கப்பட்ட பின்பு அவர் எப்பொழுது அகப்படுவாரோ என்று பிரதீசு ஆசாரியர்கள் காத்திருந்தார்கள். யூதா அவர்களுடனே பேசினபடி இயேசுவைப் பிடித்து அவர்களுக்கு ஒப்புவிக் கமிகவுகி கவலையுள்ளவனாய்ச் சமையம் தேடிக்கொண்டிருந்தான். பசுவிலே சனங்கள் சூழ்ந்திருக்கிறபடியால் அவரைப் பிடித்தால் சனங்களுக்குள்ளே கலகம் உண்டாகும். விடியற் காலத்திலும் சனங்கள் கூடிவருவார்கள், ஆகையால் அதற்கு நான்கே இரவில்தானே அவரைப் பிடித்துக் காட்டிக்கொண்டு போகவேண்டும் என்றும் யோசனைபண்ணினான். பிரதான ஆசாரியரைவிட அவன் இப்படிப்பட்ட அடிக் குதான் யோசனையை உடையவனாயிருந்தான்.

ஆத்மாவே!

“ஐ இஹிஸஸ் கிறிஸ்துவேண்டியதாவது.”

1. யூதாஸ் முப்பது வெள்ளிக்காசை ஒரு பொருட்டாக எண்ணித் தன்னுடைய அண்டவரும் குருவுமாகிய இயேசுவான்வரைக் காட்டியாகொடுக்கும்படி சம்மதித்தான். பெருநாளாகக்காரி கொலைபாதகம் முதலான பாவங்களைச் செய்து நசுங்கு எவ்வளவும் அஞ்சுகிறதில்லை. உலகத்தார் இயேசுவின் மேன்மைகளை அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு

கப் பொருள்களில் மிகவும் விரும்பும் உள்ளவர்களாகி அவைகளை எவ்விதமான துரோகத்தினாலாவது சம்பாதிக்கப் பிரயாசப்படுகிறார்கள். தங்கள் இரட்டைக்காரிக் இயேசுவின்மீடத்தில் அன்புகூரவும் அவருக்குப் பின்புச்சல்லவும் அவனையே சார்ந்திருக்கவும் கவலைப்படுகிறதில்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள் மரணசமீபத்தில் தங்கள் கேட்ட உணர்ந்து கொள்வதும் அன்றிக் கடைசி நியாயத் தீர்ப்புகளில் மதா பயங்கரமும் நடுக்கமும் உள்ள நித்திய வேதனையை அடைவதற்குத் தீர்க்கப்படும்பொழுது விசேஷமாய், தங்கள் தீமைகளை உணருவார்கள்.

2. யூதா பிரதான ஆசாரியர்களோடே இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்கப் பேசினது தேவன் செயலின்படி நடந்தது என்று அகேசர் நினைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமாகவே ஒரு வன் தீமையான யாதொன்றைச் செய்து இது தேவசித்தத்தினால் நடந்தது என்று நினைக்கிறது மருத்த மூடத்தனமும் பாவமுமாய் இருக்கிறது. சுவீசேஷர், சாத்தான் யூதாவுக்குள்ளே மருத்து இயேசுவானவரைக் காட்டிக்கொடுக்க அவனை ஏலிபின் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உலகத்தார் தீமையான ஆரியங்களில் ஒன்றைச் செய்து அது தேவனுடைய செயலினால் நடந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். தேவனுடைய செயலின்படி நடந்ததென்று சொல்வது வேறே. அது இப்படிப்பட்டது அல்ல. தேவன் அந்தக் காரியத்தை யூதாவின் மனதின்படி நடக்க இடம்புகொடுத்தார். ஆனால், அவன் செய்தது அவருக்குப் பிரியம் அல்ல. ஒருவன் யாதொரு பாவத்தால் காரியத்தைச் செய்யும்பொழுது அதை தேவன் தடைபண்ணிவிட்டால் அது அவராலே வந்தது என்று நினைக்கக் கூடாது.

ஜெபம்.

மருத்த இரக்கமும் கிருணயமுள்ள இயேசுகிறிஸ்துடைய சேவரீர் கனங்கமற்றவரும் பரிசுத்தமும் மனிதர்களை இரட்சிக்கும்படி உன்னதத்திலிருந்து இறங்கிவந்தவருமாயிருக்கிறபடியால் நீர் என்னுடைய பொக்கிஷமும் நித்திய உசவரியமாகியிருக்கீர். அநீதியைப் பொருள்சுளாகிய பொன்னை யையும் பார்க்கிலும் தேவரீர் விரும்பப்படத்தக்க நியாயிருக்கீர். உமக்குத் துரோசஞ் செய்வதினாலே கிடைக்கும் பொருள்கள் எவ்வளவு விலையுயர்ந்தவைகளாயிருந்தாலும்

அவைகளிற் பிரியம் வையுதிருக்கவும் பாவத்திற்கு ஏதே
காரியங்களைச் செய்வதினாலே எவ்வளவு கூடியவருவதாயிருந்தாலும்
அதற்கு அஞ்சியோடவும் உமது பரிசுத்த ஆவியின்
பெரிச்சத்தன்கொண்டு உமக்குப் பிரியமான நல்லவழியிலே
உட்க்கவும் எப்பொழுதும் உமக்கு விரோதமாக யாடுதற்கு
யோசனையையுந் செய்யாதிருக்கவும் அனுக்கிரகஞ் செய்தரு
ளும். ஆமென்.

11. நியாணம்

(மத்தேயு, 26. 17.)

“புனிப்பில்லாத அப்பபண்டிகையின் முதல்நாளிலே
சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: பஸ்காவைப் புசிப்ப
தற்கு நாங்கள் எங்கே உமக்கு ஆயத்தம்பண்ணச் சித்தமாயிருந்
தினீர் என்று கேட்டார்கள்.”

பஸ்கா பண்டிகை யன்று யூதர்கள் தங்கள் வீட்டிலுள்ள
புனித்தமாவை எல்லாம் அகற்றிவிட்டுப் புனிப்பில்லாத மாவிலு
னால் செய்த அப்பங்களைக் கசப்பான கிளையுடனே புசித்து
ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் பலியிட்டுப் பொரித்து அதில் எவ்வளவு
எல்லாம் பழக்கு விடியற்காலத்திற்குள்ளாகச் சாப்பிடவும்
பண்டிகை தொடங்குகிற முதலாம் நாளிலும் ஏழாம்
நாளிலும் பரிசுத்தமாக யூதர்கள் கூட்டங் கூடவும் வேண்
டியது (யா. 12. 2, 20.). இப்படிப்பட்டவைகளை அந்தப்
பண்டிகையில் சாப்பிடும்படிக்கு மோசேயின் மூலமாய்த் தே
வன் பிரமாணத்தைக் கொடுத்திருந்தார். — அந்தப் பண்டிகை
யூதர்களுடைய வருஷத்தின் முதல் மாதமாகிய நசான் அல்லது
அப்பிரீலம் 14-ம் தேதி நாயங்காலம் தொடங்கி 21-ம் தேதி
நாயங்காலம்மட்டுக் கொண்டாடப்படவேண்டியது. — பஸ்கா
ஆட்டைப் பலி இடுகிற விதம் எப்படியென்றால், (1) அந்தப்
பஸ்கா ஆட்டை மந்தையை விட்டு வேறுகப் பிரித்துக் (காச்
தருக்குப் பரிசுத்தமானது) என்று தெரித்தகொண்டேவேண்டி
யது. (2) தேவாலயத்தில் மற்ற எல்லாப்பலிகளையும் பாடுகிற
இடத்திலே படுகா ஆட்டையும் பலியிடிக் கர்த்தவியாக
என்று பரிசுத்தஞ்செய்த அந்த மாமிசத்தைப் பச்சைதான்
அல்லது தண்ணீரில் வேவித்து சாப்பிடாமல் வீட்டில் கொண்டு

பொய்ப் பொரித்துச் சாப்பிடவேண்டியது. (3) அந்தப்பலி
யும் பலியின் இரத்தமும் தேவாலயத்தில் தேவனுக்கென்று
பரிசுத்தமாக்கப்பட்டது. ஆகையால் அந்த இரத்தத்தை அசுத்
தமான இடங்களில் ஊற்றாமற் பலியீடத்தின் கீழ்ப்பிரதான
ஆசாரியர்களால் ஊற்றப்படவேண்டியது. இதுவே பஸ்கா
ஆட்டைப் பலிஇடுகிற விதம். ஏறாசலேம்பட்டணம் இஸ்ர
வேலர் எவ்வாருக்கும் பொது இடமாம். ஆகையால் இஸ்ர
வேல் கோத்திரத்தார் எவ்வாரும் ஏறாசலேம்பட்டணத்தில் வந்து
கூடி அங்கே அவரவர்கள் ஒவ்வொரு இடத்தைத் தெரிந்து
அதில் தங்கியிருந்து அப்பண்டிகையைக் கொண்டாட வேண்
டியதாயிருந்தபடியால், இயேசுவும் அவ்விடத்திற்கு வந்திருந்
தார். அப்பொழுது சீஷர்கள் எங்கே ஆயத்தம் பண்ணச்
சித்தமாய் இருக்கிறீர் என்று அவரைக் கேட்டார்கள். பஸ்கா
ஆட்டைத் தெரிந்து மந்தையை விட்டுப் பிரித்துக்கொண்டு
வந்து அடித்துப் பின்பு அதைப் பொரித்துப் பந்தியிலே பா
ப்பி, விளக்குகளைக் கொளுத்துவது முதலாகிய அநேக சடங்கு
களைச் செய்வதற்கு அதிக சமயம் இருக்கவேண்டியதைப்பற்றி
பஸ்காபோசனத்தை அப்பதம்பண்ணக் காலையிலேதானே
வந்து கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

ஆத்மாவே!

“இதனால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. யூதர்கள் பஸ்காபண்டிகையை ஆசரிக்கிறநாளில்
கன் வீட்டிலுள்ள புனித்தமாவனைத்தையும் அகற்றிப் புனிப்
பில்லாத மாவினால் செய்த அப்பங்களைப் புசிப்பார்கள். அப்
படியே மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் ஒவ்வொரு நாளையும் புனியாத
அப்பங்களைப் புசிக்கும் பஸ்காபண்டிகையாகக் கொண்டாடு
கிறார்கள். — எப்படியென்றால், பஸ்காபண்டிகை நாளிலே
யூதர்களுடைய வீடுகளில் புனித்தமாவை அகற்றிவிடுகிறது
போல நவமாயப் பிறந்தவர்கள் தங்கள் இருதயமாகிய வீட்
டிலுள்ள அகங்காரம், பெருமை, அடிவிகாரம், வஞ்சனை,
பொறுமை என்னும் பழைய புனித்தமாவைப் புறம்பே அகற்
றிப்போவோர்கள் (1 கொரி. 5. 7.). ஒருவன் புனித்தமா
வாகிய பாவ அழுக்குத் தன் இருதயத்தில் இருக்கிற வரைச்
தேவனுடைய புத்திரருகமாட்டான். பரிசுத்தத்தினால்
நவமாயப் பிறந்தவனும் தேவனும் தன் இருதயத்தின்படியும் பாவச்
சுத்தமாய் (1. 14.). ஒவ்வொரு நாளிலும் தன் இருதயத்தின்படியும் பாவச்

குப்பைகளைப் பெருக்கிச் சுத்தம்பண்ணவேண்டும். கொஞ்சம் புளித்தமாவானது மிகுந்த பிசைந்த மாவை எல்லாம் உப்பப் பண்ணுகிறதுபோலக் கொஞ்சப் பாவமானது மிகுந்த பாவக்கேட்டை எல்லாம் உண்டாக்குகிறதால் பாவமாகிய புளித்தமாவைக் கொஞ்சமும் இராமல் அகற்றிவிடவும் புதிதாய்ப் பிசைந்த பரிசுத்தமாவாக்கவும் வேண்டும் (1 கொரி. 5. 6, 7.). புதிதாய்ப் பிசைந்த மா மிகவும் ருசியில்லாததாய் இருந்தும் அதைச் சாப்பிடவேண்டியதாய் இருந்ததுபோலப் பரிசுத்தமாகாதல் மனிதர்களுக்குப் பிரயாசையாய் இருந்தாலும் அதை அகத்தியம் தேடவேண்டும். புளிப்பில்லாத அப்பம் உண்மை, சபடமில்லாமை என்பவைகளுக்கு அடையாளமாய் இருந்தது. இஸ்ரவேலர் தங்கள் எளிப்தேசத்திலே அடிமைத்தனத்திற்குள்ளாய் இருந்த கிரப்பந்தத்தையும் அதினின்று தேவன் விடுதலை செய்ததையும் நினைவுகூரும்படி அப்பண்டிகை கொண்டாடப்படுவதாய் இருக்கிறதுபோல விசுவாசமுள்ளவர்கள் தங்கள் சென்ம சுபாவக் கேட்டின் அடிமைத்தனத்திற்குள்ளாயிருந்ததையும், அதினின்று 'இயேசு இரட்சகர'ரிலே மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டதையும் நினைவுகூருகிறார்கள். அன்றியும் அவர்கள் தேவன் மூலம் நம்பினவர்களுக்கு எல்லாத் தூன்பத்திலும் உதவி செய்வார் என்று நினைத்துத் தங்களுக்குச் சம்பவிக்கிற யாதொரு துன்பத்திலும் அவைப்பற்றிக்கொண்டு அவருடைய கிருபையினாலே அதை எளிதாய்க் கடந்துவிடுகிறார்கள்.

அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் மனதின்படி பஸ்கா பண்டிகைக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்யாமற் கிடந்துவானவரிடத்தில் உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவருடைய உத்தரவின்றி யாதொன்றையுந் தங்கள் இஷ்டப்படி செய்யாதவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களுடைய சும்பிக்கையும், விசுவாசமும், பெரிதாயிருந்தது. அவர்களுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றி நாம் யாதொரு காரியத்தையும் அவருடைய யோசனை இல்லாமற் செய்யாதவர்களாயிருக்கவேண்டும். அதாவது நாம் எல்லா காரியத்தையுஞ் செபத்தின் வழியாய் அவரோடே பேசிச் செய்யவேண்டும். அவருடைய சித்தமின்றி யாதொன்றைச் செய்யத் துணியலாகாது. உண்ணும்பொழுதும், உடுக்கும்பொழுதும், படிக்கும்பொழுதும், பிரசங்கிக்கும்பொழுதும், ஒருவருக்கு ஒரு உதவி செய்யும்பொழுதும், மற்ற இம்மை மறுமைகளுக்கு அடுத்த யாதொரு காரியங்களைச் செய்யும் பொழுதும், அவருடைய உத்தரவைப்

பெற்றுக்கொள்ளும்படி செபஞ் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்வது அவரிடத்தில் நாம் வைத்திருக்கிற அன்புக்கு அத்தாட்சியாயிருக்கும்.

3. பஸ்கா பண்டிகையானது கிறிஸ்துவைக் குறித்து அடையாளமாயிருந்தபடியால், அவர் பாடுபட்டு மரணம் அடைந்த பின்பு அது நிறுத்தப்பட்டது. ஏனெனில் இவரே உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துநிற்கும் தேவ ஆட்டுக்குட்டி என்றடி (யோவா. 1. 29.), எங்களுக்கு ஒரு பஸ்கா ஆடு உண்டு அது எங்களுக்குத் தம்மைத்தாமே பலியிட்ட கிறிஸ்து என்றும் (1 கொரி. 5. 7.) சொல்லியிருக்கிறது. இயேசுவானவர் வந்ததற்கு முன்னே அவருக்கு அடையாளமாயிருந்த கடங்குகள் எல்லாம் அவர் மரணம் அடைந்த பின்பு நிறுத்தப்பட்டன. இனி அப்படிப்பட்ட கடங்குப் பிரமாணங்களை அனுசரிக்கிறதினாலே யாதொரு பயனும் இல்லை. மெய்யான பஸ்கா ஆட்டிக்குட்டியாகிய அவரைப் பற்றிக்கொள்ளாதலே எல்லாச் கடங்குப் பிரமாணங்களையும் நியாயப்பிரமாணங்களையும் நிறைவேற்றுகிறதாயிருக்கிறது. ஆதலால் பஸ்கா ஆட்டை இப்பொழுதும் பலியிட்டுச் சாப்பிடுகிறார்கள். அது பிரயோசனம் அற்றதாயும் பாவமாயிருக்கின்றது.

12. தியானம்.

(அக்கா, 22. 10.)

அவர்கள் ஒருவரும் யோவானையும் நோக்கி, "நீங்கள் நகரத்தில் பிரேசுக்கும்போது, தண்ணீர்சூடும் சுமந்தவருகிற ஒரு லாபவாடி உங்களுக்கு விரிப்படுவான்; நீங்கள் அவனுக்குப் பின்னே சென்று, அவன் பேரும் வீட்டிற்குள் நீங்களும் போய்" வீட்டு எசமானுடனே செல்லுவங்கள்.

பஸ்கா போசனத்தை எங்கே ஆயத்தம்பண்ணக் கட்டளை இடுகிறோன்று தம்மைக் கேட்ட பேதுருவையும் யோவானையும் நோக்கி இயேசுவானவர் நீங்கள் எருசலேம் பட்டணத்திற்குப் போகும்பொழுது அங்கே தண்ணீர்சூட்டு சுமந்தவருகிற ஒருவனைக் காண்பீர்கள். அவன் போய் துழைகிற வீட்டுக்குள்ளே நீங்களும் துழைந்து அந்த வீட்டெசமானுடனே சொ

ல்லி அங்கே எத்தனம் பண்ணுங்கள் என்றார். நம்முடைய இரட்சகர் யாதொரு காரியத்திற்கு அனுப்பவேண்டியிருந்தாலும் யாதொரு காரியத்தைக் குறித்துப் பேசவேண்டியிருந்தாலும் விசேஷமாக அவர்களையே அனுப்புவதும் அவர்களுடையே பேசுவதும் வழக்கமாயிருந்தபடியால் பஸ்கா போசனத்தை ஆயத்தம் பண்ணுவதற்கும் அவர்களையே அனுப்பினார். இஸ்ரவேல் கோத்திரத்தார் அனைவரும் எருசலேம் பட்டணத்தின் கூடிவந்து அங்கே பஸ்கா ஆட்டைப் பலியிட்டு அப்பண்டிகையைக் கொண்டாடவேண்டியதாயிருந்தபடியால் அங்கேதானே தமக்குப் பஸ்கா போசனத்தை ஆயத்தம்பண்ணச் சொன்னார். அந்தப் பட்டணம் மிகவும் பெரிதாகியும் திருவிழாக்காலங்களையால் சனம் மிகுதியாய் அதில் கூடி இருப்பதாலும் இருந்தபடியால் அவர்கள் தமோறி இடந்தேரியாமல் வருத்தப்படாதபடிக்குத் தண்ணீர்க்குடஞ் சுமந்துவருகிறவன் துமைகிற வீட்டிலே ஆயத்தம்பண்ணுங்கள் என்றார்.

ஆத்மாவே!

"ஈ இத்தால் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. இரட்சகர் தமக்குப் பஸ்கா போசனத்தை ஆயத்தம் செய்யும் வீட்டையும் அதின் எசமானையும் அதைக் கருண்பிக்கும் தண்ணீர்க்குடஞ் சுமந்து போகிறவனையும் முன்னமே அறிந்திருக்கார். அவருக்கு முன் நிறைவாயிருப்பது ஒன்றும் இல்லை. அவர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறார். அவர் தண்ணீர்க்குடஞ் சுமப்பவனை வீடு காண்பிப்பவனாக அறிந்திருந்தபோலவே நாம் சுமக்கும் பாரச்சுமையையும் கம்முடைய பெருமூச்சையும் நாம் உதிர்க்குங் கண்ணீரையும் நம்முடைய வேதனைகளையும் அறிகிறவராயிருக்கிறார். அப்படியிருக்க, ஈ உன்னுடைய துன்பங்களையும் இக்கூட்டுளையும் ஆர் அறிந்து எனக்கு ஆறுதல் செய்யப்படுகிறார்களா என்று எண்ணுகிறாய்? ஆத்மாவே! ஈ அப்படி எண்ணுவது தகாத. ஈ உபத்திரவப்படும்பொழுதும் இடுக்கண்களை அனுபவிக்கும் பொழுதும் அவைகளை எல்லாம் முன்னமே அறிந்திருக்கிற தேவனுக்குச் செபத்தின் வழியாக விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் சித்தத்தின்படி ஆசைக்கடவது என்று ஆறுதலாய் இருப்பாயாக. அன்றியும் அவ் அந்தத் தண்ணீர்க்குடஞ் சுமந்துபோகிறவன் துமையும் வீட்டை அறிந்திருந்தபோல ஈ செய்யத் தொடங்குகிற ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அவைகளைச் செய்

யும்படி ஈ போகிற ஒவ்வொரு இடத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். ஈ இன்ன வீட்டிலே இன்ன பாவத்தை இன்னொரு விரோதமாகச் செய்யப்போகிறாய் என்றும், ஈ தனியாய் செய்யப் போகிறாயா அல்லது, மற்றவர்களோடே கூடிச் செய்கிறாயா என்றும் அவர் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறார். ஈ செய்யும் கிரியைக் கண் எல்லாம் அவர் அறிந்திருக்கிறார் என்று வெளி. 3. 15ல் சொல்லியிருக்கிறது.

2. இயேசுவுக்குப் பஸ்காபோசனத்தை ஆயத்தம்பண்ண இடங்கொடுத்த மனிதன் மிகுந்த தேவபக்தியுள்ளவனுயிருந்தான். எப்படியென்றால், யூதர்கள் இயேசுவுக்கு விரோதமாகச் செய்திருந்த கட்டளைகளை அவன் எவ்வளவும் லட்சியம் பண்ணாமல் மிகுந்த அன்புடனே அவரை நிறுத்திகொண்டு அவருக்கு இடங்கொடுத்தான். ஆத்மாவே! நீயும் அப்படியே அவரைப் பற்றிக்கொண்டு அவருடைய மார்க்கத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு உனக்கு எவ்வளவு விரோதங்கள் இருந்தாலும் அவைகளை லட்சியம் பண்ணாமல் அவரை ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு உன்னிருதயத்தில் இடங்கொடு. அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவருடைய வசனங்களைக் கைக்கொள்ளுகிற வர்களிடத்தில் அவர் வாசம்பண்ணி (மோவா. 14. 23.), அவர்களுக்குள் உலாவுவார் (2 கொரி. 6. 16.). எவன் இயேசுவுக்குத் தன் இருதயத்தை அவர் வாசம்பண்ணும் இடமாகக் கொடுத்த அவருக்குப் பிழைக்கிறானோ அவனை பாக்கியவான். இயேசுவினிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவருக்கு விடுதி கொடுத்த சகையு எப்படி இரட்சிக்கப்பட்டு நித்திய பாக்கியத்துக்கு உரியவானானோ அப்படியே அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவருக்கு இடங்கொடுக்கிறவர்களும் இரட்சிக்கப்பட்டு நித்திய பாக்கியத்துக்குப் பாத்திரராயிருப்பார்கள்.

13. தியானம்.

(மத்தேயு; 26. 18. லுக்கா, 22. 11-13.).

நங்கள் "அந்த வீட்டெஜமானை நோக்கி: நான் என் சீஷரோடு கூடப் பஸ்காவைப் புதிக்கிறதற்குத் தகுதியான இடம் எங்கே என்று போதகர் உம்மிடத்தில் கேட்கச்சொன்னார் என்று சொல்லுங்கள். அவன் கம்பளி முதலானவைகள்

விரித்திருக்கிற மேல்வீட்டிலுள்ள ஒரு பெரிய அறைமுக உங்களுக்குக் காண்பிப்பான்; அங்கே ஆயத்தம்பண்ணுங்கள் என்று சொல்லி விடுப்பினார். அவர்கள் போய், தங்களுடத்தில் அவர் சொன்னபடியே கண்டு, பஸ்காவை ஆயத்தம்பண்ணினார்கள்.”

இயேசு தங்களுக்குக் கட்டளை இட்டபடியே சீஷர்கள் ஒருசேரம் பட்டணத்துக்குட்போய் அவர் சொன்னபடியே தண்ணீர்க்குடஞ் சுமந்துகொண்டு வருகிறவர்களைக் கண்டு அவன்பின்னே சென்ற அங் துறையிறு வீட்டுக்குள்ளே போய் அவ்வீட்டெசமானைக் கண்டு அவனை நோக்கி எங்கள் போதகர் தம்முடைய சீஷர்களுடைய பஸ்காபண்டுகை கொண்டாடும்படி அதற்கு வேண்டியதை ஆயத்தம்பண்ண உம்மிடத்தில் இடம் வங்கே என்று கேட்கச்சொன்னார் என்று கேட்டார்கள். அவன் அதை அங்கீகரித்துக்கொண்டு அவர் சொல்லியபடியே கம்பளம் முதலானவைகள் விரித்திருக்கிற மேல்வீட்டைக் காண்பித்தான். அவர்கள் அந்த வீட்டிலே பிடுங்கித்துச் சகல சாக்கிரதையோடும் பயபத்தியோடும் பஸ்காபோசனத்தை எத்தனம்பண்ணினார்கள். இன்னவீடு! என்றும் வீட்டுக்காரன் இன்னான் என்றும் அவர் சொல்லாமல் இருந்தாலும் தண்ணீர்க்குடஞ் சுமந்துபோகிறவன் துறையிறு வீட்டுக்குள்ளே அந்த வீட்டெசமானைக் கண்டு ஆயத்தம்பண்ணினார்கள் என்ற சொன்னபடியிலேவே அந்த வீட்டிலும் அதின் எசமானையும் அறிவது அவர்களுக்கு இலேசாய் இருந்தது. அவர் கழுதைக்குட்டியைக் கொண்டு வரச்சொன்னபொழுது அந்தருக்குத் தேவையென்று சொல்லுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப் சொல்லாமல் இங்கே போதகர் மீட்டித் திறக்கச்சொன்னார் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்ன இன்ன அந்த வீட்டெசமான அவரிடத்தில் அன்புள்ளவனாய் அவருடைய சீஷையுமிருந்தான் என்று தோன்றுகின்றது. அவன் காண்பிக்கும்வீடு சிறியதாய் அந்தமாயும் இருந்தால் சீஷர்களுடைய உட்கார்த்த தேவாராதினை செய்வதற்கும் பஸ்காபோசனத்தைய் பொடிப்பதற்குக் கூடாத்தாய் இருக்கீமே என்ற அவர்கள் சந்தேகப்படாதபடிக்குக் கம்பளம் முதலானவைகளை விரித்திருக்கிற விஸ்தாரமான மேல்வீட்டை உங்களுக்குக் காண்பிப்பான் என்றார். இப்படியே அவர் எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு முன்னதாய் அறிவித்தார். அவர் கொண்டுவந்த எல்லாம் வாய்க்கக் கண்டு, சீஷர்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைந்து பஸ்காபோசனத்தை ஆயத்தம்பண்ணத் தொடங்கிப் பஸ்கா ஆட்டை வாங்கிக்

கொண்டுவந்து கட்டிவைத்துப் பின்பு அடித்து அதின் மாயிசுத்தைப் பொரித்து விளக்குகளைக் கொளுத்திக் கசப்பான வையையும் இன்னம் அதற்கு வேண்டியவைகளை யுஞ் சேகரித்து மற்றப் பத்துச் சீஷரோடே இயேசுவாஸவா சாயங்காலத்தில் அங்கே வருகிறதற்குள்ளாக ஒன்றையும் மற்றவாமல் எல்லாவற்றையும் ஆயத்தம்பண்ணினார்கள்.

ஆத்மாவே!

“இதிலே வண்டியை வண்டியாகவா.”

1. சீஷர்கள் உலக இரட்சகரும் கர்ச்சுருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்னுடைய வார்த்தையில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். ஆத்மாவே! நீயும் அவருடைய வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்து, அவரை உள்ளுடைய குருவாகப் பற்றிக்கொள்வாயாகில் பாக்கியவானாயிருப்பாய். அவருடைய கற்பனையின்படியே நடந்து அவரிடத்தில் மனத்திரும்பி அவர் கிறிஸ்துமீது நம்பி செய்வாயாகில், அவர் உனக்கு நேரிடுகிற எல்லாத் துன்பங்களிலும் உதவிசெய்து ஆறுதலையுஞ் சமாதானத்தையும் உனக்கு அளிப்பார். அவரால் சொல்லப்பட்ட புத்தியை அன்பாகக் கேட்டு அதின்படி நடக்கப் பிரயாசப்படு. சரீர இச்சையை யும் உலக இச்சையையும் ஒரு வருத்து அவற்றின் போதனைகளுக்கும் இடங்கொடாதே. இயேசு தம்முடைய கார்த்தையில் நம்பிக்கை வைக்கிறவர்களிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவராயிருந்து அவர்களிடத்தில் உக்கியமாயிருப்பார்.

2. சீஷர்கள் தங்கள் பஸ்காபோசனத்தை ஆயத்தம்பண்ணப் போவேண்டிய வீடு இன்னது என்று அறியாதிருந்தாலும் இயேசுவின் வார்த்தையை நம்பிப்போனார்கள். இப்படியே ஆபிரகாரும் தேவனுடைய கட்டளையை நம்பித் தன் தகப்பன் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுப்போனான். இப்படியென்றால், ஆபிரகாம் தான் பின்பு சுதந்தரமாகப் புறந்துக் கொள்ளும்படிக்கான இடத்திற்குப் போகும்படி அழைக்கப்பட்டபொழுது, விசுவாசத்தினாலே மேம்படித்து தான் போக வேண்டிய இடம் இன்னதென்று அறியாமலிருந்தும் புறப்பட்டுப்போனான் (எபி. 11. 8.). அன்றியும் தேவன் அவனை நோக்கி நீ கிசேகிக்கிறவனும் உனக்கு ஒரே பேருனவனுமாகிய உள்ளுடைய குமாரன் ஈசாகவோ நீ இப்பொழுதே அழைத்துக்கொண்டு மோரியாதேசத்திற்குப் போய் அங்கே அவனை நாம் உனக்கு சொல்லப்போகிற மலைகளில், ஒன்

நின்மேல் தகனபலியாகப் பலியிடு என்று சொன்னபொழுதும் அதற்கும் அப்படியே கீழ்ப்படிந்தான் (ஆதி. 22, 2, 3.). தேவன் தயவு வார்த்தையை நம்பித் தமக்குக் கீழ்ப்படியும்படியிக்குத் தாம் அனுப்புகிற இடம் இன்னது என்று சொல்லாமல் தமது புத்திரனைத் தாம் வேண்டிய இடத்திற்கு அனுப்புகிறார். அப்படியே அவர்களும் அவருடைய வார்த்தையை நம்பிப் போகிறார்கள். தேவனுடைய புத்திரர்கள் தாங்கள் தங்கும் இடம் இன்னதென்றும் தங்களுக்கு விடும்சொற்பவன் இன்னன என்றும் தங்களுக்கு அறிவிடவில்லை. கிடைக்கும் உபகாரம் இன்னது என்றும் அறியாவிருந்தாலும் கர்த்தாவை வணங்கிப் படி நடப்பதில் எவ்வளவு தாமதிக்கார்கள். இவைகள் அடிக்கடி மிகுந்த ஆச்சரியமாய் நடக்கிறது. ஒருவன் தான் அறியாத ஒரு ஊருக்காவது இடத்திற்காவது ஒரு பணிடத்திற்காவது போன இடத்தில் அங்கே அவனுக்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் நடப்பிக்கிறார். தேவனுடைய இப்படிப்பட்ட அருமையான செயல்களை அறிந்தவன் அவனது அவன் அவனைத் தினம் கருந்தாய்ப் புழந்த ஆவார் செப்தகலை மைகளை மறவாமல் இருப்பான். (சங். 103. .)

3. இராட்சகர் தம்முடைய காலம் சமீபித்திருக்கிறது என்று சொன்னார். தேவனுடைய தீர்மானத்தின்படியே அவர் பாடுபடவேண்டிய காலஞ் சமீபித்திருந்தபடியால் பஸ்காபோசனத்தை அன்றைக்குப் புதிக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அவர் மனிதத் தன்மையின்படியே சேவர்களுடைய சஞ்சரித்தக் கொண்மிருந்தபொழுது கடைசி போசனமாக அவர்களுடனே பஸ்காபோசனத்தைப் புதிக்கவேண்டியிருந்தபடியால் அப்படிச் சொன்னார். ஆத்மாவே! உன் இராட்சகர் உற்சாகமாகப் பாடிட்டார். அவர் தம்முடைய சத்திருக்களுக்கு எதிரே போய்த் தம்மைப் பிடிக்கவும் கட்டவும் சம்மதித்தார். ஆ! இந்தச் செய்திகை அவர் மனிதனை நடேற்றும்படிச் சொண்டிருந்த மிகுந்த அன்பை விளங்கச் செய்ததாயிருக்கிறது. உனக்கு மரணம் எப்பொழுது வருமென்று தெரியாதபடியால் நீ எப்பொழுதும் உன் காலஞ் சமீபித்தது என்று எண்ணிக் கொண்டு அவரைப்போல் ஆயத்தமாயும் உற்சாகமாயிருப்பாயாக. உனக்கு உபத்திரவ காலமாவது மாணகாலமாவது சமீபித்தவரும்பொழுது இனி நீ பிழையாய் என்று உன்னைக் குறித்துச் சொல்லும்பொழுதாவது உன்னுடைய விசுவாசமும் அன்பும் வெளிப்பட இயேசுவானவருடனே ஐக்கியமாய் இருந்து பாக்கியமான மரணம் அடைய ஆயத்தமாயிரு.

14. தியானம்.

(மத்தேயு, 26. 20, லூக்கா, 22. 15, 16.)

"சாயங்காலமன்போது, பரிசுருவரோடுகூட அவர் பந்தியிருந்தார். அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: நான் பாடுபடுகிறதற்கு முன்பின் உங்களுடனேகூட இந்தப் பஸ்காவைப் புதிக்க பிச்சுவா ஆசையிருந்தேன். தேவனுடைய ராஜ்யத்திலே தமது நிறைவேறும்படியும் நான் இனி இதைப் புதிப்பதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்றார்.

சேவர்கள் இராட்சகர் கட்டளையிட்டபடி பஸ்கா போசனத்தைச் சமீபிக்காலத்திற் தன்னாக ஆயத்தஞ்செய்தார்கள். இயேசுவானவரே இப்பொழுது மனிதர்களுடைய பாவங்களின் மிதித்தம் பிழைபெறும் இவ்வுலகத்தை விட்டுப் பரமபிதாவிலே இடத்திற்குச் செல்லும்படி போவதற்கும் சரியான காலம் வந்ததென்று அறிந்த மற்றப் பந்துச் சேவருடைய அந்த வீட்டிலே பிரவேசித்த பஸ்கா போசனத்தைப் புதிக்கும்படிக்கு அவர்களுடனேகூடப் பந்தியில் உட்கார்ந்தார். சேவர்கள் காலையில் தானே அவரிடத்திற்கு வந்து பஸ்காபோசனத்தை ஆயத்தம் பண்ணும்படி உத்தரவுகேட்டுப் போய் பஸ்கா ஆட்டை விலைக்கு வாங்கிப் பகல் மூன்று மணிவேளையில் அதை அடித்துப் பின்பு அதைப் பொரித்து விளக்கு முதலான எல்லாக் காரியங்களையுஞ் சேகரித்து அவர் வருவதற்குமுன் ஒன்றுங் குறைவு இல்லாமல் ஆயத்தஞ்செய்து வைத்திருந்தார்கள். அதை அவர் காணும்பொழுது அவர்கள் மீதில் மிகவுஞ் சந்தோஷம் அடைந்தார். அவர் பஸ்காபோசனத்தைச் சாப்பிட உட்கார்ந்தார் என்று சொல்லியிருப்பதினாலே பஸ்காபோசனத்தைவிடிக் கொண்டு சாப்பிட்டாமல் உட்கார்ந்து ஆமரிக்குமுகோடே சாப்பிட்டதாய்க் காணப்படுகிறது. அன்றியும் இயேசு பன்னிருவரோடே பந்தி அமர்ந்தார் என்று சொல்லியிருப்பதினாலே பன்னிருவரில் ஒருவருகிய யூதாவும் அப்பொழுதுகூட இருந்தான் என்று காணப்படுகிறது. அவன் இயேசுவுக்கு விரோதமாய் அவருடைய சத்துருக்களிடத்திற்குப் போய் அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி அவர்களிடத்திற் பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டு வந்துத் தெரியாதவனைப்போல் அவர்

ருடைய சிவநிலையிலே கலந்துகொண்டு, தேயாதி என்பவன் எல்லாவற்றிலும் எப்படி இருந்தானோ அப்படியிருந்தான். இயேசு தமது தாழ்மையான நிலையிலிருந்தபடியிலும் இவையனை எல்லாம் அறிந்திருந்தும் தாம் ஒன்றும் அறிபாதவரைப் போல் இருந்தார். அவர் மிகுந்த பொறுமையும் உண்டாக்ந்தமும், உடையவராயிருந்தபடியால் அடையாளம் இல்லாமலாய் போய் விட்டார். அவர் மிகுந்த தவறாமையால் தமக்குச் சம்பவிப்பது இன்னது என்றும் தம்முடைய காட்டிக் கொடுப்பவன் இன்னான் என்றும் முன்னமேயே அறிந்தார். அவர் அது வரையிலும் தமது சிவநிலையிலே அன்பாடி இருந்தது போலப் பின்னும் மரணம்வரையிலும் அவர்களிடத்தில் அன்பைக் காண்பிக்கும்படிக்கு அவர்களுடனே புலப்படுத்தாமல் வசனங்களை பட்சமாய்ப் பேசிக்கொள்ளச் செய்தமாய் அவர்களை நோக்கி நான் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னமேயே அவர்களுடைய இரு பஸ்காபோசனம் பண்ணும்படி மிகுந்த புலமையாய் இருந்தான். தேவனுடைய இராச்சியத்தைக்குறித்துச் சொல்லும்படி அவர்கள் நிறைவேறுகிறவர்க்கும் இப்படிப்பட்டதற்கு இதுமுதல் உங்களுடனே புரியாமலிருப்பேன் என்று சொன்னார். ஆகையால் அவர் பஸ்காவைப் புதிதாகவும் பாடுபடவும் உண்டாக்ந்தமாய் இருந்ததமன்றி, அவர் மனிதர் நிமித்தம் தம்மைப் பலியாக் ஒப்புக்கொடுக்கவும் அவர்கள் மேலான பாக்ஷத்தை அடையவும் விருப்பமுள்ளவராய் இருந்தார். அவர் அப்பொழுது பஸ்காபோசனத்தைச் சாப்பிட்டது கடைசி சாப்பாடாய் இருந்தபடியால் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் இது நிறைவேற்றம்மட்டும் நான் இதில் புதிப்பதில்லை என்றார். இதிலே அவர்களுக்கு அவருடைய இராச்சியத்தில் அவருடனே பங்கு உண்டாயிருக்கும் என்றும், அவர் மரித்த எழுந்தபின்பு அவருக்குச் சரீரத்திற்கு அடுத்த போசனமும் புனமும் வேண்டியிருப்பதில்லை என்றும் விளங்குகின்றது. அவர் உயிரோடு எழுந்த பின்பு அவர்களுடனே புதித்தாரே என்றால் அவர் உயிரோடு எழுந்ததைக்குறித்து அவருடைய சிவநிலையிலே நிச்சயம் உண்டாயிருக்கவும், அவர்களுடைய விசுவாசத்தைப் பரப்படுத்தவும் அவர் உயிரோடு எழுந்தபின்பு அவர்களுடனே சாப்பிட்டாரே அல்லாமல் அந்தச் சாப்பாட்டினாலே மகிமை அடைந்திருந்த அவருடைய சரீரத்திற்கு ஒரு பிரயோசனம் உண்டாயிருந்ததில்லை. அவர் மரணம் அடைவதற்கு முன்னே அவருடைய சரீரத்திற்கு வேண்டியதாயிருந்த

அன்பானவர்கள் சரீரத்திலே ரோகித்ததுபோல் அவர் மரணம் அடைந்த உயிரோடு எழுந்த பின்பு அவருடைய சரீரத்தில் ரோகியாமல் அக்கினியினால் பகிக்கப்பட்டதுபோல் ஆய்ந்து. என்னத்தினாலென்றால் அந்த சரீரம் இவ்வுலகத்தின் கடுத்த பரிதாபமுள்ளதைப்போல் இராமற் பரமண்டலத்திற்கு அடுத்த மகிமையான நிலையிலிருந்தது.

வே! வே!

“இதிலே கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசு இவ்விதமாகத் தம்முடைய அப்போஸ்தலருடன் பந்தி இருக்கையில் அபாத்திரனும் அசுத்தமானவிய ஒருவரும் உட்புறம் பந்தியிலிருந்தான். ஒருவன் பந்தியும் விசுவாசமும் உள்ளவனாக நீதி என்னிற் கவியான வஸ்திரத்தினால் அணிந்திருந்தான். அவர்களுடைய கர்த்தருடைய இராப்போசனத்திற்குச் செரும்பொழுது அவனுடனே பந்தியிலிருக்கிறவர்கள் மிகுந்த உரோகினகளாய் நன்றிகேடர்களாயுமிருந்தாலும் யூதா பாசுத்தவான்களாய் நன்றிகேடர்களாயுமிருந்தவர்களுடனே பந்தியிருந்தபோதிலும் அந்நிலை மற்ற அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஒரு குறைவும் உண்டாகாமலிருந்தது போல் அவனுக்கும் குறைவு உண்டாகாமல் இருக்கும். கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தில் பந்தி அமருகிறவர்களின் சிலர் தன்மார்க்கங்களாய் இருந்தாலும் அதிலே சன்மார்க்கர்களுக்கு ஒரு குறைவும் உண்டாயிருப்பதில்லை. யூதா இருந்ததிலே பஸ்காபோசனமும் கர்த்தருடைய இராப்போசனமும் அசுத்தமாக வில்லையே. விசுவாசமும் அன்பும் பாவத்தானே வக்கியமாயிருப்பதில்லை. விசுவாசமுள்ளவர்கள் கர்த்தருடைய இராப்போசனத்திற்குச் செரும்பொழுது மற்றவர்கள் அத்திரர்களாய் இருந்தாலும் அபாத்திரர்களாய் இருந்தாலும் அதைக்குறித்துக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. கொள்வார் என்ற நிலைக்கேண்டி. அவர்களை அறிந்து விருந்தவர்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமே அல்லாமல் விருந்தவர்களுக்கு அது அவசரமில்லை. புளியாதமது புளித்த மாவின் அருகில் எத்தனைநான் இருந்தாலும் அதன் இயல்பு பொழுதிற் கெட்டுப்போகும். அதனோடு கலந்தால் ஒரு கண்ணாக்குச் சமீபத்தில் எத்தனை நான் இருந்தாலும் கெட்டுப்போக

மாட்டாய், அவனோடே கலந்தாயாகில் வெகு சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போவாய். கை சாமாயிருக்கும்பொழுது, அக்கையிலே கீழ் ஒட்டாததுபோல் உண்மையான மனஸ்தாத்தினாலே உண்டாகும் கண்ணீராலும் இயேசுவின் இரத்தத்தாலும் விசுவாசத்தோடே ஓர் மனிதன் நனைந்திருக்கும்பொழுது பாவத்துக்கள் அவனை ஒட்டமாட்டாது.

2. இயேசுவானவர் தம்முடைய சீக்கிரம் நோக்கி, இப்பஸ்காபோசனத்தை உங்களுடனேயே நிகழ்க மிகவும் ஆசையாய் இருக்கிறேன் என்றார். 'மனிதரிடத்தில் இயேசுக்கு உண்டாயிருந்த அன்பானது அளவற்றதாயிருந்தது. பஸ்காபோசனத்திலே அவருக்கு இருந்த அன்பும் நம்முடைய இரட்சிப்பின்மேல் அவருக்கு இருந்த விருப்பமும் மிகவும் அதிகமாய் இருந்தன. அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காகத் தம்மைத்தாமே மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்த நமக்கு இரட்சிப்பு உண்டாக்குவதில் அவருக்கு இருந்த அன்பு வரை எருசலேமில்லிருந்து கெத்செமனே என்னுள் தோட்டத்திற் பாடுகளை அனுபவிப்பதற்கும் மரணத்திற்கும் நடத்திப்பேயிற்று. அவர் தம்க்கு உண்டாகும் மரணமும் தமது பிரயாணத்தின் கடைசிலிருந்தும் இப்பொழுது நிறைவேறும் என்று முன்னமே குறித்திருந்தார். அவர் தமது பிதாவின் கட்டளையை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதிலும் நம்மை இரட்சிக்கவேண்டும் என்பதிலும் நம்மிடத்தில் அன்புவைக்கொண்டுவெதிலும் மட்டற்ற ஆசையுள்ளவராயும் அவர் நமக்காக மரணம் அடைவதற்கு பாடுபடுவதற்கும் மட்டற்ற விருப்பமுள்ளவராயும் இருந்தார். இப்படியாக நம்மை முன்பு கிடுகித்த அவனா நாமும் கிடுகிக்கக் கடவோம். ஆதலால்! உனக்கு இவ்வலகத்தின் அரித்திய பொருள்களிலும், பாவச் செய்கைகளிலும் வீண் ஆடம்பரங்களிலும் வீண் புகழ்ச்சியிலும் மட்டற்ற விருப்பம் உண்டாயிருக்கிறது. அது உன் மீதுக்கு வேதனையுண்டாக்குவதுமன்றித் தேவகோபத்தையும் அக்கினத்தீர்ப்பையும் உன்மேல் வித்துக்கொள்ளுவதற்கும் ஏதுவாயிருக்கிறது. அவைகளை வெறுத்த உன்னில் முன்பு அன்புக்கூர்ந்தவராகி இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்திலும் உன் பரம தூதராகிய தேவனிடத்திலும் மிகுந்த வாஞ்சையாயிருந்து அவருடைய கற்பனையிற் வழியிலே நட. அவனா நோக்கித் தாவே! உமதுமேல் எனக்கு விருப்பம் உண்டாயிருக்கிறது. என்னுடைய உம்மிடத்தில் அதிக ஆசையாயிருக்கிறது என்று பத்தியோடே செயல்பண்ணு. அப்படிச் செய்வாயாகில்

பாதி விருப்பங்கள் எல்லாம் உன்னைவிட்டு அகன்றுபோம். நீ நித்திய பாக்தியத்தை அடைய விரும்புவாயாகி! உன்னுடைய மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்துவை உண்மையாய் பற்றிக் கொண்டு அவரிடத்தில் விருப்பமுள்ளவனாயிருப்பாயாக.

15. தியானம்.

(லூக்கா, 22. 17, 18.)

"அவர் பாத்திரத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி: நீங்கள் இதை வாங்கி, உங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டுக்கொள்ளுங்கள். தேவனுடைய ராஜ்யம் வருமளவும் எான் திராட்சப்பழத்தைப் பானம்பண்ணுவதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்."

இயேசுவானவர் அந்நிபணடிகையின் வழக்கத்தின்படியே திராட்சரம் நிறைந்த பாத்திரத்தை எடுத்துத் தோத்திரம் பண்ணி அதைச் சீவகளுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் உங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்றார். பஸ்கா போசனத்திற்கு முடிவுண்டாக்கும்படி பானஞ்செய்த தோத்திரிப்பின் பாத்திரத்திற்கும் இராப்போசனத்தைச் சாப்பிடும்போது திராட்சப்பழ ரசத்தைச் சாப்பிட்ட பாத்திரத்திற்கும் வித்தியாசத்தைக் காட்டச் சுவிசேஷர்கள் பரிமாறின பாத்திரத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறான். யூதர்கள் எசிப்து தேசத்திலே அடிமைத்தனத்திற் குள்ளாயிருந்தபொழுது யாவரும் ஒரே விதமான துன்பத்தைச் சகித்ததை நினைக்கும்படி ஒரே பாத்திரத்தில் குடித்தார்கள். தேவனுடைய ஆளுமை வருகிறவரைக்கும் நான் திராட்சரசத்தை ஓறுபடியும் பானம்பண்ணுவதில்லையென்றார். இயேசுவானவர் திராட்சரசம் நிறைந்த பாத்திரத்தை எடுத்து ஸ்தோத்திரித்து அதைக் குறித்து வழக்கமாய் சொல்லப்படுகு செய்கையைச் சொல்லி இந்த உங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்றார். யூதர்கள் தோத்திர பாத்திரத்தில் குடிக்கும்பொழுது வீட்டுக்காரன் முதல் குடிக்கவேண்டியதாயும் பிற்பாடு பஸ்கா ஆட்டைச் சாப்பிட்ட ஒவ்வொருவரும் குடிக்கவேண்டியதாயும் இருந்தது. அப்படியே அவர் அதைமுதல் குடித்ததாகவும் பின்பு

பந்த அமுர்ந்த அவருடைய சேஷர்கள் எல்லாரும் குடிபிழைக்கவும் காண்ப்படுகிறது. அவர் நித்திய சேவனுகேற்றவியலாய் எல்லாவற்றிலும் நித்திய சந்தோஷமாய் அவர்களுடனே பித்தித் குடிபிழை என்னும் நீங்கள் இம்மையின் போராட்டத்தை குடிபிழை பின்பு மறுமையில் உங்களுடனே அழியாத நித்திய சந்தோஷம் என்னும் போசனத்தினைப் பிழைப்பெறும் நாம் இப்பொழுது ஸ்தாபிக்கவேண்டியவர்களுடனே உங்களுக்கு அதற்கேற்ற பலத்தையும் ஸ்திரீயையும் கொடுக்கும் என்றும் சொன்னதுபோலாய்.

ஆத்மாவே!

"நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. இயேசுவானவரின் திராட்சப்பழரசம் நிறைந்த பாத்நிறத்தை எடுத்துக்கொண்டு தோத்திரஞ்செய்தார். அவர் இப்படியே எந்தச் காரியம் செய்யும்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டு வருகிற அவருடைய வழக்கமாயிருந்தது. இது நமக்கு நன்மாதிரியாயிருக்கிறது. ஆதலால் ஆத்மாவே நீயும் தேவன் உனக்குச் செய்கிற ஒவ்வொரு நன்மையையும் மறவாமல் அதற்காகத் தோத்திரஞ்செய்து அவைகளை அனுபவிக்கவேண்டும். அவைகளுக்காக நீ அவரை முழுமனதால், தாம்மையாய் இடைவிடாமல் ஸ்தோத்திரி. (1 சங். 103. 1, 2. கொலோ. 3. 17.)

2. இயேசுவும் அவருடைய சேஷர்களும் இம்மையில் எப்படி அன்புள்ளவர்களாயிருந்தார்களோ அப்படியே மறுமையிலும் அன்புள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர் தேவனுடைய ஆளுகை வரும்ளவும் உங்களுடன் குடிப்பதில்லை என்றார். இதினால் அவர் அப்பொழுது உங்களுடனே நவமாய்க் குடிப்பேன் என்று காண்பிக்கிறார். இது அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாயிருந்தது? ஆத்மாவே! நாம் அவரோடே கூட மாந்தால் அவரோடேகூடப் பிழைத்தும் இருப்போம், அவரோடேகூடப் பொறுமையாய்ப் பாடுபட்டால் அவரோடேகூடப் பிழைத்தும் செய்வோம் (2 திமோ. 2. 11, 12.) மேலும் நாம் புத்திரராயிருக்கச் சந்தர்ப்பாயிருக்கிறோம். கிறிஸ்துபிள்ளைகூட நாம் மகிமைப்படுவதற்கு அவரோடேகூடப் பாடுபட்டால் அவரோடேகூடப் பிழைக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பாகவே இருப்போம். ஆதலால் இவ்வுலகத்துப் பாடுகள் இன்ன மட்டும்தான் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிட

பாத்திரமானவைகளில் (ரோ. 8. 17.). ஆகையால் நீ விசுவாசத்தோடே எல்லாப் பாடுகளையும் வியாசுவங்கலையும் பொறுமையாய்ச் சகிக்கக்கடவாய்.

ஜே பம்

என் இயேசுவே! தேவரிருடைய அன்பு தேனிலும் தேன் கூட்டிலும் மதமானது. அது என்னைப் பாவம், மரணம் என்பவைகளினின்றும் விடுவிக்கிறது. நான் உம்மை எப்பொழுதும் பரிசுத்த அன்பினால் பற்றிக்கொண்டு அதில் நிலைத்திருக்கும்படி செய்தருளும். ஆமென்.

16. தியானம்.

(மத்தேயு. 26. 26. லூக்கா. 22. 19.)

"அவர்கள் ரோமனப்பண்ணியில், இயேசு அப்பத்தை எடுத்த, ஆசிரவித்த, அதைப் பிழை, சேஷர்களுக்குக் கொடுத்த; நீங்கள் வாழிப் புகியங்கள் இது என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது. நீங்கள் நினைவுகூர்ப்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றார்."

அதுவரைக்கும் அவர்கள் பழக்கம் அட்டுக்குட்டியைப் புகித் தித் தோத்திர பாத்நிறத்தில் குடித்தப் பின்பு இயேசுவானவர் சனமாக நூர் அப்பத்தை எடுத்து பரம பிதாவைத் தோத்திரம் பண்ணி அதை ஆசிரவித்தித் துண்டு துண்டாகப் பிட்டுச் சேஷர்களுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் இதை எடுத்துப் புகியங்கள் இது உங்களுக்காக மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது. நீங்கள் நினைவுகூர்ப்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றார். இப்படியே செய்யக்கடவீர்கள் என்று சொன்னார். இது அவர் தம்முடைய வழக்கத்தின்படி இருந்தும் பிதாவைப் பார்த்து தோத்திரப்பண்ணினார். இந்த நிகழ்வை நாம் அடிக்கடி நினைவுகூரவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். இது ஒரு விசேஷத்தையும் சுவஸ்தமான காரியமாயும் அனைவரவியமாயும் அவரை நினைப்பூட்டுகிற செய்வப் பிரச்சாரமாகவும் இருக்கிறது. அவர் தாம் காட்டித்தொடுக்கப்பட்ட

அன்று இரவில் தம்மைப் பாடுகளுக்கும் மரணத்துக்கும் ஆபத் தம்பண்ணுந் தருணத்திலே மிகுந்த அன்புடன் நமக்கு இந்தத் தேவ இராப்போசனத்தை உண்டெண்ணினார்? அவர் எப்போ மூலம் தம்முடைய சேஷர்கள் தம்மையும் தம்முடைய மரணத் தையும் நினைத்துக்கொள்ளும்படி இவ்வீத கட்டளையிட்டார். பல்கா போசனத்தைச் சாப்பிட்டு ஓசைநிரப் பாட்டைப் பாடி எழுந்திருக்கும் சமயத்தில் அது ஏற்படுத்தப்பட்டதென்ற சொல்லியிருக்கிறது. இந்த ஞானத்திரவியம் காணப்படத் தக்க பூமிக்கடுத்த பொருளாக உயிர்ப்பாடாத பரமீந்தலத் துக்கு அடுத்த பொருளாக அமைக்கப்பட்டதாயிருக்கிறது. இதைக்குறித்து சேஷர்கள் பூமிக்கடுத்ததும் காணப்படு வதென்பதற்குக் காட்ட அப்பத்தை எடுத்தார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அப்பம் புளிப்பில்லாத அப்ப மாயிருந்தது. நம்முடைய விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்துவதற் காக அந்த அப்பம் கிறிஸ்தின் சரீரத்துக்கு அடையாளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. பிறித்துவானவர் அந்த அப்பத்தை மற்ற அப்பங்களிலிருந்து வேறுக எடுத்து பவுல் (1 கொரி. 10, 16.) சொல்லுகிறபடி ஆசீர்வதித்த அல்லது மற்ற கல்விசே ஷ்கர் சொல்லுகிறபடி பூர்த்திரம்பண்ணினபொழுது அந்தப் பரிசுத்தமான கிரியை சேஷர்களுடைய கண்களுக்கு விசேஷ மானதாயும் மகிமை உண்டாகும் காணப்பட்டது. இதிலால் சேஷர்கள் நற்கருணையைப் பரமீந்தலத்துக்கு ஆசீர்த் காணப் படாத ஒரு பொருளுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது என் றும், அந்தக் காணப்படாத பொருள் அவர் நமக்காக அப்பம் கொடுத்த அவருடைய சரீரம் இருக்கிறது என்றும், பல்கா ஆதி இயேசுவின் சரீரத்திற்கு மூன்னடையாளமாயிருந்தது என்றும் அதை இனிச் சாப்பிட அவசியமில்லை. அவருடைய சரீரத்திற்கு அடையாளமாகிய அப்பத்தையும் அவருடைய இரத்தத்திற்கு அடையாளமாகிய இரசத்தையும் ஞானத்திரவியமாக வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டும் என்றும் அறிந்துகொண்டார்கள். அன்றியும் அவர்கள் இயேசுவானவர் கட்டளையிட்டபடி அவ னை நினைப்பதற்காக தேவ இராப்போசனத்தைச் செபத்தோ கட்டோ சரீரத்தோடும் இடைவிடாமற் சாப்பிடவும், ஆயுளை நம்முடையபொழுது அவருடைய அன்மையும் அவர் சிலுவை யில் அடைந்த மரணத்தையும் அவர் பட்ட பாடுகளையும் நன் றுப் பத்தியானிக்கவும் இவைகளை எல்லாம் கன்றாய் அறிந்து யானித்துத் தோத்திரஞ்செய்ய ஒருக்காலம் மறவாமல் இருக் கவே நற்கருணை அவர் உண்டெண்ணிய மீட்பையும் அவர் இன்.

நம்பிடித்தில் வைத்திருந்த அன்பையும் நினைவுகூரப்பண்ணு கிறது.

ஆத்மாவே!

“நீ இதிலால் கவனிக்கவேண்டியதாகவே!”

1. கிறிஸ்துவானவர் தாம் பாடுபடப் பிழாவதற்குக் கொஞ் சநேரத்திற்கு முன்னே இந்தத் தேவ இராப்போசனத்தை ஸ்தா பித்து அதைக்குறித்து நமக்கு நல்ல கவனிப்பு உண்டாகப் பேசித் தம்முடைய சித்தம் இரட்டிட்டுத் தெரியப்படுத்தினார். அவருடைய இந்த வார்த்தைகளை எல்ல உடன்படிக்கையாக உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் உன்னு டைய விசுவாசத்தைப் பெருகப்பண்ணும் தேவநற்கரு ணைக்கு உரிய விசேஷமான போதகங்களாயிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த ஞானத்திரவியத்தின் மீதில் நீ கவனியில்லா மலிருக்கக்கூடாது. அதற்கு விசேஷமாகச் சொல்லப்படுகிற சிலவற்றில் நீ ஒன்றும் கேளாதே. சிலவல்லவருஞ் சத்திய வாசநமாய் இருக்கிற நம்முடைய தந்தராகிய இயேசுவா னவர் அருளிச்செய்த இந்த இராப்போசனக் கட்டளையின் மீதில் நீ முழு நம்பிக்கையாய் இருப்பாயாக.

2. நம்முடைய அருமையான இரட்சகர் தாம் உன்னு ஏற்ப டத்தின இந்த இராப்போசனத்தில் அப்பத்தைத் தமது சரீரத் திற்கு அடையாளமாகவும் திரட்சாசத்தைத் தமது திரு இரத்தத்திற்கு அடையாளமாகவும் நமக்குக் கொடுத்தருளினார். (1) அப்பமும் இரசமும் எக்காலங்களிலும் எவ்விடப்படுகிற அகப்படுகிற வஸ்துக்கள் இருக்கிறபடியினாலும், (2) சரீர சே வனைச் சாப்பாற்றுவதாய் இருக்கிற தம்முடைய சரீரத் திற்கும் இரத்தத்திற்கும் அடையாளமாய் இருக்கிறபடியினாலும், (3) அப்பமும் இரசமும் நம்முடைய சரீரத்தை உறு திப்படுத்துவதுபோல அவருடைய சரீரமும் இரசமும் நம்மு டைய ஆத்மத்தை உறுதிப்படுத்துகிறபடியினாலும் அவைகளை நமக்குக் கொடுத்தார். அவருடைய கட்டளையைக் கைகொ ணைத்து அவரைப் பற்றிக்கொள்வாயாகில் அவர் உன்மீது உன் னாய் இருப்பார். நீயும் அவரோடே ஐக்கியமாயிருப்பாய்.

3. சேஷர் இயேசுவினிடத்தில் முழுவிசுவாசம் உள்ளவா ளாய் இருந்தபடியால் அவ்விசுவாசத்திற்கு அதுகூலமாயிருந் திரு தேவ நற்கருணையை அவர் கொடுத்தபொழுது தங்களுக் குத் தேவை இல்லை என்று தடுக்காமல் வாங்கிச் சாப்பிட்டார்.

கள். அப்படியே ஒருவன் இயேசுவை விசுவாசித்து அவருடைய கிருபையைப் பெற்று அவரில் ஐக்கியமாயிருந்து அவரை நாஸ்தோறும் விசுவாசத்தினாலே ஆவிக்கேற்ற விதமாய் அனுபவித்தாலும் தேவ நற்கருணையை வெளியாங்கமாய் வாங்குவதை விட்டுவிடக்கூடாது. நாம் அவரைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே அதை வாங்கிப் புசிப்போமானால், அது நம்முடைய ஆத்மாவிற்கு மானப்போசனமும் நமது பாவப் பிணிக் கு அவித்தமுமாயிருக்கும். விசுவாசத்தைக்கொண்டு அதை நாஸ்தோறும் நாம் தேவனோடு அப்பொழுது நம்முடைய பாவச் சுமையினாலும் நம்மை இளைப்பாற்றுவதாய் இருக்கும்.—விசுவாசத்தோடு அதை நாஸ்தோறும் நாம் அனுபவிக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் உண்டாகிய பலனை அடைவோம். கிறிஸ்துவினுடைய வச்னத்தின் பலத்தையும் அவர் நமக்காக மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்த அவருடைய சரிவ்சத்தையும் அவர் நமக்காகச் சிந்தித்து அவருடைய இரத்தத்தையும் விசுவாசத்தினாலே ஆவிக்கேற்ற விதமாய் உட்கொள்ளுகிறவர்களாய் அதை வாங்கக்கூடலாம்.

17. தியானம்

(மத்தேயு, 26. 27, 28. லூக்கிசு, 11. 25.)

“பின்பு பாத்திரத்தையும் எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அவர்களுக்குக் கொடுத்து: நீங்கள் எல்லாரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள்; இது பாவமன்னிப்புண்டாகும்படி அசேகருக்காகச் சித்தப்படுகிற புது உடன்படிக்கைக்குரிய என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறது. நீங்கள் இதைப் பானம்பண்ணும் போதெல்லாநானனை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்று.”

இதிலிருந்து அவர் விலை உயர்ந்த மீட்கும்பொருளாகிய தீமது சந்திரனுக்கு அடையாளமாக அப்பத்தை நற்கருணையினால் கொடுத்த பின்பு மனிதருடைய பாவங்களை அறக் கழுவத்தக்க மூலது இரத்தத்துக்கு அடையாளமாக உன் ஆத்மாவிற்கும் விசுவாசிகள் எல்லாருடைய ஆத்தமாக்களுக்கும் சந்தோஷமும் ஆறுதலும் உண்டாகத்தக்க பானத்தைக் கொடுத்தருளினாரே.

இங்கே பின்னும் “அந்தப்படி” என்று மேல் கூறியதைத் தொடர்ந்து சொல்லியிருக்கிறது. அந்தத் தீயவிய அப்பத்துடனே இந்த இரத்தத்தையும் ஒருமிக்க வாங்கித் தொள்ளவேண்டும் என்றும் தோத்திரிக்கப்பட்ட அப்பத்தை வாங்கித் தோத்திரிக்கப்பட்ட இரசம் நிறைந்த பாத்திரத்தையும் வாங்க வேண்டும் என்றும் அறிவிக்கிறது. இப்படியே தேவ புத்திரர்கள் தங்கள் இராசாவாகிய கிறிஸ்துவுக்கு மகிமை உண்டாகவும் தங்கள் ஆத்தமத்திற்கு ஆறுதல் உண்டாகவும் அதை வாங்கி அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அவர் அப்பத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது சொன்னதையோலவே இந்த இரத்தத்தைக் கொடுக்கும்பொழுதும் சொன்னார். என்னவெனில், இதில் எல்லாரும் குடியுங்கள், இதிலே மன்னிப்பின் நிமித்தம் உங்களுக்காகச் சித்தப்படுகிற புதிய உடன்படிக்கைக்கு ஏற்ற என் இரத்தமாயிருக்கிறது. அவர் இப்படிச் சொல்லாவிட்டால் சேஷர்களுக்கு இந்த ஞான திரவியின் மேன்மையும் விசேஷமும் இன்னவென்று விளங்க முட்டாது. அவர் பாத்திரத்தை எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினபொழுது அதற்கு அடுத்த கட்டிலையும் வாக்குத்தத்தமும் இன்னவென்று அறியத்தக்கதாகச் சொல்லவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இதிலே எல்லாரும் குடியுங்கள் என்றார். இதிலே ஒருவர்களுக்குத் தோற்றெருவன் கைவிட்டு கொடுக்க அப்படியே எல்லாருடைய வாசையையும் குடித்ததாகக் காணப்படுகிறது. குருவானவர் இதை நிறைந்த பாத்திரத்தை அவனைவன் தன்னைவனைவன் நீட்டி வாங்கிக் குடிக்குப்படி கொடுப்பதும், அல்லது அவனைவன் குடிக்கும்படி உட்கொடுப்பதும் சரி. இப்படியே நம்முடைய சபையிலே அநேகர் கைநெக்கம் உள்ளவர்களும் வியாதியுள்ளவர்களும் கிழவர்களுமாயிருக்கிறபடியினாலே அவர்கள் கை தவறி நெக்கத்தினாலே அதைச் சித்திப்போடாதபடி குருவாயிலே கொடுக்கிற வழக்கமுடைய உண்டாயிருக்கிறது. இரட்சகர் குடியுங்கள் என்று கிறிஸ்துவர்களுக்குப் புத்தியாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அதையொத்தேவ நற்கருணையை பத்தியோடே சாப்பிடுகிறவர்கள் மிகவும் அதிகமாய்க் குடியாமலும் மிகவும் கொஞ்சமாய்க் குடியாமலும் அவராய்க் குடிக்கவேண்டும். இதை எல்லாரும் குடியுங்கள் என்றார். இதிலே அப்பத்தைத் தின்றவர்கள் எல்லாரும் இதைக் குடிக்கவேண்டும் என்பதாயிற்று. பிற்காலங்களிலே சிலர் இரத்தத்தைக் குடிக்க இடங்கொடார்கள் என்று இரட்சகர் தாம் முன்னமே அறிந்திருந்தபடியினாலே விசுவாசிகள் அப்

படிச் செய்யாதபடியில் நீங்கள் எல்லாரும் இதில் குடியுங்கள் என்றார். அப்போஸ் லர் என்பதில் குருமாரும் கிறிஸ்து மார்க்கச் சபை உடனும் அடங்கியிருக்கிறார்கள். அப்பத்தை வாங்கிச் சர்ப்பட்டவர்கள் இரத்தத்தையும் வாங்கிச் சர்ப்பட்டவேண்டும். அவர் அளித்த இந்தக் கட்டளைக்கு விரோதமாய்த் தங்களுடைய தோன்றியபடி ஏற்பாடு செய்து தேவ நற்கருணையைச் சார்ந்திருந்தவர்கள் அதைக் கணவீணப்படுத்துகிறவர்கள் ஆவார்கள். இப்படி இயேசுவானவர் எல்லாரும் அதைக் குடிக்கவேண்டும் என்று கட்டளை கொடுத்த பின்பு, அது மிகுந்த மேன்மையும் மகிமையுமானது என்று காண்பித்தார். எப்படி என்றால், இந்த இரகம் புது உடன் படிக்கக் குடிக்க ஏற்ற என் இரத்தத்தை நினைப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பாதிரித்தில் குடியுங்கள் என்று அவர் சொன்னபொழுது, அதை அவர்கள் மிகவும் நினைவுகூரத் தக்க காரியம் என்று நினைக்கொண்டு சந்தோஷமாய்க் குடித்தார்கள். அந்த இரகம் நமக்காக நிச்சயமாகவே சிந்தப்படுகிறதாயிருக்கிறது. ஆகையால் அவர் அதை அவர்களுக்கு மெய்யாகவே சிந்தப்பட்ட இரத்தத்துக்கு அடையாளமாகக் கொடுத்தார். அப்பொழுது அவருடைய இரத்தம் சிந்தப்பட்டிருந்தாலும் நிச்சயமாகவே சிந்தப்பட்டபேரிலே அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அவர் தமது இரத்தத்தைச் சிந்துவதினாலே வரும் பலன் பாவமன்னிப்பும் தேவ நற்கருணையை விசுவாசத்தோடு வாங்குகிறவர்களுக்கு வரும் பலனும் அதுவேயாம். இது பாவமன்னிப்புக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தமாய் இருக்கிறது என்று அவர் தாமே சொல்லியிருக்கிறார். ஒருவன் தன்பாவக் கேட்டிற் காக வரும் ஆக்கினை இன்னதென்று முதல் அறிந்து தனக்காக இரத்தஞ்சிந்தின மேசியாவாகிய கர்த்தரை விசுவாசித்தால் அவன் பாவமன்னிப்பை அடைவான். நம்முடைய கிறிஸ்துவானவர் கட்டளைக்குற்றஞ்சாற்றவும் வாரிசினாலே அடியுண்டு சிவ்வையிலே ஆறையப்பட்டதும்புதிரம் போதாமல் சமது இரத்தத்தையும் சிந்திப் பாவநிலிந்தியை உண்டாக்கினார். அதினாலே தேவனுக்குப் போதுமான உத்தரவுகூரத்தை உண்டாக்கினார்.

அப்பால் இயேசுவானவர் ஏற்படுத்திய தேவ நற்கருணையில் இந்த இரத்தத்தை நீங்கள் குடிக்கிற பொழுதுதெல்லாம் என்னை நினைக்கிறதற்காகச் செய்யுங்கள் என்று கட்டளைகொடுத்தார் "செய்யுங்கள்" என்று சொன்னதைக்குறித்துப் பவுல் என்ப

வர் விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இயேசுவானவர் நீங்கள் எத்தனைதரம் இது அப்பத்தைப் புசித்து இந்த இரத்தத்தைப் பானஞ்செய்கிறீர்களோ அத்தனைதரமும் நம்முடைய சகல பாடுகளையும் மரணத்தையும் நன்றாய்த் தீர்த்துவிடக்கூடும் தம்மை நினைக்கவும் இதைச் செய்யுங்கள் என்று பரிசுனதாய்க் காணப்படுகிறது. மேலும் நீங்கள் இழந்துவிட்ட இரட்சிப்பையும் பாக்கியத்தையும் உங்கள் ஆதம்மத்திற்குத் திரும்பச் சமீபாதிக்கத் தாம் செய்ததை மறந்துவிடக்கூடாது என்றார். அவர் அப்பத்தை வாங்குகிறபொழுதும், இரத்தத்தை வாங்குகிறபொழுதும் அதை நினைக்கச் சொன்னார். இது நமக்குக் கட்டளையாய் இருக்கிறது என்றும் தேவ நற்கருணையை நமக்குத் தந்த இரட்சகரை மிகவும் திட்டமாய் நினைக்கவேண்டும் என்றும் தற்பிடுக்கிறார். அவர் பிடிக்கப்பட்டதும் நியாய ஸ்தலத்தில் நிறுத்தப்பட்டதும், வாரால் அடிக்கப்பட்டதும், சிலுவையில் அறையப்பட்டதும், கல்லறையில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டதும் ஆகிய இவைகளை எல்லாம் சிறைந்த விசுவாசத்தினாலும் பக்கியினாலும் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டதாக நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வகையில் ஒவ்வொன்றை நினைக்கும்பொழுதும், நமக்காகவே நடத்தின என்றும், நமக்காகவே இவ்வளவுப் பெரிப்போடு என்றும், பூரண நம்பிக்கையோடே நினைத்துத் தேவனுடைய நமக்குத் தந்த இரட்சகருக்கு நம நன்றியறிதலோடே ஸ்தோத்திரம் பண்ணக்கடவோம்.

ஆத்மாவே!

சாட்சி இன்னும் சுவனிக்கவேண்டியதாவது."

இயேசுவானவர் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து அப்பத்தைக் கொடுத்த பின்பு அப்படியே இரத்தத்தையும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து பங்கிட்டுக் கொடுத்தார். அளவில்லாத பட்சமுள்ள கர்த்தராகிய இரட்சகர் ஏற்படுத்தின ஒழுங்கின்படியே ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் அவர்களை வாங்கவேண்டும். ஒருவன் ஒருருச் சூழ் பிரயாணம்போன இடத்தில் அங்கே அதைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. கிறிஸ்துவின் கட்டளைப்படி அதைப் பெற்றுக் கொள்வச் சமயம் கிடைத்தமட்டும் விசுவாசத்தினாலே அவருடைய பற்றிக்கொண்டு தானப்பிரகாரமாக அதைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, நான் இரட்சகர் இந்த ஞாலத்தையிதனைத் தமது மரிசத்த சரிமாகவும் பரிசுத்த இரத்தமாகவும் கொடுத்தாரே; இப்படிச் செய்த அவருக்கு நீயும் உன் இருதயத்தை உலக இச்சைக்குப் பகிர்ந்து

கொடாமல் முழுவதும் அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டாமா? ஆகையால், நீ முழுவதும் அவனாயே முழுகி இருந்தாலும் முழு ஆத்மத்தாலும் முழிப்பலத்தாலும் அவரிடத்தில் அன்பு உரு. இதுவே அவருக்குப் பிரியம், அவருக்கு உன்னை ஒப்புக்கொடு. உனக்காகத் தம்மைச் செலுதையில் பலியாகக் கொடுத்த அவர் உன் பரிசுத்தமாக்கினனில் வாசம்பண்ணி உன்னை ஆண்டுகொள்ள அவருக்கு உன்னைப் பலியாகக் கொடு.

2. இயேசுவானவர் சுட்டியேற்படியே ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அப்பத்தையும் இரசத்தையும் நீ வாங்கும்பொழுது, விசுவாகத்தோடும் பத்தியோடும் அவருடைய திருவிளாவிலிருந்து புறப்படுகிற இரத்தத்தையும் அவருடைய மாயிசுத்தையும் மனதில் வைத்துத் தியானிப்பாயாக.

3. இயேசுவானவர் சிந்தப்படுகிற இரத்தம் என்று சொன்ன தினாலே தாம் நிச்சயமாய் மரணம் அடைவதைக் காட்டுகிறார். அவர் மரணம் அடைந்தபொழுது அப்படியே அவருடைய இரத்தமும் சிந்தப்பட்டது. ஓத்தர் என்ற குருவானவர் “நான் எங்கே ஓடுவேனென்ற” பாடின பிரார்த்தனையிலே “சர்த்தாவே! உமது இரத்தம் சர்வலோகத்தையும் இரட்சிக்கத் தக்கது” என்று சொல்லிய வாக்கியம் இரத்தத் தியானத்திற்கு உத்தரையாக இருக்கின்றது. அவர் விருத்தசேனம் பண்ணப்பட்டபொழுது சிந்தின இரத்தத்தினாலும் வாரினால் அழித்தபொழுது சிந்தின இரத்தத்தினாலும் இரட்சிக்கப்பட்டோம் என்று நினைக்கக்கூடாது. என்னெனில் பலிக்குரியவர்களுக்கு இரத்தம் சிந்தும்படி கொல்லப்படவேண்டும். அடைக்காயத்தினாலே இரத்தம் ஆரயப் பெருகினாலும் செல்லாச் செய்யப்படாமல் இருந்தால் அது தேவனோடு ஒப்புரவாகுதலாக பாவமன்னிப்புக்கு ஏற்ற பலியாகமாட்டாது. இப்படியாக அதையும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். கிறிஸ்து மரிக்கும்பொழுது சிந்தப்பட்ட இரத்தம் கொஞ்சமாயிருந்தாலும் அந்த இரத்தம் சர்வலோகத்தின் பாவத்தையுந் நிவர்த்தி பண்ணுதல்க்கதாய் இருக்கிறது. என்னத்தினாலென்றால், அதைச் சிந்தினவர் தேவகதையுள் இருக்கிற மயால் அந்த இரத்தம் சர்வலோகத்தையும் இரட்சிக்கத்தக்கது விருக்கிறது. இதை அறி அவர் சிந்தப்படும் என்னுடைய இரத்தம் என்றார். தேவ அவருடைய பொதுவான கருபையிலே மிகுதியைக் காட்டுகிறது. அவர் தமது அளவற்ற கருபையினாலே சிந்தின அந்த இரத்தம் ஆரயப் பெருகச் சிந்தப்பட்டதாயிருக்கிறது.

4. பாவமன்னிப்பைப் பார்க்கிலும் பெரிய பொக்கிஷமும் ஆறதலும் நமக்கு விருென்றும் இல்லை. அதுவோ கிறிஸ்து வின் மாணத்தினால் நமக்கு உண்டாயிற்று. அன்றியும், அது தேவ கற்கருணையினால் முத்தினைப் போடப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் சரிதமும் இரத்தமும் அவரைப் பற்றிக்கொள்ளும் விசுவாசிகளாகிய அத்தொடைய சேஷரிடத்தில் பிரியமில் இருக்கின்றன. இவ்வாறானவர் தம்முடையதைப் பாவத்திலிருந்து நீக்கி இரட்சிக்கும்படி மனித அவதாரம்செய்தார். சிதறிப்போனதைத் தேடி இரட்சிக்கிறதே அவருடைய தொழிலாயிருக்கிறது. நமக்குப் பாவமன்னிப்பைக் கூறுவது நம்மை நீதிமான்களாக்கவும் தம்மிடத்தில் மிகுந்த அன்புடையவர்களாக்கவும் பாவத்தை நம்மிடத்தில் இராமல் நீங்கச்செய்து, அதற்கு முத்தினைப்போட்டு, அதைக் கடலின் ஆழத்திலே அமிழ்த்திப்போடவும் அவர் மரணம் அடைந்தார்.

ஜெபம்.

என் இசேகவே, ஆ, தேவரீருடைய அன்பு அளவில்லாததாய் இருக்கிறது. தேவரீர் என் கீழித்தம் மரணம் அடைந்து இரத்தமாய் சிந்தினதும் அல்லாமல் என் அத்தமா இளைப்பாறுவதற்கும் மரண விசுவாசம் உறுதிப்படுவதற்கும், என் நடத்தைப் பார்க்கலானதும் உம்முடைய பரிசுத்த சரித்தையும் இரத்தத்தையும் நீனைக்குக் கொடுத்தருளினீரே. தேவரீரே மனோரகமாய் இவ்வகளை எங்களுக்கு அருளாவிட்டால், இரத்தப் பெரிய கருபையைத் தரவேண்டும் என்று உம்மைக் கேட்க யாராவே ஆகும். தேவனுடைய நித்திய குமாரனே! எங்களுக்குப் பரிசுத்தருமென்றும், உம்முடைய பரிசுத்த மாயிசுத்தையும் இரத்தத்தையும் எங்களுக்குப் பிரசானமும் பரிசுமமாகக் கொடுத்தருளும் என்றும், உம்மிடத்திலையார்துணிவோடே சொல்லக்கூடும்? உம்முடைய அளவற்ற பட்சம் உம்மிடத்திலே எங்கு பட்சத்தை உண்டாக்கி உம்மிடத்தில் எங்கும் அன்பினாலே உலகஇச்சையையும் மீளவிடுதலையும் உம்முடைய பரம விருத்தைப் பூமியில் நினைப்பில் நான் அனுபவித்து அதின்வழியாய் ஆவியினாலாக நடக்கும் நவமான குணம் என்னில் வளர ஆம். நான் இம்மையிலும் மறுமையிலும் உம்மோடே சிந்தியுள்ளேன். உன்னை நினைத்திருக்கவும் கருபைசெய்தருளும். ஆமென்.

18. தியானம்

(யோவான், 13. 15.)

புகாபண்டினை நோக்கி. இயேசு இவ்வுலகத்தை விட்டுப் பிரிவினிடத்திற்குப் போகும்படியான தம்முடைய வேண்டுகோள் வந்ததென்று அறிந்து, தாம் இப்புகாபண்டினைக்குரிய தம்முடையவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தபடியே, முடிவுபெரியந்த மும் அவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தார். சிலேரியின் குமாரனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கும்படி பிசாசானவன் அவன் இருகையத்தைத் தூண்டின பின்பு, அவர்கள் போஜனம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில்; தம்முடைய மையல் பிதா எல்லாவற்றையும் ஒப்புக்கொடுத்தாரென்பதையும், தாம் தேவனிடத்திலிருந்து வந்ததையும், தேவனிடத்திற்குப் போகிறதையும் இயேசு அறிந்திருந்தார்.

இயேசுவானவர் தம்முடைய தம்முடைய சீஷர்களின் மேல் வைத்த அன்பையும் விளக்கப்பண்ணும்படி அவர்களுடைய மூல்களைக் கழுவினது இச்சமையத்தில் என்னைச் சொல்லக்கூடாது. இங்கே சொல்லுகிறேன்.

சுவிசேஷகர் திட்டமாய்க் காண்டிக்கிறபடியும் அநேக வியாக்கியானர்கள் உறுதிப்படுத்துகிறபடியும் பஸ்காவைச் சாப்பிட்டபின்பு அதைச் செய்து அதின் பிறகு அவர் இராப் போசனத்தை ஏற்படுத்தினார் என்றே விளங்குகின்றது. யூதாஸ்காரியோத்து அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கும்படி யூதாஸ்காரியோத்து அவர் யூதா முதலானவர்களுடைய கால்களைக் கழுவினார். அவர் தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பவன் யூதா என்று அறிந்திருந்த நீங்கள் எல்லாரும் இத்தமையிருக்கிறீர்கள்; ஆகிலும் எல்லாரும் மூல என்ன சொன்னதினாலும் யூதாவின் கால்கள் கழுவினதினாலும் இராப்போசனத்திற்கு அவனும் கூட இருந்தான் என்று விளங்குகின்றது (அது லூக். 22 அதி-லே உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது) அவர் தம்முடைய பிதா அண்டைக்குப் போவதாகிய மரணத்தின் தமக்குச் சமீபமாயிருக்கிறது என்று அறிந்து அதற்குத் தம்மை ஆயத்தம் பண்ணும்பொழுது இந்தக் கடைசிக் கிரியையைப் பட்சத்தோடு தமது சீஷர்களுக்குச் செய்தார் என்பதாம். அதனால் சுவிசேஷகர் சொல்லுகிறபடி அவர் எக்காலமும் தம்முடைய

வர்களிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தவராயிருந்ததோடு முடிவு பெரியந்தம் அவர்களில் அன்பு கூர்ந்ததையும் இந்தக் கிரியையினாலே விசேஷித்த விதமாகக் காண்பித்தார்.

ஆத்மாவே!

“இதிலே கருவியை வைத்து.”

1. இயேசுவானவர்களுடைய பாசனத்தை விட்டு எழுந்த பின்பு, தமது சீஷர்களைக் கால்களைக் கழுவினாரே; அதினாலே அவருடைய அன்புத் தம்மைப் பின்பற்றுகிற விசுவாசிகளிடத்தில் எவ்வளவாகக் காணப்படுகிறது? ஆகையால், நீ உன் கெட்ட வழக்கங்களை விட்டு உண்மையாகக் குணப்படுத்தித் தேவ ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தால் உன் பாவம் என்னை அருக்கைக் கழுவி அந்தப் பண்டிகையினாலே விளங்குகிற இந்த உபதேசத்தை விசுவாசத்தோடே ஏற்றுக்கொண்டு இனி அவரோடும் விசுவாசத்தோடும் தேவபயபக்தியில் நிலைத்திருந்து ஒவ்வொரு பக்கமையிலும் பரமண்டலத்திலிருந்து வரும் புதிய பலத்தைப் பெறவும் நன்மையில் வளரவும் பரிசுத்த உலகத்தில் தேறவும் அதற்கு வேண்டிய அறிவையுஞ் சகாயத்தையும் அபரிமிதத்தில் தேடக்கடவாய். இப்படியாகத் தேவன் கற்பித்த பண்டிகை நாட்கள் நீ பரிசுத்தத்தில் தேறுகிறதற்கு ஏற்றதாயும் தூர்வாதத்தையும் எழுப்புதலையும் காண்பிக்கிற வழியாயும் இருக்கிறது என்று அறிவாயாக.

ஆத்மாவே! நீ மனம் அடையும்பொழுது இந்த உலகத்தையும் அதிலுள்ள எல்லாப் பாக்கியங்களையும் விட்டு நீங்குவது நிச்சயம். ஆதலால், அப்பொழுது இந்த உலக இச்சையை விட்டு நீங்கலாம் என்று நினைவாயல் நீ சுகமாய் நடந்து திரிந்துகொண்டிருக்கும் பொழுதே அதை விட்டு நீங்கவேண்டும் என்றும் நினைப்புகொள். அஞ்ஞானக் கிரியைக்கு உடன்பட்டாதே. துணைக்கத்தையும் உலக இச்சைகளையும் விவருத்துவிடு. மரியாதை நீதி பயிச்சுகியோடே இவ்வுலகத்தில் நட. இப்படியே அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நீங்கள் இவ்வுலகத்திற்கு ஒப்பாய் நடவாமல் தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் நிறைவுமனை சித்தம் இவ்விதென்று நீங்கள் பகுத்தறியத்தக்கதாக உங்கள் மனதைப் புதிதாகக்ருதலினாலே மறையாமாய் நடந்து கொள்ளுங்கள் என்றும், நீங்கள் அவர்களிடத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்துபோய் அசுத்தமானதைத் தொடராதீருங்கள். அப்பொழுது நான் உங்களை அங்கீகரித்

துக்கொண்டு உங்களுக்குப் பிதாவாய் நப்பேன். நீங்கள் எனக்குக் குமாரரும் குமாரத்தினுமா ருப்பீர்கள் என்று தேவன் சொல்லுகிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறான் (ரோ. 12. 12. 2 கொ. 1. 6. 17, 18.). ஆகையால், நீ உலகத் தாரோடு உடனடிப் பாவஞ்செய்து மாரக்கமாய்த் திரியாதே. நீ மரணம் அடைந்து முன் உலகத்தை விரைவில் நீங்கினால் சிவப்பாழுத உனக்கு வருத்தம் உண்டாகாமல் ஆறுதலாயிருக்கும். நீ இவ்வுலகத்தைப்படியே, தீவிரமுடன் இதனை இச்சையைவிட்டு நீங்குவாயாகில் அது உய்யுமும் மகிழ்ச்சியும் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் துணையாம். உலகத்தின் பாவத்தினையும் அதின் வழக்கங்களையும் மாயைகளையும்விட்டு நீங்குதலே பாக்கியமாயிருக்கிறது.

3. இயேசுவானவர் தம்முடையவர்களில் மிகுந்த அன்புடன் வரையிருக்கிறார். இயேசுவின் மரணமும் இரத்தமும் எவ்வளவு விலை உயர்ந்ததாயிருக்கின்றன என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவரைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறவர்கள் அவருடைய இரத்தத்தினால் தங்கள் பாவ அழுக்கைக் கழுவப்பட்டவர்களுக்கும் குணப்பட்டவர்களும் பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்டவர்களும் தேவனுடைய பின்னாளனுமாயிருக்கிறார்கள். அங்களை அவர் மிகுந்த அன்போடும் கிருபையோடும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். ஆகையால், நீ அவரையே பற்றிக்கொண்டு மெய்யான விசுவாசத்தில் நிலைத்திருந்து உலக இச்சையை நீக்கிப் பாவத்தைப் பகைக்கக்கடவாய். இயேசுவினிடத்தில் வைக்கும் அன்பு இவ்வுலக ஆசாபாசங்களுடனே சேர்த்திருக்கப்படாது.

4. இயேசுவானவர் இந்தத் தம்முடைய மரணத்தைப் பிதாவினிடத்திற்குப் போகிற வழியாகச் காண்பிக்கிறார். இப்படியே விசுவாசிகளின் மரணம் பரிசு பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறவழியாயிருக்கிறது. அவர் இவ்வுலகத்தைவிட்டுப் பிதாவினிடத்திற்குப் போகும்படி தம்முடைய காலம்வந்தது என்று அறிந்தவரையும் அவர் தேவனிடத்திற்கு மரணத்தின் வழியாய்ப் போய்ப் பின்பு யிரோடு எழுந்திருப்பதையும் அறிந்தவரையும் இருந்தார். இது விசுவாசிகளுக்கு எவ்வளவு ஆறுதலையும் இன்பத்தையும் தருகிறது? இருக்கிறதா? விசுவாசிகளுடைய மரணம் நித்திய சந்தோஷத்திற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் பரம பாக்கியத்திற்குக் கொண்டுபோகிற வழியாயிருக்கிறதென்று அறிவாயாக! ஒரு நல்ல பின்னே தன் தகப்பனிடத்திற்குச் சந்தோஷமாகப் போகிறதுபோல் தேவனுடைய மெய்யான பின்னாகத் தன்

ணத்தின் வழியாய்ச் சந்தோஷத்துடன் அவரிடத்திற்குப் போகிறார்கள். அவர்களைத் தங்கள் இருதயத்தை நித்திய மோட்சத்திலே இவ்வுலகத்திலிருக்கும்பொழுதே செலுத்தி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உலகப் பிரிந்துபோகிற நிலை சமீபித்த உடனே பரிசுத்த ஆவியானவர் இப்பொழுது சிவப்பிரிந்து போகிறகாலம் வாசல் திறக்கிருக்கிறது; பரிசுத்தமதமேல் அன்பாய் இருக்கிறவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியினாலே முடிபட்டதும் அவர்களை அணைத்துக்கொள்வதற்குத் தமது கையை விரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். உலகத்தோல்வி, அவர்கள் இருதயத்தில் ஆறுதலை உண்டாக்கிவிடுகிறது. ஆ, சான்றவன் தான் தேவன் அண்டையிடு போகிறதென்று அறிதல் எவ்வளவு பெரிய ஆறுதலாயிருக்கிறது.

19. தியானம்

(யோவான், 13. 4, 5.)

அங்கு போஜனத்தை விட்டெழுந்து, உலகநிலைகளைக் கழற்றிவைத்து ஒரு சீலையை எடுத்து, அணியிலே கட்டிக்கொண்டு, பின்பு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் வார்த்து, சீலருடைய கால்களைக் கழுவவும், தாம் கட்டிக்கொண்டிருந்த சீலையினால் துடைக்கவும் தொடங்கினார்.

உன் உண்மையுள்ள ஆற்றலுடனே தம்முடைய சீலர்களின் கால்களைக் கழுவினதனால் காண்பித்த மிகுந்த பட்சத்தைப் பார். அவர் பந்து போன்ற வழக்கத்தின்படி பஸ்கா ஆட்டைச் சாப்பிட்டுப் பின்பு இராப்போசனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்ததில், அவ்விராப்போசனத்தை விட்டு எழுந்து தமது துடைக்கருடைய கால்களைக் கழுவவும் தாம் கட்டிக்கொண்டிருந்த சீலையினாலே துடைக்கவும் தொடங்கினார். அற்ப வேலைக்காரர் செய்யவேண்டிய தாழ்வான கிரியையாகச் செய்தார். ஆயிரகாம் முதலானவர்கள் தங்கள் விட்டிருந்த வஸ்தவங்களுக்குக் கால்களைக் கழுவத் தண்ணீர்கொடுக்க வேலைக்காரருடனே சொன்னார்கள் (ஆ. 13. 18. 4.). தம்முடைய ஆண்டவருக்கு குருமாயிருக்கிற இயேசுவோடானத் தலைகையைச் செய்யத்தொடங்கினார். இதிலே அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த அன்பு எவ்வளவு அநிசமாய் விளங்குகின்றது? இரட்சகர்

அந்தச் செய்கையை இப்படிச் செய்து படித்தார் என்று சுவீசேஷகர் விவரமாய்ச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர் வழக்கமாய்த் தரித்திருக்கும் மேலங்கியைக் கழற்றிவைத்துத் தாமஸ் டெர் தொங்குபிற ஒரு சீலையை எடுத்துத் தம்மைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டு, ஐந்து சட்டியில் தண்ணீர்விட்டுப் பின்புதாமே சேஷர்களுடைய தடவகளைக் கழுவுவர் தாம் கட்டிக்கொண்ட சீலையினால் துடைக்கவும் தொடங்கினார்.

ஆத்ம சேவை

"நீ இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. பிறருடைய கால்களைக் கழுவுதல் (1) தாழ்மைக்குக் கீழ்ப்படிதலுக்கும் பெரிய மாதிரியாயிருக்கிறது. நீ இம்மாதிரியைப் பின்பற்றி ஒருநாளும் அலட்சியம்பண்ணாமல் யாவருக்கும் தாழ்மையாய் நடந்துகொள். தேவன் உனக்கு உயர்ந்த உத்தியோகங்களைக் கொடுக்கவிரும்புகின்றான். அதைக் குறித்துப் பெருமை பாராட்டாதே. அந்தத் தாழ்மை உன்னைப் பெருமைப்படுத்திச் சிறப்பிக்கும். (2) நவமான ஒரு சீலையைப் போல் அசுத்தமானவைகளில் ஒன்றுத் தங்கியிராத இருதயமே பரிசுத்த இருதயமாம். பரம மகிமையுடைய மனுபவிக்க உனதுள்ளவர்கள் முன்பு சுத்தமாக்கப்பட்ட வேண்டும். இயேசுவானவர் நாம் தாழ்மையாயிருக்க, நம்முக்கு உபதேசித்த காரியங்கள் நம்மிடத்தில் உறுதிப்பட்டிருக்கும்படிக்குத் தாமே மாதிரியாக நடந்து காட்டினார். அவர் சேஷர்களுக்குச் சொன்ன வசனம் சரித்தையும் ஆதர்ப்பதையும் துன்மார்க்கத்தில் செல்ல ஒட்டாமல் பரிசுத்தம் பண்ணுவதாயிருக்கிறது. தேவவசனம் ஞானஸ்நானம் கற்கருணை முதலிய பிரமாணங்கள் நாம் முனந்திரும்பிப் பரிசுத்தமாக்கப்படுவதற்கும் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொள்வதற்கு நம்முடைய மனத்தை சுத்தமாக்கப்படுவதற்கும் நம்முடைய மனத்தினை தேவனைத் தியானிப்பதற்கும் எவ்விதேனும் காரணங்களாய் இருக்கின்றன. ஆதமாவே! இயேசுவின் இரத்தத்தினால் உன்னுடைய பாவமாசு நீங்க உன்னைக் கழுவு. தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்முடைய பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும். (1 யோ. 1. 7.) அவரோடு உறுதியுடைய ஐக்கியப்பட்டிருக்கும்படிக்கு நீ உன்மையான மனஸ்தர்ப்படுத்துவே. பாவ அறிக்கை பண்ணுவாயாகில், அவர் உன்னுடைய பாவங்களை மன்னித்து எல்லா அந்

யாயும் உன்னிடமிருந்து நீங்க உன்னைச் சுத்திகரிப்பார். நீ ஒருவேளை பாவச் சேற்றில் விழுந்தாயாகில் நான் மறுபடியும் பாவச்சேற்றில் விழுந்து பாவ இச்சைகளுக்கு இடங்கொடுத்தேன் என்று மறுதலிக்காமல் அறிக்கை இடுவாயாக. நீ உன்னையே நன்றாய் நோக்கிப்பார். நீ உன்னைப் பொய்யாய்ப் பரிசுத்தன் என்று எண்ணித் தேவனைப் பரிசுத்தப்பண்ணாதே. அப்படிச் செய்வாயாகில் உனக்கு அநிகேட்டை அருவிக் கிறவன் ஆவாய். அசுத்தம் உன்னிடமிருந்து மகிமை பொருந்திய இராச்சியத்தில் எந்தக் கொள்ளப்பட்டார்கள். என்னென்றில் அசுத்தமானவைகளில் ஒன்றும் சுத்தமான ஒருசலேயிலே பிரவேசிக்கக்கூடாது.

2. இயேசுவானவர் தம்முடைய சேஷர்களைத் தங்கள் தால்களை நுழைக்காமல் கழுவிவருதலும் மறுபடியும் அவர்களுடைய கால்களைக் கழுவினதினால் அவர்கள் தமது கண்களுக்கு முன்பாகச் சுத்தமானது போதாது என்று உனக்கு அறிவித்தார். ஆதமாவே! நீயும் இப்படியே சென்னைப்பாவப்படியே அசுத்தமாய் இருக்கிறபடியால் நான்தோறும் ஒவ்வொரு நாழிகைக்கும் மெய்யான விசுவாசத்தைக்கொண்டு இயேசுவின் இரத்தத்தினால் உன்னை நன்றாய்ச் சுத்தப்பண்ணுவாயாக. அன்றியும், நீ தகாத பழக்கம் அகங்காழுதலானவைகளினின்று பரிசுத்தமாக வேல்துவதும்ல்லாமல், மனிதர் உன்னுடைய நற்கிரியைகளைக் கண்டு பரமண்டலங்களில் இருக்கிற உன்னுடைய பிதாவின் மகிமையை விளங்கப் பண்ணாதே. சுத்தமாக உன் ஒளி அவர்களுக்கு முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கூடவது (மத். 5. 16.). உனக்குள் இருக்கிற தூய்மையான அற உன் இரட்சகரின் இரத்தத்தினால் கழுவாமல் இருப்பாயாகில் தேவனுக்கு ஒருக்காலும் பரிசுமாய் இருக்கமாட்டாய். இருதயத்தில் சுத்தமுன்னவர்கள் இருக்கிறார்கள் (மத். 5. 8.). அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள். இந்த லோகத்திலே இருக்கிற எந்த மனிதனும் பரிசுத்தனில் அன்றி தேவனைக் காணமாட்டான். (தீ. 12. 14.)

3. இயேசுவானவர் தாமே பாதிரித்தில் துணை வார்த்தைகளைக்கொண்டு செயலிக்கச் கூடியிருக்கும் அப்படிச் செய்வல்லாணையும் சுத்தப்பண்ணுவதற்கு வல்லமை உள்ளவராய் வின் பிரகாசமாயும் அவருடைய தன்மையின் சொருபமாயும்

எல்லாவற்றையும் தம்முடைய வல்லமையுள்ள வசனத்தினாலே தாங்குகிறவராயும் இருந்த பின்பு தம்மாயே தாமே நம்முடைய பாவங்களை நிவர்த்திசெய்து உன்னதத்திலுள்ள மகத்துவருடைய வஸ்திபுரிசத்திலே வீற்றிருக்கிறார் (எபி. 1. 3.). தம்முடைய பாடுகளினாலும் மாணத்தினாலும் நம்முடைய பாவங்களை நீக்கிச் சத்தம்பண்ணினார். அவரே நமக்குத் தேவனானமும் நீதியும் பரிசுத்தமும் மீட்புமாய் இருக்கிறார் (1 கொரி. 1. 30.). ஆதலால் பரிசுத்தமாகப் படவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் எல்லாரும் அவர் அண்டையிலே சென்று அவரிடத்தில் மெய்யான ஆத்தம் சுத்திகரிப்பைத் தேடவேண்டும். அவராலே அன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்புக் கிடையாது. நாம் இரட்சிப்பை அடையும்படிக்கு வான்த்தின்மேல் எங்கும் மனிதர்களுக்குள்ளே வேறொரு நாமம் கிடையாதிடப்பட்டதும் இவ்வாய் (எபி. 1. 12.). ஆதலால் நாம் இக்கருத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுபடிக்குங் தாலத்திற்குத் தீவிர தியான உதவியாகிய கிருபையை அடைந்துகொள்ளும்படிக்கும் தயிரியமாய்க் கிருபாசனத்தினிடத்திலே சேரக்கடவோம். (எபி. 4. 16.). தேவன் தம்முடைய நீதியைக் காண்பிக்கும் பொருட்டாக இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தில் விசுவாசமாய் இருக்கிறதிலே வரும் கிருபைக்கு மூலாதாரமாக அவரை ஏற்படுத்திவைத்தார். (ரோ. 3. 26.)

4. இயேசுவானவர் மிகுந்த மகிமையுள்ள கரீத்தராயிருந்தும் மிகவும் அற்பமாய் எண்ணப்பட்ட ஊழிப்பக்காரருக்கு கொடுத்த வேலையைச் செய்தார். ஆகையால் நாம், பிறருக்கு நன்மையாகச் செய்யும் கிரியை எத்தனை அற்பமாய் இருந்தாலும் அதைச் செய்ய வெட்கப்படக்கூடாது. நாம் செய்யத் தொடங்கிய உபகாரமான ஒவ்வொரு காரியமும் பூரணமாத் செய்தவனாய் இயேசுவானவர் கால் கழுவினபொழுது எல்லாவற்றையும் பிசுத்துமுடித்தபொழுது நாமும் தொடங்கின அன்பின் கிரியையைப் பாதிசெய்தம் செய்யாமலும் விடாமல் முற்றும் செய்து முடிக்கவேண்டும்.

20. தியானம்.

(யோவான், 13. 6-10.)

“அவர் சீமோன் பேதுருவினிடம் வந்தபோது அவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே நீங்கள் கால்களைக் கழுவுவலாமா என்றான். இயேசு அவனுக்குப் பரிசுத்தமாக: நான் செய்கின்ற இன்னதென்று இப்பொழுது நீ அறியாய், இனிமேல் அறியாய் என்றார். பேதுரு அவரை நோக்கி: நீர் ஒருக்காலும் என் கால்களைக் கழுவுவப்பாது என்று. இயேசு அவனுக்குப் பரிசுத்தமாக: நான் உன் கால் கழுவுவாதிடத்தில் என்னிடத்தில் உன் பக்கம் வரவேண்டும் என்று சொன்னான். பேதுரு: ஆண்டவரே நீங்கள் கால்களை மார்பில்ல, என் கைகளையும் என் தலைமேல் வைத்து கழுவுவேண்டும் என்று. இயேசு அவனை நோக்கி: சினவன் தன் கால்களை மாத்கிரம் கழுவுவண்டியதாயிருக்குமற்றப்படி அவன் முழுவதும் சத்தமாயிருக்கிறான்; நீங்களுள் சத்தமாயிருக்கிறீர்கள்; ஆகிலும் எல்லாரும் அல்ல என்றார். இயேசுவானவர் தமது சீவந்தருடைய கால்களைக் கழுவினதினாலே மூலம் மிகவும் உறுத்தினார் என்று தொடறிந்தாயே. அடிமைசெய்கிற இழிவான வேலை அவர் தமது சீவந்தரின் தலை செய்தாரே. அதைப் பேதுரு தவிர மற்றச் சீவந்தரும் தங்களுக்குச் செய்யும் நன்மையாகத் தடைசொல்லாமற் பட்டறிவர்களாய் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். பேதுருவோ அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தன் அருகே அவர் வந்தபொழுது அதைத் தான் சங்கடக் கூடாததாக நினைத்து, ஆண்டவரே நீங்கள் கால்களைக் கழுவுவலாமா என்று அசற்குத் தடைசொன்னான். அவன் அவரைப் போதகரே என்று சொல்லாமல் ஆண்டவரே என்றான். என்னத்தினாலென்றால் உமது ஊழிப்பக்கார கால ஆண்டவராயிருக்கிற நீர் கழுவுவலாமா என்று அப்படிச் சொன்னான். அன்றியும் அவர் தயாவான் ஸ்காஸமுது அவன் குணவளம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி போனபொழுது அவன் குணவளம் கொடுத்த தான் பாத்திரன் அல்ல என்றான். அப்படியிருக்க அவர் என் கால்களைக் கழுவு நான் சம்மதிப்பதென்று அவர் என் கால்களைக் கழுவுவதற்குத் திறக்கவும் வியத்தக்காராகக் குணமாக்கவும் செய்தவர்களை

எழுப்பவும் வல்லவையு பொருத்திய அப்படிப்பட்ட அவருடைய கை என் கால்களைக் கழுவுவது நியாயமா என்றும், நீதி தேவனுடைய சத்தனாகிய அவர் தமது பாதாட்சைகளின் வாணா அவிழ்க்கப் பாத்திரின் அல்லாத பாவியாயிருக்கிற என் கால்களைக் கழுவுவது அடாது என்றும் நினைத்துத் தடைபண்ணினான். அதற்கு இயேசுவானவர் நான் செய்கிறது இவ்வாறு என்று சொல்லப்பெறுது அறியாய். இனிமேல் அதை அறிவாய் என்றும், இன்ன உன்னைக் கழுவாவிட்டால் என் றோடே உனக்குப் பங்கு இல்லை என்றும், அந்தச் செய்கையின் நன்மையை நீவுக்கு அறிவித்தார். அதற்குமேல் பேசுநு தான் அவனை விட்டு ஒருக்காலும் பிரியாமல் இருக்கவும் தனக்கு அவரிடில் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்த பங்கு உண்டாயிருக்கவும் உட்ப்படியிலும் நன்றித்தலையுக் காண்பித்து அவனை மீட்டி, அப்படியானால் அடாவடே! நீர் என் தலை களைமாத்திரம் அல்ல, என் தலையும் என் தலையையும் கட்டிச் சூவுவேண்டும் என்று சொல்லுமா? இயேசுவானவர் சொன்னது ஸ்கானம்பண்ணின ஆவைய கால்களைமாத்திரம் கழுவ வேண்டும். மற்ற யாரும் அவனில் சுத்தமாயிருக்கும் என்றார். ஏனென்றால் விசுவாசியானவன் தான் முன்பு நான்தோறும் தன்னுடைய பாவங்களைக் குறித்துத் துக்கப்பட்டு அதற்காக வேனிடத்தில் மண்ணிப்புக் கேட்டுக் குணப்படுத்தல் என்கிற உண்ணிரினாலும் இடேசுவர் இரத்தத்தாலும் தின்க்தோறும் தன்னைக் கழுவுகிறபடியினாலே அவன் கிறிஸ்துவால் நீதியையும் சமாதானத்தையும் பாவ மன்னிப்பையும் அடைந்திருக்கிறான். விசுவாசத்தினால் நீதிமாண்கள் ஆக்கப்பட்டவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு தேவனிடத்திலே சமாதானத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். பரிசுத்தவான்கள் ஆகுப்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாயும் கிறிஸ்து இயேசுவின் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களாயும் இருக்கிறார்கள் (கொ. 5. 1. 1 கொரி. 1. 2.). விசுவாசிகள் நான்தோறும் பரிசுத்த ஆவியினாலே தங்களைப் பரிசுத்தமாக்கப் பிரயாசப்படுவார்கள். இப்படியாக அவர்கள் பரிசுத்த இருதயத்தை விரும்புகிற இயேசுவின் தேவனும் தங்களைவிட்டு விலகாதிருக்க விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இயேசுவானவர் வேறொரு இடத்தில் புறம்பாகக் கழுவப்படுவது போதாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார். மேலும் இயேசுவானவர் அவர்களுடனே நீங்கள் சுத்தமாயிருக்கிறீர்கள். ஆனாலும் எல்லாரும் அல்ல என்றார். ஏனென்றால் அவர் தம்மைக் காட்டிக்

கொடுக்கிறவனை இன்னான் என்று அறந்திருந்தபடியால் அப்படிச் சொன்னார். துரோகியாகிய யூதா அவர்களுடனே கூடத் தன் காலையும் அவர் கழுவட்டும் என்றிருந்தான். ஆனாலும் இயேசு சொன்ன வார்த்தையும் அவர் செய்த கிரியையும் யூதாவை வெட்கப்படுத்தியிருக்கலாம். இரட்சகர் அவன் தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்று அறிந்திருந்தும் அவனுக்கு முன்பாகவும் குனிந்து அவன் காலையும் கழுவினார். அப்பொழுதும் அவன் தன் கெட்ட நினைவை விடாமலிருந்தபடியால் தேவனுடைய கண்களுக்கு முன்பாக அசுத்தமாய்க் காணப்பட்டான். அவர் செய்த பட்சமான கிரியை யூதாவைக் குணப்படுத்துவதற்கு அழைக்கிற சத்தமாகவும் அவனைக் கண்டுகிற கண்டிப்பாகவும் இருந்தது.

ஆக் மகே

"நீ இரதல் கவர்க்கு உதையாவது."

1. ஆத்மாவே! இயேசுவானவர் உன்னிடத்திலு வந்து உனக்குச் செய்யும் காரியங்களுக்கு எல்லாம் நீ இடங்கொடு. பேதுரு இங்கே தடைசொன்னதுபோல் அவர் உனக்குச் செய்யும் காரியங்களில் யாதொன்றுக்கும் நீ தடைசெய்யாதே. அவர் உபகாரத்தின் வழியாக அல்லது உபத்திரவத்தின் வழியாக அல்லது தமது பரிசுத்த உணர்வின் வழியாக அல்லது தேவ நற்கருணையின் வழியாக உன்னைத் தம்மிடத்திற்கு அழைக்கவும் பரிசுத்தம் செய்யவும் நன்மையிலே வளர்ப்பண்ணுவும் விரும்பினால், நீ என் இயேசுவே! உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆசைக்கடவது என்று சொல்லுவாயாக. கர்த்தர் நம்மிடத்திற் செய்யத்தொடங்கிய ஒவ்வொரு காரியமும் நன்மையையும் இரட்சிப்பையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற தேவபலனாயிருக்கிறது என்றறி. அவர் நம்மிடத்தில் செய்யத்தொடங்கும் காரியங்களை விரோதியாமலும் தடைபண்ணாமலும் இருந்தால் நமக்கு அவைகள் மிகவும் பெரிய ஆசிரவாதமும் நன்மையுமாயிருக்கும். பேதுரு என்பவன் அவர் தன்னுடைய கால்களைக் கழுவவந்தபொழுது என் கால்களைக் கழுவாதேயும் என்று இயேசுவுடனே மரியாதைக்காகச் சொன்ன வார்த்தையின் நிமித்தமாக அவனுக்கு மிகவும் அவசியமான சத்திகரிப்பை அவன் அடையக்கூடாது என்றும், அவனுக்கு நித்திய சுத்தரத்தில் பங்கு இருக்கமாட்டாது என்றும் அவர் தாமே அவனுக்குச் சொன்னார். கர்த்தரால் செய்யப்படுகிற யாதொரு

கடாது. இயேசுவானவர் தன் இருதயத்தில் வாசம்பண்ண விரும்புகிறவன் எவனோ அவன் எந்திரம் அவராலே முழுவதும் சுத்தமாக்கப்படுகிறான்.

5. மற்ற அப்போஸ்தலர்களுடனே யூதாவுங்கூடக் கழுவப் பட்டும் பொல்லாத சிந்தையுள்ளவனாய் இருந்தபடியால் அசுத்தமுள்ளவருகவே இருந்தான். அப்படியே பொல்லாதவர்கள் கெட்ட சிந்தனை உள்ளவர்களாய் இருக்கிறதினாலே தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டாலும் ஞானஸ்நானம் பெற்றாலும் நற்கருணையை வாங்கிச் சாப்பிட்டாலும் அவர்கள் சுத்திகரிக்கப்படமாட்டார்கள். அநேகர் தங்கள் கழுவுப்பட்டோம் என்று நினைக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அவர்கள் தங்கள் துன்மார்க்கத்தை விட்டுச் சன்மார்க்கத்தில் நடவாமலும் கெட்ட வழக்கங்களை நீக்கி, புல்ல வழக்கங்களை அனுசரிக்காமலும் பாவங்களை விடாமலும் துக்கையும் எண்ணமும் சீர்திருத்தப் படாமலும் இருந்தால் அவர்கள் ஒருக்காலும் கழுவுப்பட்டவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்பும் கிடையாது. புறநூல் வெறும் கிரியையினாலே ஒருவனும் சுத்தமாகமாட்டான். இயேசுவானவர் தம்முடைய சீடர்களைச் சுத்தமானவர்கள் என்று சொன்னபொழுது அவர்கள் அவிகவாசமும் விநோதமும் பெருமையும் இன்னும் தங்களுக்குள் இருக்கிறது என்று காண்பித்தார்கள். ஆகையால் அவர்கள் இயேசுவின் அன்பும் ஆதாரமும் நீதியும் தங்களைச் சுத்தம்பண்ணவேண்டும் என்று உணர்ந்துகொண்டார்களே அல்லாமல் தங்களில் தங்கள் சுத்தமானவர்களாய் இருக்கிறோம் என்று எண்ணிக் கொள்ளவில்லை. ஆகையால் நாம் நம்முடைய பாவங்களுக்குக் காசு மனஸ்தாப்பப்பட்டு இயேசுவின் இரத்தத்தால் கழுவுப்பட்டாவிட்டால் பாவமன்னிப்பை அடையமாட்டோம். அப்படிச் செய்தால் அது நமக்கு ஆறுதலைக் கொடுக்கும். இயேசுவின் வருடைய நீதியின் வஸ்திரத்தால் உடுத்தப்பட்டவனுடைய பிழைகளைப் பரமபிதா நோக்கிப் பார்க்கிறதில்லை. ஆதலால் அவர் நம்முடைய பாவங்களைப் பாராமல் தமது குமாரனுடைய இரத்தத்தைப் பார்க்கிறார். ஒருவன் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மேல் இப்படி நம்பிக்கை வைப்பானேயாகில் அந்த நம்பிக்கை அவனை அகங்காரத்திலும் துன்மார்க்கத்திலும் விழுதற்கு இடங்கொடாது.

ஜெபம்.

ஆ, இயேசுவே! என் பாவங்கள் அனைத்தையும் கழுவி, என் இருதயம், தலை, கை, காலங்களையும் என் எல்லா நடக்கையையும் சுத்தமாக்கியருளும். உமது நெருபையிலும் பட்சத்திலும் என்னை எப்பொழுதும் விழுந்துக்கொள்ளும். பரிசுத்த ராகிய இயேசுவே! என்னைச் சுத்தம்பண்ணும். சுத்தியமாகிய நூத்தாவே! என்னைச் சுத்தியதில் நடத்தும். கற்புள்ள ஆண் உவரே! என்னைக் கற்புள்ளவர்களுக்கும். உமது பரிசுத்த இரத்தத்தினால் என்னைக் கழுவி, என் பாவங்களை எல்லாம் மன்னியும். நான் உம்மைவிட்டு ஒருக்காலும் பிரியாமல் இருக்கச் செய்து, எனக்கு ஆறுதலைத் தந்து உம்முடனே எனக்குப் பங்குத் தந்தருளும். அந்தப் பங்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் என்னைவிட்டு நீங்காமல் இருக்கச்செய்யும். நான் நான்தோறும் என் இருதயத்தின் பவுவீனத்தை உலுக்குகொண்டு உம்மைப் பற்றிக்கொள்ள எனக்கு உதவியெய்யும். ஆமென்.

21. தியானம்.

(யோவான், 13. 12-15.)

“அவர்களுடைய கால்களை அவர் கழுவினபின்பு, தம்முடைய வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, திரும்ப உட்கார்ந்து, அவர்களை நோக்கி: நான் உங்களுக்குச் செய்ததை அறிந்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் என்னைப் போதகரென்றும், ஆண்டவருன்னும் சொல்லுகிறீர்கள், நீங்கள் சொல்லுகிறது சரியே, நான் அவர்தான். ஆண்டவரும் போதகருமாகிய நானே உங்கள் கால்களைக் கழுவினதுண்டானால், நீங்களும் ஒருவருடைய கால்களை ஒருவர் கழுவக்கடவீர்கள். நான் உங்களுக்குச் செய்ததுபோல நீங்களும் செய்யும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைக் காண்பித்தேன்.”

என் ஆத்மாவே! நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவானவர் ஒரு ஊழியங்காரனைப்போல் வஸ்திரங்களைக் கட்டிக்கொண்டு கீழருடைய கால்களைக் கழுவினது எவ்வளவு பட்சமும் அன்புமாய்ச் செய்த கிரியையாய் இருக்கிறதென்று சிந்தித்து அறிந்

தாயே; இனி உன் உண்மையான ஆத்திம கேசராகிய கர்த்தர் தம்முடைய சீஷர்களுடனே தன் இதைச் செய்தாராயினான் என்று அவர்கள் உணர மிகவும் தெளிவும் இன்பமுமான வார்த்தைகளினாலே விவரித்தனர். நினைப்பாயாக. அவையாவன, அவர்களுடைய கால்களைக் கழுவின பின்பு, தமது வஸ்திரத்தைத் தரித்துத் திருப்ப உணர்கார்த்த அவர்களை நோக்கி: நான் உங்களுக்குச் செய்ததை அறிக்கிறுக்கிறீர்களா? நீங்கள் என்னைப் போதகர் என்றும் ஆண்டவர் என்றும் அழைக்கிறீர்கள். நான் அப்படிப்பட்டவராணு படியினாலே நீங்கள் சரியாய்ச் சொல்லுகிறீர்கள். அப்படி இருக்க, ஆண்டவரும் போதகருமாகிய நானே நீங்கள் கால்களைக் கழுவின படியால் நீங்களு ஒருவருடைய காலே ஒருவர் கழுவுகத்தடவீர்கள். நான் உங்களுக்குச் செய்ததுபோல் நீங்களும் செய்யும்படிக்கு உங்களுக்கு மாகிரியைக் காண்பித்தேன் என்றான் என்பதாம். இது அன்புக்கும் தழ்வுமைக்கும் திருந்தடாந்த மாய் இருக்கிறது.

இப்படியே நாமும் இயேசுவையும் அவருடைய சீஷர்களுடைய பின்பற்றி ஒருவருக்கொருவர் அற்ப ஊழியத்தையும் உச்சாகமாய்ச் செய்யவும் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசை செய்யவும் ஒருவரை ஒருவர் ஆற்றித்தேற்றவும் கடவோம். நாம் இயேசுவைப் பின்பற்றதல் ஒருவனுடைய கால்களை ஒருவன் கழுவுகிறதாமாத்திரம் அல்ல, கமியில் ஒருவனைப் பார்த்திலும் மற்றொருவன் தன்னை உயர்த்தாமல் ஆண்டவர் அவர்களுக்கு தாழ்வான ஊழியத்தைச் செய்து தாழ்மையாய் இருந்ததுபோலத் தாழ்மையாய் இருக்கவேண்டும் என்பது அதற்குள் அடங்கியிருக்கிறது. அவர் எப்படித் தம்மைத் தாழ்த்தினாரோ அப்படியே அவரைப் பின்பற்றுகிற ஒவ்வொருவனும் தன்னை அற்பமாக எண்ணித் தன்னைத் தாழ்த்தக்கடவன். அது தன் மாயிசு கூபாவத்திற்கு வெறுப்பான உபதேசமாய் இருந்தாலும் அதிவேக எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். கிறிஸ்தவர்களில் ஒவ்வொருவனும் தன் கனத்தையும் கசவரியத்தையும் புகழ்ச்சியையும் தன் இருதயத்தில் பேணி தன்னை உயர்த்தாமல் தான் ஒன்று யில்லாதவரைக் காணப்படவேண்டும். மற்றவர்கள் தங்களுக்குச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களைத் தாங்களும் மனப்பூர்வமாய் அவர்களுக்குச் செய்ய விரும்பவேண்டும். இவ்விருப்பம் பிறனைப்பார்க்கிலும் தன்னை அற்பமாக எண்ணுகிறதற்கும் மனத்தாழ்மைக்கும் கிறிஸ்துமாரக்கத்திற்கும் ஏற்றதாயிருக்கும். ஒன்றையும் நீங்கள் பிடிவாதத்தினாலே அல்

லது வீண்பெருமையினாலே செய்யாமல் மனத்தாழ்மையினாலே ஒருவரை ஒருவர் தங்களுக்கும் மேன்மையானவர்கள் என்று எண்ணிக்கொள்வீர்களாக. அவரவர் தங்களுக்கானவைகளை மாதிரியும் அல்ல, பிறருக்கானவைகளையும் நோக்குவீர்களாக. கிறிஸ்து இயேசுவில் இருந்து சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக் கடவது என்கிற வேதவாக்குப் பத்தின்படி நமக்குள் இருக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும். (பிலி. 2. 3-5.)

ஆத்திராவே!

'நீ இழுவல் கருவிக்கவேண்டியதாவது.'

1. தாழ்மை ஒருவனையும் இழிவுப்படுத்துவது என்று அறிவாது. இயேசுவானவர் ஒருவருடைய கால்களைக் கழுவின பின்பு, தாம் முன்பு கழுவிவைத்த வஸ்திரத்தை மறுபடியும் தரித்துக்கொண்டு உயர்ந்தார். அப்படிச் செய்ததினாலே அவருக்கு ஒரு குறையும் இல்லாமல் மூன்றாவது ஆண்டவரும் குருவுமாயிருந்தார். ஆகையால் தாழ்மையாயிருக்கிறது இழிவாய்க் காணப்படாமல் மூன்றிலும் அதிக உயர்வாகக் காணப்படும். அநேகர் தங்களை உயர்த்தவர்களாக காட்டாமல் போவது கனவீனம் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் நினைப்பது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட பெருமையான எண்ணம் தங்களைத்தாமே மோசப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாயிருக்கிறது. அது ஆதித்தாய் தகப்பன்மார் தங்களுக்கு தேவனால் கட்டளையிடப்பட்ட நிலைமையிலும் மேலான நிலைமையை அடைவது பெருமையான எண்ணக்கொண்டு பாவத்திற்குள்ளானது போலிருக்கிறது. அப்படியே இக்காலத்திலும் துன்மார்க்கரான பாவிகள் அந்த எண்ணத்தினாலேயே சேட்டுக்கு ஆளாகிறார்கள். தாழ்மையானது உனக்கு உள்ளவைகளில் ஒன்றையும் கெடுக்கமாட்டாது. இறுமாப்போ எல்லா நன்மையையும் கெடுக்கிறது. அல்லாமல், அது உனக்கு யாதொரு நன்மையாகிலும் கொடுக்கமாட்டாதென்று அறிந்துகொள். உயர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களானாலும் பணக்காரரானாலும் கெடும்பிராண்டவர்களானாலும் மனத்தாழ்மை, அன்பு, உபகாரஞனம் உள்ளவர்களாய் இருப்பார்களானால், அப்பொழுது அவைகள் அவர்களைக் கனவீனப்படுத்தாமல், அவர்களுடைய சத்தோஷத்தையும் கசவரியத்தையும் அவர்கள் குடும்பத்தையும் கனத்தையும் வெளிச்சத்தைப்போலப் பிரகாசிக்கச்செய்யும். அந்தத் தாழ்மையானது ஒருவனைத் திருத்துவதும் அல்லாமல் எல்லாரோடும்

சார்தமும் நல்மனதுமாயிருக்கச்செய்யும். பெருமையோ பகையையும் இழிவையும் உண்டாக்கும். தாழ்மை மிகவும் இனிய சற்குணமும். நம்முடைய இரட்சகர் நான் சார்தமாயும் மனத்தாழ்மையாயும் இருக்கிறேன், ஆதலால் என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார் (மத். 11: 29.). ஆனால் நம்முடைய இரட்சகர் நான் மனத்தாழ்மையுள்ளவனாயிருக்கிறேன் என்று நமக்குப் புத்திசொன்னதும் அல்லா மல் நாம் தம்மைப்போலத் தாழ்மையுள்ளவர்களாய் இருக்கும் படிக்குத் தம்மையே நமக்கு மாதிரியாகக் காட்டினார். அவர் தாம் முன்பு தரித்துக்கொண்டிருந்த வஸ்திர்ந்தைக் களைந்து வைத்துத் தாம் அந்தக் கிரியையைச் செய்தபின்பு மறுபடியும் தரித்துக்கொண்டார். அதனால் அந்நாளுக்கு முன் இருந்த மேன்மை குறையவில்லையே; ஆகையால் என் ஆத்தமாவே, நீ எல்லாப் பெருமையையும் விட்டுவிடு. ஏனென்றால் அவர் எல்லாவற்றிலும் ஒரு ஊழியக்காரனையேபோல இருந்து வித்தரித்தார்.

2. இயேசு நமக்குக் குருவும் தீர்க்கதரிசியும் இராசாவும்ய் இருக்கிறபடியினால் அவருடைய உபதேசங்களை விருப்பமாய்க் கேட்டு மனத்தில் வைத்து அவரை அன்பினால் சார்ந்தகொண்டு அவருடைய கற்பனையின்படியே செய்யக்கடவோம். இயேசுவின் வார்த்தையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டு இவ்வுலக மாயைகளையும் ஐசுவரியங்களையும் வீறுமாமல் இருக்கிறவர்களை அவருடைய சேஷர்களாயிருப்பார்கள். உலகத்தாருடன் கூடிக்கொண்டு அகங்கரித்துப் பாவஞ்செய்து இயேசுவின் வார்த்தைகளையும் அவர் காட்டிய மாதிரியையும் தங்களுக்குப் பிரமாணமாகப் பற்றி நடவாதவர்கள் அவருடைய சேஷர்களாய் இருக்கமாட்டார்கள். உலக இச்சை உள்ளவர்கள் தங்கள் இயேசுவைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் என்றும், அவருடைய சேஷர்கள் என்றும் நினையாமல் இருப்பார்களாகில் நலம். நாம் இப்படிப்பட்டவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் இயேசுவை குருவும் போதகருமாக எண்ணுகிறீர்களோ என்று கேட்கையில் அவர்கள் அதற்கு ஆம் என்று உத்தரவு சொன்னால், அவர் கட்டளையின்படி செய்கிறீர்களா? அவர் மாதிரியின்படி நடக்கிறீர்களா? அவருடைய சார்தம், தாழ்மை, அன்பு, கீழ்ப்படிதல் உங்களிடத்தில் உண்டா என்றும் கேட்கக்கடவோம். இயேசு நம்முடைய குருவும் தீர்க்கதரிசியும் இராசாவும்ய் இருக்கிறபடியால் அவர் நம்மை அடிக்கவும், அடிக்கவும் நமக்கு நன்மைசெய்யவும், தீமைசெய்யவும், எவ்

களைக் கெடுக்கவும், வாழச்செய்யவும், தாழ்த்தவும், உயர்த்தவும் அவரால் ஆகும் என்று நினை. ஆத்தமாவே! உன் இராசா உன் அண்டையிலே வருகிறார். அவரை ஏற்றுக்கொண்டு அவரை வணங்கி அவர்மாதிரியும் உன்னை ஆளும்படிக்கு உன்னை அவர் வசத்தில் ஒப்புவித்து உலகஊழியங்களை எல்லாம் வெறுத்து விடு. பிழைத்திருக்கிறேன்; நான்தானே அல்ல; கிறிஸ்துவே! நான்குள் பிழைத்திருக்கிறார். அந்தப்படி இப்பொழுது என்னைத்தவிர என்னை என்னால் அன்புகூர்ந்து எனக்காகத் தீர்மானம் தாமே ஒப்புக்கொடுத்த தேவனுடைய குமாரனைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பிழைக்கின்றது என்று சொல்லத் தெரியமுள்ளவனாய் இருக்கப்பார் (கலா. 2: 20.). ஆகையால் சாவக்கு இனமான உங்கள் சரீரத்தின் இச்சைகளுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படித்துத் தக்கதாகப் பாவம் அதிலே ஆளாதிருப்பதாக (ரோ. 6: 12.). இயேசு உனக்குக் கர்த்தராயிருக்க உனக்கு நீ அடியானாயிரு. அப்படியிருந்தால் தாம் இருக்கும் இடத்தில் தம்முடைய ஊழியக்காரனும் இருப்பான் என்று இயேசு சொன்ன ஆறுதலான வாக்குத்தத்தம் உனக்கும் பவிக்கும் (யோவா. 12: 23.). பொல்லாதவர்களாகிய இவ்வுலக புத்திரர்கள் இயேசுவைக்கு ஒருக்காலும் ஊழியக்காரராய் இருக்கக்கூடாது. தங்கள் இச்சைகளின்படி உலகத்திற்கு மற்ற வேஷம்போட்டு, அதிலே சந்தோஷித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் அவருடைய சேஷர்கள் அல்ல (ரோ. 12: 2.). இயேசுவின்மீடத்தில் அன்புகூருகிற அன்பானது தங்கள் இருபயத்திற்கு வெகுதாரமாயிருக்கிறது என்று அவர்கள் தங்கள் மனத்தைகளினாலே காண்பிக்கிறார்கள்.

3. இயேசு செய்தபொல நீயும் செய். நாம் இயேசுவின் சேஷராயிருக்கவேண்டும் ஆனால் அவர் செய்கிறபடியே நாமும் செய்து அவர் நமக்கு கற்பித்திருக்கிறபடி நாம் நடக்கவேண்டும் (மத். 16: 24.). அவர் நமக்கு ஒரு மாதிரியைக் காண்பித்திருக்கிறார் (1 பே. 2: 21.). நாம் அவர் செய்த புதுமையால் அவருக்குப் பின்செல்லாமல் அவருடைய கீழ்ப்படிதலில் அவரை பின்செல்லக்கடவோம். முற்காலத்தில் விசுவாசமுள்ள ஒரு மனிதன், தான் எந்தக் காரியங்களைப் பேசும்பொழுதும் செய்யும்பொழுதும் என் இயேசுவும் அப்படிச் செய்தாரோ என்று சொல்லிக்கொண்டு வருவான். இப்படியே நாமும் அவரைப் பற்றிக்கொண்டு எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யவும் பேசவும்வேண்டும். அன்றியும், தேவன் நமக்குக் கற்பிக்கிற எல்லாக் காரியங்களையும் நாம் தடையின்றி செய்கிற

வர்களாயிருந்தால்; அவர் அவைகளைச் செய்ய நமக்கு வேண்டிய சத்தியைக் கொடுப்பார். அவர் செத்துப்போன வாலிபனை ரோக்கி, நீளமுத்திரு என்றும், தும்பிப்போன கையையுடையவனைப் பார்த்து, நீ உன் கையை நீட்டி என்றும், குருடனைப் பார்த்துப் பார்வையுடை என்றுந் சொன்னபொழுது அவர்கள் யாதொரு தடையும் சொல்லாமலிருந்தபடியால், அவர்களுக்கு வேண்டிய பலனை அவர் கொடுத்தருளினார். இயேசுவானவர் நம்மை கோக்கித் தமக்குப் பின்செல்லக் கற்பிக்கிற பொழுது நாம் அதற்குத் தடைடொல்லாமல் இருந்தால் அது அவருடைய பலத்தாலும் உதவியாலும் நமக்கு அவரைப் பின் செல்லுதல் கூடிய தாரியமாயிருக்கும். உலகத்தார் அவருக்குப் பின்செல்லுகிறதைப் பார்க்கிலும் அதிக பிரியமாய் லோகமாயையையும் வழக்கங்களையும் பின்செல்லுகிறபடியால் இயேசுவாக்கும் பின்செல்லுதல் அவர்களால் கூடாத காரியமும் வருத்தமுமாயிருக்கிறது. அது அவர்களுடைய குற்றமே யாம். அவருக்குப் பின்செல்லுதல் வேண்டியதாய் இருக்கிறபடியால் அவரைப் பற்றிக்கொள்ளும் அன்புடனேயும் விசுவாசத்துடனேயும் அவருக்குப் பின்செல்லவேண்டும். அப்படி அவருக்குப் பின்செல்லாதவன் எவரோ அவன் நித்திய பாக்கியமால் மகிமையிலேயும் தேவஆட்டிக்குட்டிக்குப் பின்செல்லுதலிலேயும் சோக்கூடாது. நீ அவருடனே நித்திய மகிமையிலிருக்க மனதாயிருந்தால் நீ சுகமாய் சிவனொழிந்திருக்கிற நாட்களில் அவருக்குப் பின்செல்லவேண்டும்? இங்கேதானே முதல் அவருக்குப் பின்செல்லத் தொடங்கவேண்டும். மூண்ட போனவர் எங்கே போகிறாரோ அங்கேயே அவருக்குப் பின் போகிறவர்களும் போவார்கள். இவ்வகத்தின் புத்திரர்களே நீங்கள் வாசகருப் பின்செல்லாமல் எச்சரிக்கையாயிருக்கச்.

22. தியானம்.

(யோவான், 13. 16-19.)

“மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், ஊழியக்காரன் தன் எஜமானிலும் பெரியவனல்ல, அனுப்பப்பட்டவன் தன்னை அனுப்பினவரிலும் பெரியவனல்ல. நீங்கள் இவைகளை அறிந்திருக்கிறபடியினால், இவை

களைச் செய்வீர்களானால், பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்கள். உங்களுள்ளவரையும்குறித்து நான் பேசவில்லை, நான் தெரிந்து கொண்டவர்களை அறிவேன்; ஆகிலும் வேதவாக்கியம் நிறைவேற்றத்தக்கதாக, என்னுடனே அப்பம் புக்கிறவன் என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான். அது நடக்கும்போதுய் நானே வருவென்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்பொருட்டு, இப்பொழுது நான் நடப்பதற்கு முன்னமே அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார்.

நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசுவானவர் அப்போல் இவருடைய கால்களைக் கழுவினது எது நிமித்தம் என்று சொல்லி விவரித்ததை நீ கேட்டாயே; தாழ்மையாயும் பட்சமாயும் உற்சாகமாய்மிருந்த ஊழியம் செய்யவேண்டும் என்றும், நீங்கள் இப்படிச் செய்து ஒருவரை ஒருவர் சிநேகிக்கிறதினாலே யாவரும் உங்களைப் பின்சென்று நடக்கவேண்டும் என்றும் உங்களுக்கு மாதிரியை நான் காண்பித்தேன் என்று சொன்னார். —எப்படியென்றால், (1) நான் கற்பித்த இந்தக் கிரியை விசேஷமானதும் உங்களுக்கு அவசரமானதாயிருக்கிறது. அவர் மெய்யாகவே ஊழியக்காரனானவன் தன் எசமானிலும் அப்போல்தவனானவன் தன்னை அனுப்பினவரிலும் பெரியவன் அல்ல என்றார். ஆகையால் நீ தாழ்மையையும் சிநேகத்தையும் காண்பிக்க வெட்கப்பட்டாதே. அது உனக்கு அடுத்த தல்ல என்று நினைவாதே. ஆகையால் அவைகளைச் செய்வது அவசரமானது என்று அறிந்துகொள். அன்றியும் ஆண்டவரும் குருவுமாகிய இயேசுவானவர் உன்னை எப்படிச் சிநேகிக்கிறாரோ அப்படியே நீயும் பிறரைச் சிநேகித்தால் மிகுந்த பிராபுசனமாயிருக்கும். (2) நீங்கள் இவைகளைச் செய்வீர்களானால் பாக்கியராய் இருப்பீர்கள் என்றார். அது நீங்கள் விசுவாசத்தோடு தேவனிடத்தில் அன்பும் பிறருக்கு கனமையும் செய்வீர்களானால் பாக்கியவான்களாய் இருப்பீர்கள் என்பதாம். ஆகையால் நீயும் இப்படி உனக்குள் இருக்கிற விசுவாசத்தை இதனால் விளையச் செய்வாயாக. நீதேவனை விசுவாசிக்கிறதினால் மறுமையில் கிறைந்த பாக்கியத்தை அடைவதும் அல்லாமல் இம்மையிலும் பாக்கியவானாய் இருப்பாய். நாம் பிறரைச் சுகோதரரைப்போல சிநேகிக்கிறோம், ஆகையால் நாம் மரணத்தைவிட்டு நீங்கிச் சிவனை அடைந்திருக்கிறோம் (1 யோ. 4. 7.). நாம் ஒருவரை ஒருவர் சிநேகிப்பவர்களாய் இருப்பதே நாம் மறுபிறப்பை அடைந்ததற்கும், கிறிஸ்து நம்முடைய இருதயத்தில் வாசமாய் இருக்கிறார் என்பதற்கும் அடையாள

மாயிருக்கும். இது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் காண்பிக்க வேண்டிய கடமைமையாகிருக்கிறது. (3) யூதாவின் கீழ்ப்படி யாமையும் முரட்டுத்தன்முமாகிய மிகுந்த தூக்கமான செய் தியை அறிவிக்கும்பொழுது அவர் உங்கள் எல்லாரையும் குறித்து நான் பேசுகிறதில்லை. நான் தெரிந்து கொண்டவர்களை அறிந்திருக்கிறேன். ஆளுநரும் வேதவாக்கியம் நிறைவேற்றப் படி என்னுடனே அப்பம் புதிக்கிறவனே எனக்கு விரோத மாய்த் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான் என்று சொன்னார். அது அவனிடத்தில் தாழ்மையும் அன்பும் காணப்படவில்லை என்ற அவர்களுக்கு முன்பு சொல்லித் தாம் யூதாவை அப்போஸ்தலனாக ஏற்றுக்கொண்டு இதுவரைக்கும் அநேக உபகாரங்களை அவனுக்கு மழைவைப்போல் பொழிந்தும் அவன் தன் முரட்டுத் குணத்தாலும் அகங்காரத்தாலும் இளகாத மனதுள்ளவனாய்த் குணப்படாமல் இருக்கிறான் என்பதைப்பற்றி என் அப்பத்தைச் சாப்பிட்டவன் என்னைக் கல்லின்பேரே போட்டு மிதித் தான் என்று தேவன் தாவினதக்கொண்டுசொன்ன வேதவாக்கியத்தை அவன் நிறைவேற்றுவான் என்றார். அப்படியே சத்துருக்கள் கையில் அவன் அவரைக் காட்டிக்கொடுத்து அவர் சொன்னதை நிறைவேற்றினான். அதிலால் சீவர்கள் இனி இவ்வளவையாதபடிக்கு அதை அவர்களுக்கு முன்னதாகச் சொன்னார். மேசியா தாம் சீவர்களில் ஒருவரால் காட்டி கொடுக்கப்படுவதும் வேதவாக்கியங்களின்படி நிறைவேற்றப்படுகிற தமது பாடுகளில் ஒன்றாய் நடக்கும் என்று அவர்களுக்கு அறிவித்தார். 6

ஆத்மாவே!

"நீ இவ்வுலக வேண்டியவராவது."

1. தேவன் தற்பிக்கிறதை நாம் வெட்கப்படாமல் செய்ய வேண்டும். இயேசுவானவர் தம்மைப் பின்செல்லுகிறவர்கள் கீழ்ப்படிதலும் அன்பும் தாழ்மையும் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று பேசிக்கிறார். இந்த மூன்றும் உண்மையான கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் இருக்கவேண்டிய பிரதான அடையாளங்களாய் இருக்கின்றன. ஆகையால் நீ கீழ்ப்படிவதில் பின்னையையப்போல் இருக்கவேண்டும் (1 பே. 1. 14, 15.). இயேசுவானவர் முழங்கால்படியிட்டு முகங்குப்புற விழுந்து செயல் பண்ணியிருக்க, இந்த உலக புத்திரர்கள் தேவனுடைய சன்னிதியில் தாழ்ந்தவையிருந்து செயல்பண்ணுவதற்கு வெட்கப்படுகிறார்கள். சிலர் உலக இச்சைகளை எல்லாம் வெறுத்த

மரியாதையாயும் நீதியாயும் தேவபக்தியாயும் நடப்பதற்கு மாயமும் பேதமையுமான குணம் என்று சொல்லித் தேவபக்தியைக் காண்பிக்க வெட்கப்படுகிறார்கள். பெரிய உத்தியோகஸ்தருக்கும் ஐசுவரியவாண்களுக்கும் தேவபக்திக்கேற்ற மீதமாய் நடப்பது தங்களுக்கு அவமானம் என்று எண்ணுகிறார்கள். இயேசுவானவர் தங்களுக்குக் கட்டளைவிட்டபடி செய்து அவர் காட்டின மாதிரியின்படி அவர்கள் பின்பற்றி நடக்கிறதற்கு வெட்கப்படுகிறது எவ்வளவு மனிகேடான காரியமாய் இருக்கிறது? நீத்பாக்கியமான மனிதரே! நீங்கள் தேவனுக்கு மனஸ்தாபம் வருவிக்கிறதற்காகவும் கிறிஸ்துமார்த்தத்திற்கு உரிய கடமைகளைக் கைக்கொள்ளாமல் இருக்கிறதற்காகவும் பிசாசினுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவனுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றி நடக்கிறதற்காகவும் தேவனுடைய பரிசுத்த சன்னிதானத்திற்கு முன்பாகக் குற்றவாளிகளாக நிற்கும்படி பிசாசானவன் உங்களை அகந்தைக்கும் பெருமைக்கும் உள்ளாக்குகிறதற்காகவும் வெட்கப்படுகிறார். இயேசுவானவர் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள். அதாவது, என்னைக்குறித்தும் என் வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக நிற்கிறதும் வெட்கப்படுகிறவனுக்காகப் பேசுகிறதற்கு மனிதனுடைய குமாரன் தம்முடைய பரமபிதாவின் முன்பாகவும் எல்லாத் தேவதூதருக்கு முன்பாகவும் வெட்கப்படுவார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்; அவர் அவர்களை நோக்கி, நான் உங்களை ஒருவரையும் அறியேன் என்பார். (மத். 10. 32, 33.)

2. வெறுப்படிப்பும் வேதப்பொருளைக் குறித்து அறிந்திருக்கிற அறிவும் ஒரு பிரயோசனத்தையும் தரமாட்டாது. இயேசுவானவர் நீங்கள் அவைகளை அறிந்திருக்கிறபடியால் இவைகளைச் செய்வீர்களானால் பாக்கியவாண்களாலீர்கள் என்று சொன்னார். ஆகையால் ஆக்மாவே! நீ தேவனையும் அவருடைய கட்டளையையும் அறிந்திருப்பதுமாதிரிப் போதாது. நீ மறுபிறப்பைப் பெறாது பரிசுத்தமுள்ளவனாய்த் தேவபக்தியில் நடக்கவேண்டும். ஒருவன் எவ்வளவு வேத புத்தகங்களைப் படித்தவனாய் இருந்தாலும் குணப்படாமல் போக இச்சையைப் பற்றாமலும் அகங்காரத்தையும் உடையவனாய் அன்பில்லாமல் இருக்கிறவனாகவும் அவன் ஆக்கினைக்குப் பாத்திரனாய் இருக்கிறான். ஏனென்றால் தன் எசமானுடைய சித்தத்தை அறிந்தும் எத்தனமாய் இராமலும் அவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருந்த ஊழியக்காரன் அநேக அபகாரப் பெற்றிக்கொள்ளுவான் (லூக். 12. 47.). ஆம் இப்பொழுது படிப்

புள்ளவர்களாயும் அறிவுள்ளவர்களாயும் நன்றாய் பேசுகிறவர்களாயும் நேருக்க விரும்புகிறவர்கள் அநேகர் உண்டு. மறு பிறப்பை யுடையவும் தங்கள் நடத்தையை சீர்ப்படவும் விரும்புகிறவர்களோ சிலர்.

3. இயேசுவானவர் யூதாவை அப்போஸ்தலனாகத் தெரிந்து கொண்டு மூன்றரை வருஷங்களாக அவனுக்கு அநேக உபகாரங்களைச் செய்தும் அவன் நெஞ்சு இனகாரிருந்தபடியால் “உங்கள் எல்லாரையும் குறித்து நான் பேசுகிறதில்லை” என்றார். “என்னுடைய அப்பத்தைத் தின்றும் என்னைத் தன் லால் மிதிப்பான்” என்றும் அவனைக் குறித்துச் சொன்ன தீர்க்கதரிசனத்தையும் “அவன் என்னைக் கீழே தள்ளி மிதிக்கத் தன் குதிகாலை என்ரு எதிராக எடுத்தான்” என்று அவனைக் குறித்துத் தாலீது சொன்ன தீர்க்கதரிசனத்தையும் அவன் நிறைவேற்றுவான் என்று அவனுக்குச் சொல்லி நினைப்பூட்டினார். ஆகிலும் அவன் இவைகளைக் கேட்டும் மனது இளகித் தன் கெட்ட நடத்தையைய விட்டு நீங்கவில்லை. இதனால் துர்ச்சனருக்கு எத்தனை உபகாரம் செய்தாலும் அவர்கள் மனம் இளகு வதில்லை என்று நாம் அறியலாம். மிகுந்த மழை எவ்வளவாக பெய்தும் ஒரு பலனையும் கொடுக்காத உவர் சிலத்தையோலவது, எவ்வளவு பனி பெய்தாலும் எவ்வளவு வெய்யில் உறைத்தாலும் இளகாமல் இருக்கிற கன்மலையைப் போலவும், எத்தனைதரம் தண்ணீர் வார்த்தாலும் எத்தனைதரம் கொத்தி ஒரு போட்டாலும் யாதொரு பலனும் கொடாத மரத்தையோலப்பாசுவே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். தேவன் தம்முடைய உண்ணையுள்ள புத்திரருக்குச் செய்கிற உபகாரங்கள் அவர்களை அநீரிடத்தில் இருக்கிற வலைபோல அவர்களுக்குப் பிரயோசனமாம். உன்னதமானவருடைய தயவுகளால் அவர்கள் மனக் கிரும்புதற்கு வெப்படுகிறார்கள்.

23. தியானம்

(யோவான், 13. 20.)

“நான் அனுப்புகிறவனை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான். என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை அனுப்பினவரை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான் என்று, மெய்

யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார்.

(1) சீஷர்கள் தாழ்மையாய் இருக்கப் பிரயாசப்பட்டால் லோகம் எங்கும் போவதற்கு வல்லவர்களாகக்கூடாது என்று நினை யாதபடி நீங்கள் என் உபதேசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு என் நடக்கையைப் பின்பற்றினால் எல்லாரும் உங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவனாகி மிகுந்த பலனை அடைவான் என்றார். (2) அவர் இவ்வாக்கியத்தை யூதாவைக் குறித்தே சொன் னார். அவன் பண ஆசையினாலே வீணாய் பிரயாசப்பட்ட படியால், அவன் யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் உண்மையுள்ள மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் ஒரு ஆஸ்தியும் இல்லாமல் இருந்தும் திர்ப்பதியுள்ளவர்களாய் இருந்தபடியால் எல்லாராலும் அவர்களை கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர் என்று எண்ணி உற்சாகத்தோடே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். அப்பொழுது தேவனுக்கு முன்பாக அவர்களுக்கு மிகுந்த பலனும் உண்டாயிருந்தது. தேவன் ஆபிரகாமினிடத்தில் வந்தபொழுது அவனை அவன் ஏற்றுக்கொண்டதோல பரிவரைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் பலன் அடைவார்கள். உடன்படிக்கைப் பெட்டியை ஒப்பேற்றதோலில் வீட்டார் ஏற்றுக்கொண்டதற்காக தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதியாமல் போனாரா? கர்த்தராகிய இயேசுவின்ால் அனுப்பப்பட்டவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவனாக எவ்வளவு பெரிய கிருனையும் ஆசீர்வாதமும் வருவது.

ஆத்மாவே!

“நீ இதனால் கவனிக்கவேண்டியதாயின.”

1. இதனால் இயேசுவானவர் தமது சீஷர்களுக்கு எங்கும் யாதொரு குறைவும் வராது, என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணி னார் என்று அறி. தேவன் தம்மிடத்தில் அன்பாய் இருக்கிறவர்களை எப்பொழுதும் விசாரித்துப் பாடினார். உங்களுக்கு எப்பொழுதாவதும் யாதொரு குறைவு உண்டாயிருந்ததோ என்று இயேசு நம்மைக் கேட்டால், அவருக்குப் புகழ்ச்சியாக எங்களுக்கு ஒரு குறைவும் உண்டாயிருந்ததில்லை என்று நாம் சொல்லத்தக்கவர்களாய் இருக்கவேண்டும். அவருடைய விசாரனைக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுத்து நம்முடைய கவலைகளை அவரிடத்திலே வைக்கவேண்டும். அவர் நமக்காகக் கவலையாய் இருக்கிறார். நம்மை நடத்தவேண்டிய வழி

இது என்றும் நமக்கு வேண்டியது இன்னது என்றும் அவர் அறிந்திருக்கிறார். தேவன் தயவுள்ளவராயும் உண்மையுள்ளவராயும் இருக்கிறார் என்று விசுவாசித்ததே தன்னுடைய கவலைகளை எல்லாம் அவரிடத்தில் வைக்கிறவனே பாக்கியவான்.

2. விசுவாசத்தினால் உண்டான பெலன் உறுதியுள்ளதாய் இருக்கிறது. விசுவாசமாயும் அன்பாயும் செய்கிறது. தேவனுக்குப் பிரியமாம். சீர்த்தி, பெருமை, இவைகளின் கிபீத்தம் பிச்சைக்காரரை அழைத்துத் தர்மம் செய்பவனிடத்தில் தேவனுக்குப் பிரியம் இல்லை. என்னென்றால் அது விசுவாசத்தினால் செய்யப்பட்டதல்ல. செய்கிற தருமம் எவ்வளவு அறிமாதாய் இருந்தாலும் அன்போடே இயேசுவின் நிமித்தம் செய்கிறதே தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கும். ஒரு வேலைக்காரி தன் எசமான அல்லது எசமானி வாசவிலே வந்திருக்கிற பிச்சைக்காரருக்கு ஏதாகிலும் கொடுக்கிறபொழுது தன்கையினாலே வாங்கிக்கொண்டுபோய்க் கிறிஸ்துவின் அவயவங்களுக்குக் கொடுக்கத் தேவன் தன் கையை எத்தனப்படுத்தினதற்காக அவன் சந்தோஷப்பட்டான் என்று ஒரு சாஸ்திரி எழுதியிருக்கிறார்.

3. ஆத்மாவே! இயேசுவாரும் விசுவாசிகளுக்கும் இருக்கிற மிகுந்த அன்னியோன்னியம் இவ்வளவு என்று அளவிடக் கூடாது. தேவனிடத்தில் அன்பாயிருக்கிற விசுவாசிகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் இயேசுவையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான். இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் அவருடைய பரம தகப்பனை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான் (யோவா. 14. 23. 1. யோவா. 13.). விசுவாசமுள்ளவர்களின் இருதயத்திலே திரியே தேவருடையவர் வசமாகியிருக்கிறார். ஆ, இது பாக்கியமா? நினைமையாயிருக்கிறது.

4. ஆத்மாவே! நீ இயேசுவையும் அவருடைய இரத்தத்தினால் உண்டான புண்ணிய பலத்தையும் விசுவாசமும் நம்பிக்கையுமான இருதயத்தோடே பெற்றுக்கொள்ளும்படி அவருடைய மாதிரியைக் கைக்கொண்டு அவருக்குப் பின்புறமே. நீ தேவ பக்தியும் தாழ்மையும் அன்பும் பொறுமையும் உள்ளவனாகி, அவர் உன்னில் வாசம்பண்ண அவருக்கு இடங்கொடு. இப்படிச் செய்வாயாகில் நீ மறுமையில் அவரைவிட்டுப் பிரியாமல் அவருடைய மகிழ்ச்சியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவாய்.

ஜெபம்.

என் ஆண்டவராகிய இயேசுவே! அடியேன் உம்மைச் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். என் இருதயத்தில் தேவரீர் வீற்றிருந்தருளும். அடியேன் உம்மையும் உயருடைய வசனத்தையும் உமது ஊழியக்காரனாயும் ஏற்றுக்கொண்டு உமது சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிய என்னைப் பலப்படுத்தியருளும். ஆமென்.

24. தியானம்.

(யோவான். 13. 21. மத்தேயு. 26. 23.)

“இயேசு இவைகளைச் சொன்னபின்பு, ஆவியிலே கலங்கி: உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்றும், என்னோடே கூடத் தாலத்தி கையிடுகிறவனே என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்றும், மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். சாட்சியாகச் சொன்னேன்.”

ஆத்மாவே! இங்கே இரட்சகர் உம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்றத்தத் தம்முடைய சீஷர்களுடனே பேசுகிறார். இயேசு தமது சீஷருக்கு அவன் இன்னான் என்றும், (2) சீஷர்கள் அவனைக்குறித்த இன்னவிதம் துக்கப்பட்டார்கள் என்றும், (3) இயேசு அதை அந்த சீஷருக்குத்தான் அறிவித்தார் என்றும், (4) யோவானுடைய கேள்விக்கு இதரவாக அவர் இப்படிச் சொன்னார் என்றும், (5) யூதா புறப்பட்டுப் போகும் முன் அவர் அவனோடே சொன்னது இன்னது என்றும் சிறுதிப்பாயாக. இயேசு சீஷர்களோடேயஸ்காவைச் சாப்பிடும்பொழுது யூதாவும் கூடப்படுத்தியவிரந்த சாப்பிட்டான். இயேசுவானவர் இராப்போசனத்தைவிட்டு எழுந்த சீஷர்களுடைய கால்களைச் சமூவுகையில் நீங்கள் எல்லாரும் சுத்தமானவர்கள் அல்ல என்று சொன்ன எழுப்புதலும் கன்மை யுமான புத்தியையும் என்னுடனே அப்பத்தைச் சாப்பிடுகிறவன் எனக்கு விரோதமாகத் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான் என்று சொன்னதையும் கேட்டிருந்ததும் அல்லாமல், இங்கே உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்றும்,

அவனுடைய கை என் கையோடே கூடப் பாத்திரத்தில் இருக்கிறது என்றும் அவ்வளவு தெளிவாய்ச் சொல்லும், யூதா இயேசுவானவர் யானாயோ ஒருவனைக்குறித்துச் சொன்னதாக நினைத்தவன்போல ஒன்றும் சொல்லாமல் இருந்தான். அவர் இப்படி யூதாவின் மனஅழுத்தம் நீங்கும்படிக்கு அவன் காலக் கழுவி அதினால் தமது பட்சத்தை அறிவித்தும் தீர்க்க தரிசனவசனத்தை எடுத்துக்காட்டியும் அவன் செய்ய நினைத்திருந்த துரோகத்தை விட்டுவிடாமற் செய்யவே உறுதியாய் இருந்ததினாலே அவர் மட்டில்லாத சூட்சுலம் அடைந்து தமது ஆவியில் கவங்கி அவனுடைய மிகுந்த அகங்காரத்தையும் அவன் செய்யப்போகிற துரோகத்தையும் அவனுக்கு அறிவிக்கும்படிக்கு மெய்க்கவே என்றார். அவர் பெரிய காரியங்களைக்குறித்துச் சொல்லும்பொழுதெல்லாம் தாம் பேசுவது சத்தியம் என்றும், மேன்மையானது என்றும் தெரிவிக்கும் பொருட்டு இப்படியே சொல்லுகிறார். பொதுவாய் அறிவித்ததும் அன்றி, அவர் யூதாவுக்கு நல்ல புத்தி உண்டாகும்படியாயும், அவன் திரும்பி அந்தப் பாவச் செய்கையைவிட்டு விலகும்படியாயும், அவன் செயனைச் சொல்லாமலும் அவனைக் கையால் காட்டாமலும் அவனைக்கத்தக்கவிதமாய் ஒருவன் என்று குறிப்பாய் சொன்னார். இதற்கும் அவனுடைய மனம் இனக்காபடியால் அவன் போகும்முன்னே அவனுக்கு வெளியறங்கமாகச் சொல்லிக் கூறியிருந்தார்.

ஆத்மாவே!

"நீ இதனால் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. ஆத்மாக்கள் பொருளாசைக்காரர் இவர்கள் வெட்கமில்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அப்படியே பொருளாசைக்காரருடைய யூதாசும் வெட்கங்கெட்டவனாய் இருந்தான். தனக்கு மிகவும் பெரிதாகிய உபகாரத்தைச் செய்த அவருக்கு அபகாரத்தைச் செய்யத் தன் இருதயத்தில் நினைத்திருந்த அவன் தனக்கு அவர் பட்சமாய்ச் செய்கிற எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ள வெட்கப்படவில்லை. அன்றியும், அவருக்குத் துரோகஞ் செய்ய நினைத்திருந்த அவன் அவருடைய சீஷர்கள் நடுவிலே தானும் ஒரு சீஷனப்போல உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் தான் சத்தவானாயிருக்க மனதில்லாதவனாயிருந்தும் அவர் தன் காலையும் கழுவுச் சம்மதித்திருந்தான். அவன் தன் இருதயத்தில் அவருக்குச் சத்துருவாய் இருந்தும் அவருடைய

ஒடுகிறதோடே கூடப் பந்தியிலிருந்தான். ஆனப்போலவே அநேகர் வெட்கமில்லாமல் இப்பொழுதும் இயேசுவனுடைய சகப்பயிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய ஆலயத்திற்குப் போகவேண்டும் என்கிற எண்ணமில்லாமலும் நக்கருமனைய வாங்க விருப்பமில்லாமலும் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி விசுவாசமில்லாமலும் தங்கள் நடக்கையைச் சீர்ப்படுத்தவேண்டும் என்கிற பிரதிக்கினை இல்லாமலும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் எல்லாரும் தங்களை தாங்களே ஆக்கினைக்கு ஏதுவாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறப் பாத்திரம் அல்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனண்டையில் வந்தாலும் யூதாவைப்போலப் பலனில்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். மாயக்காரர்கள் தேவனை இருதயத்தில் பற்றிக்கொள்ளாமல் தங்கள் வாயினால் மாத்திரம் துதிக்கிறார்கள்.

2. துரோகியாகிய யூதா பந்தியிலே சேர்ந்திருந்தான். அந்தப்படியே நல்லவர்களும் பொல்லாதவர்களும் திருச்சபையில் கலந்திருக்கிறார்கள். ஆத்மாவே! நீயும் அவர்களைப்போலப் பாவத்திற்கு உடன்படாதே. உன்னும் புறமும் வேறாய் இராது. நீ முன் கேட்டபடி நல்ல சீலமுடையவனாயும் கிண்புதலின் ஆடாயும் இருக்கப் பிரயாசப்பட்டு (மத். 13. 24.), அப்படிச் செய்வாயாகில் நீ உலகத்தில் பாதகருக்கும் கடாய்களுக்கும் ஒப்பானவர்களோடு சஞ்சரிக்கிறவனாய் இருந்தாலும் தனக்கு ஒரு சேதமும் வராது. கர்த்தர் தமது கனஞ்சியங்களில் உன்னைச் சேர்ப்பார். மேய்ப்பார் தமது நிதிய சந்தோஷத்தில் உன்னை ஏற்றுக்கொள்வார்.

3. இயேசுவானவர் இரண்டு மூன்று நாட்கு திறை யூதாவை எச்சரித்தார். ஆனால் அதை அவன் ஏற்கொள்ளாமல் போனான். இப்படியே அநேகர் போதகரும் ஸேவரும் அநேகநேரம் சொன்ன புத்தியைக் கேட்கிறதில்லை. அவன் உணரும்படி அவர் அநேகநேரம் புத்தியிசான்றார். இப்படியே அவர்கள் இனிமேல் நியாயத்திப்படி வரும்பொழுது போக்குச் சொல்லத்தகு இடமில்லாமல் ஆத்தமத்தை ஆதாயமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் வழியைக்குறித்து அநேகநேரம் மனிதர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும் (ரோ. 2. 15). தேவன் அன்பினாலே மனிதரை எச்சரிக்கிறார். மனிதர் அந்த எச்சரிப்பை அகங்காரத்தினாலே ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போகிறார்கள்.

25. தியானம்

(யோவான், 13. 22. மத்தேயு, 26. 24)

“அப்பொழுது யானாக்குறித்தப் பிசகிருரோ என்ற சீஷர்கள் வயப்பட்டு, ஒருவன்யொருவர் கோக்கிப் பார்த்தார்கள். அப்பொழுது, அவர்கள் மிகவும் துக்கமடைந்து, அவரை கோக்கி: ஆண்டவரே, நானே, நானே? என்று ஒவ்வொருவராய்க் கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.”

இயேசுவானவர் உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்று சொல்ல அவைச் சீஷர்கள் கேட்டபொழுது இவ்வளவு தன்மார்க்கமாய் இந்தக் குரூரமான பாவத்தைச் செய்துமுடிப்பவன் யாவன் என்று அவர்களுக்குள்ளே துக்கம் உண்டாயிற்று. தங்களில் ஒருவரை ஒருவர் நம்மில் யாவன் அப்படிச் செய்பவன் என்று கேட்டு விசாரித்தார்கள். அப்பொழுது மற்றவர்களுக்குள்ளேயும் யூதாவுக்குள்ளேயும் கலீக்கம் உண்டாயிருக்கலாம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இப்படியே சீஷர்கள் எல்லாரும் தங்கள் மனச்சாட்சியைச் சொதித்த யாரிடத்தில் அது காணப்படுமோ என்று பயந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது யூதாவும் மற்றவர்கள் பிசுவதபோல சன்னிடத்தில் ஒரு குற்றமும் தோன்றாதபடிக்கு இயேசுக்குறித்த எனக்கு என்றும் தெரியவில்லை என்றும், குருவை அப்படியே காட்டிக் கொடுப்பான் யாவன் என்றும், சொல்லியிருப்பான் என்று சான்றுகொடுத்தான். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தும் கேட்டும் யாவனிடமிடாதபடியினாலே தங்களுக்குத் தயாரம் தீரவும் ஆறுதல் ஏற்படாது இயேசுவையே பார்த்து ஆண்டவரே! நானே நானே என்று ஒவ்வொருவராய்க் கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

ஆத்மாவே

“நீ இரிலல் சுவணிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசு தமக்குப் பிரியமான அப்போஸ்தலர்களை கோக்கி, உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்று சொன்ன சொல்லைக் கேட்டதினால் அவர்களுக்குள் திணிலும் துக்கமும் உண்டாயின. இப்படியே ஒருவனுக்கு யாதொரு தீங்கு உண்டாகும்பொழுது மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் துக்கம்

அடைகிறார்கள். அங்காரத்தினாலும் பிசாசினிடைய வலதலுக்கு உளாகிறதினாலும் பொருளாசையினாலும் மன அழுத்தத்தினாலும் அநேகம் ஆயிரம்பேர் கெட்டுப்போவதற்காக மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் திடுக்கிட்டுப் பயப்படுகிறார்கள். அன்றியும் தாங்கள் அந்தப் பாவங்களைச் செய்யாமல் தங்களை தேவன் தமது பரிசுத்த விழைப்புகொண்டு காக்கும்படிக்கு அவரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

2. மனிதர்களில் நல்லவர்கள் இன்னார் என்றும் பொல்லாதவர்கள் இன்னார் என்றும் தேவன் அறிந்திருக்கிறார். அப்படியே யூதாவும் தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பவன் என்று அறிந்திருந்தவரானபடியால் உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்றார். சீஷர்கள் தங்கள் மனச்சாட்சியினாலே தங்கள் அந்தக் குரூரமும் தரோகமுமான பாவத்தைச் செய்யவில்லை என்று அறிந்தபடியால் அவரை கோக்கி, எங்களுடைய இருதயத்தை அறிந்த நீரே! சொல்லலாம் என்று கருதி, நானே நானே கேட்டார்கள். வஞ்சனையான மனிதர்கள் தங்கள் வஞ்சனையை மனிதர்களினால் தோன்றாதபடிக்கு மறைப்பார்கள். ஆனால் தேவனுடைய கண்களுக்கு முன்பாக எவ்வளவும் மறைக்கக்கூடாது. அவர் ஒவ்வொருவனுடைய இருதயத்தையும் பார்த்திருக்கிறார். அவருக்கு முன்பாக எல்லாம் வெளியாகமாய்க் காணப்படுகின்றன. அவர் நம்முடைய இருதயத்தில் தோன்றும் நினைவுகளை அவைகள் தோன்றாததற்கு முன்னமே அறிந்திருக்கிறார். சகலமும் அந்நுடைய கண்களுக்கு முன்பாக நிரூபணமாயும் வெளிநிற்கமாயும் இருக்கின்றன (வபி. 4. 12). யூதாவைப்போல கிறிஸ்தவர்கள் என்கிற பேனாமாதிரும் சந்தித்திருக்கிறவர்கள் தேவன் தங்கள் இருதயத்தை அறிந்திருக்கிறார் என்பதும்புகிறிஸ்திலே. ஆதமாவே! நீ நினைக்கிறதையும் போகும் இடத்தையும் வரும் இடத்தையும் செய்யும் எல்லாக் காட்டுங்களையும் அவர் முன்னமேதானே அறிகிறார். தேவன் இந்தப் போதகத்தை எல்லாரும் அறிந்து விசுவாசிக்கும்படி செய்து, பிசாசு அழகச் செடுக்காமல் காக்கக்கூடவர். இப்படிச் செய்வாரானால் சத்தியவேதமாகிய கிறிஸ்துமார்க்கம் சிக்கிரத்தில் எட்டித்திலே பரவி நிற்கும்.

3. நல்மனச்சாட்சி ஒவ்வொருவனுக்கும் பெரிய பொக்கிஷமாயிருக்கிறது. சீஷர்கள் அந்த நல்மனச்சாட்சியை உடையவர்களாய் இருந்தபடியால் இயேசுவை கோக்கித் தாராள

மாய்க் கேட்பதற்கு அவர்களுக்குத் தெரியத்தைக் கொடுத்தது. மேலும் பெரிய பொக்கிஷமாயிருக்கிறது என்று அந்தப் பத்திரமாய்க் காப்பாற்றவேண்டும். சிலர் மிகவுங் குரூரமாய் எவ்வளவும் யோசியாமல் ஏன் மனச்சாட்சி அறியச்சொல்லுகிறேன் என்று சத்தியம் பண்ணுகிறார்கள். ஆதமாவே அப்படிச் சத்தியம்பண்ணாதே. செய்தால் உன்மேல் தன்மான சமையைச் சமத்திக்கொள்ளுகிறாய். நீ சத்தியம் இளைப்பாறுதல் அடையாதபடிக்கும், தேவனை கோக்கிச் செபம்பண்ணாதேயம் அற்றுப் போகாதபடிக்கும், சிவ்வையின் உபத்திரவத்தில் ஆறுதலற்றவன் ஆகாதபடிக்கும் அந்தப் பாரச்சமையை நீ சமக்காமலும் அந்த அபே உன்னைக் காயப்படுத்தாமலும் அந்தப் பட்டையம் உன்னைக் கொல்லாமலும் இருக்கும்படிக்கும் எப்போழுதும் எச்சரிக்கையாய் இருப்பாயாக.

26. தியானம்

(மத்திய, 26. 23-25.)

“அவர் பிரதிபந்திப்பது: என்னோடேகூடத் தாலத்தில் கையெடுக்கிறவனே என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான். மனுஷருடைய தம்மைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறபடியே போகிறார். ஆகிலும் எந்த மனுஷனும் மனுஷகுமாரன் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த மனுஷனுக்கு உயோ; அந்த மனுஷன் பிறவாதிருந்தாலும் அதுனுக்கு நலமாயிருக்கும் என்றார். அவனாக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாசம் அவரை கோக்கி: ரபீ, னானோ? என்றார்; அந்த அவர்: நீ சொன்னபடிதான் என்றார்.”

சீவர்கள் எவன் ஆண்டவனாக் காட்டிக்கொடுப்பவன் எவன் என்று தவறையாய்த் தங்களுக்குள்ளே ஒருவரை ஒருவர் கேட்டபின் இயேசுவையும் கோக்கி வெளியரங்கமாய்க் கேட்டதையும் நீ தெரிந்துகொண்டாயே. அதற்குக் கிறிஸ்துவானவர் சொன்ன மறு உத்தரவை இனி சித்திப்பாயாக. அவர் என்னோடேகூடத் தாலத்தில் கையெடுக்கிறவனே என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்றார். பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர் அல்லாமல் மேறே ஒருவரும் பந்தியில் இருக்கவில்லையே.

அவர் செல்லிவந்த யூதா அவர்களில் ஒருவனும் இருந்தபடியால் உங்களுள் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்றார். அப்போடேகூடப் புசித்தும் அவராலே காப்பாற்றப்பட்டும் பொதிக்கப்பட்டும் வந்தவனே இந்தப் பொல்லாத கிரியையை நடப்பிப்பான் என்று நன்றாய் அறிவித்தார். அவர்கள் அவனை நன்றாய் அறிந்துகொள்ள என்னோடேகூடத் தாலத்தில் கையெடுக்கிறவன் என்று சொன்னார். இதனால் சிலர் அவர் பஸ்காபோசனத்தைச் சாப்பிடுகிறபொழுது காட்டிக் கொடுப்பவன் வெளிப்படுத்தப்பட்டான் என்று நினைக்கிறார்கள். அது சரியல்ல, ஏனெனில் முன்னமே அந்தப் போசனம் நடந்தாயிற்று. பின்பு எப்பொழுதும் வழக்கமாய்ச் சாப்பிடுகிற இராப்போசனத்தைச் சாப்பிடும்பொழுது இது நடந்தது என்றும், இஸ்ரவேல் சனம் எகிப்துதேசத்தில் அடிமைத்தனத்தில் இருக்கும்பொழுது செங்கல்லை அறுத்தத் தங்கள் அப்பத்தை அகின்மீதில் வைத்தச் சாப்பிட்டதை நினைவுகூரும்படிக்கு யூதர்களுக்கும் அந்த மண்பாத்திரத்தில் சாப்பிடுகிறதன் வழக்கமாயிருந்தது என்றும், யூதா அவர் அருகில் இருந்தபடியால் இவர்கள் இருவரும் ஒரே பாத்திரத்தில் சாப்பிட்டார்கள் என்றும் வெளியாகிறது. ஆகையால் யூதர்கள் இயேசுவானவர் இன்னுனைக்குறித்துச் சொன்னார் என்றும், இந்தக் லெட்டகாரியத்தைச் செய்யப்போகிறவன் எவனென்றும் திட்டமாய் அறிந்துகொண்டார்கள். முன்பு யூதர்களுக்கும் அவர்கள் பயப்பட்டார்கள். அக்கிரமமான காரியத்தைச் செய்யப்போகிறவன் இன்னான் என்று வெளிப்பட்டபின், மற்றவர்கள் குற்றமிடாதவர்கள் என்று தங்களில் உடனே ஆதிதல் அடைந்தார்கள். பின்பு இரட்சகர் தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பவனுக்குவரும் தண்டனையைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார். அதாவது, மனிதனுடைய குமாரனை எந்த மனிதன் காட்டிக்கொடுப்பானோ அவனுக்கு வேதனை வரும். அவன் பிறவாதிருந்தாலானால் அவனுக்கு நலம் என்பதாம். அது யூதா நம்பப்பெய்தற்கு ஏவவும் அவனை எச்சரித்து நினைப்பூட்டிப் பிறவஞ்செய்யாமல் தடுப்பதற்கு ஏற்ற புத்தியாகவும் இருந்தது. அவர் இப்படி அவனுக்கு அறிவித்து அவனை இம்மையின் விழுதலுக்கும் மறுமையின் ஆக்கினைக்கும் உள்ளாக்காமல் தடுக்கப்பட்டார். அது அவனுக்கு நற்புத்தியாகவும் துண்டாக்கத்தை விட்டித் திருப்புவதாகவுமிருந்தது.

அவர், மனிதனுடைய குமாரன் தன்னைக்குறித்து எழுதியிருக்கிற விதமாய்ப் போகிறார் என்றார். அவர் மறுதலிக்கப்பட்ட

டதும் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டதும் கட்டிக்கொண்ட போகப் பட்டதும், மாணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டதும் இவைகள் எல்லாம் அவருக்கு வல்லமை இல்லாமையாலும் சத்தருக்கு வல்லமை உண்டாயிருந்ததினாலும் சம்பவத் தவைகள் அல்ல, தேவஜலோசனையின்படியே அவைகள் எல் லாம் நிறைவேறிற்று (சங். 41. 10. ஏசா. 53. அதி. தானி. 9. 24-26. இவைகளில் பார்த்து அறிந்துகொள்ளலாம்.). இந்தத் தேவஜலோசனையை யூதர்கள் அறியாமல் அவைகளைச் செய் தார்கள். ஆகிலும் அவர் மனிதனுடைய குமாரனைக் காட்டிக் கொடுக்கிறவனுக்கு ஐயோ, அவனுக்கு வேதனைவரும் என்றார். யூதா அவராலே போதிக்கப்பட்டும் ஆதரிக்கப்பட்டும் இருந்த துமன்றி, கடைசியாய் இவ்வளவு நற்புத்திகளைச் சொல்லியும் கேளாமற்போனபடியால் அவனுக்கு ஐயோ என்றும், அவன் பிறவாதிருந்தால் அவனுக்கு நலம் என்றும் சொன்னார். அவன் இந்த உலகத்திலே பிறவாவிட்டால் இந்தத் தீமையைச் செய்ய வும் இதனாலே கேட்டுக்கு ஏதுவானவனாகவும் மாட்டான். இது யூதாவினுடைய இரத்தயத்தை உருவக் குத்துகிற வார்த்தையாய் இருந்தும், அவன் தன் உபாஸ்ஸாங்கைவிட்டுத் திரும்பவும் இருந் தான். அத்தருணத்தில் யூதாக்கு அந்த வார்த்தை தூண்டுகோ லாய் இருந்து என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்படியிருந்தும், பிசாசுக்குத் தன்னுடைய இருதயத்தை முழுமையும் கொடுத்தி ருந்தபடியால் அந்தப் பொல்லாங்கிலே உறுதியாயிருந்தான். இயேசுவானவர் சொன்னபடியே யூதா தன் தாலத்தில் கை கட்டதையும் மற்றச் சீஷர்கள் தன்மேல் வெறுப்பாய் இருக் கிறதையும் கண்டு, தான் அப்படிப்பட்டவன் அல்ல என்று காண்பிக்கும்படி அவரை நோக்கி இரபீ! நான்தான் அப்ப டிச் செய்வேன் என்றான். மற்றச் சீஷர்கள் நானே என்ற மாத்திரம் சொன்னார்கள். இவன் அவருக்குக் கனமாக இரபீ! நானே என்று சொன்னான். அவன் தன் வஞ்சனையை மறைப் பதற்கு அவரை இப்படிக் கணப்படுத்திப் பேசினான் என்று காண்கிறது. அவன் ஒருதயம் மிகவும் அழுத்தமாய் அவர் எவ்வளவு நற்புத்தி சொன்னாலும் இளகாமல் இருந்தபடியால் நீர் என்ன சொன்னாலும் நான் செய்யப்போகிறதை விடுகிற தில்லை என்று தீர்மானம் செய்துகொண்டிருந்தான் என்பதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. யூதா கேட்ட கேள்விக்கு இயேசுவானவர் நீ சொன்னபடியே யிருக்கும் என்றார். இதனாலே அவனுக்கு வெளியரங்கமாக அறிவித்தார். இதைக் கேட்டும் அவன் எவ் வளவும் திரும்பாமல் தன் பொல்லாங்கில் நிலத்திருந்தான்.

ஆத்மாவே!

“நீ இதிலே கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசுவானவர் யூதாவைக்குறித்த ஐயோ என்றார். ஒரு வன் பயங்கரமான ஆபத்திற்குள்ளாகிறபொழுது “ஐயோ” என்று சொல்லப்படுகிறது. பிசாசினுடைய எவதலின்படி நடக்கிறவன் பிசாசுக்கு வரும் ஆக்கினையை அடைவான். எவ்வளவாகச் சொன்னாலும் தன் பாவத்தை விடாமலும் மனந் திரும்பாமலும் குணப்படாமலும் இருக்கிறவன் நித்திய வேத னையை அடைவான். தேவன் பொல்லாதவர்களுக்கு வரும் துன்பத்தை அறிவித்தாலும் அவர்கள் அதற்குச் செலிக்கொடுக் கிறதில்லை. தேவனே இம்மையிலும் மறுமையிலும் மனித ருக்குக் கேடுவர விரும்பாமல் வாழ்வவரவே விரும்புகிறார். பொல்லாதவர்களுடைய ஆத்தமத்திற்கும் சரீரத்திற்கும் அள வில்லாத துன்பம் வரும். இம்மையிலே ஈவுடரோகம், குன் மம், தலைவலி, பெருவாரிக்காய்ச்சல் முதலான வியாதிகளரி பதல் உண்டாகும் வியாருலத்தினாலும் மயத்தினாலும் இரவும் பகலும் ஐயோ என்கிற சத்தம் புறப்படும்பொழுது மறுமையி லே ஆத்மமும் சரீரமும் முடிவில்லாமல் வாதிக்கப்படுவதில் என்றென்றைக்கும் ஓயாமல் ஐயோ என்கிற பெரிய சத்தம் உண்டாகுமே! ஆத்மாவே! நீ இதைக்குறித்துச் சற்றே நன் றாய்த் தியானி. பரிசுத்தஆவியின் பலத்தால் அதற்கு இடங்கொ டாமல் உன்னைக் காத்துக்கொள்.

2. நரக ஆக்கினை அடையும் துன்மார்க்கரின் நிலை! மிக வும் பயங்கரமானதாயிருக்கின்றது. அவன் ஒருக்காலும் பிற வாமல் இருந்தால் நலம் என்று கிறிஸ்து துரோகியாகிய யூதா வைக்குறித்துச் சொன்னதுபோல் நாமும் அவர்களைக்குறித்துச் சொல்லவேண்டும். நிச்சயமாகவே அவர்கள் என்றென்றைக் கும் நரகத்தை அடைவதற்குத் தக்கவர்கள் ஆவதைப்பார்க்கி லும் ஒருக்காலும் உலகத்தில் பிறவாமலிருந்தால் நலம் என்று நினைக்கிறவர்கள் மிகவும் சிலராயிருக்கிறார்கள். மனிதன் அறித்தியமான இம்மையைக் கடந்து நித்தியமான மறுமைக்குள் பிரவேசிக்கவேண்டும். அந்தக் கொஞ்சநாளின் நன்மையை அனுபவிக்க விரும்புவானாகில் அதிக கேட்டை வருவித்துக் கொள்ளுகிறான். இது பயங்கரமான காரியம். பரிசுத்த வேத வாக்கியம் நரக ஆக்கினையைப் பயங்கரமானதும் அழகையும் பற்கடிப்பும் அக்கினிச் சுவாலையும் நித்தியவேதனையுமாயிருக்

கிறபடியால் அது மகிமை நிகழத்தக்கதாய் இருக்கிறது என்று அறிவிக்கிறது. ஆ, எங்களுக்காக மனிதனாய் அவதரித்து மரித்த இயேசுகிறிஸ்துவே! நமது ஆக்கினை எங்கள் பேரிலும் வாராமல் காத்தருளும்.

3. துணிகரமான பாலிகளில் யூதா பிரதான பாலியாயிருக்கிறான். அவன்தான் இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுப்பவன் என்று நன்றாய் அறிந்திருந்தும் தன் மனச்சாட்சி அவனைக் குற்றவாளி என்று விளங்கப்பண்ணியிருந்தும், இரபீ! நானே என்று கேட்டான். இவ்வுலக புத்திரர் இப்படிப்பட்ட பொல்லாத குணம் உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதி காரிகளுக்கு முன்பாகவும் குருவின் முன்பாகவும் அப்படிப் பட்ட காரியங்களைக்குறித்து ஒன்றும் அறியாதவர்களைப்போல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் குணப்படவேண்டும் என்றும், பாவத்தைக்குறித்து மனஸ்தாப்பப்படவேண்டும் என்றும் எவ்வளவும் விருப்பம் இல்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். தன் குற்றங்களை மறுதலிப்பவன் பாக்கியவாழ்வதில்லை என்று நீதி. 28. 13லே சொல்லியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாப் புத்திகளையும் கைக்கொள்ளாமல் தங்களை நாளுக்கு நாள் கடினமுன்னவர்களாகித் தேவன் எல்லாம் அறிந்தவராயும் நீதியுள்ளவராயும் இருக்கிறார் என்று எண்ணிப் பயப்படாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தன் குற்றங்களை அறிந்த அறிக்கையிட்டு விட்டுவிடுகிறவனே மித்தமன்.

27. தியானம்.

(யோவான், 13. 23-27.)

“அந்தச் சமயத்தில் அவருடைய சேஷரில் இயேசுவைக்கு அன்பானவனாயிருந்த ஒருவன் இயேசுவின் மாப்பிலே சாய்ந்து கொண்டிருந்தான். யானாக்குறித்துச் சொல்லுகிறவரென்று விசாரிக்கும்படி சீமோன்பேதுரு அவனுக்குச் சைகை காட்டினான். அப்பொழுது அவன் இயேசுவின் மாப்பிலே சாய்ந்து கொண்டு ஆண்டவரே, அவன் யார் என்றான். இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நான் இந்தத் துணிக்கையைத் தோய்த்து எவனுக்குக் கொடுப்பேனோ, அவன்தான் என்று சொல்லி, துணிக்கையைத் தோய்த்து, சீமோன் குமாருகிய யூதாஸ்காரியோத்திக்

குக் கொடுத்தார். அந்தத் துணிக்கையை அவன் வாங்கின பின்பு, சாத்தான் அவனுக்குள் புருந்தான்.”

இயேசுவானவர் உங்களில் ஒருவன் என்னைச் சத்துருக்களுக்குக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்று சொன்னதைக் சேஷர்கள் கேட்டுப் பயந்து கவலைப்பட்டார்கள் என்று நீ கேட்டாயே அவர்கள் ஒவ்வொருவராய் அவரைப் பார்த்து நானே என்று கேட்டபொழுது அவர் என்னோடேகூடத் தாலத்தில் கையிடுகிறவனே அவன் என்று சொன்னதையும், அப்படியே யூதா தாலத்தில் கையிட்டதையும் அவர்கள் பார்த்திருந்தும் அவனை நன்றாய் அறிந்துகொள்ளாதபடியால் பேதுரு அவரை வெளியறங்கமாய்க் கேட்க அஞ்சி யோவானுக்குச் சைகை காட்டினான். யோவான் தான் இயேசுவின் மாப்பருகே இருந்தும் தன் பேரைச் சொல்லாமல் இயேசுவானவர் அன்புசூர்ந்த சேஷன் என்று மாதிரி சொல்லுகிறான். அப்பொழுது பேதுருவும் அவனுக்கு நேராய் உட்கார்ந்திருந்தபடியால் அவனுக்குச் சைகைகாட்ட இடம் உண்டாயிருந்தது. யோவான் இயேசுவை இரகசியமாய்த் துரோகி யாராய் என்று கேட்டு அவர் சொல்வதை பந்தியைவிட்டு எழுந்து உடனே தனக்கும் மற்றச் சேஷர்களுக்கும் சொல்லுவான் என்கிற நோக்கத்தினால் பேதுரு அவனுக்குச் சைகை காட்டினான். அப்படியே யோவானும் அதைச் செய்பவன் யார் என்று இயேசுவைக் கேட்டான். இயேசுவும் நான் இந்தத் துணிக்கையைத் தோய்த்து எவனுக்குக் கொடுப்பேனோ அவனே என்றார். அவர் யூதாவுடனே நீ செய்வதைச் சீக்கிரமாய்ச் செய் என்று சொன்னதை மற்றச் சேஷர்கள் அறியாமல் போனதினால் இந்த வார்த்தையை யோவானோடே கெட்டியாய்ச் சொல்லாமல், இரகசியமாய்ச் சொன்னார் என்று காணப்படுகிறது. பேதுரு சைகை காட்டினதையும் யோவான் இயேசுவைக் கேட்டதையும் இயேசு அவனுக்கு உத்தரம் சொன்னதையும் யூதா அறிந்திருப்பான். என்னத்தினாலெனில் அவன் அவர் சமீபத்திலிருந்து அவருடைய தாலத்தில் கூடக் கையிட்டுச் சாப்பிட்டபடியால் யாவையும் அறிந்திருப்பான். அந்த அப்பம் பஸ்காபோசனமும் தேவ இராப்போசனமும் அல்ல. பஸ்கா ஆட்களுக்குடையைச் சாப்பிட்ட பின்பு தேவ நற்கருணையையும் சாப்பிட்டு வேறே கொஞ்சம் அப்பம் சாப்பிட்டதாய்த் தோன்றுகிறது. அது யூதாவே இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்கப் போகிறவன் என்று வெளிப்படுத்துகிறதற்குக் காரணமாயிருந்தது. ஒருவாய்ச் சாப்பாடாகிய ஒரு துணிக்கையோடே

பிசாசு யூதாசன இருதயத்தில் சென்றது. பிசாசு அவன் இருதயத்தில் பிரவேசித்ததற்கு அந்தத் துணிக்கையே காரணம் என்றும், அவ்விடத்தில் சென்றதும் கோபமும் உண்டாவதற்காக இயேசு அவனுக்கு அந்தத் துணிக்கையைக் கொடுத்தார் என்றும் நினைக்கக்கூடாது. ஆனால் இயேசு அன்போடும் இரக்கத்தோடும் அதை அவனுக்குக் கொடுத்தார் என்றும், அவன் அதை வாங்கின பின்பு பிசாசு அவன் இருதயத்தில் சென்று அதைக் கடினப்படுத்திற்று என்றும் நினைக்கவேண்டும். ஏனென்றால் முன்பு பிசாசு அவரைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்ற நினைப்பை அவன் இருதயத்தில் உண்டாக்க அவன் பரிசேயரிடத்திற்குப் போய்ப் பேசவேண்டியதைப் பேசி முடித்துக்கொண்டு இரத்தக் கிரயமும் வாங்கிக்கொண்டதான் ஆரம்பித்த காரியத்தை இயேசுவுக்கும் மற்றச் சீஷருக்கும் தெரியாமல் முடிப்பதற்கு ஏற்ற சமையம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், அவன் இயேசுவண்டையில் கல்ல சிறகித லாப்போலும் கீழ்ப்புடிநிற சீஷனைப்போலும் வந்திருந்தான். (1) இயேசு எல்லா அறிந்தவர் ஆகையால் தம்மை அவன் காட்டிக்கொடுக்கப்போகிற துரோகத்தைக்குறித்து வெளியறங்காட்டிப் பேசினதையும், (2) சீஷர்கள் ஒவ்வொருவராய் ஆண்டவரை நானே என்று கேட்டபின்பு இவனும் அவரைப் பார்த்து நானே என்று கேட்டதற்கு நீ சொன்னபடியேயிருக்கும் என்று உத்தரம் சொன்னதையும், (3) அவரோடே அவன் ஒரே தாலத்தில் சாப்பிட்டதையும், (4) வாய்ச் சாப்பாடாகிய ஒரு துணிக்கையை அவனுக்குக் கொடுத்த அதனாலே என்றும் வெளிப்படுத்தினதையும், (5) ஐயோ! அவனுக்கு வேதனைவரும் என்று சொன்ன பயமுறுத்தலையும் அவனை நினைக்கவொட்டாமல் சாத்தான் அவன் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினான். யூதா என்பவன் தான் செய்ய நினைத்ததைச் செய்தவருவேன் என்றும், தான் பரிசேயருடனே பேசின உடன்படிக்கையைத் தவிர்க்கமாட்டேன் என்றும், தனக்கு இலாபமான இந்த முப்பது வெள்ளிக்காசை விட்டுவிடேன் என்றும், தனக்கு எப்படிப்பட்ட தடைகள் நேரிட்டாலும் முடிக்கிறதை முடித்துத் தீர்ப்பேன் என்றும், தன் இருதயத்தில் வஞ்சனையான துரோகத்தை முழுவதும் வைத்து நிறைவேற்றம்படிக்கு இப்படிப்பட்ட உறுதியான தீர்மானம்பண்ணிக்கொண்டான்போலக் காணுகிறது. இயேசுவினுடைய பட்சம் என்னும் பெயரில், பாவம் என்னும் சேற்றால் நிரம்பின யூதாவினுடைய இருதயத்தை இளக்காமல் கடினப்படுத்திற்று.

ஆத்மாவே!

“ஈ இதினால் சுவணிக்கவேண்டியதாவது.”

1. யோவான் இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்தான் என்று சொல்லாமல் இயேசு அன்பாயிருந்த ஒருவன் என்றான். அவனை அப்படிச் சொல்லியிருக்க, தேவனைச் சிறகிடுகிறோம் என்று நாம் எப்படிப் பெருமையாகச் சொல்லலாம்? ஆயினும் தேவன் நமதுமேல் அன்பாயிருக்கிறார் என்று மாதிரிச் சிறகிடுத அவரை நாமும் முழு இருதயத்தோடே டத்திக்கொண்டு அவரில் அன்புகூருகிறோம் என்பதை அவருக்குக் கீழ்ப்படிதலாலும் பயப்படுதலாலும் பத்தியுள்ள நடக்கைகளினாலும் காண்பிக்கக்கடவோம்.

2. இயேசு யூதாவினுடைய துரோக சிந்தைக்காகப் பத்த வித்து அவனுக்கு எச்சரிப்பாகப் பலமுறைச்சொன்னார். இப்படியே ஆத்மாவே! நீயும் பாவிகளைக்குறித்து மிகவும் பரதவித்து அவர்களுடைய குற்றங்களை அவர்களுக்கு எச்சரிப்பாக ஒரு முறைமாதிரிச் சொல்லிவிடாமல் அநேகமுறை செல்லுக்கடவாய். நீ அன்பாய் அவர்கள் தப்பித்ததை அவர்களுக்கு உணர்த்தி அவர்களைத் திருத்தப் பிரயாசப்படு. விசுவாசிகளுக்கு உண்டாகும் மோட்சத்தின் நித்திய பாக்கியத்தையும் பாவிகளுக்கு வரும் நரகத்தின் நித்திய வேதனையையும் அவர்களுக்கு அறிவி. நீ ஒருவருக்கும் வெட்கமும் பரிதாபமும் உண்டாகும்படிக்கு அவர்களை யாவர் முன்பாகவும் திட்ட வேண்டாம். ஏனென்றால் நீ அப்படிப்பட்ட ஒன்றையும் இயேசுவானவரிடத்தில் கண்டதில்லையே. அன்பு சகலத்தையும் நம்புகிறது. சகலத்தையும் தழுவுகிறது (1 கொரி. 13. 7.). பாவம் கொரிந்துபட்டணத்தில் வெளிப்பட்டதுபோல அவர்களிடத்திலும் வெளிப்பட்டால், அப்பொழுது அதற்காக அவர்களை வெளியாங்கமாய்க் கண்டித்துப் புத்திசொல்லலாம்.

3. யூதா பிசாசானவனுக்கு இருதயத்தில் இடம்கொடுத்து இயேசுவின் எச்சரிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சாத்தான் கடினமனனையுடைய அநேகருக்குள்ளே புருந்துகொள்ளுகிறான். அவன் தனக்கு இடம் கொடுத்தவர்களைப் புத்தியுள்ளவர்களைப்போல் எண்ணிக்கொள்ள அவர்கள் இருதயத்தை ஆளுகிறான். அவர்கள் சாரீரத்தையும் அவயவங்களையும் பா

வங்களைச் செய்ய ஏவுகிறான். புத்தியுள்ளவர்கள் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டு பிசாசு எங்களிடத்தில் அணுகாமல் எங்களைக் காத்தருளும் என்று ஸ்ரீபரம்பண்ணி அதின் வஞ்சகமும் நயப்பும் ஏவுதல்களுக்குத் தப்பித்தாக்கொள்ளுகிறார்கள். ஏனென்றால் விசுவாசத்திலும் தேவபக்தியிலும் உறுதியாய் நிற்பவர்கள் தேவனைத் தங்கள் பிசாவாக உடைத்தாய் இருக்கிறபடியால் அவர்கள் ஆத்மத்திற்கும் சரீரத்திற்கும் சாத்தான் ஒரு பொல்லாப்பும் செய்யக்கூடாது.

28. தியானம்.

(சபாவான், 13. 27-30.)

“அந்தத் துணிக்கையை அவன் வாங்கினபின்பு, சாத்தான் அவனுக்குள் புகுந்தான். அப்பொழுது இயேசு அவனை நோக்கி: நீ செய்கிறதைச் சீக்கிரமாய்ச் செய் என்றார். அவர் இப்படி அவனுடனே சொன்னதின் கருத்தைப் பந்தியிருந்தவர்களில் ஒருவனும் அறியவில்லை. யூதாஸ் பண்ப்பையவைத்துக்கொண்டிருந்தபடியினால், அவன் போய், பண்டிகைக்குத் தேவையானவைகளைக் கொள்ளும்படிக்காவது, தரித்திரருக்கு ஏதாகிலும் கொடுக்கும்படிக்காவது, இயேசு அவனுடனே சொல்லியிருப்பார் என்று சிலர் நினைத்தார்கள். அவன் அந்தத் துணிக்கையை வாங்கினவுடனே புறப்பட்டுப்போனான்; அப்பொழுது இராக்காலமாயிருந்தது.”

யூதாவின் இரகசியமும் கபடமும் தந்திரமுமான ஆலோசனைகளை எல்லாம் தாம் அறிந்து வெளிப்படுத்துதலுடையால் மற்றச் சீஷர்களைப் பந்தியிலே இழிவுபடுத்தி அவன் கெட்ட நடத்தைக்காகத் தண்டிப்பதற்கும் சீஷர்களை அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு அவன் செய்ய நினைத்ததைச் செய்யாதபடிக்கும் பலவந்தமாய்த் தடைசெய்கிறதற்கு இடமிருக்கும் என்று அறிந்துகொண்டு அவர் அவனை நோக்கி, நீ செய்கிறதைச் சீக்கிரமாய்ச் செய் என்றார். ஆயினும் அது கட்டளை அல்ல, அவன் மனதின்படி அவனை விட்டார். அவர் அநேகந்தரம் பரிசேயருடனே பேசுகிறபொழுது அவர்களுடைய நினைவுகளை அறிந்து அவர்களுக்கு ஏற்ற உத்தரம் சொன்னதுபோல,

யூதாவுடனே நீயும் செய்ய நினைத்திருக்கிறது பொல்லாத காரியமாயிருக்கிறது என்று நான் உனக்கு நினைப்பூட்டினாலும் நீ அதிலேதானே உறுதியாயிருக்கிறபடியால் உன் மனதிற்கு ஏற்றபடி சீக்கிரமாய்ச் செய். மனிதனுடைய குமாரன் பாவிகள் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு நீ காரணனாயிருக்க மனதாயிருந்தால் சீக்கிரமாய்ச் செய். எனாலும் வந்தது. பரிசுத்த வேதத்தில் உன்னைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்ற என்று நினைத்து அபாதிச் சொன்னதாய்த் தோன்றுகிறது. பந்தியிலிருந்த மற்றச் சீஷர்களில் ஒருவனும் இந்த வார்த்தையின் கருத்தை அறியவில்லை. ஏனென்றால் அவர் இவ்வளவு சீக்கிரமாய்க் காட்டிக்கொடுக்கப்படுவார் என்றும், அது பஸ்காபண்டிகையின் அன்றைக்குக் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவார் என்றும் ஒருவனும் நினைக்கவில்லை. அன்றியும் அவர்கள் யூதா போசன விசாரிப்புக்காரனாகவும் பண்ப்பையை வைத்திருப்பவனாகவும் இருந்ததினாலும் இயேசுவின்மீதில் அன்பாயிருந்த தருமர்களின் கொடுத்த பணங்களை அவன் வைத்திருந்ததினாலும் பராமுகைநாளாய் இருந்ததினாலும் திருநீருக்கு வேண்டிய உணவு பானம் முதலியவைகளை டூன்பு ஆயத்தம்பண்ணும்படிக்குச் சொன்னார் என்று எண்ணிக்கொண்டார்கள். பஸ்காபுரிசுனைத்தை பேதுருவையும் யோவானையும் ஆயத்தம் பண்ணச் சொன்னதுபோல இவனையும் ஒரு விருந்தை ஆயத்தம் பண்ணச் சொன்னார் என்றும், தரித்திரர் முதலானவர்களுக்கு உபகாரம் செய்துவருவது வழக்கமானதால் அவைகளைச் சீக்கிரமாய் செய்யச் சொன்னார் என்றும் எண்ணிக்கொண்டார்கள். யூதா தன்னுடைய இருதயத்திலே தான் யூதர்களிடத்திலே ஒப்புக்கொண்டுவந்தபடி இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுப்பதே நிச்சயம் என்று உறுதிபண்ணிக்கொண்டவனாக சாத்தானுடைய ஏவுதலிலுலே எழுந்திருந்தான். அதை அறியாமல் சீஷர்கள் இயேசு யூதாவுக்குத் துணிக்கையைப் பட்சமாய்க் கொடுத்து நான் முன் சொல்லியிருந்ததைச் சீக்கிரமாய்ச் செய்யச் சொன்னார் என்றும், அவன் தரோகமனதோடே எழுந்திராமல் அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த அதைச் செய்ய சீக்கிரமாய் எழுந்திருந்தான் என்றும் நினைத்தார்கள். அவன் உடனே கிறிஸ்துவைவிட்டு எழுந்திருந்து கோபத்தோடு அவருக்குத் தீங்குசெய்யும் சத்தாருக்களிடத்தில் போனான். தேவ நற்கருணையைச் சாப்பிட்டு வழக்கமாய்ச் சாப்பிடுகிற இராச்சாப்பாடு சாப்பிட்டபின்பு அவன் எழுந்துபோ

னான். எனென்றால் ஸ்தோத்திரப்பாடலை பாடுமுன் ஒரு வரும் அந்த இடத்தைவிட்டு அப்பாலே போகக்கூடாது. யூதாவும் தேவ நற்கருணையையும் வழக்கமான போசனத்தை யும் சாப்பிட்டு ஸ்தோத்திரம்பாடிப் பின்பு எழுந்துபோனான் என்று நினைக்கவேண்டும் (லூக். 22. அதி.). அவர் உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்று சொன்னதையும், அவனுக்குப் பின்வரும் பொல்லாங்கைக்குறித்து அவர் மனஸ்தாபப்பட்டதையும், கடைசியில் சொன்ன கண்டிப்பையும், அவருடைய எல்லா நன்மையையும், அன்பையும், அவன் எவ்வளவும் நினையாமல் புறப்பட்டுப்போனான். அப்பொழுது இராக் காலமாயிருந்தது. ஆகையால் அவன் திரும்ப வரும்பொழுது தீவட்டிகளோடே வரவேண்டியதாயிற்று.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசுவானவர் நீ செய்கிறதைச் சீக்கிரமாகச் செய்யுமாறு யூதாவுடனே சொன்ன வார்த்தையைச் சீஷர்கள் கேட்டு, அவர் வழக்கமாய்த் தரித்திரருக்கு உபகாரம் செய்யச்சொல்லுபதால் இத்தருணத்திலும் அப்படிப்பட்ட நன்மையைச் செய்ய யூதாவுக்குக் கற்பித்திருக்கலாம் என்று நினைத்தார்கள். இயேசுவுக்குப் பின்செல்லுகிறவர்கள் அவருடைய மாதிரிப் படியே தங்களிடத்திலுள்ளதைச் சந்தோஷமாய்த் தரித்திரருக்குக் கொடுப்பார்கள். திரண்ட ஆஸ்தியையுடையவர்கள் திரளாகவும், கொஞ்சம் ஆஸ்தியையுடையவர்கள் தங்களிடத்திலுள்ள அளவுக்குத் தக்கதாயும் கொடுக்கவேண்டும். சிறுசுவத்தைக்கிறவன் சிறுசு அறுப்பான். பரிபூரணமாய் விதைக்கிறவன் பரிபூரணமாய் அறுப்பான். அவனவன் விசனமாய் துல்லகட்டாயமாயுமல்ல, தான் மனதிலே விரும்புகிறபடியே கொடுக்கக்கூடான். சந்தோஷமாய்க் கொடுக்கிறவனிடத்தில் தேவன் அன்பாயிருக்கிறான். தேவனும் நீங்கள் எல்லாவற்றிலேயும் எப்பொழுதும் மிகுந்த திர்ப்பியுள்ளவர்களாய்ச் சகலவித நற்கிரியைகளுக்கும் சம்பூரணமுள்ளவர்களாய் இருக்கும்படிக்கு உங்களிடத்தில் சகலவித கிருபையும் சம்பூரணமாயிருக்கச் செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார். (2 கொரி. 9. 6-9.).

2. மிகுந்த அன்பாயிருந்து தனக்கு வேண்டிய உதவிசெய்து வந்த இயேசுவுக்கு யூதா தீமைசெய்ய நினைத்திருந்ததை அவர் அறிந்திருந்தும் அவனிடத்தில் பொறுமையாயிருந்தார். அதைத்

குறித்துத் தவுலேரியூஸ் என்கிற குரு (1) இயேசு தமக்கு வரப் போகிற பாடுகளையும் துன்பங்களையும் முன் அறிந்திருந்ததினாலும், (2) சத்தருகையும் சிநேகிக்கவேண்டும் என்று தமது திருவாக்கினால் சொன்ன உபதேசத்தைக் கிரியையினால் காண்பித்ததினாலும், (3) சினேகம் என்னும் சற்குணத்தை எப்பொழுதும் விடலாகாது என்றதினாலும், (4) மனிதர்கள் சபாவமாய்க் கெட்டவர்களாய் இருக்கிறதினால் மெய்தேவபக்தியினாலே அல்லாமல் அவர்கள் செம்மைப்படுகிறதற்கு இடமில்லை என்று அறிவிப்பதோடு, (5) தம்முடைய திருச்சபையில் யூதாசைப்போல் ஒருவன் துஷ்டனாயிருந்தால் கிறிஸ்தவர்கள் அவனிடத்திற் பொறுமையாயிருந்து தாம் யூதாவில் படவேண்டியதைப் பட்டதபோல் அவனால் படவேண்டியதைப் பட்டுச் சிக்கவேண்டும் என்றும் (6) பொறுமை, சாந்தம், சினேகம் முதலிய நற்குணங்களை, வெளிப்படுத்துவதில் பொறுமையாயிருந்த தம்மையே மாதிரியாக்கும்பொருட்டு இப்படி பொறுமையாயிருந்தாரென்று சொல்லுகிறார். யூதாவனிடத்திலும் பட்சம்வைத்து அவனுக்கு நன்மை செய்ததினாலே யூதா தம்மை காட்டிக்கொடுத்துத் தமக்குத் துரோகம் செய்யப்போகிறதைத் தேவன் ஆதிமுதல்கொண்டு அறிந்திருந்தாலும் அந்தப் பூபால் லாதகாரியத்தைச் செய்ய அவனைத் தெரிந்தகொள்ளாமல் அவன் அகல்காரமே. அவனுடைய கேட்டுக்கு முகாந்தரமாயிருந்தது என்றும் தெரிவித்தார்.

ஜெபம்.

ஆ இயேசுவே! எனக்குத் தீமை செய்கிறவர்களை நான் பழிவாங்க நினையாமல் அவர்கள் செய்யும் பொல்லாங்குகளை எல்லாம் சலிக்கவும் அவர்களை நேசிக்கவும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவும் எனக்குக் கிருபைசெய்யும். இதுவும் அல்லாமல், நான் என்னுடைய பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டுக் குணப்படவும், உமது பரிசுத்த ஆவியினால் தேற்றப்பட்டு உமது கிருபையை அடையவும், நான் உயிரோடிருக்கும்மட்டும் உமது கற்பனைகளின்படியே நடக்கவும், நான் செய்வது இன்னதென்று கருத்தாய்த் தியானிக்கவும், எப்பொழுதும் உமது மாதிரியைப் பின்பற்றி நடக்கவும் கிருபைசெய்யும். ஆமென்.

29. தியானம்

(ஊக்கா, 22. 24-30.)

பூதாஸ் புறப்பட்டுப்போன பின்பு சேஷர்கள் “தங்களில் எவன் பெரியவனாயிருப்பான் என்று அவர்களுக்குள்ளே வாக்குவாதம் உண்டாயிற்று. அவர் அவர்களை நோக்கி: புறஜாதியாரின் ராஜாக்கள் அவர்களை ஆளுகிறார்கள்; அவர்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துகிறவர்களும் உபகாரிகள் என்னப்படுகிறார்கள். உங்களுக்குள்ளே அப்படியிருக்கக்கூடாது; உங்களில் பெரியவன் சிறியனைப்போலவும், தலைவன் பணிவிடைக்காரனைப்போலவும் இருக்கக்கூடவன். பந்தியிருக்கிறவனோ, பணிவிடை செய்கிறவனோ, எவன் பெரியவன்? பந்தியிருக்கிறவன் அல்லவா? அப்படியிருந்தும், நான் உங்கள் நடுவிலே பணிவிடைக்காரனைப்போல் இருக்கிறேன். மேலும் எனக்கு நேரிட்ட சோதனைகளில் என்னோடுகூட நிலைத்திருந்தவர்கள் நீங்களே. ஆகையால், என் பிதா எனக்கு ஒரு ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினதுபோல, நானும் உங்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறேன். நீங்களே என் ராஜ்யத்திலே என் பந்தியில் போஜனபானம் பண்ணி, இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாய்ச் சிங்காசனங்களின்மேல் உட்காருவீர்கள் என்றார்.”

பூதா என்பவன் சுபாவமாய் பணப்பிரியனுபடியால் உன் குருவாகிய இயேசுவை விற்பதினால் தனக்கு முப்பது வெள்ளிட்டரசு அகப்படும் என்கிற ஆகாத நோக்கத்தோடே இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்கும்படி அவரை விட்டுச் சத்தருக்களிடத்திற்குப் போனபின்பு, இயேசுவானவர் தாம் பிதாவன் டைக்குப் போகிறதைக்குறித்தும், தம்மைப் பற்றும் விசுவாசிகள் நடக்கவேண்டியதைக்குறித்தும், அவர்களுக்கு இனிகிடைக்கும் மறுமையின் மகிமையைக்குறித்தும், ஆற்தலான சில காரியங்களைச் சொல்லத் தொடங்கினார். (1) இப்பொழுதும் அவர்களுக்குள்ளே தங்களில் எவன் பெரியவன் என்று வாக்குவாதம் உண்டானதைக் கண்டு நான் உங்களுக்குக் காண்பித்த மாதிரியின்படி உங்களில் பெரியவன் சிறியவனைப்போலவும் தலைவன் ஊழியக்காரனைப்போலவும் இருக்கவேண்டும் என்றார். ஆண்டவரும் குருவுமாய் இருக்கிற நானே ஊழியக்காரனைப்போல நடந்து உங்கள் கால்களைக் கழுவினபடியால் நீங்கள், என் மாதிரியைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டும்

என்று கற்பித்தார். நான் உலகத்திலே இனி இருப்பதில்லை. அவர்களோ பின்னும் உலகத்திலே இருப்பார்கள். நானோ உம்மிடத்திற்கு வருகிறேன் என்று யோவா. 17.11ல் சொன்னதினாலும், அவர் எருசலேம் பட்டணத்திற்குப் போனபொழுது சனங்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு ஒசன்னி என்று பாடினதினாலும், மேசியா உலகத்திற்கு அடுத்த ஆடம்பரத்துடனே பெரிய இராசாவாய் வருவார் என்று யூதர்கள் எண்ணியிருந்ததைப்போலச் சேஷர்களும் எண்ணி அவரை நோக்கி, வான இராச்சியத்தில் பெரியவன் யார் என்று கேட்டார்கள். இப்படி அவரை இரண்டு தரம் கேட்டு வந்ததும், அல்லாமல், மூன்றாந்தரமும் அவரைக் கேட்ட கேள்விகளுக்கு அவர் சாந்தமாய்ச் சொன்ன உத்தரவினாலே அந்த எண்ணத்தை குலைத்தார். எப்படியென்றால், ஒரு சிறு பிள்ளையை அவர்களுக்கு முன்பாக நிறுத்தி வான இராச்சியத்தில் பெரியவனாயிருக்க விரும்புகிறவன் இப்பிள்ளையைப்போலிருக்க வேண்டும் என்றார். (2) மூர்க்கத்தால் நிறைந்திருந்த அவர்தன் இருதயத்தை அறிந்த அவர் தமது பரம இராச்சியத்தின் பலகாரியங்களைக் குறித்து அவர்களுக்குச் சாந்தமாய்ப் போதித்தார். எப்படியென்றால், அது இவ்வுலகத்திற்குமிடத்த ஆடம்பரங்களையும், ஐசுவரியத்தையும் தபறமல் தாம் பிதாவினாலே பரம இராச்சியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவராய் விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்களை ஆண்டு காப்பாற்றுகிறவராய் இருக்கிறபடியால். அவர் அவர்களை நோக்கி என் பிதா எனக்கு ஒரு இராச்சியத்தை ஏற்படுத்திப்படியால் நீங்களும் என் இராச்சியத்திலே என் பந்தியிலே போசனம்பண்ணுவீர்கள் என்றார். அவரைப் பின்பற்றி நடக்கிறவர்களும் அவரைப்போலவே சலிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்துக் கிருபையின் இராச்சியத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தி அதற்குக் கீழுடங்கிச் சாத்தானுடைய இராசரீகத்தை வெறுத்த நடக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும். அவர்கள் இவ்வுலகத்திற்கு அடுத்த காரியங்களிலே அதிக விருப்பமுள்ளவர்களாய் இராமல் தேவவசனத்திலும் ஞானத்திரவியங்களிலும் அதிக விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருந்து தேவ ஊழியத்தையே இடைவிடாமல் செய்யவேண்டும் என்று அவர் போதிக்கிறார்.

ஆத்மாவே!

“ஓ இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. தேவவசனம் தாலீதின் விபசாரம், யோபின் பொருமை, பேதுருவின் இடறுதல், சேஷர்களின் வாக்குவாதம் முதலாக

விசுவாசிகளுடைய சூற்றங்களைச் சொல்லுகிறதில் மற்றவர்கள் அப்படிச் செய்ய எவப்பொழுதும் இருக்கும்படி எச்சரிக்கிறதாம். கொல்லாததரணவர்கள் நம்மைக் கொல்லும்படி வெட்டி வைத்திருக்கிற குழிகளையும் வஞ்சகத்தையும் அவர்கள் இருக்கிற பதிலையும் அவர்களுடைய கண்ணிகளையும் ஒருவன் நமக்கு அறிவித்தானால் அவன் நம்மை அப்படிப்பட்டவைகளுக்குள் அகப்படுத்தாமல் எச்சரிக்கையாய் இருக்கும்படி சொல்லுகிறவனாய் இருக்கிறதேபோலத் தேவவசனம் இப்படிப்பட்டவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறது எச்சரிப்பாயிருக்கிறது.

2. பத்தியேவம் தியானத்தோடும் இருக்கிற சமைப்பங்களில் சாத்தான் பல நினைவுகளை உண்டாக்கிக் கலைக்கப் பிரயாசப்படுகிறான். இயேசு தமது பாடுகளை அறிவித்து அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்பாய் இருக்கத்தக்கதாக அநேக நற்புத்திகளைப் போதித்துத் தரோகி இன்னொன்று வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கையில் சேஷர்களுக்குள்ளேயார் பெரியவன் என்கிற வாக்குவாதம் உண்டாயிற்று. அது ஆறுதலும் சாந்தமாய் இருக்கவேண்டிய காலமாயிருந்தும் சண்டை செய்தார்கள். அவர் தம்முடைய சேஷர் இன்னொன்று அறிவிக்கும்பொழுது அவர்கள் தங்களில் பெரியவன் யார் என்று எண்ணுவது தியாயம் அல்ல, அவர் தாழ்மையாய் இருக்கப் புத்தி சொன்னாரே அல்லாமல் பெரியவன் வெவ்வேறு ஒருவருக்கொருவர் வாதித்துக்கொள்ள அவர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தேவனுடைய புத்திரர்கள் தங்கள் பரிசுத்த நாளுக்கும் பண்டிதை நாட்களுக்கும் ஆயத்தப்படுமபொழுதும் நற்கருணையை வாங்கிப் போகிறபொழுதும் யாதொரு நற்காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குகிறபொழுதும், அவைகளுக்கு விக்கினமாகச் சாத்தான் பொல்லாத யோசனைகளால் அடிக்கடி பலபல தடைகளைச் செய்கிறான் என்று அறிந்துகொண்டு அதற்கு இடங்கொடாமல் இருக்கிறார்கள். அன்றியும் பொல்லாதவர்களினாலும் பலபல மெல்லாத நினைவுகளும் வீண் கவலைகளும் கோபமும் சண்டைகளும் பலவிதமான கலகங்களும் உண்டாகின்றன. ஆகையால் பரிசுத்தமிடத்திலும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்யத் துணியுமாவால் அழ்மையங்களில் இன்ன நோக்கத்தினாலே பிசாசு பொல்லாத நினைவுகளை உண்டிப்பண்ணுகிறது என்ற நாம் அறிந்து செபத்தினால் தேவனுடைய உதவியைக்கொண்டு நம்முடைய நிலைமையைவிட்டு விலகாதபடிக்கும் நம்முடைய தியானம் சிதறிப்போகாதபடிக்கும் நாம் எச்சரிக்கையாயிருந்து பிசாசினுடைய பிரயத்தனங்களை நம்முடைய தூலின் கீழே போட்டு மிதக்கவேண்டும்.

3. அநேகர் தங்களுடைய இயற்கையான நிலைமைக்கு மேலானவர்கள்வருக்க விரும்புகிறார்கள், அப்படியே ஆதாமும் விரும்பிக் கடைசியில் கேட்டுக்குள்ளானான். நாம் அப்படி விரும்பாமல் எல்லாருக்கும் சிறியவர்களாகவும் தாழ்மையுடையவர்களாகவும் இருக்க விரும்பவேண்டும். கனம், பேர், பிரபல்லியம், ஐசுவரியம், ஆடம்பரம் இவைகளை விரும்புகிறதாறுபிறப்பை அடைந்த விசுவாசிகளுக்கு ஏற்ற ஓலட்சணம் அல்ல, இப்படிப்பட்ட விரும்பங்களுக்கு விசுவாசிகள் இடங்கொடார்கள் என்றாலும், இவைகள் சில கிராமங்களில் விசுவாசிகளுடைய இருதயத்திலே இலேசாய்ப் புகுந்தகொள்ளுகிறதுண்டு. இதை எப்படி அறியலாம் என்றால், அவர்கள் ஜெபம்பண்ணுகிறதிலேயும், மற்றவர்களைச் கினைக்கிறதிலேயும், தாழ்மையாய் இருக்கிறதிலேயும், தேவனை அறியும் அறிவிலேயும், அபூருகுச் செய்யும் ஊழியத்திலேயும், மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் தங்கள் அதிகமாயிருக்கிறோம் என்றும் சொல்லி நன்மையால் காரியத்தோடே பாவமான பெருமைக் குணத்தையும் கலந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் பிசாசானவனுடைய சத்தாரம் நம்மை வஞ்சித்து இயேசுவின்மீடத்தில் கற்றுக் கொண்ட தாழ்மையை நம்மிலிருந்து பறித்துக்கொள்ளாதபடிக்கும் பரம காரியங்களிலே மீட்குப் பெருமையை உண்டுபண்ணாதபடிக்கும், எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டும். தேவபக்தியுடைய ஆற்றல் என்கிறவர் "சன்னோப் பெரியவனாக எண்ணுகிறவனைத் தேவன் ஒன்றமிழல்லாதவனாகப் பண்ணுகிறது" என்றும், "பெருமைக்காரைப் பயித்தியக்காரராகப் பண்ணுகிறார்" என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியே யூதித்து என்கிறவர் "பெருமைக்காரர் உமக்கு ஒருக்களும் பிரியமாய் இருப்பதில்லை" என்ற சொல்லியிருக்கிறார். வாலிபரே! மூப்பருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள் நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படியுங்கள் மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளுவீர்களாக. அகந்தையுள்ளவர்களுக்குத் தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கே சிறுபின்பு அளிக்கிறார் என்று பேதுரு சொல்லுகிறார் (பேது. 5. 5.)

4. இயேசுவானவர் தம்முடைய சேஷர்களோடே நீங்கள் இவ்வுலகப் பெருமையையும் இவ்வுலக இராச்சியபாரதையும் விரும்பவேண்டாம் என்றார். அது மெய்ச்சிறிஸ்தவர்கள் யாவருக்கும் சொல்லுகிற புத்தியாம். ஆகையால் நாமும் அவரு

சேஷராயிருக்க விரும்பினால் இவ்வுலகத்திற்கு ஏற்ற வேஷம்போட்டு ஆடம்பரத்தை விரும்பி உலக இச்சைகளிலும் பாவங்களிலும் விழாமலும் பரியாசம்பண்ணி வீண் பேச்சுகளைப் பேசித் துக்காய்த் திட்டித் தேவனைத் தூஷணிதாமலும் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் பரிசுத்தமாய் நடவாமலும் தேவனுடைய மற்றக் கற்பனைகளை அகங்காரத்தினால் மனமறிய மீறாமலும் இருக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும். மற்றவர்களைப்போலத் தாங்களும் திரிந்து உலக காரியத்திலே விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருப்பது ஹ்ம்ம் அல்ல என்று நினைக்கிற உலக புத்திரருக்கு அப்படிச் செய்வது கூடாமையாய் இருக்கும். அப்படிச் செய்வது அவர்களுக்கு மருந்தும் விஷமாயிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆகாதிருக்கக் கூட வோம். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆனால் அவருடைய சேஷராய் இருக்கமாட்டோம்.

30. தியானம்.

(யோவான், 13, 31, 32.)

அவன புறப்பட்டுப் போனபின்னரே இயேசு: “இப்பொழுது மனுஷகுமாரன் மகிமைப்படுகிறார், தேவனும் அவரிடையே மகிமைப்படுகிறார். தேவன் அவரில் மகிமைப்பட்டிருந்தால், தேவன் அவனைத் தம்மில் மகிமைப்படுத்துவார், சீக்கிரமாய் அவரை மகிமைப்படுத்துவார்.”

கிறிஸ்துவானவர் இந்த உலகத்தின் பெருமையையும் ஆடம்பரங்களையும் இராஜ அதிகாரத்தையும் விரும்பிப் பெறியவர்களாய் இருக்க எண்ணுகொண்ட சேஷருடனே அது நல்ல தல்ல பரம இராச்சியத்தை அடைய விரும்புகிற நங்கள் தாழ்மையாயிருந்து என்னுடன் தாங்களே அனுபவித்து முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருப்பீர்களானால் நான் போகிற என் பிதாவின் இராச்சியத்திலே உங்களுக்கும் பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லிப் பின்பு சேஷர்கள் தம்முடைய சிலுவையின் மரணத்தைக்குறித்துக் கலங்காதிருக்கவும் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கவும் இப்பொழுது மனிதனுடைய குமாரன் மகிமைப்படுத்தப்படுவான் என்றார். எப்படியென்றால் யூதாபோய் அவரு

டைய சத்துருக்களை அழைத்துக்கொண்டுவந்து அவரைக் காண்பிப்பான். அப்பொழுது அவர்கள் அவரைக் கட்டிக் கொண்டுபோவார்கள். பின்பு மூன்றாம்நாளில் உயிர்த்தெழுந்து இப்படியாக மகிமைப்படுத்தப்படுவான் என்றார். அவ்வழியாக தேவனும் அவராலே மகிமைப்படுத்தப்பட்டார். அவர் மரித்து உயிரோடே எழுந்த பரமண்டலத்துக்கு ஏறி தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருந்த பரிசுத்தாவியை அனுப்பு வித்து அதனாலே கிருபையின் இராச்சியத்தை ஸ்தாபித்து யூதர்களும் புறச்சாதியர்களும் ஒரே குடிகளாக இருப்பதும் அல்லாமல் அவரையே மகிமைப்படுத்துவார்கள் என்று அவர் முன்னமே அருளிச்செய்தார். இப்படித் தேவனுடைய அவராலே தேவனும் மகிமைப்படுத்தப்பட இடமாயிற்று.

ஆத்மாவே!

“இதிலால் கவனிக்கவேண்டியதாகுக.”

1. இயேசு முன்னே பாடுகளையும் மரணத்தையும் அடைந்த பின்பு உயிரோடே எழுந்த பரத்திற்கு ஏறி மகிமைப்படுத்தப்பட்டார். உயிர்த்தெழுந்திருப்பின்பு மகிமை வரும் என்கிற நம்பிக்கை விசுவாசிகளுக்குத் தயிரியத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. இப்படி உயிர்த்தெழுந்த பாடுகள் முதலானவைகளை அனுபவியாமல் நினைத்து இவ்வுலகத்தைக் கட்டி எண்ணும் உயிர் உயிர்நிலைப்பவர்கள் சீக்கிரத்திலும் என்றும், விசுவாசிகள் என்றுமுள்ள நித்திய சந்தோசம் நிறுத்தப்படுவார்கள் என்றும் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இயேசுவானவரும் இவ்வுலகத்தைத் தாழ்மையான நிலைமையில் கொஞ்சநாளினால்தான் இருந்தார். அப்படியே விசுவாசிகளும் கொஞ்சக்காலத்தினால்தான் தாழ்மையாய் இருக்கவேண்டும். விசுவாசிகள் தங்கள் இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கிறோம் என்றும், இனிமேல் இன்னின்னை விதமாய் இராப்போம் என்று வெளியரங்கமாக விலாவிடும் என்றும், ஆகிலும் இவ்வுலகத்திலே வெளிப்பெறப்பொழுது அவர் இருக்கிற விதமாய் அவரைத் தரிசிப்பதால் அவருக்கு ஒப்பாய் இருப்போம் என்று அறிந்திருக்கிறோம் என்றும் உறுதிப்பட்டிருக்கிறார்கள் (1 யோவா. 3, 2.). இப்படியே நாம் இவ்வுலகத்தில் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருந்து நம்முடைய ஓட்டத்தை முடித்து ஞானபோராட்டத்தைப் போராடினால் (2 தீமோ. 4, 7, 8.), நமக்குக் கிறிஸ்துசந்தோஷமாய்க் காந்

திருந்த நேரம் வரும். அது கிருபை, சந்தோஷம், ஆறதல், மீட்பு, இரட்சிப்பு அளிக்கப்படும் நேரமாம்.

2. விசுவாசிகளுடைய இருதயத்தில் தேவனுடைய மகிமை கண்ணாடியைப்போல விளங்குபடியால் அவர்களால் அவர் மகிமைப்படுத்தப்படுகிறார். அன்பும், சாந்தமும், தாழ்மையும், சுத்தமும், தேவனையும் பிறனையும் சிநேகிக்கிற சிநேகமும் அவர்களிடத்தில் வெளிப்படுகிறதே. அவைகள் தேவனை மகிமைப்படுத்துகிறதாம். ஆதமாவே! நீயும் இப்படிப்பட்ட குணமுடையவாய் இருக்கிறாயோ இல்லையோ என்பதை நன்றாய் ஆராய்ந்து பித்தம், நீ பாலியாய் இருக்கிறாய் என்று ஒத்தக் கொண்டு அதற்கு உத்தம மனஸ்தாப்பப்பட்டுத் தூங்குகிற நீ விழித்த மரித்தோராவீட்டு எழுங்கிற அப்பொழுது கிறிஸ்து உன்னைப் பிரகாசிப்பிப்பார் (எபே. 5. 14.). நீ மெய்யான குணப்படுதலின் வழியாய் எழுந்த வெளிச்சமானவராகிய இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே நீயும் வெளிச்சமுள்ளவனாய் இருந்து விசுவாசிகளுடைய இருதயங்களில் வாசம் பண்ணித் தம்முடைய மகிமையை அவர்களுமேல் உதிக்கச் செய்து ஆவியின் களிகளால் அவர்களை அலங்கரிக்கிறார் (சலா. 22.). நீ உன் தேவனுக்குப் புகழ்ச்சிகளாக முன் நான் அந்தகாரத்தில் இருந்தேன். இப்பொழுது கந்தகாரனாக உன் ஒளியுள்ளவனானே என்று உன் மேல் உப பிரயாசிப்பே (எபே. 5. 8.). விசுவாசிகள் இம்மாதிரி வெளிச்சத்தில் நடந்து வெளிச்சத்தின் கிரினை மறுமையில் நித்திய சந்தோஷமாகப் பிரவேசிப்பார்கள். விசுவாசிகளின் ஆத்தமங்களுக்கு மகிமைப்படுத்தப்படுவது எப்படியென்றால் நம்பிக்கை, ஆறதம், சாந்தம், ஆனந்த சந்தோஷம் முதலியவைகள் அவர்கள் இருதயங்களில் உண்டாகிறது. அவ்வமல் பொறுமையும், அமரிக்கையும், பயத்தியும், உலகம், மாமிசம் என்பவைகளின் இச்சையை வெறுக்கும் குணமும் உண்டாய் இருக்கின்றன. கிறிஸ்தவர்கள் என்ற சொல்லப்பட்டவர்கள் யாவருக்கும் இப்படிப்பட்ட உண்டாயிருந்தால் நலமாய் இருக்கும்.

3. தேவன் இயேசுவை உயிரோடெழுப்பி மகிமைப்படுத்தினார். அவரை உலக இரட்சகர் என்று எல்லாச் சனங்களும் பிரசங்கிக்கும்படி செய்தார். பின்னும் அவர் எல்லாச் சனங்களும் எல்லா பாவைக்காரர்களும் அவருடைய இராசரிசுத்திற்கு உள்ளடங்கவேண்டும் என்றும் கற்பித்தார். ஆகையால்

அவர் எல்லாருடைய வெளிச்சமும் ஆறுதலுமாய் இருக்கிறார். ஆதமாவே! நீ குணப்பட்டு விசுவாசத்தினால் அவரைப் பற்றிக் கொண்டு அவருக்கு ஊழியஞ்செய்து அவர் தம்முடைய மரணத்தினாலும் பாடுகளினாலும் சம்பாதித்த மகிமையில் உனக்கும் பங்கு கிடைக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வாயாக.

31. தியானம்.

(யோவான், 13. 33-35.)

பிரியமான “பிள்ளைகளே, இன்னும் கெரஞ்சுக்காலம் நான் உங்களுடனேகூட இருப்பேன்; நீங்கள் என்னைத் தேடிவீர்கள்; ஆளுமும் நான் போகிற இடத்துக்கு நீங்கள் வரக்கூடாதென்று நான் யூதரோடே சொன்னதுபோல இப்பொழுது உங்களோடும் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்: நான் உங்களில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள். பின்னரே புதிதான சட்டமையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புள்ளவர்களாக இருங்கள். அதிலுள்ளவர்கள் என்னுடைய சீஷர் என்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள் என்று.”

இயேசுவானவர் தமக்குச் சம்பலிக்கும் மரபையும் பாடுகளின் மூலமாயும் வரும் மகிமையைத் தாங்களே சொன்னதைத் தியானித்தோமே. இங்கே அவர் மறு சீஷர்களிடத்தில் செலவு வாங்கிக்கொள்ளும்படி காரணத்தைக் குறித்த குறிப்பாய்ச் சொல்லி அவர்கள் இருக்கொருவர் நடந்து கொள்ளவேண்டியது இன்னின்னது என்று அவர்களுக்கு நற்புதியதாக அருளிச்செய்கிறார். அந்த அறிவு நீங்கள் ஒருவரில் ஒருவர் அன்பாயிருங்கள் என்கிறார். நீங்கள் பொதுவாகச் சிநேகியாமல் நான் உபபடி உங்களைச் சிநேகித்தேனோ அப்படி நீங்களும் சான்ற பட்சமாய்ச் சிநேகிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியதால் அவர் தமது சீஷரை விசேஷித்தபிரகாரம் சிநேகித்ததுபோல அவருடைய சீஷர்களும் விசேஷித்தமுறையாக ஒருவர் ஒருவர் சிநேகிக்கவேண்டும் என்கிறபடியால் இது நலமான கற்பனையாய்ச் காண்கிறது. வேதம் தன்னைப் போலப் பிறனைச் சிநேகிக்கவேண்டும் என்கிறது. கிறிஸ்து

துவோ? சீவர்களுடைய மற்றெல்லானாயும் தம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகமாகச் சிநேகித்துத் தமது சீவனைக்கொடுத்து அவர்களுக்கு நித்திய சீர்தனை உண்டெண்ணினார். இப்படியே அநீதர்களும் ஒருவரை ஒருவர் சிநேகித்தால் தம்முடைய சீவர்கள் என்று எல்லாரும் அறிவார்கள் என்று அவர்களுக்குப் புத்தி சொன்னார்.

ஆத்மாவே!

"நான் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. இயேசு விசுவாசிகளின் அருகில் இருப்பதே அவர்களுக்குள் பூரண சந்தோஷத்தை உண்டாக்குகிறதாய் இருக்கிறது. அப்படியே இயேசுவும் மனித தன்மையின்படி தம்முடைய சீவர்களுக்குக் கொஞ்சக்காலம்மாத்திரம் காணப்பட்டாலும், அவர்களிடத்திலும் மற்றெல்லா விசுவாசிகளிடத்திலும் உலக முடிவுமட்டும் இருக்கிறேன் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார் (மத். 28. 20.). ஆகையால், ஆத்மாவே! நீ இயேசுவைக் காணுகிறந்தாலும் அவர் எப்பெழுதம் உன்னிடத்தில் இருக்கிறார் என்றும், உன்னைப் பார்க்கிறார் என்றும், அவர் உனக்காகப் பரதவிக்கிறார் என்றும், அவர் உன் அழகையையும் உன் குறைப்பாட்டையும் கேட்கிறார் என்றும், உன் இருதயத்தை ஆராய்கிறார் என்றும், அன்புடன் விருந்தி உனக்கு வேண்டிய தாசையைச் செய்து உன்னை இரட்சிப்பதற்கு உன்னை மோட்சத்தை அளிப்பார் என்றும், நீ வியாதிப்பட்டால் உன் உடைய வேதனையைக் கொஞ்சநேரத்திற்குள்ளாக மாற்றிப் பின்பு நித்தியசந்தோஷத்தை அளிப்பார் என்றும், ஒரு தாய் வியாதிக்கு கிற தன் பிள்ளையைவிட்டுப் பிரியாவிருந்து அதை ஆற்றித் தந்துவதுபோல இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும் வேதனையும் கிறவர்களிடத்திலிருந்து, அவர்களை ஆற்றித்தேற்றி இரட்சிப்பார் என்றும் நீ அவரை அருதுகும்பிப் பற்றிக்கொண்டிருப்பாயாக.

2. அன்பு, இயேசுவினிடத்தில் புகழலாய் இருக்கிறவர்கள் இன்னார் என்று தெரிவிக்கிற ஓர் அடைவையாய் இருக்கிறது. அப்படியானால் மெய்த்தேவ பக்கியுள்ளவர்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே கொஞ்சம்பெயர்தான் இருப்பார்கள். பெரியோரிடத்தில் சிறியோருக்கும் சிறியோரிடத்தில் பெரியோருக்கும் சகோதாரரிடத்திலே சகோதாரருக்கும் அன்பு உண்டாயிருக்கிறது மிகவும் புரிதாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள்

மற்றப் பந்துக்களிடத்திலும் அயலாரிடத்திலும் எப்படி அன்புடையவர்களாய் இருப்பார்கள்? கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்களோடே சண்டைசெய்து பகையும் வைராக்கியமும் உள்வார்களாயிருந்து ஒருவரை ஒருவர் கெடுக்க நினைக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் சிநேகமில்லாமையினால் உண்டாயிருக்கிறது. சிநேகம் இருந்தால் எல்லாப் பகையும் விரோதமும் நீங்கிப்போகும். ஆத்மாவே! நீ இயேசுவை நோக்கி, என் இருதயம் எப்பொழுதும் உம்மிடத்திலும் என் சகோதரர்களாகிய பிறரிடத்திலும் அன்பாயிருக்கக் கிறுபதை வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வாயாக. நாம் சகோதரிடத்திலே அன்புகூருகிறபடியால், மரணத்தைவிட்டு நீங்கிச் சீவனுக்கு உட்பட்டிருக்கிறோம் என்ற அறிந்திருக்கிறோம் என்பதை யோவான் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (1 யோவா. 3. 14.). ஆகையால் சகோதாரரிடத்தில் அன்புகூராமையாய் இருக்கிறவன் மரணத்தில் நிலைகொண்டிருக்கிறான் என்று அறியவேண்டும். மறுபிறப்பை அடைந்தவன் மெய்யான அன்புடையவனாய் இருக்கிறபடியால் அந்த மெய் அன்பை உடையவர்கள் மாத்திரம் மறுபிறப்பையும் குணப்படுத்தலையும் விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்களே அல்லாமல் மற்றவர்கள் எல்லாரும் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல என்று அறிவார்.

ஜெபம்.

ஆ எங்கள் இயேசுவே! நாங்கள் பிறரை நம்புகிறோம். நமில் நிமித்தம் சிநேகிக்க விரும்பாமல் நவரர் எங்களை அன்பையாய் சிநேகித்ததுபோல நாங்கள் எங்கள் பிறரைச் சிநேகிக்கும்படிக்கு உமது சிநேகித்த கற்பனையை எங்கள் இருதயத்திலே பதிய எழுதியருளும். எங்கள் எங்கள் பிறரின் நன்றிகட்ட குணத்தை அறிந்து அந்நோப புறக்கணிக்க விரும்பாமல், உமது பரிசுத்த கற்பனையாகிய இரட்சச் சிநேகித்தையே விரும்பி இருக்கவும் உம்மைப் பின்பு செல்லவும் எங்களுக்குப் பல ஊதத் தந்தருளும். ஆமென்.

32. தியானம்.

(யோவான், 13. 36-38.)

“சீமோன் பேதுரு அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் எங்கே போகிறீர் என்று. இயேசு அவனுக்குப் பிரதீபுத்தரமாக: நான் போக இடத்துக்கு இப்பொழுது நீ என் பின்னே வரக்கூடாது, பிறகு என் பின்னே வருவாய் என்றார். பேதுரு அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே, நான் இப்பொழுது உமக்குப் பின்னே என் வரக்கூடாது? உமக்காக என் ஜீவனையும் கொடுப்பேன் என்று. இயேசு அவனுக்குப் பிரதீபுத்தரமாக: எனக்காக உன் ஜீவனைக் கொடுப்பாயோ? சேவல் கூவுகிற தற்கு முன்னே என்னை மூன்றதாம் மறுதலிப்பாயென்று, மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.”

இயேசுவானவர் தம்முடைய சீஷர்களோடே நான் சிலகாலமாகத் திரும்பி உங்களுடனே இருந்து பின்பு உங்களை விட்டுப் பிரிந்துபோவேன் என்றும், நான் போகும் இடத்திற்கு நீங்கள் வரக்கூடாது என்றும் சொல்லிவிட்டு அவர்களிடத்தில் அனுப்பிவித்துக்கொண்டதற்குக் கேட்க விரும்புவதற்கு இயேசுவானவருக்குப் பேதுருவுக்கும் உண்டான சம்பாஷணை இன்னும் என்ன சாதிப்போமாக. கிறிஸ்து சொல்லிய இந்த வார்த்தை பற்றி பேதுரு, ஆண்டவரே நீர் எங்கே போகிறீர் என்று அவன் இயேசு எவ்விடத்திற்காவது பிரயாணம் போகிறதா? நினைத்தானே அல்லது யூதா அவனை காட்டிக் கொடுப்பான் என்று நினைத்தானே அவன் அறிந்திருந்தபடியால் அவர் பரிசுப்போகிறார் என்று நினைத்தானே தெரியவில்லை. ஆனால் அவன் தன் சீவனை அடிகாக்கக் கொடுப்பேன் என்று. இயேசு போகும் இடத்தில் பெரிய மோசம் சம்பவிக்கும் என்று அவன் நினைத்து, நீர் எங்கே போகிறீர் என்று கேட்டதுபோலக் காண்கிறது. தற்கு அவர் நான் போகிற இடத்திற்கு நீ இப்பொழுது எனக்குப் பின் செல்லக்கூடாது என்றார். அது நாம் மாணம் மையப்போகிறோம் உன் வாழ்நாட்களின் ஒட்டம் இன்னும் முடியாத படியாலும் நீ இன்னம் திடப்படுத்தபடியாலும் நீ இப்பொழுது எனக்குப் பின் செல்லமாட்டாய். பரிசுத்த ஆவி உன்

மேல் ஊற்றப்பட்டபின்பு எனக்குப் பின் செல்லத் திராணியுள்ளவருவாய் என்ற கருத்துப்போலக் காண்கிறது. நினைவே நாம் அறிகிறது என்னவெனில், இயேசு தமது மாணத்தைக்குறித்துக் கருக்கமாய்ப் பேசினாரே அல்லாமல் மற்றப்படி தமது பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகத்தின்படி தம் நமக்காகக் குற்றமற்ற ஆடாகச் சிலுவையில் பலியிடப்போகிறதைக்குறித்து இவ்விடத்தில் விஸ்தாரமாய்ப் பேசவில்லை என்று அறிகிறோம். பேதுரு இப்பொழுது நம்முடைய ஆண்டவராக இயேசுவுக்குப் பின் செல்லக்கூடாமல் இருக்க, அவன் என் அறியாமையினாலே தன் சுய புவனத்தை மிகவும் நம்பி அயருடைய வார்த்தைகளுக்கும் மறு உத்தரவாக உமக்காக உன் சீவனையே கொடுப்பேன் என்றான். ஆகிலும் யூதா உமமைக் காட்டிக் கொடுக்கச் சத்துருக்கள் உமமைப் பிடிக்க உமதுமேல் விழும்பொழுது நான் உம்முடைய சீவனைத் தப்பப்பண்ண என் சீவனைக் கொடுப்பேன் என்று சொன்னது போலவும் காண்கிறது. இயேசு அவனை நோக்கி நீ எனக்காக உன் சீவனைக் கொடுப்பாயா என்றார். பலனற்ற மனிதனாகிய நீ மெய்யான சீவனுள்ள தேவனாகிய எனக்காக யூபடிச் செய்வாயோ என்றும் அது இன்னம் உன்னாலே ஆகாது, சாதிக்கிறது இன்னது என்று உனக்கு இன்னம் தெரியாது, உன்னுடைய பலத்தாழ்ச்சியும் உன்னுடைய இடறுதலும் உனக்குத் தெரியாது என்றும் சொன்னதுபோலாயிற்று.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது”

1. சீமோன் பேதுருவுக்குள் மிகுதியாய்ப் பேசுகிற குணம் இருந்தது. அதை அடிக்கடி காண்கின்றோம். ஓர் மனிதனுடைய வார்த்தையால் அவனுடைய இரத்தயத்தை அறிகிறோம். அகேசு அகிசமாய்ப் பேசுகிறதினால் அநேக பாவங்களுக்குக் காரணமாகிறார்கள் (யாக். 3. 10.). ஆகையால் ஆத்மாவே! பிரமாணமாய்ப் பேசப் பழகு. கெட்ட வார்த்தை ஒன்றையும் உன் வாயிலிருந்து புறப்பட ஒட்டாதே. மற்றவர்களை எழுப்பாதற்கு ஏதுவான சலவ வார்த்தை உண்டானால் அதை மாதிரி கேட்டவர்களுக்குப் பிரயோசனமாக பேசிக்கொள் (எபே. 4. 29). உன்னைப் புகழவும் உன் மேல் மற்றவர்கள் பிரியமாயிருக்கவும் அநேகமாய்ப் பேசுவாயாகில் பாவம் உண்டாகுகிறதற்கு இடமாயிருக்கும். அநேகமாய்ப் பேசுகிற

வர்களிடத்தில் பாவம் இல்லாமல் இருக்கமாட்டாது என்று சீராக எண்பவர் சொல்லுகிறார். வீண்வார்த்தைகளைப் பேசாமலிருப்பதே மெய்க்கிறிஸ்தவர்களுடைய கடமையாயிருக்கிறது. எப்பெழுதும் பேசப்போகிறதைக்குறித்து முன்னமேயோ சிந்திப்பேசுவாயாகில் பேசுகிற உனக்குப் பாவம் உண்டாயிருக்கமாட்டாது.

2. சீசாதனை, பாடு, உபத்திரவம், சிலுவை, பேராட்டம் வரும்முன் அவைகளைச் சகிக்க நாம் பலனுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம் என்றும், அல்லது பலவீனராய் இருக்கிறோம் என்றும் அறிந்துகொள்ளக் கூடாதவர்களாய் இருக்கிறோம், பேதரு கிறிஸ்துவைப் பின்செல்லுகிறதற்குத் தான் பலனுள்ளவனாய் இருக்கிறதாக நினைத்து நான் இப்பொழுது உன்மைப் பின்செல்லக் கூடாதோ என்று கேட்டான். உபத்திரவம் வரும்முன் சிலர் வீண்பெருமையாய்ப் பேசுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பிறர் மரணாவஸ்தை முதலாகிய வேதனை அடைந்து கண்ணீர்விட்டுப் பரதவிக்கும்பொழுது எங்களுக்கு இவைகள் சம்பவித்தால் நாங்கள் இப்படிச் சலங்கமாட்டோம். ஆயிரியமாய் இருப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நெருப்பில் விழாதவனுக்கு அது இப்படிச் சுடும் என்று தெரியாது. ஆறு குளம் முதலிய தண்ணீரில் இறங்காதவனுக்கு அதின் ஆறும் இவ்வளவு என்றும் தெரியாது.

3. தேவ சிநேகமாகிய இரக்கம் நம்முடைய பலவீன குற்றங்கள் எல்லாவற்றையும் பொறுமையோடே சகிக்கிறது. அப்படியே இயேசுவும் சிநேகமும் இரக்கமும் உள்ளவரானபடியால் பேதருவினுடைய பலவீன இருதயத்திலிருந்து உண்டான துன்பமுள்ள வார்த்தையின் நிமித்தம் அவனைக் கோபிக்காமல், பேதருவே! எனக்காக உன் சேவனைக் கொடுப்பாயோ என்றார். சேவனை விடுகிறது இன்னது என்றும், சிந்தனை என்னிறது இன்னது என்றும் அறியாமல் பூர்வ காலத்தில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் கிறிஸ்தவர்களாகத் தங்கள் சேவனைக் கொடுப்போம் என்றும், இரத்தச் சாட்சிகளாய்மரிக்க வேண்டும் என்றும் தங்கள் வாயினால்மாதிரம் சொல்லி, நெருப்பையும் சவுக்கையும், உருவின பட்டையங்களையும், பலத்த கயிறுமுதலியவைகளையும் கண்டு பயப்பட்டு ஓடிப்போனார்கள். மேலும் சிலர் தாங்கள் அதிக உறுதி உள்ளவர்கள் என்றும், பாடுகளைச் சகிக்கச் சமர்த்தர் என்றும், பொல்லாதும் அல்லாமல் பவுர்துள்ள ஐயர் (198-ம்) பிரார்த்தனையில் “சத்தருக்கள் யாவையும் சேவனைத்தானும் வாங்கினாலும் கெடோம்”

என்று புழினைவைக்காத தாங்கள் நன்றாய் அறிந்தவர்களைப் போல் சூரத்த சத்தமாய்ப் பாடுகிறார்கள். தேவன் நம்மைத் தண்டித்தால் நமக்கு எவ்வளவு வருத்தம் இருக்கிறது? ஆனதால் நம் நம்மை எவ்வளவும் அறிந்துகொண்டவர்கள் அல்ல. வேண்டாம், நமக்கே நன்றாய் விளங்குகிறது. நாடி பலவீனராயும் சூரத்த சுமைகளைச் சுமக்கமாட்டாதவர்களாயும் தருக்கிறபடியால் நமக்கு இரக்கம் செய்ய நம்முடைய பரமநிகர்ப்பனுடைய அன்பு நமக்கு வேண்டுவதாயிருக்கிறது.

33. தியானம்

(லூக்கா, 22. 31-34.)

“பின்னும் கர்த்தர்: சீமோனே, சீமோனே, இதோ; கோதுமையைச் சுளகினால் புடைக்கிறதுபோலச் சரத்தான் உங்களைப் புடைக்கிறதற்கு உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டான். நாளை உன் விசுவாசம் ஒழிந்துபோகாதபடிக்கு உனக்காக வேண்டிக் கொண்டேன்; நீ குணப்பட்டபின்பு உன் சகோதரரை ஸ்திரீப்படுத்தி என்றார். அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே, காவலிலும் சரவிலும் உம்மைப் பின்பற்றிவர, ஆயத்தமாயிருக்கிறேன் என்றான். அவர் அவனை நோக்கி: பேதருவே, இன்றைக்குச் சேவல் கூவுகிறதற்குமுன்னே நீ என்னை அறிந்திருக்கிறதை மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாய் என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.”

அவர் மெய்யாகவே மெய்யாகவே என்கிற சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்வதுபோல் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கும்பொழுதும், சீமோனே, சீமோனே என்று இரட்டித்துச் சொல்வதில் அவனுக்கு அதிக கவனத்தை உண்டாக்கப் பார்த்தார். இயேசுவானவர் எதையாவது உறுதிப்படுத்திப் பேசும்பொழுதெல்லாம் இப்படியே இரட்டித்துச் சொல்லுகிறார். அப்போஸ்தலர்கள் தங்களில் யார் பெரியவன் என்கிற வாக்குவாதங்களை பேசி முடித்தபின்பு மேற்சொல்லிய காரியம் நடாத்தபடியால் சரத்தான் அக்கலகத்தைப் பெரியதாய் மூட்டிவிடவும், அவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் பகைஞர்களாவதினால் கூட்டங் கலந்துபோகவும் நம்பிக்கை அற்றுப்போக

வும் பண்ணுகிறதற்கு உத்தரவு கேட்டதாய்த் தோன்றுகின்றது. இயேசுவானவர் இங்கே குறிப்பாகச் சொல்லுகிறார் என்று எண்ணவேண்டியதாய் இருக்கிறது. என்னென்றால் அவர் கோதுமையை வயச் சுவிசினால் புடைக்கிறதுபோல் உங்களைப் புடைக்கும் பரிசாத்தான் உத்தரவுகேட்டான் என்றார். சளகு என்பது இரவிலேயே ராயிருக்கிறது. கோதுமையை வேருகவு பதனா வேருகவும் புடைக்கிற சளகும், கல்லுகள் அதிலேதானே இருக்கக் கோதுமானை மாதிரி மேலேவீழப் புடைக்கிற சளகுமாய் இப்படியே பரிசானவன் அவர்களில் கலகம் எப்பொழுதும் இருக்கவும் அவர்களை ஒருவனாவீட்டு ஒருவரைப் பிரிக்கவும் உத்தரவு கேட்டான். அன்றியும் இயேசுவனைப் பிடித்துக்கொண்டு போனபின்பு இயேசுவானவர் மேசியாவல்ல என்பதை அவர்கள் இருதயத்தில் உணர்வதை அவர்களில் விசுவாசம் கிளையும் நம்பிக்கை இல்லாமல் செய்யவும் அவர்கள் உலகத்தில் யாதொரு நற்காரியங்களைச் செய்ய சக்தி அற்றவர்களாக்கவும் அவர்கள் இருதயத்தில் கலகத்தை உண்டிப்பண்ணவும் கேட்டுக்கொண்டதாயும் விளங்குகிறது. நானே உன் விசுவாசம் ஒழிந்துபோகாதபடிக்கு உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன் என்பதில் பரிசாதினுடைய தூக்கிற் துன்பை இயேசுவானவர் அறிந்து தமது சீஷர்களுக்கு வெளிப்படுத்தி அவர்கள் அந்தச் சாத்தானுடைய சோதனைக்கு இடங்கொடாமல் செபத்தியானங்களிலே உறுதியாய்த் தரித்திருந்து தேவனுடைய உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறார். இன்னம் அவர் தாம் பிடிக்கப்படுவதற்குச் சற்றே நேரத்திற்கு முன்னேயும் சீஷர்களுடனே பல முறை நீங்கள் விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணவேண்டும். என்ற கற்பிக்கிறார். அல்லாமலும் பரிசாதினுடைய சோதனைப்போது சளகினால் புடைக்கிறதுபோலப் புடைக்கிறதாம். மேலும் உன் விசுவாசம் ஒழிந்துபோகாதபடிக்கு உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன் என்பதில் பேதுருவுக்காக விசேஷமாக வேண்டிக்கொண்டிருக்கலாம். பேதுரு பிரதான ஆசாரியருடைய வேலைக்காரிடத்திலும் இயேசுவின் சத்தருக்கிடத்திலும் அகப்பட்டு மோசத்திற்குள்ளாக எதுவாகும்பொழுது அவன் சீக்கிரமாய் விழித்துக்கொள்ளும்படி அவர் இப்படி வேண்டிக்கொண்டார். அவனுடைய இடந்தல் மிகவும் பயங்கரமானதாயிருந்தது. அவைகளிலிருந்து அவன் சீக்கிரமாய்த் திரும்புகிறதற்கு அந்த ஜெபம் அவனுக்குத் துணையாய் இருந்தது. அன்றியும் அவர் அந்தப்படி நீ இனிமேல் ஐனந்தி

ரும்பின் பின் உன் சகோதரனை ஸ்திரிப்படுத்தவாயாக என்றார். அந்தப்படி பேதுரு மற்ற அப்போஸ்தலனையும் விசுவாசிகளையும் திடப்படுத்தித் தேவனுடைய அன்பையும் ஆத்திரத்தையும் உதவியையும் மகிமைப்படுத்தவும் இயேசுவினுடைய மன்றாட்டின் பலத்தினால் எல்லாச் சோதனைகளையும் மேற்கொள்ளவும் என்கிற தேதியத்தை அறிவிக்கவும் விசுவாசிகளை எழுப்புவதற்கும் வேண்டியதாயிருந்தது. பேதுரு இவைகளைக் கேட்டும் சீமோன் என்கிற நாமத்தின் அர்த்தப்படி களாமலும் தன் இருதயத்தில் பதியவைக்காமலும் அவன் துணிதரமாய் அவரை நோக்கி, உம்முடனேகூட நான் காவலிலும் சாவிலும் வர எத்தனமாய் இருக்கிறேன் என்றான். கிறிஸ்து அவன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றமாட்டான் என்றும், தான் துணிவாகச் சொன்ன சபதத்திற்காகப் பின்பு வெட்கப்படுவான் என்றும் அவன் இன்று இரவிலே தானே சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே காவலுக்கும் மரணத்திற்கும் பயந்த நான் இயேசுவை அறியேன் என்று சொல்லுவான் என்றும் அவர் அறிந்திருந்தபடியால், அவர் அவனை நோக்கி; பேதுருவே! இன்று சேவல் கூவுகிறதற்குமுன்னே நீ என்னை அறிந்திருக்கிறதை மூன்றாம் மறுதலிப்பாய் என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

ஆத்மாவே!

“நீ இதனால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. எச்சரிப்பை அலட்சியம் செய்யலாகாது. பேதுரு வோடே உண்மையான அன்பாகிய இயேசுவானவர் சீமோன் சீமோனே என்று அவனுடைய பெயரை இரட்டித்திருக்கல்ல அவனை எச்சரித்தார். இது இரட்டை அம்பைப் போல அதிகமாய் உருவத்தக்கதாய் இருந்தது. ஆத்மாவே! உன்னுடைய ஆதம்போதகராகிய கிறிஸ்துவானர் நீ அகப்பட்ட பொல்லாங்கைவிட்டு நீங்கும்படி உனக்கு எச்சரிப்பாரானால் பெருமையாயும் ஆணவமாயும் அதற்குச் செவிகொடாமல் இப்போதே. மரணத்திலிருந்து சேவனுக்கும் கேட்டிலிருந்து வாழ்வுக்கும் அவர் அழைக்கிறதை எண்ணிக்கையோடு கேட்பாயாக. இப்பொழுது கல்ல சமயமாய் இருக்கவில்லை என்றும் இனிமேல் வேறே சமயத்தில் ஆகட்டும் என்றும் எண்ணாதே. நியாயத்தீர்ப்புக்கு உன்னை ஆயத்தம்பண்ணப்பார். எச்சரிக்கப்பட்டும் பாவத்தைவிட்டுத் திரும்பாதவன் அதிக பாவத்திற் செய்கிறவன் ஆவான்.

2. பிசாசானவனுக்குப் புடைக்கிற களஞ் பலப் பவிதமாய் உண்டாயிருக்கிறது. அவைகளால் அவன் புனிதனாய் புடைக்கிறான். எப்படியென்றால், தாய் தகப்பன், தமயன் தம்பி, தங்கை தங்கை, பந்துக்கள் இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பகைஞராகும்படி விரோதத்தையும் கலகத்தையும் உண்டி பண்ணி ஜீவ்விதமாய்ப் புடைக்கிறான். ஒருவரோடொருவரைச் சேர ஒட்டாமல் பிரிந்துபோகப் பண்ணுகிறான். இப்படியே இந்த உலகத்தில் நடக்கிறதைக் காண்கிறோம். பிசாசு உன்னுடைய கருத்தைத் தன் களத்தில் புடைக்கிறதற்குக் கண்ணிவைக்கிறதை நீ காணும்பொழுது அதற்கு இடங்கொடாமல் இருக்கப் பிரயாசப்படு. மேலும் பிசாசினுடைய களஞ் என்பது தேவன் உண்டோ என்றும், இயேசுவின் இரத்தம் பாவிகளுக்குப் பலிக்குமோ என்றும், பாவங்கள் மன்னிக்கப் படுமோ என்றும், விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு மோட்சம் அகப் படுமோ என்றும் சந்தேகிக்கச் செய்கிறதேயாம். இப்படிப்பட்ட சந்தேகமான நினைவுகளை மனதில் தோன்றப்பண்ணுவதும் அல்லாமல் ஆத்மாவுக்கு ஞானப்பிரகாரமாய் இருக்கும் போராட்டங்களை உண்டுபண்ணி இரவும் பகலும் தூங்க ஒட்டாமற் ஜெபம், வேலை முதலியவைகள் செய்ய மிகவும் தடைபட உண்டுபண்ணுகிறதும் களத்தில் புடைக்கிறதாயிருக்கிறது.

3. இயேசுவின் விண்ணப்பம் ஞான போராட்டத்துடனே ஜெபம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு மிகவும் ஆதரவாய் இருக்கிறது. ஆத்மாவே! நீ உறுதியாய்த் தரித்திருந்து ஜெபம்பண்ணு. நீ மாதிரிச் செபம்பண்ணுகிறாய் என்று நினைவாதே. பரிசுத்த ஆவியும் உன்னுடனே பெருமூச்சு விடுகிறார். உன் ஜெபம் மிகவும் பலவீனமுள்ளதாயிருக்கிறது என்றும், தேவனிடத்திற்குப் போகமாட்டாய் என்றும் எண்ணாதே. இயேசுவின் உணக்கை விண்ணப்பம்செய்து உன்னுடைய ஜெபத்தைத் தேவன் கேட்கப்பண்ணுகிறார். அவர் தம்முடைய விண்ணப்பத்தினாலே உன்னுடைய பலவீன ஜெபத்திற்குப் பலன் உண்டாகப்பண்ணுகிறார். இது உண்மையாய் உணர்தரப்படுகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆதரவாயிருக்கிறது! ஒருவன் பாவம் செய்தாலும் நீதிபரையிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து என்னும் காரிய கர்த்தர் மகிழ்ச்சிக்குப் பிதாவனிடத்தில் இருக்கிறார். (1 கொலா. 2. 1.)

4. ஞான காரியங்களைக்குறித்துப் பெருமை பாராட்டுகிறதும் மிகவும் மோசத்திற்கு ஏதுவான கோவாயிருக்கிறது. ஆண்டவரே! உம்முடனே கூட நான் காவலிலும் சாவீதும் வா

எத்தனையோ இருக்கிறேன் என்று பேதுருவான் பொழுது கிறிஸ்துவானவர் அவனுக்குச் சொன்ன புத்தியை அவர்களுத்தில் கையாமல் போனான். இப்படி அநேகர் காரியங்களில் பெருமை பாராட்டுகிறதினாலே மோசத்திற்கு உண்டாகித் தேவனிடத்தில் இரக்கத்தையும் கிருபையையும் கெட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆத்மாவே! உன் சொந்த பரிசுத்த ஜெபத்தையும் நம்பாதே. ஜெபத்தியானங்களில் எப்பொழுதும் உறுதியாய்த் தரித்து விழித்திருந்து, என் தேவனே! உம்முடைய கிருபையினாலேமாதிரி நான் ஜீவிக்கிறேன். நீர் என்னைப் பலப்படுத்தவேண்டும். உம்முடைய கிருபை என்னைத் தாங்காவிட்டால் பிசாசானவனுடைய என் சத்துரு என்னைக் கெடுத்துப்போவான் என்று ஜெபம்பண்ணக்கடவாய்.

34. தியானம்.

(லூக்கா, 22. 35-38.)

பின்னும் “அவர் அவர்களை நோக்கி: நான் உங்களைப் பண்ப்பையும் சாமான்னையும் பாதரட்சைகளும் இல்லாமல் அனுப்பினபோது, ஏதாவதும் உங்களுக்குக் குறைவாயிருந்ததா என்றார். அவர்கள், ஒன்றும் குறைவாயிருந்ததில்லை என்றார்கள். அதற்கு அவர்: இப்பொழுதோ பண்ப்பையும் சாமான்னையும் உடையவன் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளக்கடவன்; பட்டியம் இல்லாதவன் தன் வஸ்திரத்தை விற்று ஒன்றைக் கொள்ளக்கடவன். அக்கிரமக்காரரில் ஒருவனாக எண்ணப்பட்டுள்ளார் என்று எழுதியிருக்கிற வாக்கியம் என்னிடத்தில் நன்றிவேறவேண்டியதென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். என்னைப்பற்றிய காரியங்கள் முடிவுபெறுங்காலம் வந்திருக்கிறது என்றார். அதற்கு அவர்கள்: ஆண்டவரே, இதோ, இங்கே நிரண்டு பட்டியம் இருக்கிறது என்றார்கள். அவர்: போதும் என்றார்.”

இவ்வாறு அவர் அவர்களுக்கு நீங்கள் இதுவரையிலும் பிரயாணம்பண்ணினீர்களே. அப்பொழுது பண்ப்பையும் சாமான்னையும் வஸ்திரங்களும் உங்களிடத்தில் இல்லாதிருக்கிறாயோ? யாதொரு குறைவு வந்ததா? பாதரட்சைகளில் பிராமல் வஸ்திரங்களில் போனபொழுது உங்களுக்கு

குத்துன்பங்கள் பந்ததா? உங்களுக்கு வேண்டியவைகள் எல்லாம் அங்கத்தே குறைவில்லாமல் கிடைக்கவில்லையா? உங்களுக்கு உலகமும் முதலானவைகள் இல்லாதபொழுது அங்கத்தே தர்மவான்கள் வஸ்திரங்களையும் பாதரசங்களையும் மறைவைகளையும் கொடுத்தார்களே என்கிறதாக, உங்களுக்கு ஏதாவதும் குறைவாயிருந்ததா என்றார். நான் சிலுவையில் அறைபுண்டு மரித்து உயிரோடு எழுந்த பரமண்டலத்திற்கு எழுந்தபின்ன பின்பு எல்லாக் காரியங்களும் வேறுவிதமாயிருக்கும். யூதர்கள் உங்களைப் பகைத்துத் துன்பப்படுத்துவார்கள். அவசவாசமுள்ள அஞ்ஞானிகளும் உங்களுக்கு இடறல் செய்வார்கள். அன்றியும் நீங்கள் பலபல தேசங்களுக்கும் வனந்தரங்களுக்கும் போகவேண்டியதும்ன்றி, காற்றிலும் மழையிலும் வெயிலிலும் வருத்தப்படவேண்டியதாயிருக்கும். ஆகையால் பண்ப்பையையும் சாமான்பையையும் உடையவர்கள் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளக்கடவர்கள். சத்தி இல்லாமல் இருக்கிறவன் தன் வஸ்திரத்தை விற்று ஒன்றைக்கொள்ளக்கடவன் என்றும் சொல்லுகிறார். திருச்சபை சரித்திரங்களிலும் அப்போஸ்தலர் நடபடியிலும் சீஷர்கள் ஆயுதங்களோடு தரித்துக்கொண்டவர்களாய்ப் போய்ச் சத்துருக்களுடனே போர் செய்தார்கள் என்றும், ஆயுதபரிட்சையிலே வல்லவர்களாயிருந்தார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கவில்லை. ஆகையால் இதற்கு ஞான அர்த்தம் இருக்கிறதென்று எண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். இயேசுவானவர் சொன்ன இந்த ஞான அர்த்தத்தை அவர்கள் அறியாமல் ஆண்டவரே! இதோ, இரண்டு சத்திகள் இருக்கிறது என்றார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி அவைகளே போதும் என்றார். நாம் சொல்லுகிற ஞான அர்த்தத்தை நீங்கள் அறியாமல் சரித்திரக்கு ஏற்ற சத்தியைக் குறித்துப் பேசுகிறீர்களே. அந்தமட்டும் போதும்: அமைந்திருங்கள் என்று சொல்லுகிறதேபோலக் காண்கிறது.

ஆத்மாவே!

"நீ இடுஞல் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. தேவனுடைய விசாரிப்பு புகழ்ப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறது. சீஷர்கள் பண்ப்பையும் சாமான்பையும் பாதரசங்களில்லாமல் பிரயாணமாய்ப் போனபொழுது அவர்களுக்கு ஒருக்காலும் ஒரு குறைவுமில்லாமல் தேவன் விசாரித்தார். அப்படியே தேவன் தகப்பனைப்போல நமக்கும்

ஒரு குறைவுமில்லாமல் விசாரித்துக்கொண்டு வருகிறார் என்று எண்ணி அவருக்குப் புகழ்ச்சியெய்யுண்டும். நாம் எழைக்கிறாகவும் நிருவாணிகளாகவும் இவ்வுலகத்தில் வந்தோமே, அல்லாமல் யாதொன்றும் கூடக் கொண்டவரவில்லையாம். நாம் சிறுபிள்ளைகளாய் இருக்கும்பொழுது நம்முடைய தாய் தகப்பன்மனாகக்கொண்டு நம்மைக் காப்பாற்றினார். நாம் பெரியவர்கள் ஆனபொழுது தமது சுவின் கிணற்றைத்திறந்து நன்மைசெய்து காப்பாற்றி ஆதரிக்கிறார். ஆகையால் நாம் தேவனுடைய ஞானத்தையும் கிருபையையும் புகழ்ந்து அவரை மகிமைப்படுத்தவேண்டும். ஆத்மாவே! நீ உன்னைக் காப்பாற்றுவதற்குப் புத்திபோதாத நாளிலே உன்னைக் காப்பாற்றினார். நீ நினைவாதவைகளையும் அவர் உனக்குக் கொடுத்தார். ஆகையால் நீ உன் பரம தகப்பனாகிய அவரையே புகழ்ந்து துதிசெய்து அவரிடத்தில் உன்னுடைய முழு நம்பிக்கையும் வைப்பாயாக.

2. நாம் நீதிமான்களுடைய வரிசையிலே சேரும்படி, நீதிமானாகிய கிறிஸ்து அக்கிரமக்காரர்களுடைய தொகையிலே சேர்க்கப்பட்டார். அவர் உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டிக்குட்டியாயிருக்கிறார் (யோவா. 1. 30.). அவர் பாவத்தினால் நமக்கு வரக்கடவதாகிய ஆக்கினையைத் தாம் சுமந்தார். நாம் இதிலே அக்கிரமக்காரராய் இருக்கிறோம் என்று அறியப்படுகிறோம். தேவன் நடுத்தீர்வை நாளிலே உண்மையாய்க் குணப்பட்டிராதவர்களைப் பார்த்து இந்தப் பெயரிட்டுத் தம்மை விட்டு அப்புறம் போகச்சொல்வார். அதாவது, அக்கிரமக்காரரே, என்னை விட்டு அகன்று போங்கள் என்பதாம் (மத். 7. 23.). கிறிஸ்துவால் விசுவாசிகளுக்குப் பிதாவண்டைக்குப் போகிறதற்கு வழி உண்டாயிற்று. அவருடைய திரு இரத்தத்தினாலே நமக்குப் பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு உண்டாயிருக்கிறது (கொலோ. 1. 15.). அவரைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே நாம் நீதிமான்களாகி (ரோ. 5. 1.) நாம் பரிசுத்தமானவர்களாய்த் தேவனால் சிடுகிக்கப் பட்டவர்களுமாய் அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவோம். நம்முடைய பாவமும் நிர்த்தையுமாகிய ஆக்கினையைக் கிறிஸ்து தாமே ஏற்றுக்கொண்டதால் அவருடைய உத்தரவாதமும் புண்ணியபுலனும் நீதியும் நமக்கு உண்டாயின. நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படி பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவம் ஆக்கினார். (2 கொரி. 5. 21.)

ஜெபம்.

அன்புள்ள இரட்சகரே, நாங்கள் இவ்வுலகத்திற்கு அடுத்த உயையான காரியங்களில் செக்கி அதை விரும்பி இராமல், மறுமையின் நித்திய பாக்கியத்தை விரும்பித் தேவாரால், பெற்றுக் கொண்ட சகல நன்மைகளுக்காக நன்றியறிந்த இருசயத் துடனே எங்கள் காலத்தைப் பன்னிடம்படி கிருபைசெய்த ருளும் வாயி. ஆமென்.

35. தியானம்.

(மததேயு, 26. 30-32.)

“அவர்கள் ஸ்தோத்திரப்பாட்டைப் பாடினபின்பு, ஒலிவமலைக்குப் புறப்பட்டுப்போனார்கள். அப்பொழுது, இயேசு அவர்களை நோக்கி: மேய்ப்பனை வெட்டுவேன், மந்தையின் ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, இந்த இராத்நிரியிலே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிமித்தம் இடறலடைவீர்கள். ஆகிலும் நான் உயிர்த்தெழுந்தபின்பு, உங்களுக்கு முன்னே கவிலேயாவுக்குப் போவேன் என்றார்.”

இங்கே இயேசுவானவர் மரணத்தின் வழியாய்ச் சேஷர்களை விட்டு நீங்குகிற செய்தியை அவர்களுக்கு அறிவித்துத் தாம் மரணத்தின் வழியிலே நடந்தும் அவர்களுக்கு எச்சரிப்பை உண்டு பண்ணத் தொடங்கினார். அவைகளில், (1) சேஷர்கள் தம்மைக் குறித்து இடறல் அடைகிற செய்தியையும், (2) தாம் அடையப்போகிற மரணத்தையும் அவர்கள் தம்மைவிட்டு ஒடிப்போகுதலையும், (3) தமது உயிர்த்தெழுதலையும் குறித்துச் சொல்லுகிறார். பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிட்டதே தவிர நம்முடைய அருளிச்செய்து பின்பு உத்தம பலியாகத் தம்மையே பலியிடும்படியாகப் புறப்பட்டுப்போனார். நம்முடைய பாவங்களுக்காகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுக்கும்படியாகத் தோத்திரப்பாட்டைப் பாடினபின்பு* அவர் தமது வழக்கப்பின்படி

* அவர் அப்பொழுது பாடின தோத்திரப்பாட்டுகள் 113-ம் சந்தேகம் தொடங்கி, 118-ம் சந்தேகம் வரையிலும் உள்ளவைகள். 113, 114 இவ்விருண்டு சந்தேகங்களும் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிடுதற்கு முன்னும் மற்ற நான்கு சந்தேகங்களும் அவைச் சாப்பிட்டபின்னும் பாடப்படுகின்றவைகள் என்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு ஒலிவமலைக்குப் போனார். அவர் இராச்செபத்தை சனசந்தடி இல்லாமல் அமைதலாயிருக்கிற இடத்தில் இருந்துகொண்டு செய்யும்படிக்கு அங்கே போனார். அவர் அந்த மலையினிடத்தில் இருக்கிற கெத்செமனே என்கிற தோட்டத்திற்குப் போனார். எருசலேம் பட்டணத்திற்கு அது இருதூறு அடி தூரம் இருந்தது. இப்படி இயேசுவானவர் போகும்பொழுது சேஷருடனே பேசி, இந்த இராத்நிரியில் நீங்கள் எல்லாரும் என்னைக்குறித்து இடறல் அடைவீர்கள் என்றார். நாம் மேய்ப்பனை வெட்டுவோம் என்கிற வார்த்தை அந்த இராத்நிரியில் நிறைவேறிற்று. வெட்டினவர் தேவன்; வெட்டப்பட்டவராகிய மேய்ப்பன் கிறிஸ்து. அந்த வெட்டு அல்லது அடி, தகப்பன் தன்பிள்ளையைச் சீர்திருந்துவதற்கு அடிக்கிற அடியாக இருக்கவில்லை. அது கொடிய தப்பித்திற்காகத் தண்டிக்கிற அடியாக இருந்தது. அதைப்பற்றியே கத்தியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கத்தியோ பிள்ளைகளை அடிக்கிறதற்கு ஏற்றதாயிராமல் சத்தருக்களை இரத்தம் ஒழுக வெட்டுகிறதையும் மரணத்தை உண்டு பண்ணுகிறதாயும் இருக்கிறது. இயேசுவானவரைக் காயப்படுத்தி மரணம் அடையச் செய்தவைகள் யூதர்களுடைய ஆணிகளும் சுட்டிகளுமாயிருந்தன. இங்கே சொல்லுகிற அடி அவர் பிடிபட்டுப் பாடுபடுதலாம். அவர் பிடிக்கப்பட்டபொழுது சேஷர்கள் அவனாவிட்டுச் சிதறிப்போனதே மேய்ப்பனை விட்டு அவர்கள் சிதறிப்போனதாம். அவர் இப்படிப்பட்ட துக்கமான செய்தியை அவர்களுக்குச் சொல்லும்பொழுதே அவர்களுக்கு ஆறுதலாக நானே எழுந்திருந்தபின்பு உங்களுக்கு முன்னே கவிலேயா நாட்டுக்குப் போவேன் என்றார். அப்படியே அவர் தம்மை அடித்த பிதாவாகிய தேவனாலே மூன்றாம்நாள் எழுப்பப்பட்டு அவர் அவர்களுக்குத் தரிசனமாய் அவர்களுடனே நார்பதுநாள் வரையிலும் சஞ்சரித்தார்.

ஆத்மாவே!

“நீ இவ்வுலக கவனிச்சுவேண்டியதாவது.”

1. இயேசுவானவர் ஒலிவமலையின் அருகில் இருக்கிற கெத்செமனே என்னும் தோட்டத்திற்குப் போனார். அது அவருடைய ஜெப அறையும் போர்க்களமும் ஜெயத்தலமுமாயிருந்தது. ஆத்மாவே! இப்படியே நீயும் தனித்து அமைச்சலாயிருக்கிற இடத்தில் இருந்துகொண்டாவது அல்லது உன்

அறையின் சுதவைத் தாழ்ப்பான் போட்டுக்கொண்டாவது உன் பிதாவாகிய தேவனைத் தொழுதுகொள். உன் இருசுயத்திலுள்ளவைகளை எல்லாம் அவருக்கு அறிவி. அவ்விடம் உனக்கு உபத்திரவம் உண்டாக்குவதாய் இருந்தால் அதற்காகக் கலங்கி அஞ்சாதே. அவ்விடத்தில் இருந்து தேவன் யாதொரு தன்பமும் உண்டாக்காமல் புறப்படப்பண்ணுவார் என்று உறுதியாயிரு. உன்னுடைய வியாதியின் படுக்கை உன் குணப்படுதலின் இடமாயிருக்கலாம். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் உன் இரட்சகரைப் பற்றிக்கொண்டு உன் ஆத்தம சத்தருக்களை வெற்றிகொள். இவர் உனக்காக ஒலிவமலையிலே அஜபம்பண்ணிப் போராடித் துக்கம் அடைந்து வெற்றிகொண்டார்.

2. கிறிஸ்துவுக்கு மேய்ப்பன் என்கிற நாமம் மூன்று செய்கையைப்பற்றி இடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தீர்க்கதரிசியாய் இருந்து போதிக்கிறதினாலும், அவர் பிரதான ஆசாரியராய் இருந்து தம்முடைய ஆங்களுக்காகச் சீவனைக் கொடுத்ததினாலும் அவர் ஞான இரட்சாவாய் இருந்துகொண்டு நம்முடைய ஆத்தமாவை ஆள்கிறதினாலும் மேய்ப்பனாய் இருக்கிறார். ஆத்மாவே! நீ இயேசுவானவரை உன்னுடைய மேய்ப்பனாகக் கொள்வாயாகில் உனக்கு ஒரு குறைவும் உண்டாயிராது. அவர் உன்னைக்காப்பாற்றி உன்னைப் பரமமேய்ச்சலில் மேய்த்து உதவி செய்துவருவார். உன் மேய்ப்பனுடைய சந்தத்தைக் கேட்க வருவாயாகில் விசுவாசத்துடனே சன்மார்க்கத்தில் அவருக்குப் பின்செல். நீ இயேசுவின் ஆடாயிருக்க விரும்புவாயாகில் உலக புத்திரரைப்போலத் திரியாதே. நீ உன் மேய்ப்பனுடனே மகிமையில் பின்செல்ல மனதாயிருந்தால் அவிசுவாசத்தையும் உலக மாயையையும் அகங்காரத்தையும் நீங்கி அவருக்கு அன்பாயிரு.

36. தியானம்.

(மத்தேயு, 26. 33-35.)

“பேதுரு அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: உமது பித்தம் எல்லாரும் இடறலடைந்தாலும், நான் ஒருக்காலும் இடறலடையேன் என்றான். இயேசு அவனை கோக்கி: இந்த இராத்திரியிலே சேவல் கூவுகிறதற்குமுன்னே, நீ என்னை மூன்று தரம் மறுதலிப்பாய் என்று, மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். அத்தற்குப் பேதுரு: நான் உம்மோடே மரிக்க வேண்டியதாயிருந்தாலும் உம்மை மறுதலிக்கமாட்டேன் என்றான்; சீவர்கள் எல்லாரும் அப்படியே சொன்னார்கள்.”

இந்த வசனங்கள் கிறிஸ்து பேதுருவினுடைய இடறுதலைக் குறித்து அவனோடே பேசுகிற சம்பாஷணையாய் இருக்கின்றன. இயேசுவானவர் முன்னமே ஒருதரம் பேதுருவை எச்சரித்ததைக் குறித்துக் கேட்டோமே. அந்த எச்சரிப்பைப் பேதுரு கருத்துள் வையாததினாலே மறுபடியும் சொல்லுகிறார். கிறிஸ்து தமக்கு வரப்போகிற கட்டுகளையும் அடிகளையும் மரணத்தையும் அறிவித்து அதற்காகச் சீவர்கள் இடறலடைவார்கள் என்றும் தெரிவித்தார். அது இங்கே பேசுகிற சம்பாஷணைக்குக் காரணமாய் இருக்கிறது. அவர்கள் அதைக் கேட்டவுடனே தங்கள் ஆண்டவராகிய இயேசுவுக்கு முன்பாகத் தாழ்மையாய் நங்கள் இப்படிப்பட்ட இடறுதலுக்கு உட்படாமல் எங்களுக்குப் பெலன் தரவேண்டும் என்று சொல்லப் பண்ணவேண்டிய தாயிருந்தது. அப்படிச் செய்யாமல் பேதுரு அவரை கோக்கி, எல்லாரும் உம்மைக்குறித்துக் கலங்கம் அடைந்து போனாலும் நான் ஒருக்காலும் கலங்கம் அடைந்துபோகமாட்டேன் என்றான். அன்றியும் மற்றச் சீவர்களும் இயேசுவானவர் சொல்லுகிறதைக் கேட்டுச் சற்றப் பொறுமையாய் இருந்து பின்பு பேதுருவுக்குத் தாங்கள் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்ற எண்ணி, நாங்களும் அப்படியே என்றார்கள்.

ஆத்மாவே!

“நீ இதிலே கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. பேசும்பொழுதும் சம்பாஷிக்கும்பொழுதும் துணிவாய்ப் பேசாமல் தாழ்மையாய்ப் பேசப் பழகவேண்டும். தான் இப்படிச் செய்வேன் என்று பிரதிக்கினை செய்யும்பொழுதும் உடன்படிக்கை செய்யும்பொழுதும் படிபடப்பாக பேசுவது ஆகாது. முன் பின் யோசித்துப் பேசவேண்டும். மெய்க் கிறிஸ்துவுகள் ஒருவீண் பேச்சையும் தீவிரமாக பேசமாட்டார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் பொறுமையாய்ப் பேசுவார்கள். மேலும் துணிவாய் பேசுகிறதினாலே அவர்கள் தங்கள் மனச் சாட்டுையைக் கறைப்படுத்தி சேவனுக்கு மன வருத்தத்தை உண்டெண்ணாமலும் பிறனுக்குக் கலக்கத்தை வருவிக்காமலும்

இருந்து, அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் பரிசுத்தமாய் இருக்கப் பிரயாசப்படுவார்கள். ஆகையால் ஆத்மாவே! நீ நினைப்பு, வார்த்தை, நடக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் சூற்றமில்லாமல் பரிசுத்தமாய் நடக்கப் பிரயாசப்படுவதும் அல்லாமல், அவைகளில் ஒவ்வொன்றும் இயேசுவினாலே ஆண்டு நடத்தப்பட வேண்டும் என்று இருப்பாயாக.

2. பேதுரு சீஷர்களுக்குள்ளே நிலவனாக எண்ணப்பட்டிருந்த படியினாலே அவனுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றின மற்றச் சீஷர்களும் அப்படியே நினைத்துச் சொன்னார்கள்.* மெய்யான சிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய பிறர் முதலமையானவர்களாய் இருந்தாலும் இளமையானவர்களாய் இருந்தாலும், தகாத காரியங்களில் அவர்களுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றி நடக்கல் ஆகாது. பெரியோர்களும் சிறியோர்களும் தேவனுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும், மரித்தோராகிய பெரியோரும் சிறியோரும் தேவனுடைய ஆசனத்திற்கு முன்பாக நிற்கவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொள் (வெளி. 20. 12.). அங்கே ஒவ்வொருவரும் அவனவனைக்குறித்துக் கணக்கு ஒப்புலிக்கவேண்டியே அல்லாமல், ஆதாம் தன் பெண்சாதியாகிய எவ்வாளைக்குறித்துச் சொன்னதுபோல மற்றவன் தன்னை எய்த்துப்போட்டான் என்கிற வேறொரு போக்கும் சொல்லக்கூடாது.

3. பேதுரு தன்னை துணிவாய்ச் சொன்னதைப் பற்றிக் கொள்ளு மற்றச் சீஷர்களும் பின்னால் அந்த வார்த்தையைச் சொன்னதினாலே பேதுருவே அவர்களுக்கு இடமாய் இருந்தான். இதனாலே ஒரு பாவத்திலிருந்து மற்றொரு பாவம் உண்டாகிறது என்று அறிகிறோம். பாவத்தில் விழுதல் எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒருவன் மலையின்மேலிருந்து பாதாளத்தில் விழுதல்போலவதும், கீழே விழப்போகிறவன் தன்னைப் பிடிக்கப்போனவனையும் இழுத்துக்கொண்டு விழுகிறதாபோலவும் இருக்கிறது. ஆகையால் இவ்வுலகத்திலே நமக்கு மிகுந்த எச்சரிப்புத் தேவையாய் இருக்கிறது. எவனென்றால் நாங்கள் தன்மார்ச்சுராய் இராமல் கண்மார்ச்சுராய் இருக்கிறோம் என்றும், பொல்லாதவர்களாய் இராமல் நல்லவர்களாய் இருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறதில் ஆண்டவரே! நாங்கள் உம்மைக்குறித்து ஒருக்காலும் கலக்கம் அடைந்தபோதாமதி உம்மோடேகூடச் சாகவேண்டியதாய் இருந்தாலும் உம்மை மறுபலிக்காமலும் இருப்போம் என்று சொன்னார்கள் என்பது அர்த்தமாம்.

கிறோம் என்றும், அநேகர் தங்களில் எண்ணிக்கொள்ளுகிறதும் அவ்வாமல் மற்றவர்களால் எண்ணப்படுகிறவர்களும் உண்டு. அப்படிப்பட்டவர்களாலே நாம் யாதொரு பாவத்திற்கு உன்னரகாமல், அவர்களுடைய வழிகளை நன்றாய்ச் சோதித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அத்தோடுகூட தேவனுக்கு மனஸ் தாபத்தை உண்டாக்குகிறதாய் இருக்கிற யாதாமொருவனுடைய மாதிரியையும் நாம் பின்பற்றலாகாது.

37. தியானம்.

இயேசுவானவர் கெத்செமனே என்னும் தோட்டத்தில் பட்ட ஆத்தமபாட்டைக்குறித்துச் சொல்லியது.

(மத்தேயு, 26. 36, 37. லூகா, 18. 1, 2.)

அப்பொழுது, “இயேசு அவர்களுடே கெத்செமனே எண்பட்ட இடத்திற்கு வந்தார். அங்கே ஒரு தோட்டம் இருந்தது, அதிலே அவரும் அவருடைய சீஷரும் பரிவேசித்தார்கள். இயேசு தம்முடைய சீஷருடனேகூட அங்கே போயிருந்தபடியினால், அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கிற யூதாசும் அந்த இடத்தை அறிந்திருந்தான். அவர் சீஷர்களை நோக்கி: நான் அங்கே போய் ஜெபப்பண்ணுமளவும் நீங்கள் அங்கே உட்கார்ந்திருங்கள் என்று சொல்லி; பேதுருவையும் செபத்தேயுவின் குமாரர் இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டுபோனார்.”

இயேசுவானவர் சீஷர்களுக்குப் புத்தி சொல்லிக்கொண்டு வந்து தமது ஆத்மப்பாடுகளைக் கெத்செமனே என்னும் தோட்டத்தில் மிகுதியும் அனுபவித்தார்.* அன்றியும் இயேசுவானவர் அவ்விடத்தில் பதினொரு சீஷருடனே வந்து, அவர்களில் எட்டுப்பெயரை நோக்கி, நான் அங்கே போய் ஜெபப்பண்ணி. திரும்பிவருமளவும் நீங்கள் இவ்விடத்தில்தானே இருங்கள் என்று சொன்னதும் அல்லாமல், உங்கள் பெயர்த்

* பிறர் இந்த ஆத்மப்பாடுகளைப் பட்டவர்களை இடம் ஒருகொமமாகவும் அது மிகுந்த பன்னமாகவும் செக்காகிற இடமாகவும் இருந்ததும் அல்லாமல் இந்தக் கிராமத்திற்கு அடுத்தாப்போல ஒரு தோட்டம் இருந்ததாகவும் இந்தத் தோட்டம் அந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்ததாகவும் இருந்தது என்றும் கெத்செமனே சொல்லுகிறார்கள்.

நீங்கள் என்னோடு உறுதியான சம்பந்தமும் அன்னியோன்னி சிநேகமும் இருக்கள் என்று புத்திசொல்லி, அவர்களை, தோட்டத்தின் முகப்பிலே வைத்துவிட்டுப் பேதுருவையும் யோவானையும் யாக்கோபையும் கூட்டிக்கொண்டுபோனார். இயேசுவானவர் தாபோர் என்னும் மலையின்மேல் மகிமை படுத்தப்பட்டபொழுதும் இவர்கள் மூன்று பெயருமே கூட இருந்தார்கள் (மத். 17. 1.). ஆகையால் அவர் ஆத்ம போனாச் செய்கிற இடத்திற்கும் இந்த மூன்று பெயரையுமே அழைத்துக்கொண்டுபோனார். மலையிலே தம்மை மகிமையிலே கண்டதுபோல இங்கே தாழ்மையிலே தாம் இருக்கிறதைக் காணும்படியாக அழைத்துக்கொண்டுபோனார்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை நிலனிக்க வேண்டியதாவது.”

1. இயேசு கெத்செமனே என்னும் தோட்டத்தில் (40-ம் சங்கீதத்தில் சொல்லி இருக்கிற) நமது வாக்குத்தத்தத்தின்படி குறைவற்ற கீழ்ப்படித்களோடே ஆத்மப்பாடுகளை அனுபவிக்க வந்தார். “இதே, வருகிறேன் என்று அப்பொழுதே சொன்னேன். எந்தச் சருளில் என்னைக்குறித்து எழுதி இருக்கிறது.” (8-ம்) நமது இரட்சிப்புக்கு என்று அவர் உற்சாகமாய் வந்தார். ஆத்மாவே! அன்புள்ள இரட்சகராகிய இவருடைய இந்த நுகைவிலே நம்முடைய நித்திய பாக்ஷியம் அடங்கியிருக்கிறது. கிறிஸ்து இந்த உலகத்தில் வந்து எளிய வானப்போல வேஷத்தைத் தரித்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரிக்காவிட்டால் நாம் என்றென்றைக்கும் கெட்டுப்போக வேண்டும். தேவ ஆட்டுக்குட்டியும் இராசாவும் நமது ஆத்மப் பிரதான ஆசாரியரும் நீதிமானும் தேவனுக்கும் நமக்கும் தம்முடைய இரத்தத்தால் சூப்பாவுசெய்கிற மத்தியஸ்தரமாகிய அவர் நமக்காகப் பாடுகளை அனுபவிக்கக் கெத்செமனே என்னும் இடத்திற்கு வந்தது பூரணபட்சமாய் இருக்கிறது. ஆத்மாவே! இந்த அவருடைய வருகையை எப்பொழுதும் நன்றியறிதோடே தியானிப்பாயாக. உத்தம மனஸ்தாபத்திலும் விசுவாசத்திலும் நீ நிலைத்திருந்து தேவரிருக்கு எவ்வளவும் மனஸ்தாபத்தை வருவிக்கமாட்டேன் என்கிற பிரதிக்கிணையோடே அவரிடத்திற்குப் போ. அவர் இந்தத் தோட்டத்திற்கு வந்தது என்னத்துக்காக என்று தியானி. பரிசுத்த ஒப்பாணையும் இயேசுவின் பாடுகளை நினைவுகூருகிற பண்டிகை நாட்களையும் மறந்த திருநாட்களையும் தேவபத்திபோடும் ஜெபத்தியானத்தோடும் பின்னிடவதும் அல்லாமல், இயேசுவின் ஆத்மப்பாடுகளையும் சரிப்பாடுகளையும் அவருடைய இரத்தவெவையையும் நீ ஜீவித்திருக்கும் நாட்களில் எல்லாம் தியானித்துக்கொண்டு இருப்பாயாக.

2. இயேசு தமது பாடுகளை ஜெபத்தினாலே தொடங்குகிறார். ஜெபத்தோடே முடிக்கிறார். ஆத்மாவே! ஜெபம் உன் சத்தருக்களை அடக்குகிற ஆயுதமாய் இருக்கக்கடவது. நீ நாள்தோறும் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் ஜெபம்பண்ணு, உனக்குச் சமயம் இருக்கும்பொழுது எல்லாம் முழங்காலில் நின்று வணக்கத்தோடே ஜெபம்பண்ணு. நீ படுக்கையில் இருக்கும்பொழுதும் கட்டக்கும்பொழுதும் யாத்தினா செய்யும்பொழுதும் வேலை செய்யும்பொழுதும் தேவாலயத்திற்குப் போகும்பொழுதும் உன் அறைக்குள்ளே போகும்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணுவாயாக. அப்படிச் செய்வாயானில் தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பார். நீ தனிமையாய் இருந்துகொண்டு உன் வருகையைப் பூட்டிப் பெருமூச்சோடும் அழுக்கையோடும் உன்னை அறைகுறைகளை எல்லாம் தேவனுடனே சொல்லி, அவரைப் புகழ்ந்து ஜெபம் பண்ணுகிறதிலும் மேலான காரியம் ஒன்றும் இல்லை.

38. தியானம்.

(மத்தேயு, 26, 37, 38.)

அவர் “துக்கமடையவும் விவாசுலப்படவும் தொடங்கினார். அப்பொழுது, அவர்: என் ஆத்தமா மரணத்துக்கேதேவான துக்கங்கொண்டிருக்கிறது; நீங்கள் இங்கே தங்கி, என்னோடே விழித்திருங்கள் என்றார்.”

இந்த வார்த்தைகளால் அவருடைய ஆத்மப்பாடுகளிலும் வேதனையாய் இருந்ததென்று அறிகிறோம். இவைகளில் இடியைப்போலப் பயத்தையும், வருத்தத்தையும், திகிலையும் உண்டாக்கின. அவ்வேளையிலே தேவன் நம்முடைய கோபத்தின் உக்கிரத்தை அவர்மேலே ஊற்றுகிறதாய் இருந்தது. நம்முடைய பாவத்திற்காக நமதுமேல் வரவேண்டிய கோபாக்கிணை அவர்மேல் அதிக குரூரமாய்ப் பெருகி மிகுந்த நேரமாய் அவர்

மேல் இறங்கிற்று. ஆகையால் அவர் துக்கப்பட்டுத் தொடங்கினார். அவர் இருதயத்தில் கலங்கித் துக்கப்பட்டு வானத்தை அண்ணந்து பார்க்கத் தயிரியம் அற்றவரானார். அப்பொழுது அவருடைய இருதயம் தமது பேரினும் தேவ கோபத்தின்பேரிலும் திகில் அடைந்ததில் சமாதானம் இல்லாமல் இப்படி அவருடைய ஆதம்பாபுகள் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தன. அவருக்கு இடி இடித்ததுபோலத் திகைப்பும் நடுநடுக்கமும் உண்டாயிற்று. ஒரு ஆவேஷத்தைக் கண்டவனுடைய இருதயத்திலே திகைப்பும், திகிலும்,* நடுநடுக்கமும் உண்டாகிறது போல அவருடைய ஆதம்பாபுகளின் விஸ்தாரத்தை உணர்ந்துகொண்டவனுக்கும் உண்டாகிறது (மத். 14. 26.). அப்படியே புரம் பிதா வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்தக் கடினமான இடியை இயேசுவின் பேரில் விழப்பண்ணினபடியால் அவருக்கு நடுக்கம் அதிகமாயிற்று.

முதலாவது!

"நீ இவ்வளவு நவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. பாவத்தில் உழைப்பவன் ஏதுவென்பதை நீ இங்கே பார்க்க. பின்பு இயேசுவானவர் நம்முடைய ஆதம்பத்தில் கலங்கி நடுங்கினதையும் அவர் பாலிகளாகிய நம்முடைய குற்றத்தைத் தன்மேல் ஏற்றிக்கொண்டவராய்த் தோட்டத்தில் கலக்கமும் வியரதமும் உபத்திரவமும் உள்ளவராய் இருந்ததையும் பற்றிச் சிந்திப்பாயாக. நீ என்னுடைய பாவத்திற்காக விடப்பட்டாவிட்டால் உனக்கு அதினியித்தம் உபத்திரவம் வரும் என்று எண்ணு. சண்டைக்காரராய் இருந்து சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல் அரியாயத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களோ உக்கிர கோபாக்கிளையை அடைவார்கள். தேவனிடத்தில் பட்சபாதம் இல்லை (ரோ. 2. 8, 9.). அது இந்த உலகத்தில் தானே சம்பவித்தால் பெரிய துன்பம் அல்ல. ஒருவன் தன் பாவத்திலேயே மரித்தானால் மரித்தபின்பு அவனுக்கு வரும் வேதனை அளவற்றதாயிருக்கும். நீ, ஆ தேவனே! நியாயத்தீர்ப்புகளிலே என் பாவங்கள் வெளிப்பட்டு நிற்கிய வேதனையையும் துக்கத்தையும் என்னில் உண்டுபண்ணாதபடியாக நான் இந்த உலகத்தில் இருக்கும்பொழுதே என்னுடைய

* இதைக் குறித்து நாம் அறிந்துகொள்ளுகிறதாவது தேவன் பாவனைக் கைவிட்டதபோலவும் அவர் ஏற்றுக்கொண்ட பாவம் அவரைப் பாதாளத்தில் அமிழ்த்தினதபோலவும் உணர்ந்தபடியால் பிசாசானவன் அவருக்குத் திகில் உண்டாக்க நிறைவுகொண்டிருக்கலாம்.

பாவத்தை எனக்கு வெளிப்படுத்தும் என்று வேண்டிக்கொள்ளாயாக.

2. இயேசுவானவர் நடுநடுங்கினார். ஆத்மாவே! இப்படி அவர் நடுங்கினதையும் அதனால் உண்டான வியாசுலத்தையும் சகித்தார் என்பதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படுகிறேன். அவர் தமது சரீரமானத்திற்காக நடுங்காமல் அதற்கு அவர் உற்சாகமாய்ப் போனார். அதைப்பற்றியே அவர் தாம் பிதாவின்மீது இருப்போகிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார். ஆனால் பாம்பிதா தமது கோபாக்கிளையை அவர் ருசிக்கும்படி அனுப்பினதில் மனிதப்பாவத்தின்படி அவரில் இருந்த உள்ளான ஆதம்பத்தின்மேல் தேவ சபாவமானது முழுமையும் வாங்கிப்போட்டபடியால் அவருக்கு இத்தனை வியாசுலமும் நடுநடுக்கமும் உண்டாயிற்று.* இப்படித் தங்கள் ஆத்மாவில் வியாசுலத்தையும் நடுக்கத்தையும் அடைகிற விசுவாசிகள், நாங்கள் தேவனுடைய கோபாக்கிளைக்கு ஏதுவான பாலிகளாய் இருக்கிறோம் என்றும், எங்களுக்காக இயேசுவானவர் எங்கள் பிதாவின்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு நடுக்கத்தையும் வியாசுலத்தையும் அனுப்பினார் என்றும் முறையிடுகிறார்கள். [அவிசுவாசிகள் உபத்திரவங்களுக்கிடையேயே தமையும் தங்கள் பாவத்திற்காக வந்த ஆக்கினை என்று எண்ணாமல் அடைபுறம்பொழுது தேவன்மேல் வெறுப்பாய் பேசி எங்களுக்குத் தேவன் ஒரு நன்மையையும் செய்யவில்லை என்று முறையிடுகிறார்கள்.] இவைகள் எல்லாம் சிறிந்துவிண்மேல் வெள்ளம்போல் வந்தது. இரத்தச்சாட்சிகளாய் நின்றபோல விசுவாசிகள் பாடுபடுபொழுது தங்களுக்கு நேரிட்ட எல்லாம் உபத்திரவங்களையும் மனோற்சாகமாயும் சந்தோஷமாயும் அனுபவித்தோம் என்று பற்பல எத்தனங்களினால் காண்பித்து இறந்து போனார்கள். அவர்களுடைய பாடுகளும் இவ்வாறு குரூரமானவைகளாகவே இருந்தன. அவர்களுக்கு இருந்தது புறம்பான பாடும் இயேசுவானவருக்கு இருந்தது உள்ளானபாடுமாய்படியால் இவ்விரண்டையும் சரிப்படுத்திப்பேசப்போகாது. மேலும் இரத்தச்சாட்சிகளுடைய சரீரங்கள் குரூரமான வேதனைகளை அனுபவிக்கும்பொழுது தேவன் அவர்களுடைய ஆவியில் ஆறு

* இதைக் குறித்து நாம் எதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியதா என்பதில் பாவத்தின் எல்லாக் குரூரமும் ஆக்கியும் நியாயத்தீர்ப்பும் ஒருடையாக என்னுக்கு முன்னே நின்ற நரகத்தின் அக்கிரமங்களையின் உச்சிரம் அவர் முகத்திலே வீசி அத்தருணத்தில் அவருக்கு ஒரு ஆற்றமும் உதவியும் இல்லாதிருந்ததும் தவிர, தேவனுடைய கிருபையும் அவருக்கு இல்லாதிருந்ததால் காணப்பட்டது.

தலையும் சந்தோஷத்தையும் சமாதானத்தையும் அளித்தபடியால் அவர்களுடைய பாவங்கள் அவர்களை விட்டு நீங்கிப்போனது மல்லாமல் சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தன. இயேசுவானவர் பாடுகளை அனுபவிக்கும் போது தேவனுடைய கிருபையும் இரக்கமும் முற்றும் அடைக்கப்பட்டிப்போனதும் தவிர, தேவகோபமும் வியாகுலமும் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டன. ஆகையால் அவர் புறம்பாகவும் தமது வியாகுலத்தையும் நடுக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தினார்.

3. கிறிஸ்து நம்பிக்கை அற்றவராய்ப் பாடுபடவில்லை. அவர் தமது ஆவியில் திகைத்துத் துக்கம் அடைந்து வியாகுலப்பட்டுத் தொடங்கினார் என்று சொல்லப்படுகிறதே அல்லாமல், மற்றப் படி தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை அற்றுப்போனார் என்று சொல்லப்படவில்லை. அனேக மனிதர்கள் பாடுகளை அனுபவிக்கும் பொழுது தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையற்று ஒத்தாசை ஒன்றும் தங்களுக்கு இல்லை என்று ஏக்கம் அடைகிறார்கள். ஆனால் இயேசுகிறிஸ்துவானவர் தமது உள்ளத்தில் அவநம்பிக்கையானவராய் இளமல் உறுதியான நம்பிக்கை உடையவராக இருந்தார். அதைப்பற்றியே அவர் என் பிதாவே என்று சொல்லித் தேவனுடைய ஒத்தாசை தமக்கு வரும் என்று காத்திருந்தார். ஆத்மாவே! நீ இதனால் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுவது என்ன வெனில், யாதொரு ஆறுதலும் உதவியும் உனக்கு இல்லாமல் உன்னை ஒருவனும் காப்பாற்றக்கூடாத நிலைமை சம்பவிக்கும் பொழுது உன் பரமபிதா உன்னை நிர்ப்பந்தமாக வைத்தால் அப்பொழுது நீ அவரில் நம்பிக்கை அற்றவனாய்ப் போகாதே. உன்னில் இளைப்பும் தலிப்பும் உண்டாகும்படி உபத்திரவங்களை அனுபவிக்கும்பொழுது நீ உன் பரமபிதாவினிடத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவனாய் இருப்பாயாகில் உனக்கு உடனே இரட்சிப்பு கிடைக்கும்.

4. எச்சரிப்பு ஆத்தம நன்மை உண்டாகிறதற்கு ஏதாவதும் பிரயோசனமாயும் இருக்கிறது. இயேசுவானவர் இங்கே சோதனையைச் சந்தித்து எச்சரிக்கிறார். அவர் பரதாபமாகவும் குருமாயாகவும் தாளை அனுபவிக்கும்பொழுது அவர் பலவினாக்கள் எழுவதும் சக்தி இல்லாதவரைப்போலவும் தாளைப்படுத்தினாலே சீஷர்கள் அவர் உண்மையான மேசியாவாய் இருக்கிறாரோ தேவனுடைய குமாரனாய் இருக்கிறாரோ என்று சந்தேகிப்பதற்கும் அவருடைய அருமையான உபதேசத்தைக்குறித்தும் அற்புதங்களைக்குறித்தும் அவரிடத்தில் உண்டான நம்

பிக்கை அற்றுப்போவதற்கும் இடம் உண்டாயிருந்ததே. ஆகையால் சோதனைக்கு அவர்களை எச்சரித்தார். சிலமுறை சோதனையும் போராட்டமும் பயமுள்ளதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய வல்லமை, பட்சம், ஞானம், கிருபை, சத்தியம், இரட்சிப்பு, உசவி முதலானவைகளை அறிவதற்குச் சோதனை உதவியாயிருக்கிறது. தேவனுடைய கைமறில்லாத உதவியை ரூபி பார்ப்பதற்கு அது ஏற்றதாயிருக்கிறது. நாம் சோதிக்கப் படும்பொழுது தேவ எச்சரிப்பை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்காமல் பத்திவரைக்கியத்தில் தளராமல் இருக்கவேண்டும்.

ஜெபம்.

அன்புள்ள நேசரே! உம்முடைய துக்கம், நடுக்கம், தவிப்பு முதலானவைகளால் எங்களுக்கு ஆறுதல் பலிக்கவும், உம்முடைய உத்தரவாதப் புண்ணியத்தால் நாங்கள் சுதந்தர பாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் கிருபை செய்தபடியால், இந்த நன்றியை நாங்கள் மறவாதிருக்கும்படி செய்துள்ளோம். ஆமென்.

39. தியானம்.

(மத்தேயு, 26. 39-41. லூக்கா, 22. 41, 42.)

இயேசுவானவர் “அவர்களை விட்டுக் கல்லெறிதாரம் அப் புறம் போய், முழங்கால்படியிட்டு: பிதாவே, உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்யும்; ஆயினும் என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கூடவது என்று ஜெபப்பண்ணினார். பின்பு அவர் சீஷர்களிடத்தில் வந்து, அவர்கள் நித்திரைபண்ணுகிறதைக் கண்டு, பேதுருவை நோக்கி: நீங்கள் ஒருமனையே வைத்து என்னோடே கூட விழித்திருக்கக்கூடாதா? நான் சோதனைக்குட்பட்டபடியிருந்து விழித்திருந்த ஜெபப்பண்ணினேன்; ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பலவினமுள்ளது என்றார்.”

கிறிஸ்துவானவர் நடுக்கத்தோடும் துக்கத்தோடும் பிரலாபித்தனறி பாடுகளை அனுபவிக்கும்பொழுது சீஷர்கள் பார்க்கும்

படியாக அவர்களுக்கு அவ்வளவு சமீபத்தில் இருந்து, பின்பு கல்லெறிதாரம்* அவர்களை விட்டு அப்புறம் போனார். நீதிமா னாகிய அவர் தாம் பெரிய பாவியைப்போலப் பாடுபடத் துணிந்து எல்லாருடைய பாவங்களையும் தமதுமேல் ஏற்றுக் கொண்டபடியால், தமது பரமதகப்பனுக்கு முன்னே அதைக் குறித்து அவ்வளவு பாடுகளை அனுபவிக்கவேண்டியதாயிருந்தது (பிவி. 2. 7, 8.). அவர் மனிதருடைய குற்றங்களுக்கு போக் குச் சொல்லி, அதைப் பரிகரிக்காமல் அதற்காகப் பாடுகளை அனுபவிக்கத் தொடங்கி அந்த நேரத்திலே அந்தப் பாடுகள் தம் மைவிட்டு நீங்கிப்போகவும் பிதாவுக்கு உண்டான நித்திய பட்சத்தின்படி தம்முடைய பாடுகளை இலேசாக்கவும் விண்ணப்பம் பண்ணினார். ஆனால் அந்த விண்ணப்பம் மிகவும் துயரமாயிருந்தது. அது எப்படியென்றால், என் “பிதாவே! உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னையிட்டு நீரும்படி செய்யும்” என்றார் புத்திரன் தகப்பனுடனே பேசு வதுபோல் அவர் என் பிதாவே என்று தமது பாடுகளைத் துவக்கி, அந்த வார்த்தையினாலேயே தமது பாடுகளை முடித் தத் தாம் மரணம் அடையும்பொழுது தமது ஆத்துமாவைப் பிதாவின் கையில் ஒப்புவித்தார். அவர் தமது சித்தத்திற் குப் பிள்ளையைப்போலக் கீழ்ப்படிதலோடே தம்மை ஒப் புக்கொடுத்து என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்மு டைய சித்தத்தின்படியே ஆக்ககடவது என்றார். இந்த முற் திணைபாடு செபமும் முடிந்தபின்பு, தம்முடைய சேஷர்க ளுடனே பேசும்படி அவர்களிடத்திற்கு வந்தார். அப்பொழுது அவர்கள் நித்திராபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதைக் கண்டு தாம் மிகுந்த சஞ்சலத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கையில், தமக்கு

* கல்லெறிதாரம் என்னெனில், எறியப்படுங் கல்லானது நூந்தி தானிருந்த இடத்திற்கும் பின்பு தான் விழுந்த இடத்திற்கும் மத்திய லே எவ்வளவு விந்தாரமான இடத்தை நமக்குள்ளே நிச்சயிக்கச் செய் கிறதோ அவ்வளவு தூரமாய்க் கிற்றிதவானவரும் தமது சேஷனை விட்டு அவர்களுடைய கண்கள் காணக்கூடாத இடத்திற்குப் போய், எப்படி வெளிப்படுகிறது.

அவர் இந்த வார்த்தையினாலே தாம் இவ்வுலக ருதிரமான பாடு களைத் திரளாய் பட்டேச் சிறிபது தம்முடைய பிதாவுக்குச் சம்மதி யாயும் மனிதனா இரட்சிக்கிறதற்கு ஏற்ற எத்தனையாயும் இருக்கிறதி னாலே தமக்கு வரவேண்டிய எல்லாப் பாடுகளையும் உற்சாகமாய் எவ் விதத்திலும் அனுபவிப்பேன் என்ற தீர்மானத்தை நமக்குத் தெரிவித் திருர்.

ஆறதலாக ஒருவனும் இராமல் எல்லாரும் கைவிட்டார்கள் என்று எண்ணிப் பேதுருவை நோக்கி: நீ “ஒரு மனிதரை மாசிலும் என்னோடேகூட விழித்திருக்கக்கூடாதா?” நீ என் னுடனேகூட மரணம் அடைவேன் என்று சொன்னாயே. இதோ, சமூகநோம் என்னுடனே விழித்திருக்கத் திராணியில் லாமல்போயிற்றே என்று சொன்னார்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசு தாம் ஆத்மப்பாடுகளை அனுபவிக்கும்பொழுது, சேஷர்களை விட்டுக் கல்லெறிதாரம் அப்புறம் போனார். அவர் மமக்காக ஆத்மப்பாடுகளையும் சரீரப்பாடுகளையும் அனுபவிக்கும்பொழுது, ஒரு மனிதனுடைய உதவியும் அவருக்கு இருந்ததில்லை. அவர்மாத்திரம் எல்லாவற்றையும் பொறுமை யாய்ச் சகித்து உத்தரிக்கவேண்டியதாயிற்று. ஆகையால் அவரைத்தவிர நமக்கு வேறே மீட்பர் இல்லை. அவரே நம்முடைய ஒன்றான மீட்பரும் தேவனோபாக்கினோருமதமேல் வாராதபடிக்குச் சிறுவை ஆணிகளால் அடிக்கப்பட்டவருமானபடியினாலே அவராலே அன்றி மற்றொருவராலும் இரட்சிப்புக் கிடையாது. இதுவுமல்லாமல், நாம் இரட்சிப்பை அடையும்படிக்கு வானத்தின்கீழ் எங்கும்மனிதருக்குள்ளே நின்றொரு நாமம் கட்டினையிடப்பட்டதும் இல்லை (அப். 4. 12.). தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே (1 திமோ. 1. 5.). அவரை விசுவாசிக்கிறவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடைவான். (யோவா. 3. 16.)

2. தேவனுக்கு எல்லாம் கடும். அவர் அவ்வித சக்தியுடையவராய் இருக்கிறார் என்று விசுவாசிகள் அறிந்து, தங்களுடைய கவலைகள் எல்லாவற்றையும் அவர்மேலே வைக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவனைத் தலையணையாகவும் தங்களுக்கானதும் தூணாகவும் இருக்கிறார் என்றும், அவருக்கு யாதொருகாரியமும் பெரிதும் வருத்தமும் அல்ல என்றும் அறிக்கிறார்கள். ஆத்மாவே! நீயும் உன் மனதை கவனித்து மலம்மலம் இதைக் கொண்டிருப்பாயாக. தேவனான இவ்வுலக எல்லாம் கட்டுமென்று சொன்னானே. நம்முடைய இரட்சகரும் என் பிதாவே! உம்மாலே எல்லாம் கட்டுமென்றார். ஆகையால் நீயும் தேவனுலே எல்லாம் ஆரும் என்றும், அவருடைய சித்தத்தின்படி ஆக்ககடவது என்றும் எண்ணி, உன்

இருதயத்தின் வைத்து உனக்குச் சம்பவிக்கும் எல்லாத் துன்பத்திலும் இடுக்கண்களிலும் உறுதியாய்த் தரித்திருப்பாயாக.

3. நம்முடைய சித்தத்தைத் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். இயேசுவானவர் இங்கே இப்படியே சொல்லுகிறார். என்னுடைய சித்தத்தின்படி அல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்றார்.* ஆத்மாவே! நீ ஜெபத்தினாலே எல்லாத் துன்பங்களையும் வருத்தங்கள் பாவற்றையும் அவருக்கு அறிவித்து, உன் கவலைகளையெல்லாம் அவர் மேலே சுமத்தி, உன் இருதயத்தை அவருக்கு முன்பாகத் திறந்துவைத்து, அமைதலோடே என்னுடைய சித்தத்தின்படியில்ல உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று சொல்லு. தேவன் சிலமுறை அப்படிப்பட்டதை உனக்கு வரப்பண்ணினால் தேவனுக்கு உன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே நான் என்னுடைய சிலுவையைச் சுமப்பேன். கசப்பான பாத்திரத்திலும் குடிப்பேன் என்று உன் மையான பிரதிக்கையோடே சொல்லு. ஏனென்றால் ஒருவன் தன்னுடைய முழு ஆத்தமத்தினாலும் முழுமனத்தினாலும் உண்மையாகச் சொல்லக்கூடியவனாய் இருக்கிறவன் மெய்க் கிறிஸ்தவனாய் இருக்கிறதும் தவிர, அவனில் தேவபக்தி நிறைவாய் இருக்கும் என்பதற்கு பிச்சில்லை. மேலும் அநேகர் தங்கள் மனத்திலே தங்களுடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது என்று நினைத்து, வெளிவேஷமாக உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது என்று தங்கள் வாயினாலேமாதிரம் சொல்லுகிறார்கள். ஆத்மாவே! நீயும் அந்த வார்த்தையை மனக்கபடத்தோடு சொல்லப்பழகாமல், நம்முடைய இயேசுவைப்போலே இந்த வார்த்தையை உண்மையான இருதயத்துடனே சொல்ல விரும்பியிருப்பாயாக.

— 39 —

* இந்த வார்த்தையின் விஸ்தாரமான அர்த்தத்தைச் சுருக்கிப் தெரிஞ்சு வார்த்தைகளால் சொல்லப்பட்டதாய் இருந்தாலும் இதை நீர்ளுக்குள்ளே அப்பியாசித்துக்கொண்டு வரும் வகையினாலே மகா பெரிதானது என்னவேண்டும். ஏனென்றால் மனித சபாவத்திற்குச் சிலுவை ஏற்றதாய் இரத்தினாலே அதற்குத் துன்பம் உபத்திரவம் முதலானவைகளைச் சகிக்க ஒவ்வொருவரிலும்.

40. தியானம்.

(மத்தேயு, 26. 42-44.)

இயேசுவானவர் “அவர் மறுபடியும் இரண்டாந்தரம்போய்: என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரத்தில் நான் பானம்பண்ணினாலொழிய இது என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடாதாகில், உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது என்று ஜெபப்பண்ணினார். அவர் திரும்பவந்தபோது, அவர்கள் மறுபடியும் நித்திரைபண்ணுகிறதைக் கண்டார்; அவர்களுடைய கண்கள் மிகுந்த நித்திரைமயக்கம் அடைந்திருந்தது. அவர் மறுபடியும் அவர்களைவிட்டுப்போய், மூன்றாந்தரமும் அந்த வார்த்தையையே சொல்லி ஜெபப்பண்ணினார்.”

இயேசுவினுடைய ஆத்மப்பாடுகளையும் அன்பையும் குறித்து கேட்டோம். அவைகளையே இவ்வாக்கியங்களைக்கொண்டு மறுபடியும் சிந்திப்போமாக. அவருடைய பாடுகளும் பட்சமும் வரலாறு அதிகரித்தது. அவர் இரண்டாந்தரமும் போய் அப்படியே ஜெபப்பண்ணினார். அவர் அப்படிச் செபம்பண்ணினபின்பு தம்முடைய சேஷர்களை மறவாமல் அவர்களிடத்திற்கு வந்தார். அவ்வேளையிலே அவருடைய சேஷர்கள் அதிசய நித்திரையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். அப்படியென்றால், உன் பிச்சுமையானது மனிதனை எப்படி அழுத்திப்போடுமோ, அப்படியே சேஷர்களுடைய கண்களும் திறந்து விழித்துப்பார்க்கக்கூடாத பார நித்திரையை அடைந்திருந்தது. ஆகையால் அவர்கள் அவருடனே யாதொரு பேச்சும் பேசுவதற்கு கூடாதவர்களாயும் இருந்ததுமல்லாமல், இயேசு தங்களைக் கேட்ட கேள்வி இன்னது என்றும் அறியாமல் இருந்தார்கள். ஆகையால் இயேசு, அவர்கள் தூங்குகிறபடியே தூங்கட்டும் என்ற, அவர்களை விட்டுப்போய் மூன்றாந்தரமும் அப்படியே தம்முடைய ஜெபத்தின் மூன்பாகச் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து, மூன்றாவது வார்த்தைகளைத்தானே சொல்லி ஜெபப்பண்ணினார்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. ஆத்மாவே! நீ ஜெபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திரு. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு இரண்டாந்தரமும் மூன்றாந்தரமும் அப்படியே ஜெபப்பண்ணினார். சேஷர்கள் அவருடைய

வருத்தத்திற்கு உதவிசெய்யாமல் இருந்தும் அவர் அவர்சுடர்து உதவிக்குக் காத்திராமல் ஜெபத்தில் உறுதியாயிருந்து இரண்டாந்தரமும் மூன்றாந்தரமும் ஜெபம்பண்ணினார். அப்படியே நீ ஜெபம்பண்ணும்பொழுது உதவியில்லாமல் இருந்தாலும் அதற்காகக் காத்திராமல் அடிக்கடி ஜெபப்பண்ணு. நாம் ஒருவிசைமாத்திரம் ஜெபம்பண்ணினால் போதுமென்று எண்ண வேண்டாது. நாம் ஜெபத்தின்வழியாய்க் கேட்டுக்கொண்ட நன்மைகளைத் தேவன் நமக்கு உடனே அளிக்கும் சித்தத்தில் லாதிருந்தால் தாமதிப்பதண்டி. அது நம்மை ஈரப்பிடிப்புக்கு ஏற்ற விசவாசத்திற்கு எழுப்புகிறதாக இருக்கிறது.* ஒத்தாசை தாமதிக்குமானால் நாம் நம்முடைய பாவத்தையும் சோம்பலையும் உணர்ந்துகொள்ளுகிறதற்கு அது ஏதுவாயிருக்கிறது. தேவன் நம்மைத் தேவபக்திக்கும் உண்மையான விசவாசத்திற்கும் அடிக்கடி எழுப்பிப்பொழுது, நாம் அநேகமுறை அதற்குச் செல்கொடாமற்கோளேறும். அப்படியிருக்க, நாம் ஒருவிசை ஜெபத்தில் கேட்டுக்கொண்ட உதவியை அவர் உடனே அளிக்கவில்லை என்று எப்படி எண்ணலாம்?

2. இயேசு மூன்றாந்தரமும் அந்த வார்த்தைகளையே சொல்லி ஜெபம்பண்ணினார். மிகுந்த வேதனையில் வருந்துகிறவர்கள் வெவ்வேறே நவமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறதற்கு இடமில்லாமல் ஒன்றையே பலதரம் சொல்லித் தங்கள் இருதயம் உருகித் தகிகள் ஜெபத்தை அழுதையோடே செய்கிறார்கள். அவர்கள் முழங்காலில் நின்று சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்தும் ஜெபம் செய்கிறார்கள். ஆத்மாவே! நீ ஒருவிசை சொன்னாயே மறுவிசை சொன்னாலும் உன் குறைச்சலை அறிந்தவனாய்ச் சொல்ல விரும்புவாயாக. அப்பொழுது தேவன் அதைக் கேட்பார். உனக்கு அதிகமாய்ப் பேசக்கூடாமல் இளைப்பும், தவிப்பும், உண்டாய் இருக்கும்பொழுது, நீ உருக்கத்தோடே உன் இருதயத்தில் உன் பிதாவாகிய தேவனை கோக்கிப்பார். புத்திரன் பாதாபமாய்ப் பார்த்து பார்வை தகப்பனுடைய இருதயத்தை உருகப்பண்ணுகிறது. நீ அந்தவாழ்க்கையும், நெருங்கவும், ஒருதரம் வந்த வார்த்தைகள் மறுதரம் வார்த்தைகளும் வேண்டுமென்று பிரயாசப்படவேண்டியதில் உன் குறைவுகளைச் சில வார்த்தைகளால் சொல்லி,

* நமக்கு அவர் உடனே அளிப்பானால் நம்முடைய குறைவுகளையும், தேவனுடைய உதவியையும், ஒத்தாசையையும், இருவையையும், இவையும் அதிகமாய் உணருகிறதற்கு இடயிராது.

அன்புடனே ஜெபம்பண்ணலாம். உனக்கு வேண்டியது இன்னது என்று உன் பரமதகப்பனுக்குத் தெரியும். மனத்தரித்திரமும், தாழ்மையும், தேவபக்தியும், விசுவாசமுமே அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது. வியாதியஸ்தன் வைத்தியனுக்குத் தன் வாக்கினாலே அறிவுமாய்த் தன் சரீரத்தில் இருக்கிற வியாதியைக் குறித்துத் தெரிவிக்கவேண்டியதில்லை. அவனுடைய நாடியும் சரீரத்தின் உடையிருக்கிற காம் முதலிய கோயுடே அதை அறிவிக்கிறது. அப்படியே உனக்கு வேண்டியவைகளைத் தேவன் உன்மீதும் அதிகமாய் அறிந்திருக்கிறார்.

41. தியானம்.

(அக்கா, 22, 43, 44.)

அப்பொழுது “வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் தோன்றி, அவரைப் பலப்படுத்தினான். அவர் மிச்சும் வியாதிப்படாது, அதிக ஊக்கத்தோடே ஜெபம்பண்ணினார். அவருடைய வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய்த் தளையிலே விழுந்தது.”

இயேசு தமது பரிசுத்த மூகம் தளையில்லாத பரம பிதாவின் முன்பாக சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து மூன்றுதரம் ஜெபம்பண்ணித் தம்முடைய சித்தப்படி நடக்க விரும்பாமல் எப்பொழுதும் தமது பரமபிதாவினுடைய சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்தார் என்று கேட்டாயே. மேலும் அவருடைய ஜெபம் கேட்கப்படவில்லை. பிதாவும் அந்தக் கஸ்தியின் பாத்திரத்தைக் குறைக்க மனதில்லை என்று கண்டாலும், உடனே அவருக்குத் திடீன் உண்டாயிற்று என்று ஐசுரியாகிறது. பிதா அவரைச் சோபம் என்னும் பட்டயத்தால் வருத்தினபடியால் அவருடைய தூதன் அவரைப் பலப்படுத்தவேண்டியதாயிற்று. தேவனுடைய கிறிஸ்து மிக்கவும் தாழ்த்தப்பட்டார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பரத்துவமாய் இருக்கிற இயேசு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தாழ்த்தப்பட்டார். மிகுந்த பாவம் செய்தவர்கள் தேவனுடைய உடையத்திற்கு உள்ளாகி எப்படித் குராம்களை வேதனையை அனுபவிப்பார்களோ அப்படியே எல்லாருடைய பாவத்திற்காகப் பிணையாளியாகிய தேவகுமாரனும் தமது ஆத்மத்தில் பட்டு அனுபவித்தார். இந்த வேதனை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் அவர்மேல் வாராயல் ஏகமாய் வந்தபடியால்; அவர்

கொடிய பிரயாசைப்பட்டு அதிக உக்கிரத்தோடே ஜெபம்பண்ணினார். அப்பொழுது அவருடைய வேர்வை இரத்தத்துளிகளைப்போல் ஆகித் தளையிலே விழுந்தது. அவருக்குள் உண்டான நடுக்கத்தினாலே கட்டுவிட்டு இரத்தவேர்வை அவருடைய சரீரத்திலும் முகத்திலும் உண்டாகி ஒழுகிற்று.

ஆத்மாவே!

"ஈ இரிலில் கவனிக்கவேண்டியதாவது"

1. தேவன் தம்முடைய சனங்களை ஆறுதல் செய்கிறார். மனிதர் அவர்களைக் கைவிடும்பொழுது தமது தூதனாக்கொண்டு ஒத்தாசையை அவர்களுக்கு அளிக்கிறார். இதை இயேசு வினிடத்தில் காண்கிறோம். அவர் பாடுகளை தாறுபலிக்கும் பொழுது தமக்கு உதவியாய் இருக்கும்படி அழைத்துப்போன மூன்று சீஷர்களும் நித்திராடிண்ணினார்கள். மற்றச் சீஷர்களோ, தூர இருந்தார்கள். ஆதலால் ஒரே சீஷன் அவருடைய சத்துருக்களிடத்திலே இருந்தான். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் தேவன் ஒரு தேவதூதனை அனுப்பி அவரைப் பலப்படுத்தி, அவருக்கு ஆதரவு செய்தார். ஆத்மாவே! திடீன்கொள்வாயாக. மேலும் ஈ இப்படிப்பட்ட இடுக்கத்திலே அகப்பட்டிருக்கும்பொழுது, தாவிதைப்போலத் தகப்பனும் தாயும் என்னைக் கைவிட்டார்கள். ஆனால் கர்த்தர் என்னைச் சேர்க்கிறார் என்றும், என் கிணிகிறதும் என் தோழரும் என் வாதைக்கு எதிரே நின்றிருந்து என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் தூரமாய் நிற்கிறார்கள் என்றும் சொல்லத்தக்கவனாயிருக்கலாம் (கங். 27. 10. சங். 38. 12.). இது உனக்கு எவ்வளவு ஆறுதலான காரியமாய் இருக்கும்! ஆகார் வனந்தரத்திலே யாதொருவருடைய உதவியும் இல்லாமல் தனித்திருக்கையில் தேவதூதன் அவருக்குக் காணப்பட்டான். எவ்வாறு பசியினாலே மிகவும் வருத்தப்படுகையில் ஒரு தேவதூதன் அவருக்குப் போசணங்கொடுத்துக் காப்பாற்றினான். இப்படியே விசுவாசிகளுக்குப் பரிசுத்ததூதர்கள் உதவிசெய்கிறார்கள். பரமயோகானவர் தமது புத்திரர்கள் இடுக்கணுற்றபொழுது தமது பரிசுத்ததூதர்களைக் கொண்டும் மற்றவகைகளினாலும் உதவிசெய்கிறார். இயேசு எவ்வளவாகத் தம்மைத் தாழ்த்தினார் என்று பார். சிறுஷ்டிகராகிய இயேசு சிறுஷ்டிப்பாகிய ஒரு தூதனாலே பலப்படுத்தப்பட்டார். இதனாலே இயேசுவின் தேவசபாவத்தோடே கூடியிருந்த மனிதசபாவத்தின் சுத்தியத்தை அறிகிறோம். தேவ சபாவத்தின்படியே அவரைப் பலப்படுத்தவேண்டிய

தில்லை. இப்படித் தேவகுமாரனாகிய அவர் தேவதூதர்களுக்குக் கீழாகத் தாழ்த்தப்படவேண்டியதாயிற்று. அவர் நமதுமேல் வைத்த அளவில்லாத சிறைத்தினாலே அவர் இவ்வளவு தாழ்த்தப்பட்டார்.

3. பாவம் இல்லையென்றும் தேவகோபம் இல்லையென்றும், நரகாக்கினே இல்லையென்றும் சொல்லுகிறவன் இயேசுவானவருடைய பாடுகளையும் அவருடைய இரத்தவேர்வையையும் அவர் ஒலிவ மலையண்டையில் செய்த மரணப்போராட்டம் அன்பு அவர் அடைந்த மரணத்தையும் பார்க்கக்கூடின். அவர் தூளிதும் புழுதியிலும் இருந்து இரத்தவேர்வை சிந்தவேண்டியதிருக்கின்றன? அவர் ஆத்தமத்தில் அவ்வளவு சஞ்சலப்படவேண்டியது என்ன? அவர் இரத்தவேர்வை விடவேண்டியது என்ன? இதற்குக்காரணம் நம்முடைய பாவம் அல்லவோ? கர்த்தர் எல்லாப் பாவங்களுக்கும் ஆவரமேலே சுமத்தினார். பாவமானது, அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த துரோகியும், கொலைபாதகனும், கயிறும்வாரும், பிரம்பும், ஆணிகளும், முன்றலமாய் இருந்தது. தேவன் இங்க விபாசுவேஷத்தை நம்முடைய கண்களுக்குமுன் வைத்திருந்தும் மனிதர்கள் கண்களுக்கு எச்சரிக்கையாயிராமலும் இப்பேசுவினுடைய மாதிரியின்படி தங்கள் நடக்கையை சீர்ப்படுத்தாமலும் இருக்கிறார்கள். தன் நடக்கையைச் சீர்ப்படுத்தாமலும் தன் இருதயத்தின் இச்சையை அடக்காமலும் இருக்கிறவனே தன்மேல் ஆர்ஜினியும் துன்பங்களும் வரும்பொழுது கலங்கிக் கூப்பிடுவான்.

ஜெபம்.

ஆ, எங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவே! எங்களுக்கு வரும் பாடுகளை எல்லாம் அனுபவித்தீரே. நாங்கள் இனிமேல் வேதனைக்குப் பயப்பட்டுப்படிக்கு, எங்களுடைய பாவங்களுக்காகப் பாடுகளை அனுபவித்துப் பலவின்பப்பட்டபொழுது, ஒரு தூதனாலே பலப்படுத்தப்பட்டீரே. நாங்கள் மரணத்தோடே போராடவேண்டியதற்காக நீர் மரணவேதனையை வென்று வெற்றி அடைந்தீர். ஆகையால் நாங்கள் மரண அவஸ்தையை அடையும்பொழுது, அதை இலேசாக்கி எங்கள் மரணவேர்வைபைத் துடைத்து எங்களை இரட்சித்தருளும். ஆமென்.

42. தியானம்

(லூக்கா, 22. 45, 46. மத்தேயு, 26. 45, 46.)

பின்பு “அவர் ஜெபம்பண்ணி முடிந்தது எழுந்திருந்து, தம்முடைய சீஷரிடத்தில் வந்து, அவர்கள் தங்கத்தினாலே நித்திரைபண்ணுகிறதைக் கண்டு: நீங்கள் நித்திரைபண்ணுகிறீர்கள்? இனி நித்திரைபண்ணி இளைப்பாறுங்கள்; இதோ, மனுஷகுமாரன் பாவிசளுடைய கைகளில் ஒப்பிக்கொடுக்கப்படுகிற வேளை வந்தது. என்னைக் காட்டிலும் கொடுக்கிறவன், இதோ, வந்துட்டான், எழுந்திருங்கள், போவோம் என்றார்.” நாம் முன்னே இயேசுவினுடைய ஆதம்ப்பாடுகளைச் சூறித்துத் தியானித்தபடியினாலே இப்பொழுது நாம் அவருடைய சரீர்ப்பாடுகளையும் சூறித்துத் தியானிப்போமாக. ஆத்மாவே! (1) தமது சீஷர்களுக்கு அலுத்து எப்படித் துன்பிட்டு விட்டார் என்றும் (2) அவர் தம்மில்தாமே எப்படி வாஞ்சையுள்ளவராய் இருந்தார் என்றும், (3) அதில் அவர் தம்மை எப்படிச் காணவில்லாதார் என்றும் நீ சிந்தித்துப் பார்ப்பாயாக.

அவர் தமது தேவத்தன்மையினால் அறிந்தவராயிருக்கிறபடியால், யூதா சத்தாருக்களை அழைத்துக்கொண்டு தீவட்டிகளோடும் தடிகளோடும் பந்தங்களோடும் வழியில் வருகிறதை அறிந்திருந்தார். ஆகையால் சத்தாருக்கள் வந்து சேரும் முன் சிறிதுசேரத்தினை விளையக்கூழிக்க மனதில்லாமல் ஜெபம்பண்ணும்படி சீஷர்களை எழுப்பினார். அவர்கள் நித்திரை தெளிந்தெழுந்தபின்பு, சத்தாருக்களின் தீவட்டிகளெளிச்சத்தை அவர்கள் சற்றுத்தூரத்திலே கண்டிருக்கலாம். அச்சமையம் சீஷர்களுக்கு சோதனை, போராட்டம் முதலானவைகள் உண்டாவதற்கு ஏதுவாயிற்று. கிறிஸ்து பெலனற்ற ஒரு ஆட்டைப்போலச் சத்தாருக்களால்கட்டிக்கொண்டுபோகிறதை அவர்கள் காணும்பொழுது, அவருடைய சர்வவல்லமையைச் சூறித்துச் சந்தேகப்படுகிறதற்கு இடம் உண்டாயிற்று. அவர் முன்னே தமக்குச் சம்பவிக்கப்போகிறதைச் சூறித்து நினைப்பூட்டியிருக்கிறதை அவர்கள் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது.

ஆத்மாவே!

“நீ இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசுவானவர் ஆதம்ப்பாடுபட்டு முடிந்த உடனே புறம்பான சரீர்ப்பாடும் தொடங்கிற்று. ஒரு புசல் அடித்த

உடனே மறுபுசல் தொடங்குவதுபோல, அவருக்குச் சரீர்ப்பாடு தொடங்கிற்று. ஆத்மாவே! தேவன் ஒரு துன்பம் வந்து போனபின்பு மறுபடியும் வேறு துன்பம் உனக்கு வரப்பண்ணினால், இப்படியே யாக்கோபு, தாவீது, யோபு முதலிய வர்களுக்கும் உன் இயேசுவுக்கும் வந்ததென்றும் இங்கே சொல்லியிருக்கப்படி வந்ததென்றும் நீ நினைக்கவேண்டும். காற்றும், மழையும், இடியும், ஏக்காலத்தில் உண்டாவதுபோலப் பல துன்பங்களும் ஏக்காலத்தில் நேரிட்டால் அப்பொழுது தாவீது சொல்லுகிறதுபோல் நீயும் சொல்லுவாயாக. அதாவது, வேலக்காரரின் கண்கள் எசமானனின் கையையும் வேலக்காரரின் கண்கள் தன் எசமானனின் கையையும் நோக்கி இருக்கிறதுபோல், எங்கள் கண்கள் தேவனுடைய கர்த்தனை அவர் எங்கள்மேல் இறங்குமா? நாக்கியிருக்கிறது எப்போதும் (சங். 12. 2.). உன்னை பத்திரவாசு எவ்வளவாக இருக்கிறதோ அவ்வளவாகத் தேவனுடைய கர்த்தையிரு. இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் நாம் எந்த ஆவியினுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கிறோமோ என்றும், தேவனைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறோமோ என்றும் கம்மம் ஆட்கொண்டுபார்க்கவேண்டும்.

2. காலம் தப்பிச்செய்யும் கருமங்கள் ஒர்வேளை கும்பமும் பாவமும் அற்றதாய் இருந்தாலும் பாவத்துக்கு ஏதுவாயிருக்கிறதும் உண்டு. கிறிஸ்து சீஷர்களை ஸோக்கிப் பின்னும் நித்திரைபண்ணி இளைப்பாறுவீர்களாக என்றார். நீங்கள் விழித்திருந்து என்னுடனே ஜெபம்பண்ணவேண்டியதாயிருக்க, இப்படித் தூங்கலாமா என்று கேட்டார். ஆகையால் அநேகர் ஜெபம்பண்ணுகிறபொழுதும் கோவிலில் தேவாராதனை பண்ணுகிறபொழுதும் தூங்குகிறார்கள். இது எவ்வளவு பாவமும் அசுட்டையுமாய் இருக்கிறது! ஒருவருக்கொருவர் சம்பாஷனை செய்கிறதாவது அல்ல. ஆயினும் தேவாராதனை செய்கிறபொழுது அப்படிச்செய்தால் அது பெரிய பாவமாம். ஆத்மாவே! கிறிஸ்துமார்த்தத்தைப்பற்றி நீ எவ்வளவு எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது? தேவன் பரிசுத்த இருதயத்தையும் சுத்தமான இருதயத்தையும் விழித்திருப்பதையும் விரும்புகிறார். நாம் எவ்வளவு காரியங்களையும் பரிசுத்தமாய்ச் செய்யவேண்டும். ஒருவன் இராசாவின்முன் மரியாதையில்லாமல் பேசி அவலட்சணமாய்த் தூங்குவானா? அப்படியிருக்க, தேவனுக்கு முன்னே எவ்வளவு பயபத்தியாயிருக்கவேண்டும்?

3. ஜெபமும் விழித்திருக்குதலும் இரட்சிப்புகு வேண்டியதாயிருக்கிறது. கர்த்தர் இங்கே நான்காம் நிலை அடைந்திருந்த பத்திசொல்லுகிறார். ஆத்மாவே! உன் நினைவைப் பற்றி விழிப்பாயிரு. தகாத நினைவை ஜெபத்தையானங்களினாலே விலக்கு. வீணானதும் குற்றமானதாயிருப்பாவிடத்திற்கு ஏதுவான வார்த்தைகளைப் பேசாமல், உன் தவார்த்தைகளில் விழிப்பாயிரு. தேவனுக்கு மகிமை உண்டாகப் பல்லாவற்றை யும் செய்ய உன் நடக்கையின்மேல் விழிப்பாயிரு. பத்தியோடே அடிக்கடி ஜெபம்பண்ணு. அப்பொழுது நினைவாகுகிற தேவன் இடிக்கண்டேரத்திலும் உன்மேல் விழிப்பாயிருந்து உன் ஜெபத்தையும் விண்ணப்பத்தையும் கிருபையாய்க் கேட்டுருளுவார்.

43. தியானம்.

(யோவான், 18. 3. 48.)

அவர் அப்படிப் பேசுகையில் “யூதாஸ் போர்ச்சேவகரின் கூட்டத்தையும் பிரதான ஆசாரியர் பரிசேயர் என்பவர்களால் அனுப்பப்பட்ட ஊழியக்காரரையும் கூட்டிக்கொண்டு, பந்தங்களோடும் தீவட்டிகளோடும் ஆயுதங்களோடும் அவ்விடத்திற்கு வந்தான். அந்தத் தரோகியானவன், நான் எவனை முத்தஞ்செய்வேனோ அவன்தான், அவனைப் பிடித்தக்கொள்ளுங்கள் என்று அவர்களுக்கு அடையாளம் சொல்லியிருந்தான்.”

இயேசு நித்தினை செய்துகொண்டிருந்த சேவர்களை எழுப்பித் தாம் பாடுபடவேண்டியநேரம் சமீபித்திருக்கிறது என்று சொன்னதைக் குறித்துக் கேட்டாயே. அவரைப் பிடிக்க வந்தவர்கள் இன்னார் என்றும், அவர்கள் எவ்விதமான எச்சனங்களுடையோவந்தார்கள் என்றும், அவரைக் காண்பித்திருந்த யூதா என்ன அடையாளத்தைக் கையாடினான் என்று இங்கே தியானிப்போம். இயேசு தமது சேவர்களுக்கு எழுப்புதலாகப் போதித்துக்கொண்டிருக்கையில் யூதாவும் அவன்பின்னே திரும்பினவர்களும் கத்திகளையும் சடிகளையும் பிடித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். மேலும் யூதா அவருக்கு அருமையுள்ள சேவனைப்போல் அவரிடத்தில் வந்தான். யூதருடைய சேவகர்களும்

ரோமருடைய சேவகர்களும் அவருடைய சேவர்களில் ஒருவன் இவனுடன் இயேசு என்று பிடித்துக்கொண்டு போகாத படிக்கு யூதாவானவன் முத்தம்செய்கிற சமீக்கையினாலே அவர்களுக்குக் காப்பாட்டும்படி பேசியிருந்தான். அந்த யூதா நான் யாரா முத்தமிடுகிறேனோ அவனைப் பிடித்துப் பத்திரமாய்க் கட்டி அவன் தப்பி ஒடிப்போகாமல் கொண்டுபோங்கள் என்று சொல்லியிருந்தான்.

ஆத்மாவே!

“இதிலுள் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. தேவத்தன்மையின்படி எல்லாம் அந்தவராய் இருக்கிற இயேசுவானவர் யூதா தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்று அறிந்திருந்தாலும் அவனையும் அப்போஸ்தலரை ஏற்றுக்கொண்டார். இதனாலே மரித்தன் எவ்வளவு கெட்டபடியாய் இருந்தாலும் அவனை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குத் தயக்கிருப்பான்வராய் இருக்கிறார் என்று அறிவித்தார். யூதா மற்ற அப்போஸ்தலருடனே சனங்களுக்குப் போதிக்கும்படி அனுப்பப்பட்டான். அவன் மற்ற அப்போஸ்தலர்களைப்போலக் குணப்படுதலைக்குறித்துப் பிரசங்கம் செய்யாமலும் அற்புதங்களைச் செய்யாமலும் இருந்தான் என்று சொல்லக்கூடாது. ஆத்மாவே! உன்னுடைய போதகர்களில் யாராவது ஒருவர் பாவுஞ்செய்கிறவராகவும் கெட்ட நடக்கையுள்ளவராகவும் இருந்தால் நீ அதைப்பற்றிக் கலங்காதே (அப். 20. 20.). தரோகியான யூதாவின் பிரசங்கம் பெலன்செய்யாமலும் இருக்க மாட்டாததுபோல உண்மையில்லாத உன் போதகர்களுடைய பிரசங்கமும் பெலன் செய்யாமல் இருக்கமாட்டாது. அந்தப் போதகர்களுடைய நடக்கை தகாததாய் இருந்தாலும் இயேசு கட்டளையிட்ட தேவ இராப்போசனமும் ஞானஸ்நானமும் அவர்களாலே கொடுக்கப்பட்டால் அது பெலன்செய்யாமலும் அவர்களால் போதிக்கப்பட்ட தேவவசனம் உன்னுடைய இருசபத்தை எழுப்பாமலும் இருக்கும் என்று எண்ணுதே. தேவவழியின்பின்பிடுகிற ஒருவன் அக்கிரமக்காரனாய் இருக்கிறதினாலே தேவ கட்டளையின்படி அவனால் போதிக்கப்பட்டவைகளும் அசத்தமாய் இருக்கும் என்று எண்ணக்கூடாது. ஒரு தொழிலாளியின் நிமித்தம் அவனால் செய்யப்பட்ட எந்தத்தொழிலும் அசத்தமாய் இருக்கும் என்று நாம் எப்படி நிச்சயிக்கலாம்? சாத்தானுடைய போதனையினாலே மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் நடக்கிற நியாயாதிபதிகளும் போதகர்களும் அநே

கர் இருக்கிறார்கள். இதன் நிச்சயத்தை யாரும் அறியும்படிக்கு யூதாவும் பிலாத்துவும் அந்தாட்சிகளாய் இருக்கிறார்கள்.

2. இயேசுவைப் பிடிக்கவந்த தீரன் ஜனங்களுக்கு முன்னே யூதா வந்தான். ஆடுகளுக்கு வழியைக் காண்பதற்கும்படி சுற் பிக்கப்பட்ட அவன், பாதகராகிய ஓனங்களுக்கு வழிகாட்டி யானான். சிஷ்யுயிருந்தவன், அவருடைய விரோதிகளுட் னே சேர்ந்து, இப்படிப்பட்ட பொல்லாங்கு செய்யத்தொடங் கினான். ஆத்மாவே! நீ ஒருக்காலும் இப்படிப்பட்ட சிநேகி தனாத் தேடாதே. யூதாசென்றவழி நடக்கத்திருச் செல்லுகிற வழி ஆயிற்று. கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற சிலர் தங்கள் சிநேகிதருக்குப் பிரதிகூலம் செய்கிறதிலும், அய லாருக்குச் சேதத்தை உண்டிபண்ணுகிறதிலும், பயத்தை உண்டிபண்ணி மோசப்படுத்துகிறதிலும் தங்களுக்குக் கனத் தைத் தேடுகிறார்கள். இவர்கள் ஞானஸ்ரீயைப் பெற்றவர்க ளாயினாலும் அறியாமையுள்ளவர்களாயும் தங்கள் சொந்த மகிமையைத் தேடுகிறவர்களாயும் இயேசுவையும் அவர் மூலமா டுக்கிடைக்கப்படுகிற நித்திய ஜீவனையும் தேடாத அஞ்ஞானிக ளாயும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களுக்கும் உலகத்திற்கும் இருக்கிற நெருங்கினசம்பந்தத்தைக் குறித்து மேன்மைபாராட்டி, இந்த உலகத்தின் மாயையான கனத்தையே நாடித் தேடுகிறா் கள். பின்னும் இவர்கள் தாங்கள் பிறனுக்கு உண்டிபண்ணின பொல்லாங்கைக்குறித்துத் தங்களுக்கு உண்டான வெற்றி யைப் புகழ்ந்துபேசி நகைக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மறுமை யில் யாதொரு நன்மையும் கிடையாமல், சாபம் என்னும் பலனே இவர்களுக்கு எத்தனம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதற்கு எவ்வள வும் பாத்திரங்கள் அல்ல. ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளைகள் இப்படிப்பட்ட மாயையான காரியங்களைக்குறித்து நினைக்க வும், பேசவும், செய்யவும் ஒருக்காலும் விரும்புகிறதே இல்லை.

44. தியானம்

(யோவான், 18. 4-9.)

அப்பொழுது “இயேசு தமக்கு நேரிடப்போகிற எல்லா வற்றையும் அறிந்து, எதிர்கொண்டுபோய், அவர்களை நோக்கி:

யானாத் தேடுகிறீர்கள் என்றார். அவருக்கு அவர்கள் பிரதியத் தரமாக: நாசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறோம் என்றார்கள். அதற்கு இயேசு: நான்தான் என்றார். அவனாக் காட்டிக்கொ டித்த யூதாசு அவர்களுடனேகூட நின்றான். நான்தான் என்று அவர் அவர்களிடத்தில் சொன்னவுடனே, அவர்கள் பின்னிட்டுத் தகாயிலே விழுந்தார்கள். அவர் மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி: யானாத் தேடுகிறீர்கள் என்று கேட்டார். அவர்கள் “நாசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறோம் என்றா் கள். இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நான்தானென்று உங்களுக்குச் சொன்னேனே; என்னிடத் தேடுகிறதுண்டானால், இவர் களைப் போகவிடுங்கள் எவ்வாறு. நீர் எனக்குத் தந்தவர்களில் ஒருவரையும் நீர் இழந்துபோகவில்லையென்று அவர் சொல் லிய வசனத்திற்றேறத்தக்கதாக இப்படி நடந்தது.”

இயேசு தமது மீதம் வரும் பாதிகளையும் துன்பங்களையும் உற் சாகமாய்ச் சமீக உடன்படுகிறவராயிருந்தபடியான யூதா தம்மை முத்திருசெய்யும்வரையிலும் தாமதித்திராமல் அவர் களுக்கு எதிராகப்போய் யானாத் தேடுகிறீர்கள் என்றார். அதற்கு அவர்கள் துணிவுடனே நாசரேத்தூரானாகிய இயேசுவைத் தேடு கிறோம் என்றார்கள். இப்படி அவர்கள் சொன்னதற்குப் பதில் உத்தரவாக நானே அவன் என்றார். இங்கே பார். அதைக் கேட்டு அவர்கள் பயந்து, பின்னிட்டுத் தகாயிலே விழுந்தார்கள். எதி ரே நித்திரவர்களை மாற்றிலே உதைத்தால் எப்படிப் பின்னிட்டு விழுவார்களோ அப்படி அவர்கள் விழுந்தார்கள் என்று நினைக் கவேண்டும். அது அவருடைய சர்வ உல்லமையைத் தெரியப் படுத்திற்று. யூதாவும் மற்றச் சத்தருக்களும் தாம் உற்சாகமாய்ப் பாடுபட சம்மதித்திருக்கிறார் என்று அறியும்படி அவர்களை எழுந்திருக்கச் செய்தார். அப்பொழுது அவர் ஒடிப்போக விரும் பினால் ஒடிப்போகலாம். ஆனால் அவர் அப்படி நினைவாமல் தம்மைச் சகல பாடுகளுக்கும் ஒப்புக்கொடுக்கிறதற்காக வந்த படியால் அப்படிச் செய்யவில்லை. அவர் பின்னுத்தம்மைப்பிடிக்க வந்ததன்மேலே நோக்கி, யானாத் தேடுகிறீர்கள் என்றார். அவர் கள் நாசரேத்தூரானாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறோம் என்றார்கள். நானே அவன் என்று முன்னேதானே உங்களுடனே சொன் னேனே. அப்படி நீங்கள் என்னைத் தேடினீர்களானால் இவர் களைப் போகவிடுங்கள் என்றார். அது அவர்களைக் கெஞ்சுகிற சொல் அல்ல, அவர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிற சொல்லாயிருந் தது. அவர் தமது பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகத்திற்கு ஏற்ற விதமாகத் தமது பிதாவை நோக்கி, நீர் கொடுத்தவர்களில் ஒரு

வீனையும் நான் இழந்ததில்லையென்று தாம் சொல்லிய வசனம் நிறைவேறும்படி அப்படிச் சொன்னார். அந்த வேண்டதல் பூதாவைத் தவிர மற்றச் செவர்களைப் பற்றினதாயிருக்கிறது.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. பாபெவதைக்குறித்து இயேசுவானவருக்கு உண்டாயிருந்த உற்சாகத்தைக்குறித்துச் சுவிசேஷர்கள் அநேகந்தரம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கேயும் தம்மைப் பிடிக்க வந்த சத்தருக்கு முன்னேபோனால் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆத்ம இரட்சகர் தம்முடைய சத்தருக்கு உடைய கையில் உற்சாகமாய் ஒப்பிக்கொடுத்தார். ஆத்மக்குடைய பிழியெகிற இடத்திற்குச் சார்த்தமாயும் உற்சாகமும் போகிறதாயால் அவர் போனார். ஆத்மாவே! நீயே இப்படியே உன்சுடைய வையை எடுத்துக்கொண்டு எதிர்பேசாமல் அவருக்குப் பின்செல்லு. பாபுகளும் உபத்திரவங்களும் சுப்பவிக்கும்பொழுது, பொறுமையுள்ள தேவ ஆட்டிக்குட்டியை நோக்கிப்பார். உன்னுடைய கெட்டிசுபாவத்திற்கு இடம் கொடாமல் ஜெபம் பண்ணுவாயாக. உன்னுடைய மாயிசுருணத்திற்கு இடம் கொடாமல் உனது பரம் தகப்பனுக்குக் கீழ்ப்படி. உன்னுடைய கெட்ட இதழை உன்னைப் பொருமை முதலிய பாவத்திற்கு எழுப்பினால் உனக்காக உன்னுடைய இரட்சகர் பட்ட பரிகளையும் உத்தரவாதம் செலுத்தினதையும் நீ நினைத்துக் கொள்வாயாக. தன்னுடைய பாவக்கேட்டுக்கு வரப்போகிற ஆக்கினை முந்தின் ஆதாமுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபொழுது, அதைக்குறித்து கெடுகினான். இரண்டாவது ஆதாமாய் கிறிஸ்து தமதுமேல் வந்த ஆக்கினையை உற்சாகமாய் ஏற்றுக் கொண்டார்.

2. இயேசு இவர்களைப் போகவிடுங்கள் என்றார். அவர் தம்முடைய சேவர்களைச் சேதமற்றிருக்கப் போகவிட்டது நீகிமான் களுக்கெல்லாம் மிகுந்த ஆறுதலாயிருக்கிறது. விசுவாசிகள் எல்லாருக்கும் ஆறுதலாக இவர்களைப் போகவிடுங்கள் என்று தமது சத்தருக்கே நோக்கி இயேசு சொன்னார். ஆவியின்படியே நடந்து கிறிஸ்து இயேசுவுக்கு உட்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பு வராதது என்று வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறது (ரோ. 8. 1.). தேவன் தம்முடைய புத்திரருக்கு வரும் துன்பத்தை அநேகமுறை எளிதாய் நீக்கி, அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறார். அவருடைய ஒரு வார்த்தையினாலே அவர்களைக் காக்கும், பரிசுத் தாக்கவும், ஆதரிக்கவும், ஆசீர்வதிக்கவும், நடத்தவும், மீட்கவும் எல்லா இடக்கண்களுக்கும் பயமற்றிருக்கவும் செய்கிறார். தேவதக்குறித்து விசுவாசிகள் யாவரும் சொல்லுகிற என்னென்னவோ, உன்னதமானவரின் மனதில் இருக்கிற தன் சர்வவல்லவருடைய நிழலில் இராததற்குவான். கர்த்தனாதன் அடைக்கலமும் தன் கோட்டையும் தான் நம்பியிருக்கிற தன் தேவனும் என்கிறான் (சங். 91. 1, 2.). ஆத்மாவே! ஒரு சிறு கப்பலின்பேரில் அலைகள் மோதுவதுபோல உனக்குத்தன் பத்தினமேல் துன்பம்வந்தாலும் வியாகூலப்பட்டுத் தே. உன்மேல் வரும் உபத்திரவங்களுக்கு கலங்கி நரக அக்கினியில் அகப்பட்டவனைப்போலப் பரதவிடாதிரு. (யோவா. 17. 12.)

3. இயேசுவானவர் தேவரீர் நோக்கி, நீர் எனக்குக் கொடுத்தவர்களைக் காத்துக்கொண்டு வந்தேன் என்று ஜெபத்தில் சொல்லுகிற அப்படியே இந்த அபத்துவேளையிலே அவர்களைக் காப்பாற்றும்படியாக எண்ணி தமது சத்தருக்குள்ளே இவர்களைப் போகவிடுங்கள் என்றார். இது செவர்களுக்கும் மற்ரெல்லா விசுவாசிகளுக்கும் எவ்வளவு பெரிய ஆறுதலான வார்த்தையாய் இருக்கிறது! மூகைய அவருடைய இந்த வேண்டதல் செவர்களைப் பற்றினதாய் மாதிரியும் அல்ல. எல்லா விசுவாசிகளையும் சார்ந்ததாய் இருக்கின்றது. சுவிசேஷர்கள் அவர்களுடைய சரீரப்பிரகாரமாய் இப்படிச் சொன்னதினாலே தேவனானவர் தமது புத்திரர்களுடைய சரீரத்தின்மீதிலும் சரீரத்தின் நிலைமையின்மீதிலும் இவ்வளவு கவலையாய் இருக்கிறார் என்று நமக்குப் படிப்பிக்கிறான். அஞ்ஞானிகள் சொல்லுகிறதபோலத் தேவன் லீலி என்னும் புஷ்பத்தின்மீதிலும் ரோஜா என்கிற புஷ்பத்தின்மீதிலும் படுத்தக்கொண்டிருக்கிறவர் அல்ல, அவர் பரமண்டலத்திலிருந்து எல்லாமனுபுத்திரர்களையும் நோக்கிப் பார்த்து தம்முடைய புத்திரர்கள் இன்னார் என்று அறிகிறவராயிருக்கிறார். அவர்களுக்கு வருகிறது இன்னது என்று அவருக்குத் தெரியும். அவர்கள்மேல் ஏதும் குரூரமான உபத்திரவங்களையும் மோசங்களையும் நீக்கி, அவர்களுடைய சத்தருக்களையும் நானும்படி செய்கிறார். இயேசுவடனே அப்போஸ்தலரும் கூடப் பிடிக்கப்பட்டிக் கொல்லப்பட்டால் திருச்சபைக்கு உறுதியான சாட்சி இல்லாமல்போய்விடும். கர்த்தர் இப்பொழுது அவர்கள் கொல்லப்பட்டாமல் தாம் அடைந்த கிரியை அவர்கள் நிறைவேறுகிறவரையிலும் அவர்களை விட்டுவைக்க கட்டினையிட்டார்.

ஜெபம்.

எங்களுடைய கர்த்தராகிய இயேசுவே! மனிதருடைய பாவங்களைப் போக்கும் பலியாக நியமிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குடியே! தேவரீர் பாடுகளின் நேரமும், மரணத்தின் நேரமுமீ சமீபித்திருக்கிறது என்கிறதையும், சத்துருக்கள் உம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு போகத் தோட்டத்தினிடத்திற்கு வருகிறதையும் நீர் அறிந்து, உற்சாகமாய் அவர்களுக்கு எதிர்த்தொண்டிப்போனீரே. எங்களுடைய இராசரீரீயின் அதிபதியே, எங்களுடைய இராசரீரீவே! சகலவிதமான பாடுகளும் உபத்திரவங்களும் எங்குள்மீதில் வரும்பொழுது, அவைகளுக்கு நான் பயப்படாமல் இருக்க எங்களுக்குத் தைரியத்தையும் பலத்தையும் தந்து, உம்முடைய பரிபுத்த ஆவியைக்கொண்டு அவைகளை அனுபவித்து ஜெயங்கொள்ளும்படி எங்களுக்கு உதவி செய்குமேன். ஆமென்.

45. தியானம்

(மத்தேயு, 26. 49. லூக்கா, 22. 47, 48.)

யூதா என்பவன் இயேசுவின்மீதில் வந்து: “ரபீ, வாழ்க என்று சொல்லி, அவரை முத்தஞ்செய்தான். இயேசு அவனை நோக்கி: யூதாசே, முத்தத்தினாலேயா மனுஷகுமாரனைக் காட்டிக்கொடுக்கிறாய் என்றார்.”

யூதாவானவன் இயேசுவானவனைத் தேடிச் சத்துருக்களுக்குக் காண்பிக்கும்படி முன்னதாய் அவரிடத்திற்குப் போனான். ஆகிலும் அவர் தோட்டத்திலிருந்து புறப்பட்டு அவனுக்கு எதிராய் வந்ததினாலே தேடுகிறதைக்குறித்து அவனுக்கு வருத்தம் இல்லாமலிருந்தது. யாவாத்தேடுகிறீர்கள் என்று அவர் கேட்டபொழுது யூதா ஒன்றும் சொல்லாமல் சும்மாய் நின்றான். ஏனென்றால் அவருடைய வல்லமையொருந்திய சப்தமானது அவனை இப்படி ஒடுங்கப்பண்ணிற்று. அவர் தம்முடைய சீஷர்களைப் பயம் அறப் போகச்சொன்ன பின்பு, சத்துருக்கள் அருகில் வருவதற்கு இடங்கொடுத்தார். அப்பொழுது யூதா முத்தி அவர் அருகில் வந்து அவரை முத்

163

தஞ்செய்தான். சீஷர்கள் அவரைவிட்டு நீங்கி, மறுபடியும் அவரிடத்திற்கு வரும்பொழுது அவரை முத்தமிடுகிறது வழக்கமாயிருந்தது. துரோகியாகிய யூதா இந்த முத்தத்தைச் சத்துருக்களுக்கு அவரைக் காண்பிக்கிறதற்கு அடையாளமாகி நின்றான். எல்லாம் அறிந்தவராயிருக்கிற கர்த்தருக்கு இவனுடைய முத்தத்தின் காரணம் தெரிந்திருந்தும் தமது திருவாயை அவனுக்குக் காண்பிக்காமல் இருக்கவில்லை. அப்பொழுது யூதாவின் பயந்தலையைப்போல் அவர் அருகில் வந்து, ரபீ என்றான். (யோவா, 35. 10. 9. 5.) சீஷர்கள் அவரைத் தங்களுடைய போதகராகக் குருவாகவும் எண்ணியிருந்த பழக்கில் ரபீ என்று கூப்பிட்டழைக்கிறது அவர்களுக்குள் வழக்கமாயிருந்தது. அப்படி இருக்க யூதாவானவன் சத்துருக்களுக்கு முன்பாக அவரை முத்தஞ்செய்து, அவர்களுக்குச் சொல்லிய தத்திரத்தின்படி அவரை அவர்கள் கையில் ஒப்படைத்தான். ஆத்மாவே! வேதவாக்கியம் நிறைவேற்றப்படி இப்படிச் சிறிந்துவுக்குச் சம்பவித்தது என்று அறிந்தனொன்றாயாக. இதனாலே, அவர் தம்மிடத்திலுள்ள சாந்தநனைத்தை விளங்கப்பண்ணினதுமன்றி, அவன் இரகசியமாய்ச் செய்தவைகள் எல்லாம் தமக்கு வெளியரங்கமாய்த் தெரிந்திருக்கிறது என்பதையும் அறிவித்து, அவனுடைய மனச்சாட்சியில் வேதனையை உண்டாக்கி உத்தம மனஸ்தாபப்படுமப்படி எழுப்பினார். (ஆதி. 33. 4: 46. 29. யாத். 8. 17.)

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலம் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. பிசாசானவனுக்கு அடிமையாய் இருந்த யூதாவானவன் இயேசுவை ரபீ என்று அழைத்தான். அன்பையும் கீழ்ப்படிதலையும் விட்டுவிட்ட அவன், அவரைக் குரு என்று சொன்னது சரியல்ல. அநேகர் அக்காலத்திலும் என் கர்த்தாவே! என் ஆண்டவரே! என் பிதாவே! என்று வாயினாலே மாத்திரம் சொல்லிப் பிள்ளைகளுக்கு ஒத்த அன்பும் கீழ்ப்படிதலும் இல்லாதவர்களுமாய் இருந்தார்கள். அன்றியும் அப்படிப்பட்டவர்கள் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றப் பிரயாசப்படவில்லை. அநேகர் அப்படியே இக்காலத்திலும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் புறம்பான சடங்குகளினாலும் மாயையான வார்த்தையினாலும் தேவனை வஞ்சிக்கப்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய இருதயம் எல்லாப் பாவங்களினாலும் கறைப்பட்டி

கப்பிட்டவர்களாயிருந்தபடியால், தாங்களாய் ஒன்றும் செய்யத் துணியாமல் இயேசுவை உத்தரவுகேட்டார்கள். அவர்களே பேதுருவானவன் அவர் உத்தரவு சொல்லுகிறவரையிலும் பெறுத்திராமல், தன் கத்தியைப் பிடித்து உருவிப் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேல்காரனைக் காது வெட்டினான். இப்படிக்காது அறுப்புண்டவனிடத்தில் தம்முடையமகிழ்வும் அற்புதமும் விளங்கும்படி செய்யவும், அவனுடைய பேயரும் தன் மார்க்கமும் (எங்கும்) யாவரும் அறிந்துகொள்ளும்படி செய்யவுமாகத் தேவன் அவைகளுக்கு இயங்குகொடுத்தார்.

ஆத்மாவே!

“இதிலால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. தீர்ப்புச் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிற எல்லாவற்றையுங்குறித்து விசுவாசிகள் தேவனைக் கேட்கிறார்கள். இப்படியே சீஷர்கள் கேட்டார்கள்! நாங்கள் கத்தியினால் சத்துருக்களை வெட்டுவோமா என்று கேட்டார்கள். மறுபடியும் பிறத்தவர்கள் எல்லாரும் பரமபிதாவை நோக்கி தாங்கள் செய்யவேண்டிய எல்லாவற்றையும் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் இந்த வார்த்தையை அல்லது இந்தக் கிரியையைச் செய்யலாமோ, அவ்விடத்திற்குப் போகலாமோ என்று ஒவ்வொரு காரியத்தைக் குறித்தும் ஜெபத்தின் வழியாக அவர்கள் அவனாக் கேட்கிறார்கள். நாம் தேவனுடைய புத்திரர்களாயிருக்க விரும்பினால் இப்படியே செய்யவேண்டும். அப்பொழுது வேதத்தைக் கொண்டும் சுவிசேஷத்தைக்கொண்டும், இயேசு கிறிஸ்துவக்குப் பின்செல்லவேண்டுமென்று நமக்கு உத்தரவுசொல்லப்படும். அப்பொழுது அவர் நம்முடைய வார்த்தையும் கிரியையும் பாவமானதாய் இருக்கிறது என்று அவர் நம்முடைய இருதயத்தில் மனஸ்தாபத்தை உண்டாக்கி, நம்மைக் கடிந்து கொள்வார். இடருமலும் துன்பமார்க்கமாய் நடவாமலும் மனச்சாட்சியில் காயப்படாமலும் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் எல்லாவற்றிலும் தேவனைக் கேட்டு நடக்கப் பழகவேண்டும்.

2. விசுவாசம், தேவபக்தி என்பவைகளின் பலத்தின்கேள் நம்பிக்கை வைக்கிற எழுப்பப்பட்ட விசுவாசிகளுடைய குணம் இன்னதென்று அறிவதற்குப் பேதுருவின்னுடைய மாதிரியை நோக்கிப்பார். தன்னுடைய குருவாகிய இயேசுவைக்

கப்பாற்றவும் சத்துருக்களை அடக்கவும் தன்னுடைய அற்பமாகிய இரும்புக்கத்தி போதும் என்று நினைத்தான். இப்படியே எழுப்பப்பட்டவர்களில் சிலர் தங்கள் குணப்படுதலின் துவக்கத்திலே கிடைத்த எழுப்புதலினாலேயே எல்லாவற்றையும் ஜெயங்கொள்ளலாம் என்றும் தங்களுடைய எல்லா நடத்தையையும் சீர்ப்படுத்தலாம் என்றும் நினைக்கிறார்கள். பேதுருவுக்குத் தெரிந்தவந்தபோல் அவர்களுக்குத் தெரியவருமட்டும் அவர்கள் தங்கள் பலவீனத்தையே தெரிந்துகொள்ளுவார்கள். அவர்கள் பிசாசின் இராச்சியத்தை நிர்மலமாக்கலாம் என்றும், மற்றவர்களையும் சன்மார்க்கத்திலே மிகவும் நன்றாய் நடத்தலாம் என்றும், அப்பியாசப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாப்பார்க்கிலும் தாங்கள் அதிக விவேகத்தோடே எல்லாக் காரியங்களை யும் நடத்தலாமென்றும் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களுடைய இருதயத்தை படச்செய்ய வல்லமையில்லாமல் பேதுருவைப்போலக் காணமாத்திரம் அறுக்கத்தக்கவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாமும் நம்முடைய சொந்த பலத்தினாலே யாதொன்றையும் செய்யாமல், இயேசு கிறிஸ்துவுடைய பலத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய பலத்தினாலும் ஒவ்வொன்றையும் செய்வோமாக.

47. தியானம் :

(முத்தேயு, 26. 52—54. லூக்கா, 22. 51.)

“இயேசு அவனை நோக்கி: உன் பட்டயத்தைத் திரும்ப அதின் உறையிலே போடு; பட்டயத்தை எடுக்கிற யாவரும் பட்டயத்தால் மடிந்துபோவார்கள். நான் இப்பொழுது என் பிதாவை வேண்டிக்கொண்டால், அவர் பன்னிரண்டு லேகியோனுகள் அதிகமான தாதரை என்னிடத்தில் அனுப்பமாட்டான் என்று நினைக்கிறாயா? அப்படிச் செய்வானால், இவ்விதமாய்ச் சம்பவிக்கவேண்டும் என்கிற வேதவாக்கியங்கள் எப்படி நிறைவேறும் இம்மட்டில் நிறுத்துங்கள் என்று சொல்லி,* அவனுடைய காதைத்தொட்டு, அவனைச் சொஸ்தப்படுத்தினார்.”

* இந்த வார்த்தையினால், இயேசுவானவர் கத்தியினாலே சத்துருக்களை வெட்டுவோமா என்று கேட்ட சீஷர்களையும் பிரதான ஆசாரிய

ஆத்மாவே! பேதரு என்பவன் செய்த காரியத்தை நீ கேட்டாயே. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுவானவர் அதைக் குறித்துச் சொல்லியதை இப்பொழுது கேட்பாயாக. (1.) அவர் அவனைக் கடிந்துகொண்டார். அதாவது, கத்தியை எடுக்கிறவன் எல்லாம் கத்தியினாலே அழிந்துபோவான் என்றதாம். இப்படிச் கத்தியினாலே ஒருவனுடைய உயினை வாங்க எந்த னிக்கிறவன் இயேசுவானவர் பேதருவுக்குச் சொன்ன உத்தர வின்படியே கத்தியினாலேயே அழிந்துபோவான். அப்படிச் செய்கிறவன் அரசர்களாலும் அதிகாரிகளாலும் ஆக்கினைக்குள் ளாகத் தீர்க்கப்பட்டிக் கொல்லப்படுவான். அதிகாரிகள், அல் லாமல் வேறொருவரும் கத்தியைக்கொண்டு ஒன்றும் செய்யக் கூடாது என்பது தேவனுடைய கட்டளையாயிருக்கிறது. தேவன் கத்தியை அதிகாரிகள் கையில் கொடுத்தபடியால் வெட்டுவதற்கு அவர்களுக்குமாதிரம் வல்லமையுண்டாகிறது. (2.) அப்போஸ்தலர் கத்தியினாலே சத்துருக்களை அப்பொழுது தடுப்பது அவசியமில்லையென்று அறிவிக்கிறார். அவர் மனிதனை இரட்சிக்கும்பொழுது சத்துருக்கள் கையில்லாப்பாடுகளே அனுபவிக்க அவருக்குச் சித்தமில்லாதிருந்தால், அப்போஸ்தலரைப்பார்க்கிலும் அதிக வல்லமையும் பலமுமுள்ள சகாயத்தைத் தேடிக்கொள்ளமாட்டாரோ, ஆகையால் அவர் பேதருவை நோக்கி, என்னைக் காப்பாற்றும்படிக்கு என் பிறா பன் னிரண்டு லேகியோன் அல்லது அனா இலட்சத்திற்கு அதிகமான தூதரை என்னிடத்தில் அனுப்பவேண்டும் என்று மான் இப்பொழுதே அவரை வேண்டிக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொன்னார்களையோ என்றார். சத்துருக்களைத் தரையில் விழப் பண்ணவில்லையா? அதைப்பார்க்கிலும் இன்னம் அதிச வல்லமை பொருந்திய பலம் எனக்கு வேண்டியிருந்தால் நான் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாதா? எனக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் ஜெபத்தின்வழியாக என் பிதாவினிடத்தில் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளுகிற வழக்கத்தின்படி நான் தாழ்வு அடைகிற இந்த நேரத்தில் உதவியைக்குறித்து வேண்டிக்கொள்ளக்கூடாது? ஆகையால் கத்தியினாலே நீங்கள் எனக்கு உதவிசெய்வது அவ

னுடைய வேலைக்காரனைக் காதுவெட்டின பேதருவையும், நோக்கி, இம்மட்டில் நிறுத்துங்கள் என்று சொன்னதாக அறிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆனால் அவர் இம்மட்டும் நிறுத்துங்களென்றது இவனைக் குணமாக்குமட்டும் நிறுத்துங்கள் அல்லது இடங்கொடுங்கள் என்று அங்கிருந்த ஜனங்கூட்டத்தானே விசேஷமாய் அவர் பேதருவுடனே பேசினதாகத் தோன்றுகிறது.

சரம் இல்லை யென்று அறிவிக்கிறார். இயேசு தமது கையினாலே பேதரு காதுவெட்டினவனுடைய காதைத் தொட்டுக் குணமாக்கினார். ஆனால் அவன் காதில் இரத்தம் ஒழுகினதாய் இருந்தபடியால், அவர் அவன் காதைத் தொட்டபொழுது இரத்தமுழுக்கு நின்றுபோய்க் காயமும் சொஸ்தமாகி முன் இருந்தது போல் ஆயிற்று. இயேசு இதனாலேயும் பேதரு செய்த காரியம் தமக்குச் சம்மதி இல்லையென்று அறிவிக்கிறார். தாவீது அப் நேருடனே கல்லறைக்குப் போனபொழுது அழுது அவனுடைய மரணத்தைக்குறித்து முறையிட்டதுபோல் இயேசுவும் செய்தார் (2 சாமு. 3. 32). அவர் சத்துருக்களுக்குத் தமது பட்சமுள்ள இருதயத்தை அறிந்துகொள்ள அந்த நன்மையைச் செய்தார்.

ஆத்மாவே!

“நீ இறியால் சுவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசு இம்மட்டும் நிறுத்துங்கள் என்றார். ஆத்மாவே! நீ அவரை நோக்கி, மிகுந்த சாத்தமும் தாழ்வுமுள்ள இயேசுவே! என்னுடைய பாவத்திற்காக உற்சாகமாய்ப் பலியிடப்பட சம்மதித்த தேவ ஆட்டுக்குட்டியே! என்னுடைய சத்துருக்கள் என்னைப் பிடிக்க வரும்பொழுது இப்படிப்பட்ட பொறுமையான சிந்தையை எனக்குத் தாரும். உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு அதை நீ என்னில் உண்டுபண்ண விட்டால், அந்தக் குணத்தை மான்தானே என்னில் உண்டு பண்ணிக்கொள்ளக்கூடாதே என்று ஜெபம்பண்ணு.

2. நீதிகான் இடுக்கணிலே தேவதூதர்களுடைய உதவி தனக்கு உண்டு என்று ஆறுதலாயிருக்கலாம். கிறிஸ்துவானவர் தமக்கு வேண்டிமானால் அனாகோடி தேவதூதர்களைத் தமக்கு உதவியாகப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடும் என்கிறார். தேவனுடைய வழியிலே நடந்து, அதற்கு அடுத்தவைகளைச் செய்து வருகையில் இடுக்கண்களும் உபத்திரவங்களும் சம்பவிக் குமாகில் பரிசுத்த தூதர்கள் ஆகாரிடத்திலும் யாக்கோபினிடத்திலும் கெத்செமனே என்னும் தோட்டத்தில் இயேசுவானவர் பாடுபடும்பொழுது அவரிடத்திலும் வந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ததுபோல், அவனிடத்திலும் வந்து அவனுக்கும் உதவிசெய்வார்கள் என்று நம்பலாம். ஒரு இராசன் தன் சேனைகளுக்கும் அல்லது ஒரு எசுமான் தன் வேலைக்காரனுக்கும் யாதொன்றைக் காக்கும்படி கட்டளையிடுகிறதோல தேவன் தம்மு

டைய தூதர்கள் விசுவாசிகளைக் காக்கும்படி கட்டளையினின்று. மேய்ப்பர்கள் தங்கள் மந்தையில் ஆடுகளில் ஒன்றையும் ஓராய் வந்து நடவட்டப்படுத்தாமல் எச்சரிக்கையாய்க் காக்கிறது போல தேவதூதர்கள் நீதிமான்களைக் காக்கிறார்கள். ஆத்மாவே! நீ தூங்குகிறபொழுதும் விழித்திருக்கிறபொழுதும் வேலை செய்கிறபொழுதும் வெளியிலே போகும்பொழுதும் உள்ளே இருக்கும்பொழுதும் தமது பரிசுத்த தூதர்களாலும் தமது வல்லமைபொருத்திய கரத்தாலும் காக்கிற பரம இராசாவைத் தோத்திரப்பண்ணு.

3. உபத்திரவம் செய்கிறவனை நீராக்கிப் பாராமல் தேவனை கோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். இயேசுவானவர் சத்துருக்கள் கண்ணைக் கட்டிப்பொழுது பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பாணம்பண்ணுகிறப்பேரே என்றார். ஆகையால் ஆத்மாவே! தேவ சித்தம் அன்றி, உனக்கு ஒன்றும் சம்பவிக்க மாட்டாது என்று நினை. பிசாசானவனுக்கு யோபின்மேல் வல்லமை கொடுக்கப்பட்டதுபோல, உன்னைத் துன்பப்படுத்த மனிதர்களுக்கு எல்லாமை கொடுக்கப்பட்டால், நீ அவர்கள் மேல் திரும்பாமல் ஜெபத்தின் வழியாக தேவனிடமாகத் திரும்பு. மனிதர்களுடைய வல்லமை, பெலன், கோபம், குரூரம் இவை எல்லாம் தேவன் அவர்களை ஒடுக்குகையில் ஒழிந்து போம். தாவீது இராசாவைச் சீமேயி என்பவன் தாவிக்குப்படி தேவன் இடங்கொடுத்தார். தாவீது அதைக்குறித்து தேவனிடத்தில் தேவரீர் எனக்குக் கட்டளையிட்டது உம்முடைய சித்தத்தின்படி நடந்தது என்றான். மனிதர் உன்னைப் பிடித்துக் கட்டி உபத்திரவம் செய்யும்பொழுது நீ உதவிக்காக தேவனை கோக்கிக் கூப்பிடு. அவர் அவர்களுடைய அகந்தையை அடக்கி, அவர்களால் செய்யப்பட்ட உபத்திரவத்தில் நின்று உன்னை விடுதலையாக்குவார். பிசாசுக்களையும் கொந்தளிப்பான அலைகளையும் வியாதிக்களையும் அகன்றுபோகக் கற்பிக்கிற தேவன் மனிதர்களுடைய குரூரத்தையும் அகங்காரத்தையும் நீக்குவார் என்று நம்ப.

ஜெபம்.

எங்கள் ஆண்டவராகிய இயேசுவே! சாந்தமும் அன்புமுள்ள ஆட்டுக்குட்டியே! நீர் உம்முடைய சத்துருக்களுக்கு எவ்வளவு அன்பும் பட்சமும் காண்பித்தீர்! அவர்கள் உம்மைப் பிடித்தபொழுது அவர்களைக் கோபித்துக்கொள்ளாமல் அவர்க

ளுக்கு எதிரே போய், அவர்களில் காயப்பட்டவர்களைக் குணமாக்கினீர். கிறிஸ்துவே! உமது கற்பனையின்படியேயும் உமது மாதிரியின்படியேயும் நான் என் சத்துருக்களுக்கு நடந்து கொள்ள கிருபைசெய்யும். பழிவாங்குகிற சிந்தையும், அகங்காரமும், என்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்யும். எனக்கு இடுக்கண்களும் துன்பங்களும் 'வியாதியும் சம்பவிக்கும்பொழுது, என் பரம்பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் குடிக்கிறேன் என்றும் சத்துருக்களாலே எனக்கு உபத்திரவம் சம்பவிக்கும்பொழுது, தேவன் தம்முடைய சம்மனசுக்களைக்கொண்டு உதவிசெய்வார் என்றும் நீர்ன் நம்பிக்கொண்டு, ஆறுதலாய் இருக்கும்படி செய்தருளும். நான். என்னுடைய சித்தத்தை உம்முடைய சித்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்துச் சகலமும் உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆவதாக என்று இருக்கவும், எனக்குத் தைரியத்தை அளித்தருளும். என்னுடைய சேவாட்களில் எல்லாம் இப்படியே உமக்கு மகிமையாக நான் நடந்து, கடைசியில் நீத்திய மகிமையையே அடையும்படி செய்தருளும். ஆமென்.

48. தியானம்.

(ஆக்கா, 22, 52, 53, மத்தேயு, 26, 56.)

பின்பு "இயேசு தமக்கு விரோதமாய் வந்த பிரதான ஆசாரியர்களையும் தேவாலயத்துச் சேனைத்தலைவர்களையும் மூப்பர்களையும் நோக்கி: ஒரு கள்ளனைப் பிடிக்கப் புறப்படட்டு வருகிறதாபோல, நீங்கள் பட்டயங்களையும் தடிசனையும் எடுத்துப் புறப்பட்டுவந்தீர்களே. நான் தினந்தோறும் தேவாலயத்தில் உங்களுடனே கூட இருக்கையில் நீங்கள் என்னைப் பிடிக்கக் கைகீட்டவில்லை; இதுவோ உங்களுடைய வேலையும் அந்நகரத்தின் அதிகாரமாயிருக்கிறது. ஆகிலும் தீர்க்கதரிசிகள் எழுதியிருக்கிற வசனங்கள் நிறைவேறும்படி இவைகளெல்லாம் சம்பவிக்கிறது என்றார். அப்பொழுது, சிஷ்களெல்லாரும் அவனைவிட்டு ஒடிப்போனார்கள்."

இந்த வசனங்களிலே சத்துருக்கள் அகங்காரமாய் இயேசுவைக் கட்டித் தங்கள் வல்லமைக்கு உட்படுத்திக்கொண்ட

பின்பு அவர்களுடன் பேசிய பரிசுரிப்பு மொழிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. துதிக்கப்படத்தக்க இரட்சகர் குற்றமற்ற ஆடாகிய தம்மைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுபோகச் சம்மதித்துப் பின்பு தமது குற்றமில்லாமையையும் அவர்களுடைய அநீதியையும் அவர்களுக்கு அறிவித்தார். பாடுபட்ட மனதில்லாதவராக இருந்தார் என்கிற பேர் தமக்கு உண்டாகாதபடிக்குத் தம்மை அவர்கள் பிடிப்பதற்கு முன்னே கடிந்துகொள்ளாமல், தாம் கட்டுண்டிருக்கையில் கடிந்துகொண்டார். மேலும் அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறதற்குக் காரணம் இன்னது என்று சொல்லுகிறார். இதவோ உங்களுடைய நேரமுமாய் இருளின் வல்லமையுமாயிருக்கிறது என்றார். நீங்கள் என்னைப் பிடிக்கவும் ஜெயிக்கவும் கூடாது. ஆகிலும் என்னுடைய பரமபிதா இந்த நேரத்திலே என்னை மேற்கொள்ளும்படியான வல்லமையை உங்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டால் நீங்கள் இதைச் செய்யக்கூடாது. இது நான் பாடுபடவேண்டிய நேரமாயிருக்கிறது. இது அந்தகாரத்தின் பிரபுவாகிய பிசாசானவன் இருளில் இருக்கிறான் ஆண்டுகொள்ளுகிற நேரம் ஆனபடியால், நீ உங்கள் பிரபுவின் உத்தரவின்படி என்மேல் உங்கள் வல்லமையைச் செலுத்த வந்தீர்கள். அவன் உங்களைக்கொண்டு என் குதிகாலே நசுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறான். அவனுடைய வல்லமைக்குள் இப்பொழுது நான் உட்படவேண்டிய தாயிருக்கிறது. அது தேவனுடைய சித்தத்தின்படியும் என்னுடைய சித்தத்தின்படியுமாயிருக்கிறது. ஆகையால் நான் என்னை உல்கள் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கிறேன் என்று அவர் சொல்லுகிறதபோல் ஆகிறது. இப்படி அவர் சொல்லிய வசனங்கள் அவர்களுக்கு தூண்டுதலும் நல்லாலோசனைகளாயிருந்தும், அவர்கள் மெஞ்சு இனகாதவர்களாயிருந்தார்கள். ஒரு குற்றவாளியைக் கட்டிக்கொண்டு போகிறதுபோல அவர்கள் அவரைப் பல்வந்தமாகக் கட்டிக்கொண்டு தங்கள் இஷ்டப்படிக்குக் கொண்டிப்போனார்கள். இப்படி அவர் அவர்களால் பிடிக்கப்பட்டு ஒரு குற்றவாளியைப்போலக் கொண்டிப்போகப்படுகிறதை அவருடைய சீஷர்கள் கண்டபொழுது, எல்லாரும் அவரை விட்டு ஒடிப்போனார்கள். சத்துருக்கள் அவர்களையும் பிடிக்க எத்தனித்திருந்ததால், அவர்களும் அதன்றியித்தம் ஒடிப்போகலாயிற்று. அல்லாமலும் அவர்கள் அவனைக்குறித்து இடறலடைவார்கள் என்றும், ஆடுகள் மேய்ப்பனை விட்டுச் சிதறிப்போகிறதுபோலப் போவார்கள் என்றும், முன் உணாக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம் அப்பொழுது நிறைவேறிற்று.

ஆத்மாவே!

“நீ இன்னும் சுவைக்கவேண்டியதாவது.”

1. பரிசுத்த தீர்க்கதரிசன வசனத்தில்* இயேசுவானவருடைய பாடுபாட்டுக்குறித்து விவரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. இயேசு தம்மைச் சத்துருக்கள் கையில் ஒப்புக்கொடுத்தபொழுது, தீர்க்கதரிசன வசனம் நிறைவேற இவை எல்லாம் சம்பவித்தன என்றார். ஆத்மாவே! இவைகள் யாவையும் உன் நீனை விலை வைத்துக்கொள்வாயாக. முற்காலத்தில் பலியிடப்பட்டது அவருடைய மரணத்திற்குமுன் அவையானமாயிருந்தது. இதனாலே அவருடைய எல்லாப் பாடுகளும் மரணமும் தேவனுலே குறிக்கப்பட்டதும், அவர் உற்சாகமாய்ப் பண்ணிய உத்தரவாதமுமாயிருந்தது. நமதுமேல் வரும் ஆக்கினையைத் தாம் ஏற்றுக்கொண்டு தம்மைக் குறையற்ற பலியாகக் கொடுத்து நமக்குப் பாவ மன்னிப்பை உண்டிப்பண்ணினார் (ஏசா. 43. 25.). தேவனுடைய கட்டளையை மீறின பரவுள்ளாகிய மனிதர்களுக்கு அவர் தம்முடைய பலியினாலே பிதாவுடன் ஒப்புரவையும் சமாதானத்தையும் உண்டிப்பண்ணினார் ஆகையால் அவருடைய திரு இரத்தத்தை விசுவாசத்தினாலே ஏற்றுக்கொள். அது உன்னைக் கழுவிப் பரிசுத்தமாக்கும். நீ கிருபையில் நிலைத்திரு. அப்பொழுது தேவ சமாதானம் உனக்குண்டாகும். அவருடைய கிருபையினாலே உன்னைக் கடிந்துகொள்ளுதலுக்கு நீ இடம்கொடுப்பாயாகில், அது உன்னை நீதிமானம் பாக்கியசாலியும் ஆக்கும். இயேசுவே தேவஞானமும் நீதியும் பரிசுத்தமும் மீட்டமுமாயிருக்கிறார். ஆகையால் நீ அவருக்கு உட்பட்டவனாயிரு. (1 கொரி. 1. 30.)

2. அவருடைய பாடுபாட்டுக்குறித்துத் தீர்க்கதரிசிகள் முன்னதாய்ச் சொல்லியிருந்தவைகளில் ஒன்றும் குறையாமல் எல்லாம் நடந்தது. இயேசு பாடுபடவும் தமது மகிமைக்குப் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதாய் இருந்தது (லூக். 24. 27.). ஆத்மாவே!

* மேசியாவின்மேல் பிறப்பும், அவர் செய்யும் அற்புதங்களும், அவருடைய மகிமையும், யூதர்களிலும் அஞ்ஞானிகளிலும் இருந்து அநேகர் அவருடைய சபையில் சேர்க்கப்படுகிறதும், அது யிசுவுமே பெரிய கூட்டமாகிறதும், அக்கூட்டம் உலகம் எங்கும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டபொழுது இராச்சியமாயிருப்பதும், அவர் அடிக்கப்படுவதும், அவர் அடிக்கப்படும் இடமும், பாடுபடப்போகிறதான இவைகள் எல்லாவற்றையும் குறித்துத் தீர்க்கதரிசன புத்தகத்தில் மிகவும் விவரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது என்று நாம் நிச்சயித்து அறியவேண்டியது.

மாவே! இயேசுவானவர் படவேண்டிய பாடுகளைக் குறித்து எப்படி முன்னதாய் நியமிக்கப்பட்டிருந்ததோ, அப்படியே தேவனுடைய சித்தமல்லாமல் உனக்கு ஒன்றும் சம்பவிக்கக்கூடாது என்று நம்புவாயாக. உன்னுடைய உபத்திரவாலத்திலே உதவிக்காக உலகாட்சகருடைய நன்மையை கொக்கிக் கூப்பிடு. நீ கெடுநாளாக மிகுந்த வருத்தத்தை அனுபவிக்கிறதை அவர் பார்க்கிறபொழுது கண்ணாடையாய் இருக்கமாட்டார். தமது குமாரனுக்கு வரும் பாடுகளை அவ்வளவு திட்டமாய் எழுதி வைக்கும்படி செய்த தேவன் உனக்கு வரவேண்டிய பாடுகளையும் நீ அதில் நின்று நீங்கிச் சவுக்கியம் அடையவேண்டிய காலத்தையும் முன்னமே குறித்திருக்கிறார்.

3. அப்பொழுது சேஷர்கள் அவரைவிட்டு ஒடிப்போனார்கள். வெண்ணூல் இயேசுவைப் பிடித்துக்கொண்டு போகிறதைச் சேஷர்கள் கண்டு ஒருவேளையில் தங்களுடைய அப்படியே பிடித்துக்கொண்டுபோய்க் காவல்பண்ணுவார்கள் என்று எண்ணிப் பயந்து ஒடிப்போனார்கள். இப்படி அவர்கள் ஒடிப்போனது அவர்களுக்குப் புத்தூசி அல்ல. ஆத்மாவே! நீ இயேசு மெய்யான பலியாயிருக்கிறார் என்றும், அவர் நம்மை எல்லாவிதத் தீமையான பாவத்தினின்றும் நீக்கி இரட்சிக்கிற இரட்சகர் என்றும், மத்தியஸ்தர் என்றும் அறிந்துகொள். அவருடைய உண்மையான சிகேதிகள் அவரைக் கைவிட்டார்கள். அவருக்கு அவருடைய பரம பிதாவின் உதவி அல்லாமல் வேறொரு உதவியும் இருந்ததில்லை. அப்படியே திரியேசு தேவனுடைய உதவி அல்லாமல் உனக்கு வேறே உதவி இல்லை என்று எண்ணு. இயேசுவை அல்லாமல் உனக்கு வேறே மத்தியஸ்தரும் இரட்சகரும் இல்லை. அவர் மாத்திரமே உனக்காக ஆக்கினைக்கு உட்பட்டார். யாதொருவனும் அவருக்கு உதவியாய் இருந்ததில்லை (ஏசா. 63. 3.). நமக்குப் பாடுகள் சம்பவிக்கும் பொழுது நாம் எவ்வளவு பலவீனராயிருக்கிறோம் என்று அறிகிறோம். பேதலையும் மற்றச் சேஷர்களும் இயேசுவை நோக்கி, “ஆண்டவரே! நான்கள் ஒருக்காலும் உம்மைவிட்டுப் பிரிய மாட்டோம்” என்று எவ்வளவு உறுதியாய்ப் பேசியிருந்தார்கள். அதை நீ நினைத்துக்கொள். கர்த்தர் நமக்குப் பலமும் சக்தியும் கொடுத்தால், எப்படிப்பட்ட உபத்திரவங்கள் வந்தாலும் அவைகள் எல்லாவற்றையும் பொறுமையோடே சகிப்போம் என்று அடிக்கடி நினைக்கிறோம். நம்முடைய வல்லமையால் அப்படிச் செய்யக்கூடாது. நம்முடைய பலமும், பத்தியும், ஞானமும், தேவபத்தியும், நம்பிக்கையும் அற்பமாய் இருக்கின்றன

என்று, இதனால் சண்ணாடியில் பார்க்கிறப்போல் அறிகிறோம். ஆகையால் ஆத்மாவே! நாம் எல்லாவற்றிற்கும் அவரை அல்லாமல் ஒன்றற்கும் உதவமாட்டோம் என்று எண்ணி, அவரிடத்திலேயே உதவியைத் தேடுவோமாக.

49. தியானம்.

(மாற்கு, 14. 51, 52.)

“ஒரு வாலிபன் ஒரு துப்பட்டியைமாத்திரம் தன்மேல் போர்த்துகொண்டு அவர் பின்னே போனான்; அவனைப் பிடித்தார்கள். அவன் தன் துப்பட்டியைப் போட்டுவிட்டு, திரவாணமாய் அவர்களை விட்டு ஒடிப்போனான்.”

சவிசேஷன் இங்கே சொல்லுகிற இந்த வாலிபனுடைய செய்கிறாலே இயேசுவானவர் கட்டளையிட்டபடியே சத்தாருக்களுடைய கைகள் சேஷர்கள்மேல் படவில்லை என்று அறிகிறோம். அவர்கள் இந்த வாலிபனைப் பிடித்தார்களே அல்லாமல், சேஷர்களைப் பிடிக்கமாட்டாமல் போனார்கள். இந்த வாலிபனைப் பிடித்தபொழுது, சேஷர்கள் ஒரு தூரமாய் ஒடிப் போய்விட்டார்கள். இந்த வாலிபன் சேஷர்களில் ஒருவனாய் இராவிட்டாலும் அப்பொழுது நடந்த கூக்குரலையும் சந்தடியையும் கண்டு, இனி என்ன நடக்குமோ பார்ப்போம் என்று இயேசுவுக்குப் பின்சென்றான். தோமருடைய சேவகரும் யூதர்களும் இயேசுவைப் பிடித்துத் தங்களுடைய ஆர்வாரத்தடனே வரும்பொழுது, இந்த வாலிபனையும் பிடித்தார்கள். அப்பொழுது அவன் திறிர்க்கொண்டு தன் வஸ்திரத்தைவிட்டு நிருவாணமாக ஒடிப்போனான்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. ஒருவன் தனக்குத் தகாதகாரியத்தில் தலையிட்டுக்கொள்வது பின்பு பொல்லாங்காக முடியும். ஆயுதம் தரித்த போர்ச் சேவகருக்கு சமீபத்தில் இந்த வாலிபன் போனது தகாததாயிருக்கிறது. இப்படி அநேகர் எல்லாவற்றையும் போய்ப் பார்க்கவும் தேட்கவும் எல்லாவற்றிலும் கூட இருக்கவும் விரும்பி, அதனாலே தங்கள் ஆத்தமாவைக் கறைப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் இதனாலே தங்கள் மனச்சாட்சியைக்

காயப்படுத்திக் கற்பாகிய மேற்போர்வையை இழந்து தேவ புக்தியாகிய வஸ்திரத்தைப் பறிகொடுக்கிறார்கள். அநேகர் துஷ்டர்களுடைய சினேகத்தினாலே விசுவாசம் அன்பு, தேவ பக்தி என்னும் நீதியின் வஸ்திரங்களை களைந்துவிட்டு நிருவாண மாயத் தங்கள் வீட்டிற்கு வருகிறார்கள்.

2. ஆத்மாவே! இந்த வாலிபனுடைய செய்கையை நோக்கிப் பார். அவன் செய்கையில் மெய்க்கிறிஸ்தவனுக்கு அடித்த செய்கையைக் காண்கிறோம். (1) மெய்க்கிறிஸ்தவன் துஷ்டருடைய கூட்டத்தை விட்டு ஒடுகிறான். அவர்களுடனே போகவும் அவர்களோடே தானும் பாவம் செய்யவும் அவன் விரும்புகிறதில்லை. (2) அவன் உலகத்தாரை விட்டு ஒடிப்போனாலும் அவர்கள் அவனைப் பற்றிப்பிடித்து இழுத்துத் துன்பப் படுத்தப் பார்க்கிறார்கள். (3) அப்படி அவர்கள் செய்தாலும் அவன் தன் பிரதிக்கினையில் உறுதியாய் இருந்து கெட்ட வழக்கங்களில் பிரவேசிக்காதிருக்கப் பிரயாசப்படுவான். (4) அவன் சிலவிசை தானும் அணிந்துகொண்டிருக்கிற நீதியின் வஸ்திரத்தில் கொஞ்சம் கிழிப்பட்டு மனச்சாட்சியில் கறைப் பட்டால் உடனே ழுச்சரிக்கை அடைந்து அதற்குத் தூரமாய் விலகி ஒடுகிறான். அந்தத் தீமையே அதற்கு விலகும்படி அவனை எழுப்பிவிடுகிறது.

3. கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் உலகத்தாரில் ஒருவனுக்கும் பாடு பட மனதில்லை. அந்த வாலிபனை அவர்கள் பிடியாவிட்டால் அவன் இன்னம் சற்றுத்தூரம் அவருக்குப் பின்செல்லுவான். அநேகர் சிலநான்வரையிலும் நல்ல கிறிஸ்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் நிந்தை, பரியாசம், துன்பம், சேதம் இவைகளை அடையவேண்டியதாயிருந்தால், அந்த வாலிபனைப்போல ஒடிப்போகிறார்கள். மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே கிறிஸ்துமார்க்கத்திற்கு ஏற்றவிதமாய் நடந்து கிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொண்டு அவரை அறிக்கையிட்டு வாழ்விலும், துன்பகாலத்திலும் அவரைவிட்டு நங்காமல் இருக்கிறேவனே பாக்கியவரின் (ரோ. 8. 34.). சவுக்கியமாய் இருக்கிறபொழுது மெய்க்கிறிஸ்தவனைப்போலக் காணப்பட்டுத் துன்பகாலத்தில் அதற்கு அன்னியனாகக் காணப்படுகிறது நல்லதல்ல, கலாபனையிலே உண்மையுள்ள குடித்தனக்காரன் இன்னான் என்றும், யுத்தத்திலே வீரத்தன்மைபொருத்திய சேவகன் இன்னான் என்றும், இறக்கணிலே உரிமையுள்ள சினேகிதன் இன்னான் என்றும் அறிந்துகொள்ளலாம். அப்படியே துன்பகாலத்திலே உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவன் இன்னான் என்று அறிந்துகொள்வாயாக.

ஜெபம்.

எங்களுடைய ஆண்டவராகிய இயேசுவே! உலக புத்திரரின் சினேகத்தையும், அறித்தியமும் அழிந்துபோகின்றதுமான இவ்வுலக பாக்கியங்களையும், அதன் இச்சைகளையும் விட்டு நீங்கி, உமக்குப் பின்செல்லவும், நான் உம்மைமாதிரிப் பற்றிக்கொண்டு உமக்குப் பின்சென்று, உம்முடைய வாழைகளையும் நிந்தைகளையும் பாடுகளையும் நோக்கிப் பார்க்கவும் விரும்புகிறேன். ஆகையால் இவ்வழியிலே எனக்குச் சம்பவிக்கும் நிந்தைகளையும், துன்பங்களையும் உற்சாகமாய்ச் சகிக்க எனக்கு ஐசுவரியைத் தருளும்.

இரண்டாம் பங்கு.

இயேசுவானவர் யூதச்சபைக்குமுன்பாக நிறுத்தப்பட்டு
பாடு அனுபவித்ததைப்பற்றிய தியானங்கள்.

50. தியானம்.

(யோவான், 18. 12—14. மத்தேயு, 26. 57.)

“அப்பொழுது போர்ச்சேவகரும், ஆயிரம் போர்ச்சேவகருக்குத் தலைவனும், யூதருடைய ஊழியக்காரரும் இயேசுவைப் பிடித்து, அவரைக் கட்டி, முதலாவது அவரை அன்னா என் பவனிடத்திற்குக் கொண்டிபோனார்கள்; அவன் அந்த வருஷத் துப் பிரதான ஆசாரியனுடைய காய்பாவுக்கு மாமனாயிருந்தான். ஜனங்களுக்காக ஒரு மனுஷன் சாகிறது நலமாயிருக்குமென்று யூதருக்கு ஆலோசனை சொன்னவன் இந்தக் காய்பாவே. இயேசுவைப் பிடித்தவர்கள் அவரைப் பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவனிடத்திற்குக் கொண்டிபோனார்கள்; அங்கே வேதபா ரகரும் மூப்பரும் கூடிவந்திருந்தார்கள்.”

இயேசு தமது சீஷரால் கைவிடப்பட்டபின்னு பிடிக்கப் பட்டு ஆசாரியனுடைய நியாயஸ்தலத்தில் விடப்பட்டாரே. போர்ச்சேவகரும் ஆயிரத்திற்குச் சேனைத்தலைவனும் யூதரு டைய ஊழியக்காரரும் அவரைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு போனார்கள். அவர்கள் யூதர்களும் அஞ்ஞானிகளுமாயிருந் தார்கள். அவர்கள் நடுவே அவர் ஒரு குற்றவாளியைப்போலப் போகவேண்டியதாயிற்று. இயேசு பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிட்டபின்பு கெத்செமனே என்னும் தோட்டத்திற்குப் போய், அங்கே ஆதம்பாடுகளை அனுபவிக்கையில் அவர் பிடிப்பட்டு அவ்விடத்திலிருந்து எருசலேம் பட்டணத்தில் முத லாவது அன்னா என்பவனுடைய வீட்டிற்கும் இரண்டாவது காய்பாவினுடைய வீட்டிற்கும் கொண்டிபோகப்பட்டார். யூதர்களின் வழுக்கப்படியே ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு ஒவ்வொ

ருவன் பிரதான ஆசாரியனும் ஏற்படுத்தப்படுவான். அவனைத் தவிர அவ்வருஷத்திற்கு வேறொருவனும் பிரதான ஆசாரியனாய் இருக்கக்கூடாது. ரோமர் அத்தேசத்தை ஆளத் தொடங்கிய நாளமுதல் அந் தவணையிலும் சென்ற 28 வருஷங்களுக்கும் 27 குருக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களில் சிலர் மரித்தும், சிலர் தூர்த்தப்பட்டும், சிலர் தள்ளிவிடப்பட்டும் போ னார்கள். ஆகையால் அவர்கள் எல்லாரும் அந்த வருஷத்தில் இருக்கவில்லை. வேதபாரகர் அன்னா காய்பாவின் மாமனும் இருந்தும் அவன் வீட்டில் கூடாமல் காய்பா என்பவன் அந்த வருஷத்தில் பிரதான குருவாயிருப்படியால் அவன் வீட் டில் வேதபாரகர் முதலானவர்கள் எல்லாரும் கூடியிருந்தார்கள். அந்தச் சனங்கள் எல்லாரும் கெட்டாய் இருக்கும்படி ஒரு மனி னன் சனத்திற்காகச் சாகிறது நலம் என்று சொன்னான் (யோவா. 11. 49, 50.). என்னத்தினாலென்றால், கிறிஸ்து குற்றமில்லாத வராயிருந்தாலும் சனங்கள் எல்லாரும் அவருடைய உபதே சத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறபடியினாலே அவரைக் கொன்றுபோட வேண்டும் என்று கருதி அப்படிச்சொன்னான். கிறிஸ்துவினால் உண்டாகும் மீட்டி நிறைவேறும்பொருட்டு பரிசுத்தஆவி யோவான் சுவீசேஷத்தில் சொல்லியபடி அவன் பேசுவேலே னிடம் கொடுத்தார். அவர் அப்படிப் பாடுபட்டு மரிக்காவிட் டால் நாம் எல்லாரும் கெட்டு நரகத்திற்குப் போவோம். இயே சுவாகிய குற்றமற்ற ஆடு இவர்களுக்குமுன் நிறுத்தப்பட்டது. பஸியூட்டை பஸியிலெதற்குமுன் ஆசாரியனுக்குமுன்னே நிறுத்தவேண்டியதுபோலத் தேவ ஆட்டுக்குட்டியாகிய அவ ரும் அவர்களுக்கு முன்னே நிறுத்தப்படவேண்டியதாயிற்று (லேவி. 17. 5.). கிறிஸ்துவாகிய மூலைக்கல் இவ்விடத்தில் விசேஷமில்லாத யூதர்களாகிய சிற்பாசாரியராலே அவமதிக்கப் பட்டது. வீடு கட்டுகிறவர்கள் ஆகாது என்று தள்ளிவிட்ட கல் இதவே. ஆகிலும் இது கோடியிலே நடப்பட்ட தலை யான கல்லாயிற்று (சங். 118. 22.). ஆகையால் நீங்கள் அப் போஸ்தலர் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களுடைய அன்புப்பிரார்த்தின் மேல் கட்டப்பட்டவர்களாயிருக்கிறீர்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது. (எபே. 2. 20.)

ஆத்மாவே!

“நீ இதிலுல் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. உலக புத்திரர்கள் இவ்விதமாகத் திமைசெய்கிறதற்குத் தீவிரிக்கிறார்கள். நீ அப்படிச் செய்யாமல் நன்மை செய்கிற

தற்குத் தீவிரிப்பாயாக. இந்தக் காரியம் இராத்திரி 12 மணிக்குப்பின் நடந்தது. அந்நேரம் வரையில் அன்னா காய்பா வேத பாரகர் மூப்பர் முதலானவர்கள் யாவரும் தூங்காமல் விழித்துக் கொண்டு காத்திருந்தார்கள். கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் பத்தியுள்ளவர்கள் என்று நினைக்கிறவர்களும் அநேகவிசை நன்மை செய்கிறதற்கு விருப்பமில்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். அன்றியும் மிகவும் கொஞ்சநேரத்தைமாத்திரம் தேவ ஊழியத்திற்காகச் செலவழிக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் என்று பேர்கொண்டவர்கள் பகலிலே சற்றுநேரம்மாத்திரம் தேவ ஊழியத்தை நிறைவேற்றி, இராத்திரியில் அனைக்குறித்து எவ்வளவும் கவலையற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஜெபத்தைப் படபட என்று சொல்லிப்போட்டுக் கவலைத் தங்கன் இருப்பதில் நினைக்கிறதற்குப் பதிலாக உலகப் பொருள்களையும் சிற்றின் விஷயங்களையும் நினைக்கிறார்கள்.

2. மிகுந்த உபத்திரவம் உண்டாகும்படி இயேசுவை கட்டிக் கொண்டுபோனார்கள். எப்படியென்றால், சங்கிலிகளால் கட்டி அவருக்கு மிகுந்த வேதனையை உண்டுபண்ணினார்கள். இவ்வித பாடுகளை அவர் சகித்தார். அவர் கட்டப்பட்டவராக ஆகாரியன் வீட்டிற்குமிடிலாத்து என்னும் துறையின் வீட்டிற்கும் ஏரோதுவின் வீட்டிற்கும் கொலைக்களத்திற்கும் கொண்டுபோகப்பட்டார். ஆத்மாவே! நம்முடைய பாவத்திற்காக அவர் இவ்வித பாடுகள் படவேண்டியதாயிற்று. இரட்சகர் தாம் சென்று வழியில் மிகுந்த துயரத்தை அனுபவித்தார். ஆதலால் நீ உன் மனதில் மிகுந்த துயரத்தை அடைந்து வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்த உத்தம மனஸ்தாபத்தோடும் கண்ணீரோடும் பரத பிக்கிற இந்தயத்தோடும் அவருடைய பாடுகளிற் தியானி. அப்படிச் செய்வாயாகில் அவர் உன்னுடைய இருதயத்திற்கு ஆறுதல் அளித்து உன்னுடைய பாடுகளுக்குத் தீர்ப்பிசெய்து தம்முடைய பலத்த கையினாலே உன்னைத் தாங்கி நிறுத்துவார்.

3. காய்பாவானவன் இவன் எல்லா மனிதருக்காகவும் மரணம் அடைவதே நலமாயிருக்கும் என்றான். அது அவன் தன்னை அறியாமல் சொன்ன தீர்க்கதரிசனமாயிருக்கின்றது. பாலிகளை இரட்சிக்கும்படிக்குக் கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார் (1 தீமோ. 1. 15.). கெட்டுப்போனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும் நாம் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய சேவனை அடையவும் அவர் இவ்வுலகத்தில் வந்தார். அவர் எல்லாருக்காகவும் மரித்தபடியால் எல்லா உலகத்திற்கும் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணினார். ஒரே மனிதனுடைய தப்பித்ததினாலே எல்லா மனிதருக்கும்

ஆக்கினைக்கு ஏதுவான தீர்ப்பு உண்டானதுபோல ஒரே மனிதனுடைய நீதியினாலும் எல்லா மனிதருக்கும் சீவனுடைய நீதிக்கு ஏதுவான தீர்ப்பு உண்டாயிற்று (ரோ. 5. 18.). அவர் தம்முடைய சனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார். ஆகையால் அவருக்கு இயேசு என்று பெயரிடப்பட்டது (மத். 1. 21.). இது விசுவாசிகளுக்குத் தைரியத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், அவர்கள் தைரியத்துடனே யேசு இரக்கம் அடைகிறதற்கு உண்டாக்கப்பட்ட வழியாயும், நன்ஸ்தாபப்படுகிற பாலிகளுக்கு ஆறுதலாயும் இருக்கிறது. அன்றியும் இயேசு என்னும் தெய்வீக ஆட்டின் இரத்தம் தங்கள் பாவ அழுக்கைக் கழுவிச் சுத்தமாக்கப்படுவதற்கு இடமாயும் தயாரப்படுகிறவர்கள் எல்லாருக்கும் ஆறுதலாயும் இருக்கிறது. என்னத்தினாலென்றால் பரிசுதர்களுடைய பாவங்களுக்காக அவர் தண்டிக்கப்பட்டு, நித்திய நீதியை உண்டாக்கினார்.

51. தியானம்

(யோவான், 18. 15, 16.)

“சீமோன் பேதுருவும் வேறொரு சீஷனும் இயேசுவருக்குப் பின்சென்றார்கள். அந்தச் சீஷன் பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறிமுகமானவனாயிருந்ததினால், இயேசுவருடனேகூடப் பிரதான ஆசாரியனுடைய அரண்மனைக்குள் பிரவேசித்தான். பேதுரு வாசலருகே வெளியே நின்றான். அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறிமுகமானவனாயிருந்த மற்றச் சீஷன் வெளியேயவந்து, வாசல்காக்கிறவர்களுடனே பேசி, பேதுருவை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோனான்.”

பேதுரு பிரதான ஆசாரியனுடைய அரண்மனைக்குப் போனதையும் அவ்விடத்தில் தான் தப்பித்ததிருள்ளாகி இயேசுவானவரை மறுதலித்ததையும் நீ சிந்தித்துப்பார். இயேசுவைக் கெத் செமனே என்னும் தோட்டத்தில் பிடித்து ஆட்டுவாசலின் வழியாக அழைத்துக்கொண்டு போகும்பொழுது பேதுரு தன்னை ஒருவரும் அறியமாட்டார்கள் என்றும் சத்தருக்கள் எல்லாரும் இயேசு தங்கள் கையில் அகப்பட்டதே போதும் என்று அவர் மேல் மாத்திரம் ரூபகமாய் இருக்கிறார்கள் என்றும் நினைத்து இயேசு அவர்கள் கையில் நின்று தப்பித்துக்கொள்ளுகிறாரோ

அல்லது காரியம் எப்படி நடக்கிறதோ பார்க்கலாம் என்று அவர்பின் சென்றான். அவன் பட்டணத்திற்குள் போகுப் பொழுது எங்கும் சந்தடி இல்லாமல் அமைதலாய் இருக்கிறதைக் கண்டான். இயேசு உள்ளே போனபின்பு அவருக்கு நடக்கிறதை உள்ளேயிருந்து வருகிறவர்களாலே கேட்டு அறியலாம் என்று உள்ளேயேயும் பிரதான ஆசாரியனுடைய அரண்மனையின் வாசற்படியினிடத்தில் இருந்தான். இயேசுவுக்குப் பின்சென்ற மற்றொரு சுவன் பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறிமுகமானவையிருந்து அதுருடனேகூடப் பிரதான ஆசாரியனுடைய மாளிகைக்குள்ளே பிரவேசித்தான். பேதுருவோ வெளியே வாசற்படியிலே இருந்தான். பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறிமுகமான மற்றச் சேஷன் வெளியே போய் அவர்களைக் கண்டு ஒருடனே பேசிப் பேதுருவை உட்கார்ந்து அங்கேயிருக்கொண்டான் என்று யோவான் சுவிசேஷகன் சொல்லியிருக்கிறான். அந்த மற்றச் சேஷன் யார் என்பதைக்குறித்து தேவ வியாக்கியானர்களுக்குள் தர்க்கம் உண்டாயிருக்கிறது. இதைக்குறித்து கலாநிக்கவேண்டியது என்னவென்றால் இந்தச் சேஷன் இயேசுவுடனிடத்தில் அன்பு வைத்திருப்பவனாகிய யோவான் என்பதை நினைக்கவேண்டியது. இப்படி இவன் கிரிஸ்துவரிடத்தில் அன்பு காட்டுவது, அவர் உபதேசத்தைக் கேட்டு, அவரைக் கன்பிட்டுத்தி வந்தவையிருந்தபடியால் அங்கே வந்து பேதுருவுக்குச் சகாயம் செய்தான் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவன் வாசல் காக்கிறபொழுது பேசிப் பேதுரு உள்ளே வரவும் அங்கே இயேசுவுக்கு சட்டத்தினை எல்லாம் சட்டத்தில் இருந்து பார்க்கவும் இடம்பண்ணினான். ஆசையால் அதுருடனே பேதுருவும் உள்ளே போய்ச் சமீபத்தில் இருந்து எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாகிறது.”

1. ஆத்மாவே! பேதுரு இயேசுவுக்குப் பின்சென்றதைக்குறித்து நீ நன்றாய்த் தியானிப்பாயாக. ஒருவன் ஒரு காரியத்திற்கு அழைக்கப்படாதபொழுது தான் அதில் பிரவேசிக்கலாகாது. இயேசு பேதுருவுடனே நீ இந்த விசை என்னைப் பின் செல்லக்கூடாது என்று சொல்லி இருந்தார். அந்தக் கட்டளையின்படி அவன் நடந்திருப்பானானால் அவன் பாவத்தில் விழு வதில்லை.

2. அறிமுகம் சில சமையத்தில் இரட்சிப்புக்குப் பிரயோசன மற்றதாயிருக்கிறது. என்னத்தினாலென்றால், மற்றச் சேஷன் பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறிமுகமானவையிருந்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அந்த அறிமுகம் அவனுக்கு நன்மை வரத் தடையாயும் கிறிஸ்துமார்க்கம் விருத்தி அடைகிறதற்கு விரோதமாயும் இருந்ததாமல்லாமல், பாவங்களைச் செய்யும் படி அவனுக்கு இடமாயிருந்தது ஏதும் விளங்குகிறது. அவன் இயேசுவினிடத்தில் அன்பு இருக்கிறதைக்குறித்து அங்கே எவ்வளவும் பேசக்கூடாமல்தான் இரட்சகரைப் பிறர் நினைக்கும்பொழுது அதற்கு விரோதமாய்ப் பேசக்கூடாமலும் இருந்தான். கிறிஸ்தவர்களில் அந்நகர் இவ்விதமான பாவத்திற்கு உடனாகிறார்கள். முன்னாசாக்கள் வீடுகளில் போய் அவர்களுக்கு அன்பு செய்துத்தருபதற்கு அவர்களோடு சிறைகமாய் இருக்கிறவர்களுக்கும் சட்டக்கடி கிறிஸ்துமார்க்கத்திற்கு விரோதமாய் நடந்து இப்படிப்பட்ட பாவங்களில் விழுகிறார்கள். எப்படியென்றால், அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமான காரியங்களைப் பிறர் செல்லும்பொழுது அது தங்கள் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாயிருப்பதால், அதை ஒத்துக்கொண்டு நகைக்கிறார்கள். மகா ராசாக்களோடு சிறைகமாய் இராஜாட்டால் அழிந்துபோகத் தங்களுக்குக் கிட்டக்கும் பிரயோசனத்தை இழந்துபோவோம் என்றும், அவர்களுக்கு விரோதமாகப் பேசினால் அவர்கள் தங்களை வற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று அஞ்சுகிறார்கள். இவனுடைய தந்திரமாயிருக்க விரும்புகிறவர்கள் இவ்வகை எல்லாம் வெறுவிடவேண்டும். தேவனிடத்தில் அன்புசெய்து கிறவர்களாய் இருப்பவர்கள் அநீதியை அறிய வந்து சொல்ல வேண்டும். சிறைகமாய் அன்பாயிருக்கிறதைப்பார்க்கிலும் தேவனிடத்தில் அதிக அன்பாய் இருக்கவேண்டும். பிரபுக்கு பிரதிபுண்டாக அவர்கள் சொல்லுகிற அநீதியை வற்றுக் கொள்ளாமல் போவதினாலே அவர்களால் நமக்கு வருகிற பிரயோசனம் கிடையாமல்போனாலும் போகட்டும், மற்றொருவனைக்கொண்டு தேவன் உதவிசெய்வார். ஒரு கிறிஸ்து வறண்டு போனாலும் மற்றொரு கிறிஸ்து நமக்குச் சரக்கப்பண்ணுவார் என்று அறியவேண்டும்.

3. நீங்கள் வசனம் சொன்னாலும் கிரியை செய்தாலும் அவைகளை எல்லாம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே செய்யுங்கள் என்று பவுல் சொல்லியிருக்கிறார் (கொலோ. 3. 17.). ஆத்மாவே! நீ ஒரு இடத்திற்குப்போக அல்லது ஒரு காரியத்தைச் செய்ய விரும்புமாயாகில் அப்பொழுது இந்தப் புத்தியை நினைத்

துக்கொன்வாயாக. பேதரு மற்றொரு சிவனுலே அழைக்கப் பட்டுப் பிரதான ஆசாரியனுடைய மாளிகைக்குள்ளாகப் போனான். எல்லாக்காரியங்களையும் பார்த்து அறியவேண்டும் என்று எல்லா இடத்திற்கும் போகிறது அநேக சமையங்களில் நன்மை யாய் இருக்கமாட்டாது. நீ போகிறவழிகள் எல்லாம் இயேசுவின் நாமத்திற்கு மதிமை உண்டாகப் பார்க்கவேண்டும். எந்தக்காரியத்தைப்பார்க்கவிரும்பினாலும் அவருடைய நாமத்திற்கு மதிமை உண்டாகப் பார்க்கவேண்டும். நீ இன்ன இடத்திற்குப் போகிறாய் என்றும், இன்னதைத் தேடுகிறாய் என்றும், இன்ன ரோடே உட்பு போகிறாய் என்றும், தேவனுக்கு ஒன்றும் மறைவாயிருக்கிறதில்லை என்று அறிந்துகொள். நாம் ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கும் முன்னரே அப்படிப்பட்ட வினாவை நமக்குள்ளே உண்டானால் எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொள்ளும் என்ற ஆசையும் எல்லாவற்றையும் செய்கின்ற ஆண்கிற ஆசையும் நீங்கிப்போகும்.

52. தியானம்.

(மத்தேயு, 26. 58. மார்சு, 14. 66-68. யோவா, 18. 18, 25.)

“குளிர்காலம் படியினாலே ஊழியக்காரர் சேவகரும் கரிநெருப்புண்டாகி, நின்று, குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்; பேதருடைய முடிவைப் பார்க்கும்படி சேவகரோடே உட்கார்ந்தான். அத்தருணத்திலே பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரிகளில் ஒருத்தி வந்து குளிர்காய்ந்துகொண்டிருக்கிற பேதருவைக் கண்டு, அவளை உற்றுப்பார்த்து: நீயும் நசரேயனாகிய இயேசுவோடே இருந்தாய். அவனுடைய சேஷரில் ஒருவனல்லவா என்றான். அதற்கு அவன் நான் அறியேன்; நீ சொல்லுமேது எனக்குத் தெரியாது என்று மறுதலித்தான்.”

பேதரு இவ்விதமாகப் பிரதான ஆசாரியனுடைய மாளிகைக்குள் பிரவேசித்தான். அது அவனுக்குச் சோதனைக்கு ஏதாவது இடமாயிற்று. இயேசு அங்கே உயரமாயிருந்த இடத்தில் நிறுத்தப்பட்டார். வேலைக்காரரும் வேலைக்காரிகளும் கீழே தரையிலே நின்றார்கள். சிறிஸ்துவை நியாயம் விசாரிக்கும் இடத்திலே போர்ச்சேவகரும் சேர்வைக்காரரும் நின்றார்கள். அப்பொழுது அந்தராத்நிரியாய் இருந்தபடியினாலும் இருட்

டும் குளிருமாய் இருந்தபடியினாலும், ஒருவர் முகம் ஒருவருக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. குளிர்காலம் படியாக ஊழியக்காரர் நெருப்பு உண்டாக்கிக் குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அங்கே பேதருவும் பயம்பிடித்தவனைப்போலவே காணப்பட்டிருப்பான். அதைப்பற்றிச் சலிசேவகர்களில் ஒருவன் அவன் நின்றான் என்றும், பின்பு உட்கார்ந்தான் என்றும் சொல்லுகிறான். பேதரு ஊழியக்காரர் அருகே சேர்ந்து, அச்சமையத்தில் இயேசு நிற்கிற உயரமான இடத்திற்குத் தான் போனால் பிடித்துக்கொள்வார்கள் என்றும், ஒரு மூலையில் போயிருந்தால் ஏதோ பொல்லாப்புச் செய்ய குளித்திருக்கிறான் என்று தன்மேல் சந்தேகிக்கொள்வார்கள் என்றும் நினைத்து, அவர்களில் தன்னை ஒருவன் என்று நினைக்கும்படி அவர்கள் நடுவே உட்கார்ந்தான். இயேசுவின் காரியம் எப்படி முடி கிறதோ என்று பார்க்கவேண்டும். என்கிறதே அவனுடைய நோக்கமாயிருந்தது. ஆகிலும் அதை அவன் அப்பொழுது மறந்துவிட்டான். இப்படி அவன் ஊழியக்காரரின் நடுவே இருப்பதினால் தன்னைக்குறித்த ஒருவரும் சந்தேகப்படாத இடத்தைச் சம்பந்தித்தேன் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்விடத்திலேதானே அவன் வேளிய்ப்படலாயிற்று. அப்பொழுது வால்கைக்காக்கிற வேலைக்காரி அவனைப் பார்த்து இன்னான் என்று கண்டிப்பித்தான். அவன் வெளிச்சத்தருகில் இருந்தபடியால் அவனைக் காணுகிறது அவளுக்கு இலேசாய் இருந்தது. அவர் அவ்வளவு கவலையாய் பேதருவைப் பார்த்து நீ கலிலேயா நாட்டிலுள்ள நாசரேத்தாரானாகிய இயேசுவடனோடே இருந்தாயே என்றான். என்னத்தினால் என்றால், தீர்க்கதரிசிகள் கலிலேயா நாட்டிலிருந்து தோன்றினதில்லை என்று யூதர்களால் சொல்லப்பட்டிருந்தபடியால் அவன் அவருக்கு இழிவாக அவரைக் கலிலேயா நாட்டிலுள்ள நாசரேத்தாரான் என்றான் (யோவா. 7. 52.). அப்பொழுது பேதரு அவன் தன்னுடனே பேசவில்லை. வேறே யாருடனேயோ பேசுகிறான் என்று இருப்பவனைப்போல மெளனமாய் இருந்தான். பின்பு அவன் அவன் அருகில் நெருங்கிக் சுட்டிக் காட்டி, நீயும் அந்த மனிதனுடைய சேஷரில் ஒருவன் அல்லவா என்றான். அவன் இயேசுவைக்குச் சம்பலித்ததுபோலத் தனக்கும் சம்பலிக்கும் என்றும், நான் சத்துருக்கள் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்டேன் என்றும், அவர்கள் தன்னை இனி விடமாட்டார்கள் என்றும் எண்ணிக் கலங்கி, நான் அப்படிப்பட்டவன் அல்ல என்றான். அதினால் அவன் நான் அவர்

சீவன் அல்ல, நீ இப்படிக்கேட்கவேண்டியது என்ன? இயேசுவை நான் அறியமாட்டேன் என்று சொன்னதுபோலாயிற்று.

ஆத்மாவே!

"நீ இசுரூல் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. உலக புத்திரர்கள் செய்கிற கிரியைகளிலாவது பேசுகிற வார்த்தைகளிலாவது நன்மையான யாதொன்றைப் பார்க்கவும் கேட்கவும் கூடாது. இதற்குப் பேதுரு திருஷ்டாந்தமாய் இருக்கிறான். அவன் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரர்களாகிய இயேசுவின் சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தில் சேர்ந்தான். அது அவனுடைய சரீரத்திற்கும் ஆத்தமாவுக்கும் மோசத்தை உண்டாக்குகிறதற்கு ஏதுவாய் இருந்தது. தன் மார்க்களுடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும், பாதகளுடைய வழியில் நில்லாமலும் பரியாசக்காரர் கூட்காரும் இடத்தில் உட்காராமலும் இருக்கிறது எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம்! அநேகர் தகாத கூட்டத்தாருடனே கூட்டில் இருப்பார்களே யானால் நல்ல கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்கலாம். கேற்ற நிலத்தில் போகிறவன் அழுக்கு அடையாமல் இருக்கக்கூடாது. தண்ணீரினிடத்தில் போனவன் நீளையாமல் இருக்கக்கூடாது. உலக புத்திரர்களோடே கூடுகிறவன் சீரியாய் அல்லாது காரியத்தைச் செய்யவும் பேசவும் துணிவுள்ளவனாகிவிடுவான். விசுவாசிகளுக்கும் சில சமயங்களில் உலக புத்திரர்களிடத்திற்குப்போவதற்கு அவசியம் உண்டாயிருக்கிறது. நெட்டில் நிமித்தமாகவும் மற்றக் காரியங்களின் நிமித்தமாகவும் நல்லவர்கள் பொல்லாதவர்களுடைய கூட்டத்தில் சேருகிறதற்கு இடம் உண்டாயிருக்கிறது. சாவு, கலியாணம் இவை முதலியவைகள் உண்டாயிருக்கிற இடங்களில் மரியாதைக்காகத் துன்மார்க்கரோடே சன்மார்க்கர் கூடவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சீவனத்தின் நிமித்தம் வேலைசெய்யும்பொழுதும், பயணம் பண்ணும்பொழுதும் தகாதவர்களுடனே கூடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகிலும் அவர்களுடனே கூடிக்கொண்டு பாவம் செய்யாமலும், அவர்களைப்போல் மாயையாய் நடவாமலும், லோத்தா, யோசேப்பு, தாவீது, தானியேல் முதலான பரிசுத்தவர்கள் செய்ததுபோல் அந்தந்தச் சமயங்களில் பாவத்திற்கு விலகவேண்டும். துன்மார்க்களுடைய கூட்டத்தில் பிரவேசிக்க அவசரம் இல்லாத சமயத்தில் நாமே அதைச் சேடிப் போகிறது ஆகாது. என்னத்தினாலென்றால் துன்மார்க்கரைச் சந்திக்கவும் அவர்கள் செய்கிற வேடிக்கை வினோதங்க

களும் அவர்களுடைய மாயைகளையும் பார்த்துச் சந்தோஷப்படவும் அவர்களோடே கிடுகெடும் செய்யவும் கூடாது. அவர்களுடன் கூடிக்கொண்டு துன்மார்க்கத்தில் நடக்கிறவன் தேவனுக்கு முன்பாக ஒருக்காலும் நல்லவனாக இருக்கக்கூடாது.

2. நீ செய்கிறதைப் பார்க்கிறவனும் அறிகிறவனும் அங்கங்கும் ஒவ்வொருவன் இருப்பான் என்று அறிவாயாக. அவ்வளவு பெரிய கூட்டத்தாருக்குள் பேதுரு தன்னை ஒருவனும் அறிகிறவனும் பார்க்கிறவனும் இல்லை என்று நினைத்தான். அப்போஸ்தலர்கள் விசேஷித்த வஸ்துக்களைத் தரித்திராமல் வேலையுக்கு ஏற்றவிதமாக உத்தியிருந்தார்கள் என்று நினைக்கவண்டியிருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்கள் என்று போர்கொண்ட அநேகர் நட்பும் செய்ய பிறவருக்குப் போகிறது அன்றி, அறைவீட்டுக்குள்ளும் காட்டுக்குள்ளும் பாவச்செய்கைகளைச் செய்கிறார்கள். நீ அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பாவம் செய்யும்பொழுது இந்த வேலைக்காரியைப்போல் ஒருத்தி அல்லது ஒருவன் இருப்பாரா என்று நினைப்பாயாக. உன்னைத் தேவனுடைய கண் பார்க்கிறது என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை என்று நான் சொல்லவேண்டியதில்லையே. அத்தகு ஒருவனும் தப்பி மறையக்கூடாது (சங். 139. 7.). பாவம் செய்கிறவர்கள் மனிதருடைய கண்களுக்கும் கூட மறைவாயிருக்கக்கூடாதே. ஒளித்திருந்த தோயேரு தாவீதைக் கண்டான். இராபாய் என்பவளிடத்திற்கு மனிதர் போனபொழுது அதை யும் ஒருவன் கண்டான். இரகசியங்களில் நடக்கிறவைகளையும் மறைவான இடங்களில் செய்கிறவைகளையும் ஒருவன் அறிக்கிறுபான். விசேஷமாகக் கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்கிறவர்கள் மனிதருடைய கண்களுக்குப் பயப்படுவதிலும் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிற தேவனுடைய கண்களுக்குப் பயந்து எப்போர்களாகில் அது அவர்களுக்கு யிகவும் நலமாய் இருக்கும்.

3. நீ எப்பொழுதும் இயேசுவை மறதலிக்காதே. பேதுரு அவருடைய சத்துருக்களுக்கு முன்பு அவரைக்குறித்த மறதலித்தது எவ்வளவு வெட்கமான காரியமாய் இருக்கிறது! இயேசுவை வாக்கிலுளும் செய்கையினாலும் மறதலிப்பது ஆகாது. அவரை வாக்கிலுள் மறதலிப்பது எப்படியென்றால் உனக்குள் இருக்கிற நம்பிக்கையைக்குறித்த உன்னை விசாரித்துக் கேட்கிற யாவருக்கும் உத்தரவு சொல்ல எப்பொழுதும் ஆயத்தமாய் இராமல் இருப்பதாம் (1 பேது. 3. 15.).

துன்பம் சம்பவிக்கும்பொழுது சத்தியத்திற்கும் நம்பிக்கைக் கும் விரோதமாகப் பேசுகிறதும் அவரை மறுதலிப்பதாம். அப்படிப் பேசுகிற மனிதர் சொல்லுகிற போக்கு என்னவென்றால் அந்தந்தத் தருணத்திற்கு ஏற்றவதையப் பேசினாலும் பேதருவைப்போலத் தங்கள் இருதயங்களில் விசுவாசிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது இயேசுவை அறிக்கைபண்ணுகிறதாய் இராமல் அவரை மறுதலிக்கிறதாயிருக்கும். அதைக் குறித்து அவர் தாமே சொல்லுகிறதாவது, மனிதர் முன்பாக என்னை மறுதலிக்கிறவனையோ நானும் பரமண்டலங்களில் இருக்கிற என் பிதா முன்பாக மறுதலிப்பேன் என்பதாம் (மத். 10. 33.). 'கிறிஸ்துவைக் கிரியையினாலே மறுதலிக்கிறதா என்னவெனில், கிறிஸ்துவுக்கு மகிமையாகச் செய்யவேண்டிய நற்கிரியைகளைச் செய்யாமல் இருப்பதால் கிறிஸ்தவர்களில் அநேக ஐசுவரியவான்களும் தரித்திரர்களும் விருத்தாப் பியமுள்ளவர்களும் வாலிபர்களும் கிறிஸ்துவைக்குறித்து வெட்கப்படுகிறபொழுது அவரை மறுதலிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

ஜெபம்.

என் இயேசுவே! உம்மை நான் என் மனோவாக்குச் சொக்கெனினாலே அறிக்கைபண்ணுவேனாக. ஆ! என் இராசாவே! நான் தனித்திருக்கும்பொழுதுமாத்திரம் அல்ல, துன்பகாலத்திலேயும் உலக புத்திரர்களோடு சேர்ந்திருக்கும் கீமயங்களிலும் உம்மை அறிக்கைபண்ணும்படி கிருபை செய்தருளும். உலகத்தையும் அதின் இன்பங்களையும் வெறுத்து உம் முடைய போதகத்தையும் உம்முடைய மாதிரியையும் பின்பற்றி நடப்பேனாக. ஆ! கிருபையுள்ள இரட்சகரே! மரணநோத்திலும் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலும் என்னை நினைத்தருளும். ஆமென்.

53. தியானம்.

(யோவான், 18. 19-21.)

“பிரதான ஆசாரியன் இயேசுவினிடத்தில் அவருடைய சீஷரைக்குறித்தும் போதகத்தைக்குறித்தும் விசாரித்தான். இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான் வெளியரங்கமாய்

உலகத்துடனே பேசினேன்; ஜெபஆலயங்களிலேயும் யூதர்களைல்லாரும் கூடிவருகிற தேவாலயத்திலேயும் எப்பொழுதும் உபதேசித்தேன்; அந்தரங்கத்திலே நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. நீர் என்னிடத்தில் விசாரிக்கவேண்டியதென்ன? நான் சொன்னவைகளைக் கேட்டவர்களிடத்தில் விசாரியும்; நான் பேசினவைகளை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்களே என்றார்.”

பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரர்களும் பேர்ச்சேவர்களும் இயேசுவைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தபின்பு யூதர்களின் ஆலோசனை சங்கத்தார் யாவரும் அவர்மேல் குற்றஞ்சாற்றி அவரைக் கொலைசெய்யும்படி தீர்ப்புக்கொடுப்பதற்காக பாத இரவிலே வந்து கூடினார்கள். அப்பொழுது அச்சங்கத்திற்குத் தலைவனாகிய பிரதான ஆசாரியன் பரிசுத்தராயும் பாவஞ்செய்யாதவராயும் மாசில்லாத ஆடாயும் ஒருக்காலும் ஒருவருக்கும் அநியாயம் செய்யாதவராயும் இருந்த அன்புள்ள கர்த்தராகிய 'கிறிஸ்து சனங்களைக் கலைக்கிறவராகவும் பொய்யான போதனைகளைப் போதிக்கிறவராகவும் குற்றம்சாற்றும்படிக்கு முதலாவது அவருடைய சீஷர்களைக்குறித்தும் இரண்டாவது அவருடைய போதகத்தைக்குறித்தும் அவரிடத்தில் விசாரிக்கத் தொடங்கினான்.

சனங்களுக்குப் போதிக்கப்படும் போதகங்கள் களங்கமில்லாதவைகளாய் இருக்கும்படி விசாரித்துக்கொள்வது பிரதான ஆசாரியனுடைய கடமையாய் இருந்தபடியால், அவன் இப்படி அவரிடத்தில் கேட்க அதிகாரமுடையவனாய் இருந்தான் ஆகிலும் அவன் இயேசுவானவர் போதித்தவைகள் இன்னதென்று அறியும்படி விரும்பி அப்படிச் செய்யவில்லை. சில காலத்திற்குமுன் யூதர்கள் அவரைப்பிடித்து நியாயம் விசாரியாமல் மரணஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கொடுக்க யோசனைபண்ணி இருந்தார்கள் (யோவான்: 11. 50.). அவருடைய சொல்லில் குற்றம் பிடித்து அவர்கள் யோசனையை நிறைவேற்றும்படியாகவே அவன் அந்தப் பாதி இரவிலே அவருடைய போதகத்தைக் குறித்து விசாரித்தான். இரட்சகர் தமது சத்தருக்களுடைய வஞ்சகங்களை அறிந்திருந்தும், பிரதான ஆசாரியன் தம்மைக் கேட்டவைகளைக்குறித்துத் தகுதியாயும் மரியாதையாயும் உத்தரம்சொன்னார். அவர் நான் வெளியரங்கமாய் லோகத்துடனே பேசினேன். பொய்ப் போதகர்கள் வெளியரங்கமாய் யாவருக்கும் போதியாமல் அந்தரங்கமாய்த் தங்கள் கருத்துக்கு இசைந்தவர்களுக்குமாத்திரம் போதிப்பார்கள். அப்படி நான்

செய்யாமல் செப ஆலயத்திலேயும் யூதர்கள் எல்லாரும் கூடிவருகிற தேவ ஆலயத்திலேயும் ஏறக்குறைய மூன்றரை வருஷமாய்ப் போதித்தேன். நான் குற்றம், இல்லாதவனாய் தேவனுடைய பரிசுத்த வேதத்தை உண்மையோடு போதித்தேன், எனக்குச் செவிகொடுத்தவர்கள் நான் சொன்ன உபதேசம் சுத்தமானது என்று அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் நீர் என் என்னைக் கேட்கிறீர்? அவர்களிடத்திலே விசாரியும் என்று சொல்லியிருப்பார் என்று தோன்றுகிறது.

ஒரு போதகனைவன் தான் போதித்த போதகத்தைக்குறித்துத் தன்னிடத்தில் குற்றம்பிடிக்கும்படியாய் இருக்கிறவர்களுக்குத் தான் குற்றமற்றவன் என்று ரூபிக்கத் தன் போதகத்திற்குச் செவிகொடுத்தவர்களைக்கொண்டே அல்லாமல் வேறொருவனைக்கொண்டு திருஷ்டாந்தப்படுத்தவேண்டிய அவசரம் இல்லாதபடியால் அவர் தம்முடைய போதகம் சுத்தமானதாயும் சேவபத்திக்கும் அன்புக்கும் பரிசுத்த நடக்கைக்கும் எவ்விடிகின்றதாயும் இருக்கின்றது என்பதற்குத் தம்முடைய உபதேசத்தைக் கேட்டவர்களே தங்களுக்குச் சாட்சிகளாய் இருக்கிறார்கள் என்று மிகுந்த சாந்தத்தோடும் அமர்ந்த மனத்தோடும் சொன்னார். இந்தப் பிரதி உத்தரத்தை அவரிடத்தில் குற்றம் பிடிக்கும்படியாய் விரும்பின சத்தாருக்களும். பிரதான ஆசாரியனும் விவோதம் சொல்லித் தள்ளிவிடக் கூடாததாயிருந்தது.

ஆத்மாவே!

“ஈ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. மெய்க்கிரிஸ்தவன் வஞ்சகத்திற்கும் தந்திரத்திற்கும் விலகி இருக்கவேண்டும். பிரதான ஆசாரியன் உண்மையான இருதயத்தோடு இயேசுவானவருடைய போதகத்தைக்குறித்தும் சீஷனைக்குறித்தும் அவனை வினாவாமல் வஞ்சகமான கீளையோடு வினாவினதாகத் தோன்றுகிறது. பிரதான ஆசாரியனோடு வெளில் என்ஐற சொல்லினால் பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவானவரைக் கேட்ட கேள்வி மாறுபாடுள்ள இருதயத்திலிருந்து புறப்பட்டதாகக் காண்பிக்கிறார். மேலும் அவருடைய செய்கையைக்குறித்து அவரை விசாரிக்கும்முன் அவருக்கு மாண ஆக்கினாத் தீர்ப்புக்கொடுக்க யூதர்கள் தீர்மானித்தார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் தாங்கள் செய்யும் அறிதத்தை மறைத்து அவர்மேல் தோவது ஒரு குற்றத்தைச் சாற்றவேண்டியிருந்தபடியால்

அவர்களுக்குத் தலையெயிருந்த ஆசாரியன் இப்படி அவனை வினாவினான். இப்படிப்பட்ட வஞ்சகம் இன்னமும் அநேகரிடத்தில் காணப்படுகிறது. அதை நாம் உண்மை என்று நம்பக்கூடாது. ஆதலால் வலியவனாவது எரியவனாவது பெரியவனாவது சிறியவனாவது எவன் குதம் மோசமுமுள்ள நெஞ்சத்தை உடையவனாய் அடுத்தவர்களுக்கு அரியாயம் செய்கிறானோ அவனிடத்தில் தேவன் மிகுந்த வெறுப்புள்ளவராய் இருக்கிறார். இயேசு பிரதான ஆசாரியனால் வஞ்சகமாய் வினாவிப்பட்டபொழுது அவர் மனிதருடைய இருதயத்தின் கேடுபாட்டுக்கும் உத்தரவாதம் செய்யவேண்டிவதாயிருந்தது. ஆ! எவன் தந்திரமும் கபிருள்ள இருதயத்தை உடையவனாய் இருக்கிறானோ அவன் மிகுந்த வேதனையை அடைவான். அப்படிப்பட்ட இருதயத்தில்கிறிஸ்து வாசம் பண்ணமாட்டார்.

2. துன்பகாலங்களிலே இருக்கும் தைரியம் தேவனுடைய சுவாய் இருக்கிறது. இயேசு கட்டிண்டு கிறீஸ்தாயிலும் பிரதான ஆசாரியன் சினையாத உத்தரவை அவனுக்கு மிகுந்த தைரியத்தோடு சொன்னார். அவர் தம்மைப் பற்றிக்கொள்ளும் மெய்விசுவாசிகளுக்கு இப்படியே அவர்கள் சத்தியத்தின் கிரிஸ்தம் பாடுபடும் காலங்களில் தம்முடைய கிருபையுள்ள சுவாகிய இத்தகத் தைரியத்தையே அருளிச்செய்கிறார். அதைக்குறித்து அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு வாக்குத்தத்தமாகச் சொன்னதாவது; உங்களைத் துரைகளுக்கு முன்பாகவும் கியாயாதிபதிகளுக்கு முன்பாகவும் கொண்டுபோய் கிறித்தித் குற்றமோற்று வர்கள். நீங்களோ அவர்களுக்கு என்ன உத்தரவு சொல்லலாம் என்று கவலைப்பட்டுக் கலங்காதேயுங்கள். அந்த நேரத்தில் பேசுகிறவர்கள் நீங்கள் அல்ல. நீங்கள் அவர்களோடு பேசும்படியாய் வாயும் ஞானமும் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பதாம். அந்தப்படி இவ்வுலகத்தார் தேவனுடைய பிள்ளைகள் குற்றமற்றவர்களாய் இருந்தும் அவர்சன்மேல் பொய்யான குற்றங்களைச் சாற்றும்பொழுது அவர்கள் கலங்கமன்றி மிகுந்த தைரியத்தோடு தங்கள் குற்றமில்லாமையை அறிவித்துச் சத்தியத்திற்காக நற்சாட்சிகொடுத்துத் தங்கள் நடக்கையைக்குறித்தும் தங்கள் மார்க்கத்தின் உண்மையைக்குறித்தும் வினாவின சத்தாருக்களுக்கு நன்றாய் உத்தரவு சொல்லுகிறார்கள். கிரிஸ்து யூதர்களுடைய ஆலோசனை சங்கத்திற்கு முன்பாகத் தாம் பண்ணின உபதேசத்தைக்குறித்தும் தம்முடைய நடக்கையைக்குறித்தும் தம்மை வினாவின சத்தாருக்களுக்கு எவ்வளவும் பயப்படாமல் தைரியத்தோடு உத்தரவு சொல்லித்

தம்மைப் பற்றிக்கொண்ட விசுவாசிகளும் அப்படியே தைரியசாலிகளாய் இருக்கும்படிக்குத் தமது புண்ணியத்தினால் அந்த நல்ல ஈசுவரைச் சம்பாதித்தார்.

54. தியானம்.

(யோவான், 18. 22.)

“இப்படி அவர் சொன்னபொழுது, சமீபத்தில் நின்ற சேவகரில் ஒருவன்: பிரதான ஆசாரியனுக்கு இப்படியா உத்தரவு சொல்லுகிறது என்று, இயேசுவை ஒரு அறை அறைந்தான்.” அன்றை என்பவன் கட்டப்பட்டவரான அவரைப் பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவின்னிடத்திற்கு அனுப்பியிருந்தான்.

இயேசு பிரதான ஆசாரியனுக்குச் சொன்ன உத்தரவைக்குறித்து முன் தியானத்தில் கேட்டு வந்தோமே. அவர் உத்தரவு சொன்ன உடனே அவர் அருகே நின்ற சேவகரில் ஒருவன் அவரை அடித்தான். நியாயஸ்தலத்தில் நியாயாதிபதிகளுக்கு முன்பாக நிற்கிற ஒருவனையும் அடிக்கத்தகாதே. அப்படி இருக்க அந்த ஊழியக்காரன் அவரை அடித்தது மிகவும் துணிவாகவும் அநியாயமுமான செய்கையாயிருக்கிறது. சேவ ஆட்டிக்குட்டியாகிய கிறிஸ்து அக்காலத்தில் பாடுபட்டு மண்ணம் அடையவேண்டியதாய் இருந்தபடியால், அவர் அவைகளைப் பொறுமையாய்ச் சகித்தார். அறையப்பட்டவரோ உன்னதமான தேவனுடைய குமாரனுமாய் மகிமையுள்ள சிந்தாமைய் இருக்கிறார்: அப்படிப்பட்டவரை அந்தத் துஷ்டன் தன் பலத்தால் அகக்காரத்தோடும் அறைந்தானே. ஆ! அவன் தோற்பாரம் உடுத்தியிருந்ததால் அந்த அறை அவருக்கு மிகுந்த வேதனையை உண்டாக்கியிருக்கும் அல்லவா? அந்த ஊழியக்காரன் தான் செய்த துஷ்ட கிரியையை மறைக்கவும், கிறிஸ்து பிரதான ஆசாரியனுக்கு மரியாதையாய் உத்தரவு சொல்லவில்லை என்று மற்றவர்களுக்குத் தோன்றச் செய்யவும், நீ பிரதான ஆசாரியனுக்கு இப்படி உத்தரவு சொல்லலாமா என்னுன். இயேசுவானவரோ, தம்முடைய குற்றமில்லாமையை வெளிப்படுத்த மிகுந்த மரியாதையோடு மாறுத்தரம் சொன்னார். அவர் எப்படி தம்மிடத்தில் குற்றமில்லாமையை அறிவிக்கும்படிக்கு மனத்தாழ்மையோடு மாறுத்தரம் சொன்னாரோ அப்படித் தம்மை

அடித்தவனிடத்தில் கோபம் செய்யாமலும் கடிந்து பேசாமலும் மிகுந்த அன்போடே, நான் தகாத விதமாய்ச் சொன்னேனானால் தகாததாய் இருப்பதை ஒப்புவி. தகாதது என்று நீ ஒப்புவிக்கக்கூடாதாகில் நீ என்னை அடிக்கலாமா? நீ அப்படிச் செய்ததற்கு முகந்தரம் என்ன என்னுன். இதனால் அவர் நீ செய்த அநியாயத்தை நீயே உணர்ந்து பார் என்று சொன்னது போல தோன்றுகிறது. அன்றியும் அவருடைய சாந்தகுணமும் விளங்கிற்று. இப்படி அவர் தம்மை அடித்த ஊழியக்காரனைச் சாந்தமாய்க் கடிந்துகொண்டார். எவ்வாறு தீர்க்கதரிசி தம்மைச் சிறுபிள்ளைகள் கண்டு நிந்தித்த நிமித்தம் தாழ்கள் வந்து அவர்களை அழிக்கும்படிக்குச் சபித்தார். யோவானும் யாக்கோபும் இயேசுவானவருக்கு இடங்கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னவர்கள்மேல் கோபம் அடைந்த அவர்களை அழிக்கும்படிக்கு வானத்திலிருந்து அக்கினியை வருஷிக்கும்படியாய் விரும்பினார்கள். இயேசுவோ தம்மை அடித்தவனை கோக்கி, மிகுந்த அன்பாய்ப் பேசினார். மேலும் அவ்வுரு என்பவன் இயேசுவைக் சொல்லும்படியாய் விரும்பியிருந்த விருப்பத்தை முடிக்கக் கட்டப்பட்டவராக அவரைப் பிரதான ஆசாரியனாக காய்பா என்பவனிடத்திற்கு அனுப்பினான் என்று யோவான் சுவிசேஷகன் சொல்லியிருக்கிறார். இயேசு கட்டப்பட்டவராகவே நியாயஸ்தலத்திற்கு முன்பாக நின்றார் என்றும், அதினால் கொலைபாதக சிந்தையுள்ள அவர்கள் தங்கள் மனதுக்கு ஏற்றபடி அவரைக் குரூரமாயும் அநியாயமாயும் அகக்காரமாயும் துணிவாயும் நடத்துதற்கு இடம் இருந்தது என்றும் நாம் காண்கிறோம்.

ஆத்மாவே!

“நீ இதனால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. அடிக்கப்பட்டத் தக்கவர்களாயிருக்கிற நமக்காகக் கிறிஸ்து அடிக்கப்பட்டார். தேவனுடைய கற்பனையை மீறின பாவிகளாகிய நாம், மரணத்துக்கு ஏற்றவர்களாய் இருக்கிறோம். அந்த மரணமானது நிந்தை, துஷ்டம், உபத்திரவம், நிர்யாசகியம், வேதனை, அநியாயம், தண்டனை முதலியவைகளேயாம். துதிக்கப்பட்டத்தக்க இரட்சகராய் இருக்கிற கிறிஸ்து நமக்குப் பரிசுவர உத்தரவாதம் செய்யும்பொருட்டாய் இவ்வுலகத்தில் வந்தபடியால் அவர் நமக்காகத் தண்டனைகளையும் நிந்தைகளையும் சபித்தார். இதனால் மனச்சாட்சியும் பிசாசும் நமக்கு வரு

விக்கும் குற்றங்களிலிருந்தும் துன்பங்களிலிருந்தும் நீங்கலாக்
கப்பட்டோம். ஆ! அருமையும் பாக்கியமும் மிகுந்த கிருபையும்
நிறைந்த மீட்பை நமக்குத்தரும் படிக்கும் முடைய கர்த்தாகிய
கிறிஸ்து கட்டப்பட்டார். நாம் நிந்தையும் வருத்தமும் அடை
யாதபடிக்கு அவரே நமக்காக அடிக்கப்பட்டார். ஆதலால்
நாம் அவரை நோக்கி ஆ! எங்கள் அன்புள்ள கர்த்தரே! தேவரீர்
எங்கள் நிமித்தம் நிந்தையும் வேதனையும் சகித்தற்காக உமக்கு
ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறோம் என்று சொல்லக்கடவோம்.
முகத்தில் அடிக்கப்படுகிறது மிகவும் நிந்தையாயிருந்தும் என்
முகத்தை நிந்தைக்கும் துப்புதற்கும் மறைத்துக்கொள்ளேன்
என்று கிறிஸ்து தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயா சொல்லியிருந்த வச
னத்தை நிறைவேற்றினார். (ஏசா. 50. 6.)

2. கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுவினிடத்தில் இருந்த சாந்தத்
தையே உனக்கு மாதிரியாகக் கைக்கொள்ளக்கடவாய். சாந்த
குணமுள்ள தேவ ஆடாகிய அவர் பேசுகிறதைக் கேட்டு அவ
ருடைய நடக்கைகளைக் கவனித்துப் பார்க்கக்கடவாய். அவ
ரிடத்தில் பொல்லாப்புக்குப் பொல்லாப்பைச் செய்யும் குண
மாகிலும் வைராக்கியமாகிலும் பழி செலுத்தும் ஆசையாகிலும்
இல்லை என்று அறிந்துகொள். மிகுந்த சகிப்புடன் ஏன் அடிக்க
கிறாய் என்று கேட்டார். அப்படியே இதற்குமுன் ஒரு சம
யத்தில் யூதர்கள் அவரை நீ. சமாரியன், பிசாசையுடையவன்
என்று சொன்னதற்கும் அவர் சாந்தத்தோடு உத்தரவு சொன்
னார் (யோவா. 8. 49.). அவர்கள் பேசின மிகுந்த துஷண
வார்த்தைக்கு உத்தரவாக நீண்ட சாந்தமுள்ளவராய் நான்
பிசாசை உடையவனாய் இருக்கவில்லை என்றார். ஆ! நீ இப்ப
டிக்கு அமர்ந்த குணமுள்ளவனாய்த் தேவன் தமது பூவியைத்
தரவேண்டும் என்று மன்றாடிக்கொள்ளக்கடவாய். உனக்கு
இப்படிப்பட்ட சபாவம் இருக்கவில்லை. உன்னுடைய சபா
வக்குணம், இறமாப்பு, முரட்டுத்தனம், பழியாசை, ஒப்புர
வில்லாமை முதலியவைகளால் நிறைந்திருக்கிறது. இந்தப்
பழைய குணம் உன்னிலிருந்து மாறவும் நவமான குணங்கள்
உண்டாகவும்வேண்டும். கிறிஸ்து தமது சத்துருக்கள் பட்சத்
திலும் இவ்விடத்தில் சொல்லியிருக்கிற சேவகன் பட்சத்திலும்
நடந்துகொண்டபடியே நீயும் உன்னுடைய சத்துருக்களுக்கு
றித்தும் உன்னுடைய மனதை நோக்கப்பண்ணிவைவர்களைக் குறித்
தும் நடந்துகொள்வதே சாந்தகுணமாம். அதை 1 பே. 23ல்
திட்டமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது அவர் வை
யப்பட்டபொழுது பதில் வையாமலும் பாடுபட்டபொழுது

பயமுறுத்தாமலும் நியாயமாய்த் தீர்ப்புக் கொடுக்கிறவருக்கு
அதை ஒப்புவித்தார் என்பதாம். இதையே நீ உனக்கு மாதிரி
யாக வைத்துக்கொள்ளக்கடவாய். நீ பரிசுத்த ஆவியின் பலத்
தினால் படபடப்பாய் இருக்கும் குணத்தையும் பழியாசை
யுள்ள நினைப்பையும் பொல்லாப்பைப் பேசுகிற நாவையும்
மீசும்தப்பிப் போகும்முன் பத்திரமாய்க் காக்கக்கடவாய்.
“கிறிஸ்து இயேசுவிருந்த சிந்தையே நம்மிலும் இருப்பதாக.”
(பிவி. 2. 5.)

ஜெபம்.

சாந்தகுணமுள்ள இயேசுவானவரே! தேவரீர் எங்களுக்கு
காக அடிகளையும் நிந்தைகளையும் பொறுமையாய்ச் சகித்தீரே.
அசத்தியமும் திரியாவரமும் வீணை மொழிகளும் பேசும் நா
வையுடைய எங்களுக்காகச் சத்தியவாசகராகிய தேவரீர் அடிக்கப்
பட்டீரே. தேவரீர் கணமுள்ளவர், நாங்களோ கணவீனர்.
அப்படியிருந்தும் எங்களுக்குக் கணங்கிடைக்க நீர் கணவீனப்
பட்டீரே. ஆ! இதையே நாங்கள் எங்களுக்கு மாதிரியாகக்
கொண்டு எங்களை நிர்த்தித்துத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களிடத்தில்
நாங்கள் வர்மம் அடையாமல் இருக்கும்படி தேவரீருடைய
அமர்ந்த சிந்தையை எங்களுக்குத்தாரும். நாங்கள் பொய்யாய்க்
குற்றம் சாற்றப்படும்பொழுது தேவரீர் எங்கள் குற்றமில்லா
மையை வெளிப்படுத்தியருளும். இப்படி நாங்கள் தேவரீ
ருக்கு முன்பாகக் குற்றமாற்றவார்களாயும் பரிசுத்தராயும் நீதியுள்
ளவார்களாயும் இருந்து தேவரீர் உமது விசுவாசமுள்ள சனங்க
ளுக்கு அளிக்கும் மகிமையை நாங்களும் அடைய கிருபை
செய்யும். ஆமென்.

55. தியானம்.

(மத்தேயு, 26. 71—73. யோவான், 18. 25.)

“சீமோன் பேதுரு நின்று குளிராய்ந்துகொண்டிருந்தான்.
அப்பொழுது சிலர் அவனை நோக்கி: நீயும் அவனுடைய சீட
ரில் ஒருவனல்லவா என்றார்கள். அவன்: நான் அல்ல என்று
மறதலித்தான். அவன், வாசல் மண்டபத்திற்குப் போனபொ
ழுது, வேறொருத்தி அவனைக் கண்டு: இவனும் நசரேயனாகிய

இயேசுவோடே கூட இருந்தான் என்று அங்கே இருந்தவர்களுக்குச் சொன்னான். அவனோ: அந்த மனுஷனை நான் அறியேன் என்று ஆணையிட்டு, மறுபடியும் மறுதலித்தான். சற்றுநேரத்துக்குப்பின்பு அங்கே நின்றவர்கள் பேதுருவின் டத்தில் வந்து: மெய்யாகவே நீயும் அவர்களில் ஒருவன்; உன் பேச்சு உன்னை வெளிப்படுத்துகிறது என்றார்கள்.”

நாம் இப்பொழுது பேதுரு அகப்பட்டிருந்த பரிதாபமான சினைக்குறித்துத் தியானிக்கக்கூடலாம். பிரதான ஆசாரியனுடைய அரண்மனை வாசலைக்காத்த வேலைக்காரி அவனை இயேசுவின் சீஷரில் ஒருவனாயிருக்கிறான் என்று சொன்னபொழுது அவன் மறுதலித்ததைக்குறித்துக் கேட்டோமே. இவ்விடத்தில் அவன் இரண்டாந்தரம் கிறிஸ்துவை அறியேன் என்று மறுதலித்ததைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. வேறொரு வேலைக்காரி அவனைக் கண்டு, நீ இயேசுவின் சீஷரில் ஒருவன் என்று சொன்னான். பேதுரு ஆயுதங்களைப் பிடித்திருந்த சேவகரிடத்தில் அகப்படாமல் ஆயுதங்கள் இல்லாத ஒரு வேலைக்காரியிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டான். அவன் இயேசுவுடனே சர்க்கவேண்டியதாயிராமல் அவருடைய சீஷரில் ஒருவன் என்று அறிக்கைபண்ணவேண்டியதாய்மாத்திரம் இருந்தது. அவன் இக்காரியத்தைச் செய்ய உறுதியும் தைரியமும் இல்லாதவனாய் இருந்தும் கிறிஸ்துவுடனேகூடச் சாகுத்படிக்கு ஆதர்ப்புதமாய் இருக்கிறேன் என்று மிகுந்த துணிவோடு சொன்னான். அவனுடைய பலவீனமான துணியை அவனுக்குத் தூண்டிக் காட்டும்படி அவன் சோதிக்கப்படுவதற்குத் தேவன் இடம் கொடுத்தார். ஆகிலும் அவ்வாற்துறையில் பேதுரு மிகவும் நடுங்கிப் பயந்தான். மேலும் அந்த வேலைக்காரி அவனை இன்னான் என்று அறிய உறுப்பாற்றத்தக்கொண்டிருக்கையில் அவ்விடத்தில் நின்றகொண்டிருந்த வேலைக்காரரில் ஒருவன் அவனை கோக்கி நீயும் அவனுடைய சீஷரில் ஒருவனல்லவா என்றான். மற்றொருவன் நீ இயேசுவின் சீஷரில் ஒருவன்தானா என்று கேட்டான். இப்படி அவனை அங்கே கேட்டவர்கள். வேலைக்காரி ஒருத்தி வேலைக்காரர்கள் இரண்டு பேர். இவர்கள் மூன்றபேரும் அவன் இயேசுவின் சீஷன் தான் என்று நிச்சயப்படுத்தினார்கள். அவனோ ஸ்திரீயே! நான் அவன் அல்ல, நீ என்னை அறியாததினால் அப்படிப்பட்டவனென்றுமோசமாய் நினைக்கிறாய் என்று அந்தவேலைக்காரிக்குச் சொன்னதமல்லாமல் நீங்கள் சொல்லுகிற அந்த மனிதனை நான் அறியேன் என்றும், நான் அவனுடைய சீஷன் அல்ல,

என்றும், மற்ற இரண்டு வேலைக்காரருக்கு மாறுத்தரம் சொன்னான். அன்றியும் தான் சொன்னதை மெய்யென்று அவர்கள் நினைக்கும்படிக்கு ஆணையிட்டான். அதிலும் அவன் தான் சொன்னது பொய்யாய் இருந்தால் தனக்கு தேவனிடத்திலும் தேவ ஆராதனையிலும் தேவாலயத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் பங்கில்லாமல் போவதாக என்றும் தான் இந்த நன்மைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அவிசுவாசியைப்போலப் புறம்பாக்கப்பட பாத் திரன் என்றும், தேவன் பொல்லாதவர்களுக்குச் சொல்லிய சாபம் தனக்கு வரக்கூடவது என்றும் உறுதிப்படுத்தினான். ஆகிலும் பேதுரு இப்படிப்பட்ட உபயாந்தரமுள்ள சத்தியத்தை மனது அறிந்து செய்யாமல் பயத்தினாலும் படபடப்பிலும்கொண்டான் என்று தோன்றுகிறது. இப்படி அவன் முதல் விசை மறுதலித்து விழுந்த மோசத்திலும் இரண்டாம் விசை மறுதலித்தது அதிக மோசத்தில் விழுந்ததாய் இருக்கிறது. ஆ! அவனுடைய நிலைமை எவ்வளவு பயங்கரப்பட்டத்தக்கதுமாய்ப் பரதவிக்கப்படத்தக்கதுமாய் இருந்தது என்று கவனிக்கக்கூட வேண்டும்.

ஆ நீ மாவே!

“நீ இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. சிறிய பாவம் செய்த உடனே பெரிய பாவம் உண்டாகிறது. பேதுரு இயேசுவை அறியேன் என்று முதல்விசை மறுதலித்தபின்பு உடனே அதிலும் பெரிய பாவத்தைச் செய்வதற்கு உட்பட்டானே. என்னத்தினாலென்றால், (1) அவன் தான் இயேசுவின் சீஷன் அல்லவென்று முதல்விசை தன்னை வினாவிய வேலைக்காரியிடத்தில் மறுதலித்ததினால் அவன் தன்னை இன்னொன்றை அறியாமல் இலகுவாய் விட்டுவிட்டதைக் கண்டு தன் எண்ணம் வாய்த்தது என்றும், தான் செய்தது தகாததாய் இருந்தும் தான் சத்திருக்களிடத்தில் அகப்படாமல் அவர்களுக்குத் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு ஏதுவாய் இருந்ததென்றும் நினைத்ததினாலேதான் முன் மறுதலித்தபடி இரண்டாம் தரமும் மறுதலிக்க வலியுட்பட்டான். (2) அவன் கனத்தை விரும்பினது காரணமாயிருந்தது. அவன் தான் முன் இல்லை என்று சொன்னதைப் பின்பு ஒத்துக்கொண்டால் தனக்கு மிகுந்த கனவீனம் வரும் என்று நினைத்ததினால் முன்போல் இரண்டாந்தரமும் மறுதலித்தான். நன்மையானதைப் பேசவும் செய்யவும் ஆர் பாயப்படுகிறார்களோ அவர்கள் மிகுந்த மோதுத்திற்கும் பாவத்திற்கும் உள்ளாகிறார்கள். அவர்கள் தீமை

யாய் இருப்பதைக்குறித்து அப்படிப் பயப்படுவார்களானால் அது அவர்களுக்கு மிகவும் நன்மையாயிருக்கும். ஆகிலும் தீய சபாவமுள்ள மனிதன் ஒருக்காலும் தன் குற்றங்களை ஏற்றிக்கொள்ளவேமாட்டான். (3) பாவத்தை அற்பமாய் எண்ணி இன்னின்ன காரியம் தேவனுடைய திருக்கற்பனைகளுக்கு விரோதமானதாய் இருந்தாலும் பெரிதல்ல என்று சொல்லுகிறவர்கள் பேதுருவைப்போல் மிகவும் பயங்கரமான கேடு நிறைந்த பாவச்சேற்றில் அமிழ்ந்திப்போவார்கள்.

2. காதிலால் நன்மையான யாதொன்றைக் கேட்டும் இருதயம் கடின குணமுள்ளதாய் இருக்கிறபடியால் உணர்வு உண்டாகவில்லை. சேவல் கூவினது பேதுருவின் காதில் விழுந்தும் அவன் கலக்கம் அடைந்திருந்தபடியால் அதை தன் இருதயத்தில் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை. நீங்கள் எகேன்விப்படுகிறதது இன்னதென்று சிந்தித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கிறிஸ்து நாதர் சொன்னதை நாம் நமது இருதயத்தில் உறுதியாய் வைக்கவேண்டும் (மாற். 4, 24.). நாம் தேவவசனத்தைக் காதிலால் கேட்கிறதே போதும் என்று எண்ணப்போகாது. இருதயத்தில் உணரும்படியாய் அதைக் கேட்கவேண்டும். நாம் கேட்கிறதை மனதில் வைத்து அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து அதன்படி செய்கிறதற்குச் சாக்கிரதையுள்ளவர்களாய் இருக்கக்கடவோம். மிகுதியாய்க் கேட்கிறதும் மிகுதியாய்ப் படிக்கிறதும் மனிதனுடைய இரட்சியாகு.

3. பாவமானதை மறுபடியும் செய்கிறதா மிகவும் இலச்சையான காரியமாம். ஒருதரம் முழுமனதினாலும் பாவத்தை வெறுத்துவிட்டு உண்மையாய்க் குணப்பட்டு தேவனுடையதாய்க் திரும்பினவன் அப்பும் அதைச் செய்யமாட்டான். அப்படிப்பட்ட நற்குணத்தை தாவீது இராகாவின்விடத்திலும் செட்ட குமாரனிடத்திலும் அப்போஸ்தலனுடைய பவுலினிடத்திலும் காண்கிறோம். அவர்கள் முதல் தேவனுக்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்திருந்தும் அதற்காக உண்மையாய் மனஸ்தாப்பப்பட்டு மறுபடியும் அப்படிப்பட்ட பொல்லாப்பைச் செய்யாதிருந்தார்கள். உண்மையான குணப்படுதல் இன்னது என்று கிறிஸ்தவர்களில் மிகவும் கொஞ்சப்பேர்கள்மாத்திரம் அறிந்திருப்பார்கள் என்று கிணக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. எண்ணத்தினாலென்றால், அவர்கள் பாவ அறிக்கைபண்ணிப்போகிறபொழுது நாங்கள் மெய்யாய்க் குணப்பட்டவர்களானோம் என்று எண்ணுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் முன்போலப் பாவத்தைச் சந்தோஷத்தோடும் வினாவோடும் சாக்கிரதையோடும்

டும் செய்து பொல்லாத மனிதர்களோடு சினேகப்பண்ணி இங்கும் அங்கும் அலைந்து தீமைசெய்வதற்கு ஏதுவான இடங்களுக்குப் போகிறபடியால் அவர்கள் எவ்வளவும் குணப்பட்டவே இல்லையென்று காண்கிறோம். அன்றியும் அவர்களிடத்தில் பாவத்தின் நிமித்தம் எவ்வளவும் மனஸ்தாபம் உண்டாகவில்லை; அதின் நிமித்தம் எவ்வளவாகிலும் மனஸ்தாபப்பட்டிருப்பார்களானால், மறுபடியும் அதைச் செய்வதற்கு அவ்வளவு வினாவாய் ஒடுவார்களா? ஒருவன் குணப்படுதல் இன்னது என்று அறிய மனமில்லாமல் தான் குணப்பட்டாயிற்று என்று எண்ணினால் அவன் தான் மோசம்போகிறதும் அன்றி மிகவும் பயங்கரமான நியாயத்தீர்ப்புக்கும் ஏதுவாகிறான். ஆகிலும், ஒருதரம் உண்டையாய்ப் பாவத்தினிமித்தம் மனஸ்தாபம் அடைந்து குணப்பட்டவன் மறுபடியும் அதை மனதாசச் செய்யத் துணியான்.

4. ஆணையிலெகிறதும் சத்தியம்பண்ணுகிறதும் மிகவும் கொடிய பாவமாய் இருக்கின்றன. பேதுரு கிறிஸ்துவை அறியேன் என்று ஆணையிட்டான். ஆகிலும் பின்பு அவன் அதற்காக விட்ட கண்ணீரும் அடைந்த விசனமும் அவன் எவ்வளவு பெரிய பாவத்தைச் செய்தானென்று காண்பிக்கின்றன. உள் ளுதை உள்ளது என்றும் இல்லதை இல்லது என்றும் சொல்லக்கடவார்கள். இவைகளுக்கு மேற்பட்டது தீமையினால் உண்டாகிறது என்று கிறிஸ்து சொல்லிக் சுற்பித்தே நமக்குப் பிரமாணமாயிருக்கக்கடவது (மத். 5, 37.). நாம் ஆம் அல்ல என்று சொல்வதை நம்பாதவன் நாம் அதைக்குறித்துச் சத்தியம் பண்ணினாலும் நம்பான். ஒரு மனிதன் தேவன் என்னைத்தன் டிக்கக்கடவார், மோட்ச இராச்சியத்தில் எனக்குப் பங்கில்லாமல் போவதாக என்று மனிதன் இடம் ஆணையினால் ஒரு காரியத்தைத் திடப்படுத்திவந்து வாடிக்கையாயிருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட சொற்களாக நாம் தேவனுக்குமுன்பாக என்ன உத்தரவு சொல்லலாம்? இவைகள் சாபமும் தேவனுக்கு உத்தரம் சொல்லக்கூடாததுமான சொற்களாய் இருக்கின்றன. ஆ! இப்படிப்பட்டவைகளை சொல்லுகிற நிர்ப்பாக்கிய மனிதர்களே! மோட்ச இராச்சியத்தில் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் பங்கு இவ்வளவு அற்ப காரியமாய் இருக்கிறதோ? சரீரம்பந்தமான காரியங்களின் நிமித்தம் உங்கள் ஆத்துமாய்க்கு உரிய நன்மைகளை அடகு வைக்கிறீர்களா? தேவனுடைய கோபாக்கினை எங்கள்மேல் வரக்கடவது என்று சொல்லுகிறீர்களே. அவருடைய கோபாக்கினையை எளிது என்று நினைக்கிறீர்களே,

நீங்கள் சேவன் அறிவார் என்றும், தேவன் சாட்சி என்றும் சொல்லுகிறீர்களே, அதுவும் பாவமான காரியமாய் இருக்கிறதே. நீங்கள் பொய்யர் என்பதைத் தேவன் அறிவார். நீங்கள் சொன்ன பொய்யைத் தேவன் திடீர் என்று வெளிப்படுத்தி நீங்கள் சொன்னவைகளுக்குத் தகுமானவைகளை உங்கள்மேல் வரப்பண்ணுவார். மெய்க்கிறிஸ்தவர்களோ ஆணையிட்டுச் சத்தியமண்ணார்கள். இவர்கள் ஆம் அல்ல என்று சொல்லுகிறவைகளை மற்றவர்கள் இடம் ஆணையிலும் உண்மையென்று நம்பும்படி தேவன் இடம் செய்வாராக.

56. தியானம்.

(மாற்கு, 14. 71, 72. ஆக்கா, 22. 59, 60. யோவான், 18. 26.)

“ஏறக்குறைய ஒருமணி நேரத்தாக்குப் பின்பு நெருருவின் அவனைப் பார்த்து: மெய்யாகவே இவனும் அகலேறிகுந்தான், இவன் கலிலேயன்தான் என்று சாதித்தான். அதற்குப் பேதலு: மனுஷனே, நீ சொல்லுகிறதை அறியேன்” என்றான். பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரரில் பேதலு காத்தவெட்டினான். இவர்க்கு தீர்த்தானாகிய ஒருவன் அவனை நோக்கி: நான் உன்னை அவனுடனே கூடத் தோட்டத்திலே காணவில்லையா என்றான். அதற்கு அவன்: நீங்கள் சொல்லுகிற மனுஷனை அறியேன் என்று சொல்லி, சபிக்கவும் சத்தியம்பண்ணவும் தோடங்கினான். உடனே சேவல் கூவிற்று.”

அப்போஸ்தலனாகிய பேதலு தான் இயேசுவின் சீஷன் என்று அவர் பெயரை முதலாய்ச் சொல்ல மனதில்லாமல் ஆணையிட்டுடையும், அவன் இரண்டாம்தாம் மறுதலித்து மறுபடி பாவம் செய்ததையும் குறித்து முன் கேட்டோமே. இப்பொழுது அவன் பின்னும் தன் கர்த்தரை மறுதலித்து முன்னிலும் கனமான ஆணையிட்டு தேவனுக்கு விரோதமாய் பாவம் செய்ததைக்குறித்து நாம் தியானிக்கக்கடவோம். ஆ! இது மெய்யாய்ப் பிரதிப்பையும் திகைப்பையும் உண்டாக்குவதாய் இருக்கிறதே. அவன் முன் இரண்டுதாம் மறுதலித்து ஒரு மணி நேரமான பின்பு மூன்றாம்தாம் தன்னை வினாவின் வேலைக்காரியிடத்தில் நீங்கள் சொல்லுகிற அம்மனிதனை நான் அறிய

மாட்டேன் என்று சொல்லிச் சபிக்கவும் ஆணையிடவும் தொடங்கினான்.

அவன் இரண்டுதாம் செய்த குற்றத்தை உணர்ந்து விழிப்படைவதற்காக தேவன் அவனுக்கு நோய்க்கூடும்படிக்கு கிருபைசெய்திருக்க, பேதலுவோ அந்த நேரத்திற் தனக்குப் பிரயோசனமாக்கிக்கொள்வதில்லை. அவன் தான் இரண்டுதாம் சொன்ன பொய்யினால் சத்திருக்களுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டுகூடக் கண்டு தைரியம் அடைந்து இனி அவர்கள் தன்னை ஒன்றும் கேளார்கள் என்று எண்ணி பின்பு சங்கத்தார் இயிஸ் துவுக்கு என்ன தீர்மானம் பண்ணுவார்கள் என்று அறிந்ததற்காக மிகுந்த விசாரத்தோடு அவ்விடத்திலே பின்னும் நின்று கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாய்ச் சாட்சிக்காரர்களின் எண்ணவைகளையும் அவனோ அடித்துத் துப்பிக் கனவின்மண்ணின்மையும்கூட மேல்விட்டில் இருந்த சேவகர் நெருப்பினிடத்தில் குளிராகாய்க்கிறதே வேலைக்காரருக்கு வந்த சொல்லியிருப்பார்கள் என்றும், மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு இருப்பார்கள் என்றும் தோன்றுகிறது. அவைகளைப் பேதலு கேட்டு அவர்களோடு சந்தோஷப்படாமல் மௌனமாய் இருந்தபடியால் அவர்களில் ஒருவன் பேதலுவின் புறமாகத் திரும்பி அவனை நோக்கி, மெய்யாய் இவனும் அவனோடு இருந்தான் என்று தன் தோழருக்குச் சொன்னான். பேதலு சொன்னதை பொய்யாக்கும்படிக்கு அந்த வேலைக்காரன் ஆணையிட்டு அவன் என்ன சொன்னாலும் கலிலேயன் என்று அவன் பேச்சுக் காண்பிக்கிறபடியினால் மெய்யாய் இயேசுவின் னுடைய சீஷர்களில் ஒருவனே என்று திட்டப்படுத்தினான். வடதேசங்களிலும் தென்தேசங்களிலும் இருக்கிறவர்கள் முக்கியமாய்க் தமிழ் பூரணையைப் பேசினாலும் பற்பல மொழிகளை வித்தியாசமாய் உச்சரிக்கிறதனால் இன்னின்ன வடதேச உச்சரிக்கிறவர்கள் இன்ன வடதேசம் என்று காமம்படி அறிந்து கொள்ளுகிறோமோ, அப்படியே பலதேசங்களில் கிறித்தியோய் இருந்த யூதர்கள் மொழிகளை வித்தியாசமாய் உச்சரித்து வருவார்களாகில், ஏதாவதே பட்டணத்திலிருந்த யூதர்கள் அவர்களை இன்ன வடதேசம் என்று அறிந்ததொன்றற்கு இடமிருக்கும். அகிலம் அந்த வடதேசக்காரர் பேதலுவை நோக்கி, நீ கலிலேயனாய் இருக்கிறபடியால் இயேசுவின் சீஷன்தான் என்று சொன்னார்கள்; அது கிடாயாம் அல்ல. என்னத்தினாலென்றால் கலிலேயா நாட்டார் யாவரும் இயேசுவின் சீஷராய் இருக்கவில்லை. பேதலுவோ தன் மனதுக்குள்ளே தான் இயே

சுவின் சேஷன்தான் என்று அறிந்திருந்தான். அப்படிப்பட்டவன் அல்ல என்று முன் சொல்லி மறுதலித்ததைப் பின்னும் திடப்படுத்தினான். அவன் தான் அவருடைய சேஷன் அல்ல என்று திடப்படுத்தினாலும், கலிலேயா நாட்டான் அல்ல என்று சொல்லவில்லை. இயேசு கலிலேயா நாட்டில் மூக்கிய மாய் வாசம்பண்ணி உபதேசித்தபடியால் அவருடைய சேஷர்களில் மிகுதியானவர்கள் ஆவ்விடத்திலே சேர்க்கப்பட்டவர்களாய் இருந்தார்கள். ஆதலால் பேதுரு அந்த நாட்டாளைப் போல் யூதபாஷையைப் பேசினான். 'கலிலேயர்' எல்லாரும் இயேசுவின் சேஷராய் இராசபடியால் வேலைக்காரன் அவனைக் கலிலேயன் என்று சொன்னது அவன் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு இடமாயிருந்தது. பேதுரு காத்த வட்டினவனுக்கு இனத்தானாயிருந்த வேறொரு வேலைக்காரர் அதைக் கண்டு அவனுடனே நான் உன்னை அவனெடுக்கூடத் தோட்டத்தில் காணவில்லையா? நீ ஏன் மறுதலிக்கிறாய்? என் முகத்தைப்பார்த்துப் பேசு என்றான். அந்த வேலைக்காரன் யிசுரான்னவனாகையேப் பேதுரு கேட்டவுடனே, நான் அந்த மனிதன் அறியேன் என்று சொல்லி உணர்வில்லாத மனிதர்களைப்போல மிகவும் அருவருக்கப்படத்தக்கவிதமாய்ச் சபித்துக்கொள்ளவும் ஆணையிடவும் தோடங்கினான். அவன் இப்படிச் சபித்துக்கொண்டு ஆணையிட்டவுடனே சேவல் இரண்டாம்தரம் கூவிற்று. அந்த சத்தம் ஆணை காதிற் றன்றாய் விழும்படிக்கு தேவன் இடம்பண்ணினார். அதை கேட்டபொழுது பேதுரு விழித்துக் கொண்டு மிகவும் நிதில் அடைந்து இயேசு தனக்கு சொன்னதையும், தான் அவருக்குச் சொன்ன வாக்குத்தந்தையும், சத்துருக்களால் தனக்கு ஒரு பொல்லாங்கும் வராதிருக்க, நீ இயேசுவின் சேஷரில் ஒருவனே என்று தன்னைக் கேட்டமாத் திரும்பி மறுத்ததற்கு தான் மறுத்ததையும் உணர்ந்துகொண்டான்.

ஆத்மாவே!

"நீ இந்நிலை வணிக்கவேண்டியதாவது."

1. பாலிகள் தங்கள் நடக்கையை கவனித்து உணரும்படிக்கு தேவன் இவர்களுக்கு சமயம் கொடுக்கிறார். பேதுரு ஒரு மணிகேரம் தன் நடக்கையைக்குறித்துச் சிந்திக்கும்போது, தான் அறியாமாய் நடந்துகொண்டதை உணர்ந்து அதைவிட்டு நீங்கவும். தேவன் அவனுக்கு இடம்பண்ணினார். அவனே தான் செய்யப் பாவத்தை உணராமல் பின்னும் அதிகப் பாவம்

செய்யத் துணிந்தான். பாலிகள் தங்கள் கெட்ட நடக்கைகளைக் கண்டு அதைவிட்டு நீங்கும்படி தேவன் தங்களுடைய கண்களைத் திறக்கும்பொழுது, அல்லது நல்ல சமயம் காண்பிக்கும்பொழுது தங்களுக்குக் கிடைத்த நல்ல சமயத்தை உணர்ந்தும் பாவத்தை விருப்பத்தோடு செய்தற்காகவும், தேவன் தங்களுக்கு அருளிச்செய்த தயவை அசட்டைபண்ணினதற்காகவும் உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவ மன்னிப்பையும் தேவதயவையும் சாக்கிரதையாய்த் தேவனே அவர்களுக்கு மிகுந்த தியோசனமாயிருக்கும் ஒருவன் தேவபயம் இல்லாமல் பின்பு மனமான மனதையுடையவனாய் இருப்பானால், அவன் மெய்யாகவே கேடு அடைவான். தனக்கு அருளிச் செய்யப்படுகிற தேவ சிந்தையைப் பற்றிக்கொண்டு உலக இச்சையையும் பிசாசின் வஞ்சகங்களையும் விட்டு நீங்கித் தன் மனதைக் காயப்படுத்தாமல் இருக்கிறவனே இரட்சிக்கப்பட்டு மெய்ப்பாக்கியத்தை அடைவான். மனிதர்கள் பாவத்தில் வெருகாலம் நிலைத்திருப்பார்களேயானால் அவர்கள் அதை விட்டுத் திரும்புவது மிகவும் கடினமாயிருக்கும். ஆதலால் இன்று சர்த்திருநாள் சத்தத்தை கேட்டமர்க்களாகில் உங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தாதிருக்கக்கடவீர்கள். (சங். 95. 8.)

2. பாலிகள் தங்கள் உடம்புகூட காரியம் பாவம்செய்வதில் வாய்க்குமாகிப் பாவமாயும் பாவம்செய்ய மிகவும் துணிவுள்ளவர்கள் ஆகிறார்கள். பேதுரு இரண்டிரண்டு சொன்ன பொய்யினால் தான் நினைத்தது வாய்த்தது என்று கண்டு பின்னும் பொய்சொல்லி சத்தியம்பண்ணத் துணிந்தான். அவன் தன் சாமர்த்தியத்தினாலும் தந்திரத்தினாலும் தனக்குச் செய்ய வந்தது என்று எண்ணினான். ஆ, பாவமானது தேவனிடத்தில் அன்பு உராதவர்களுக்கு மிகவும் இன்பமாயிருக்கிறது. ஒரு பொல்லாபத்தைச் செய்தவன் அநேகம் பொல்லாபத்தைச் செய்வதற்கு வைப்படுவான். பேதுரு தன் பாவமோசாரினை அகப்படுவதற்கு ஏதுவான இடத்தில் துணிவோடு குளிக்காய்ந்து நின்று போல, அநேகர் பாவ இச்சையுள்ளவர்களோடுகூடி மனப்பூர்வத்தோடு தீமையைச் செய்து நாகாக்கினியினிடத்தில் பயமின்றிக் குளிக்காய்ந்து நிற்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பாவ இச்சையை நிறைவேற்றதற்குச் சமையம் கிடைத்தது என்று கண்டவுடனே மிகுந்த துணிவோடு அதை நிறைவேற்றிப் பின்பு தங்கள் வேண்டும்பொழுது வருத்தமில்லாமல் பாவத்திற்கு நீங்கி பரிசுத்தமாகலாம் என்று மோசமாய் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் பாவம் இருதயத்தில் வேரூன்றின உடனே தேவ

கிணேகம் குறைந்து உலக இச்சையும் பாவ இச்சையும் விருத்தியடையும். அதினால் மனச்சாட்சி கறைப்படுத்தப்படுகிறது. ஆ! நாம் பாவ இச்சைகளை நிறைவேற்றுவதனால் நம்முடைய மனதுக்கு உண்டாகும் தீர்ப்பினையெதிர்த்துச் சந்தோஷப்படாமல் மிகுந்த திசில் அடையக்கடவோம். நம்முடைய சரீர இச்சை என்னும் பாவம் இருதயத்திலே எளிதாய் பிரவேசிக்கிறது. அது அதைவிட்டுப் நீங்குகிறதோ மிகவும் வருத்தமாயிருக்கும். சந்தோஷத்தோடும் விருப்பத்தோடும் பாவம் செய்யத் தொடங்குகிறோம். பரிசும் செய்தியின்பு மனச்சாட்சி மிகுந்த சஞ்சலத்தையும் கோலையும் உண்டாக்குகிறது. மனம் திரும்பிச் குணப்பட்டவர்கள் டொல்லாதவர்களுடைய கூட்டங்களையும் வழக்கங்களையும் மாண்புமையான தோற்றங்களையும் விட்டு நீங்குதற்கு எவ்வளவு வருத்தப்பட்டார்கள் என்றும், அதைக்குறித்து அவர்கள் எத்தனைகளும் பெருமூச்சுவிட்டு அழுது செம்பண்ணினார்கள் என்றும் விசாரித்துப் பார்க்கக் கடவோம்.

3. தேவன் பாவியானவனைத் தருதியானிலத்தில் குணப்படுத்திப் படிக்க ஏழுப்பிலிக்கிறார். சேவல் கீழ்ப்பாட்டோடும் கூவினதைப் பேதுரு கேட்டபொழுது இரவுசென்று பொழுது விடியக் காலம் சமீபித்தது என்று உத்தேசித்தனையை விட்டு எழுந்திருக்கும் வேளை வந்தது என்றும் கண்டான் (ரோ. 13. 11, 12). பேதுரு அன்று இரவிலே செய்த பாவத்திற்காகக் காலையிலே மனஸ்தாப்பப்படத் தொடங்கினான். ஆ! தேவன் நம்மை இப்படியே கூப்பிட்டுப் பாவிகளாகிய நீங்கள் திரும்புங்கள் திரும்புங்கள் என்று சொல்லி தமது கிருபையுள்ள கரத்தை நீட்டி இரட்சிக்கச் சித்தமாயிருக்கிறாரே, இது எவ்வளவு பெரிதான இரக்கம். சேவல் முதல்தாம் கூவினதைப் பேதுரு தனக்கு இருந்த கிளங்குளினால் கேளாமற்போனான். இரண்டாம்தாம் சேவல் கூவின கீழ்ப்பாட்டோ அதின் சத்தம் அவன் இருதயத்தை அசைக்கும்படியாய் அவனுக்குக் கேட்கப்பண்ணினார். விசுவாசிகள் தேவகனத்தை அடிக்கடி வாசித்தும் கேட்டும் இருந்தாலும் தாங்கள் வாசித்துக்கேட்ட வாசியங்களில் தங்கள் சுயமாய்க் கண்டுபிடியாதிருந்த மிகுந்த ஆறுதலையும் ஞான வெளிச்சத்தையும் தேவனுடைய உதவியைக்கொண்டு கண்டுகொள்ளுகிறார்கள். இப்படி சேவன் தமது ஆச்சரியமான தேவகிரியையை நம்மிடத்தில் செய்யச் சித்தமாயிருக்கும்பொழுது தமது வசனம், தைக்கும் அம்புக்கும் ஒத்த துன்பங்களைக்கொண்டாவது, தேனைப்போன்ற நன்மையான ஈவுகளைக்கொண்டாவது

தமது இருதயத்தில் பலம்செய்யும்படி கிருபை அளிக்கிறார். சேவலானது கூப்பிட்டதினால் பேதுரு தன் பாவரித்தினாற் றெளிந்து எழுந்திருந்தபோலப் புத்தியற்ற கிருஷ்டிகளால் விசுவாசிகள் குணப்பட்டு மனத்திரும்பும்படிக்கு எவ்வளவு கிறார்கள்.

57. தியானம்.

(அவ. 22. 61, 62.)

அப்பொழுது “கர்த்தா திரும்பி, பேதுருவை நோக்கிப் பார்த்தார். சேவல் கூப்பிடுதற்கு முன்னே நீ என்னை முன்னுதரம் மறுதலிப்பாய் என்று கர்த்தா தன்னிடத்தில் சொன்ன வசனத்தை உடனே பேதுரு நினைவுகூர்ந்து, வெளியே போய், மனங்கசந்து அழுது.”

பேதுரு அவன் தாய்வாய் விழுந்தானென்று குறிப்பிட்டுக் கொண்டும், அவன் தன்னைச் சுதாநுக்கருடைய துருரச் சொகையினின்று தப்பித்தகொள்ளும்படியாய்த் தன் கர்த்தனை ஆரியேன் என்று முன்றாமதாம் ஆணையிட்டுச் சபித்தன்கொண்டான். அதினால் அவன் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வைத்த அன்புக்கும் நம்பிக்கைக்கும் சோர்பு உண்டாயின. எப்படியென்றால், அவன் கடைசியில் ஆணையிட்டபொழுது சேவல் கூவிற்று. அதன் சத்தத்தை அவன் கேட்டவுடனே அவனுடைய இருதயம் கலங்கிற்று. அவன் தனது சோர்வையும் கிறிஸ்து சொன்ன எச்சரிப்பின் விசேஷங்களையும் தான் செய்த மகாபெரிய பாவத்தைதாம் நினைத்துக்கொண்டான். அப்பொழுது கர்த்தா அவனை நோக்கிப் பார்த்தார். பார்த்த பார்வை நிரூபணத்தையும் இரக்கமும் கிருபையும் நிறைந்ததாயும் பேதுருவின் உடனத்தைச் சுமையப்பண்ணுவதாயும் இருந்தது. பேதுரு இயேசுவினிடத்தில் கெடுகொணர்த் தந்தியிருந்தபடியால் அவருடைய திருப்பார்வை அவன் செய்த துரோகத்தினாலே அவருடைய மனதில் உண்டாயிருந்த அளவற்ற சஞ்சலத்தைக் காட்டுகிறதாயும், மிகுந்த உருக்கமும் இரக்கமும் அன்பும் கிருபையுமுள்ளதாயும் இருக்கிறது என்று கண்டுகொண்டான். அன்றியும், அவனுடைய மனச்சாட்சி அவனுடைய நன்றிகேட்டையும் உண்மையில்லாமையையும் அன்பில்லாமையையும் குறித்து அவனையும் வாசித்தது. உடனே பேதுரு தனக்கு இயேசு

சொன்ன விசேஷங்களை நினைத்துக்கொண்டான். சேவல் இரண்டொரம் கூவும்முன் நீ என்னை மூன்றுதரம் மறதலிப்பாய் என்று அவர் அவனுக்குச் சொன்னபொழுது அவன் மிகுந்த துணிவோடு தன் பலத்தை நம்பி, நான் அப்படிச் செய்யேன், உம்மோடு சாகவும் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன் என்று சொன்னதைத் தான் நிறைவேற்றக்கூடாமல் போனதைக் கண்டு அழுதான். அவன் மிகுந்த தாழ்வாய் விழுந்தபின்பு தான் பாவச் சோதனையில் அகப்படுவதற்கு ஏதுவான இடத்தைவிட்டும் ஆராய் மார்க்கருடைய கூட்டத்தைவிட்டும், மோசருக்கு ஏதுவைய விட்டும் வெளியே வந்தான். அன் அழுதுவிட்ட கண்ணீர் குணப்படுத்தின் கண்ணீராயும், உட்க்கமும், கண்டபும், விசுவாசமும், நம்பிக்கையும் நிறைந்த இருதயச்சுண்ணீராயும் இருந்தது. உன் விசுவாசம் ஒய்ந்துபோக இருக்க நான் உனக்காக வேண்டிக்கொள்வேன் என்று கிறிஸ்துதான் சொன்ன வாக்கியம் அவன் இருதயத்தில் பலம் செய்யப்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் கிருபை செய்திருந்ததமனது. இயேசுவானவர் கிருபையுள்ள திருப்பார்வையும் அவருக்கு மிகுந்த திடனைக் கொடுத்தது. அவன் தான் செய்த பாவத்திற்காக உண்மையாய்த் துக்கப்பட்டு அழுதுசேவகிருபையைத் தேடினபடியால் தேவன் அவனிடத்தில் மிகவும் அன்பாயிருந்தார்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசுவானவர் பாலிகளைத் தம்முடைய கிருபையுள்ளிருக்கண்களினாலே நோக்கிப் பார்க்கிறார் என்பதையும், கர்த்தர் திரும்பிப் பேதுருவை நோக்கிப் பார்த்தார் என்று இப்பொழுது கேட்டோமே. அவர் தம்முக்கு இருந்த அளவற்ற கீழமைப்பும் தன்பங்களையும் எண்ணாமல் மருள விழுந்த பேதுருவை நினைத்து நோக்கிப் பார்த்தார். மரண ஆக்கினைக்கு ஏதுவாகத் தீர்மானம் பண்ணப்பட்டபொழுது பேதுருவுக்கு ஞானபெலனை அளிக்கும்படியாய் நோக்கிப் பார்த்தார். அவனுக்கு மகிமையையும் கனத்தையும் தரும்படியாயும் மேயப்படலும், இராசாவும், தகப்பனும், வைத்தியனும், இரட்சகனும் ஆண்டவனும், போதகனுமான அவர் தமது ஆட்டுக்குட்டியும், குடியானவனும், பிள்ளையும், வியாதிக்காரனும், காயம்பட்டவனும், குழியில் விழுந்தவனும், அடிமையனும், சேடினுமான அவனை அன்போடும் தயவோடும், திரும்பிப் பார்த்தார். நாம் துக்கமுள்ள நிலைமையில் இருக்கும்பொழுது

தேவன் நம்மை மறந்திருப்பாரீர் என்று எண்ணுகிருக்கக்கடவோம். கிருபையுள்ள இயேசு நம்மைத் திரும்பிப் பார்க்கிறார். நம்முடைய இடுக்கண்களையும் தன்பங்களையும் நீக்கி நம்மை இரட்சிக்கச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார். நம்மைக் குணப்படுத்தி நமக்குப் போதித்து ஆறுதல் சொல்லுகிறவரையும் இரக்கமுள்ளவராயும் நம்மைத் திரும்பிப் பார்க்கிறார். நாம் தேவனை நோக்கிப் பார்க்கும்முன் அவரே கருணை நோக்கிப் பார்க்கி உயுள்ள தேவனுருக்கிறார் என்று ஆச்சரியப்படக்கடவோம். தேவனுடைய கிருபை நம்மைக் கட்டிட்டு எழுப்பித்தொடுத்த நிறத்திப்பலப்படுத்தாதே போனால் நமக்கு அவனிடத்தில் சேரவும் அவரை நோக்கிப் பார்க்கவும் கூடாது.

2. நாம் பாவத்திற்கு மிகவும் பிணை இருதயத்தில் குணப்படுத்தலுக்கு ஏற்ற பரிசுத்த நினைப்பு உண்டாகவேண்டும். பேதுரு இயேசு சொன்ன விசேஷங்களை நினைவுகூர்ந்தான் என்று அறிவிக்கும். இப்படியே பாவத்தினிமித்தம் உண்மையாய்க் கண்டுபிடிப்போலிகள் தங்கள் இருதயத்தில் பரிசுத்த நினைவுகளை நினைவிட உடனே குணப்படுத்த தொடங்குகிறார்கள். இவ்வாறு நாம் எங்கள் பாவங்களை நினைக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள் (ஆதி. 41. 9). குணப்படாத பாவ குரு உளையும், செவிடனையும், ஊமைமையையும், உறக்குறவனாகவும், செத்தவனாகவும் இருக்கிறான். தேவன் தமது கிருபையுள்ள கிரியையை அவன் இருதயத்தில் செய்யத் தொடங்கும் பொழுது அவன் தன் கீர் எப்படிப்பட்டிருக்கிறது என்று யோசித்தத் தொடங்குகிறான். தாவீது இராசாவின் இருதயத்தில் மிகுந்த துடிக்குதல் உண்டாயிற்று. மனசே என்பவன் காவலில் இருக்கும் பொழுது கிருபையுடைய இரக்கத்தை நினைவுகூர்ந்தான். கெட்ட குமாரன் தன்னை உணர்த்திப்பொழுது என் தகப்பனுடைய கூலிக்காரர்களில் ஒன்றை பேருக்கு போசனம் பரிபூரணமாய் இருக்கிறது என்று சொன்னான். தங்கள் பாவத்தை எவ்வளவும் உணராதவர்கள் தங்கள் செய்த பாவங்களினிமித்தம் தங்கள் இருதயத்தில் மெய்யான மனஸ் தாபம் அடைகிறதில்லை. ஒருவன் தான் செய்த பாவத்தைச் சிந்திக்கத் தொடங்கும்பொழுது அவன் அதிக பாவம் செய்த மாதபாடிக்குத் தன்னைக் காப்பான். எவன் தான் மகா பெரிய பாவியாயிருக்கிறான் என்று உணருகிறானோ அவன் தன் பாவங்களை எல்லாம் நினைத்துக்கொண்டு நொறுங்குண்ட புதிதான ஆவியோடும் விசுவாசமும் நம்பிக்கையுமுள்ள இருதயத்தோ

மே அவைகளினிமித்தம் வெட்டும் இலச்சையும் அடைந்து, தன் பாவங்களினிமித்தம் கோபம் கொண்டு உன்னத மகத்துவ முள்ள தேவனுக்கு முன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கிருபைக்காக மன்னுமவன். தன் பாவத்திற்குத் தன் மனச்சாட்சியில் உண்டாயிருக்கிற வேதனையையும், தன்னுடைய பிற்பாக்கியத்தையும், தேவகோபத்தையும், தனது பாவங்களுக்கையும், தன்னில் உணர்ந்துகொண்டவன் பாவத்தினால் தன் ஆவிக்கு உண்டாகும் போராட்டத்தையும் துன்பத்தையும் உயிருள்ள மட்டத்தில் நினைத்துப் பாவத்தைக்குறித்து மறுப்பு அடைந்திருப்பான். இதிலே ஒருவன் உண்மையாயும் துருத்தாயும் தன் பாவங்களை நினைத்து மனஸ்தாபப்பட்டு மனமடங்குகிறும்பினான் என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது.

3. பாவம் செய்வதற்குத் தெவான் இடத்தையும் கூட்டத்தையும் விட்டு நீங்குவது குணப்படுதலுக்குத் தகுதியான திருஷ்டாந்தமாம். பேதுரு பிரதான ஆசாரியருடைய ஆரண்மனையிலிருந்து வெளியே போனால் என்று கேட்டோமே. பேதுரு ஒருவனாக இருப்பதோடு ஒருவராலும் மற்றவருடைய துன்பங்களைச் சந்திக்கப்படுகின்ற காயப்படுத்திக்கொள்ளாததற்கு ஏதாவது ஒருத் கூட்டத்தைவிட்டு வெளியே போனாயில் தேவனே அவனுக்கு ஒத்தாசையாய் இருந்தாரானால், மெய்யாய்க் குணப்பட்டு பாவிதனாக்கும் தேவன் தமது ஆவியைக்கொண்டு உதவிச் செய்யாதிருப்பாரோ? அவர்கள் தங்கள் பாவக்கேட்டை உணரும்படிக்கு தேவன் கிருபைசெய்த உடனே அவருக்கு விநோதமாய்ப் பரிசுச் செய்து அவரைக் கோபம் மூட்டுவதற்குக் காரணமாயிருந்த இடத்தையும் காலத்தையும் விட்டு விலகுவார்கள். அந்தப்பெரு தாவீது, மனாசே, பவுல், கெட்ட குமாரன், பேதுரு என்னப்பட்டவர்கள் செய்தார்கள் என்று பார்க்கிலேம். மெய்யாகவே குணப்பட்டோம் என்கிற சிச்சத்ததைப் பெரு விரும்புகிறவர்கள் இப்படியே செய்யக் கடவர்கள். ஆகிலும் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களில் அநேகர் தங்கள் குணப்பட்டாபிற்று என்றும், பாவங்களை அறிக்கைபண்ணித் தீர்ந்தது என்றும் சொல்லத் தங்கள் பாவம் செய்கிறதற்குக் காரணமாய் இருக்கும் விடிகளுக்கும் கூட்டத்திற்கும் மறுபடி, போய் முன்போலத் துன்மார்க்கருடைய கெட்ட வழக்கங்களை விருந்திப் பாவம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையாய்க் குணப்பட்டவர்கள் அல்ல. மெய்யான குணப்படுதலாவது பாவத்தைக் குறித்து மனஸ்தாபப்பட்டு தேவனுக்கு முன்பாகத் தன்னை

தான் தாழ்த்திக் கிருபைக்காகவும் பாவ மன்னப்படிக்காகவும் மன்னுகிறேயாம். ஒருவன் பாவத்தைவிட மனமில்லாமல் விரும்பக் பாவத்திற்காக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்படுகிறேன் என்று எப்படிச் சொல்லும்? பாவியானவன் தேவனுடத்தில் தேவக் கிருபையைப் பெறுகின்றவனல்லாம் என்று அவனுக்குத் திடம் சொல்லும்முன் அவன் தன் பாவத்தை விட்டுவிடும் படிக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று சாலொமோன் என்பவர் சொல்கிறார். அதாவது தன் பாவங்களை அறிக்கைபண்ணி விட்டுவிடுகிறவன் இரக்கம் காண்பதற்கான என்பதே (நீதி. 28. 13.). ஆ! பாவிக்களே! தாவம் செய்வதற்கு ஏற்ற கூட்டத்தையும் இடத்தையும் விட்டு விலகுங்கள். முன் செய்த தூச்செய்கைகளையும் விட்டு விடுங்கள். குமாரத்தியே! நீ கேட்டு உணர்ந்து உன் செய்கையைச் சாய்த்து மாபிச இச்சையாகிய உன் சனத்தையும் நுன்மாரர்கள் கூட்டமாகிய உன் தகப்பன் வீட்டையும் மறந்துவிடு. அப்பொழுது குணப்பட்டு மனம் திரும்புதலாகிய உன் அழகின்மேல் இராசா விருப்பமாவார். (சங். 45. 11.)

4. உண்மையாய்க் குணப்படுதல் எளிதானதாயினும் பேதுரு வெளியிலே போய் உருக்கத்தோடு அமுதான் எங்கே கேட்டோமே. மனஸ்தாபப்படுவார்கள், தேவனே! பாவியானிருக்கிற எங்கு? மேலே கிருபையாயிரும் என்று வாயினால் சொன்னமாதிரிதான் தங்கள் குணப்பட்டாயிற்று என்னும்கர்த்தாவே! என்னை நினைத்தாலும் என்ற மாதிரிதான் நீதி யான்கள் அன்னோம் என்றும், கிறிஸ்துவினுடைய வலதுபக்கத்தில் இருந்த சன்னிப்போலப் பார்த்துக் இராச்சியத்தை அடையலாம் என்றும் எண்ணுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் எண்ணுவதினால் தங்களைப்போலப் போகும் போக்குகிறார்கள். ஆயக்காரனும் சன்னிப்போலப் போகும் வார்த்தைகளை அவர்கள் தங்கள் வாயினால் சொன்னாலும், அவர்களுக்கு இருந்த நொறுங்குண்ட புதிதான ஆவியும் விசுவாசமுள்ள இருதயமும் அவர்களுக்கு இல்லை. தேவன் வாயினால் செல்வதையே எண்ணாமல் இருதயத்தைப் பார்த்திருர். அசலால் ஒருவரும் அவரை வஞ்சிக்கக் கூடாது. அநேகர் மெய்க்கிறிஸ்தவர்களைப்போலப் பேசினாலும் மெய்க்கிறிஸ்தவர்களாகுடைய இருதயம் அவர்களுக்கு இல்லாதிருக்குமானால், பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை; இந்த உலகத்திற்கு ஏற்ற சித்தையை உடையவன் மெய்யான குணப்படுதலுக்குறித்துத் தாவீது இராசா எழுதின சங்கீதத்தைச் செப்துமரீசு எண்ணிச் செபித்தாலும் அவனுக்கு அவருக்கு

இருந்த இருதயம் இல்லாவிட்டால் அவர் ஆடைந்த கிருபையை அவன் அடையமாட்டான். ஆனால் குடாப்படுதலைக்குறித்த ஒருவனும் எங்காய் எண்ணவும் விளையாட்டாய் நினைக்கவும் கூடாது. ஒருபின் முதல் தன் நஞ்சாயும் கசப்பாயும் இருக்கின்றது என்று உணரவேண்டும். பாவத்தின் கசப்பைச் சேவ நாட்களில் உணராதவன் உணராதவன்தான் உணர்வான். அப்பொழுது மாணம் அடையும் அகிதிக் கசப்பான பீச்சாய் இருக்கிறபடியால் அவனுக்கு இருதயம் மிகுந்த கலங்கமும் சஞ்சலமுமாய் இருக்கிறதும்கூட. அவன் அப்பொழுது ஆறுதல் அடையும்படி விரும்பினால் அதற்கு இடம் இருக்க மாட்டாது. பேதருவைப்போலத் தன் பாவத்திற்காக உண்மையாய் மனஸ்தாப்பபடாதவன் தன் பாவத்தை உணர்ந்தவன் அல்ல. பாவமாகிய கசப்பை உணராதவன் ஆறுதலாகிய மதாததை ருசிப்பதில்லை.

ஜெபம்.

இயேசுவே! நாங்கள் பாவத்தில் நமது இருதயம் கசக்கியுத்தலைவிட்டுப் பிரிந்தபோகத்தக்கவர்களாய் இருந்தாலும், தேவரீரே எங்கள் ஆறுதல் கிருபையோடு எங்களை நோக்கிப் பார்த்து, கெட்டுத்திரியும் நம்மைக்கு ஒப்புகிற எங்களை உம்முடைய மந்தையில் கொடுத்துக்கொள்ளும். ஆ! நாங்கள் எங்கள் பாவங்களை உணர்ந்து அவைகளின் ரிபித்தம் மிகவும் கசப்பட்டு அழுக்கிறோம். ஆ! நாங்கள் எங்கள் ஆண்டவரும் பாட்சகருமாகிய உமக்கு மிகவும் உணஸ்தாயம் வருவித்ததுமனை. தேவரீர் எங்கள் மீட்பினியித்தம் அடைந்த அகோமான பாவங்களையும் மரணத்தினாலும் எங்களுக்குச் சம்பாதித்த மனப்பெருமையும் நன்றிகெட்டவர்களாய் இருக்கிறோம். ஆ! நாங்கள் எங்கள் பாய்வுகளினியித்தம் மிகுந்த அகேதனோடே அழும்படிக்கு எங்கள் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் உற்றுப்போலச் சுரந்து ஓடினால் நலம். எங்கள் விழுதலினியித்தமும் நாங்கள் செய்த அநீதங்களினியித்தமும் உமது சிவ்வை மரத்தினிடத்தில் ஓடிவந்து தேவரீர் சிந்தனை இருத்ததை நோக்கிக் கிருபை செய்யவேண்டும் என்று மன்றமுடிகிறோம். கிருபையோடு பேதருவை நோக்கிப் பார்த்த தேவரீர் அடியானாயும் நோக்கிப் பார்த்தருளும். எங்கள் பாவங்களெல்லாம் தேவரீர் உண்டாக்கிய புண்ணியங்களினியித்தம் மன்னிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாங்கள் ஆறுதல் அடைந்

திருக்கும்படி செய்து நலம். நாங்கள் இனி வித்திருக்கும் காலங்களில் எல்லா தேவரீர் திரு மனஸ்தாப்பிக் அகங்காரமாய் நடவாமல் உமது மே மனமாய் நவமாண மனிதனாய் போல நடந்துகொள்ளுமாறு இருப்பதென்பதும் ஆமென்.

58. தியானம்.

(மாற்கு 1. 55—59.)

“அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியரும் ஆலோசனைச் சங்கத் தாரணைவரும் இயேசுவைக் கொலைசெய்யும்படி அவருக்கு வி ரோதமாகச் சாட்சி தேடினார்கள்; அகப்படவில்லை. அநேகர் அவருக்கு விரோதமாகத் பொய்ச்சாட்சி சொல்லியும், அந்தச் சாட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் அப்பொழுது சிலர் ஏழுந்து கைவேலையாகிய இந்த தேவாலயத்தை நான் இடித்துப்போட்டு, கைவேலையுடைய வேருன்றை மூன்று நாளைத் தூண்டு விடேன் என்று இவன் சொன்னதை நான் கேட்டோம். ஆனால் அவருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொன்னார்கள். பீச்சு சொல்லிய அவர்கள் சாட்சி மற்போயிற்று.”

பேதருவானவன் பாவம் செய்ததையும், அவன் அந்தக்கங்கஸ்திப்பட்டு மனம் திரும்பினதையும், இயேசு அவனிடத்தின் வைத்த உண்பையும் கிருபையை யுக்குறித்து இதவனாக்கும் கேட்டுவந்தோமே. இயேசு பிரதான ஆசாரியனுக்கு முன்பாக நியாயம் விசாரிக்கப்பட்டதைக்குறித்து நாம் முன் கேட்டு விட்ட இடத்திலிருந்து அப்படியும் விசாரிக்கக்கடவோம். பிரதான ஆசாரியர்களே அனைத்துப்பா என்னப்பட்டவர்களும் தாவீது இராவினோல்தாபிக்கப்பட்ட திட்டப்படிக்கு ஆசாரியர்களும் தலைவர்களாமாயிருந்த இரபத்தாண்குபேர்களும் சனங்களின் விவகாரங்களைத் தீர்ப்பவர்களாகிய மூப்பர்களும், பெரிய நியாயாதிபதிகளும் சங்கத்தாருமாயிருந்த ஏழுபத்திரண்டு பேர்களுமாகக் கூடியிருந்த நியாயவிசாரணை செய்ய தார்கள். இயேசு மிகவும் பெரியவராயும் அநேகரால் அங்கிகரிக்கப்பட்டிருந்த போதகராயும் இஸ்ரவேலருக்குள் அநேக வல்லமையுள்ள அற்புத அடையாளங்களைச் செய்தவராயும் இருந்தபடியால், ரோமரும் மற்றச் சனங்களும் அவருக்குச் செய்யப்படும் அநியாயங்களைப் பார்த்துப் பகையினாலும் எரிப்

பிலுலம் அப்படிச் செய்தார்கள் என்று சங்களைக்குறித்து நினைவையப்போகிறார்களும்படியும், மிகவும் பொல்லாதவர்களும் குற்றவாளிகளும் இருக்கிறார்களென்றும் சனங்களில் கவலை உண்டாகுகிறது என்று மிகவும் சிறு முன்பாக இரண்டாண்டுகளாக வந்தது. அப்படிப்பட்ட பிழைகளும் இடம்பெற்றுப் படிக்கும், அந்தப் பெரிய சங்கத்தார் யாவரும் வந்து கூடிய நியாயவிரோதனை செய்தார்கள் என்று தோன்றுகிறது. மீதிலும் அவர்கள் எல்லாரும் பெரிய மார்புகளையும் கனமுள்ளவர்களாயும் இருந்தும் இரவில் ஒன்பது மணி முதல் விடியற்காலம் மீதான மணிமட்டும் நித்திரையும் செயலாமல் மிகுந்த கவலையோடும் வைராக்கியத்தோடும் இதே அலுவலாய் இருந்தபடியால் இது சனங்களுடைய அத்துமங்களுக்குத் தேசத்தின் கன்மைக்கும் விச்சிமான காரியமாயிருந்தது. அன்றியும் இதை விசாரிக்கவேண்டும் என்று சனங்கள் நினைக்கும்படிக்கு இடமாயிருந்தது.

அந்தப் பெரிய சங்கத்தார் இயேசுவைக் கொலைசெய்வதற்காக அவருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லத்தக்கவர்களைக் கொன்றார்கள். அவர்கள் அவரைக் கொன்றுபோடும் முறையினை வெகுநேரமாக இருமுன் யோசித்த தீர்மானம் மண்ணியிருந்தார்கள் (யெரூஸா 11:53). சனங்கள் எல்லாரும் கெட்டுப்போதலுக்கு நேரே மனிதன் சனத்திற்கு மரணம் அழைத்துக் கலமாயிருக்கும் என்று பிரதான ஆசாரியனாயிருந்த காய்பா சொல்லியிருந்தான். ஆகிலும் அவர் குற்றமற்றவராயும் நன்றியற்றவராயும் இருந்தபடியால் அவர்கள் அவரைக் கொலைசெய்வதற்கு யாதொரு காரணத்தையும் அவரிடத்தில் கண்டுபிடிக்கமுடியாமல் என்று அன்று இரவில் வெகுநேரமாய்ப் பிரயாசப்பட்டார்கள். அவர்கள் அவரிடத்தில் ஒரு குற்றத்தையும் காணாதபடியால் அவர்களை நிறைவேற்றித் தர ஒரு ஏதாவும் அகப்படாமலிருந்தது. ஆகையால் அவருடைய குற்றமிடாமையை மறந்தவிட்டு அவரை மரண ஆக்கினதை தீர்ப்புக்குள்ளாக்குவதற்கு ஏதுவான காரணத்தைச் சொல்லத்தக்க சாட்சிகளையே தேடினார்கள். ஆ! அந்தப் பெரிய சங்கத்தார் அவருடைய குற்றமில்லாமையை விளக்கப்பண்ண மனதாயிராமல் தங்கள் அவருக்கு விரோதமாய்ச் செய்யும் தீர்ப்பு அநியாயமுள்ளதல்ல என்று சனங்களுக்கும் பிலாத்துவுக்கும் தோன்றும்படியாகவே அப்படிச் செய்தார்கள் என்று விளக்குகிறது. ஆ! பாவமானது மிகவும் குரூரமானதாயும் பயப்படத்தக்கதாயும் இருந்தும் அநேகர் அதைச் செய்கிறதம்

குப்பையப்படுகிறதில்லையே. அவர்கள் பொய், தோலை, களவு முதலிய பாவங்களை எல்லாவும் கசாமல் துண்டிவோகி செய்து வருகிறார்கள். அப்படி பிழைத்தேவ ஆடுக்குட்டியாகிய சிறித்துவுக்கு வினோதம் ப்பொய்ச்சாட்சி சொல்லுகிற மனிதரும் இருந்தார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் சொன்ன சாட்சி ஒவ்வொன்றும் இயேசுவின் பிழைகளைக் கவலைவதில்லை. இயேசுவின் பிழைகளைக் கவலைவதில்லை. அவர் போதித்த ஞானப் போதனை எல்லாவும் குற்றம் சொல்லத்தக்கது என்றும் அவர்களுக்கு அப்படி வில்லை. ஆதலால் அவர்கள் சொன்னவைகள் ஒத்திரவில் மாறுபாடானவைகளாயும் அவர்களுக்கு விரோதமானவைகளாயும் சிறித்துவை மரண ஆக்கினைக்குள்ளாக்குவதற்கும் தகுதியில்லாதவைகளாயும் இருந்தன.

ஆத்மாவே!

“இதிலுள்ளேயே நிக்கவேண்டியவாவது.”

1. இவ்வுலகத்தார் தங்கள் யோசனையைப் பலவந்தத்தினால் நிறைவேற்றக்கூடாது என்று காணும்பொழுது அதைத் தடுத்திருக்கிற நிறைவேற்றப்படி பிரயாசப்படுகிறார்கள். அப்படி பெரிய சங்கத்தார் சிறித்துவுக்கு மரண ஆக்கினைத் தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதைத் தேடினார்கள். பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருக்கவேண்டும் என்றும், பொய்ச்சாட்சி சொல்லுகிறவர்கள் கடினராயத் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், தேவன் வேர்தில் கற்பித்திருக்கிறார். இந்தேவன் இனையை யாவரும் புகழ்க்காண்டு நடக்கப் போதிக் கவும் கூடாது. அவர்களைக் கண்டிக்கவும் ஏற்படுத்தியிருந்த பெரிய சங்கத்தாரைப் பொய்ச்சாட்சிகளைத் தேடினபொழுது அவர்கள் மனதார தேவனுடைய கற்பினையை மீறுகிறார்கள். அவர்களைப் போல் இக்காலத்தினர் அநேகர் தீவர்கள் ஆங்காரத்தினாலே அநீதத்தை வெளியரங்கமாய்ச் செய்ய மனதில்லாமல் இருந்தாலும் அந்த நியாயம் மற்றவர்களுக்கு நியாயமாயும் குற்றமற்றதாயும் தோன்றும்படிக்கு அந்தாங்கமாய் மிகுந்த தந்திரத்தோடு செய்கிறார்கள். அவர்கள் சன்மார்க்கருக்குச் சேதம் வருவிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி அவர்கள் நடக்கும் வழிகளில் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் குழிகளை வெட்டிவைக்கிறார்கள். ஆகிலும் இவ்விடத்தில் தேவன் பிரதான ஆசாரியனுடைய எண்ணத்தை எப்படி வெளிப்படுத்தினாரோ அப்படியே அவர் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு விரோதம் செய்கிறவர்களுடைய வலிமையையும் தந்திரத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார். துன்

மார்க்கனுடைய அக்கிரமங்களும் அவர் செய்யும் தந்திரங்களும் எல்லாம் இரகசியமாய் செய்யும் அடிப்போல இருக்கின்றன. அந்த அமைப அவர் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறவனுடைய இருதயத்தில் வருவப்படியாய் தன்னை மாசில்லாத பரிசுத்தமுன்னவனுய்க் காண்பிக்கிறான். ஆகிலும் எல்லா இருதயங்களையும் அறிந்திருக்கிற தேவன் அவனைத் தன்மையாமல் விடார். மோசம் தந்திரம் யாவும் தேவனுடைய பின்னாலிருந்து வருவரப்பாய் இருக்கின்றன. அவர்கள் பிறருக்கு நேமை செய்யாமல் கண்மையே செய்துவருகிறார்கள்.

2. கிறிஸ்துவின் மாசில்லாத தன்மையைக் கறைப்படுத்த அவர்களுக்கு ஒரு சாட்சியும் அகப்படவில்லை. அது தேவனுடைய பிள்ளைகள் எல்லாருக்கும் மிகுந்த ஆறுதலும் சந்தோஷமுமுள்ள விசேஷமாம். அவருக்கு விரோதமாய்ச் சொன்ன சாட்சிகள் ஒன்றோடொன்று ஒழிந்தவாயிருந்தது. ஆகையால் பரிசுத்தராயும் நேமை செய்யாதவராயும் அசுத்தமில்லாதவராயும் பாவினை விட்டுப் பிரிந்தவராயும் இருக்கிற இப்படிப்பட்ட பிரதான ஆசாரியரே கருக்கு வேண்டும் (எபி. 7. 26). கிறிமானைச் சற்றமுன்னவனுக்கப் பிரயாசப்பட்டிருக்கியா மாறிப்பதியும் சாட்சிகளாகியுள்ள பாவிகளாயிருக்கிறார்கள்; அசுத்தியும் சந்தேகத்தோடு மனம் விலங்கு. அக்கேசால் இயேசுவைக் கற்றமுன்னவர் என்று ரூபிக்கக் கூடாமற்போனதே குற்றமல்லாதது. அவர் குற்றமுன்ன பாவிக்காரிய நமக்கா சப்பாடிப்பட்டார் என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாய் இருக்கிறது. இவ் உண்மையாய்ப் பாவன்போல நிமித்தம் பின்வருவது அடைந்து குணப்பட்ட ஆத்மாவைத் தேவனுக்கும் திருநாடைய பரிசுத்த தற்பனைகளுக்கும் பிறருக்கும் விரோதமாய்ச் செய்த பாவங்கள் உனக்கு விரோதமாய் வருமபித் தேவ நியாயாசனத் திருமுன்புநின்ற கற்று சாட்சிகளானாலும், நீ பிறனாவஞ்சிக்கத்தக்க பாவத்திற்கு இடங்கொடாமல் அதைகளினிமித்தம் மனஸ்தாபப்பட்டு அவைகளை விட்டுவிடுவாயாகில், உன் பிணையாளியாகிய கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம், மரணம், குற்றமில்லாமை என்றவைகளின் மூலமாய் உனக்குப் பாவ மன்னிப்பு கிடைப்பதற்கு எவ்வளவும் சந்தேகமில்லை என்று அறியக்கூடவாய். இயேசு உனக்குக் காண்பித்த நன்மாதிரியைப் பற்றிக்கொண்டு நடக்கக்கூடவாய். உன்மேல் குற்றம் சாற்றவும் உன்னை மேற்கொள்ளவும் சத்தாறுக்கள் எங்கும் பதிவிற்கு கிறார்கள். ஆகிலும் நீ உன் மனச்சாட்சியைக் கறைப்படுத்தாமல் பரிசுத்தமுன்னதாய்க் காப்பாற்றிவருவாயாகில் அவர்கள்

உன்மேல் குற்றம் சாற்றவும் உன்ரிடத்தில் குற்றம் கண்டு பிடிக்கவும் இடமில்லாமலிருக்கும். உன்மேல் புறம்பேசிப் பொய்ச்சாட்சிகொல்ல விரும்புநபர்களுக்கு முன்பு நீ அடைந்திருந்த நல்லமனச்சாட்சியை எல்லா சகவரியார்களிலும் விசேஷித்தபெரிய பொக்கியமாய் இருக்கிறது.

3. உன்மையைப் பொய்யாக்குவதற்கு, கல்லதைத்தீயது என்கிறதும், சிலவும் பெரிய பாவமும். இயேசு தம்முடைய கார்த்தைக்குறித்து, இந்தத் தேவாஸ்துத்தை. இடியுங்கள்: மூன்றாருக்குள் இதை மறுபடியும் கட்டிவைத்து என்று சொல்லியிருக்க, அவருக்கு விரோதமாய்ச் சாட்சிகொன்னவர்கள் அவர் எருசலேம் தேவாலயத்தைக்குறித்துச் சொன்னார் என்றார்கள். இதை விசுவாசத்தோடும் பொய்யாய்க் குற்றம் சாற்றப்படுவார்கள் என்பது குறிப்பாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாவம் மிகவும் துருவாக்கப்பட்டதக்க பெரிய பாவமாயிருந்தும், இன்னம் புரோசு அதைச் செய்யப் பயப்பாடம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவன் சொன்னதைத் தங்கள் நினைவுக்கு ஏற்றபடி புரட்டி விபரீத அர்த்தம் பண்ணுகிறார்கள். கிறிஸ்து சொன்ன வசனங்கள் புப்பார்த்தமுள்ளவர்களாயிருந்தன. ஆகிலும் அவைகளைக் கருத்தை அறிய விரும்பினவர்களுக்கு அவர் தனது சொல்லாமல் அதைத் தெரியப்படுத்தினார். கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தப்புகு அபாத்திரான மற்றவர்களோ அவைகளை அறியவேண்டியுள்ளது விரும்பவில்லை. அப்படியிருக்க, காம் பிறர் சொல்லும் காரியங்களின் எருக்கை அறியாவிட்டால், அதைக்குறித்து அவர்களை அன்போடு கேட்கக்கூடவோம். பேலும் அவர்கள் சொல்லாத காம் கேட்டு விபரீத அர்த்தம் பண்ணுவும் புரட்டாமலும் இருக்கவேண்டும். அப்படி இராவிட்டால் காம், யூதர்களுக்கும் இயேசுவுக்கும் விரோதமாய்ப்புகுந்திச் சாட்சி சொன்ன இரண்டு மனிதருக்கும் ஒப்பானவர்களாய் இருப்போம். கிறிஸ்துசொன்ன சந்ததியின் கருத்தை அறியாதிருக்க அவர்கள் அவர் அதைச் சொன்னகாலத்தில்தானே எதைக்குறித்து நீர் இப்படிச் சொல்லுகிறீர் என்று கேட்டிருப்பார்களானால், அவர் மிகுந்த அன்போடு அதை அவர்களுக்கு விளக்கிச் சொல்லுவார். அவர்களோ அப்படிச் செய்யாமல் எருக்க நினைப்போடு அவர் வசனத்திற்குச் செவிகொடுத்து எவ்விதமாய் அவர்மேல் குற்றஞ் சாற்றலாமோ என்று காத்திருந்தார்கள் என்று காம் இப்பொழுது கேட்டுவந்த சந்திகளினால் அறிகிறோம்.

59. தியானம்.

(மத்திய, 26, 62, 63.)

“அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் எழுந்திருந்து அவரை நோக்கி: இவர்கள் உனக்கு விநோதமாய்ச் சாட்சி சொல்லுகிறதைக்குறித்து நீ ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையா என்றுான். இயேசுவோ பேசாமலிருந்தார். அப்பொழுது, பிரதான ஆசாரியன் அவரை நோக்கி: நீ தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து தானா? அதை எங்களுக்குச் சொல்லும்படி நீயேயுள்ள தேவன் பேரில் உன்னை ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன் என்றான்.”

இயேசு தியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிறுத்தப்பட்டிருந்ததையும் அநேகர் அருளுக்கு விநோதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருந்ததும் அவர் பொய்யாய்க் குற்றஞ்சாற்றப்பட்டிருந்ததும் அவருடைய குற்றமில்லாமையானது இருண்ட மேகத்தின் கீழே தன் ஒளி குறைவுபடாமல் வீசும் பரிதிவாய் போலத் தோன்றியது என்பதை அறிந்ததே கேட்டுவந்தோமே. விடத்தில் பிரதான அசுரர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு விநோதமாய்ச் சாட்சி சொன்னவர்களுடைய வாக்குமூலத்தினாலே அவரை ஆக்கினாக்குப் பாத்திரனாகத் தாக்கக்கூடாததைக் கண்டான். அவன் தியாயாசனத்தினை உட்கார்ந்திருக்கவேண்டியதாய் இருந்தும் அப்படி இரட்டில், கலங்கம், கோபம், வைராக்கியம் என்பவைகளால் நிறைவப்பட்டிருந்தபடியினாலே அவன் அவருடைய சொல்லினாலிலும் அவரைக் குற்றவாளியாக்கலாம் என்று நினைத்து எழுந்திருந்து அவரை நோக்கி, இவர்கள் உனக்கு விநோதமாய்ச் சாட்சிசென்னதை நீ கேட்டாயா? இதற்கு மாறுதலாக நீ ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையா என்று கயிற்றின் மீது அவரை வினாவித் தடிந்துகொண்டானே. அதைக்குறித்து இப்பொழுது சொல்லப்படப்போகிறதைக் கவனத்தோடு கேட்கக்கூடவோம்.

காய்பா என்னப்பட்ட பிரதான ஆசாரியன் இயேசுவானவர் குற்றமில்லாதவர் என்று அறிந்தகொண்டும், அதை மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்க மனமில்லாதவனாயிருந்தான். என்னென்றால் சாட்சிகள் ஒன்றோடொன்று ஒத்துவராமையாலும், பின் சொன்ன இரண்டு சாட்சிக்காரரும் ஒருவரைப்போல் சொல்லாமல் இருந்ததினாலும் அவர் குற்றமில்லாமையெனியாந்த

மாயிற்று. அப்படியிருந்தும், வஞ்சக இருதயமுள்ள அந்தச் சத்தருடைய பின்னடி அவரை வினாவும் அிற்கு அவர் மாறுத்தலமாகச் சொல்லாதிலே ஏதாவதும் தங்களுக்குடுத்துக்கு இசைத்து ஒரு வார்த்தை அகப்பட்டால் அதினாலே அவரைக் குற்றப்படுத்தவும் எண்ணினார்கள். இயேசுவாவரோ அவர் கருணையுடைய சுபுடான எண்ணத்தை அறிந்தொண்டு ஒன்றும் சொல்லாமல் மவுனமாயிருந்தார். அதற்கு முகந்தாம் என்ன வென்றால், (1) தேவன் ஏசாயுதிரிக்கதரிசியைக்கொண்டு அவரைக் கொடுத்த முன்னடையானதாகச் சொல்லியவைகள் எல்லாம், நிகழ்வேறவேண்டியதாய் இருந்ததாம் (ஏசா. 53. 7.), (2) சத்தருக்கள் அவரைக் கொல்லவேண்டும் என்ற யோசித்துத் தீர்மானஞ்செய்திருந்தபடியால், தாம் குற்றமில்லாதவர் என்பதைக்குறித்து அவர்களுக்கு என்ன திருஷ்டாந்தராம் கொடுத்தாலும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வவேமாட்டார்கள் என்று அறிந்திருந்ததும், (3) அவருக்கு விநோதமாய்ச் சொல்லப்பட்ட சாட்சிகள் ஒன்றோடொன்று ஒத்துவாதிருந்தபடியால் அவர் தமக்காக மாறுத்தரம் சொல்லவேண்டியது அவசரமில்லாமல் இருந்ததாம். இப்படி இயேசுவானவருக்கு விநோதமாய்ச் சொல்லப்பட்ட சாட்சிகளால் அறிந்தவாளியாகத் தீர்க்கப்படுவதற்கும் கொல்லப்படுவதற்கும் இடமில்லாதிருந்தபடியால் பிரதான ஆசாரியன் அந்த மனஸ்தாபம் அடைந்து தன் கெட்டயோசனைகளை நிறைவேற்றும்பொருட்டு ஒரு முக்கியமான சங்கதியைக்குறித்து அவரை வினாவினான். (1) அக்காலத்தில் யூதர்கள் எல்லாருமே மோசேயின் வருகையைக்குறித்துக் காத்திருந்தார்கள். கிறிஸ்துவராதரோ தாமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியாவாகிய உலக இரட்சகர் என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தரமாக அநேக அற்புதங்களையும் யாவருக்கும் நன்மையையும் செய்துக்கொண்டார், தாமே அவர் என்று அவர் தம்முடைய வாயினாலே சொன்னது அப்பொழுது நங்கள் கருத்தை முடிப்பதற்கு ஏதுவாயிருக்கும் என்று தந்திரமாக நினைத்து அவரை நோக்கி, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியாவாகிய கிறிஸ்து நீதானே என்றும், (2) மேசியாவானவர் மனிதனாகமாதிரம் இராமல், மெய்யான தேவனும் தோத்திரம் செய்யப்பட்டத்தக்கவராகிய தேவனுடைய குமாரனுமாயிருப்பார் (சங். 7. 7: 89. 26, 27. ஏசா. 9. 6.) என்று தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாரும் சொல்லியிருந்தபடியால், தோத்திரம் செய்யப்பட்டத்தக்கவருடைய குமாரன் நீதானே என்றும், தேவனுடைய தேவன்மேல் உன்னை ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன்

என்றான்.* அவன் கோலம் கேள்விக்குச் சிறித்து வானவர் இல்லையென்று சொல்லாமல் ஆம் என்ற சொல்லால் தான் உடனே மனத்தீர்மானம் முடிந்தது என்று அங்கு இருந்த நியாயாதிபதிகள் எல்லாரும் நினைத்தார்கள்.

உத்தராவே!

“இதிலுல் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. பேசுதலும் வாய் அறிந்த பேசவும் பேசத்தகுதலும் அறிந்த மனமாய் இருக்கவாண்டேண்டும். அப்படியானால் நாதர் செய்தார் என்று பார்க்கிறோம். முதலில் ஆவர் மனமாயிருந்தும் பிற்பாடு பேசவேண்டியிருந்தபொழுது பேசினார் (37-ம் பிரசங்கம்). நாம் பேசவேண்டியபொழுது மனமாய் இருக்கிறதினாலும் பாவம்செய்கிறோம். எப்பொழுதென்றால் (1) தேவனுடைய நாமத்திற்கு மகிஷமாசுரப் பேசவேண்டிய பொழுதும், (2) சூரமுகூடனாகப் பேசி அவன் குற்ற மில்லாமையை உள்படுத்தவேண்டியபொழுதும், நாம் மனமாய் இருக்கிறதினால் பாவம் செய்கிறோம். அன்றியும், (3) நாம் கேட்டதைக் கேட்குமிடத்துக் கேட்காதவர்களைப் போல மாயம்பண்ணும்பொழுதும், (4) மனிதருக்குப் பயந்து அவர்களைக் கடித்து சொல்லவேண்டிய புத்திமிகிகளைச் சொல்லாமல் இருக்கும்பொழுதும், (5) பாகமும் தந்திரமுமான குணத்தினால் நாம் ஒன்றையும் அறியாதவர்களைப்போலக் காண்பித்து நாம் அறிந்ததை மறைக்கும்பொழுதும், (6) மிகுந்த விரிப்பினால் பிறருக்குச் சேதம் தருவிக்க விரும்பி உண்மையைப் பேசாதிருக்கும்பொழுதும் பாவம் செய்கிறோம். அப்படியிருக்க

* சாட்சிகள் சொல்லும் சமீபதிகளில் ஒருவன் குற்றவாளி என்று குடும்பத்திடம் போகும்பொழுது காலத்திலே அவனைத் தேவன்மேல் ஆணையிட்டிக் கேட்டார்கள். அப்பொழுது குற்றவாளியாகவான் தனக்குத் தோஷம் உண்டானது இருபையும் வேண்டியிருந்திருப்படியால், எல்லாருடைய இடம் இருந்ததையும் அறிந்தவரையும் எல்லாருக்கும், நியாயாதிபதியையும் இருக்கிற மூவருக்கு முன்பாகத் தன் குற்றங்களை மறைத்துப் பொய்சொல்லாமல் உண்மையைப் பேசக் கடனாயிற்று இருக்கிறான். இந்த வழக்கம் சாதாரணம் யூதர்களுக்குள்ளும் முக்கியமாக அவர்களுடைய கீபாயாதிபதிகளுக்குள்ளும் உண்டாயிருந்தது. அந்த வழக்கத்தின்படி பிரதான ஆசாரியன் இயேசுவானவரையும் ஆணையிட்டிக் கேட்டான். அப்பொழுது அவன் அவரைக் கேட்ட கேள்வி அவர் சிக்கிக்கொள்ளும்படிக்கு வகையை விரித்தபொழுது ஆவிறா

நாம் பேசாதிருக்க வேண்டியபொழுது பேசுவதினாலும் பாவம் செய்கின்றோம். (1) வீணானதாயும் முன்பின் விசாரித்து அறியாததாயும் இருக்கும் காரியங்களைக்குறித்தும், (2) பிறரை நிகர்த்து அவர்கள் கீர்த்தியைக் கெடுப்பதற்கு ஏற்றவைகளைக் குறித்தும், (3) பொய்க்கும் சூதுகளும் திரிசொற்களாகும் எதாவும் இருப்பவைகளைக்குறித்தும், நாம் பேசும்பொழுது பாவம் செய்கிறோம்.

2. நாம் ஒருவனை கோத்து, சொல்லி, அறிவித்து உன் மனத்தோடு சிறிப்படி சொல்லக்கடவாயவா என்று கேட்பது பெரிய கேள்வியாயிருக்கிறது. அப்படிப் பிரதான ஆசாரியன் இயேசுவானவரைக் கேட்டான். மனச்சாட்சிக்கு ஏற்றபடி உண்மையைப் பேசுவதற்கு அதிகாரமுள்ள துணைத்தனத்தாரும் போதகர்களும் தாயதாப்பன்மார்களுமேயன்றி, மற்றவர்களும் கேட்பதற்கு கல்வங்கள் அல்ல, நாம் உண்மையைச் சொல்லும்படியான ஆக்கிரமிக்கப் பட்ட சமையங்களில் தேவனுக்கு முன்பாகச் சேத்த இடமுள்ளதோ கம்முடைய மனச்சாட்சிக்கு ஏற்றபடி பேசவேண்டும். மனச்சாட்சிக்கு விசேஷமாய்ப் பேசுவதோ அகம்மாறத்திற்கும் மோசத்திற்கும் இடமாயிருக்கிறது அல்லாஹ் உணர்வுக்கு மிகவும் கண்மனம் கவனமாயும், கடினமான கல்வாயும், கர்மமாயான ஆம்பாயும், சூதேற ஒருப்பாயும் இருக்கும். ஆகலால் நாம் ஒன்றையும் மனச்சாட்சிக்கு விசேஷமாய்ப் பேசாதிருக்கக்கூடவோம். பாவக் குற்றங்களால் கறைப்படாத மனச்சாட்சியும் சத்த இருதயமும் கமக்கு அழிவில்லாத பொருத்தமாயிருக்கிறது. நாம் அந்த இழந்துவிட்டால் மறபடி நெற்றுக்கொள்வது அருமையாயிருக்கும். சிலர் தங்கள் மனச்சாட்சிக்கு விசேஷமாய் மெய்யைப் பொய்யாகவும் பொய்யை மெய்யாகவும் பேசும் பொழுது நான்கள் எங்கள் மனச்சாட்சிக்கு ஏற்றபடி பேசுகிறோம் என்று தங்கள் உள்ளத்தில் நினைப்பதும் நாமல் புறம் பாகச் சொல்லித் தங்கள் மனச்சாட்சியை அச்சத்தின்படி கிறபடியால், அதன் தன்மையை அறியாமல் பேசுகிறார்கள். ஆதி அது மிகவும் கண்மான பாஷை. தேவ ஆடாகிய சிறித்து வானவரைக் கணம்பண்ணும்படி அவர். தேவனுக்கு முன்பாக உண்மையைப் பேசும்படியான மன ஆக்கிரமிக்கிறவர்களோடே அபத்தம் பேசாமல் இருக்கக்கூடவோம்.

3. உண்மையைச் சொல்லும்படிக்கு ஒருவனைச் சத்தியம் பண்ணக் கேட்பதிலும் வேறு வகைகளினால் அவன் மெய்யைப் பேசும்படிக்குப் பிரயாசப்படுவது கவனமாய் நாய்பா

மனிதனுடைய குமாரனைச் சர்வவல்லமையுள்ளவருடைய வலதுபாரிசத்திலே வீற்றிருக்கவும் வானத்தின் மேகங்களின்மேல் வரவும் காண்டீர்கள் என்று சொன்ன வாக்கியத்தில் உபயாத்தமாய் அடங்கிச் சத்துருக்கள் இந்த வாக்கியத்திலுள் அவர் தோத்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கவருடைய குமாரனும் இருக்கிறார் என்று அறிகுறிகொண்டார்கள். ஆ! அன்புள்ள யேசுவோ! தேவரிருந்த மகா மேன்மையும் மகிமைபுறமாய் இந்த அறிக்கைபண்ணுதல்வேலே தேவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்திருக்கிற உம்முடைய பிள்ளைகள் எல்லாரும் மிகுந்த ஆர்வமும் மகிழ்ச்சியையும் அடையும்படிக்கு இடம்பண்ணிச் சீரே. நமக்கா உமக்குத் தோத்திரம் செலுத்துகிறோம். கிறிஸ்துவானவர், நம்முடைய சர்வவல்லமை, ஞானம், எங்கும் வியாபித்திருக்கும் முதலிய தேவ இலட்சணங்களைத் தாம் செய்த மகிமையான அற்புதங்களினாலே யாவருக்கும் விளங்கச்செய்தும் அவர் ஏழை யாருடைய தாழ்த்தப்பட்டிருத்தினியிந்தம் அவரை இன்றார் என்று அறிந்துகொள்ளக்கூடாமல் சந்தேகப்பட்டிருந்தவர்களுக்குத் தாம் சொன்ன உத்தரவிலுலே தம்மை இன்னான் என்று விளங்கச்செய்தாரே. ஆ! அவர்களுடைய தோத்திரவுடனே அவருடைய பாதத்தில் விழுந்து அவரைத் தேவனாக அனுப்பப்பட்ட மெசியாவாகவும் தேவகுமாரனாகவும் இருக்கிறார் என்று ஏழைக்கொண்டு அறிக்கைபண்ணலேண்டோம். அவர்களோர் அப்படிச் செய்யவில்லை. பிரதான ஆசாரியன் அவர் சொன்னதைக் கேட்டவுடனே தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டார். பிரதான ஆசாரியன் தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டபின்பு மற்றவர்களை றேஜிக், இவன் சொன்ன தேவனுடையதைக் கேட்டார்களா? தேவனுக்குரிய கனமும், அலைமையும், ஆளுகையும், மேன்மையும், நியாயத்திற்குத் தனக்கு உரித்தாயிருக்கின்றவைகள் என்று துணிகரமுடிக் கொள்ளுனே என்று சொல்லித் தான் தேவகந்தைக்கு விரோதமாய்த் தன் வஸ்திரத்தைக் கிழித்தவிட்ட நம்மத்தைப் பரிசுரித்தாக்கொண்டான் (இ.வி. 21. 10). யாவராவது ஒருவன் மரணம் அடைந்தபின்னும் இழவுகொண்டாலும், காலங்களிலும் அருவருக்கத்தக்க அபாயத்திற்கு ஏதுவாயிருக்கும் விசேஷங்களையும் தேவனுடைய கண்ணையும் ஒருவன் பேசுவதைக் கேட்கும் காலங்களிலும் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக் கொள்ளுகிறது யூதர்களுக்கு வழக்கமாயிருந்தது (ஆதி. 37. 34; 44. 13; 2 இரா. 18. 37; 19. 1. 2 சாமு. 4. 11). மேலும் காய்பா என்னப்பட்டவன் இனி சாட்சிகள் நமக்கு வேண்டிவ

தென்ன? அவனிலும் தன்னோடு தேவனுடைய குமாரன் என்று சொல்லித் தேவனோடு சமமாகினால், அவன் மரண ஆக்கினை அடையத்தக்கவனாய் இருக்கிறான் ஆல்லவா? நான் அவனைக் கேட்டபிறகு அவன் உங்கள் எல்லாருக்கும் முன்பாக எவ்வளவும் நான்சாமல் வெளியாகக்கூடிய பேசினுத் தேவனுடையதைத் தைத்துக்கொண்டேன், உங்களுக்கு எப்படியுத் தோன்றுகிறது. ஆனபடியால், இவன் மரணத்திற்குப் பாத்நாலும் இருக்கிறான் என்று தீர்மானம்பண்ணினோர்கள்.

ஆத்மாவோ!

“இதிலுள் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசுவனுடைய அறிக்கைபண்ணுதல் உன்னதம் திட்டமுமானாயிருந்தது. நியாயாதிபதிகளுக்கு முன்பாக நாமும் நம்முடைய நம்பிக்கையைக் குறித்தும் விசுவாசத்தைக் குறித்தும் நடக்கையைக் குறித்தும் அறிக்கைபண்ணும்படிக்கு அக்கியாபிக்கப்படுமபொழுது நாம் அங்கேயேயுக்குறித்து வெட்டப்பட்டாமல் தைரியமாயும் வெளியாகக்கூடிய அறிக்கைபண்ணக்கூடவோம். அதைக்குறித்தக் கிறிஸ்துவானவர் சொல்லியிருக்கிறதாவது: மனிதர் முன்பாக என்னை அறிக்கைபண்ணுகிறவனை நானும் என் பரமபிதாவின் முன்பாக அறிக்கைபண்ணுவேன் என்பதே. ஆதலால் நாம் நம்மையப் பாவ இருளிலிருந்து தமது ஆச்சரியமான ஒளியிலேயுத்திரித்து அழைத்தவராகிய நம்முடைய பரமபிதாவினுடைய இருப்பையை உணர்ந்துகொண்டு நம்முடைய ஆத்துமங்கள் கிறிஸ்துவரதால் சம்பாதிக்கப்பட்ட இரட்சிப்பை அடைந்ததற்குப் பரியாசப்படுகிறவர்களாயிருந்து யாவருக்கும் முன்பாகத் தங்கள் நம்பிக்கையைக் குறித்தும் நடக்கையைக் குறித்தும் அறிக்கைபண்ணுகிறமெய் விசுவாசிகளோடு நாமும் திட்டமாக அறிக்கைபண்ணக்கூடவோம். இயேசுவானவருடைய அறிக்கைபண்ணுதல் நமக்கு மாறியாயும் அறதலாயும் இருக்கின்றது. அவர் நான் தோத்திரம் செய்யப்பட்டதற்கு மெய்யானபடித் தேவனுடைய குமாரனாயிருக்கிறேன் என்று நிரூபித்ததற்கு முன்பாக அறிக்கைபண்ணினது விசுவாசிகளுக்கு எந்தெந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்குகின்றது. அவர்கள் நிரூபிக்கை மனிதர்மேல் அல்ல, சேவனுள்ள தேவன்மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் மாரிசமும் இரத்தமுமுள்ள சரீரத்தை எற்றிக்கொண்ட தேவசகன். அவர் சந்தோசாராயும் தேவனுடைய வல்லமையின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருந்து அவர்களுக்காக மன்னுகிறவராயும் இருக்க

கிறார் என்பதும், தங்கள் சகோதரராகிய அவர் கட்டையில் தங்கள் நியாயநியாயங்களும் வெளிப்படுவார் என்பதும், அவர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியாயிருக்கும் அல்லவா? ஆதலால் கிறிஸ்துவரானவர் தாமே மேசியாவாகிய உலக ரட்சகர் என்று தம்மைக் குரூராய் நடந்துள்ள யூதர்களுக்கு முன்பாக அறிக்கைபண்ணினது மிகவும் மேன்மையானதாயும் விசுவாசிகளுக்கு ஆறுதலாகக் கொடுப்பதாயுமிருக்கிறது. இப்போவே! அவர்கள் அவ்வளவு அநியாயங்களையும் குரூரங்களையும் தமக்குச் செய்தார்கள் என்று நாங்கள் அறியும்படிக்குத் தேவரீர் அவர்களுடைய சங்கத்தாருக்கு முன்பாக உம்மை இவ்வாறு வெளிப்படுத்தி அறிக்கைபண்ணினதற்கு உமக்குத் தோஷிராக்கு செலுத்துகிறோம்.

2. அவர்கள் தங்கள் உள்ளத்தில் அகங்காரமும் மாயமுமாயிருக்க, வெளிக்குப் பரிசுத்தமும் சன்மார்க்கமும் உள்ளவர்களாய்போலத் தோற்றமாகக் காண்பிக்கிறார்கள். இவ்விடத்தில் பிரதான ஆசாரியன் தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறதே கிறிஸ்துவைப்பற்றி அறிக்கைபண்ணுதலாம். அவன் தன் உள்ளத்தில் திகிலேக்கொண்டிருந்த பூதமாயிற்று, அவன் அப்படிச் செய்தான் என்று தோன்றுகிறது. கிறிஸ்துவானவருடைய சொல்லினாலே அவனாக் குற்றமுள்ளவராகவும் மரணத்திற்குப் பாத்திரராகவும் தீர்க்கவேண்டும் என்று விரும்பி அவரைப் பலவகையாய் வினாவினான். கடைசியில் அவர் அவனுக்குச் சொன்ன மாறுத்தரம் அவன் தன் குற்றத்தை நிறைவேற்றவதற்கு ஏற்றதாயிருந்தது என்று கண்டு பிரமையும் சந்தோஷப்பட்டாலும் வெளியில் தன் வஞ்சகம் வெளிப்படாமலிருக்கத் துக்கத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருந்தான். வெளிக்குக் காண்பித்தாலும், தன் நினைத்தது வாழ்த்து என்று அவன் உள்ளத்தில் சந்தோஷப்பட்டதை தேவன் நன்றாய் அறிவார். மாயமுள்ள மனிதர்கள் பிறரை வஞ்சிக்கிறார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் தேவனை வஞ்சிக்கக்கூடாதே. மாயமுள்ள மனிதன் தேவனுக்குப் பிரியமானவன் அல்ல, வஞ்சகமானது தேவனுக்கு வெறுப்பாக்குகிறது. ஆதலால் நாம் நம்மை மாயத்திற்கு விலக்கி காக்கவேண்டும். உண்மையான இருதயமே தேவனுக்குப் பிரியமாம். மாயமுள்ளவன் அடைந்து தேவனுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்கும்பொழுது அவர் நம்முடைய புறம்பான நடத்தையை எண்ணாமல் இருதயத்தின் அந்தரங்கங்களைக் கவனித்து அவைகளுக்குத் தக்கதாய்ப் பலனளிப்பார். தூர்க்குணமுள்ள சில மனிதர்கள் தங்கள்

கேடான சன்மையைத் தாங்களே பிடித்தம்பண்ணுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். பிரதான ஆசாரியன் தன் வஸ்திரத்தைக் கிழித்ததும், தேவாலயத்தின் திறைத் தீனை கிழித்ததும், ஆசாரிய ஊழியரும் தேவாராதனையும் கிறித்தப்படுவதற்கு அடையாளம் ஆயிற்று. மாயமுள்ள துன்மார்க்கம் அகங்காரமும் கோபமும் அடையுந்தால் என் கண் செட்டுப்போவதாக, தேவன் என்னைத் தண்டிப்பாராக, எனக்கு இன்னின்ன பொல்லாப்பு வரக்கடவதற்கு இவர்கள் தாங்கள் எந்தத் தீங்கை அடைவதற்குப் பாத்திரராய் இருக்கிறார்களோ அதையே விரும்புகிறபடியால் தேவன் அவர்களுக்கு அதை வரப்பண்ணுவார். இப்படித் துன்மார்க்கருடைய அகங்காரத்திற்கு ஏற்றபடி அவர்களுடைய நியாயத் தேவன்களில் தேவன் அவர்களைத் தண்டிக்கிறார்.

3. பிரதான ஆசாரியனாகிய கரப்பா என்பவன் “உங்கள் வஸ்திரங்களை அல்ல, உங்கள் இருதயங்களைக் கிழித்துக்கொள்” என்று தீர்க்கதரிசியாகிய யோவேல் என்பவன் சொன்ன வாக்கியத்தை நினைவாமல் தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்தான் (யோவே. 2. 13.). அவன் மகிமையுள்ள கர்த்தரைக் கள்ளனாய்ப்போலக் கட்டிப். பிடித்துவரும்படிக்குக் கற்பித்ததினால் தான் செய்த குற்றத்தை உணர்ந்து அதின் நிமித்தம் தேவனுக்கு முன்பாகத் தாழ்மையோடும் கீழ்ப்படிந்த மனதோடும் முகம் குப்புறத் தலையிடு விழுந்து பாவமன்னிப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்து விருந்தான். அவனுக்கு அது நன்மையாயிருக்கும். ஆம் நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருந்து தேவனுடைய திருச்சித்தத்திற்கு விரோதமாய்ச் செய்த பாவங்களுக்காக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட வேண்டவதுமன்றி அவைகளின் நிமித்தம் நமதுமேல் கோபமும் வெறுப்பும் அடைந்து விசுவாசப்பெயிருக்கிற நம்முடைய கர்த்தராகிய அவருக்கு முன்பாக நம்முடைய இருதயத்தைக் கிழித்து மனம் கொந்து அழக்கடவோம்.

4. கிறிஸ்து மரணத்திற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறார் என்று யூதர்கள் தீர்மானப்பண்ணினார்கள். (1) அவர் பாவம் செய்யாதவராயும் நம்முடைய நாவில் வஞ்சகம் இல்லாதவராயுமிருக்க, அவர்கள் அவருக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லிய தீர்மானம் மிகவும் மாறுபாடானதாக இருந்தும். ஆகிலும் (2) அவர் நம்முடைய பிணையாளியாயிருக்கப்படியால் நம்முடைய குற்றங்கள் எல்லாம் அவர்மேல் சுமத்தப்பட்டது. அவர் குற்றமுள்ள பாவினாகிய நமக்காக தேவனுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாகப் பாவியாக எண்ணப்பட்டார். அவர் நமக்குப் பரிவாகத் தேவனிடக்கு ஏற்றபடி மரணம் அடையவேண்டியிருந்தபடி

யால் அவர் இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்திற்குப் பாத்திரராய் மிருந்தார் (2கொரி. 5. 21). ஆ! இவ்விடத்தில் யூதர்களால் மரணத்திற்குப் பாத்திரமாயிருக்கிறான் என்று சொல்லப்பட்டவர் இன்னா என்று துறியக்கடவோமாக. அவர் நம்மை மரணத்தினின்றும் இராட்சிப்பவராயும் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலும் பிசாசினுடைய அடிமைத்தனத்திலுமிருந்து மீட்டவராயும், நம்முடைய சேவகராகவும் இராசாவமானவர் இயேசுவானவராயிருக்கிறார். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் மோட்ச பாக்கியத்திற்குச் சந்தரவாகவும் அவரே தம்மைச் சங்கிலிகளுக்கும் கட்டுகளுக்கும் அடிகளுக்கும் மரணத்திற்கும் ஒப்புக்கொடுத்தார்.

ஜெபம்.

ஆ! இயேசு இரட்சகரே! தேவரீர் எங்களுக்குப் பதிலாக நியாயாசனத்திற்குமுன்பாக நிறுத்தப்பட்டு நியாயம் தீர்க்கப்பட்டவர். சேவகாரணராகிய இராசாவே! தேவரீர் எங்களுக்காக மரணத்திற்குப் பாத்திரராய் எண்ணப்பட்டவர். தீர்க்குநரிசிகள் எவ்வாறு தேவரீரைக்குறித்து முன்னதாய்ச் சொல்லி அறிவித்தவைகளே எல்லாம் நிறைவேற்றம்படிக்கு உலகத்தில் வரவேண்டியிருந்த தேவசகலுந் நிகழிய பிதாவாகிய மேசியாநானே என்று தேவரீர் யூதர்களுடைய சக்கத்திற்கு முன்பாகப் பண்ணின அறிக்கையானது எங்கள் விசுவாசத்திற்கு அணிபாறமுமாய் எங்களுக்கு இம்மையிலும் மறமையிலும் மிகுந்த ஆதரவையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுப்பதாமாயிருக்கிறதே. ஆதலால் எங்கள் மரணகாரியமீட்டும் நாங்கள் தேவரீரையே பற்றிக்கொண்டிருப்போம் எங்கள் ஆற்றநேசரே! எங்களுக்காகக் கொலைசெய்யப்பட்ட தேவ ஆடே! தேவரீர் மேன்மையாய் அறிக்கைப்பண்ணுதலுக்காக யூதர்கள் உம்மை மரணத்திற்குப் பாத்திரனாகத் தீர்த்தது அநியாயமாய் இருந்தாலும் உம்முடைய மரணத்தினால் நாங்கள் சேவகப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாய் இருந்தபடியிலும் தேவரீர் எங்கள் பிணையாளியாகத் தேவ நியாயாசனத்திற்குமுன் நின்றவராய் இருந்தபடியினாலும் எங்கள் பாவத்திற்குத் தகுந்த தண்டனையாகிய மரணத்தையே தேவரீர் அடைகிறதற்கு உற்சாகமுள்ள மனதோடு உம்மை ஒப்புக்கொடுத்தது எங்களுக்கு ஆதரவாயிருக்கிறது. ஆ! எங்கள் தலைவரே, இரட்சிப்பின் கன்மலையே! தேவரீர் எங்களுக்குப் பதிலாய் மரணத்திற்குப் பாத்திரனாகத் தீர்க்கப்பட்ட

படியால் நாங்கள் சாகுங்கரலத்திலும் கடைசி நியாயத்திற்குப் பின் நாளிலும் நித்திய சேவனுக்கு பாத்திரராகத் தீர்மானம் பண்ணப்பட்டு, ஆசிரவதிகப்பட்டு வர்களே, உலகத்தோற்றம் தொடங்கி உங்களுக்காக எத்தனும்பண்ணப்பட்ட நித்திய இரட்சியத்தைச் சந்தரவித்துக்கொள்ள வருங்கள் என்று ஆய் தலும், பாக்கியமுமான சத்தத்தை நாங்கள் கேட்கும்படிக்கு எங்களுக்குக் கிருபைசெய்தருளும். ஆமென்.

61. திரயானம்.

(மத்தேயு. 26. 67, 68.)

சிலர் “அப்பொழுது, அவருடைய முகத்தில் துப்பி, அவரைக் குட்டினார்கள்; சிலர் அவரைக் கண்ணத்தில் அறைந்து: ‘நினைத்துவே, உம்மை அடித்தவன் யார்? அதை ஞானிதருஷ்டியினால் எங்களுக்குச் சொல்லும்’ என்றார்கள்.”

பெரிய சங்கத்தார் இயேசுவைத் தீர்த்துவிடும் பேசினார் என்று சொல்லி, மரணத்திற்குப் பாத்திரனாகத் தீர்மானம் பண்ணினதை அந்தப் போர்ச்சேவகரும் உழியக்காரரும் கண்டு தங்கள் தலைவர்களைப்போல் அவர்களுள் அவரைப் பலவகை அடி நித்தித்து அடித்துத் துன்பப்படுத்தினார்கள். அவர்களில் சிலர் அவரைப் பரியாசம்பண்ணினார்கள். சிலர் திட்டினார்கள். சிலர் அவரை இங்கும் அங்கும் இழுத்து அலக்கழித்தார்கள். சிலர் அவருடைய கண்ணத்தில் அடித்தார்கள். சிலர் குட்டினார்கள். சிலர் அவர் முகத்தை மூடி அடித்துக் கிறிஸ்துவே! உன்னை அடித்தவன் யாவன்? அதை ஞானிதருஷ்டியால் எங்களுக்குத் சொல்லும் என்றார்கள். சிலர் அவர் முகத்தில் துப்பினார்கள். இது மனிதர்களுக்குச் செய்யும் எல்லா இழிவிலும் மிகுந்த இழிவானது அல்லவா? இதை யோசிக்கும் அளவில் முகமானது, மற்ற எல்லா அவயவங்களிலும் சிறந்ததாயிருக்க, அதை மண்ணைப்போல் அற்பமாக அவர்கள் எண்ணினதாகக் காணப்படுகிறது. இப்படி அவர்கள் அவரை ஒரு பைத்தியக்காரனைப்போல் நடத்தி தங்கள் அங்காரத்தையும் வர்மத்தையும் நிறைவேற்றினார்கள். அவர்கள் இப்படிச் செய்யும்படிக்குத் தங்கள் எசமான்களால் உத்தரவுபெறாமல் இருந்தார்களானால், ஒருக்கா

லும் அவைகளைச் செய்யுமாட்டார்கள். சங்கங்கள் எங்கும்கூட அவருக்குச் செய்ததைவிடலாம் அவர்கள் பார்த்திருந்தபடியால் தங்கள் எந்த அநியாயத்தையும் செய்தாலும் அது அவர்களுக்குப் பிரியமாயிருக்கும் என்று பண்ணி தங்களுக்கு இவ்விடமானபடி செய்தார்கள். இந்த எல்லாத் துன்பத்தையும் கிறிஸ்து மிகுந்த தாந்தத்தோடும் சகித்தார். அவர் ஒடுக்கப்பட்டபொழுது மிரட்டாமலும், தமது முகத்தை நிறைக்கும் துப்புதற்கும் மனச்சுயரமலும், தன் மயிளைக் கத்தரிக்கிறதனுக்கு முன்பாகச் சந்தம்நீரிருக்கிற அட்டைப்போலத் தம்முடைய வாயைத் திறவாமலும் மவுனமாயிருந்தார்.

ஆத்மாவே!

“ஓ இத்தென் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. கிறிஸ்துவானவர் தாம் மரிப்பதற்கு முதல்நாளில் இராத் திரிமுழுவதும் எவ்வளவாகிலும் நித்தினாலையும் அமைதியையும் அடைந்திருக்கவில்லை. அவர் வியாழக்கிழமை சாயங்காலம் எட்டமணிநேரத்தில் செத்தெனென்னப்பட்ட தோட்டத்தில் தமது ஆத்தமத்தில் மிகுந்த வேதனையையும் பாசெனையும் பிடத்தொடங்கினார். பாசெனையில் சத்தங்களுக்கால் கட்டப்பட்டெக் கொண்டுவிடப்பட்டார். இரண்டே மணிக்குமேல் பெரிய சங்கத்தார் அங்குத் தங்கள்முன் நிறுத்த வியாய விசேரணைபண்ணிப் பின்பு அவருக்கு மாண ஆக்கினைத் தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள். பின்பு பிரதான ஆசாரியனுடைய உழியிற் காராலும் போர்ச்சேவகராலும் பாழுதுவிடியுமட்டும் அருள் விதமான நிந்தையும் வேதனையும் அடைந்தார். பொழுது விடிந்தபின்பு உரோயருடைய வியாயிபதியினிடத்திற்கும் பின்பு சிலுவையில் அறையப்படும் இடமாய் சொல்கதா என்னப்பட்ட இடத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டார். ஒரு வேளை நாமும் அப்படிப்பட்ட சஞ்சலமும் கந்தியும் நிறைந்த இரவைப் பின்னிட்டு வேண்டியதாயிருக்கலாமே. ஆறாம் பாவத் திற்காக உண்மையாய்க் கவிப்பட்டுக் குணப்படவேண்டியதாயிருக்கும். வியாசுலம் நிறைந்தகாலத்திலும் மாயிசுத்தாரிடம் பிசாசோடும் உலகத்தோடும் போர்செய்யவேண்டியபொழுது திலும் நாம் மரணம் அடையும் காலத்திலும் இளைப்பாறுதல் அடையக்கூடாத மந்தெல்லாக்காலத்திலும் நமது கந்தாராயி இயேசுவானவர் சஞ்சலத்தோடு பின்னிட்ட கடைசி இரவை நினைத்துக்கொள்ளக்கடவோம். அன்றியும் அவர் அந்த இரவிலே ஒருமணி நேரமாகிலும் இளைப்பாற இடமில்லாமல்

குருமாய் நடத்தப்பட்டு அனுபவித்த கல்லா உபாதையையும் தியானித்துக்கொள்ளக்கடவோம். துப்புரிப்பட்ட நிர்ப்பந்தங் களை யாறாகிலும் தீர்க்கிறார்கள் என்பதாம் கேள்விப்பட்டோமானால் அவர்களுக்காகக் கருத்தாய்ச் செயம்பண்ணக்கடவோம்.

2. நாம் செபித்த முகத்தோடு தேவசன்னிதியில் இருக்கும் பரமசுத்தோஷங்களை அடையும்படிக்குக் கிறிஸ்துவானவர் தம்முடைய திருமுகத்தில் கைகளை உமிழ்ந்தும் அவைப் பொறுமையாய்ச் சகிக்கவேண்டியதாயிருந்தது. உமிழ்நீரானது தலையில் துப்பப்படுவதற்கே அன்றி, முகத்தில் துப்பப்படுவதற்கே அல்ல, அது முகத்திற் துப்பப்படுவதற்கு ஏற்றதல்லவே. கிறிஸ்துவானவர் தம்முடைய தேவமகிமைமொருந் திய பரிசுத்த முகத்தின்கீழ் ஆசத்தமுன்ன பாவியர் துப்பும் படிக்கு மனம் பொருந்தியிருந்தது ஆச்சரியமாய்க் கிந்திக்கக் கூடாததாயும் இருக்கிறது. அன்னுடைய கைகள் கட்டப்பட்டிருந்தபடியால், அவர் துப்பப்பட்டபொழுது தம்முடைய திருமுகத்தை மறைத்துக்கொள்ளவும் அல்லது ஓடைத்துக் கொள்ளவும் இடமில்லாமலிருந்தது. ஆகனல் துப்பப்பட்ட எச்சில்கள் அல்லலும் அழகமாய் திருமுகத்தில் கவறிக்காய்ந்து போய்ந்த. உரோயு தன் சினைகித்தாரை கோக்கித் துப்பி இவ்வுதக் கண்ணிசைப்பட்டான் (யோபு. 30. 8-10.). அப்படியிருக்க, கிறிஸ்துவானவர் தம்முடைய திருமுகத்தில் துப்பினைக்கருதித்து எவ்வளவு விசனம் அடைந்திருக்க வேண்டும்! ஆ! கிறிஸ்துவானவர் என்ற பெயரைத் தரித்துக் கொண்டு, அத்தேவங்களை மிகுதியாய்ச் செய்த உங்களுக்குச் சமம் பிருக்கிற இனிதர்களைப் புகுத்துக் கோபத்தினால் அவர்கள் முத்திக்குக் கட்டப்படவருகையின் பொல்லாங்கைச் செய்ய விரும்புகின்றவர்களே! தேவ குமாருகிய கிறிஸ்துவானவர் காண்பித்த நன்மாதிரியைக் கவனித்து நடப்பீர்களானால் உங்களுக்கு உண்மையாயிருக்கும். நீங்கள் உங்கள் பிறர்மேல் செய்து அடையவும் அவர்களை நினைத்துத் துப்பவும் என்ன தியாயிருக்கிறது? உங்களால் உமொருவர் அவர்களைக் கொலைசெய்யவும் விரும்புவீர்கள் அல்லவா? ஆதலால் நீங்கள் தேவ இயேசு முன்பாகக் கொலைபாதகராய் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அல்லா கஷ்டப்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறபடியால், சேவனுக்கு முன்பாக நீங்கள் திருடாயிருக்கிறீர்கள். தன் சகோதரனைச் சீ என்கிறவன் நாக ஆக்கினைக்குப் பாத்நீரொயிருக்கிறானே. ஆகலால் தங்களைப்போல தேவனுடைய

சிறுஷ்டிகளாகிய பிறகுத் துன்பம் பொல்லாப்பு செய்ய விரும்புகிறவர்களாகிய யாவரும்கூட வாயம் இல்லாதவர்களாயும், சீமுகிறபுலி விஷமூன்றாய் பாயுமுதலிய துஷ்டிருக்கங்களுக்கு ஒப்பானவர்களாயும் சோபித்தாலும், அக்கங்களுக்கு இன்னும் நிறைந்திருக்கிற சமயங்களில் தாங்கள் செய்யுமா? இன்னதென்று அறியாமல்,* மிகவும் குருமரண காரியங்களே நடப்பிக்கிறவர்களாயும், இவைகள் எல்லாவற்றினாலும் தங்களை மோட்சப் பாதையத்திற்குப் புறம்பாக்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மனிதத்தன்மை உடையவர்கள் அல்ல. கிறிஸ்துவும் அவர்கள் இருதயங்களில் வாசம்பண்ண மாட்டார். அவர்கள் கிறிஸ்துவர்கள் என்ற பெயரைத் தரித்திருக்கும் அஞ்ஞானிகளிலும் கெட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். அக்கிரமமும் பாவமுமான கெட்ட வழக்கங்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அடங்காவலங்களாயும், மனிதத் தன்மைக்கு ஏற்காதவைகளாயும், பிசாசின் கிரியைகளாயும், ஆக்கினைக்கு ஏதுவாகவையுமாயும் இருக்கிறபடியால், அவர்கள் அவைகளை விவரித்தவர்களுடைய இருதயத்தைக் காத்தருக்கு ஒப்புக்கொடுக்க விரும்புவதே நன்றாயும்.

3. தேவனுடைய பிள்ளைக்களாகியவர்களுக்கு இன்னும் உலகத்தாராலும், அநேக துன்பங்களே அனுபவிய, சிறகு இட உண்டாயிருக்கும். அப்படிப்பட்ட உபத்தி, வங்கள் தவறுகளுக்குப் பிரயோசனமாய் இருக்கும்படிக்கு கிறிஸ்துவர் அவைகளைத் தம்முடைய பாதங்களினால் பரிசுத்தமாக்கினார். சாத்தானாகிய பிசாசானவன் இவ்வேளைகளில் தன்னுடைய சோதனைகளினாலே நமக்கு வியாபுலமும் நியமும் வருத்து வித்து வாம் செய்த மிகுதியான ஆலங்களுள் பித்தம் வேண்டிய தண்டனைகள் ஒவ்வொன்றையும் நமக்குப் பித்தம் தான்ற்பண்ணும்பொழுது நாம் நம்பிக்கை அற்றபிப்போகாமல் தேவனிடத்தில் விசுவசம் வைத்து, நாம் சிக்கிறதற்கு மேலான

* கோபவெறி கொண்டவர்களுக்கு எதுவும் ஒரு பொருட்டல்ல. அவர்கள் கோபம் கொண்ட வேளைகளில் என்ன செய்கிறோம்? இவ்வளவும் நிந்தியாகிறத்தொழியால், மிகவும் பயங்கரப்பட்டிருக்க குருமரண செய்கையையும் செய்பச் சற்றும் கூசார்கள். அப்படி இருப்பதனால் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரர் இபேசுவரவருடைய முகத்தில் அறைந்தும், கையை மடக்கிக்கொண்டு அவரைக் குத்தினதும் அன்றித் தடியினாலும் அவரை அடித்திருப்பார்கள் என்றும், இப்படிப்பட்ட குருமரண அடக்கினாலே அவருடைய சிறுமுகமும் நாகியும் வீங்கி இரத்தம் கட்டியிருந்தன என்றும் நினைக்கப்படுகிறது.

உபத்திரவத்தை அவர் நமக்கு வரம்பற்றினால் நம்மை உன்பாய்க் காப்பாற்றி, ஆதரித்து இரப்புகூறுப் பலப்படுத்துகிற தம்முடைய சிறுவாயை நமக்கு வேண்டியமட்டும் கொடுப்பார் என்று நினைக்கப்பட்டோம். (1 கொரி. 10. 13.)

4. கிறிஸ்துவர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க, அவருடைய சத்துருக்கள் அவரை அடித்த பொழுது, கிறிஸ்துவே! உன்னை அடித்தவன் யாவன்? அதை ஞாந்திருஷ்டியாய் எங்களுக்குச் சொல்லும் என்று பரியாசமாய்க் கேட்டு, இப்படி எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிற அவருடைய தேவ இலட்சணத்தையும் அவர் தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கப்படுவார் என்று முன்னோர்கள் சொல்லியதையும் குறித்துத் துடிக்கையாய் பேசினார்கள். அப்படியே இந்நான் வரைக்கும் கிறிஸ்தவர்களாய் அநேகர் தாங்கள் செப்திகிறதையும், நினைக்கிறதையும், பேசுகிறதையும் தேவன் பாடாமலும் அறியாமலும் கேளாமலும் இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறதினாலே தேவனுடைய இலட்சணங்களை மட்டிலித்து நிந்திக்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆ! மதிக்கேடே! கண்ணைப்படைத்தவர்களா? செவிக்கேடே! உருவாக்கினவர் கேளாரோ? எல்லாவற்றையும் உருவாக்கியவருக்குப் பிறனொன்றும் ஒளிக்கப்படாதிருக்கிறதோ என்று நினைத்து உன்னை அடைந்து புத்தி மான்களாயிரு. பீர்களாக. (சங். 948, 9.)

5. இயேசுவானவரின் பொறுமையையே நமக்கு மாதிரி பாக வைத்துக்கொள்ளக்கடவோம். ஆடானது தன்னை மயிர் கத்தரிப்பவர்களுக்கு முன்பாகச் சத்தமற்றிருப்பதுபோல் அவரும் தம்முடைய சிறுவாயைத் திறவாமல் இருப்பார் என்று அவரைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியது (சொ. 5. 12). அன்றியும் அவர்கள் அவருக்குச் செய்த பலவகையான இடுமபுகளைக்குறித்து வசாயா தீர்க்கதரிசி மகா திட்டமாய் அநேகம் காலங்களுக்கு முன்னமே சொல்லியிருக்கிறார். என்னவெனில், என் முதுகை அடிக்கிறவர்களுக்கு

அவர் ஏதக்குறைய இரண்டினி ரேரம்மட்டும் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரரால் நிந்திக்கவும் பரியாசம்பண்ணவும்பட்டார் என்று தோன்றுகிறது. அவர் அந்த வேலையில் ஒன்றும் பேசாமல் எல்லாவற்றையும் பொறுமையாய்ச் சகித்து மவுனமாயிருந்திட்டார் என்று சலிவேஷ்கர் சொல்லுகிறார்கள். ஆகிலும் அவர் தம்முடைய உள்ளத்தில் செபத்தின்மூலமாய் அவரை எல்லாவற்றையும் பரம பிரதானருப் பெருமச்சோடே சொல்லியிருப்பார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ளுக்கும் என் தாழ்வுபுப் பிறிக்குறியுள்ளதற்கும் ஒப்புக் கொடுத்தேன். என் முந்தைய அவமானங்களுக்கும் உயிழ்ச்சி ருக்கும் மறையேன் என்பதாம் (சொ. 50. 6). இவைகள் எல்லாம் இயேசு யூதர்களால் பிடித்து நியாயமீச்சாரிசுப்பட்ட அந்த இரவிலே அவருக்கு நடந்தன. பித்தலாசிய ருட்குத் தன்மைபொருந்திய அந்த யூதர்கள் இயேசுவரவரைப் பைத்தியக்காரனைப்போல எண்ணி இவைகளையெல்லாம் அவருக்குச் செய்தார்கள். ஆகிலும் அவர் இவைகளைப் பொறுமை யாய்ச் சகித்தார். அவரைப்போல நாமும் உபத்திரவங்களையும் துன்பங்களையும் சகிக்கும் காலங்களில் தேவனுக்கு விரோத மாய் முறுமுறுமலும், நம்முடைய சம்தருக்களுக்கும் நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்கும் பதில் செய்யாமலும் பொறு மையோடு சகிக்கும்படிக்கு அவரிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளக்கூட வோம். அப்படிச் செய்கிறதற்கு நமக்கு பெலனில்லை. ஆத லால் பரிசுத்த ஆவியின் பலத்தினாலும் உதவியினாலும் அவர் மாநிரியைப் பின்பற்றிக் கூடியுமட்டும் அவருக்கு ஒப்புப் படிக்கும்படி பிரயாசுப்படக்கூடவோம். குணப்படுத லாகிற தங்களுக்கு வரும் நித்தையை எவ்வளவும் பெறுதல் யாய்ச் சகிக்கவேண்டார்கள். இவ்வளவுதான் இவனுடைய கிருபையுள்ள சவாய்ச்சிறை, கிறிஸ்து நமக்குப் பதிலாக யாவையும் பொறுமையாய்ச் சகித்திருக்க, அவர் நிமித்த மாக உண்டாகும் அற்ப துன்பங்களையும் நித்தைகளையே சகிக்கவேண்டியதில்லையா? நாம் நம்மைத்தானே வெறுத்து நி தனைகளையும் நித்தைகளையும் பொறுமையோடு சகிக்கும்படி யாய்ப் படித்துக்கொண்டு பவுல் அப்போஸ்தலனைப்போல நான் கிறிஸ்துவுக்காக எல்லாவிதங்களையும் கஷ்டம் என்று நி டேன். குப்பையுமாக எண்ணுகிறேன் என்று சொல்லக்கூ டவேம். (பிலி. 3. 11.)

62. தியானம்.

(ஆங்கா, 22. 66-69.)

“விடியற்காலமானபோது ஜனத்தின் மூப்பரும் பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் கூடிவந்து, தங்கள் ஆலோசனைச் சங்கத்தில் அவரைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தி: நீ கிறிஸ்துவா? அதை எங்களுக்குச் சொல் என்றார்கள். அதற்கு அவர்: நான் உங்களுக்குச் சொன்னாலும் நம்பமாட்டீர்கள். நான் உங்களை

டத்தில் விடவில்லை. எனக்கு மாறுத்தரம் சொல்லமாட்டீர் கள், என்ற விடுபண்ணவமாட்டீர்கள். இதுமுதல் மனு வாகுமாரவர்கள் எல்லமையுள்ள தேவனுடைய வலதுபாரிசுத் தில் வீற்றிருப்பார் என்றார்.”

மாமுடைய ஆசாரியருக்கிற இயேசு யூதர்களுடைய நியாயசங்கடமுடன் வியாழக்கிழமை இராமுருவதும் அநேக வித்தால் வேதனைகளையும் நித்தைகளையும் அடிக்கையும் சகித் தவந்ததைக்குறித்த மூன் னிடமோடோமே. இப்படி அன் புள்ள இயேசு சஞ்சலப்பட்ட இராதிரி நடந்து உதயமான பொழுது சுற்றுகேர்த்திறமுடன் நித்தினைசெய்யச் சலைந்து போயிருந்தவர்களாகிய பிரதான ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும் வேதபாரகரும் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாருக் கும் கிரேஷ்டராயிருந்த பெரிய சங்கத்தாரும் திரும்புகூட கூடினார்கள். தீவர்களோடுகூட அன்று இரவில் வந்து கூடா தவர்களும் இஸ்ரவேல் சனங்களில் மற்ற அநேகரும் இருந்தார் ன். இயேசுவைக்குறித்து விசாரனை பண்ணும்படியாக் றந்து கூடினார்கள். இவர்கள் யாவரும் அவருடைய குற்ற இயலாமையைச் சுப்பாற்றுகிறவர்களாய் யோசிக்க வாராமல் அவரைக்கொண்டு சென்றபடியிட்டுப் பித்தான ஆசாரியனாகிய நாய்பா கொடுத்த தீர்ப்பைப் பலப்படுத்தவும் அவரைக் கொலை செய்து அழித்திப்போடவே முடிந்ததெனவர்களாய் வந்தார் ன். இப்படிப்பட்ட கொலைபாதக வினாவோடுவந்த அவர் னுக்குக் குற்றமில்லாத தேவ ஆடாகிய இயேசுவின் திரு இரத்தத்தைச் சிந்தி அவரைக் கொலைசெய்யவேண்டும் என் பதே உதயகாலையில் இடிகிற பலியாயிருந்தது. அவரைத் தப்பிப் பரிபாசம் பண்ணினவர்களாகிய பிரதான ஆசாரிய ருடைய வேலைக்காரர்கள் நையினால் அதைந்த அதைகளா னும் அடிக்காளாலும் மிகவும் இரத்தங்கட்டி வீசிவின மூகத் தொடே இருந்த அவரை மூன் இரவில் அவருக்கு விரோத மாய்ப் பெரிய சங்கத்தார் செய்திருந்த தீர்ப்பைத் திடப்படுத்தி யவர்க்கு அவர்களுக்கு மூன்பாகக் கொண்டேபோய் மறுபடியும் நிறுத்தினார்கள். அவர்பேரில் யாதொரு குற்றம் உண்

* மூத்திரகான் இரவிலே பிரதான ஆசாரியன் இலதக்குறிக்க அவரை விருகின்பொழுது அவர் அவனுக்குத் திட்டமாய் மாறுத்தரம் சொல்லி யிருந்தும் தான் அவருக்குப் பன்னியிருந்த தீர்மானம் அடியாயம் அல்ல என்றும், அவர் அத்தற்குப் பத்திரமாய் இருக்கிறார் என்றும், அன்று இரவில் செய்யப்பட்ட விசாரனையில் கூட இராத மற்றவர்களுக்குத் தோன்றும்படியாயும் அவர்கள் தன் தீர்ப்பைத் திடப்படுத்தவும்

பெற்று ஒருவனும் சொல்லி ரூபிக்கக் கூடாது இருந்தபடியாலும் அவர் நான் தேவனுடைய குமாரனும் இருக்கிறான் என்று சொன்னதே அவனைச் சொலைசெய்வதற்குத் தூண்டுதற்றாய் இருக்கின்றது என்று அவர்கள் கண்டபடியினாலும் கீஸ்லாரும் கேட்கும்படிக்கு அக்காரியத்தைக் குறித்தே அவரை வினாவும் அதற்கு அவர் சொல்லும் மாறுத்தரத்தினாலே அவரை மாண ஆக்கினார்க்குப் பாத்திரன் என்று தீர்மானம் பண்ணுவான்" கிறிஸ்துக்கொண்டு மறுபடியும் அவரைக் கோக்கி, நீ கிறிஸ்துவனானால் அதை எங்களுக்குச் சொல் என்றார்கள். நம்முடைய அன்புள்ள இரட்சகர் இருதயத்தின் அக்காங்கத்தையும் அறிவித்த தந்திரங்களையும் அக்கங்காரங்களையும் கேள்ருய் அறிந்திருந்தபடியால் யூதர்களுடைய பெரிய சங்கத்திற்கு முன்பாக நம்முடைய பிதாவின் மரிவாமையையும் சூழித்த மரிப்படியும் அறிக்கை பண்ணுவதற்குமுன் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு அவர்களை கோக்கி, அவசவாசமும் அக்கங்காரமும் என்னைக் கொலைசெய்யவேண்டும் என்கிற விருப்பமும் உங்கள் இருதயத்தில் நீச்சிய மாய் இருக்கிறபடியால் என்னை விட்டிலிதம்படி கேட்டாலும் நீங்கள் கேளாதவர்களைப்போல உங்கள் யோசனையையே நம்பிப் பிரிகனையல்லாமல் எவ்வளவு விடுதலை உங்களுக்கு உண்டா. ஆதலும் நான் முன் அறிக்கை பண்ணினதை மறுபடியும் அறிக்கை பண்ணவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறபடியால், நான் வெட்டுப்பொம்மலும் பின்வாங்காமலும் மறுதலியாமலும் உங்கள் எல்லாருக்கும் நான் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கூடார்கள். என்னவெனில், இதுமுதல் மனிதனுடைய குமாரன் சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய வலதபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கவும் வந்ததின் மேகங்களின்மேல் வரவும் காண்பீர்கள் என்றார்.

ஆத்மா வெ !

“நீ இதனால் கவனிக்கவேண்டியதாயது.”

1. துன்மார்க்கர்களாகிய இந்த உலகத்தார் தீமைவாய்ச் செயல்தில் சற்றும் சலிப்படைகிறதில்லை.* யூதர்களுடைய

இப்படித் தன்னுடைய வாஞ்சகம் மறைக்கப்பட்டிருக்கவும் விரும்பி, அவனே அவரை மறுபடியும் அடைந்தாற்போது விடுவி இருப்பான் என பதைத்தாற்போது எவ்வளவும் சுற்றேகப்பட்டவனாகிவிடுவான்.

* பாவமுள்ள மனிதர்களுடைய சென்ம சபாவை தூக்குவானது அவர்களை ஒரு சிவிலிசமாகியும் அமர்த்திற்குத் ஒட்டாமல் பரவும் செய்வதற்கு எவ்விதொன்மருக்கிறதும்தவிர, அந்தத் தூக்குணம் அவர்கள் நீதிநாசெய்வகையிலும் அவர்களுடைய நிலைநிலைநாடி நீடிக்காமல், இவ்

பெரிய சங்கத்தார் சிலைத்துபோய் இரண்டுமணிநேரமாகுமுன் திரும்பிவந்து கூட்டினார்கள். பிரதான ஆசாரியர்கள் பல்கா பண்டிகைக்கு அபிஷேகமான அந்த முள்ளிக்கிழமை அதிகாலையிலே பல்லியட்டபுறம் ஆடுகளை அடித்து, சமைத்து மற்றும் செய்யலேண்டிக்குடங்குகளைச் செய்து, தேவபக்திக்கு ஏற்ற விதமாய் அந்தப் பரிசுத்த பண்டிகையைக் கொண்டாடவேண்டியதாய் இருக்க, அவர்களின் அலைவகளைக்குறித்துக் கவலைப்பட்டாமல் கொலைபாதக சிங்களத்தைய இருதயத்தில் பேணிக் குற்றமில்லாத இரத்தத்தைச் சீதும்படியாகவே திரும்ப உதய மான உடனே எல்லாரும் நீத்து கூடினார்கள். ஆத்மாவே! நாம் நன்மையானவைகளை எழுந்த உற்சாகமுள்ள மனதோடும் சந்தோஷத்தோடும் செய்யக்கடவோம். பொழுதுவழிந்த உடனே நம்முடைய சிறப்புக்கு அடுத்த தோலைகளைக் குறித்தும், மாமிச உல்லாசத்திற்கு ஏற்றவைகளைக் குறித்தும் கவலையுள்ளவர்களாய்ப் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திராமல், இரட்சக லோக் கருத்தில் வைத்துத் தியானம்பண்ணி, அவர் நம்முடைய இருதயத்தைவிட்டுப் போய்விடாமல் அதில் வாசம்பண்ணி, நமக்கு அவரிடத்தில் சக்தியும் இருக்கவும் விரும்பமுள்ளவர்களாய் இருந்து நம்முடைய வேலைகளைச் செய்யவும், இப்படியே ஒவ்வொருநாளையும் தொடங்கி, முடிக்கவும் பிரயாசப்பட்டக்கடவோம்.

2. கிறித்துவைக் குறித்தும், லோட்சத்தைக் குறித்தும் நமக்குச் சொல்லப்படும்பொழுது, பரிசுத்த விருப்பத்தோடு அவைகளைக் கேட்டு, அவைகளினால் நல்ல பலனை அடையும்படி பிரயாசப்படக்கூடலாம். பெல்லகேம் ஊரில் பிறந்தவரான இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகியகிறித்துவாய் இருந்திருரோ என்று பிரதான ஆசாரியன் தனக்கும் தன்னோடு இருந்த சங்கத்தாருக்கும், சுற்றிலும் நின்ற மற்ற யாவருக்கும் பவனுள்ளதாயும், இரட்சிப்புக்கேற்றதாயும் இருந்த நல்ல விசேஷத்தைக் குறித்து வினாவினான். ஆகிலும் அவன் அந்த விசேஷத்தைக் குறித்துக் கபடுள்ள மனதோடே வினாவினபடியால், அது அவனுக்காவது அவனுடனே இருந்தவர்களுக்காவது பயன்படுவதாய் இருந்ததில்லை. ஆக ஆதரமானவை செலிக்கும் பாவமானது எவ்வளவு பயங்கரப்படுத்தத்தக்கயிருக்கிறது. அநேகர் தாங்கள் பரிசுத்தராகவும் சத்தியத்தின் அறிவை அடையவும்கேண்டும் என்ற விருப்பத்தினால் வேதாசுவத்தை ஆராய்ந்துபாராமல், தங்களை மிகுதியாய்ப் படித்தவர்கள் என்று மற்றவர்கள் தங்களைப் புகழ்வேண்டும் என்ற

கிணைப்போடு அதை ஆராய்ந்துபார்த்திருக்கன். அதனால் அவர்கள் சத்தியத்தின் அறிவைப் பெறாமல், தங்களுக்கொன்று குணப்படாதவர்களாகிவிருந்து கெட்டுப்போயிருக்கார். அவர்களுடைய அறிவு அக்கிரம நடத்தைக்கே ஆனது, பாடித்த நடத்தைக்கு ஏதுவாய் இருக்கிறதில்லை. தன்மிகுந்த உடைய குணம் இப்படி என்பதற்கு இது நமக்குத் திருஷ்டாந்தமாக இருப்பதாக. அப்படிப்பட்டவர்கள் மனிதத்தன்மையை உடையவர்களே. தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய யூத்யிசுவாசிகளுக்கோ இவைகள் நன்றாய்த் தெரியாதிருக்கிறபடியால், அவர்கள் அநேகம் தாம் மிகவும் மோசமான அபாயங்களில் அகடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

63. தியானம்.

(லூக்கா, 22. 70, 71.)

“அதற்கு அவர்களெல்லாரும்: அப்படியானால், உடைய குமாரனான இயேசு கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்: நீங்கள் சொல்லுகிறபடியே நான் அவர்தான் என்றார். அப்பொழுது அவர்கள்: இனி வேறுசாட்சி நமக்கு வேண்டிவதென்ன? நாமே இவனுடைய வாயினாலே கேட்டோமே என்றார்கள்.”
நம்முடைய இரட்சகர் தாம் தேவனுடைய குமாரன் என்பதை மூன்றாந்தரமும் யூதர்களுக்குச் சொல்லி அறிவித்ததைக் குறித்த நாம் இவ்விடத்தில் தியானிக்கக்கூடவோம். அவரைக் கொலைசெய்வதற்கு ஒரு குற்றமும் அகப்படாதபடியால், அவர் தாம் தேவனுடைய குமாரன் என்று சொன்னதே தங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்த குற்றம் என்று எண்ணி, அவர் முன் இரண்டொரு சொல்லி அறிக்கைபண்ணின விசேஷத்தையே குறித்து எல்லாரும் மறுபடியும் கேட்டார்கள்.

* அவர்கள் தங்களுடைய ஒத்த மற்ற மனிதரிடத்தில் முன்னிட்டு முன் ஆராய்வதுபோல, ஒரு விசேஷத்தைக் கிண்டிக்கக்கூடக் கேட்டுப் பின்பு அவர்கள் சொல்லும் மாறுத்தரத்தைக் கயிருதத் திரிந்துச் சொன்ன அவர்களுக்குத் தானே சுருக்கிப்போயிருக்கன். அதனால் அவர்களைக் கிறிஸ்துவானவர் தம்மை விடவிட பிரதான ஆசாரியனுடைய மனம் இப்படிப்பட்டதாய் இருந்தது என்று நன்றாய் அறிவித்தார்.

* இயேசுநாதர் மூன்றாந்தரம் வினாவப்பட்டபொழுது சத்தியத்தை மறுக்காமல், நீங்கள் சொல்லுகிறபடி நானே அவர் என்று மாறுத்தரம் சொன்னார். அப்பொழுது அவர்கள் இனி வேறு சாட்சி நமக்கு வேண்டிவது என்ன? நாமதாமே கேட்டோமே என்ற கடினமாய் சொன்னதும் அன்றி கிறிஸ்து முன் இரண்டொரு சொன்னபடி மூன்றாந்தரம் சொல்லி அறிவித்த படியால், அவர் மரணத்திற்குப் பாத்நிராயம் இருக்கிறார் என்று மூன்றாந்தரம் சொன்ன தீர்மானத்தை மறுபடியும் சொன்னார்.

ஆமாம் வே!

இதிலே கவனிக்கவேண்டியதாவது.

1. நமக்குத் தீயம்வரும் என்ற பயந்து சத்தியத்தை மறுதலிக்கக்கூடாது. தேவன் உண்மையானவர். அவர் உண்மையில் பிரியமாய் இருக்கிறபடியால் உண்மையைப் பேசுகிறவன் யானோ அவர் அவருக்கு அன்பளும் இருக்கிறார். கிறிஸ்து தாம் தேவனுடைய குமாரன் என்று சொல்வதினால் தம்முடைய சத்தியங்கள் தம்மை மரண ஆக்கினைக்கு ஏதுவாக்குவார்கள் என்று அறிந்திருந்தும், அவர் அதற்குப் பயப்படாமல் சத்தியத்தையே உண்மையாய் அவர்களுக்கு அறிவித்தார். உண்மையைப் பகைக்கிறவர்கள் உண்மையைப் பேசுகிறவன் மேல் சீர்ப்பாய்ந்து எல்லாவற்றையும் விழுக்கிப்போகிறவர்களையோலத் தோன்றினாலும், உண்மையானவன் ஒருக்காலும் அவைகளை எண்ணாமல் சத்தியத்தைத் தாராளமாய் அறிக்கைபண்ணுவான். ஆதலால் தேவன் அவனைத் துஷ்டருடைய வலிமைக்கும் குடிரத்திற்கும் விலக்கிக் காப்பார். சன்மார்த்தத்தைக்குறித்தும், பரிசுத்த நடக்கையைக்குறித்தும், நாம் யாரிடத்திலாவது பேசவேண்டியது இருந்தால், கலங்காமலும் உலகத்தாருக்குமுன் மாயப்பண்ணி அவர்களுக்கு இச்சகமாய்ப் பேசாமலும் இருக்கவேண்டும். விசுவாசத்தினாலே அன்றி வேறொன்றினாலும் தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருக்கக்கூடாது என்பதை எல்லாருக்கும் முன்பாகத் திடமாய் அறிவிக்கவேண்டும்.

* அவர்கள் இயேசுவனுடைய அற்புதங்களை எல்லாம் மிகவும் இலேசானவைகள் என்றும் அவரைத் தங்களைப்போல மனிதன் என்றும் எண்ணியபடியால், அவர் நானே வரப்போகிற மேசியாவாகிய கிறிஸ்து என்றும் தேவனுடைய குமாரன் என்றும் அறிக்கைவிட்டபொழுது, தேவதூஷணம் சொன்னார் என்று அவரைக் குற்றம் சாற்றினார்கள்.

மும், விசுவாசியானவன் அந்தகாரத்தினிடத்திலு
டைய ஆச்சரியமான வெளிச்சத்திற்கு அழைத்த னால் அவர்
கிருபைகளே மனிதருக்கு முன்பாக மீறுதலிக்கக்கூடக் கொண்டு

2. இயேசு தம்முடைய திருவாய்மலர்ந்து தம்மை அவர்
சத்தருக்களுக்கு மீறுத்தரமாகப் பரிசுத்தமானவைகளை நடத்
புரிந்தார். அவருடைய சத்தருக்களோ பாவமுள்ள குணம்
போடு அவைகளுக்குச் செல்கொடுத்தார்கள். . . தேவப்பதாக்
குமாரனாகிய கிறிஸ்துவானவரிடத்தில் மரண ஆக்கினே.
எதுவான குற்றம் ஒன்றும் இல்லாந்ருத்தது. பரிசுத்த மரண
யுடைய வேதப்புரட்டர்கள் பரிசுத்தமும், சத்தப்பருமும், இ
யமான வேதவாக்கியங்களுக்குத் திரை அர்த்தம் பண்ணு
வழக்கமான சாரியம். அப்படிப்பட்ட தாக்கம்போடு
பரிசுத்த வேதவாக்கியம் காரணமாயினால், அசத்தமுள்ள
மனிதருடைய இருதயமே காரணமாயிருக்கிறது. சுரமுள்
வெணுக்கு எதுவும் ருசிக்காது அல்லவா? ஆகவே தன்மா
ர்க்கர் மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் பேசும் பரிசுத்தமான மொழிகளை
அகேகந்தரம் புரட்டி அவைகளுக்குத் தகாத அர்த்தம் பண்ணு
பார்கள். கிறிஸ்துவானவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று
மனிதர்களில் எவனும் அறிந்த விசுவாசிக்க மனமில்லாமல்
இருந்தாலும், அவர் அப்படிப்பட்டவர் என்று சத்தியம் ஒருக்கா
லும் அசத்தியமாகமாட்டாது.

3. யூதர்களின் பெரிய சங்கத்தார் கிறிஸ்துவானவரைக்
கேட்ட வினா மிகவும் இரட்சிப்புக்கு ஏற்றதாய் இருந்ததே.
என்னத்தினாலெனினால், கிறிஸ்துவானவர் நம்முடைய இரட்ச
கராய் இருக்கிறார் என்பது நம்முடைய பரிசுத்த மார்க்கத்திற்கு
வேரும் அஸ்திபாரமுமாய் இருக்கிறது. அதனால் இரட்சிப்
புக்கு ஏற்ற வாக்கியங்கள் நமக்குப் பயன்படும்படியாக அவை
களே விசுவாசமுள்ள இருதயத்தோடும் நன்மையானதைச் சுற்ற
மனதில் வைப்பதற்கு ஏற்ற விருப்பத்தோடும் கேட்கக்கூட
வோம். மாயமும் வஞ்சகமும் மாறுபாடுமுள்ள இருதயத்தை
உடைய மனிதர்களோ தீமையானவைகளைப் பேசி மற்றவர்க
ளைக் கேட்டுக்கு உட்படுத்துகிறார்கள்.

ஜெபம்.

ஆ! எங்கள் அன்புள்ள இயேசுவே! தேவரீர் நான்
தேவனுடைய குமாரனாய் இருக்கிறேன் என்று நீர் யூதர்க
ளுக்கு முன்பாகத் திடமாய் அறிக்கைபண்ணினது எங்களுக்கு

*இயேசுநாதர் தலைய் இருக்கிறது. தேவரீர் தேவனுடைய குமா
ரை மறுக்கலிக்கிறபடியால் நாங்கள் பாவத்திற்கும் தேவ கோபத்
மாறுத்தரம் சம்பட்டிருக்கிறோம். மனிதகுமாரனாகிய தேவரீர்
சாட்சி நிர்ப்பாணவர்களைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும் வந்தீர்.
மே என் பாவத்தால் வழிதப்பிச் சிறிப்போன ஆடுகளாகிய
இரண்டொன்று கிருபைகூடத்து, எங்களை இரட்சித்தருளும்.
படியால் எங்களுக்குப் பதிலாகக் குற்றவாளியாய்த் தீர்க்கப்பட்
குந்தியால் நாங்கள் கடைபிடியாய்த்தீர்ப்பின் நாளிலே குற்ற
நாங்கள் எங்களைத் தீர்க்கப்படுகிடாம் என்று அறிந்திருக்கிறோம்.

4. தியானம்.

இயேசுவான்வர் உரோமை துறையாகிய
பிலாத்துவின் நியாயஸ்தலத்தில் பட்ட பாடுகளைக்
குறித்துச் சொல்லியது.

(லுக்கா, 23. 1.)

அவர்களுடைய கூட்டத்தாரெல்லாரும் எழுந்திருந்து,
அவரைப் பிலாத்துவின்வினிடத்திற்குக் கொண்டிபோனார்கள்."

இயேசுவானவர் மூன்றாந்தரமும் தேவனுடைய குமாரன்
என்று சொன்னதொழுது, அவருடைய சத்தருக்கள் அவரைக்
கொல்லும்படியாய் தாங்கள் எண்ணியிருந்த எண்ணம் வாய்த்
தது என்று கண்டு சந்தோஷப்பட்டு உடனே உரோம இராய
னால் அங்காரம் பெற்றவனாயும் தங்கள்மேலே துரைத்தனம் செ
லுத்துகிறவனாயும் இருந்த அஞ்ஞான துறையாகிய பொந்தியு
பிலாத்துவைக்கொண்டு தாங்கள் அவருக்குப் பண்ணின தீர்ப்
பை சிறைவேற்றம்பொருட்டு, வைதீக வழக்கே உத்தியோகஸ்
தர்களுந்ரப அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுக்கூடி எழுந்த, தங்
கள் வேலைக்காரரோடும் போர்ச்சேவசரோடும் தீவிரமாய் அவ
னிடத்திற்குப் போய் அவர்மேல் பிரியாது சொல்லிக்கொண்
டார்கள். அவர் பாவமுள்ள மனிதர்களுக்காகப் பிணையாளி
யாகி சர்வலோகத்தாருடைய பாவங்களினியித்தம் பலியிடப்
படவேண்டியவராயும், பலியிடப்படும் ஆடுகளினால் உலகை
யாய்க் காட்டப்பட்டவராயும் இருந்த குற்றமற்ற தேவ ஆடா

சிய இயேசுவைப் பல்காபண்டுகளில் கொலைசெய்யும்படி விரும்பி, அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் அவருக்குச் செய்து, தங்கள் வசத்திலிருந்த அவரை உரோமரின் நியாயஸ்தலத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். சர்வலோகத்திற்கும் கீழ்த்தராகிய கிறிஸ்து தப்பி ஓடிப்போகாதபடிக்கு மகப் பெரிய குற்றவாளியைப்போலக் கயிறுகளால் இறுக்கிக் கட்டப்பட்டிருந்தவருக்களால் பலவகையான கிந்தைகளையும், ஆரவாரங்களையும், பின்பு யூதேயாநாட்டுக்குத் துறையாயிருந்த பெருநியூயோர்த்து வினிடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார். இவ்வாறு மரணம் அறைந்து கொலைசெய்தது மிகவும் கிந்தையும் இயைக்கப்பட்ட தண்டனையாயிருந்தது. அப்படியிருக்க, யூதர்களுக்குள்ளே இருவரையும் அவ்விதமாய்க் கொலைசெய்ததற்கு வழிகாட்டி இருந்தது. உரோமரே அப்படிச் செய்வார்களே, ஆகையால் அவர்கள் இயேசுவானவருக்கு அப்படிப்பட்ட கிந்தையுள்ள தண்டனை உண்டாகும்படி விரும்பினார்கள். யூதர்களின் தலைவர்கள் எவனுக்கும் மரணத்தீர்மானத்தைக் கொடுக்காததற்கு அபிமானமுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை (யோவா. 18, 31). அப்படியிருக்க, அவர்கள் எப்படி ஸ்தேவானனைத் தங்கள் சுய அதிகாரத்தின்படி கல்லெறிந்து கொன்றார்கள் என்று கேட்டால், அவர்கள் அவனை நியாயவிசாரணைசெய்து நியாயப்பிழாணத்திற்கு வற்றபடி அவனைக் கொலைசெய்ய அதிகாரம் உடையவர்களாய்த் தீர்மானம்பண்ணி அவனைக் கொலைசெய்யாமல் கலிகத்தை உண்டாக்கிப் பலவந்தத்தினால் அப்படிச் செய்தார்கள். இவைகளினிமித்தமே அந்தச் சண்டாளங்கட்டடத்தார் உதயமானவுடனே இயேசுவானவரைக் கட்டிப் பிலாத்துவினி டத்திற்குக் கொண்டுபோய் அவருக்கு வினோதமாய்ப் பிரியாது சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

ஆத்மாவே!

"நீ இவனின் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. துன்மார்க்கப் பந்துக்கட்டாயக்கடித் தீமையைச் செய்கிறார்கள். யூதர்கள் கிறிஸ்துவைக் கொலைசெய்யும்படிக்கு கெமாய்க்கடிப் பிலாத்துவினி டத்திற்குச் சென்றார்கள். அவர்களில் ஒருவனாகிலும் அவனிடத்திற்குப் போகாமல் கிறிஸ்துவனும், ஆ! உலகத்தார் கெடுக்கப்பட்ட சங்கள் இருதயத்தினாலும் சாத்தானாகிய பிசாசினாலும் வெப்பப்பட்டு பிறருக்குத் தீமையானதைச் செய்ய விரும்பி அதைத் தாங்கள் கிறைவேற்ற

றும்பொருட்டுத் தங்கள் கருத்துக்கு இசைந்த மற்றவர்களையும் தங்களுக்கு உதவியாகச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் பிறரைக் கெடுப்பதற்கு ஏற்ற சிந்தையுள்ளவர்களாய் இருக்கிறபடியால், தாங்கள் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து தங்கைச் செய்து முடியும்மட்டும் எல்லாவற்றையும் அமைதலாய் இருக்கமாட்டார்கள். நன்மைசெய்ய அவர்களுக்கு வெறுப்பாயிருக்கிறது. அவர்கள் தேவ ஆவியால் ஏவப்படாமல் இருக்கிறபடியால் நன்மையானதைச் செய்வதற்கு ஏற்ற சமயங்களையும் இடங்களையும் விவகிப்போடுகிறார்கள்.

2. இவ்வுலகத்திற்கு ஏற்ற விதமாய் நடப்பவர்களுக்கு இயேசுவானவன் வேண்டியவன். ஆதலால் அவர்கள் அவரை அடிக்கடி உபண்ணித் தள்ளிவிடுகிறார்கள். அந்தப்படி யூதர்கள் அவரை அருளுக களித்ததில் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள் என்று இப்பொழுது கேட்டோமே. அநேகர் தாங்கள் கசமாய் இருக்கும் காலத்தில் இயேசுவானவரைக்குறித்து மனதில் நியாயம் பண்ணினாலும் அக்குறையை கிருவசனத்தைக் காதுகளினால் கேட்கிறதும் அவருடைய மகிமைக்கு ஏற்றவைகளை வாயினால் பேசுகிறதும் இல்லை. மரணகாலத்திலேயோ பாவ அழுக்கினின்றும் சுழுப்பப்படவும் பரிசுத்தத்தையும் நீதியையும் பெறவும் விரும்புகிறார்கள். ஆ! குருடர்களுே! என்ன கினைக்கிறீர்கள்? நீங்கள் மனப்பூர்வமாய்ப் பாவஞ்செய்யவும், குதித்து விளையாடி வெறிக்கக் குடிக்கவும் கிறிஸ்துவானவர் அவ்வளவு உபாதைகளையும் நோய்களையும் துன்பங்களையும் சகித்தார்? நீங்கள் உங்கள் மனம் இச்சித்தப்படி உங்கள் சீவனின் காலம் எல்லாம் பன்றிகளைப்போலப் பாவச்சேற்றில் புரண்ட பின்பு மரணம் சமீபமாகியிருக்கிற ஒரேகாளிலும் நியிஷத்திலும் கிறிஸ்துவானவர் உங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு கழுவிச் சுத்தம்பண்ணி மோட்சத்தில் ஏற்றிக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறீர்களா?

3. இயேசு பிரதான ஆசாரியர்களுடைய நியாயஸ்தலத்திலும் உரோம துறையினுடைய நியாயஸ்தலத்திலும் நியாயவிசாரணை நிகர்த்தப்பட்டார். முன் சொல்லிய நியாயஸ்தலத்தில் அவருக்கு மாண ஆக்கினதீர்ப்பு செய்யப்பட்டது. பின் சொல்லிய நியாயஸ்தலத்தில் அந்தத் தீர்ப்பு நிறைவேற்றப்படுதற்கு ஏற்ற மற்றக்காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆ! கம்பில் ஒவ்வொருவரும் அந்தப்படியே கிறிஸ்துவினுடைய நியாயாசனத்திற்குமுன்பாக நிற்கவேண்டுகோ. கம்முடைய ஆத்துமங்கள் மாணத்தினால் நம்முடைய சரீரங்களை விட்டுப் பிரிந்

தவ்டனே ஒருதாமும், பின்பு பொதுவான கடைசி நியாயத் தீர்ப்பின் காலத்தில் ஒருதாமமாக, இரண்டிரம் நம்முடைய கிரியைகளுக்குத்தக்க பலனை அடையும்படிக்குச் சிறிஸ்துவானவருடைய சந்நிதிக்குமுன் நிறுத்தப்படுவோம். முதல் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யப்படும்பொழுது சரீரம் புதைக்கப்பட்டு மண்ணறையில் அடக்கம்பண்ணப்பட்டிருப்பதால் ஆன்மாவானது மாதிரித் தன்னைத் தந்த கர்த்தரிடத்தில் செல்லும். அப்பொழுது அவனவன் செய்த கிரியைக்குத் தக்கதாய் அவனவன் ஆர்மாவுக்குத்தக்க பலனாவது தன்படுவனாவது விதிக்கப்படும். இரண்டாவது பொதுவான நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யப்படும் காலத்திலோ சரீரமானது எழுப்பப்பட்டுத் தன் ஆன்மாவோடு சேர்க்கப்படுவதால் அவனவன் தன்னை ஆன்மாவிலும் சரீரத்திலும் செய்வதைகளுக்குத்தக்க பலனை அடைவான். ஆனால் எவன் அக்காலத்தைக் காண எத்தனமாய் நிரூபித்திருக்கிறானோ அவனே பாக்கியவான்.

4. அதிகாலையிலே வேட்டையாடப்பட்ட மாணுக்கு ஒப்பாய்ச் சத்துருக்களுடைய துஷ்டத்தனத்திற்கும் துருத்திற்கும் உன்னாயிருந்த கிறிஸ்துவானவரை கோக்கிப் பரிகரிக்கவோம் (சங். 22. 1, 3.). உதயமான உடனே வைதீச உத்தியோகஸ்தருக்கும் லவகே உத்தியோகஸ்தருக்கும் தலைவர்களாய் இருந்தவர்களும் பேரிய சங்கத்தாரும் இயேசுவானவருக்கு மாண ஆக்கினத்தீர்ப்பைக் கொடுப்பதற்காக ஏகமாய்த் தேவாலயத்தில் வந்து கூடினார்கள். இயேசுவானவர் அடைந்த பாடுகளின் மிகுதியைச் சற்று உற்று விசாரிக்கக்கடவோம். (1) அவர் சத்துருக்கள் கையில் அகப்பட்ட அன்று இராமுழுவதும் எவ்வளவும் இளைப்பாறுதற்கும் நித்திரை செய்தற்கும் இடமில்லாமல் அநேக வகையான நிரந்தரங்களையும் துஷ்டணங்களையும் பொறுமையாய்ச் சகித்துவந்தார். பொழுது விடிந்த பின்பாலும் அவரைச் சற்றும் இளைப்பாறாட்டாமல் பின்னும் அவருக்கு அதிக வேதனை உண்டாகும்படி செய்தார்கள். ஆ! நிற்பாக்கியமும் சஞ்சலமும் நிறைந்த அன்று இராவிலும் காலையிலும் அவருக்கு உண்டாகிய உபாடைகளின் மிகுதியானது வெள்ளமாய்த் திரண்டு ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய் எழும்பிக் கலாயின்மேல் மோதுகின்ற கடல் அலைகளுக்கு ஒப்

* குற்றபில்லாவருடைய இரத்தத்தைச் செதும்படியான விருப்பம் அவர்களுக்குக் காண்ப்பெமாயும் பலியாயும் இருந்தது என்று தோனுகிறதது.

பாயிருத்தது. பின்னும் (2) மனிதர்கள் நன்மையானதைச் செய்வதற்கு இளைத்துப்போனாலும் தீமையானதைச் செய்வதற்கு உற்சாகமும் சாக்ஸிரதையுமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்று இவ்விடத்தில் யூதர்களின் நடக்கையிலே அறிக்கிறோமே. ஆதலால் நாம் தேவபலத்தினால் சென்ம சபாவத் திருத்தியாயிருக்கிற தகாத செய்கைகள் யாவையும் நன்மை செய்வதற்கு இருக்கும் அசதியையும் விலகி, பரிசுத்தஆவியின் உதவியால் அவைகளைச் செய்து, செபம்பண்ணி, தேவபயத்தோடு சண்மாரக்கராய் நடந்து, மிகுந்த சாக்ஸிரதையு உற்சாகமும் உள்ளவர்களாய் யாவருக்கும் பிரயோசனமாகிய ஏதுவோ அதையே விரும்பிச் செய்யக்கடவோம்.

65. தியானம்.

(மத்தேயு, 7. 3-5, அப்போத்தலர், 1. 18.)

அப்பொழுது அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாஸ், அவர் மூலக்கூறுகளுக்காகத் தீர்க்கப்பட்டதைக் கண்டு, மனஸ்துப்பப்பட்டு, அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசைப் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்கும் முப்பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொண்டு வந்து: குற்றபில்லாத இரத்தத்தை நான் காட்டிக்கொடுத்ததினால் பாவஞ்செய்தேன் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: எக்களுக்கென்ன, அது உன்பாடு என்றார்கள். அப்பொழுது, அவன் அந்த வெள்ளிக்காசை தேவாலயத்திலே எறிந்துவிட்டு, புறப்பட்டுப்போய், நான்கொண்டு செத்தான். அவன் வயிறு வெடித்து, குடல்செல்லலாம் சரிந்துபோயிற்று.”

கிறிஸ்துவானவர் உரோம துளையினுடைய நியாயத்தலத்தில் கொண்டுபோய் ஒப்புவிக்கப்படும்முன் யூதாசுக்குச் சம்பவித்தது என்னவென்று சுவிசேஷகர் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவன் நினையாமலும் நம்பாமலுமிருந்த அநேக துன்பங்களையும் நிரந்தரங்களையும் கிறிஸ்துவானவர் அடைந்து கடைசியில் மாண ஆக்கினக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதைக் கண்டபொழுது, அவன் அவரைக் காட்டிக்கொடுத்ததற்காக மிகவும் விசனப்பட்டான். இயேசு தமக்குச் சம்பவிப்பவைகளையும் தம்முடைய மாணத்தையுக்குறித்து சொன்னவைகளை யெல்லாம் யூதாஸ் நம்பாமல் அவைகளை அற்பமாய் எண்ணி

ணன். அப்படியிருக்க, அவர் மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதையும், அந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றும்பொருட்டுச் சத்துருக்கள் அவரை உரோம துரையினிடத்தில் ஒப்புவிக்கும்படியாய் எத்தனித்திருப்பதையும் உண்டாவுடன், அவன் தான் செய்த குற்றத்திற்காக மிகவும் விசனப்பட்டு எழுந்து, பிரதான ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும் கூடி இருந்தவிடத்தில் சென்று இயேசுவானவருடைய குற்றம் இல்லாதவையென்று நினைத்து நிறுத்திச் சொல்லி, நான் குற்றம் இல்லாதவனாக உங்களுக்குக் காட்டிக்கொடுத்ததினால் எனக்குப் பாவம் வந்தது என்று சொல்லித் தான் அவனைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்காக அவர்களிடத்தில் வாய்விட்டு முப்பது வெள்ளிக்காசை அவர்களிடத்திலே கொண்டுவிட்டு இந்தப் பணம் எனக்கு வேண்டியதில்லை. நீங்கள் அதை வாங்கிக்கொண்டு என் எசமானை விட்டுச் செல்கள். அவர் எனக்குச் செய்த நன்றிகளை உணர்வதில் அங்கு வராமல் குற்றம் இல்லாதவராகிய அவருக்கு அந்நியமும் தூய்மையும் செய்தேன் என்றான்.*

பின்னும், யூத என்றவன் கண்ணிரோடும் மிகுந்த மனஸ்து பத்தோடும் அவர்களிடத்தில் வந்து இயேசுவை விட்டுவிட்டுச் சொல்லிச் சேட்டிருந்தும், அங்கு காரிகளும் கடினத் இருந்தும் உள்வாங்களுமாகிய அந்தப் பாதகர்கள் அவனுக்கு ஆறுதலாக ஒரு நல்லவாந்தையும் எல்லாமல் எங்கும் திடுக்கிட்டுச் சஞ்சலமும் பெருகும்படி அவனைத் தங்களிடத்திலிருந்து அனுப்பி விட்டார்கள். ஒருவனும் அவன் சொல்லுக்குச் செவி கொ

* பிரதான ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும் கூடி விசேஷத்தைக் கேட்டவுடனே குற்றம் இல்லாதவரைத் தாங்கள் குற்றம் உள்ளவர் என்று மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கு உள்வாங்கினதற்காகத் திடுக்கிட்டு அடைந்து அவர் குற்றம் இல்லாதவர் என்பது யெப்போ பொய்யோ என்ற விசாரிக்கவேண்டியிருந்தது, அவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல் இவ்வளவுகூடியதற்கு ஏற்ற சிக்குயுள்ளவர்களாகிய துன்மார்க்கரைப் போலத் தங்களிடத்தில் ஆறுதலைத் தேடிவந்த தீர்ப்பாக்கியமுள்ள யூதாசைக் கோக்கி, அது எவ்வளவுக்கு என்ன? நீ வாங்கிக்கொண்ட பணத்தை நீதானே வைத்திருக்கிறாய். இயேசுவானவரையோ விடமாட்டோம். அவருடைய குற்றமில்லாமையைக் குறித்து விசாரிக்கவும்மாட்டோம். நீ செய்த அநியாயத்திற்கு தப்புவதை நீயே பார்த்துக்கொள் என்று சொல்லி, அவனை ஆறுதல் அற்றவனாக அனுப்பிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறது.

† அப்படி அவன் விபாகுலத்திலுல் நிறைந்திருக்கும்பொழுது சாதாரண பிசாசானவன் அவன் செய்த குற்றத்தைக்குறித்து அவனுக்கு அதிக திடுக்கிடும் மனமும் உண்டாகி அவனை அமர்ந்திருக்க

செய்யும் அவன் சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை. ஆதலால் அவன் தன்னிடத்தில் இருந்த அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசில் ஒன்றும் குறையாமல் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு தேவாலயத்திற்குப்போய்த் தரும்படி பெட்டி இருக்கும் இடத்தில் பணத்தை எறிந்துவிட்டு* காண்கொண்டான். ஆகவே தன் பாவச்சுமை மிகவும் பருவாயிருக்கிறது என்று கண்டித்து அந்தச் சுமைக்குத் தன்னை நீங்கலாக்கும்பொருட்டு அவ்விடம்விட்டு எழுந்துபோய் காண்கொண்டு செத்தான். அவனுக்கு அப்பொழுது இருந்த மிகுந்த சஞ்சலத்தோடும் பயத்தோடும் காண்கொள்ளும்படியாய்ச் சஞ்சலிட்ட கயிறும் பைமில்லாமல் இருந்தபடியால் அறுத்து தலையிடுக விரும்புதல் மாயம் வெடிக்கப்பட்டான். அவன் உடல் உயரத்தில் இருந்து விழுந்தபடியால் வயிறு வெடித்துக் குடல்கள் எல்லாம் சரிந்தபோயின. இப்படித் துரோகி ஆகிய யூதாவினுடைய காலம் மிகவும் பயங்கரப்பட்டதென்க விதமாய் முடிந்தது.

ஆத்மாவே!

"இதிலுல் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. யூதாஸ்காரியோடு தன் எசமானை விற்றுச் சம்பாதித்த அடிப்பொருளின் நிமித்தம் மட்டில்லாத திடுக்கிடும் பயத்தோடும் அடைந்தான். முன் அவனுக்கு மனோசகமும் மனிதருடைய பயவும் சந்தோஷமும் உண்டாயிருந்தது. பின்பு சஞ்சலத்தையடைந்து தேவகோபத்தையும் உணர்ந்தான், கிருபை அற்றவனானான். விபாகுலமும் திடுக்கிடும் பெருகி மனிதராலும் கைவிடப்பட்டான். ஒருவன் கிணற்றிலே விழுவி

ஒட்டாமல் தேவனுடைய கிருபையைக்குறித்து அவனிடத்தில் மிகுந்த சஞ்சலம் உண்டாகும்படி செய்தான். அதனோடுகூட அவனுடைய மனச்சாட்சியினால் அவனுக்கு அளவற்ற உபாஸையும் அவரம்பிக்கையும் உண்டாயிருந்தது. அவன் நான்குமுகத்திலும் ஆறுதல் அற்றவனாகவும் கைவிடப்பட்டவனாகவும் இருந்தான். அவனைக் கைக்கவேண்டும்.

* அந்தப் பணம் அவன் மனச்சாட்சிக்கு பாரத்கமையாயிருந்தது. அந்தச் சம்பந்தத்தைப் பெலன் இருந்ததில்லை. ஆதலால் அவன் அதை எறிந்துவிட்டான். ஆகவே அவன் பணத்தை எறிந்தானே அல்லாமல் அதனால் தனக்கு வந்த பாதத்தை எறியும் கையையும் இடத்தையும் தேடவில்லையே. தன்னுடைய பாவத்தை உணர்ந்தான். ஆகவே தேவகிருபை கிடைக்கும் என்று நம்பவில்லை.

† நற்புத்தி சொல்லப்பட்டும் எச்சரிக்கப்பட்டும் இருந்தாலும் அவனை அசட்டைப்பண்ணி, தேவனுடைய மார்த்தத்தை விடிக், மனதினு

றதும் தனக்கும் காயத்தை உண்டாக்கிக்கொள்ளுகிறது இலேசாயிருக்கிறது. ஆகிலும் கிணற்றில் நின்று ஏறுகிறது காயத்தை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறதோ இலேசல்ல. யூதாவானவன் இயேசுவானவரை யூதர்களுக்குப் பிடித்துக் கொடுப்பதற்காக இலேசாய்க் கூலிபேசிக்கொண்டான். பிரதான ஆசாரியரோ அவன் பேசின கூலியை அவனுக்கு உடனே கொடுத்துவிட்டார்கள். அவன் அந்தக் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு கிறிஸ்து வானவரைக் காட்டிக்கொடுத்துச் சற்று கேரமானபின்போ அவன் மனதுக்கு உண்டான சஞ்சலம் அளவற்றதாயிருந்ததே. அவன் மனஸ்தாபம் அடைந்து தான் வாங்கிக்கொண்ட அநியாயக் கூலியைத் திரும்பப் பிரதான ஆசாரியர் இடத்திற்குக் கொண்டுவந்து, நான் உங்களிடத்தில் வாங்கின முப்பது வெள்ளிக்காகம் இதோ இருக்கிறது. நீங்கள் அதை எடுத்துக் கொண்டு என் எசமான விட்டுவிடுங்கள் என்று கண்ணீர் விட்டுக் கலக்கத்தோடு கேட்டான். அங்களே அவனுக்கு அன்புள்ள மாறத்தரம் சொல்லாமல், அது எங்களுக்கு என்ன? நீயே பார்த்துக்கொள் என்றார்கள். இப்படி அவன் கை கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவையும் தன் சிவனையும் தீமாவையும் மோட்சபாக்கியத்தையும் இழந்துவிட்டான்.*

2. மெய்யான குணப்படுதலுக்கு முற்றுகாரியம் வெவ்வேறு. அவையாவன, (1) பாவத்தை உணர்ந்து உண்மையான மனஸ்தாபப்படுவண்டும். அந்த உணர்வு உள்ளத்தில் இருந்த சஞ்சலத்தையும் புறம்பே கண்ணியையுப் பெருமூச்சு எறிதலையும் உண்டாக்கும். அன்றியும் பாவத்தை உணர்ந்தவன் தேவனுக்குமுன்பாக நான் அடைந்து பாவத்தை வெறுத்து மனத்தாழ்மையோடே தேவனிடத்தில் மன்னப்புகேட்பான். இப்படி அவன் இருதயமும் நடக்கையும் எல்லாம் புதிதாகுகின்றன. (2) தேவன் அளவில்லாத இரக்கமூலம் உள்வரொன்றும், இயேசுவானவருடைய இரத்தத்தினாலும் காயங்களினாலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட உட்கண்மூலமாய்க் கிருபை கிடைத்திருக்கிறது.

உடைய தகை இச்சைகளுக்கு ஏற்றவிதமாய்ப் பாவவழியில் செல்லி உட்கண்மூலமாய்க் கிருபைகளுக்கு எல்லாம் இப்படிப்பட்ட பலனே கிடைக்கும்.

* பாவ இச்சையினால் உண்டாகும் இனிமை ஒரு நிமிஷத்தில் மாறிப்போம். ஆகிலும் அதனால் வரும் வியாபுலமும் மனச்சாட்சிக்கு இருக்கும் நோயும் நீடியகாலம் இருக்கும். காட்டிலுள்ள ஒரு மிருகம் வளைக்கு உட்படுவது இலேசாயிருக்கும். அதன் நின்று நிற்குவதோ அப்படியிராது.

கிறதென்றும் உண்மையாய் விசுவாசிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட உண்மையான விசுவாசத்தினாலே பாவியானவன் தேவனை அண்டிக்கொண்டு எல்லாவிதமான அவநம்பிக்கைக்கும் மரண பயத்திற்கும் விலக்கிக் கூர்க்கப்பட்டிருக்கிறான். மேலும் பாவம் பெருகியிருந்தும் கிருபை அதிகமாய்ப் பெருகின்றென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொன்ன வாக்ஷியம் பாவியானவனுடைய இருதயத்தில் பலன் செய்யும்படிக்கு அந்த விசுவாசமே ஏதுவாயிருக்கிறது (ரோ. 5. 20.). (3) பழைய நடக்கைகளை விட்டுப் புதிய நடக்கையாய்ப் பரிசுத்த மார்க்கத்தில் நடக்கவேண்டும். உண்மையாய்க் குணப்பட்ட பாவியினிடத்தில் தேவபத்திக்கு ஏற்ற பரிசுத்த நடக்கை முதல் வெளியாகும். எவனுடைய நடக்கை இப்படிப்பட்டதாயிரா தோ, அவனுடைய குணப்படுதல் உண்மையானது அல்ல. அவன் தேவனை வருசித்துத் தேவபத்தியின் ரூபத்தைத் தரித்தும் அதை மறதலிக்கிறவனாயிருக்கிறான். நாம் பாவத்தை அறிக்கையிடவேண்டியது மிகவும் அவசரமாயிருக்கிறது. அவன் முன் பாவத்தில் இழந்துபோன நன்மைகளுக்காக மிகவும் விசுவாசப்பட்டுத் தான் அசுட்டைபண்ணின தேவனிடத்திலே சென்ற பணிந்த மனதோடு முழங்கால்படியிட்டு இயேசுவின்மூலமாய் ஆவியினாலும் உண்மையாயும் தேவ கிருபைக்காக விசுவாசப்பம் செய்கிறான். இதனால் அவனுடைய ஆத்மாவைக் கிருபைக்குந்த சாங்கோபாங்கம் உண்டாயிருக்கும். யூதாஸ்தானிடத்திலிருந்து பாவத்தை உணர்ந்து மனஸ்தாபப்பட்டு அதை அறிக்கையிடும், தேவனுடைய கிருபையைக்குறித்தும் பாவ மன்னிப்பைக்குறித்தும் அவநம்பிக்கை அற்றவனாகி கெட்டுப்போனான்.

3. குற்றமில்லாதவனாக் கெடுத்து அப்பழியை ஏற்றிக்கொள்வது சம்பந்தம் பெருவுள்ள சுமையாயிருக்கிறது.* அதை யூதா அறிந்தான். ஆதலால் அவன் அதைச் சகிக்கக்கூடாமல் உரத்த சத்தத்தோடு குற்றமில்லாதவனா நான் காட்டிக்கொடுத்ததினால் பாவஞ்செய்தேன் பாவஞ்செய்தேன் என்று சொல்லி அழுதான். இப்படி இயேசுவானவர் குற்றமில்லாதவன் என்பதற்கு யூதாவானவன் முத்தின சாட்சியாயிருந்தான். உத்தப

* யூதா ஏற்றுக்கொண்ட தரோகத்தைக்குறித்த அவனுடைய மனச்சாட்சியானது அவன் இருதயத்தை கெடுப்பைப்போலச் சுட்டின என்றும், முன்னிப்போலத் தைத்து உபாதித்தது என்றும், இருப்புலக் கையைப்போல நொறுக்கிற்று என்றும் நிகைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

படி பிலாத்து இரண்டாவது சாட்சியாயும் போர்ச்சேவகரிச்
ஒருவன் மூன்றாவது சாட்சியாயும் இருந்தார்கள். எவன் மனி
தனுடைய இரத்தத்தைச் சிந்தி அதனால் தன்னைக் கறையாக்கு
கிறானோ, அவன் சிவனுள்ளவனாகவும் சித்பாக்கியனாய்க் கெப்
டலேவான். அவன் தன் குற்றத்தை ஒத்தாக்கொள்ளாமல் சத்த
யும்பண்ணி மறைந்தாலும் தான் குற்றமுற்றவன் என்று சொல்
லித் தன்னை நீதிமாணுக்கினதும் அவன் மனச்சாட்சியின்படி
அருக்கும் கறை ஒருக்காலும் மாறாது. சிவத்து அரசன் செய்
வித்த கொலைபாதகம் அவர் கண்ணுக்குமுன்பாக எப்பொழு
தும் இருந்ததே. அக்காரமாய் மனிதர்களுடைய இரத்தத்தைச்
சிந்தினவர்கள் நீதியின்பிதிகளிடத்தில் தப்பித்துக்கொண்ட
தும் அவர்கள் எவ்வளவாய் வியாதிமூலம் திகிலும் பயமும்
அடைந்து ஆறதல் இல்லாமலும் அமைதல் இல்லாமலும் தங்கக்
காலத்தைக் கழித்தார்கள் என்பதற்குப் பூர்வ விருந்தாந்நம்
ளில் பதினாயிரம் திருவுடாந்தரங்களைக் காணலாம். சிலேயிந்
பட்ட இரத்தக்கறை இலேசாய் எடுக்கப்பட்டாலும் மனச்சாட்
சியில்பட்ட கறை இலேசாய் எடுக்கப்பட்டக்கூடாது.

4. தேவனிலும் அதிகமாய் உலகத்தைச் சிதேவிகிறவர்களை
ஆறதலைத் தேவதாலத்தில் அதை அடையார்கள். யூதாஸ்
குலப்பட்டிருக்கும்பொழுது ஆறுதலைத் தேடினான் ஆகிலும்
முன் அவனுக்கு அன்பராய் இருந்தவர்கள் அவனைக் குகவிட்டு,
நீயே பார்த்துக்கொள் என்று சொன்னார்கள். அகேடா மனிதர்
களுடைய இஷ்டத்தை விருப்பித் தகாய்வைகாப்பட்டு அந்
யாயத்தைச் செய்து, தேவனை எண்ணாமல், தின்புரக்கமாய்
கூட்டு, தங்கள் மனச்சாட்சியைக் கலையுத நித் தேவ கோபாக்
கினை தங்களுக்குப் பெருகும்படி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கன்.
ஆகிலும் சிக்கிரத்தில் அவர்கள் கம்பின மனிதர்களுடைய இஷ
டத்தை இழந்து எவ்விடத்திலும் ஆறதல் அற்றவர்களாய்க் கை
விடப்பட்டுப் போகிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள்
தோழனாயும் பாவத்துக்கு இணைந்திருந்த ககோதரன் ககோதரி
யையும் அடைந்தார்கள் அவர்களோடு தங்கள் இக்கட்டைச்சொ
ல்லி ருத்தாயிட்டு அவர்களால் ஆறுதலையாவது யாதொரு உதவி
யைாவது விரும்பித் தேடுகிறார்கள். ஆகிலும் என்ன ஆறுதலை
யும் உதவியையும் அவர்களிடத்தில் பெறக்கூடும்? பாவத்தினால்
கலக்கம் அடைந்தவனுக்கு ஆறுதல் சொல்ல அவர்களால் ஆகுமா?
அவர்கள் அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லுதற்குப் பதிலாய் அதிகக்
கலக்கத்தையும் பயத்தையும் உண்டாக்குகிறார்கள். ஆதலால்
அவர்கள் திகிலோடும் நடுக்கத்தோடும் மரணம் அடைந்து தங்க

ளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட நீத்திய தண்டனையைச் சதந்தரிக் கிறார்
கள். துக்கப்படுகிறவர்களிடத்தில் உலகத்தார் சேரமாட்டார்கள்.
யூதா துக்கப்பட்டபொழுது பிரதான ஆசாரியர்கள் அவனுக்கு
ஒரு நல்வார்த்தையும் சொல்லாமல் எங்களுக்கு என்ன? நீயே
பார்த்துக்கொள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

66. தியானம்.

(தேபு, 27. 6-10.)

“பிரதான ஆசாரியர் அந்த வெள்ளிக்காலை எடுத்து: இது
இரத்தக்கிரமமானதால், காணிக்கைப் பெட்டியிலே இதைப்
போடலாகாதென்று சொல்லி, ஆலோசனைபண்ணினபின்,
அச்சியரை அடக்கமுண்ணுவதற்குக் குயவனுடைய நிலத்தை
அகிலேயை காண்டார்கள். இதனியித்தம் அந்த நிலம் இந்
தான்வருக்கும் இரத்தசிலம் என்னப்படுகிறது. இஸ்ரவேல்
புத்திரரால் மதிக்கப்பட்டவருக்குக் கிரமமாகிய முப்பது வெள்
ளிக்காலை அவர்கள் எடுத்து, கர்த்தர் எனக்குக் கற்பித்தபடி
குயவனுடைய நிலத்திற்காக அதைக் கொடுத்தார்கள் என்று
எமோடா சிக்கத்தரிசியால் உரைக்கப்பட்டது அப்பொழுது
நிறைவேற்றிற்று.”

யூதாஸ் தன் பாவக்கலையைப் பெற்றுத் தான் செய்த பாவத்
தொகுதி தருந்த தேவ கோபத்தினை தீர்ப்புக்குக் காத்திராமல்
தன்னைத்தானே தண்டிக்கும்படியாகத் தன் கையினால் கழுத்
தில் சுருக்குமாட்டி நான்முன்னொடு செத்தான் என்பதைக்
குறித்து முன் கேட்டோமே. இப்பொழுது அவன் தேவாலயத்
தில் எறிந்துவிட்ட இரத்தக் கிரமமாகிய அநியாயப்பொருளைக்
குறித்து இன்னும் சில விசேஷங்களைச் சொல்கக்கூடலாம்.
அவன் எறிந்துவிட்ட அந்தப் பொருள் அவன் ஆர்மாவுக்கு
கெருப்பைப்போலவும் அவன்மனச்சாட்சிக்குப் பளுவேனவும்
திரக் கலலைப்போலவும் இருந்தது. யூதாஸ் அந்தப் பண்ணுத
அவர்களிடத்தில் கொடுத்துவிட்டு இயேசுவை விடச்சொல்
லிக் கேட்டதற்கு அவர்கள் அதை வாங்கிக்கொண்டு அவரை
விடாமல், எங்களுக்கு என்ன? நீயே பார்த்துக்கொள் என்று
சொன்னதினால் அவன் தனக்கு இருந்த கொடிய மனத்தாபத்

திற்குத் திருஷ்டாந்தரமாக அந்த இரத்தக் கிரயத்தை அவர்கள் முன்பாகத் தேவாலயத்தில் காணிக்கைப்பெட்டி அருகே எறிந்துவிட்டான். அதை அவர்கள் எடுத்து நியாயப்பிரமாணத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி அது இரத்தக்கிரயமாய் இருந்த படியால், காணிக்கைப் பெட்டியில் போடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள் * (உபா. 23. 18.). அவர்கள் அந்தப் பணத்தைத் தருமப்பெட்டியில் போடாதிருந்தாலும் அதை எடுத்து அதனால் ஏழைகளையும் அந்நியரையும் ஆடக்கம்பண்ணுதற்காக ஒரு நிலத்தைக் கொள்ளவேண்டும் என்று யோசித்தார்கள். அவர்கள் யாரென்றால் வருஷந்தோறும் பயண்டிகைகளை ஆசாரிக்கிறதற்காக நாடுகளிலிருந்து எருசலீம் பட்டணத்திற்கு வரும் எளிய யூதர்களும் யூதர்களுடைய மார்க்கத்தை அனுசரித்திருந்த அந்நியர்களும். பட்டணத்துக் குடிகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் தங்கள் தங்கள் குடும்பங்களை ஆடக்கம்பண்ணுவதற்காகச் சொந்தக் கல்லறை இருந்தாலும் யாராவது வந்த இடத்தில் வியாதிப்பட்டு மரணம் அடைந்தால் அப்படிப் பட்டவர்களை ஆடக்கம்பண்ணுவதற்கு அவ்விடத்தில் இடம் இல்லாதிருந்தது. ஆதலால் அதற்கு ஒரு இடம் தேர்ந்தெடுக்கியமையே வேண்டியிருந்தது. பிரதான ஆசாரியர்களுக்கும் அந்தப் பணத்தினால் அந்நியரை ஆடக்கம்பண்ணுதற்கு ஒரு பொதுநிலத்தை வாய்கவேண்டும் என்று யோசித்தும் அந்தப் பணத்தை அப்படிப் பிரயோசனமாய் செலவுபண்ணினதும் மிகவும் நன்மை தான். மேலும் இயேசுவினுடைய சீடர்களில் ஒருவனாகிய யூதாஸ் தன் போதகரைக் காட்டிக்கொடுத்ததற்குக் கூலியாகப் பிரதான ஆசாரியர் அவனுக்கு முப்பது வெள்ளிக்காசைக் கொடுத்தார்கள் என்றும், அவன் அந்த வெள்ளிக்காசை மீதப்படி அவர்களிடத்திற்கு கொண்டுவிட்டு இதை நீங்கள் வாங்கிக் கொண்டு என் ஏசுமான விஷயங்கள் என்று கேட்டும் அவர்கள் விடாபடியால் அவன் பணத்தை எறிந்துவிட்டு நான்குகொண்டு செத்தான் என்றும், அந்தப் பணத்தைப் பிரதான ஆசாரியர்கள் எடுத்து அந்நியரை ஆடக்கம்பண்ணுவதற்கு

* அவர்களுடைய மாயமும் குருட்டாட்டமும் இன்னவென்று இதில் விளங்குகின்றதே. இரத்தக்கிரயத்தைத் தருமப்பெட்டியில் போடுவது மனச்சாட்சிக்கு விநோதமான பாவம் என்று எண்ணிய அவர்கள் குற்றமில்லாதவருடைய இரத்தத்தைச் செதுவது மனச்சாட்சியை கனறப்படுத்தக்கூடாது பாவம் என்று எண்ணாமல் இருந்தது அச்சரியமாய் இருக்கின்றது.

காகக் குயவன் நிலத்தை* கொண்டார்கள் என்றும், எருசலேம் பட்டணத்தாரில் சிறியவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் மட்டும் யாவரும் நன்றாய் அறிந்திருந்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் அந்த நிலத்திற்குத் தங்கள் பாவவழியிலே இரத்தநிலம் என்று அந்தம் சொன்னாடு அக்கெல்தமர் என்று பெயரிட்டார்கள்.† ஆ! அந்த நிலம் யூதர்களுடைய அலிசுவாசத்தையும் அகங்காரமுள்ள குணத்தையும் யூதாவினுடைய உண்மையில்லாத துரோகமுள்ள நடக்கையையும் அக்காலத்தில் இஸ்ரவேல் சனங்களால் இயேசு மரிக்கப்பட்ட கிரயமாகிய முப்பது வெள்ளிக்காசைக்கொண்டு குயவனுடைய நிலம் வாங்கப்பட்டபடியினால் அவரே மரிக்காதிசுளால் உலகத்திற்கு இரட்சகராகவருவார் என்று சொல்லப்பட்ட மேசியா என்பதையும் மனிதர்களுக்குத் திருஷ்டாந்தப்படுத்துகிறதாயிருக்கிறது. ஆகிலும் இக்காரியம் உலகத்திலுள்ள எல்லா மனிதருக்கும் தெரியவேண்டியது முக்கிய அவசரமாய் இருந்தபடியால் தேவன் அந்தப் பெயர் மாற்றப்பாடாதிருக்கும்படி, திருவுள்ளமாகி அவர்கள் எண்ணத்தை அழித்தார். மத்தேயு என்பவர் சலிசேஷ புத்தகத்தை எழுதின காலத்திலே எருசலேம் பட்டணத்தார் யாவருக்கும் தெரிந்திருந்த அச்சங்கதி தானாய் நடவாமல் தேவனால் நடந்தது என்று யாவரும் அறியும்படி தீர்க்கதரிசியாகிய எரோபியா அநேக வருஷங்களுக்குமுன் அதைக்குறித்துச் சொல்லிய வாக்கியத்தை எடுத்துத் தாம் எழுதின புத்தகத்தில்

* அந்த நிலம் என் குயவனுடைய நிலம் என்று சொல்லப்பட்டதென்றால், அந்த நிலத்தில் குயவர்கள் களிமண்வெட்டி எடுத்ததிலே அவ்விடத்திற்கு அருகே குயவருந்த குயவர்கள் தங்கள் சேய்த பசுமையான பாண்டித்தியத்தையவைகளை அங்கே காயவைத்ததிலேயும் பின்னும் குயவருக்குக் குறை அந்தரு அருகே இருந்தபடியால் குறை பிரிக்கும்பொழுது அதன் உடைந்து உதவாதிருக்கும் பாண்டித்தியம் அவ்விடத்திலே எறிந்துவிடுகின்றதிலேயும் இதின் கிமித்தம் அந்த நிலம் அப்படிச் சொல்லப்பட்டது என்று நினைக்கிறதும் அல்லாமல், அந்த நிலத்தை யூதாஸ் சனங்களுக்கு விநோதமானபாவமாய் என்று யோசித்த விஷயமே தீர்ந்த இருந்ததாகவும், அவர் எண்ணம் முடியாமல் போனபின்பு பிரதான ஆசாரியர்கள் அதற்கு விடையாகித்து வாங்கிக்கொண்டார்கள் என்றதாகவும் நினைக்கிறார்கள்.

† சனங்களால் அந்த நிலத்திற்கு மேற்சொல்லிய பெயரிடப்பட்டிருந்தபடியினாலே அது பிரதான ஆசாரியர்களுக்கும் சனத்தின் மூப்பர்களுக்கும் பிரியமாய் இருக்கவில்லை. ஆனபடியால் அவர்கள் அதைப் பெயரை மாற்றும்படி மிகவும் பிரயாசப்பட்டிருப்பார்கள் என்று சில சான்றிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சேர்த்து எழுதினார். ஆகிலும் அது எரோமியா தீர்க்கதரிசி யினால் சொல்லப்பட்ட வாக்கியமாய் இருந்தபடியால் அவ் வாக்கியத்தை மத்தேயு என்பவர் தாம் எழுதின சுவீசேஷ புத்த கத்தில் சேர்த்தபொழுது அவர் பெயரையே அதற்கு ஸ்தாபித் தார். * அதற்கு திருவட்டார்தாமச ஆதாம் முதற்கொண்டு ஏழாம் தலைமுறையில் உண்டாயிருந்த எந்நெருக்கினால் சொல் லப்பட்டிருந்த ஒரு வாக்கியம் அநேக காலங்களுக்குப் பின்பு இருந்த யூதாவின் நிருபம், 14, 15 வசனங்களில் எழுதப்பட் டிருக்கிறது. மேலும் வாங்குகிறதைப்பார்த்தாலும் கொடுக்கிற தே பாக்கியம் என்று கர்த்தாகிய இயேசுசொன்ன வசனங்கள் அநேக வருஷங்களுக்குப் பின்பு பவுலினால் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன. மேலும் அவ்வாக்கியத்தை மேசியாவாகிய கிறிஸ்து தாமே சொல்லுகிறவிதமாய்ச் சகரியா எழுதியிருக்கி னார். அப்படி எழுதப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம் மெய்யாய் நிறை வேறியதை மத்தேயு என்பவர் உதாரணமாகச் சொல்லியிருக் கினார். இதிலால் கிறிஸ்துவானவரைக்குறித்துத் தீர்க்கதரிசி கள் சொல்லிய வசனங்கள் எல்லாம் ஆச்சரியப்படுத்தக்கூவித மாய் தேவவல்லமையினாலே நிறைவேறியது என்றும், தேவன் தமது ஊழியக்காரரைக்கொண்டு நமக்கு அருளிச்செய்த வேதா கமம் சத்தியமானதே என்றும் நாம் காண்கிறோம்.

ஆ த் மா வே !

“நீ இதிலால் சுவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. பொல்லாத மனிதர்கள் பிறருக்கு வரும் தீங்கைக் கண் டாலும் அதை எவ்வளவும் சுவனிக்கிறதில்லை. அப்படி தா தான் பெற்றுக்கொண்ட அநியாயப் பொருளினால் மனச்சாட் கியில் மிகுந்த திகிலும் பயமா ட்கலக்கமும் நிறைந்தவனாய் பிரதான ஆசாரியர்களிடத்திருந் வந்தபொழுது அவர்கள் அவ னுக்கு இருந்த மனகோவைக் கண்டித் அதை எண்ணாமல் இருந் துவிட்டார்கள். ஆகிலே மனதில் வியாசுவம் பெருகி, ஆறு தலந்தவனாய் கைவிடப்பட்டவனாயும் தான் சம்பாதித்த அநி யாயப்பொருளை எறிந்துவிட்டு நான்ம்கொண்டு மரணம்

* எபிரேயப்பாஷையில் எழுதப்பட்டிருக்கிற வேதாசமத்தில் எரோ மியா எழுதின தீர்க்கதரிசன புத்தகம் மற்றத் தீர்க்கதரிசொருவரால் புத்தகங்களுக்கு ஆசிரியருக்கிறபடியால், மத்தேயு மற்றவர்கள் பெய ரை ஸ்தாபிக்காமல் அவர் பெயரையே முக்கியமாய் ஸ்தாபித்தார் என்று நில் நிகழ்கிறார்கள்.

அடைந்தான். ஆகிலும் அவர்கள் அவனுக்குச் சம்பலித்ததைக் குறித்து ஒன்றும் விசாரிக்கவில்லை. அவன் எறிந்துவிட்ட பொருளைமாதிரியே எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

2. இவ்வுலகத்துக்கு உரிய பொருட்கள் இக்கட்டில் சாவும் வரும் காலத்தில் மனிதர்களை எவ்வளவும் ஆற்றவும் இரட்சிக்க வும்மாட்டாதவைகளாய் இருக்கிறபடியால் அவைகள்மேல் நம்முடைய விருப்பத்தினை வைக்கவும் அல்லது அநியாயமாய்ச் சம்பாதிக்கவும் தகாது. நம்மில் அநேகர் அழிந்துபோகிற இவ்வுலகத்திற்குரிய பொருட்கள்மேல் அதிக விருப்பம் வைத் துத் தங்கள் தீர்மானவுக்குரிய அழியாத நன்மைகளை அடை யும்படி கவலைப்படாமல், அதற்கு ஏற்ற நம்சமயங்களை வீணில் சழித்துத் தங்கள் மனச்சாட்சியைப் பாரப்படுத்தி, இரகசியமா யும் வெளியரங்கமாயும் யாவருக்கும் அநியாயஞ்செய்து இங் கும் அங்கும் ஓடித்திரிந்து தங்களுக்குப் பொக்கிஷத்தைச் சேர்க்கிறார்கள். ஆகிலும் அவர்களுக்கு உபத்திரவாகலம் வரும்பொழுது மனச்சாட்சி விழித்துக்கொள்ளுகிறது. அப் பொழுது அவர்கள் சேர்த்தவைகள் அவர்களுக்கு உதவவும் அவர்களுக்கு வேண்டியிருக்கும் ஆறுதலைக் கொடுக்கவும் அவர் களுடைய இடுக்கண்களிலே கின்று அவர்களைக் காக்கவும்மாட் டாது. அப்படி யூதாவும் தான் சம்பாதித்த பொருளினால் தன்னை ஆற்றக்கூடாமல், மிகுந்த ஏக்கத்தை அடைந்து அதை எறிந்துவிட்டான். அன்றியும் பிரதான ஆசாரியர்களும் அப் பொருள்களை என்ன செய்கிறது என்று அநியாமல் மிகுந்த கலக்கம் அடைந்து இருந்தார்கள். அப்படி இருக்கிறபடியால் பொருளினியத்தம் ஒரு அநியாயமும் செய்யாதிருக்கக்கூ டேனம்.

3. உலகத்தார் மறைக்கும்படியாய் வீரும்பிய காரியங்களை தேவன் சர்வலோகத்திற்கும் உதவியாகும்படி செய்கிறார். அந்தப்படி யூதாவானவன் தீயனவைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்கா உப்பிரதான ஆசாரியர்களிடத்தில் இரகசியமாய் உடன்படிக்கை செய்கிற முப்பது வெள்ளிக்காசை வாங்கிக்கொண்டதும், பின்பு அவன் செய்த துரோகமும், இரகசியம் பட்டனத்தார் யாவருக் கும் தெரிந்தது. மனிதர்கள் இரகசியமாய்ப் பண்ணும் யோச னைகளையும் மறைவாய் செய்யும் பாவங்களையும் யாவரும் அறிய வும் வெளியரங்கமாய் எல்லாராலும் பேசப்படவும் தேவன் இடம்பண்ணுகிறார். எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிற தேவ னாகிய அவர், மனிதருடைய குருட்டுத்தன்மையைக் கடிந்து கொண்டு அவர்கள் அச்சம் இல்லாமலும் விழிப்பில்லாமலும்

நடவாதபடிக்கு அவர்களை எச்சரிக்கிறார். ஆதலால் நம்முடைய யோசனைகளும் நாம் செய்யும் பாவங்களும் யாருக்கும் தெரியாமல் மறைவாயிருக்கும் என்று நினைவாயிருக்கக்கூட வோம். அந்தரங்கமாய் செய்யப்படும் காரியங்கள் ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிக்கும் பட்சிகளால் பிரகிதப்பண்ணப்படும். ஆ! நம்முடைய கண்களைச் சிரட்டித்தவர்கள் மனமும் காதுகளே உருவாக்கினவர் ஷேராமனும் இருப்பானே? ஆதலால் எங்கும் நிறைந்து எல்லாவற்றையும் பார்க்கிற தேவனுக்குமுன் நாம் ஒருக்காலும் மறைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாது.

4. அந்நியனா அடக்கம்பண்ணும்படியாய் மூப்பது வெள்ளிக்காசுக்கு வாங்கப்பட்ட இரத்தநிலம் யூதரின் துரோகத்தையும் யூதர்களுடைய துர்க்குணத்தையும் அகங்காரத்தையும் கிறிஸ்தவினுடைய குற்றமில்லாமையையும் அவருடைய மரணத்தையும் உலகத்தாருக்கு எப்பொழுதும் நினைப்பூட்டுகிறதாயும் இருக்கிறது. தேவன் தமது ஆச்சரியப்படுத்தக்கேடவல்லமையை மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதும் உணர்த்தி வருவதுபோலத் தம்முடைய தேவ கோடாக்களைத் தீர்ப்பு அளவுகள் எப்பொழுதும் நினைவுகூரும்படிக்கு அதற்கு அநேக திருஷ்டாந்தங்களை ஸ்தாபித்திருக்கிறார். என்னவெனில், சோதோம் கொமோரா பட்டணங்கள் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் அழிக்கப்பட்டிருக்க, அதின் காரணம் மனிதருக்கு எப்பொழுதும் தெரிந்திருக்கும்படிக்கு அவைகளை அழித்த அக்கினி கந்தகம் என்றவைகளின் புகையானது இந்நாள்வரைக்கும் அவ்விடத்திலிருந்து எழும்புகின்றது. அன்றியும் அப்பட்டணத்தின் அழிவினின்ற காக்ஷப்பட்டலோத்தின் பெண்சாதி தன் பூவிகவாசத்திற்கும் கீழ்ப்படியாமல்கும் தண்டனையாக உடலத்துணை தேவகோபாக்கினைத் தீர்ப்புக்குத் திருஷ்டாந்தமாகச் சாட்சியாயும் இருக்கிறான். அவ்விடமே இரத்தநிலம் என்னவென்றுச் சர்வலோகத்தாருக்கும் இயேசுவினுடைய மரணத்தையும் குற்றம் இல்லாமையையும் அறிவிப்பதாயும் போதிப்பதாயும் இருக்கின்றது. மேலும் விபசாரமார்க்கத்தில் பிறந்த பிள்ளைகள் தங்களைப் பெற்றவர்களின் துன்மார்க்க நடக்கைக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறார்கள். பின்னும் துன்மார்க்கராய்த் திரிந்து தங்கள் வாலிப நாட்களில் பல அசத்தங்களை ஆசையாய் நடப்பித்தவர்கள் பின்பு அவைகளால் கைகால் முதலிய உருப்புகளில் நோய்களை அடைந்து, பல வகையான வியாதிகளை சகிக்கும்பொழுது தங்கள் முன் நடந்த பாவமுள்ள நடக்கையைவிட்டு மிகுந்த விசனம் அடை

யுறார்கள். ஆதலும் அவைகள் அவர்களுடைய தகாத நடக்கையைவிட்டு மனம் திருமயிற் குணப்படும்படிக்கு அவர்களிடத்தில் மெய்யான உணர்வையும் உண்மையான மனஸ்தாபத்தையும் உண்டாக்குமானால் நல்லாயிருக்கும்.

ஐ ப ம

எங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவே! தேவரே எங்கள் பொக்கிஷமாயும் சீவனாயும் இருக்கிறீர். உம்மையே அன்றி, எங்களுக்கு பூமியில் வேறே நாட்டமும் இல்லை, விருப்பமும் இல்லை. உலகத்தையும் அதிலுள்ளவைகளையும் குப்பையைப் போல் எண்ணி, அவைகளை முழுமனதினாலும் வெறுத்து விடுகிறோம். எங்கள் தேவனாகிய கர்த்தாவே! தேவரீரிலே அன்பு கூர்ந்திருக்கிறோம். தேவரீரே எங்களை இரட்சித்தவர். தேவரீர் மரத்திறமே எங்களுக்குத் தேனிலும் தேன்கூண்டிலும் அதிக மதுரமானவராயும் பொன்னிலும் அபரஞ்சியிலும் அதிக அருமையானவராயும் இருக்கிறீர். நாங்கள் ஒருக்காலும் உம்முடைய மனநிலைக்கேவிட்டு நீங்க ஒட்டாதேயும். நாங்கள் பரதேசிகள். நிலையான ஸ்தலம் எங்களுக்கு இங்கேயில்லை. எங்கள் மரணத்தையும் நாங்கள் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு இளைப்பாறும் ஸ்தலத்தையும் நாங்கள் நினைத்துக்கொள்ளும் பெரிது தெல்லாம் உம்முடைய பாடுகளும் தேவரீர் சித்தின திரு இரத்தமும் உம்முடைய காயங்களும் மரணமும் எங்களுக்கு மிகுந்த ஆதரவையும் சொல்லிமுடியாத ஆனந்த சந்தோஷத்தையும் கொடுக்கிறது. எங்கள் சீரர்கள் பூமியில் புதைக்கப்பட்ட மண்ணாய்ப்போனாலும் நாங்கள் ஆத்மாவுக்கு உம்மிடத்தில் சார்பு இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எங்கள் இருதயத்தை மகிழ்ச்சியினால் நிரப்புகின்றது. உம்மைக்குறித்து எங்களிடத்தில் மெய்யான அன்பும் பாக்கியம் எண்ணமும் இருக்கவும் நாங்கள் பாவத்திற்கு விளங்கி நிலையை அருவருப்பதற்கு அவைகள் எங்களை எவக் கிருபைசெய்யும். தேவரீர் உமது சத்திய வசனத்தில் சொல்லியிருக்கும் கிருபையுள்ள வாக்குத் தந்தங்களை எல்லாம் எங்கனிடத்தில் நிறைவேற்றி, நாங்கள் மறுமையிலே தேவரீரை முகமுமாய்த் தரிசித்த உம்மோடிறுந்து மகிமையுள்ள தேவபுத்திர சனிகாரத்தை அடையும் காலம்மட்டும் எங்களை உண்மையான விசுவாசத்தினால் உம்மோடு நெருங்கி ஐக்கியமாய் இருக்கச் செய்தருளும் சுவாமி. ஆமென்.

67. தியானம்.

யோவான். 28-32.

“அவர்கள் காய்ப்பாட்டினிடத்திலிருந்து இயேசுவைத் தேசாதிபதியின் அரண்மனைக்குக் கொண்டுவர்போனார்கள்; அப்பொழுது விடியற்காலமாயிருந்தது. திட்டிப்பட்டாமல் பஸ்காவைப் புதிக்கத்தக்கதாக, அவர்கள் தேசாதிபதியின் அரண்மனைக்குள் பிரவேசியாதிருந்தார்கள். ஆதலால் பிலாத்து அவர்களிடத்தில் வெளியே வந்து: இந்த மனுஷன்மேல் என்ன குற்றஞ்சாட்டுகிறீர்கள் என்றான். அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இவன் குற்றவாளியாயிராவிட்டால், இவனை உம்மிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கமாட்டோம் என்றார்கள். அப்பொழுது பிலாத்து அவர்களை நோக்கி: இவனை நீங்களே கொண்டுவரீயாம், உங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நியாயந்தீருங்கள் என்றான். அதற்கு யூதர்கள்: ஒருவனையும் மரண ஆக்கினேசெய்ய எங்களுக்கு அதிகாரமில்லை என்றார்கள். தாம் இன்னவதமான மரணமாய் மரிக்கப்போகிறவரென்பதைக்குறித்து இயேசு குறிப்பாய்ச் சொல்லியிருந்த வார்த்தை நிறைவேற்றத்தக்கதாக இப்படிச் சொன்னார்கள்.”

யூதர்கள் இயேசுவைத் தங்கள் சங்கத்திற்குமுன் நிறுத்தி, நியாய விசாரணைசெய்து, மரணஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கொடுத்த பின்பு அவருக்கு விதித்த ஆக்கினையை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவர்கள் அவரை மிகுந்த வினாவோடு பிலாத்துவினுடைய நியாயஸ்தலத்திற்கு அழைத்துப்போனார்கள்.* யூதருடைய

* இவர்கள் என் மற்றக் கூட்டினாரோடே கூடிக்கொண்டுவர்போனார்கள் என்றால், தாங்கள் யோக்கியமுள்ள பெரிய மனிதர்களாய் இருந்த படியால் பிலாத்து தங்களைக் கண்ட உடனே இந்தப் பெரிய மனிதர்கள் யாதொரு முக்கிய காரணம் இல்லாமல் என்னிடத்திற்கு வரார்கள். இவர்கள் கட்டி அழைத்துவந்த குற்றவாளி ஏதோ ஒரு பெரிய குற்றம் செய்திருக்கிறான். ஆதலால் இவர்கள் தங்கள் மேன்மையையும் என்னுமல் மிகுந்த பிரயாசத்தோடு என்னிடத்திற்கு வந்தார்கள். இவர்கள் சொல்லும் விசேஷங்களைத் திட்டமாய் விசாரித்து இவர்கள் விருப்பத்தைக் குறைவின்றி முடிக்கவேண்டும் என்று எண்ணுவான். அதனால் தங்களுடைய கருத்தும், தாங்கள் செய்த தீர்ப்பும் நிறைவே அதற்குத் தடை எவ்வளவும் இராது என்று நினைத்து, இப்படிப் பிலாத்துவை மலக்கடிச் செய்தற்காகவே அவர்களும் கூடப்போனார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

நுடைய சங்கத்தாரில் கீர்த்திபெற்றவர்களாகிய பிரதான ஆசாரியரும் தலைவர்களும் அவர்களுடைய இருந்தார்கள். ஆனாலும் அக்காலம் பஸ்கா பண்டிகையாலமாய் இருந்தபடியால், அவர்கள் தாங்கள் புதிக்கவேண்டியிருந்த பஸ்காபோசனத்தை அசுசிப்படாமல் புசிக்கும்படிக்கு நியாயஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசியாமலும் பிலாத்துவினிடத்திற்குச் சேர மனமில்லாமலும் வெளியே நின்றுார்கள். என்னத்தினாலென்றால், யூதர்கள் புறமதஸ்தர்களாகிய அஞ்ஞானிகளுடைய வீடுகளுக்குள் பிரவேசிப்பதினாலும் அவர்களோடு சஞ்சரிப்பதினாலும் தங்களை அசுசிப்பட்டவர்களாக எண்ணுவார்கள். ஆகையால் யூதர்கள் நியாயஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்தால் அசுசிப்பட்டுப் பஸ்காபோசனத்தைச் சாப்பிடுகிறதற்குத் தடைப்படுவோம் என்று நினைத்து, வெளியிலேதானே நின்றுவிட்டார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் தங்கள் வந்த காரியம் இன்னது என்று துணைக்குச் செய்தி அனுப்பினார்கள் என்று தோன்றுகின்றது. துணையானவன் அதைத் தோட்ட உடனே, அவர்களை உள்ளே தன்னிடத்திலே நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக வரச்சொல்லிக் கற்பிக்க அநிகாரமுள்ளவனாயிருந்தும், உபசாரத்திற்காகத்தானே அவர்களிடத்திற்கு வெளியிலே வந்தான். ஆனாலும், அவன் யூதர்களுடைய அகநகர குணத்தை நன்றாய் அறிந்திருந்தபடியால் அவன் வெளியே அவர்களிடத்திற்கு வந்தவுடனே நீங்கள் இந்த மனிதன்மேல் என்ன குற்றம் சாற்றுகிறீர்கள் என்று கேட்டான்.* அதற்குப் பிரதான ஆசாரியர்கள் இராயனாவ் தங்கள்மேல் அநிகாரம் செலுத்தும்படி துணையாக வைக்கப்பட்டிருந்த அவனுக்கு இயேசு செய்த குற்றத்தை மரியாதையோடு

* உரோமதேசத்தாருடைய நியாயஸ்தலங்களிலே உட்கொண்டிருப்பவர்களாகிய இருதரத்தாருடைய வழக்குகளையும் தீர விசாரணைபண்ணித் தீர்ப்புச்செய்கிறது வழக்கமும். அதற்கு பவுல் அப்போஸ்தலன்மேல் குற்றம்சாற்றின யூதர்களுக்கு பெண்டா என்னப்பட்டானா சொன்ன மாறுதலும் திருஷ்டாந்தமாய் இருக்கிறது (அப். 25. 16.). அதனால் பிலாத்து யூதர்களால் இயேசுனைமேல் சாற்றப்படும் குற்றங்களைத் தீர விசாரணைசெய்யவும், சிறுவமரத்தில் அறையவும் மகா பெரிய குற்றம் செய்தவர்களுக்கு மாத்திரமே விதித்த தண்டனைபாயிருக்க, அவர்கள் அவருக்கு அப்படிப்பட்ட தண்டனையிடும்படி தங்கள் சங்கத்தில் தீர்ப்புப்பண்ணி, அதைத் திட்டப்படுத்தவேண்டும் என்று தன்னிடத்தில் கேட்டபடியால், தான் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுதலை நிறைவேற்றத்தற்குத் தகுதியான காரணம் இன்னது என்று நன்றாய் அறியவும் வரும்படி, அவர்களை நோக்கி, நீங்கள் இந்த மனிதன்மேல் என்ன குற்றம் சாற்றுகிறீர்கள் என்றான்.

கொல்லி, அவரைச் சிலுவைமரத்தில் அறைவதற்குத் திருந்த காரணத்தைக் காட்டவேண்டியதிருக்க, அவர்கள் யிருந்த இடம் மாப்போடு அவன் குற்றவாளியாகியிருந்தால் அவனை உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கமாட்டோம் என்றார்கள். இப்படி அவர்கள் கொல்லிய மரத்தையும் பிளந்துவெட்டு யிருந்த வெறுப்பை உண்டாக்கியபடியால் அவன் அவர்களை கோக்கி, நீங்களே கொண்டுபோய் உங்கன் நியாயசாஸ்திரத்தின்படிதான் இவனுக்கு நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுங்கள்* என்று, இப்படி அவன் யூதர்களுடைய முரட்டாட்டமுள்ள துர்க்கபாவத்தின் கிறித்தம் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டதும் அன்றி, அவர்களுடைய நியாயசாஸ்திரத்தையும் கிறித்தான். பிலாத்து தங்கள் கருத்துக்கு, இசையாததை அவர்கள் கண்டு அவனுடனே கொண்டனாவது, ஒருவனையும் கொல்லுகிறதற்கு எங்களித்ததில் அதிகாரம் இல்லையே என்றார்கள்.† அப்படியிருக்க, அவர்கள் சிலகாலத்திற்குப் பின்பு ஸ்தேவானைத் தங்கள் சுய அதிகாரத்தினாலேயே கல் எறிந்து கொன்றார்கள். அது எப்படி* என்றால் அவர்கள் அவனைத் தங்களுக்கு இருந்த அதிகாரத்தினாலே நியாயவிகாரணைபண்ணிக் கொலைசெய்யக்கூடாதவர்களாய் இருந்தும் துணிகரத்தினாலே சனங்களைக் கூட்டிச் சலகம் எழுப்பிப் பந்தக்கட்டாயப் பித்தம் பிடித்தவர்களைப்போலப் பலவந்தத்தினாலே அப்படிச் செய்தார்கள்.

மேலும் யூதர்களுடைய நியாய சாஸ்திரத்தில் குற்றமுள்ள

* இத்தால் என்ன விளங்குகிறதென்றால், அக்கார யூதர்கள் தங்கள் பிலாத்தினிடத்தில் அளித்துக்கொடுக்க சாத்திய குற்றங்களை மெய்யோ பொய்யோ என்று சொரிக்கப்பட்டால், தங்கள் செய்த தீர்ப்பைமறுத்திரம் உடம்பிடித்தவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள் என்றும், நியாயவிரோதம் செய்யாமல், எவனுக்கும் ஆங்கிலேத் தீர்ப்புக்கொடுப்பதாற்றாமருக்கு விமர்க்கமாய் இராதிருக்க, அந்தக் கிரேசுதமாய்ச் செய்யும் படி யூதர்கள் ஒரே படியாய் இருக்கிறாற்ப் பிலாத்து கண்டு, நியாயமாய் விசாரணைசெய்யாமல் தீர்ப்புக்கொடுக்கிறது உங்களுக்குள் வழக்கமாய் இருந்தால் நீங்கள் இவனைக் கொண்டுபோய் உங்கன் நியாயசாஸ்திரத்தின்படி இவனுக்குத் தீர்ப்புக்கொடுங்கள் என்று சொன்னான் என்று விளங்குகிறது.

† இந்த விசேஷத்தினால் அக்காலத்தில் யூதர்களுக்கு இராசாவும் சுய துணைத்தன் அதிகாரமும் இல்லை என்றும், அவர்கள் அக்கியரால் ஆளப்பட்டுள்ளபெட்டிருந்தார்கள் என்றும், அக்கிய துணையினாலே அன்றி, அவர்கள் தங்களை எவனையும் கொல்லக்கூட அதிகாரம் இல்லாதவர்களாய் இருந்தார்கள் என்றும் நாம் அறிவித்தற்கு இடமாய் இருக்கிறது.

யனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அல்லால் எறிந்து கொல்லப்படுவதாம். சிலுவை மரத்தில் அறைக்கப்படுவது உரோமரால் கொலைபாதகருக்கு விதித்த தண்டனையுள்ள தண்டனையாய் இருக்கின்றது. கிறிஸ்து இப்படிப்பட்ட தண்டனையுள்ள தண்டனையை யே அடையவேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். ஆகிலும் அவருக்கு அந்தத் தண்டனையை இவ்வதற்கு அவர்களிடத்தில் அதிகாரம் இல்லாதிருந்தபடியால் அவர்கள் பிலாத்துவைக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றும்படி பிரயாசப்பட்டார்கள்* (மத். 20. 19. லூக். 18. 32. யோவா. 12. 32, 33.). யூதர்கள் அவரைப் பிலாத்தினிடத்தில் ஒப்புக்கொடாமல் தாங்களே கல்லால் எறிந்து கொல்லக்கூடியதாயிருக்க, அப்படிச் செய்யாமல் அவரைச் சிலுவை மரத்தில் அறைய விரும்பி, அதைச் செய்யத் தங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாததைக் கண்டு, அவரை அஞ்ஞான நியாயாதிபதியினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தது இதேசொன்ன வசனம் நிறைவேறுவதற்கு ஏதுவாயிருந்தது.

தீய மா வே!

"நீ இழிவுச் சுவைக்கவேண்டியவாவது."

1. இயேசு பாபுட்ட நான் யூதர்களுடைய பஸ்கா பண்டிகை நாளாயிருந்தது. அந்த நாளில் அவர்கள் பஸ்கா போசனத்தைச் சாப்பிட்டவேண்டியிருந்தபடியால், தாங்கள் பிலாத்தினுடைய நியாயஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்தால் அசுசிப்பட்டு அப்போசனத்தைச் சாப்பிடக்கூடாதிருக்கும் என்று நினைத்தார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் தங்கள் உள்ளத்தில் தேவகுமாரனுக்கு விரோதமாய் வைத்திருந்த பகைமையையும் கொலைசெய்யத்தொடங்கியிருந்த சிந்தையையும் அக்காரணத்தினால் அஞ்ஞானமும் உணர்வுமில்லை, அறையாளாலே தாங்கள் உன்னும் புறம்பும் அசுசிப்பட்டவர்கள் என்று நினைக்கவும் இல்லை. இப்படித் தான் மமக்குள்ளும் அகேதீ கிறிஸ்தவர்கள் என்ற பெயரையாதிராம் உடைத்தாயிருப்பதுப்பாறும் என்று நினைத்துத் தங்கள் துர்க்குணத்தை எவ்வளவும் உணராதிருக்கிறார்கள். மேலும் மம்முடைய பஸ்கா ஆடாகிய கிறிஸ்து மம்முடைய பாவங்க

* அந்தக் காரியம் அவர்கள் விரும்பியபடி நடவாமல், தேவ ஆலோசனைப்படி நடந்தது என்றும், இயேசு தமக்கு மரணம்வரும் வகையைக் குறித்துச் சொன்ன வசனம் நிறைவேற்றத்தக்கதாக அவர் அப்படிப்பட்ட தண்டனையை அடைந்தார் என்றும் வேதசான்றிகளின் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஞக்காகத் தம்மத்தாமேயுபயிசித் தம்மக்காக ஒப்புக்கொடுத்த சம்முடைய திருச் சரிசெய்தும், இரத்தத்திற்கும், அடையாளமாக ஸ்தாபித்த புதிய உடன்படிக்கையாகிய பரிசுத்த இராப் போசனத்தை மிகுதியாகவர்கள் எவ்வளவும் எண்ணம் இல்லாமல் அசுத்தமுள்ள இருதயத்தோடும் பாவமுள்ள குணத்தோடும் தகாத நடக்கையோடும் புசித்துக் குடிக்கிறார்கள். சில வேளைகளில் அவர்கள் பரிசுத்த இராப்போசனத்தைப் புசித்துக்குடிக்க இரண்டொரு நாளுக்குமுன்பு தங்கள் பாவவழக்கங்களையும் தோழர்களையும் விட்டு விலகியிருப்பது மெய்யாயிருந்தாலும், அவர்கள் பாவத்திற்கு விலகியிருந்த அவ்விரண்டொரு நாட்கள் அவர்களுக்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள்போல இருக்கிறபடியால், எப்பொழுது அந்த நாட்கள் கழியுமோ என்று யிருந்த ஆவலோடு காத்திருந்து, அவைகள் கழிந்த பின்பு தங்கள் விலக்கியிருந்த பழைய பாவங்களைத் திரும்பச் செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்க்கு இயேசுவோடு நீடிய காலமும் ஐக்கியமாய் இருக்கமாட்டார்கள். தங்கள் அவருக்கு ஒப்பாய்த் தேவபக்தி, நீதி, பரிசுத்தம், முனத்தாழ்மை, நீடிய சாந்தம் முதலிய நற்குணங்களை அவர்களும்படியாய்ப் பிரயாசப்படுவது தங்களால் கூடியது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கிறிஸ்துவிறுடைய ஐக்கியத்தை விட்டு நீங்கிப் பாவமார்க்கத்தில் நடந்து பிரசாசனவளின் கண்ணியில் சிக்கி, தேவதபவையும் இராட்சகரால் சம்பாதிக்கப்பட்ட மோட்ச வாழ்வையும் இழந்துபோகிறார்கள். மாயமுள்ள யூதர்கள் பழைய உடன்படிக்கையாகிய பஸ்காபண்டிகையை ஆசரித்தபோல, எவன் அசுத்தமும் புதுங்காரமுள்ள இருதயத்தோடு தேவ கிருபையையும் அடைவதற்குச் சாத்தியம் இல்லாத புதிய உடன்படிக்கையாகிய பரிசுத்த இராப்போசனத்தைப் புசித்துக் குடிக்கிறானோ அவன் அந்த யூதர்களைப்பார்க்கிலும் அதிகமாய்த் தேவகிருபைக்கு அபாத்திரன் ஆவான்.

2. கிறிஸ்து பொல்லாங்கு செய்தவர் என்று அவருடைய சத்தாருக்கள் அவர்மேல் குற்றம் சாற்றினார்கள். எவன் விசுவாசமுள்ளவனோ அவன் நானே பொல்லாங்குசெய்தவன். நீதியுள்ளவராகிய கிறிஸ்துவோ எனக்காக அப்படிப்பட்டவர் என்று குற்றம் சாற்றப்பட்டார். அவர் அநியாயம் செய்யவேயில்லை. யூதர்கள் அவர்மேல் பிரியாது பண்ணிப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லித் குற்றமுள்ளவர் என்று அவருக்கு மரண ஆக்கிரந்த தீர்ப்புக்கொடுத்த அதைப் பிலாத்து திடப்படுத்தி நிறை

வேற்ற அவனைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆிலும் கிறிஸ்து இப்படி நடத்தப்படுவதற்கு ஏற்றவல்லாதிருந்தும் எனக்காக ஆதற்கு ஏற்றவராகப் பிலாத்துவினிபுத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டுச் சகல பாடுகளையும் பொறுண்டாய்ச் சகித்தபடியால், நான் தேவனுடைய நியாயசனத்திற்கு முன்பாகக் குற்றமற்றவனாயும் கிருபை பெற்றவனாயும் நிற்பேன். அவர் எனக்காகப் பிராவினிடத்தில் பிணைபட்டு என் பாவத்தைச் சமந்தபடியால், அவரே பாவியாகவும் பொல்லாங்கு செய்தவராகவும் எண்ணப் பட்டார் என்று எண்ணி, இப்படி அவன் இனிதான் பொல்லாங்கானதைச் செய்யாதபடிக்கு ஆதற்குத் தன்னைக் காத்து, இப்பிணை பெரிய பொல்லாப்பை நடப்பித்து தேவனுக்கு விரோதமாய் எப்படியும் பாவம் செய்வேன் என்று யோசேப்பைப்போலச் சொல்லுவான். (ஆதி. 39. 9.)

3. இயேசு அடைந்த பாடுகளில் ஒரு அனுபவாவது தேவன் நியமித்திருந்த ஆலோசனைக்கும், அவர்முன் அறிந்ததற்கும், அதிகப்பட்டதும் இல்லை, குறைவுப்பட்டதும் இல்லை (அப். 2. 23.). மேலும் கிறிஸ்து அஞ்ஞானிகளின் கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவதைக்குறித்து அநேகமதம் தம்முடைய சிஷ்டருக்குச் சொல்லியிருந்தார். நமக்குச் சம்பலிக்கும் காரியங்கள் எல்லாம் தேவனுடைய செயலாலன்றி வேறொரு வகையினாலும் சம்பலிக்கமாட்டாது. கர்த்தருடைய சித்தமன்றி வீட்டின்மேல் இருக்கும் ஒரு அடைக்கலான் குருவியாவது நம்முடைய தலையின் மயிரில் ஒன்றாவது தலையிலே விழுவதில்லை. அப்படியிருக்க, நமக்கு உண்டாயிருக்கும் துன்பங்கள் கர்த்தருடைய ஆலோசனையினாலே அல்லாமல் சுயமாய் உண்டாயின என்று நாம் எப்படி நினைக்கலாம்? நாம் கண்பசமுத்திரத்தில் மூழ்க சித்தமானவர் நம்மைத் தம்முடைய திருக்கரங்களினாலே ஏந்தி எடுக்காதிருப்பாரா? நாம் துக்கப்பட்ட பொத்தமானவர் நம்மைச் சூதோஷிப்பிக்கமாட்டாரா? நம்மும் அடிக்கச் சித்தமானவர் திரும்ப அழைத்துக்கொன்னாதிருப்பாரா? நாம் வானினால் அறக்கப்பட்ட சித்தமானவர் நம்முடைய காயங்களைக்கட்டி நம்முள் சுகப்படுத்தாதிருப்பாரா? கர்த்தர் நம்முடைய துன்பங்களை எல்லாம் தம்முடைய கணக்கிலே வைக்கிறார்.* ஆதலால் நமக்கு இடுக்கண் செய்கிறவன் இன்

* நமக்குத் துன்பமும் உபத்திரவமும் உண்டாயிருக்க கர்த்தர் சித்தமாகுல் மனத்தாழ்மையோடும் நம்பிக்கையோடும் நம்மைப்படைத்தவருடைய திருக்கரங்களுக்கு நம்முடைய சரிவுகளையும் ஆத்தாமாக்கையும் ஒப்புக்கொடுக்கக்கடவோம்.

ஞன் என்று அந்த நாம் எந்தமட்டும் சகிக்கவேண்டும் என்றும் அவரே அறிந்திருக்கிறார். புத்தருக்கள் நம்மை நடுச் சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடும் நாம் அதில் அமிழ்ந்திப்போதா தருப்போம். ஆதலால் அவர்களுக்குப் பயப்படாமல், திடமாய் இருக்கக்கூடலாம்.

68. தியானம்.

(உக்கா, 23. 2.)

பிரதான ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும் பிலாத்துவை கோக்கி, “இவன் தன்னை கிறிஸ்து என்னப்பட்ட ராஜா வென்றும், இராயருக்கு வரிகொடுக்கவேண்டியதில்லையென்றும் சொல்லி, ஜனங்களைக் கலகப்படுத்தக்கூடாது என்று அவர் மேல் குற்றஞ்சாட்டத் தொடங்கினார்.”

பிலாத்து யூதர்களுடைய விருப்பத்தின்படி நியாய விசாரணைசெய்யவும் தகுந்த காரணமில்லாது இயேசுவைக் கிணைவைமரத்தில் அறையும்படி ஒப்புக்கொடுக்கவும் சம்மதிக்க வில்லை. அது யூதர்களுக்கு விசனமாய் இருந்தது. தாங்கள் பலத்த பிரியாது சொல்லிக்கொண்டால் தவிர, கிறிஸ்துவுக்குச் செய்ய நினைத்தவைகளில் ஒன்றும் நிறைவேறமாட்டாது என்று அறிந்துகொண்டார்கள். ஆதலால் யூதர்களின் பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் பிலாத்துவுக்குச் சீக்கிரத்தில் இயேசு விடுதலைக்குத் கோபம் உண்டாகப் பிரியாதகன்பண்ணி யார்கள். அவையாவன (1) இவன் சனங்களைக் கலகப்படுத்தி, அவர்கள் இராயருக்கும், அவர்களை அடிகாரம் பெற்றிருக்கும் துணைகளுக்கும் கீழ்ப்படியாதிருக்க அவர்களுக்குப் போதித்தான். நான்களோ இராயருக்கு உண்மையான குடிகளாய் இருக்கிறபடியால் இவன் எங்கெங்கு வந்ததை அனுசரித்தவனாய் இருந்தாலும் இவனிடத்தில் வெறுப்பாய் இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவனை உயிரோடுவைக்கவும் அவர்களுக்கு மனம் இல்லை என்று இவ்விதமாய்த் தங்கள் உள்ளத்தில் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய வஞ்சகத்தை மறைத்துப் பிலாத்து இயேசுவின்மீது கோபமடையவும் அவரைக் கிணைவைமரத்தில் அறையும்படி ஒப்புக் கொடுக்கும் அவர்மேல் குற்றம் சாற்றினார்கள். ஆம் அவர்கள் இப்படி அவர்மேல் சாற்றிய குற்றம் முழுவதும் பொய்யும்

திரியாவாரும் என்பதற்கு அவரைக்குறித்து முதியருக்கும் சரித்திர புத்தகங்களே சாட்சிகளாயிருக்கின்றன. எல்லா மனிதரும் தங்கள் இருதயத்தைத் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவும் அவரிடத்தில் விசுவாசம்வைத்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து தேவபத்திரமாய் நடக்கவும்தக்காய் அவர்களுக்குப் போதித்தாரோ அன்றி, கீழ்ப்படியாமையுக்கும் கலகத்திற்கும் ஏதுவானவைகளைச் செய்யும்படி அவர் ஒருவருக்கும் போதிக்கவில்லை என்று அவைகளால் விளங்குகின்றன. (2) சனங்கள் இராயருக்கு வரிகொடுக்கவேண்டியதில்லையென்று அவர் சொன்னதாக அவர்மேல் குற்றம் சாற்றினார்கள். ஆகிலும் கிறிஸ்து தமக்காகவும் பேதுருவுக்காகவும் வரிகளைக் கொடுக்கும்படி கற் பித்தார் என்று மத்தேயு எழுதி இருக்கிறபடியால், யூதர்கள் அவர்மேல் சாற்றிய குற்றம் பொய்யென்பதற்கு அதுவே சாட்சியாயிருக்கிறதே (மத். 17. 27.). அன்றியும், அவர் உலகத் துறைத்தனம் செப்தவர்களுக்கு விரோதமாய் நடவாமல் கீழ்ப்படிந்திருந்தார் என்றும், அப்படியே மற்றவர்களும் செய்யும்படி அவர்களுக்குப் போதித்தார் என்றும், மத்தேயு என்பவர் மற்றொரு இடத்தில் அதிக திட்டமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது, இராயனுடையதை இராயனுக்குச் செலுத்துங்கள் என்பதாம் (மத். 22. 21.). (3) இவன் தன்னை இராசாவாகிய கிறிஸ்து என்று சொன்னான் என்றார்கள். இயேசுதாமே தேவனுல் வாக்குத்தந்தம்பண்ணப்பட்ட மேசியாவாகிய கிறிஸ்துவென்று தம்முடைய போதகத்திற்குச் செலிக்கொடுத்த சனங்களுக்குச் சொல்லியிருந்தாரெய்ந் தாம் இவ்வுலகத்திற்கு இராசாவென்று ஒருவரோடும் சொல்லவும் இல்லை, அப்படிப்பட்டவராகும்படிக்குப் பிரயாசப்படவும் இல்லை. அவருடைய இராச்சியத்தின் ஆளுகையோ இவ்வுலகத் தன்மைப்பிராமல் பரலோகத்தினுடையதாயிருந்தது. மனிதருடைய ஆதிதமங்களைப் பாடி அந்தகாரத்தினின்றும், பிசாசின் வல்லமையினின்றும், மரணத்தின் பலத்தினின்றும், தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கும், பரலோக இராச்சியத்தினிடத்திற்கும் அழைத்துப்போய்ச் சாப்பதாயிருக்கிறது. மேலும் அவர் இவ்வுலகத்தில் தங்களுக்கு இராச்சியத்தை ஏற்படுத்தவார் என்று எண்ணிய தம்முடைய சிவந்தோ அவர் அநேகம்தரம் கீழ்த்துகொண்டு மனத்தாழ்மையாய் இருக்கும்படிக்குப் புத்தி சொல்லித் தம்முடைய இராச்சியம் இவ்வுலகத்தினுடையதல்ல என்றார். அப்படியிருக்க, இவ்விடத்தில் வஞ்சகர்களாகிய யூதர்கள் அவரைக் கொலைசெய்யவும்படியாக இப்படி

எல்லாம் அவற்றில் பொய்யாய்க் குற்றம்சாற்றினார்கள் என்று பார்க்கிறோம். பிலாத்து அவர்கள் கடைசியாய்க் சொன்ன விசேஷத்தைக்கேட்ட உடனே கிறிஸ்துவின்மேல் திருந்த தோபம் அடைந்து உடனே அவரை கோக்கி, அவ்விசேஷத்தைக் குறித்து விசாரிக்கத் தொடங்கினான். அதைக்குறித்துப் பின்னர்தான் கவனிக்கக்கடவோம்.

ஜே. ந. மாவே!

"நீ இந்நிலை அடைக்கவேண்டியதாவது."

1. யூதர்கள் தாங்கள் தேவனுடைய சனங்களாய் இருந்த படியால், இராயனுக்கு வரிகொடுக்கிறது நியாயம் அல்லவென்று எண்ணினார்கள். அவர்கள் ரோமரிடத்தில் உண்பாயிராமல் அவர்களைப் பகைத்தார்கள். அப்படித் தாங்கள் கெடுகளாய் மனதில் வைத்திருந்த பகையை இயேசுவின்மேல் சாற்றிச் சனங்கள் இராயனுக்கு வரிகொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று இவன் சொன்னான் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட பொய்கள் இக்காலத்திலும் டீர்பாடுள்ள இருதயமுடைய மனிதர்களிடத்தில் வெளிப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவன் செய்ததையும் செய்ய யோசித்திருப்பதையும், விரும்புவதையும் நினைப்பதையுமேயன்றி, மற்றொன்றையும் தன் நாவில் வைத்துப் பேசமாட்டான். ஆதலால் அவன் தன்னைப்போல மற்றவர்களையும் எண்ணித் தன்னிடத்திலுள்ள குற்றங்களை மற்றவர்களுமேலே சொல்லி, அவர்களைக் கறைப்படுத்துகிறான். தன் மார்க்கர் தாங்கள் எதை விரும்பிச் செய்கிறார்களோ அதையே மற்றவர்களும் விரும்பிச் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அன்றியும் ஆட்கள் தங்கள் குற்றத்தையும் தகாத நடக்கைகளையும் மற்றவர்கள் மேலே சாட்டுவதற்கு எவ்வளவும் ஆஞ்சுகிறதில்லை. ஆம் அவர்கள் இப்படிப் பிறர்மேல் பொய்யாய்க் குற்றம்சாற்றி, அவர்களுக்குத் தீங்கு நம்படி பிரயாசப்படுவது மிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது.

2. யூதர்கள் இயேசுவின்மேல் சாற்றின குற்றங்களில் ஒன்றாகிலும் மெய்யாயிருக்கவில்லை. ஒருவன் மற்றவர்களைக் குறித்துச் சொல்லிய நின்றைகளையும், பிரியாதானையும் நாம் விசாரித்தறியும் முன்னே மெய் என்று நம்புவதும், பிறருக்கு நஷ்டம் உண்டாகப் பொய் பேசுவதும் மிகுந்த பாவமாயிருக்கிறது. ஆகிலும் அநேகர் தங்கள் அயலாருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்யைப்பேச எவ்வளவும் மனம்சுசார்க்கள். பிலாத்து கிறிஸ்துவருக்கு விரோதமாய் யூதர்களால் சொல்லப்பட்ட பிரி

பாசையால்
இதனால்
இருக்கிற
பிற்புறம்
யப்படு
ந. தே
வர்கள்
பலரு
களை
மீட்ட
பெயர்

த சாற்றப்பட்ட குற்றங்களையாவது நம்பவேயில்லை. அவன் அநேகம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு நன்மாதிரியான. கிறிஸ்தவர்கள் என்ற பெயரைத் தரித்திருந்தும், களாயிராத அநேகர் பிறரைக்குறித்துப் பொல்லாப்பிப் பொய்யாய்க் குற்றம்சாற்றிக் கலகம் செய்கிறார். அனுடைய பிள்ளைகளோ ப்படிச் செய்கிறதில்லை. அன்றையும் விசாரிக்கும் முன் நம்பவும்மாட்டார்கள். யூதர்களுக்குத் தீமைவரும்படி விரும்பவும்மாட்டார்கள். மற்றவர்களுக்கு எவைகள் செய்யப்படவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ அவைகளையே அவர்களுக்கும் செய்கிறார்.

பிலாத்து இராசாவுக்கும் அல்கீழ் அதிகாரம் பெற்றிருக்கும் மந்திரிகளுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டியதுமன்றி, அவர்களால் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கும் வரிகளை மனப்பூர்வத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் தடையின்றிச் செலுத்தவும் கடனாகளாயிருக்கிறோம் (ரோ. 13. 1.). நாம் அப்படிச்செய்யவேண்டும் என்று தேவனாலும் கிறிஸ்துவிலாலும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோமே. அன்றியும் நாம் நியாயத்தை அடைவதற்கும், எல்லா நஷ்டத்தினின்றும் காக்கப்படுவதற்கும் அது ஏதுவாய் இருக்கிறது. இராசாக்கள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிற அநேக சனங்களின் நன்மையைக்குறித்து இரவும் பகலும் கவலைப்பட்டு அவர்களுக்கு நீதியும் நியாயமும் கிடைக்கும்படி பிரயாசப்படுகிறார்களே. ஆதலால் அவர்கள் தங்களுடைய சகல பிரயாசங்களுக்கும் பிரதிபலனைக் குடிசுளால் அடைய வேண்டும் அல்லவா? மேலும் சத்துரு தேசத்தில்சென்று குடிசுளைக்கெடுத்து அவர்களுடைய உடைமைகளைக் கொள்ளையி டாதபடிக்கும், குடிசுகளில் ஒவ்வொருவனும் தன் வீட்டில் பயமற்றிருந்து இளைப்பாறித் தடையின்றித் தனக்குக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் தொழில்களைச் செய்யும்படிக்கும், வேண்டிய மனிதர்களையும் தகுந்த சேவகர்களையும் மற்றும் உத்தியோகஸ்தர்க ளையும் ஏற்படுத்திச் சம்பளம் கொடுத்து நடத்துவதற்கும், மற்றும் பலவகையான செலவுகள் செய்வதற்கும் மிகுதியான பொருள் வேண்டியிருக்குமே. அவைகளை அவர்கள் முக்கியமாய்க் குடிசுகளிடத்திலேயன்றி, வேறு யாரிடத்திலே சம்பாதிக்கலாம்? ஆதலால் குடிசுகள் இராசாக்களுக்குச் செலுத்தும் வரிமுதலிய பணங்கள் அவர்களுக்கே பிரயோசனம் என்று எண்ணக்கடவோம். இராசா அல்லது அதிகாரிகள் இல்லாத குடிசுகளுக்குள் சமாதானமும் அமைதலும் இராது.

4. கிறிஸ்து மிகவும் வல்லமையுள்ள இராசாவும், சொன்னிருக்கிற என்பது மெய்விசுவாசிகளுக்கு மிகுந்த சந்தோஷம் தருகின்றது. நம்முடைய இராசாவாகிய அவரே மிகுந்த தைக்கொடுக்கின்றவர். நாம் அவருடைய இராச்சியத்திலே சவுக்கை வைப்போம். நாம் அவருக்குப் பணம் கொடுப்போம். நாம் அவருக்குப் படித்து, உண்மையாய் ஊழியம்செய்து, அவரோடு சேர்ந்து இருக்கக்கூடவோம். ஆதலால் அவர் இராசாவென்று சொல்லுவதை நாம் விரும்புகிறோம். ஆதலால் அதுதான் நம்முடைய விசுவாசத்தின் மூலம். இவ்வாறு நம்முடைய விசுவாசத்தின் மூலம் நம்முடைய இராசாதான் என்றும், அவரே நம்முடைய தங்களுக்கு வந்த பற்பல துன்பங்களிலும் இடுக்கண் செய்ய நின்று தங்களைக் காப்பாற்றி இரட்சித்தவர் என்றும் நம்முடைய அறிந்துகொண்டார்கள். இனிப்பு செய்து கொடுக்கிற தங்கள் உள்ளத்தில் ஸ்திரமாய் நம்பியிருக்கிறார்கள்.

ஜெபம்.

கிருபையுள்ள இயேசுவே! தேவரீர் எங்கள் இராசாவும், மேசியாவும், பலத்த இரட்சகரும், எங்களுக்கு நிலையுள்ள பரிசு யத்தை அளிக்கிறவருமாயிருக்கிறீர். நாங்கள் எங்கள் சீவனுள் ளுமட்டும் தேவரீரை இப்படிப்பட்டவராக அறிந்து விசுவாசித்து நிலைத்திருக்கும்படி கிருபைசெய்யும். தேவரீர் எங்களுக்குப் பதிலாகக் குற்றவாளியைப்போல நியாயஸ்தலத்திற்கு முன் குற்றம் சாற்றப்பட்டு நிற்கச் சித்தம் ஆனீரே. ஆ! நாங்கள் தேவரீருடைய அன்புக்கும் கிருபைக்கும் தகுந்தபடி தேவரீரைத் துதித்திடுவது புது வல்லவர்கள் அல்ல. நாங்கள் உமக்கீத் துரோகம்செய்து பிரிந்துபோன தகாத ஊழியக்காரர்களாயிருக்கிறோம். நாங்கள் தேவரீருக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் உமது கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு நடவாமலும் இருந்தோம். எங்கள் இருதயம் இறுமாப்பினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது. கிருபையுள்ள கர்த்தரே! தேவரீர் எங்களுக்கு இரங்கி, எங்கள் இருதயத்தின் பாவஞ்ஞத்தை மாற்றி, உம்முடைய பரிசுத் திரு இரட்சத்திற்குலே அடைபரிசுத்தம் செய்தருளும். நாங்கள் விச்வாசத்தால் உம்மை அண்டிக்கொண்டு உமக்குக் கீழ்ப்படியுமாறு தேவபக்தியோடு சேர்ந்துள்ள நாள் எல்லாம் உமக்கு உண்மையாய் ஊழியம் செய்யவும் கடைசியில் தேவரீருடைய மரணத்தினால் நீத்திய சிவனை அடையவும் எங்களுக்குச் சகாயம்பண்ணும். ஆமென்.

69. தியானம்.

(யோ. 18. 33-38.)

அப்பொழுது பிரபு மறுபடியும் அரமனைக்குள் பிரவேசித்து இயேசுவை அழைத்தது. மறுபடியும் மறுபடியும் மறுபடியும் இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதிபந்தரமாக: நீர் இப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள் அல்லது மற்றவர்கள் என்னை சொல்கிறார்கள்? இப்படி உமக்குச் சொன்னார்களோ என்றார். பிறகு பிரதிபந்தரமாக: நான் யூதனா? உன் ஜனங்களும் பிரதான பீதாரியரும் உன்னை என்னிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். இயேசு பிரதிபந்தரமாக: என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல, என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதானால் நான் யூதரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படாதபடிக்கு என் ஊழியக்காரர் போராடியிருப்பாரா? இப்படியிருக்க என் ராஜ்யம் இவ்விடத்திற்குரியதல்ல என்றார். அப்பொழுது பிலாத்து அவரை கோக்கி: அப்படியானால் நீ ராஜாவா என்றான். இயேசு பிரதிபந்தரமாக: நீர் சொல்லுகிறபடி நான் ராஜாதான்; சத்தியத்தைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்க நான் பிறச்சேன், இறங்காவே இந்த உலகத்தில் வந்தேன்; சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்கிறான் என்றார். அதற்குப் பிலாத்து: சத்தியமாவது என்ன என்றான். மறுபடியும் அவன் யூதர்களிடத்தில் கேளியே வந்து: நான் அமெரிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன்.

வருகமுள்ள யூதர்கள் புறம்பாகக் காட்டிய உண்மையானது பிலாத்து அரமனைக்கினின்று கேளியிலே வந்து, அவர்கள் சொல்லும் வழக்கு வாக்குமூலம் இவைகளைக் கேட்பதற்கு ஏதாவாயிருந்தது. அவன் அவர்களுடைய வாக்குமூலத்தைச் சொல்லித் தனக்கு காட்டப்பட்டவராக ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்த இயேசு அதற்கு ஒன்ன மாறுதலற்ற சொல்வார் என்று கேட்டுக்கொண்டான். மறுபடியும் தன் அரமனைக்குள்ளே

இப்படி பிலாத்து இயேசுவைக்கேட்ட கேளியைப் பற்றிச் சிலர் தங்களில் பகுவீத அர்த்தம்பண்ணிக்கொள்ளுகிறவர்களாய் இருந்தாலும், அதற்கு இயேசுவானவர் சொன்ன மாறுதலற்றதைச் சொல்லும் பொழுது, அவன் அவரைக்குறித்துச் சந்தேகப்பட்டுப்போனால், நீச் சயத்தோடு பேசினான் என்றே விளங்குகிறது.

அவரிடத்திற்குப் போனான். இந்தப்படி, கிறிஸ்துவர்களாகிய நாம் குற்றமற்றவர்களாயிருக்கிறவர்களுடைய காரியங்கள் இன்னவென்று விசாரித்து அவர்கள் மாறுத்தரத்தைக் கேட்டறியும் முன்னே அவர்களைக் குற்றமுள்ளவர்களென்று தீர்க்காதபடிக்கு இவ்விடத்தில் அஞ்சுநாள் துறையாய் பிராத்தனையைச் செய்வதற்கு உவனப்போல நடந்துகொள்ளச் சாத்திரதையாய் இருக்கக்கூடியோம். யூதர்கள் யேசுவின்மேல் சொன்ன பிரியத்தில் இவன் தன்னை இராசாடென்று சொன்னவனென்பது மிகவும் முக்கியமான விசேஷமாயிருந்தபடியால், இவ்வாறு அக்காரியத்தையே குறித்து அவரிடத்தில் விசாரிக்கத் தொடங்கினான். * நீ யூதருடைய இராசனாவென்று கேட்டான். அப்பொழுது இயேசு அவனுக்கு மாறுத்தரமாகச் சொன்னது இதை நீர் உம்மாலேதானே சொல்லுகிறீர் என்றார். இதனால் இவன் குகிறுது என்னவென்றால், யூதர்களுக்கு ஒரு இராசன் பிறந்திருக்கிறான் என்று நீர் நிச்சயமாய் நம்புகிறீர்? நீர் என்னை இவ்விலகத்தன்மையுள்ள இராசனாக என்னினால் இராசனுக்குத் தகுந்த கனத்தையும் மகிமையையும் என்னிடத்தில் காண்கிறீர் என்று வினாவினதும் அன்றி, விவேகமுள்ள அந்த அஞ்சுநாள் துறா இராயருக்குத் துரோகம் செய்வதற்கு ஏற்ற குறிப்பு ஒன்றும் தம்மிடத்தில் இல்லையென்று கண்டு நீதிக்கு விரோதம் செய்யாமல் தம்மைப் பொய்யாய்ச் சூற்றம் சாற்றின சத்தருக்களைத் தண்டிக்கும்படியாயும் பலம் இல்லாததும் தகுந்த காரணங்கள் இல்லாததுமான அவர்களுடைய பிரியத்தை உண்மையென்று ஏற்றுக்கொண்டு தமக்கு ஆதக்கினைக்கு ஏதுவான தீர்ப்புச் செய்யாதிருக்கும்படியாயும் அவனுக்கு நியாயத்தை எடுத்துக் காட்டினார். இப்படிப் பிலாத்து என்பவன் வினாவின சங்கதியைக்குறித்துக் கிறிஸ்து அவனை மறுபடியும் வினாவி அவனுக்கு நியாயத்தை எடுத்துக் காட்டினபொழுது அவன் அவரிடத்தில் பொருமை அடைந்து அசட்டையோடும் இறுமாப்போடும்

* அவன் தன் மனதில் எதை நினைத்து அந்த இராசனைப் பற்றி வினாவினான் என்று தெரியவில்லை. ஆகிலும் அந்த வினாவினுடைய சூட்சுமத்தி என்னவென்றால், மேசியா வருவார் என்று யூதர்கள் அநேக காலங்களாய்க் காத்திருந்த பிலாத்துவுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகிலும் அவன் அவரை நோக்கி, நீ யூதர்களுடைய மேசியாவாகிய இராசனா? நீ கேட்டப்பட்டேம் அடிக்கப்பட்டேம் இருக்கிறதைக் காணும்பொழுது நீ இப்படிப்பட்டவன் என்று நான் நம்புதற்கு இடமில்லையென்று கேட்டே, இப்படி அவரையும் யூதர்களையும் பரிபாசம் பண்ணிப் பேசுகிறென்று தோன்றுகிறது.

அவருக்கு மாறுத்தரமாக நான் யூதனு என்றான். மேலும் அவன் நான் அவரிடத்தில் வினாவின விசேஷத்தைத் தன்னுடைய சொல்லில்லாது நிற்பதை இயேசு அறியும்படியாய் அவன் பின்னும் சொன்னான். உன் தேசத்துச் சனங்களும் பிரதான ஆளாரியர்களும் உன்னை என்னுடையதுக்கு அடங்குகொடுத்தி, நீ நானே இராசன் என்று கொன்னாய் உன்மேல் பிரியாது சொல்லுகிறுந்தே. காரணம் இவ்விலகத்தவர்கள் உன்மேல் இப்படிச் சொல்லுவார்கள் நீ என்ன செய்தாய் என்றான். இதனால் அவன்மேல் சொல்லிய பிரியாது உண்மையோடு அல்லவோ ஒன்று. அவர் உயிர்ப்பிறப்பினாலேயே அறியும்படி விருப்பேருனென்று நினைக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இயேசு யூதர்களுடைய நியாய சங்கடத்திற்கு முன்பாகத் தாமே சேவனுடைய குமாரனென்று அறிவிக்கப்பண்ணினதுபோல் இப்பொழுது ரோமதனாயினுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாகத் தம்மைக்குறித்தும் தம்முடைய இராச்சியத்தைக் குறித்தும் மகிமையான அறிக்கைகள் துறையே இடத்தொடர்பிப்பிலாத்து தம்மைக் கேட்ட முதல் வினாவுக்கு மாறுத்தரமாக நான் இராசன்தான். ஆகிலும் என்னுடைய இராச்சியம் இவ்விலகத்தின் தன்மையுள்ளதா அல்லவோ? இப்படி அவர் தம்மால் இராயருக்காவது அவருடைய இராச்சியத்திற்காவது ஒரு பொல்லாங்கும் கேரிகெடுதலும் என்று பிலாத்துவுக்குத் திடமாய் அறிவித்தார். அன்றியும், அவருடைய இராச்சியம் யூலோகத்தின் அரசர்களுக்கு உரிய இவ்விலக இராச்சியத்தைப்போல இம்மையின் தன்மை உள்ளதல்லவென்று அவனுக்கு ஈடுபிக்கும்படியாக அவர் பின்னும், உன் இராச்சியம் இவ்விலகத்தின் தன்மையுள்ளதானால் நான் யூதனாகியில் அகப்படாதபடிக்கு என் உறுதியுக்காரர் போராட்டம் செய்வார்களே. உன் இராச்சியமோ அப்படிப்பட்டதல்ல என்றார். இராசாக்களிடத்தில் ஈட்டி, சத்தி, தடிமன், விய ஆயுதங்களைப் பிடித்திருக்கும் போர்ச்சேவகர்கள் மிகுதியாய் இருப்பார்கள் அல்லவா? அவர்கள் தங்கள் இராசனுக்கு ஆபத்துவரும்காலத்தில் அவனுக்கு உதவியாயிருந்து அவனுடைய படைகளுக்குத் தங்கள் அல்லகூடியமட்டும் எதிர்த்துச் செய்கும்படி பிரயாசப்படுவார்களே. கிறிஸ்துவோ அப்படிப்பட்ட இராசனுக்கு இருக்கவில்லை; அவருடைய படைகளுரோடே போர் செய்யவும், அவர்கள் கையில் அகப்படாமல் இருக்கும்படி அவரைக் காக்கவும் தக்கவர்கள் அவருக்கு இருக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும், பிலாத்து கிறிஸ்துவசொன்னதின் பொருளை அறியாததினாலோ, அல்லது அதை அறிந்திருந்தும் அவருடைய

எனிய தன்மையையும் அவர் அசட்டைபண்ணப்பட்டிருந்த விதத்தையும் கண்டு பரியாசத்திலுள்ள, மறுபடியும் அவரை வேக்கிரை இராசன் அல்லவர் என்று கேட்டான். அதற்கு நம்முடைய ஆத்தம நேசராயிருக்கிற கிறிஸ்து மறுமலையாக, நீர் தெரவல்லுமிதற்படி நான் இராசன்தான் என்றார். ஆம்! அவர் செய்த அறிக்கை நமக்கு மிகுந்த ஆறுதலைத் தருவதாயிருக்கிறது. மேலும் அவர் தம்முடைய இரட்சிப்பைச் சத்தியத்தாலும் பணத்தினாலும் கட்டிக்கொள்ளாமல், விதருடைய ஆத்தம மாக்கரோ மரணத்தினின்றும் நாகத்தினின்றும் நீக்கி, இரட்சித் திறத்தினாலே இவ்வலகத்திற்கு வந்தபடியால், நான் சத்தியத்தைக்குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கும்படிக்குப் பிறந்திருக்கிறேன் என்றார். இந்த சத்தியமாவது அவருடைய பரிசுத்தவாசனம் அடங்கிய வேத புத்தகமேயாம். இயேசு மனிதர்களைப் பதவிக் கேட்டபின்னும் தேவகிருபைக்கும், மரணத்தினின்றும் சேவனுக்கும், பாவத்தினின்றும் நீதிக்கும், பங்குள்ளவர்களாக்கவும், தேவனிடத்தில் ஏகியப்படுத்தவும், தக்கதாய் சர்வலோகத்தாரின் பாவத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டு சிலுவைமரத்தின்மேல் ஏறித் தம்மைத்தாமே பலியிட்டு பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களை அவர் ஒரே பலியினாலே என்மென்றைக்கும் பூரணமுன்னவர்களாகச் சிறார். ஆதலால் அவர் பின்னும் சொன்னதாவது, சத்தியத்தின் தன்மையுள்ளவன் எவனோ அவன் என்ருச் செவிகொடுக்கிறான் என்றார்.* அப்படியிருக்க, அவன் சத்தியத்தின் தன்மை இன்னதென்று கிறிஸ்துவின் அறிந்துகொள்ளுவதற்குக் காத்திராமல், அதை மிகுந்த அன்புடையவாய் எண்ணி, அவன் லாவீட்டு வெளியிலே கிற்கும் பூதர்களிடத்திற்கும் பிரதான ஆசாரியர்களிடத்திற்கும் சென்று, அவர்களை நோக்கி, நான்

0. * இவ்வகலிலுள் பிலாத்து கிறிஸ்துவருக்கு மரண ஆத்தனைத்தீர்ப்புக் கொடுத்ததற்கு ஏற்ற குற்றத்தை அவரிடத்தில் காணாமல் அவர் உப தேசத்துவத்திற்கும் தேவ சத்தியத்தைக்குறித்தும் கட்டப்பட்டும், கிறிஸ்துக்கப்பட்டும், குற்றம் சாற்றப்பட்டும் இருக்கிறார் என்றுமாதிரி கண்டு கொண்டான். ஆதலால் அவன் அவருக்கு மறுமொழியாகச் சத்தியம் என்ன என்றான். இதைக்குறித்து வேதசாஸ்திரிகள் பலவகையாய்ப் பேசுகிறார்கள். ஆகிலும் முதலாவது, பிலாத்து சொல்லப்பட்ட சத்தியத்தின் தன்மையை அறிபாதவராய் இருந்தபடியினால் இரண்டாவது, உபதேசத்தின் கிறித்தமாக்கவும் சத்தியத்தின் கிறித்தமாய்வும் தான் அவனாம் குற்றமுள்ளவராக தண்டனைக்கு ஏதாவது கதியில்லை என்மென்னின்படியினாலும் அவன் அப்படி வினவியுள்ளான் என்று தோன்றுகிறது.

அவனிடத்தில் நான் இருக்கும் சான்றம் கண்டு, இதைக் குறித்துப் பின்னாலே சொ்சிப்போம். ஆம்! நாம் இவ்விடத் துள்ளுவதற்குமுன் நடக்கையைக்குறித்து கண்ணுச் சிந்திக்கக்கூடவேண்டும். அவர் சத்தியத்தின் தன்மையை அறிய விரும்பினதினால் சத்தியமென்னவென்று விசாரிக்கவில்லை. அப்படி விசாரித்திருப்பினாலும் அதன் விவரத்தை அறியும் முன் உட்புறம் போவாது? அவனைப்போல் நம்மில் எத்தனை பேர் இரட்சிப்பில் சமாதானத்தைக்குறித்து விருப்பமில்லாமல் அதை விசாரியாமலும் கித்தியாமலும் இருக்கிறார்கள்?

ஆத்மாவே!

"நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாவது."

0. இயேசு பிலாத்துவின் முன் நின்று கல்ல அறிக்கை செய்து சாட்சி கொடுத்தார் (1 சீமோ. 6. 14.). அவர் முன்பு யூதர்களின் சந்தித்திருமுன்பாகத் தாம் தேவனுடைய குமாரனென்று அறிக்கைபண்ணினதுபோல் இப்பொழுது பிலாத்துவுக்கு முன்பாகத் தாம் இராசன் என்றும் அறிக்கை பண்ணுகிறார். ஆம்! தேவனுடைய குமாரன் நம்முடைய இராசாவாயிருக்கிறார். ஆகையால் நம்மை எக்காவதிலும் காப்பாற்றிப் பலப்படுத்திக் கிடப்படுத்தித் தம்மிடத்தில் ஏற்றுக் கொள்வாரென்று மனமகிழ்ச்சியோடும் ஆரத்த சந்தோஷத்தோடும் நியானித்துப் பாடக்கூடவேண்டும். அவர் சத்தியத்தை மறுதலியாமல் அறிக்கைபண்ணினதுபோல் நாமும் நம்முடைய விசுவாசத்தைக்குறித்து மற்றவர்கள் முன் அறிக்கைபண்ண ஆயத்தமாயிருக்கக்கூடவேண்டும். நாம் உண்மையென்றறிந்து ஏற்றுக்கொண்டதை மறுதலியாமல் நம்முடைய வார்த்தையினாலும் கிரியையினாலும் அதை அறிக்கையிட்டு முடிவுமட்டும் அதில் உறுதியோடு நிலைத்திருக்கக்கூடவேண்டும். நாம் சன்மார்க்க நடத்தை உன்னவர்களாலும் நம்முடைய இருதயம் உண்மை யுள்ளதாய் இருக்கவேண்டும்.

2. கிறிஸ்து என்னுடைய இராச்சியம் இவ்வுலகத்தின் தன்மையுள்ளதல்ல என்று அறிக்கைபண்ணினதுபோல் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் சுதந்தரம் இவ்வுலகத்திலிலே என்று அறிக்கைபண்ணுகிறார்கள். அறிவுக்குரிய இவ்வுலக தன்மைகள் எல்லாம் அழியாத ஆத்மாவைச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கவும் உலகத்தின் மாயையான பொருள்களெல்லாம் துக்கப்பட்டிருக்கும் ஆத்மாவைக்கு ஆறுதலைத் தரவும்மாட்டாது. ஆகையால் அவர்களுடைய ஆறுதலும் வாழ்வும் சந்தோஷமும்

பொருளும் குடியிருப்பும் இவ்வுலகத்தில்லை. தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகளின் நிலை. சுவாழ்வு, சிந்திப்பும், பொருள், வின்புகழ்ச்சி முதலிய இவ்வுலகத்திற்கு உடைய மையாயிராமல், தேவனிருப்பை, இயேசுவின் இரத்தம் கெட்டுக் கப்படுதலினாலே வரும் நீதி, பாவமன்னிப்பு, பரிசுத்த ஆவியுடைய இரத்தத்தில் வாசம்பண்ணுவதனால் உண்டாயிருக்கும் சமாதானம், சந்தோஷம் முதலிய பலலோகத்திற்கு ஏற்ற மிகமையுள்ள நித்திய பாக்கியமாகவே இருக்கிறது. அவர்களுடைய பொக்கிஷத்தைத் திருடர் கொள்ளையிடக்கூடாது. மேலும் விசுவாசிகளுடைய சுதந்தரம் இவ்வுலகத்தினுடைய தாயிருந்தால் இவ்வுலகத்தோடு அதுவும் அழிந்துபோகும். அது நித்தியமான கறைப்படாத சுதந்தரமானபடியால் பழண்டுகாலங்களில் அவர்களுக்காகக் காப்பாற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்காக பொன்கிரீடங்களுக்கும் நீதியின் வெண்வஸ்திரமும் இயேசுவின் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இராச்சியமும் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. பூமீக்குரிய கூடாரம்போன்ற அவர்களுடைய வீடு இடிந்துபோகும்பொழுது பரமண்டலங்களில் கையால் செய்யப்பட்டிராமல் தேவனால் உண்டாக்கப்பட்ட நித்தியமான வீடாகிய வாசஸ்தலம் அவர்களுக்கு உண்டென்று எழுதியிருக்கிறது (2 கொரி. 5. 1.). மேலும் அவர்களுடைய இருப்பிடமும், பந்தியும், படுக்கையும் பரமண்டலங்களிலே இருக்கிறது (பிலி. 3. 20.). பின்னும் நிலைமையான பட்டணம் அவர்களுக்கு இங்கே யில்லை. மறுலோகத்தில் உள்ளதையே மிகவும் தேடுகிறார்கள் (எபி. 13. 13, 14.). ஆதலால் அவர்கள் கிறிஸ்து உட்கார்த்திருக்கிற இடத்திலுள்ள மேலானவைகளையே தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். (கொலோ. 3. 1.)

3. இயேசு பிலாத்துவுக்கு மறுமொழியாக நான் இராசன் தான் என்றார். ஆம்! மிகவும் உயர்ந்த மகிமையுள்ள நாமத்தை உடையவராயிருக்கிற நம்முடைய சுந்தராகிய இயேசுவின் மூலமாய் நமக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் சிவனும், ஆறுதலும், ஒளியும், கிருபையும், காப்பாற்றதலும், உதவியும், மீட்புமாகிய மிகவும் விலையேறப்பெற்ற திவ்விய வரப்பிரசாதங்களாகிய நிறைந்த நிலையுள்ள பொக்கிஷங்களை வரப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடலோம். பின்னும் இயேசு தம்மைப் பற்றிக்கொண்ட விசுவாசிகளை இராசாக்களும் ஆசாரியர்களுமாகியிருக்கிறோ. ஆகிலும் நாம் அப்படிப்பட்டவர்களாய் இருக்கிறோமோ அல்லது இன்னம்! அடிமையாகிய இருக்கிறோமோ

வென்று நம்மை விசாரிக்கக்கூடலோம். மனிதர்கள் பாவிகளென்றும், பரிசுத்தவான்களென்றும், அடிமைகளென்றும் பிள்ளைகளென்றும் இரண்டு வகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சரித்தரம்மையினால் அல்ல, ஆவியின் தன்மையினாலே அப்படிப்பட்டவர்களுண்டு சொல்லப்படுகிறார்கள். பாவத்திற்கு அடிமையாய் இருக்கிறவர்கள் பிசாசினாலும் உலகத்தாராலும் பொல்லாங்கு செய்யப்படி தூண்டப்பட்டு, எக்காலத்திலும் அமைதலில்லாமல் பாவ இச்சைகளால் நிரம்பி அவைகளை ஒன்றின்பின் ஒன்றுதொழிறவேற்றித் திரிகிறார்கள். ஆகிலும் எவன் பாவவாழ்க்குரிய தன் சரித்தரை ஆளவொட்டாமலும் அதன் இச்சைகளுக்கு இடங்கொடாமலும் கீழ்ப்படியாமலும் இருந்து, அவைகளோடெதிர்த்து போராட்டம் செய்கிறானோ அவனே கிறிஸ்துவின் இராஜகிரீடத்தையடைவான் (ரோ. 6. 12.). இப்படிப்பட்டவனே இயேசுவின் இராசாவும் ஆசாரியனுமாகட்டவன். இவ்வித கிருபையில் நிலையற்றவன் எவனோ அவன் தன் பாவ இச்சைகளுக்கும், உலகத்திற்கும், பிசாசுக்கும் அடிமையாயிருக்கிறான்.

4. பொந்தியுபிலாத்து சத்தியம் என்னவென்று. அநேகர் சத்தியம் இன்னதென்றறிய விரும்புகிறதில்லை. சத்தியத்தினிடத்தில் விருப்பமாய் இருக்கிறவர்கள் உண்டு. அகினிடத்தில் வெறுப்பாயிருந்து அதை நிந்திக்கிறவர்களும் உண்டு. சத்தியத்தினிடத்தில் பிரியமாயிருக்கிறவர்கள் இயேசுவனுடைய சத்திய வார்த்தையை அனுசரித்து, அதைத் தங்களுக்குப் பிசகாத பிரமாணமாக வைத்து, அதற்கு ஏற்றபடி எவ்வளவும் பிசகாமல் நடத்து, உயர்த்தியானாலும், தாழ்த்தியானாலும், உபத்திரவமானாலும், அதைவிட்டுத் தங்களைப் பிரிப்பதற்கு இடம் கொடாதிருக்கிறார்கள் (ரோ. 8. 39.). அப்படியிருக்க, சத்தியத்தை வெறுக்கிறவர்களோ தங்களுடைய அந்தகாரத்தினையே அதட்டப்படாதபடிக்கு ஒளியினிடத்திற்கு வரவே மாட்டார்கள். அவர்கள் சத்தியம் என்ற தீபத்தைத் தங்களுடைய பொய்யான தற்குணமென்ற மூடியினால் மறைக்க விரும்புகிறார்கள். ஒளியும் உகைகளும் இல்லாவிட்டால் பித்தனையைப் பொன் என்று விற்கலாம் அல்லவா? அப்படியே அவர்களும் ஒளியினிடத்திற்கு வாராமல் அந்தகாரத்திலே தரித்துவிட்டு, தங்கள் தற்குணத்தை நற்குணம்போல் தோன்றும்படி செய்யப் பிரயாசப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தை எவ்வளவும் மதிக்கிறதேயில்லை. அவர்கள் விசுவாசம் எது? உபதேசம் எது? சத்தியம் எது? அசத்தியம் எது? எல்லாவேதனும்

களும் ஒன்றுதான் என்று சொல்லி ஒளிக்கும் இருளுக்குமே பேதமில்லை என்று மறுதலிக்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தைச் சன்மார்க்க நடக்கையையும் நினைத்துத் துஷணிக்கிறார்கள். உலகத்திற்கு ஏற்ற மாண்பையைச் சிகேகித்தலும் பயித்தியமாய் நடக்குதலும் பாவம் அல்ல. அப்படியானால் அவைகளை விரும்பவும் செய்யவும்தக்க முயற்சியைத் தேவன் ஏன் எங்களுக்குக் கொடுத்தார். பொய்பேசிப் பாவம் செய்யவேண்டிய அவசரம் இருந்தால் அப்படிச் செய்யாமல் இருக்கலாமா என்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் இடையிலுள்ள பிரமாணத்தை விட்டுப் பிரிந்துபோகிறார்கள். பின்புத்தவருற்றம் செய்யாதிருக்கவும் அப்பொழுதும் நன்மையானதைப் பேசவும், செய்யவும், நாங்கள் செய்வமா? அல்லது தேவ தூதர்களைப் அப்படிக்குறைவின்றி நடக்க, யாராலே ஆகும்? அப்படிச் செய்ய விரும்பின அநேகர் கடைசியில் மோசம்போனாகளே. அவைகளைச் சூழித்து நாங்களும் மோசம்போனாவேன்மோ என்று முரட்டுத்தனமாய்ப் பேசிச் சத்தியத்தையும் தவறையத்தையும் சூழித்து எண்ணியல்லாமல் அவைகளை அசட்டைபண்ணி தேவனுடைய குமாற்றைத் தங்கள் காலினாலே மிதித்துப்போடுகிறார்கள்.

70. தியானம்.

(யோவான், 18, 38. மாற்கு, 15, 3—5.)

“மறுபடியும் அவன் யூதர்களிடத்தில் வெளியே வந்தான். அவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன். பிரதான ஆசாரியர்கள் அவர்மேல் அநேகம் குற்றங்களைச் சாட்டினார்கள். அவரோ மாறுத்தரம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அப்பொழுது பிலாத்து மறுபடியும் அவரை நோக்கி: இதோ, இவர்கள் உன் மேல் எத்தனையோ குற்றங்களைச் சாட்டுகிறார்களே, அதற்கு நீ உத்தரவு ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையா என்று கேட்டான். இயேசுவோ அப்பொழுதும் உத்தரவு ஒன்றும் சொல்லவில்லை; அதினால் பிலாத்து ஆச்சரியப்பட்டான்.”

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு நியாயவிரோதம் செய்யப்பட்டார். பிலாத்து தனக்கு மாறுத்தரமாக இயேசுவானவர் சொல்லும் சங்கதிகளை அவருடைய எதிரிகள் கேளாதிருக்க அவைமாதிரும் நியாய வீட்டிற்குள்ளே தன்னிடத்தில் அழைத்

துவைத்த நீதியின்படி விசாரணைபண்ணினான். அவர் அவனுக்குச் சென்னை மறுமையிலிருந்து அவர் உரோம இராயனுக்கு விசாரணை இராயனியத்தைச் சட்டிக்கொள்ள வந்தவர் அல்லவென்றறிந்துகொண்டு வெளியிலே யூதரிடத்திற்கு வந்துநான் அவனில் ஒரு குற்றமும் காணேன் என்றான். பிரதான ஆசாரியரோ அதைக் கேட்டபொழுது மிகுந்த மனவெறப்படைந்தார்கள். மேலும் தீவிரிடத்தில் குற்றம் ஒன்றுமில்லை என்று பிலாத்து அறிந்தபடியால், அவரை விட்டுவிடுவான் என்றும், அப்படிச் சொன்னால்தான் தாங்கள் எண்ணிய எண்ணங்களுக்கும் பட்ட பிரயாசங்களுக்கும் எல்லாம் அவமாய்ப்போம் என்றும் பயந்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் பிலாத்துவின் புத்தியைக் கலக்கி அவன் மனத்தைத் திருப்பும்படிக்கு இயேசுவின்மேல் பலவகையான குற்றங்களைச் சாற்றத்தொடங்குகிறார்கள். அவர்கள் இப்படி அவருக்கு விசாரணை விசேஷங்களைச் சொல்லி வருகிறபொழுது, கிறிஸ்து தன் மயிரை கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக சத்தம் இடாதிருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியைப் போலத் தமது வாயைத் திறவாதிருந்தார். (ஏசா 53, 7.). தம்முடைய சத்துருக்கள் தமக்கு விசாரணையாகச் சாற்றின குற்றங்களில் ஒன்றுக்காகிலும் அவர் எதிர்த்தரம் சொல்லவேயில்லை. அப்பொழுது பிலாத்து மறுபடியும் அவரை நோக்கி, இதோ, இவர்கள் உனக்கு விசாரணை மிகுந்த சாட்டுகளைச் சொல்லுகிறார்களே. அதற்கு நீ ஒன்றையும் சொல்லுகிறதில்லையா என்று. யூதர்கள் மிகுந்த மூர்க்கத்தோடும் ஒரே பந்துகட்டாயும் இருந்தகொண்டு அவர்மேல் பற்பல விசேஷங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு குற்றம் சாற்றிவருகிறதையும் கிறிஸ்துநாதர் அவர்கள் சாற்றும் குற்றங்களினின்றும் தம்மை நீக்கிக்கொள்ளும்படிக்கு அவைகளுக்கு தகுந்த எதிர்த்தரம் சொல்லவேண்டி மே என்று எவ்வளவும் சிந்தியாமலும் கவலைப்படாமலும் தம்முடைய வாயை மூடிக்கொண்டிருந்ததையும் அவன் கண்டபொழுது, அவன் கிறிஸ்துவின்மேல் பரிதாபப்பட்டு, ஆ! இம்மனிதன் தன் எதிரிகள் தனக்கு விசாரணையாக இவ்வளவு விசேஷங்களைப் பேசியும் ஏன் அவைகளுக்கு எதிர்த்தரம் சொல்லாமல் இருக்கிறானென்று தனக்குள்ளே எண்ணி, அவரை நோக்கி, நீ ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையாவென்று கேட்டான். கிறிஸ்து தமக்காகப் பேசும்படி அவருக்கு தயிரியும் உண்டாக இப்படி அவரைக் கேட்டான். ஆகிலும் இயேசு தம்முடைய குற்றமில்லாமை சத்துருக்களுக்கும் நியாயாதிபதிகளுக்கும் முன் தமக்காக எதிர்த்தரம் பேசுவதாய் இருந்தபடியினாலும், யூதர்களிலும்

அதிகமாய்ப் பிலாந்து தம்முடைய குற்றமில்லாமையையும் பிரிசுத்த நடக்கையையும் தாம் இவ்வுலகத்தில் ஓர் இராச்சியத்தைக் கட்டிக்கொள்ள வந்தவர் அல்லவென்பதையும் சற்று நேரத்திற்குள்ளே நன்றாய் அறிந்துகொண்டபடியினாலும், தற்கால அப்பறம் ஒன்றும் பேசவில்லை. அப்படியிருக்க அவருடைய ஏதிரிகள் மறுபடியும் அதிக மூர்க்கத்தோடும் உரத்த சபதத்தோடும் அவருக்கு விரோதமாய் பல கிந்தைகளைப் பேசி பிலாந்துவை நோக்கி, அவருக்கு குற்றமான தண்டனையும் மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்பும் செய்ய மன்றாடினார்கள். ஒன்றும் பேசாமலும் எல்லா கிந்தைகளையும் பொய்யாய்ச் குற்றம் சாற்றப்படுதலையும் எண்ணாமலும் தம்முடைய வாயை மூடிக்கொண்டு கிந்தனை அவன் கண்டு, அவைகளைக்குறித்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டான்.

ஆதீபாலை!

“ஐ இதினல் கவனிக்கவேண்டியதாவது!”

1. பிலாந்து இயேசுவை நியாயவிசாரணை செய்தபின்பு, நான் அவரில் ஒரு குற்றமும் காணேன் என்றான். ஆம்! அவன் அந்த உறுதியினின்றும் ஒருவராலும் அசைக்கப்படாமல் முடிவுவரைக்கும் இருந்தானான் எத்தனை நன்மையாயிருக்கும்? அவனே சிக்கிரத்தில் யூதர்களுடைய வஞ்சகமான வலை யிலகப்பட்டு இயேசுவுக்கு மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்புக் கொடுத்தானே. இப்படிச் சிலர் ஒரு காரியத்தை நன்மையாய்த் தருகின்றனாலும் கடைசியிலே தீமைமையான கையாய் முடிக்கிறார்கள். சிலர் தாங்கள் அடைந்திருக்கிற ஞான ஒளியைத் தங்களுடைய கெடுத்து அந்தகாரமும் குருட்டாட்டமுமுள்ளவர்கள் ஆகிறார்கள். சிலர் ஆத்தம இரட்சிப்பை அடைவதற்கு எதுவாயிருக்கிற சத்தியத்தை அறிந்தும், அதை அறப்பாய் எண்ணி தங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தி இம்மையிலும் மறுமையிலும் தங்களுக்கு அவ்வற்ற நிற்பாக்கியத்தை வருவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இயேசு குற்றமில்லாமையைக்குறித்து அவருடைய சேஷர்களில் எவனாவது யூதர்களாவது ஆசாரியராவது சாட்சி சொல்லாதிருக்க, அஞ்ஞானியாயிருந்த பொந்தியு பிலாந்து அதைக்குறித்துச் சாட்சிசொன்னான். அச்சப்படி தேவன் நிற்பாக்கியப்படுகிறவர்களுக்காக அந்நியனா எழும்பி, அவர்களால் நன்மை உண்டாகும்படி செய்கிறார். குற்றமற்ற தன்மை சர்வலோகத்திற்கும் ஒளியைக் கொடுக்கும் சூரியனைப் போல் எங்கும் பிரகாசிக்கிறது. கோபத்தினாலும் காமத்தினாலும்

ஆம் நிறைந்த மனிதனுடைய கண்ணுக்குப் பிறகுடைய குற்றமில்லாமைமீதும் உண்மையும் விளங்காது. சரத்தகுணமுள்ளவர்களுக்கு அவைகள் விளங்காமலிராது. குற்றமில்லாமல் தன்புறத்திற்கு எளியவர்களுக்கு இரக்கி உதவி செய்யவும், தங்களுக்குக்காகப் பேசவும் அவர்களுக்கு நீதி செய்யப்படும்படியாய் நம்மால் கூடியமட்டும் பிரயாசப்படவும் கடலோம்.

2. துன்மார்க்கர்கள் இந்நகரவரைக்கும் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு விரோதமாய்ப் பிரியாதுசெய்து முறையிட்டு திரிபுறங்கள். ஸ்திரீயின் வித்திற்கும் சம்பந்தின் வித்திற்கும் உண்டாயிருந்த பகையானது இன்னமும் நீக்கப்பட்டதில்லை. சரீரபவத்தினாலே பிறந்தவன் ஆவியின்படி பிறந்தவனை இன்னமும் துன்பப்படுத்திக்கொண்டே வருகிறான் (கலா. 4. 29.). எவன் உலகத்தாரோடே சேராமலும், அவர்கள் கிரியைகளுக்கு உடந்தைப்படாமலுமிருந்து வலுவாக இச்சையை வெறுத்து இயேசுவின் பின்னே செல்லுகிறானே அவனை உலகமானது பகைத்து நிதித்துத் துன்பப்படுத்தும் என்பதற்குச் சந்தேகம் எவ்வளவுமில்லை. பொன்னானது புடத்தினால் சந்தமாக்கப்படுவதுபோலத் தேவபக்தியுள்ளவனும் உபத்திரவத்தினால் சந்தமாக்கப்படுகிறான். ஆதலால் உபத்திரவப்படுகிறவன் மரணமானாலும், சேவனாலும், தேவனுதர்களுடைய, அதிகாரிகளானாலும், வல்லமைகளாலும், சிகழ்சாரியங்களாலும், வருவ்சாரியங்களாலும், உயர்த்தியானாலும், தாழ்த்தியானாலும், வேறொரு கிருஷ்டியானாலும் நம்மை நம்முடைய கர்த்தாயிருக்கிற கிறித்து இயேசுவில் விளங்கிய தேவனுடைய அன்பை ஸீட்டுப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயமாய் அறிந்திருக்கிறேன் என்று பவுலைப்போல் சொல்லக்கூடவன். (ரோ. 8. 38, 39.)

3. இயேசு தம்முடைய மேல்சத்தருக்கள் பொய்யாய்ச் சாற்றின குற்றங்களில் ஒன்றுக்காகிலும் மாறுத்தரம் சொல்லாமல் மவுனமாயிருந்தார். ஏனென்றால், (1) குற்றமுள்ள பாவிகளாகிய நமக்காக பிணையாளியாயிருந்த அவர் தேவரீதுக்கு முன் குற்றமுள்ளவராய் எண்ணப்பட்டிருந்தபடியால் அவர் தம்முடைய குற்றம் இல்லாமையைக்குறித்து ஒன்றும் பேச மனமில்லாமல் மவுனமாயிருந்தார். நாம் இயேசுவையென நினைப்பதுதேவநியாயாகனத்திற்குமுன் நிற்கலாம்? நமது ஜீவிய காலங்களில் எல்லாம் செய்த சகல பாவங்களுக்காகவும் அவருக்கு என்ன மாறுத்தரம் சொல்லக்கூடும்? நாம் எல்லாரும் பாவிகளாயிருக்க, எப்படி நீதிமாண்களாகலாம்? நமக்கு வரவேண்ட

டிய தேவகோபாங்கிளைக்கு எப்படித் தப்பிவிடாச்செய்ததைக்
லாம்? (2) அவர் முதல்நாள் இரவு முழுவதும் யூதர்களைத் தீர்த்து
சங்கத்திற்குமுன் தமக்காகப் பேசித் தம்முடைய கோக்காக அப்
மையை அறிவித்திருந்தபடியால், மற்படியும் அழைக்கப்பட்ட
பேசுவதற்கு அவசரம் இல்லையென்றெண்ணி அமர்ந்திருந்தார்.
(3) பிலாத்து அவர் கட்டப்பட்டும் காவல் பண்ணப்பட்டும்
இருக்கிற முகாந்தரத்தைத் திட்டமாய் விசாரணைபண்ணுகிற
வனாயிராமல், யூதருடைய தயவு தாட்சணியத்தைத் சேடுகிறவ
னாயிருந்தபடியால் தமக்காக என்னசொன்னாலும் அப்பின் அசற்
குச் செவிகொடுத்து நீதியைச் செய்யமாட்டான் என்றறிந்
திருந்தார். (4) தாம் மனிதர்களை இரட்சிப்பதற்காக இவ்வலகத்
தில் வந்த பாடுபட்டு மரணமடைந்து தேவநீதிக்குத் தீர்ப்பி
செய்யவேண்டியிருந்ததென்றும், அது நிறைவேறும்பொழுட்
பித் தமக்கு யூதர்களால் இந்த அபமானம் வந்ததென்றும் அவர்
சொன்னாலும், பிலாத்து நம்பாமல் நகைப்பான் என்றறிந்து
பேசாமல் இருந்தார். அந்தப்படி பவுல் தமக்காகப் பெஸ்து
தாக்கு முயற்சி பேசி உத்தரம்சொன்னபொழுது அவன் அவ
ரை நகைத்து நித்தித்தான். (5) தீர்க்கதரிசிகளால் தம்மைக்
குறித்த முன் சொல்லப்பட்டிருந்த விசேஷங்கள் நிறைவேறு
வதற்குக் காலம் வந்ததென்று அவர் அறிந்து மவுனமாயிருந்தார்.
இவைகளே அவர் தமக்காகச் சத்தருக்களுக்கு எதிரே மறுத்த
ரம் சொல்லாமலிருந்ததற்குக் காரணங்களாம். அப்படியிருந்த
பி, கிறிஸ்து தேவனுடைய மகிமைக்கும் மனிதருடைய இரட்சிப்
புக்கும் ஏற்றவைகளைக்குறித்துப் பேசவேண்டியிருந்தபொ
ழுது தம்முடைய வாயை மூடிக்கொண்டு மவுனமாயிருந்து
வில்லை.

4. நாம் பொறுமையோடு அமர்ந்திருக்கும் காலத்தில் நமக்கு
நன்மையாக மற்றவர்கள் பேசும்படி தேவனே அவர்களைத்
துண்டிவிடுகிறார். அப்படி இயேசு மவுனமாய் இருந்ததைக்
குறித்து பிலாத்து விசாரணை செய்து, அவரை நோக்கி, இயேசு
கள் உனக்கு விரோதமாக யிருந்த சாட்சிகளைச் சொல்லுகிறார்
களே. அதற்கு நீ ஒன்றையும் சொல்லுகிறதில்லையாவென்று
கேட்டான். நாம் நமக்குத் தேவையாய் இருப்பவைகளைக்
குறித்து ஒன்றும் பேசாமல் யிருக்கும் காலத்தில் அவைகளைக்
குறித்து யோசித்துப் பேசத்தக்க நல்ல சிநேகிதர்களைத் தருந்த
காலத்தில் தேவன் நமக்கு அருளிச்செய்யும்படிக்குச் சித்த
முன்னவாயிருக்கிறார். ஆம்! அந்தந்த மனிதர்கள் நாம் சுகவாழ்
வை அடைவதற்கு அனுசூலமாயிருப்பவைகளைக்குறித்து

லும் நிறைந்து விடுகிறார்களே சொல்லும்படிக்கும் நம்முடைய
யில்லாமை நமக்குத் தந்த அவர்களே நமக்குப் பதிலாக பிரயாசப்
பிக்கருக்குத் தம் தேவன் இடம்பண்ணி, இப்படியே தாம் ஒருக்கா
தன்மையுடைய பிள்ளைகளை மறப்பதில்லை என்றும் தம்மு
டைய கிறிஸ்துவை அவர்களுக்கு அளியாமலிருப்பதில்லை
யென்றும், அவர்கள் நிச்சயம் அடையுமபடி செய்துவருகிறார்.
ஆம்! அவருடைய அன்புக்காகவும் இரக்கத்திற்காகவும் அவ
ருக்கு எக்காலத்திலும் உதி உண்டாவதாக.

71. தியானம்.

(ஆக்கம் 23. 5-7.)

பிரதான ஆசாரியர்கள் சொன்னது “இவன் கலிலேயா
நாடுதொடங்கி இவ்விடம் வரைக்கும் யூதேயாதேசமெங்கும்
உபதேசம்பண்ணி, ஜனங்களைக் கலகப்படுத்துகிறான் என்று
வைராக்கியத்தோடே சொன்னார்கள். கலிலேயா என்பதைப்
பிலாத்து கேட்டபொழுது, இந்த மனுஷன் கலிலேயனா என்று
விசாரித்து, அவர் ஏரோதின் அதிகாரத்துக்குள்ளானவர் என்
றறிந்து, அந்நாட்டினில் எருசலேமில் வந்திருந்த ஏரோதுவி
னிட்டுத்திரு அவரை அனுப்பினான்.”

பிலாத்து இயேசுவினிட்டுத்தில் குற்றயில்லையென்று யூதர்க
ளுக்கு அறிவித்தபொழுது, அவர்கள் தங்கள் யோசனை கெட்
பிப்போகிறதென்று எண்ணிப் பிலாத்துவின் மனதைத் திருப்
பும்படி அதிக மூர்க்கத்தோடும் யிருந்த உக்கிரத்தோடும் அவர்
மேல் பின்னும் குற்றம் சாற்றத் தொடங்கினார்கள். எப்படி
யென்றால், இவன் கலிலேயாநாடுதொடங்கி இவ்விடம்
வரைக்கும் யூதேயாநாடு முழுவதும் உபதேசம்பண்ணிச் சனங்
களை கலக்கப்படுத்துகிறானென்று சொன்னார்கள். முன்னதாக
அவர்கள் அவர்மேல் சாற்றியிருந்தமானது இவன் சன்னை இரா
சாவாகிய கிறிஸ்து என்று சொன்னான் என்பதல்லவா? அப்படி
யிருக்க, பிலாத்து அரைக்குறித்து அவரிடத்தில் விசாரித்தபொ
ழுது, அவர் லவுகீக தன்மையுள்ள இராச்சியத்தைக் கட்டிக்
கொள்ள வராமல் சத்தியத்திற்காகச் சாட்சிகொடுக்க வந்தவர்
என்றும் யூதர்கள் அவர்மேல் சாற்றின குற்றம் பொய்யே என்றும்
அறிந்து, பின்பு அவர்களை நோக்கி, நான் அவரிடத்தில் ஒரு
குற்றமும் காணேனென்று சொன்னான். அதனால் அவர்களு

டைய பிரியாது தள்ளிவிடப்படுவதற்கு ஏதாவது சம்பந்தத்தை யால், அவர்கள் உடனே அவர்மேல் மற்ருேரு ரோத்திரம் சுற்றினார்கள். காமரூனது அலைகளை எழுப்பிக் கலக்காக அப் பல திக்கிலும் இழுத்த சின்ன பின்னப்படுத்துவது உடனே மரங்களை அசைத்து, காய், களி, பூ, இதழ்முதலிய யாவையும் உதிர்ப்பதுபோலும் கிரிஸ்துவம் தம்முடைய சூட்சுமிய போதகத் தினால் எங்கும் கலகம் எழுப்பினார் என்று பாய்யான சங்கதி யைச் சொல்லி சாதித்தார்கள். அவரோடு பூதேயாதேசம் எங் கும் சுற்றித்திரிந்து யாவருக்கும் துணைமசெய்து விட்டார். கர னைக் குணமாக்கினார். அன்றியும், அவர் கலிலேயாநாட்டிற் கும் போய்* அவ்விடத்திலும் அப்படியே செய்தார்.

கலிலேயா நாட்டார் அருளுணிகளாகிய ரோமருடைய துணைத்தனத்திற்குக் கீழடங்காட்டோமென்று அருளுணை கலகம்பண்ணிக்கொண்டு வந்தபடியால், இயேசு அப்படிப் பட்ட கலகக்காரரில் முக்கியமானவர் என்று பிலாத்து கேள் விப்பட்டவுடனே அவருடைய நடக்கையைக்குறித்து அதிக சந்தேகத்தையும் கலக்கத்தையும் அடைந்து வேறொன்றும் விசா ரியாமல் தங்குள் எண்ணத்தின்படி தீர்ப்புச்செய்யவான் என்று அந்த வஞ்சகர்கள் நினைத்து, அப்படிப்பட்ட பொய்யான பிரி யாது சொன்னார்கள். ஆகிலும் அவர்களுடைய நினைவின்படி ஒன்றும் நிறைவேறாமல் முற்றிலும் வேறுவகையாய் நிறைவே றிற்று. எப்படியென்றால் பிலாத்து தங்கள் பட்சமாய்த் திரும் பித் தங்களுடைய மனதிற்படி அவ்வாச் சிலுவைமரத்தில் அறைவதற்கு ஒப்புக்கொடுப்பானென்று அவர்கள் எண்ணி அவனுக்குச் சொன்ன விசேஷமானது அவன் தன்னை அவ்வி ன்ரோணையினின்று நீக்கிக்கொள்வதற்கு ஏதுவாயிருந்தது.* ஆத லால் பிலாத்து கலிலேயாநாடு என்பதைக் கேள்விப்பட்ட பொழுது இயேசு அந்த நாட்டையானே பிறந்த வளர்ந்தவர் என்று நினைத்த பூதர்களை நேடிக்கி, இம்மளிகள் கலிலேயாநா டென்று கேட்டான். அளவிலாத பரிசுத்தராகியும் தேவ குமாரனாயிருக்கிற அவர் கலிலேயா நாட்டைச் சேர்ந்த அவ் ளுர்களில் வாசம்பண்ணியிருந்துர் அவ்வுராருடைய பாவமான வழுக்கங்களுக்கும் அச்சிரமங்களுக்கும் மற்றும் பலவிதமான

* இத்திந்த பெதலகேம் ஊரில் பிறந்த காசரோத்திரில் வளர்ந்து பின்பு கப்பர்க்கும் ஊரில் குடியிருந்தபடியால், பின்பொருள் இவ் விரண்டு ஊர்களும் கலிலேயா நாட்டைச் சேர்ந்தவைகளாய் இருக்கன யென்று நாம் அறிந்தகொள்ளவேண்டியது.

தும் உடன்படாமல் அவைகளுக்கு நீக்கின லும் நிறைவேற்றினார். அவர் ஏரோது இராசரவின் அதிகாரத் தில்லாமை மூலமாகப் பிலாத்து அவர்களால் திட்டமாய் வர்களுக்கு எதிர்ப்பிடிப்பு, அவர் அவரை தங்காட்களில் ஒருச் சண்டில் வந்திருந்த ஏரோதனைடைக்கு அனுப்பினான். அந்த ஏரோது என்வன் அந்திப்பால் வணகிற பட்டப்பெயருடை யவனாயிருந்தான். அவன் கிறிஸ்து பிறந்தகாலத்தில் சிறு பிள்ளைகளைக் கொலைசெய்வித்த ஏரோதின் மகனாயும் யோவான் பாவத்தின் சிரச்சேதம் பண்ணுவதற்கு வலியுடைய கலிலேயா நாட்டின் நான்கு பிரபுகளில் ஒருவனாயிருந்தான்.

ஆத் மர் வே!

“நீ இறந்து கவனிப்பேண்டியதாவது.”

1. பிறனை நினைத்து தூஷணமாய்ப் பேசுகிறவர்கள் எக்கூ றத்திற்கு நிற்கிறார்கள் என்பதற்கு நாம் இங்கே திருஷ்டாந் தாததைக் காண்கிறோம். (1) பிறனை தூசாரியர்கள் தங்கள் இயேசுவர்க்கு விரோதமாய் வைவகளைப் பேசவேண்டும் என்று கிரும்பினார்களோ அவை எல்லாம் எவ்வளவும் மூன்பின் யோ கியாமல் பேசினதுபோல, அநேகர் தங்கள் பிறரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்ட விசேஷங்களைத் திட்டமாய் விசாரித்தறிவ தற்குமுன்னே அவைகளைப் பிரதித்தம்பண்ணிவிடுகிறார்கள். அன்றியும், (2) அநேகர் பிறருக்கு மிகுந்த கஷ்டமும் துன்பமும் உண்டாகும்படிப் பொய்யான விசேஷங்களைப் பேசி அவை களைத் திடப்படுத்துகிற துன்மார்க்கரோடு கூடிக்கொண்டு, அவர்கள் பேசும் பொய்யான விசேஷங்களுக்குத் துணையாகத் தாங்களும் இரண்டொரு விசேஷங்களைச் சேர்த்து இப்படி முத்தின வஞ்சகனையப்பார்க்கிலும் பித்தின வஞ்சகனையைக் கொடிதாக்கப் பிரயாசப்படுகிறார்கள். (3) பிறரைக் கெடுக்கத் தக்க தீய விசேஷங்களைக் கலவி விசேஷங்களைப்போலச் சிறப் பித்துப் பேசுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் இயேசுவின் டைய சத்தருக்களுக்கு ஒப்புநவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகிலும் அவர் அவர்களால் உண்டான துன்பங்களைப் பொறுமை யாய்ச் சகித்ததினால் தம்மைப் பற்றிக்கொள்ளும் விசுவாசிக ளுக்கு நன்மாதிரியைக் காண்பித்தார். பிறருக்கு விரோத மாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லி, அவர்களுக்குப் பலவகையான அபியாயங்களைச் செய்கிறவர்கள் தங்கள் வஞ்சகமான நடக்கைகளையும் மாயமும் கபலும் நிறைந்த மனதையும் மனிதர் கள் அறியாதபடிக்கு அவைகளை மறைத்தாலும் தேவனுக்கு

முன்பாக அவைகளை மறைக்கக்கூடாதென்று நினைக்கக்கூட வர்கள்.

2. உலகத்தார் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய விசுவாசிக ளைக் கலக்காரென்று குற்றம் சாற்றுகிறது வழிபாட்டாயிருக் கிறது. கூட்டம்கூடி வினையாடி மிகுதியாய்வு புசித்துக் குடித்து மற்றய் பலத்த காரியங்களைச் செய்வது அவர்களுக்கு இலக்கையாயும் மோசமாயும் தோன்றாமல் விசுவாசிகள் கூட் டம்கூடி தேவனை கோக்கி துதித்துச் செபம்பண்ணுவது அபி படிப்பட்டதாய்த் தோன்றுகிறது. அதற்கு யூதர்கள் உதாரண வின் போதகத்தைக்குறித்துச் சொல்லிய விசேஷம் இது. இ டாந்தரமாயிருக்கிறது. சுத்தமான இருதயமுள்ளவர்கள் தே வனைத் தரிசிப்பார்கள். ஆகையால் அவர்கள் பாக்கி வான்கள் யிருக்கிறார்கள். அன்றியும் இந்நாள்மட்டும் கலகம் உலகத்த லே அன்றி, அவர்களால் ஒருநாளும் எழுப்பப்பட்டதென்று எவனுக்குள்ளே பரிபூரண அன்புள்ள கிறிஸ்து வாசுபண்ணு கிறாரோ அவன் அப்படிப்பட்ட தகாத காரியங்களைச் செய்ய வேமாட்டான். மேலும் விசுவாசிகள் அநியாயமும் அக்கிரம மும் செய்து வருகிறவர்களுடைய கூட்டத்திற்கும், சரஸ்வதி கூத்துமுதலி தகாத கடக்கைகளுள்ள இடங்களுக்கும் போகாமல், இரவும் பகலும் தேவவசனத்தை வாசித்து, மனத்திலே நல்ல தியானம்செய்து, அமர்ந்திருந்து சமாதானத்தை விரும்பித் தேவனுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் சீழ்ப்படிந்து தங்களுக்குக் சுற்பிக்கப்பட்ட நிலைமையிலே மனத்திப்பதியோடு சீவனம் பண்ணுவதே அவர்களுடைய உள்ளத்தில் முக்கியமான கவலை யாயிருக்கிறது.

3. இவன் கலிலேயா நாடுதொடங்கி, இவ்விடம்வரைக்கும் உபதேசம்பண்ணினானென்ற பிரதான ஆசாரியர்கள் இயேசு வின்மேல் சொன்ன பிரியாது விசுவாசிகளுடைய இருதயத் தில் அவர் இந்நாள்வரைக்குறித்திருந்த உண்மைபுள்ள னுறியியக்காரர்களைக்கொண்டும் தம்முடைய பரிசுத்த லசனத் தைக்கொண்டும், தம்முடைய நிலையக்கொண்டும் போதிக் கிறதைத் திருவ்டாந்தரப்படுத்துவதாய் இருக்கிறபடியால், அவர் கள் மிகுந்த ஆழ்ந்த அடைவதற்கு அது ஏதுவாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் போதனை சிலகாலம் சத்துருக்களால் நிந்திக்கப் பட்டிருந்தாலும் அவருடைய சிங்காசனம் ஆதிகாலம் முதற் கொண்டு உறுதியாய் இருக்கிறபடியால் (சல். 93. 2.), அதை அவர்கள் அறிக்கமுடியாது. வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோ னாலும் தேவனுடைய வசனம் ஒழிந்துபோகாது. ஆம்! அன்

புள்ள சுந்தரே, பேதைகளும் மூடர்களுமாயிருக்கிற அடியார் மனம் திரும்பிச் குணப்படவும் பரிசுத்தத்தில் நிலையாய் அஸ் திபாரப்பட்டிருக்கவும் எங்கள் கண்கள் உம்முடைய திருவச னத்தினு ஒளியினால் பிரகாசிப்பிக்கப்படவும் நாங்கள் புதுப் பலன் அடைந்து கடைசியில் நித்திய சீவனில் ஏற்றக்கொள் ளப்படத்தக்கவர்களாகவும் தேவரீர் எங்களைப் போதித்தருளும்.

4. பிலாத்து கலிலேயாநாடு என்கிறதைக் கேள்விப்பட்ட பௌமது கிறிஸ்து தன்னுடைய நியாய விசாரணையினின்று நீக்கிவிட்டான் என்று மிகவும் சந்தோஷப்பட்டான். அந்தப் பௌமது கிறிஸ்துவனுடைய இராச்சியத்தின் ஆளுகையை உலகத் தாருக்குள்ளே ஸ்திரப்படுத்தி விருத்தசெய்யும்படிக்குத் தேவ னால் யேசுவான அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்கும் மனிதர்களில் அநேகர் தேவ மகிமைக்கும் மனிதருடைய அத்தம இராட்சிப் புக்கும் ஏற்றவைகளைச் செய்யவேண்டியதில் தங்களைத் திருக்கும் வருத்தத்தைப்பற்றிப் பின்வாங்கித் தங்களை கடமை யை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். அவர்கள் நன்மை செய்ய தீட்டிருந்தும் அதைச் செய்யாமல் தீபாஸபடியினு லும், பௌமதுவாய் கனத்தை விரும்பாமல் அலட்டுக்குப் பயந்து தீட்டிடமையை அசட்டைபண்ணிப்படியினாலும், புதிய எரசலேமாகிய பரிசுத்த பட்டணத்திலே பங்கடையா மல் அதற்குப் புறம்பே இருப்பார்கள் (கெரி. 21. 8.). நாம் செய்யத்தக்க நன்மையைச் செய்யாவிருப்பது மிகவும் பாவ மாயிருக்கிறது. நாம் நம்முடைய கடமைகளைச் செய்யாமல் அசட்டையாய் இருந்துவிட்டால் அதைக்குறித்ததே நம் மிடத்தில் விசாரியாமலிரார். மேன்மைபெற்ற துரைகளையும் நியாயாதிபதிகளாயுமிருந்த பிலாத்தவும் ஏரோதும் கிறிஸ்து வினிடத்தில் மானத்திற்கு ஏதுவான குற்றம் ஒன்றும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதில்லை என்பதற்குச் சாட்சிகளாயிருக்கவும் அதினாலே அவருடைய மாசற்ற பரிசுத்த குணமானது பின் னும் அதிக பிரகாசமாய் விளங்கவும்நக்கதாய் அவர் அவர்க ளிருவராலும் நியாயவிசாரணைச் செய்யப்படுமபடி தேவன் சித்த மாயிருந்தார். ஆகிலும் அயிருக்கு ஏரோது என்பவனுடைய அரண்மனையில் செய்யப்பட்ட அநியாயத்திற்குப் பிலாத்து நூரணமாயிருந்தபடியால் அவன் அதினால் வந்த குற்றத்திற்கும் பாவத்திற்கும் சீங்கிணவனென்று நாம் எண்ணக்கூடாது.

5. ஏரோது இராசன் உணர்வுள்ளதும் குணப்படுதலுக்கு ஏற்றதுமான இருதயத்தோடு பஸ்காப்பண்டிகையை ஆசரிக்கும்படிக்கு எருசலேம் பட்டணத்திற்கு வந்திருப்பானாலும்,

நிறிந்துவரு வேறு வஸ்திரம் தரிப்பிக்கவும் நித்தித்துப் பரியாசம்பண்ணவும் துணியுமாட்டானே. அவனைப்போல நமக்குள்ளும் அகேசர் உள்வாங்கில் நல்ல சிந்தனையும் தியானமும் குணப்படுத்தலுக்குறித்துக் கவனமும் பரிசுத்த சடங்கங்களையும் விசுவாசத்தையுக்குறித்து விருப்பமுள்ளவர்களாய் நோயற்றவர்களாய் மந்திரம் பரிசுத்த நாட்களையும் ஆசாரியமால் புறம்பாசுமாதிரியும் சிறப்பாய் உபேந்திச் சந்தேகம் அலங்கரித்து நன்றாய்த் தின்று குடிக்கிறவர்களாய் அவைகளை ஆசரிக்கிறார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய மெய் விசுவாசிகளோ அப்படிச் செய்யாமல் அந்த நாட்களைச் செபத்திற்கும் ஸ்தூபத்திரத்திற்கும் ஏற்ற நாட்களாக மாண்பி, அவைகளில் முக்கியமாய்த் தங்கள் குணப்படுத்தலுக்கும் பரிசுத்தமாகுதலுக்கும் ஏற்றவைகளைக்குறித்துத் தியானப்பண்ணி தேவனைப் புகழ்ந்து நினைத்துக்கொண்டு நித்திய வேளைத் தரும் தேவவசந்தத்தை வாசித்து, அந்நேரம் தங்களுடைய இருதயத்தை மகிழ்ச்சியுக்குக் கிறார்கள்.

ஜெபம்.

எங்கள் தீர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே! தேவரே! அநியாயமுள்ள நியாயாதிபதியின் கையில் அடைந்த நிற்கையும் தன்படும் நாங்கள் பிதாவனுடைய நியாயசனத்திற்குமென்பாசுக்களையும் நித்திய சந்தோஷமும் உடைவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும்படிக்குக் கிருபைசெய்து, எங்கள் உமது நித்திய இராச்சியத்திற் ஏற்றுக்கொள்ளும். ஆமென்.

72. தியானம்.

(ஆக்கா, 23. 8-12.)

“ஏரோது இயேசுவைக்குறித்து அநேக காரியங்களைக் கேள்விப்பட்டிருந்ததினாலும், அவரால் செய்யப்படும் அடையாளத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்ததினாலும், அவரைக் காணும்படி வெகுநாளாய் ஆசைகொண்டிருந்தான். அந்தப்படி அவரைக் கண்டபோது, மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு, அநேக காரியங்களைக்குறித்து அவரிடத்தில் வினாவினான். அவர் மறுமொழியாக அவனுக்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரசகரும் அர்மேல் பிடிவாதமாய்க் குற்றஞ்சாட்டிக்கொண்டே நின்றார்களே அப்பொழுது ஏரோது தன் போர்த்தேவகரோடுகூட அவனை நித்தித்துப் பரியாசம் பண்ணி மினுக்கான வஸ்திரத்தை அவருக்கு உடுத்தி, அவரைத் திரும்பப் பிலாத்துவினிடத்திற்கு அனுப்பினான். முன்னே ஒருவருக்கொருவர் பகைவராயிருந்த பிலாத்துவும் ஏரோதும் அன்றையத்தினம் கிடுகெதிரானார்கள்.”

இயேசு பிலாத்துவின் அரண்மனையினின்றே கட்டப்பட்ட வராகிய மிகுந்த சனக்கட்டத்தால் கட்டப்பட்டவராயும் ஒருசேரம் பட்டணத்தின் தெருவழியே நடத்தப்பட்டு, ஏரோதுவின் அரண்மனையில் அழைத்தபடியே விடப்பட்டார். ஆம்! அன்புள்ள இரட்சகர் நமக்காகத் தமது மிகவுளவாய்த் தாமத்தி, எல்லாச் சனங்களாலும் நித்திக்கப்பட்டவன், வெறுக்கப்பட்டவன், சம்மதிக்கிருந்தது மிகுந்த ஆச்சரியம். இவ்வாறு நடந்த சாந்தமும் மிகுந்த பொறுமையுமுள்ள கர்த்தராகிய அவர், அந்தமிகுந்த மூதல்வான் இரெவெல்லாம் நித்தியாயுள்லாமல் பல வகையான குரூரங்களையும் துன்பங்களையும் சகித்துப் பலம் குன்றி, அளவற்ற இளைப்பையும் சொல்லமுடியாத வேதனைகளையும் சகித்தல் உணர்வு நடக்கச் சக்தியில்லாமலிருந்தும், அவருடைய சத்துருக்கள் அவைகளை எல்லாம் எண்ணாமல் அவரை வல்லமையாய்ப் பிடித்திருந்து அலைக்கொண்டு வினாவாய் நடக்கச்சொல்லிப் பலவந்தம்செய்து, இப்படித் தங்கள் முனதுக்கு இஷ்டமான தீர்மானையெல்லாம் அவருக்குச் செய்திருப்பார்களென்பதற்கு எவ்வளவும் சந்தேகப்படுவோரடியில்லை. இயேசு அற்புதங்களைச் செய்கிறவர் என்றும், மிகவும் வல்லமையுள்ள போதகரென்றும், ஏரோது கேள்விப்பட்டிருந்தபடியால், அவன் அவரைக் காணும்படிக்கு மிகவும் விரும்பினான். ஆகிலும் அவன் அவருடைய கிருபையுள்ள வாக்கையும் திருப்போதகத்தையும் கேட்கவேண்டும் என்று இராமல் அவரால் செய்யப்படும் அற்புதங்களையே காணவேண்டுமென்றிருந்தான். ஆதலால் அவன் அவரைக் கண்டபொழுது, தான் விரும்பியபடிக்கு அவராலே ஒரு அற்புதத்தைப் பார்க்கலாமென்றெண்ணி மிகவும் சந்தோஷப்பட்டதமன்றி, அவர்கட்டப்பட்டவராயும் குற்றம் சாற்றப்பட்டவராயும் தன்னுடைய நியாய விசாரணைக்கு உட்படுவிக்கப்பட்டிருந்தபடியால், தன்னுடைய தாகவினியத்தை விரும்பித் தான் கேட்டபடி எல்லாம் தனக்குத் திரிப்தி உண்டாகும்படிக்குப் பற்பல அற்புதங்களைச் செய்வார் என்று நினைத்து அநேக காரியங்களைக்குறித்து

அவரை வினாவினான். அனுகூலமோ தேவனுடைய மகிமைக்கும் மனிதருடைய இரட்சிப்புக்கும் ஏற்ற வினாக்களாய் தீர்மானம், ஏரோது தன்னுடைய தகை இச்சைகளைத் தீர்ப்பதெய்து கொள்வதற்கேற்ற வினாக்களாய் இருந்தபடியால், அவர் அவனுக்கு மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அன்றியும் அவன் கேட்ட வினாக்கள் ஆறிவினால்தான் மகக்குப் பயன் உண்டாவதில்லையென்று சர்ச்சைவாதிகள் கண்டபடியால் அவர்கள் அவைகளை எழுதிவைக்கவில்லை; இயேசு தம்முடைய பரம பிதாவாகிய தேவனுடைய மகிமைக்கும் பாவுமுள்ள மனிதர்களுடைய இரட்சிப்புக்கும் ஏற்ற விசேஷங்களையும் கிரியையையும் பேசியும் செய்தும் வந்திருக்க, ஏரோது அவரை வினாவினது எல்லாம் அறிவினாக்கு முழுமையும் விரோதமாயிருந்தபடியினால் முத்திகளைப் பன்னிகளுக்குப் போட்டிருக்கலாம். அவனுக்கு மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவன் விரும்பியபடிக்கு ஒரு அற்புதமுடிசெய்யவுமில்லை. தன் நித்திய இரட்சிப்பைப்பற்றித் தவ்வளவும் சிந்தனையில்லாமல் லவுகீக சந்தோஷத்தையும் சிறப்பையும் விரும்புகிற இவ்வுலகத்திற்கு ஏற்ற மனிதர்களுக்குப் பரலோகத்திற்கு உரிய விசேஷங்களைக்குறித்துப் பேசுவதினால் பயன் என்ன?

ஏரோது அவர்கள் சொல்லிய பிரியத்தை எற்றுக்கொள்ளவும் விசாரிக்கவுமில்லை. அவருக்குப் பிரகாசமுள்ள வஸ்திரத்தை உடுத்தி, இப்படிப் பரியதும் பண்ணிப்பின்பு, அவரை நிறுத்தும்படி பலாத்தவிரிடத்திற்கு அனுப்பினான். அந்த நாளிலே முன்னே ஒருவருக்கு ஒருவர் பகைஞராயிருந்த பலாத்தும் ஏரோதும் டேவிதாரார்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் எதினால் பகை உண்டாயிற்றென்றால் சிலகாலத்திற்குமுன்பு ஏரோதின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருந்தார்களேயோ நாட்

* இயேசு ஏரோதினுடைய தயவைப் பெருமல் போனதைப் பிரகாச ஆசாரியர்களும் வேதபாசரும் அறிந்து, தங்கள் எண்ணம் நிறைவேறுவதற்கு நல்ல சமயம் கிடைத்ததென்று பிகவும் சந்தோஷப்பட்டு, அவர் தங்கள் வேதமுடைய பாரம்பரை நியாயங்களையும் செப்துதத் தம்முடைய போதனைகளில் உணங்குகை கலைப்படுத்துகிறவராயிருக்கிறார் என்று அதிக உக்கிரத்தோடு அவர்மேல் பொய்யான குற்றங்களைச்சான்று அதிக உக்கிரத்தோடு அவர்மேல் பொய்யான குற்றங்களையும் இராயருடைய தேசத்தையும் பாக்கும்படி, அவருக்கு மரண ஆக்கிரந்திர்ப்புப் பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

டார்ஸ் சிலர் ஒருசேலும் பட்டணத்திற் பலிசெலுத்த வந்தோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு கலகம் நுழைப்புகிறவர்களாயிருந்தார்கள். அதன் நியதித்தம் பிலாத்து அபிரகளைக் கொண்டு, அவர்களுடைய இரத்தத்தை யூதர்களுடைய பலிகளுடனே கலத்திருந்தான். அதினாலே அவர்கள் இருவருக்கும் பகை உண்டாயிருந்தது (லூக். 13. 1.). அந்தப் பகையைப் பிலாத்து எண்ணாமல், தன்னுடைய நியாயவசாரணைக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட இயேசுவை ஏரோதினால் விசாரணை செய்யப்படும்படி அகவிட்டதற்கு அனுப்பியபொழுது, அவன் தன் மனதுக்குத் தீர்ப்பி உண்டாக பிலாத்து அப்படிச் செய்தான் என்று எண்ணிச் சந்தோஷப்பட்டான்.

ஆத்மாவே

"இதுதான் கவினிக்வேண்டிய உறுதி."

1. எவன் விசுவாசத்தினாலே இயேசுவை நோக்கிப் பாராமலும் அவருக்குச் செலிசொடாமலும் இருக்கிறானோ அவன் அவரிடத்தில் வெறுப்பாயிருக்கிறான். ஏரோது இயேசுவைக் கண்டவுடனே மிகவும் சந்தோஷப்பட்டான். ஆனாலும் அவன் அடைந்த சந்தோஷத்திற்குத் தகுதியான ஆதாரமில்லாதிருந்தபடியால் அது சீக்கிரமாய் மாறிப்போயிற்று. இப்படி நம்பியும் அநேகர் சிலனுள்ள தேவவசனத்திலே அடங்கிய கிருபையுள்ள வாக்குத்தத்தங்களை வாசிக்கும்பொழுதும், தங்களுக்கு இன்னின்ன கன்மை கிடைக்கும்படிக்கு தேவன் கிருபை செய்யவேண்டுமென்று சொல்பண்ணும்பொழுதும், அவர்களை உடனே அடையலாமென்ற நம்பிக்கையினாலே மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். ஆனாலும் அவர்களிடத்தில் தோன்றிய அந்தச் சந்தோஷமானது பரிசுத்தமுன்னதாயிராமல் உலகத்திற்கேற்ற சிந்தையினாலும் சரிசு இச்சைகளுக்குத் தீர்ப்பிசெய்யும்படியான விருப்பத்தினாலும் நிறைந்ததாயிருக்கிறபடியால், அவர்கள் தங்கள் எண்ணியபடி நடக்கவில்லையென்றும் தங்கள் மன்றாடியபடி கிடைக்கவில்லையென்றும் கண்டவுடனே மொறுமொறுத்து சேவ. அன்பில்லாதவர்களாகிச் சேவனுள் தேவவசனத்தை நிச்சித்து அதிர்ச்சிபெய்திருக்கிற கிருபையுள்ள வாக்குத்தத்தங்களைக்குறித்து இவைகள் உண்மையானவைகள் அல்ல. இவைகளின்படி ஒன்றும் நடவாமலிருக்க எப்படி. எங்கள் இவைகளை நம்பலாம் என்றிருக்க. இப்படிப்பட்ட நிற்பாக்கியமுள்ள மனிதர்கள் சோதனைகளால் நிறைந்த இவ்வுலகத்தினின்றும் போகிறமட்டும் சத்தியத்தின்

அறிவை அடையவும் தேவ ஒளியினால் பிரகாசிப்பிக்கப்படவும் பரிசுத்தம் ஆக்கப்பட்டவும் மாட்டார்களே. அப்படியிருக்க தேவனில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உண்மையான சந்தோஷமே தேவ தயவையும் கிருபையையும் இரக்கத்தையும் மகத்தாவதையும் உணர்ந்து பிதாவின்மூலமாய்க் கிறிஸ்துவிலும் கிறிஸ்துவின்மூலமாய் தேவனிலும் அன்பு கூடும்படிக்கு நம்மை எவ்விதிகிறது. இந்த அன்புக்கு இரட்சகர் ஆதாரமாயிருக்கிறபடியால் நம்முடைய விருப்பமும் எண்ணமும் நிறைவேறாமல் போனாலும் நம்மிலுள்ளவர்களுடைய தேவ அன்பும் அசையாமல் உறுதியாயிருக்கும். அவைகள் ஒருக்காலும் குறைவதும் அற்றுப்போவதற்குமே.

2. பெரியோர்கள் சிறந்த செயல்களைச் சிறியோர்கள் காணும் பொழுது தாங்களால் அப்பெரியோர் செய்கிறதற்குத் தாங்களால் எந்தெந்த இயேசுவை நினைத்தபொழுது, அவருக்கு இருந்த அவதூறைய போர்ச்சேவாரும் அவரை நினைத்தார்கள். உயரத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தீபமானது யாவருக்கும் பிரகாசம் கொடுப்பதுபோல் மேன்மையான உத்தியோகங்களைச் செய்கிற பெரியோர்களுடைய நடக்கையானது யாவருக்கும் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறது. அவர்கள் மேன்மைபெற்ற பெரிய மனிதராயிருக்கிறபடியால், மற்றவர்கள் மிகுந்த கவனத்தோடு அவர்களுடைய நடக்கைகளை நோக்கியிருக்கிறார்கள். சன்மரீக் கராயிருக்கும் துறைகள் தங்கள் கல்ல நடக்கைகளினாலே தங்களுக்கு கிழாயிருக்கும் சனங்கள் தேவபத்தியாய் நடக்க அவர்களுக்கு மாதிரியாயிருக்கிறார்கள். அந்தப்படி சேவபத்தியுள்ளவர்களாயிருக்கும் எசமான்களும் வீட்டிற்குத் தலைவர்களும் தங்கள் ஊழியக்காரருக்கும் குடும்பத்தாருக்கும் ஒளியைப்போலிருக்கிறார்கள். விசுவாசமுள்ள தந்தை தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு மாதிரியாயிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இவர்கள் அவர்களுடைய நடக்கைகளையும் வந்தகையையும் கிரியைகளையும் நோக்கி, அவைகளுக்கேற்ப்படி தாங்களும் நடக்கும்படிக்குத் தூண்டப்படுகிறார்கள். மெற்சொல்லிய துறைத்தன அதிகாரம் பெற்றவர்களும் எசமான்களும் வீட்டிற்குத் தலைவர்களும் தந்தை தாய்மார்களுக்கும் துன்மரீக்கராய் இருப்பார்களானால், தங்கள் தகாத நடக்கைகளினாலே மற்றவர்களுக்குக் கண்ணிகளாயிருந்து மிகுதியாகப் பொல்லாங்குக்கும் அநேகர் கெட்டுப்போவதற்கும் காரணமாகிறார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகளோ ஆதிபேர்போல் தங்கள் மேய்ப்பருமாய்த் தங்களுக்கு மார்க்கத்தைக் காட்டிப்போவதற்குமாயிருக்கிற இயேசுவின்

காலங்களையே அன்றி, ஓநாயாகிய பிரசானவனின் காலங்களைத் தொடர்ந்து போகாமலிருக்கிறார்கள். ஓர் குற்றம் செய்வதற்குக் காரணமானவன் எவனோ அவனுடைய கழுத்தில் எந்திரக் கல்லைக் கட்டி அவனைச் சுருத்திரத்திற்குள்ளே அமிழ்த்தினால் அவனுக்கு கலமாயிருக்கும். அதிகாரமும் மேன்மையும் பெற்றிருக்கும் மனிதர்கள் தங்கள் பாவமான நடக்கையினால் சிறியோர்களுக்குத் துன்மாதிரியாயிருக்கக்கூடாது. தேவன் ஒருவரே; அவரால் மனிதர்களுக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் வேதமும் ஒன்றதான். ஆகையால் எல்லா மனிதருக்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நிர்வாதிபதியும் கியாயப்பிரமாணமும் அவர்களுக்குக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனையும் பங்கமும் சமளையும் பொதுவாயும் இருக்குமே அன்றி, பட்சபாரணமில்லாது.

3. கிறிஸ்துவின் உறப்புக்களாக எண்ணப்பட்டிருக்கிற விசுவாசிகளுக்கு உலகத்தார் பண்புராயிருந்து, அவர்களுக்கு மிகுதியான பொல்லாங்குகளைச் செய்தவருகிறார்கள். அந்தப்படியே பிலுத்தவும், ஏரோதாம், யூதர்களும், சீக்கிர ஆசாரியர்களும், வேதபாரகரும், இன்னும் மற்றவர்களும் கிறிஸ்துவுக்கும் செய்தார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவியில்லாதவர்களாயும் அன்பற்றவர்களாயுமிருந்தாலும் விசுவாசிகளுக்குத் துன்பங்களை எழுப்பும்படிக்குத், கூட்டம்கூடி உக்கிரமாய்த் தீமை செய்கிறார்கள். இப்படி விசுவாசிகள் இவ்வுலகத்தில் துன்பங்களினி் இருக்கக்கூடாதபடியால், அவர்கள் அவைகள் எல்லாவற்றையும் தங்கள் தலைவராகிய கிறிஸ்துவைப்போலப் பொறமையாய்ச் சங்கிக்கக்கூடார்கள். சற்பத்தின் வித்திலும் ஸ்திரீயின் வித்திற்கும் உண்டாயிருக்கும் விரோதமானது இக்காலத்திலும் நீங்காததாயிருப்பதால், கிறிஸ்துவுக்கும், பிரசானவனுக்கும், கிறிஸ்துவின் மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட விசுவாசிகளுக்கும், இவ்வுலகத்தாருக்கும் எப்பொழுதும் ஒவ்வாமை காணப்படும். எக்காலத்திலும் விரோதம் நீங்குவதில்லை, ஐக்கியம் உண்டாகுவதில்லை. அப்படியிருக்க, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாட்புகையை நீங்கி, யாவரிடத்திலும் அன்பாயிருக்கக்கூடோம், பகையானது இருதயத்திற்கு மிகுந்த கலக்கத்தையும் மனதிற்கு மிகுந்த உபாதியையும் தருவதாயும் செபத்திற்குத் தடையாயும் அன்பர்களின் இராச்சியமாகிய மோட்ச இராச்சியத்திற்கு நம்மைப் புறம்பாக் கச்சக்கராயுமிருப்பதால் நம்மை அதற்கு விலக்கிக் காக்கக்கூடோம். நம்முடைய சீவனுள்ள காலம் எல்லாம் விரோதமா

னது நம்முடைய இரத்யத்திலிருக்கும்படி இடம் கொடாமல் இம்மையில்தானே அது முழுவதும் அற்றுப்போகும்படி பிரயாசப்பட்டவேண்டுமென நினைத்து, மிகுந்த சகிப்புள்ளவர்களையும், ஒருவர் பாரங்களை ஒருவர் சுமக்கிறவர்களையும், அநியாயத்தை மறந்துவிட்டு மன்னிக்கிறவர்களையும், ஒப்புரவாகுகிறவர்களையும், மற்ற எல்லாவற்றிலும் கிறிஸ்து கற்பித்த நமக்கு மாநிரியாக நடத்தபடியே நடக்கிறவர்களையும் இருக்கக்கூடவேண்டும் (மத். 5. 44, 45. லூக். 22. 34.). அக்கினியானது பற்றி வீட்டை அழிக்காதபடிக்கு நாம் அதை அவித்துப்போடுகிறோமே. அப்படியிருக்க பகை என்ற அக்கினியை ஏன் அயிராமல் இருக்கிறோம்? மேலும் முன்னானது காவில் தைத்தால் உடனே அதைப் படுக்கிவிடுகிறோம். அப்படியிருக்க பொறுமையும் கோபமும் என்ற மிகவும் செட்ட முன்னானது அநேக மடிகளால் நம்முடைய இருதயத்தில் தைத்திருக்க இடம் கொடுக்கலாமா? ஆம்! நாம் அப்படிச் செய்யாதபடிக்குச் சாக்ஷிதையாய் இருக்கக்கூடவேண்டும்.

ஜெயம்.

கிருபையுள்ள கர்த்தாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவே! குற்றமும் தாபம் அற்ற தேவ ஆடாமிய தேவரீர் எங்களுக்கு கப்பிதாவினிடத்தில் பிணைப்பட்டதையும், உம்மை மாணத்திற்கு எப்புக்கொடுத்ததையும் நாங்கள் கிந்திக்கும்பொழுதெல்லாம் எங்கள் வாய் கெம்பிரிப்பினாலும், எங்கள் உதகெள் துதியாலும், எங்கள் மனம் மகிழ்ச்சியினாலும் நிறைந்திருக்கும்படி விரும்புகிறோம். எங்கள் இருதயம் தேவரீர் சகித்த உக்கிரமான திருப்பாடுகளை உணரும் உணர்வினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கவும், தேவரீருடைய வசனமானது எங்கள் கால்களுக்குத் தீபமாயும், எங்கள் பாதைகளுக்கு ஒளியாய்மிருக்கவும், நாங்கள் அதை மனத்தாழ்வுபெயராமல் கவனத்தோடும் கேட்டு அதின்படி நடக்கவும் கிருபைசெய்தருளும். நாங்கள் குற்றத்திற்கு நீங்க நீர் குற்றம் செய்தவராகவும், நாங்கள் மகிமையை அடைய நீர் கனவீனமும் கிந்தையும் அடையவும் கித்தமானீர். ஆதலால் நாங்கள் இப்பொழுது தேவரீரால் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டவர்களாயும் அவருடைய பிள்ளைகளாயும் இருக்கிறதமன்றி, தேவரீருடைய பாடுகளாலும் மாணத்தினாலும் சம்பாதித்த நித்திய மோட்சமகிமைக்குச் சத்தாரர்களாய்மிருக்கிறோம். ஆம்! இதற்காகத் தேவரீருக்குச் சதா நித்தியகாலங்களும், துதியும் தோத்திரமும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

73. தியானம்.

(லூக். 23. 13-16.)

“அப்பொழுது பிலாத்து பிரதான ஆசாரியர்களையும் அதி காரிகளையும் ஜனங்களையும் கூடிவரச்செய்து, அவர்களை நோக்கி: ஜனங்களைக் கலகத்துக்குத் தூண்டிவிடுகிறவனாக இந்த மனுஷனை என்னிடத்தில் கொண்டு வந்தீர்கள்; நான் உங்களுக்கு முன்பாக விசாரித்தபோது, இவன்மேல் நீங்கள் சாட்டுகிற குற்றங்களில் ஒன்றையும் நான் இவ்வினிடத்தில் காணவில்லை. உங்களை ஏரோதினிடத்திற்கும் அனுப்பினேன்; அவரும் இவ்வினிடத்தில் குற்றம் காணவில்லை; மரணத்துக்கேதுவாக இவன் ஒன்றும் செய்யவில்லையே! அந்நபடியால் இவனை தண்டித்து, விசேலையாக்குவேன் என்றான்.”

இயேசுமறபடியும் பிலாத்துவினிடத்திற்கு அழைத்துவந்து விடப்பட்டதைக்குறித்து நான் இவ்வினிடத்தில் தியானிக்கக்கூட முடியும். கிறிஸ்துவுக்கு மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்புச் செய்வதற்கு எற்ற குற்றத்தைப் பிலாத்து அவரிடத்தில் காணுகிறந்தும், அவன் தன் மனதுக்கு விரோதமாய் அப்படிப்பட்ட தீர்ப்புச் செய்யவேண்டும் என்று யூதர்களால் மிகுதியாய் அடைபட்ட பொழுது, அவன் தன்னை அதற்கு நீக்கிக்கொள்ளவும் என்றொண்ணி, இயேசுவையும் அவருடைய பகைஞரையும் ஏரோதினிடத்தில் அனுப்பினான். ஏரோதோ அவரை மறபடியும் அவன்விடத்திற்கே அனுப்பிவிடப்பட்டிருக்கே தேவன் இடம் பண்ணினான். இவ்வினிடம் எண்ணத்தைக் கறைவேறவொட்டாமல் அழித்தார். கிறிஸ்துவினிடத்தில் குற்றமில்லையென்று அவன் அறிந்திருந்தும், அவரைப் பகைஞரின் கையினின்று நீக்கி அனுப்பிவிடாமல் மறநெருகுவனுடைய அபிசாரத்திற்கும் நியாய விசாரணைக்கும் முடிபுக்கொடுத்தது மிகவும் அநியாயமாயிருக்கிறது. இப்படி ஒருவிசை அநியாயம் செய்யும்படி உடன்பட்ட அவன், திரும்பத்திரும்ப அதிக அநியாயங்களைச் செய்து மிகுந்த பாவத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டான்.

நாம் இந்தத் தியானத்தில் முக்கியமாய்ப் பிலாத்து கிறிஸ்துவினிடத்தில் குற்றமில்லாமையைக்குறித்து யூதர்களோடு பேசின விசேஷங்களை வாசிக்கிறோம். நாம் இதில் கவனிக்கத்தக்கவைகளாவன. (1) பிலாத்து தன்னிடத்தில் பிரியாதபண்ணி கிறிஸ்துவினை பகைஞராகிய பிரதான ஆசாரியரிடமும், தலைவரி

லும், சனங்களிலும், மிகுதியானவர்கள் முன் அவரில் அன்பா யிருந்தார்கள் என்று அறிந்திருந்தபடியால், அப்படிப்பட்டவர்கள் சிலவேளை அவர் பட்சமாயிருந்து அவருக்காகப் பிசுவார்கள் என்று எண்ணி, அவ்விடத்தில் நின்ற யாவரையும் தன்னிடத்தில் கட்டிவரச்செய்து, அவர்கள் சொல்லிய பிரியாதையும் அதிப்படி முதல் தானும் பின்பு ஏரோதும் செய்த நியாய விசாரணையில் தனக்கு விசிடமாகி இருப்பதையும் அவர்களுக்குத் திட்டமாய் விவரித்தான். (2) அவன் அவர்களுக்குத் தகுந்த முகந்தாங்களைச் சொல்லி கிறிஸ்துவின் குற்றம் இல்லாமையைத் திடப்படுத்தினான். எப்படியென்றால், அவன் அவர்கள் சொன்ன பிரியாதைக்குறித்து இயேசுவினிடத்தில் விசாரித்தபொழுது, அவர்கள் சொல்லியபடி அவர் படைகளைச் சேர்ந்து இராயருக்கு விரோதராய் யுத்தம்பண்ணி, அவருடைய சேசங்களை பராக்ரமத்தினால் பிடித்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்பட்டவர் அல்லவென்றும்; சனங்கள் இராயருடைய அதிகாரத்தை எதிர்த்து அவருக்கு விரிகொடாபடிக்கு அவர் அவர்களைப் போதித்தவர் அல்லவென்றும் அறிந்துகொண்டதும் அன்றி, அவன் அவரை ஏரோதினிடத்தில் அனுப்பியுள்ள பொழுது அவனாலும் அவர் குற்றமுள்ளவர் தண்டனைக்குப் பாத்திரரென்று தீர்ப்புச் செய்யப்படாமல், குற்றம் இல்லாதவரென்றே நினங்கும்பொருட்டுப் பிரகாசமான வஸ்திதம் உதித்துவிக்கப்பட்டவராய் அனுப்பப்பட்டிருந்தாரென்றும் கண்டிருந்தான். அதலால் அவன் அவருடைய சத்துருக்களை நோக்கி, நீங்கள் இந்த மனிதன் சனங்களைக் கலகப்படுத்திவருவென்று சொல்லி இவனை என்னிடத்தில் கொண்டுவந்தீர்கள். அந்தப்படி நான் உங்களுக்கு முன்பாக இவனைச் சேர்த்தபொழுது நீங்கள் இவன்மேல் சாற்றின குற்றங்களில் ஒன்றையும் நான் இவனிடத்தில் கண்டதில்லை. பின்பு உங்களை ஏரோதினிடத்திற்கு அனுப்பினேன்: அவருடைய இடத்தில் குற்றம் கண்டதில்லையென்று சொல்லி, இப்படி கிறிஸ்துவின் குற்றமில்லாமையைத் திடப்படுத்தினான். ஆகிலும் அவன் யூதர்களுடைய தாக்ஷினியத்தை விரும்பினதினால் குற்றமில்லாதவரைக் குற்றமுள்ளவர் என்று சொல்லி, அவருடைய திரு இரத்தத்தை அநியாயமாய்ச் சிந்தும்படி அவருக்கு மாண ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகுந்த துணிவோடு தன்னைக் கேட்டுக்கொண்டவர்களை நியாயமானபடி தண்டித்து, உடனே தன் நியாயஸ்தலத்திலிருந்து துரத்திவிடவேண்டியிருந்தும் அப்படிச் செய்யாது இருந்தான். (3) மேலும்

பிலாத்து அவர்களுடைய மனதுக்குத் திரிப்தி உண்டாகக் கிறிஸ்துவைத் தண்டித்து விடுவோர்க்கலாமென்று எண்ணி, அவருக்கு மிகுந்த அநியாயஞ்செய்தான். நீதியாய் நடப்பவர்களுக்குத் தகுந்த பலனும் தன்மார்க்கருக்கோ தண்டனையும் கிடைக்கவும் குடிகளிடத்தில் கல்லொழுக்கமும் யோக்கியமும் உண்டாக்கவும் தக்கதாய்ப் பராமரித்து யாவருக்கும் பேதமில்லாமல் நீதிசெய்யும்படிக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த அவன் தன் மனது அநிய வஞ்சகருக்குச் சந்தோஷமாகக் குற்றமில்லாதவரைத் தண்டிக்கலாம் என்று துணிந்தது மிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. இப்படிப் பிலாத்து யூதருடைய உக்கிரத்தைத் தணிக்கவும், இயேசுவானவர் இனி சனங்களுக்குப் போதியாபபடிக்கு அவரைத் தடைப்படுத்தவும், அவரைத் தண்டித்து விடுவதே நன்மையென்று எண்ணினான். அன்றியும் அப்படிச் செய்து அவரைக் கொல்லுதற்குச் சமமான கொடிய பாவம் அது என்று நினைத்தான். அதலால் இவன் மாணத்திற்கு ஏது செய்ததொன்றும் செய்யாதவாயிருக்கிறபடியால், நான் இவனைத் தண்டித்து விடுவோமென்று என்னான். மிகுந்த அநியாயஞ்செய்த ஒருவனை வீரரின் அடிப்பது நியாயமாய் போமதுளைத்தனத்தாருடைய வழக்கமாயிருந்தது. ஆகிலும் தேவசகனாமாய் மனிதரை நன்னெறியில் திருப்பும்படி எவ்விடத்திற்கும் போய்ப் போதகம்பண்ணி, யாவருக்கும் நன்மை செய்துவந்த வல்லமையுள்ள தீர்க்கதரிசியுமாயிருந்த கிறிஸ்து யாதொரு அநியாயமும் செய்யாதவராயிருக்க அவரைத் தண்டித்து அவமானம் செய்வது அவரைக் கொல்வதிலும் அதிக பாவமாயிருக்கிறதே. ஆகிலும் பிலாத்து என்பவன் இப்படிப்பட்ட அவமானத்தை இயேசுவுக்குச் செய்யும்படி சாத்தானிய பிசாசுனவன் அவனைத் தூண்டிவிட்டான். அப்படி இருந்தாலும் கிறிஸ்துநாதர் அந்தத் தண்டனையைமாத்திரம் அடைந்து விடுதல் யாங்கப்படுவதினாலே அவர் குற்றமற்றவராய் உலகத்தாரிடம் பாடுகளின் நீமித்தம் சேவ சியமப்படி பாடுபட்டாரென்றதைத் தீர்த்த விரோதம் பேசுவதற்கு இடமிருந்தபடியால் அவன் பிலாத்துவின் வஞ்சகமுள்ள யோசனையை அபத்தமாக்கினார்.

ஆத்மீய உலகம்!

இவ்விதம் சுவணிக்கவேண்டியதாவது."

1. கிறிஸ்துவானவர் பாடுபட்டு மரணமடைந்த காலத்திலே பத்துமுறை குற்றமில்லாதவர் என்று வெளியரங்கமாய் அறிக்க

கை பண்ணப்பட்டார். மூர்த்தி அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாஸ்காரியோத்து வந்து, குற்றமில்லாதவரை நான் காட்டிக் கொடுத்ததினால் எனக்குப் பாவமவந்தது என்றான். பின்பு பிலாத்து உந்துதலும் நான் இவனில் ஒரு குற்றமும் காணவில்லையென்று யூதர்களோடு சொன்னான். அன்றியும் அவனுடைய மனைவி அவரைத் தரிமான் என்று சொல்லி, அவரைக்குறித்து ஒன்றும் செய்யாதிருப்பிரகவென்று தன் புருஷனுக்குச் செய்தியனுப்பினாள். மேலும், ஏரோது அவருக்குப் பிரகாசமான வஸ்திரத்தை உடுத்துவிய்த்தினால் அவர் குற்றஞ்செய்தவரல்லவென்று தெரிவித்தான். பின்பு அவரோடு கூடச் சிலுவை மரத்தில் அறையப்பட்ட கள்ளர்களில் ஒருவன் அவரைத் தூஷணித்தபொழுது, மற்றவன் அவனை நோக்கி, நாம் நம்முடைய நடக்கைகளுக்குத் தக்கதாக இந்த ஆக்கினையை நியாயமாய் அடைகிறோம். இவரோ தகாதது ஒன்றையும் நடப்பீர்வில்லையென்று சொல்லி, அவனைக் கடிந்துகொண்டான். அன்றாமலும் அவருடைய சிலுவைமரத்தின் அருகே காவலில்லாத போர்த்தேவகரின் தலைவனும் மெய்யாய் இந்த மனிதன் தேவகுமாரனாயிருந்தான் என்றான். கடைசியிலே நீண்டதிலும் பூமியிலும் உண்டான பல விசேஷித்த அற்புதங்களும், கண்மலைகள் பிளந்து, கல்லறைகள் திறந்து, தேவாலயத்தின் திசைச் சிலையானது இரண்டாகக் கிழிந்ததும், இயேசு தேவசகலையும், மாசும் குற்றமும் அற்ற தேவ ஆடாயும் பாடுபட்டு மரணம் அடைந்தார் என்று உலகத்தாருக்கு உறுதிப்படுத்தும் அடையாளங்களாயிருந்தன. இவைகள் கிறிஸ்துவின் குற்றமில்லாமைக்குச் சாட்சிகளாயும் குருட்டுத்தன்மையுள்ள யூதர்கள் அவர் மேல் சாற்றின குற்றங்களைப் பொய்யென்று சூபகாரப்படுத்து பவைகளாயுமிருந்தன. இப்படி நீதியுள்ள கர்த்தர் அரியாய் திருநிலை அக்கிரமத்தினாலும் கெட்ட பாபிகளாகிய நமக்காக இவைகளையெல்லாம் சகித்தாலும், அவருடைய பரிசுத்த தன்மையும், மாசற்ற குணமும், மாறுபாடும், வஞ்சகமுமுள்ள மனிதர்களால் ஒருக்காலும் அழிக்கப்படவில்லை.

2. ஒருதரம் நன்மார்க்கத்தைவிட்டு நீதிநிலை பின்பு அதிக மோசமுள்ள மார்க்கத்தில் செல்லவேண்டி, மாறுபடி அதனின்றி திரும்புவது இலேசல்ல. அவ்விதமாய் பிலாத்து யூதருடைய உக்கிரத்தை அமர்த்தக் குற்றமில்லாத கிறிஸ்துவை வாரினால் அடிப்பித்த விசேஷமாகக் கலாம் என்றெண்ணி, இப்படி இலேசாய் நீதியின் மார்க்கத்தைவிட்டு நீங்கினான். அதினால் அவன் மிகுந்த மோசத்திலும் அநியாயத்திலும் அகப்பட்ட

முன்விட்ட நீதியின் மார்க்கத்தை மறுப்படியும் கண்டுபிடியாமற்போனான். நம்மில் அநேகர் பொல்லாப்பானதைச் செய்தும், அதிலும் மோசமில்லை என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகிலும் கடைசியிலே தாங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்ட மோசமான கண்ணியினின்றும் தப்பிப்போகக்கூடாமல் மிகுந்த அபாயங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இவர்களோ சாவது அநியாயம் காட்டின அன்பை விட்டு தேவனால் தங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட மராதவைகளைத் தங்கள் மனதில்படி துணிவாய்ச் செய்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் பிலாத்துவைப்போலத் தேவனையும் நீதியின் மார்க்கத்தையும் விட்டு விலகித் தங்கள் வஞ்சகமுள்ள இருதயத்தினால் வஞ்சிக்கப்பட்டுத் தீமையை நன்மையென்று நினைத்து அதைச் செய்கிறவர்களாயிருக்கிறபடியால், கடைசியில் கெடுதியடைவார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதனிடம் நாம் எப்பொழுதும் நம்மைக்குறித்து மிகுந்த விழிப்பு மிகுந்து நம்முடைய இருதயத்தைச் சோதித்து “வேதனை உண்டாக்கும் வழி என்னில் உண்டோ என்று பார்த்து என்னை நித்திய வழியிலே நடத்தும்” என்று தாவீதைப்போலக் கருத்தால் தேவனை நோக்கி மனநிலைக்கடவோம். நாம் இப்படியும் அப்படியும் சாயாமல் சிவனுக்குச் செல்லும் நெருக்கமான பாதையிலே நேராய் நடப்பதற்கு விசுவாசிகளேபோலம் விடிவெள்ளியுமாய்ப் பிரகாசம்பொருள்களாய் தீபமுளாயிருக்கிற சக்திய வேதத்தையே இரவும் பகலும் கருத்தாய் நோக்கியிருக்கக்கடவோம்.

3. மிகவும் அற்பமாய்த்தோன்றும் அநியாயத்தையும் செய்யத்தகாதது. ஆகிலும் அநேகர் பாவத்திற்கு பெரிய பாவம் என்றும், இலேசான பாவம் என்றும் பேர்களைத்தத் தங்கள் இயைகளுக்குச்சேற்றபடி அவ்விரண்டில் ஒன்றைச் செய்யலாமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆம்! இது மிகுந்த மோசத்திற்கு ஏதுவாயிருக்கிறது. பாவமான செய்கைகளில் எதை இலேசானது என்று சொல்லலாம்? திருநிலை மிகவும் இலக்சையான செய்கையானால், பொய்யிபசதலும் அப்படிப்பட்டதல்லவா? குடித்தல் தகாத செய்கையானால், விபசாரம் பண்ணுதல் புகழத்தக்கதா? பிறரை அடிப்பது நியாயம் அல்லவென்றால், அவனை வைவது நியாயமா? சூதாட்டி பாவமானால், வீணாய்க் காலத்தைப் போக்குவதும் அலைத்து திரிவதும் பாவம் அல்லவா? பிறன்மேல் பின்புறணி பேசுவது நன்மை அல்லவென்றால், அவனுடைய வாழ்வைக்குறித்து எரிப்பாயிருப்பது நன்மையா? அல்லவோ. அப்படியிருக்க, பிலாத்து குற்றமில்லாத

கிறிஸ்துவுக்கு மரண ஆக்கினை இடுவது மிகவும் அநியாயமென்று எண்ணினான். ஆகிலும் அவரைக் குற்றத்தில்லாமல் தண்டிப்பது அநியாயமென்று எண்ணவில்லை. ஆம்! நாம் அவனைப்போல மோசம்போகாமல் இருக்கக்கடவோம்.

4. போதகர்களை நிர்த்தித்துக் கணவீனம் செய்வது அவர்களைக் கொல்வதாயிருக்கிறது. அப்படிப் பிலாத்தா கிறிஸ்துவுக்கு மரண ஆக்கினையிடாமல் அவரை வாரினால் அடிப்பித்த விதேலையாக்குவது நன்மை என்று எண்ணினாலும், அவருக்கு மிகுந்த நிர்த்தையும் கணவீனமும் உண்டாவதற்கும், அவருடைய திருப்போதனை யாவராலும் அங்கிகரிக்கப்படாதிருப்பதற்கும் ஏதாவாயிருந்தபடியால் மதியின்மான அவனுடைய எண்ணம் மிகுந்த தீமையையே உண்டாக்குவதாயிருந்தது. அந்தப்படி இக்காலத்திலும் அநேகர் தங்கள் போதகர்களை மிகவும் இலச்சையாயும், பகிரங்கமாயும் நிர்த்தித்து, அவர்கள் மனதுக்கு மிகுந்த விசனத்தையும் சபையில் கலகத்தையும் உண்டாக்குகிறார்கள். இதினால் மிகுதியானவர்கள் கெடுதி அடைகிறார்கள். எப்படியென்றால் பைக்குத் தலைவனாயிருக்கும் போதகனுடைய நன்னடக்கையை அறிந்த பத்தப்பேர் அவனில் அன்பாயிருந்தாலும், சம்பதுபேர் அவனை நிர்த்தித்துப் பகைப்பதினால் அநேகர் போதகனைக்குறித்துக் கலக்கம் அடையவும் சபையில் மிகுந்த தீங்கு உண்டாகவும் இடமிருக்கும். அல்லவா! கிறிஸ்துவினுடைய சீஷர்களாகிய அப்போஸ்தலர்கள் பலவித துன்பங்களையும் அடிகளையும் மரண ஆக்கினைகளையும் அடைந்திருந்தும், அவர்கள் அவைகளைக் கிறிஸ்துவின் நிமித்தமே அடைந்தார்களென்று எல்லாச் சனங்களும் அறிந்திருந்தபடியால், ஒருவரும் அவர்கள் நடக்கைகளைக்குறித்துக் கலக்கமும் சந்தேகமும் அடையாதிருந்தார்கள். ஆதலால் இரட்சிக்கப்படுகிற பேர்கள் தினம்தோறும் கர்த்தருடைய சபையோடே சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

74. தியானம்.

(அக்கா, 23. 17—19.)

“பண்டுகைதோறும் அவர்களுக்கு ஒருவனை அவன் விடுதலையாக்குவது அவசியமாயிருந்தபடியால் அப்படிச் சொன்னான். ஜனங்கெல்லாரும் அதைக் கேட்டு: இவனை அசத்

தும், பரபரிசை எங்களுக்கு விடுதலையாக்கும் என்று சத்தமிட்டுக் கேட்டார்கள். அந்தப் பரபரிசென்பவன் நகரத்தில் நடந்த ஒரு கலகத்தினிமித்தமும் கொலைபாதகத்தினிமித்தமும் காவலிலே வைக்கப்பட்டிருந்தான்.”

பிலாத்தா இயேசுவை யூதர்கைகளினின்று விடுதலையாக்க வேண்டுமென்று பிரயத்தனம் செய்தாலும் இயேசுவனால் தனக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்த உத்தியோக மேண்டபக்கேற்றபடி அதிகாரத்திதச் செலுத்தாமல் மனிதருடைய இஷ்டத்தை விரும்பினபடியால் கேர் வழியை விட்டுப் பக்கமாய் விலகும் படி துண்டிவிடப்பட்டான். ஆதலால் முன் நான் அவனைத் தண்டித்து விடுதலையாக்குவேன் என்று சொன்னவன் பின்பு அவருக்கு மரண ஆக்கினை இடம்படி தீர்ப்புக்கொடுக்கத் துணிந்தான். எப்படியென்றால், அவன் காவல் பண்ணப்பட்டிருக்கும் குற்றவாளிகளில் ஒருவனை யூதர்களுக்காக விடுதலையாக்குகிறது பண்டுகைதோறும் வழக்கமாயிருந்தபடியால், அக்காலத்தில் குற்றம் சாற்றப்பட்டிருந்த கிறிஸ்துவை வாரினால் அடித்தபின்பு, அவரை அர்த்தப்படி அவர்களுக்காக விடுதலையாக்கலாம் என்று எண்ணி, அப்படிச் சொன்னான். ஆகிலும் அவனுடைய எண்ணம் நிறைவேறும்படிக்கு யூதர்கள் இடம் கொடாற்படியால் அவன் முன்னிலும் அதிக அநியாயம் செய்யும்படி ஏவப்பட்டான். பண்டுகைதோறும் சிறையிலிருப்பவர்களில் ஒருவனை விடுதலையாக்குகிறது வழக்கமாயிருந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே.* அதின் விபரம் என்னவென்றால், யூதர்கள் வருஷத்தில் மூன்று பண்டுகைகளை ஆசரிப்பார்கள். அவைகளில் பஸ்காப் பண்டிகையே முக்கியமானது. ஏனென்றால், இஸ்ரவேல் சனங்கள் அடிமைகளாயும் மிகுதியான உபத்திரவங்களுக்கு உள்ளானவர்களாயும், எகிப்து தேசத்திலிருந்தார்கள் என்றும், பின்பு அநினின்று தேவனுடைய வல்லமையுள்ள கரத்தால் விடுதலையாக்கப்பட்டார்கள் என்றும், அவர்களும் அவர்களுக்குப் பின் அவர்களின் பிள்ளைகளும் பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளாகிய யாவரும் எக்காலத்தி

* இச்ச வழக்கத்தைக்குறித்து இன்னவின்னவிதமாக ஏற்பட்டது என்று யாவரும் அறியவேண்டியதிருக்கிறது. என்னவெனில், கடைசிக்காலத்திலிருந்த யூதச்சனங்களுக்குள்ளே தங்கள் முன்னோர்கள் அடைந்த விடுதலைக்கு அடையாளமாக அப்படிச் செய்கிறது வழக்கமாயிருந்தது என்று, ரோம தளையாகிய பிலாத்துவினுலேயே அந்த வழக்கம் முக்கியமாக உண்டாயின என்றும், சில சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

278

74. நியாயம்.

லும் நினைத்துக்கொள்ளும்படியாக அந்தப் பண்டனை வரும் தோறும் அவர்களால் ஆசரிக்கப்படவேண்டுமென்று விரும்புகின்ற கட்டளையிட்டிருந்தார். ஆசலில் அது அவர்களுக்காகிய மானதாயிருந்தது. இப்படியாக அந்தப் பண்டனையிலே கடன்பாவத்துக்காக காவல் பண்ணப்பட்டவர்களை ஆசலிலே விடுதலைபண்ணினார்கள். அப்படியிருந்ததைக் கடைசியில் யூதச்சனங்களுக்கொலபாதகமாயும் சலாதிக்காரராகவும் இன்னம் மற்றும்விதமான துன்மார்க்கமாயும் முந்தின் வழக்கமாய் விடுதலைசெய்து வந்தார்கள். ஆதலால் நன்மைக்கு ஏதுவாகச் செய்யப்பட்ட இந்த விடுதலை, தீமைக்கு ஏதுவாகவும் எவன் மனிதனுடைய இரத்தத்தைச் சிந்துகிறானோ அவனுடைய இரத்தம் மனிதனால் சிந்தப்பட்டகடவது என்று தேவன் அருளிச் செய்த வேததற்பனைக்கு விரோதமாகவும் செய்யப்பட்டது (ஆதி. 9. 6.). பரபாஸ் கொலபாதகமாயும் அக்காலத்திலே ரோம இராயருக்குக் கீழ்ப்படிய மனமில்லாமல் தேவனுக்கே அன்றி, மற்றொருவருக்கும் கீழ்ப்படியவேண்டியதில்லையென்று சொல்லி, அநேகரைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இராயருக்கு விரோதமாய்க் கலகம் எழுப்பித் தோஷத்தில் மிகுந்த அநியாயமும் கொலையும் செய்ததினியித்தம் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தபடியால், அப்படிப்பட்டவனை யூதர்கள் விடுதலையாக்க வேண்டுமென்று கேட்கமாட்டார்கள்; இயேசுவின்வரோ அவனைப்போலக் குற்றமுள்ளவர் அல்லாதபடியால், அவனையே விடுதலையாக்கச்சொல்லிக் கேட்பார்களென்றும், இப்படித் தன் எண்ணம் வாய்க்குமென்றும் பிலாத்து நினைத்தான். ஆகிலும் அவன் யூதர்களை நோக்கி, இவன் மரணத்திற்கு ஏதுவான ஒன்றும் செய்யாதவனாயிருக்கிறபடியால், இவனைத் தள்ளிவிட்டு விடுதலையாக்குவேன் என்று சொன்னவனானே அவரின் அவன் எண்ணத்திற்கு முழுவதும் விரோதமாய் இவனை ஆக்கிக் கொண்டுப்படுத்தி பரபாச எங்களுக்குக்காக விடுதலையாக்க வேண்டுமென்று கூக்குரலிட்டார்கள்.

ஆத்மார்த்தம்

"இதிலால் கவனிக்கவேண்டியதாவது"

1. தகாத வழக்கங்களை விலக்கவேண்டும். பிலாத்து யூதர்களுக்காகக் காவல்பண்ணப்பட்ட ஒருவனை விடுதலைபண்ண வேண்டியிருந்த வழக்கத்தைப்பற்றி அநியாயம் செய்யத்தானித்தான். நாமோ தேவவசனத்தினால் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி

தேவனுடைய துதித்து ஞானப்பாட்டுக்களைப் பாடி பரிசுத்தத்தியானஞ் செய்பதும் பண்ணி யாவரிலும் அன்பாய் இருக்கக் கட்டிப்பதி இப்படி அடங்கித் நம்முடைய துறப்பாவத்தை இந்தப் புரியாசல்களினாலே அடக்கவேண்டும். அன்றியும், தேவச்செய்தவழக்கங்களுக்கு ஏற்றபடி நம்மை நியாயத்திராமல் நம்முடைய பரிசுத்த வசனத்திற்கு ஏற்றபடியே நம்மை நியாயத்திப்பார். ஆகையால் உலகத்தாரின் வழக்கங்களுக்கும் பாவமான செய்கைகளுக்கும் விலகி பாம்புக்குப் பயப்படுவதுபோல அவைகளுக்குப் பயந்து ஒடக்கூடவோம்.

2. நாம் தேவனால் புதியநாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்கவேண்டும் (வெளி. 3. 12.). பரபாஸ் அந்தப் புதிய நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டவனாயிராமல் கொலபாதகன் கலகக்காரன் முதலிய நிந்தையும் அவலச்சனமுமாற நாமங்கள் தரிப்பிக்கப்பட்டவனாயிருந்தான். அன்றியும், அநேகர் மற்றவர்களால் மிகவும் நல்லவர்கள் என்றெண்ணப்பட்டு நற்சீர்த்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகிலும், அவர்கள் தேவனால் புதிய நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டவர்களாய் இராவிட்டால், அவர்கள் அடைந்த நற்சீர்த்தியினால் என்ன பிரயோசனம்? நம்முடைய நிருதயம் கேட்டதாயிருக்க, நாம் புறத்தில் நல்லவர்களாய் இருந்தாலும், உலகத்தாரை வஞ்சித்தாலும் இருதயத்தைச் சோதித்து அறிகிறவராகிய தேவனை வஞ்சிக்கக்கூடாது. ஆதலால் நாம் தேவனுக்குமுன்பாக மறுபடியும் பிறந்தவர்களாயும் பரிசுத்தராயும் பிரியமானவர்களாயும் நடந்துகொள்ளக்கூடவோம். அப்பொழுது பெறுகிறவனையன்றி, வேறொருவனும் அறிந்திராதவிருக்கிற புதியநாமத்தை நாம் கர்த்தரால் பெற்றுக் கொள்ளுவோம்.

3. நம்முடைய வழக்கங்கள் பாவமுள்ளவைகளாயிருந்தால் அவைகளை வெறுக்கக்கூடவோம். பாவம்செய்தவன் எப்பொழுதும் பாவம்செய்யலாமா? ஒரு நாள் குணப்படாதவன் மறுநாளாவது குணப்படவேண்டுமே. இவ்வருஷத்தில் துஷ்டமாய் இருக்கிறவன் வருகிற வருஷத்தில் நல்லவனாகும்படி பிரயாசப்படவேண்டியதில்லையா வேண்டாமென்று யாட்சொல்லக்கூடும்? ஆதலால் இயசுகவானவரைப்போல நாமும் ஞானத்தையும், வயதையும், தேவனிடத்திலும் மனிதரிடத்திலும் தயையையும், கற்பையும், தேவபக்தியையும், மனத்தாழ்மையையும் அடைந்துகொள்ளச் சாக்கிரதையுள்ளவர்களாய் இருக்கக்கூடவோம். நமக்கு வழக்கமாயிருக்கும் தீமைகளை எப்பொழுதும் செய்வதனால் நாம் கேட்ட தேவவசனத்தின் போதகங்களும்

தேவன் நமக்களித்த கிருபைகளும் நம்மில் வீணாகிவிடக்கூடாது என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆகவே அவன் பாவத்திற்கு ஏதுவான தன்னிழைப் பழைய செயல்களினின்றும் நீங்கிப் புதிதான சீமையுள்ளவனாய் நடப்பிலேயே கிருபை அவனை பாக்கியவான். அவன் கிறிஸ்துவுக்குள் புது கிருபையுடையதாக இருக்கிறான். பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின. சகலத்தையும் புதிதாய்ந்தே (2 கொரி. 5. 17.) ஆசலால் அப்படிப்பட்டவன் தன்னைப் பாவமான சீரிலிருந்து கிருபையுள்ள சீருக்கு அழைத்த தேவனுக்குத் தோத்திரம் செலுத்தி மிகுந்த ஆறுதலை அடைந்திருக்கிறான்.

75. தியானம்

(மத்தேயு, 27. 17, 18.)

“பொருளமையினாலே அவரை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள் என்று பிலாத்து அறிந்து, அவர்கள் கூடியிருக்கையில், அவர்களை நோக்கி: எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலையாக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறீர்கள்? பரபாசையோ? கிறிஸ்து என்பதைப்போகிற இயேசுவையோ? என்று கேட்டான்.”

இவ்விடத்தில் அளவில்லாத பரிசுத்தமும் நீதியுமுள்ள கர்த்தராயிருக்கிற இயேசு மிகவும் அசுத்தமுள்ள பாவியாகக் கொலைபாதகனாயும் இருந்த பரபாஸ் என்பவனோடு சமூகப்பட்டுப் பட்டாரென்று பார்க்கிறோம். பிலாத்து காவல் பண்ணப்பட்டவர்களில் எவனைச் சனங்கள் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்களோ அவனை விடுதலைபண்ணுகிறது பண்டிதர்களோடும் வழக்காயிருந்தது. ஆசலால் பிலாத்து வழக்கத்தின்படி தங்களுக்குச் செய்யவேண்டும் என்று சனங்கள் கூப்பிட்டுக் கேட்டுக்கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். அப்பொழுது பிலாத்து பட்டணத்திலே நடந்த ஒரு கலகத்திற்காகவும் கொலைபாதகத்திற்காகவும் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த கொலைபாதகனுடைய பரபாசையும் கிறிஸ்துவாகிய இயேசுவையும் குறித்துக் கூடியிருந்த சனங்களை நோக்கி, இவர்களில் எவனை நான் உங்களுக்காக விடுதலையாக்க விரும்புகிறீர்களென்று கேட்டான்.* ஆகிலும் பிலாத்து

* பிலாத்து பிரதான ஆசாரியரும் சனத்தின் தலைவரும் கிறிஸ்துவராகிய மிகவும் பகைத்திருந்தாலும் சனங்களில் மிகுதியானவர்கள் அவரில்

அப்படிச் செய்ததனால் மிகுந்த அநியாயம் செய்தானென்று நாம் கண்டு அறியவேண்டியது. அதாவது, அவன்தான் நியாயபுத்தியாயிருக்க, தான் பிரதான வேண்டிய தீர்ப்பைப் பிரயாத் பண்ணிக்கொண்டவர்களை சொல்லும்படியாய்ச் கேட்டுக்கொண்டான். அன்றியும், அவன் மாணத்தற்கு ஏதுவானதொன்றும் செய்யாத பரிசுத்தமுள்ள இயேசுவையாவராலும் அச்சுறுத்தாரனையும், கொலைபாதகனாகவும் குற்றம் பட்டிருந்த பரபாஸ் என்பவனோடு நிர்த்தப்பண்ணினதினால் அவர் அவ்வெழுத சம்மானவராக எண்ணப்படும்படி செய்தான். சர்ப்படியிருந்தாலும் பிலாத்து நினைத்தபடி இயேசு சனங்களுக்குக் கேட்டுக்கொண்டதில்லாத விடுதலையாக்கப்பட்டிருப்பாராதல், அப்பொழுது அவர் குற்றமில்லாதவராயிருந்த இயேசுவை, சனங்களுடைய கையில் விடுதலையாக்கப்பட்டார் என்று சொல்லப்படுவதற்கு ஏதுவாயிருந்தது. ஆசலால் அவன் எண்ணம் நிறைவேறும்படி தேவன் இடம் கொடுக்கவில்லை. இப்படி அவர் அவனுடைய சகர வஞ்சகமுள்ள யோசனைகளை அழித்தபொழுது அவன் தன்னைத்தானே வஞ்சித்ததைக் கண்டு, மிகுந்த கலக்கத்தையும் விசைத்தையும் கொண்டிருந்தும், பின்பு முன்னிலும் அபிசமாய் அநியாயம் செய்யும்படி துண்டப்பட்டான்.

ஆத்மாவே!

“இதனால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. தாய் மனிதருடைய இஷ்டத்தைத் தேடுவதினாலே மிகுந்த தீமையைச் செய்ய வலப்படுகிறோம். இப்படிப் பிலாத்து கீழ்க்கிடப்பட்டான் என்று பார்க்கிறோம். இயேசுவினிடத்திற் குற்றமில்லையென்று அவன் கண்டவுடனே நியாயமான படி அவரை விடுதலையாக்கவேண்டியிருந்தும், அப்படிச் செய்யாமல், சனங்களுடைய இஷ்டத்தை விரும்பி, அநியாயமாய்த் தன் மனமறிய குற்றமில்லாதவரைத் தண்டித்து அவமானம் செய்ய நினைத்தான். அறினால் அவன் கடைசியிலே யாவராலும் நித்திக்கப்பட்டுத்தக்கபூரிசும் பெரிதான தீங்கைச் செய்

அன்புக்கிடுந்தார்கள் என்று அவன் அறிந்திருந்தபடியால், அவர்கள் கலகப்பண்ணினாலும், என்னாலும், கொலைபாதகனுமானவனைத் தன் வீத குற்றமில்லாதவராகிய கிறிஸ்துவையே விடுதலையாக்கக் கொல்லிக் கேட்பார்களென்று மிகவும் உறுதியாய் எண்ணி அவர்களை அப்படிச் கேட்டானென்று தோன்றுகிறது.

தான். தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களோ மயிதிருடைய இஷ்டத்தை விரும்பமாட்டார்கள். அவர்கள் யாருக்கும் அஞ்சாமல் நியாயமானதைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் இவ்வுலகத்திற்கேற்ற சிந்தையுள்ள மனிதர்களில் அன்பாயிராமல் இயேசுவில் அன்பாயிருந்து அதிளித்தும் தங்களுக்கு உபத்திரவமும் துன்பமும் வருமென்று அறிந்தாலும், அதைக்குறித்துப் பயம் அடையாதிருக்கிறார்கள். தேவதயவும் அன்புமே எல்லாவற்றிலும் முக்கியமாயிருக்கின்றன. மனிதர்கள் தங்களுக்கு இஷ்டமானதை நீனைக்கவும் பேசவும் செய்யும் விரும்புகிறார்கள். தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருப்பதை விரும்புகிறவனே பாக்கியவான். அவனுடைய நடக்கைகள் இவ்வுலகத்தாருக்குப் பிரியமானவைகளல்ல. ஒருவனும் தேவனுடைய அன்பையும், உலகத்தாருடைய தயவையும் பெறும் படி நினைக்கக்கூடாது. நாமோ தேவனுடைய அன்பை இழந்தபோகாதபடிக்கு மிகுந்த கவனமாயும் எச்சரிக்கையாயும் இருக்கக்கூடலாம்.

2. பிலாத்து யூதர்களை நோக்கி, இவர்களில் எவனை நான் உங்களுக்காக விடுதலையாக்க விரும்புகிறீர்கள் என்று கேட்டானே. அப்படிப்போல் நாம் நம்முடைய மாமிசத்தையும் இரத்தத்தையும் நோக்கி, அவைகளுக்குப் பிரியமானவைகள் என்னவென்று விசாரியாதிருக்கக்கூடலாம். ஏனென்றால், அவைகள் நாம் இயேசுவில் அன்புகூர்ந்து, சன்மார்க்கமும் தேவபக்தியுமாய் நடக்கிறதற்கு மிகவும் விரோதம் செய்கின்றன. ஆதலால் விசுவாசிகள் அவைகளுக்கு இடம்கொடாமல் அவைகளோடு போராட்டம்செய்து, கிறிஸ்து இயேசுவின்மேல் வைகலாம் செயித்துக் கீழ்ப்படுத்துகிறார்கள். நம்முடைய சாவமானது தேவனை அசட்டைபண்ணி, அசத்த இச்சைகளிலும் தகாத நினைவுகளினாலும் நிரம்பியிருக்கின்றது. மேலும் சென்ம் சபாவத்தின்படியான மனிதன் தேவனுடைய ஆவீசு குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான் (1 கொரி. 2. 14.). நித்தியமான நன்மைகளை அடையும்படிக்கு நம்முடைய மாமிசமும் இரத்தமும் பிரயாசப்படுகிறதில்லை. இப்படியிருக்க, ஒருவன் அவைகளுக்கு பிற்பாடி பின்பானால், அவன் பரிசுற்றமாளுதல், தன்னை வெறுத்தல், தாழ்மை, சகிப்பு மூலிய நற்குணங்களை அடையும்படி விரும்பவும் கவலைப்படவுமமாட்டான். நாம் தேவனிடத்தில் வைக்கும் அன்பினால் இவ்வுலக இச்சைகளையும் மாமிச இச்சைகளையும் அடக்கிக் கீழ்ப்படுத்தக்கூடலாம்.

3. பொறுமையானது எல்லாப்பாவங்களிலும் மிகவும் இலச்சைகூட்ட பாவமாயிருக்கிறது. பிலாத்து அஞ்ஞானியாயும் அந்நியதேசத்தாலும் இருந்தாலும், பிரதான ஆசாரியர் தலைவர்முன்னான யூதசனங்கள் இயேசுவைப் பொறுமையினாலே ஒப்புக்கொடுத்தார்கள் என்றும், அவர்கள் ஒரு காரணமுமில்லாமல் அவர்மேல் பொய்யாய்க் குற்றம்சாற்றினார்கள் என்றும் அறிந்துகொண்டான். குடி, விபசாரமூலிய பாவங்களான அநேகர் மிகுந்த இன்பத்தோடு செய்கிறார்கள். ஆகிலும் பொறுமை அடைந்திருக்கிறவனோ பித்துக்கொண்டனையோலப் போலத் திரிந்து மற்றவர்களுடைய சுகவாழ்வைத் துத்துக்கமும் விசனமும் அடைந்திருக்கிறான். அவன் மனதுக்கு அமைதலும் இன்பமும் இல்லை. அவன் தன் சிந்தனைகளினாலே தன் மனதை மிகவும் உபாதிக்கிறான். கோபமும் பெருமையும் உடையவன் சீக்கிரத்தில் அறியப்படுவான். ஆனால் பொறுமையுள்ளவனோ தன் வஞ்சகமான துறகுணத்தை உள்ளத்தில் மறைத்துவைத்துச் சிறப்பான நல்லமொழிகளைப் புறத்தில் பேசுவான். பொறுமையானது பிறரில் அன்புகூரச் செய்யாது. அதற்கு எதிராக நாம் நம்மைப்போலப் பிறரில் அன்பாயிருப்போமானால், அப்பொழுது தேவனால் அவர்களுக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் நன்மையை நமக்கே செய்ததாக எண்ணிக்கொண்டு, சந்தோஷப்படுகிறவர்களோடு சந்தோஷப்படுவோம், அழுகிறவர்களோடு அழுவோம். மேலும் பொறுமையானது பிசாசானவனுடைய துறகுணங்களில் ஒன்றாயிருக்கின்றது. அவன் ஆதியில் தேவனால் மனிதருக்கு அளிக்கப்பட்ட மனமையையும் பாக்கியமான சீனையும் கண்டு பொறுமை அடைந்தான். இப்படிப் பிசாசானவனால் மனிதர்பாவம் செய்யவும் தேவனுடைய அன்பை இழந்து நிற்பாக்கியவரும் தாண்டப்பட்டார்கள். அப்படியிருக்க, அந்தப் பிசாசானவனைப்போல நாமும் பிறருடைய வாழ்வைக்கண்டு பொறுமை அடையலாமா? நம்முடைய இருதயத்தை ஆளும் பொறுமை அற்றுப்போக, நாம் எப்பொழுதும் செபம்பண்ண தேவன்மேலும் பிறர்பேரிலும் வைக்கும் மெய்யான அன்பினாலே நம்முடைய அசுந்தாரம் நிறைந்த வஞ்சக இருதயத்தை அடக்கிக் கீழ்ப்படுத்தக்கூடலாம்.

4. சீமையை அறிந்தும் அதைச் செய்யவன் வஞ்சகனுமாய் அசங்கரியமாயிருக்கிறனென்று விளங்குகின்றது. பிரதான ஆசாரியர்கள் இயேசுவைப் பொறுமையினால் ஒப்புக்கொடுத்தார்களென்று அவன் நன்றாய் அறிந்திருந்தும், அனுகூலம் கொ

லோபாதகளுள் பரபால் என்றவனோடு சம்பந்தி சனங்களை நோக்கி, இவர்களில் எவனை நான் உங்களுக்காக விடுதலையாக்க விரும்புகிறீர்களென்று கேட்டானே. பொருமையினால் மனிதர்கள் குருட்டாட்டம் பிடித்திருக்கிறபடியால் பிறருடைய குற்றமில்லாமையை உணர்ந்துகொண்டு அபூரங்களுக்கு நீதியையும் உண்மையையும் செய்தாட்டார்களென்று அவன் நினைக்கலிஷ்டம். இப்படி என்ன தன் மனது புகளும் நந்தாட்சியைத் தள்ளித் தீமையைச் செய்துத் துணிபுருளோ அவன் முனப்பட்ட இருதயமுடையவனையும் பாவிசளில் பிரதான மாணவனுயிருக்கிறான். அப்படிப்பட்டவனில் விசுவாசம் அன்பு, கல்லுணர்வு, உயிரான் மனச்சாட்சி முதலாகிய நன்மைகளும் இல்லை. அவனுக்குப் பாவமன்னிப்பும், தேவகிருபையும், நிதியசேவனும், கிறிஸ்துவும், இரட்சிப்புமில்லை. அவன் தன்னுடைய இருதயத்தின் கற்பைச் சுர்த்துகொள்ளாமல் மாமிச இச்சைக்கு ஏற்றவிதமாய்த் தீமையைச் செய்து, பின்பு தன்னுள் பிசாசானவனுக்கு அடிமையாக நிறந்துவதினால், அவன் தேவகிருபையைத் தேடி விரும்பும்பொழுது அதை அடையாதிருக்கும்படிக்குப் பிசாசானவன் அவனுடைய இருதயத்தைச் சந்தேகத்தினாலும் அவிசுவாசத்தினாலும் மயக்கி, அந்தகாரம் என்னும் சுந்திலிசளினாலே கட்டி, மிகுந்த பலமுள்ள சிறையில் வைத்திருக்கிறான். இப்படிப்பட்டவன் கேடான தன்னுடைய சென்ம சுபாவக்குணத்தை விட்டு மனம்திரும்பிக் குணப்பட இடம்பெறாமலிருந்தால், இம்மையிலும் மறமையிலும் என்ஹென்றைக்கும் அளவுற்ற பயங்கரமான நிறபாக்கியத்தை அடைவான் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஜெ ப ம்.

கிருபையுள்ள இயேசுவே! நாங்கள் தேவரீரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட விசுவாசமுள்ள சனங்களாய்ப் பரமண்டலத்திலே பிதாவின் முன்பாக எல்லாத் பேவனாதர்களுக்கும் நடுவிலே நிற்கத்தக்கவர்களாகும்படிக்குத் தேவரீர் அம்மிரமக்காரருக்குள் ஒருவராய் எண்ணப்படவும், பிதாவானவர் எங்களைத் தம்முடைய பிள்ளைகளாக அறிந்துகொள்ளும்படியாக தேவரீர் பூதர்களாலும் பிலாத்துவினாலும் அறிந்துகொள்ளப்படாமலிருக்கவும் சித்தமானிரே. ஆ! இரக்கமுள்ள கர்த்தரே! நாங்கள் தேவரீரை எவ்வாறு கர்த்தரும் இரட்சகருமாகவும் எங்கள் செல்வமும்

சேவனுமாகவும் அறிந்துகொண்டு, கீழ்பில் எப்பொழுதும் அன்புக்காரந்திருக்கச் செய்தருளும். ஆமென்.

கர்த்தாவே நாங்கள் இவ்வுலகத்தில் தேவரீருக்கு மகிமையும் துதியும் உண்டாகப் பிழைத்து சடைசியில் நன் மரணமடைந்து உம்முடைய இராச்சியத்தில் நிறுத்திக்கொள்ளப்பட எங்களுக்குச் சகாயம் செய்தருளும். இம்மலம் நாங்கள் பிறருடைய சுகநிழ்வையும் தேவரீரால் வர்களுக்கு அருள்பட்டிருக்கும் எல்லா நன்மைகளையும் பார்த்து பொருமை அடையாமலும் அவர்களுக்கு யாதொரு பொல்லாப்பைச் செய்யாமலும், எங்க எப்போல் அவர்களில் அன்புகூர்த்து, இப்படி எங்கள் சேவனை காலமெல்லாம் உம்முடைய சற்பணமைக் கைக்கொண்டு நடக்கிறவர்களாயிருக்கும்படிக்கு அனுக்கிரகம்பண்ணியருளும். அன்புள்ள இரட்சகரே! தேவரீரிலே தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாயும் பரமண்டலத்தில் பேர் எழுதியிருக்கும் முற்பேருணவர்களாயிருக்கிற சபையோடு எங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு உமது சந்தியில் எப்பொழுதும் வாசம்பண்ணும் தேவனுதர்களுக்கு ஒப்பாகச் செய்யும்மட்டும் நங்கள் அன்பும், மனத்தாழ்மையும், நீண்ட சாந்தமுமுள்ள தேவரீருடைய பரிசுத்தசாயலிற் தரித்துக்கொள்ளும்படி எங்களுக்குக் கிருபைசெய்தருளும். ஆமென்.

76. தி ய ன ம்.

(மத்தேயு, 27. 19.)

“அவன் நியாயாசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கையில், அவனுடைய மனைவி அவனிடத்தில் அன்னாப்பி: நீர் அந்த நீதிமானை ஒன்றும் செய்யவேண்டாம்; அவர் நிமித்தம் இன்றைக்குச் சொப்பனத்தில் வெகு பாடுபட்டேன் என்று சொல்லச் சொன்னான்.”

பிலாத்துவின் நியாயாசனத்துக்கு எதிரே குற்றஞ்சாற்றப்பட்ட சிறிந்துவானவரும் அவரைச் சுற்றிலும் அவர்மேல் குற்றஞ்சாற்றினவர்களும் நிற்கையில், அவனுடைய மனைவியினால் அரண்மனையிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட ஒருவன் பிலாத்துவனிடத்திற்கு வந்து, நான் இன்றைக்குச் சொப்பனத்திலே அந்த

நீதிமானைக்குறித்து மிகவும் பாடுபட்டேன். ஆதலால் நீர் அவரைக்குறித்து ஒன்றும் செய்யாதிருப்பீராக என்று அம்மான் அறிவிக்கச்சொன்னான் என்றான். இப்படி அஞ்ஞான ஸ்திரீ யாகிய பிலாத்துவின் மனைவியால் நியாயஸ்தலத்தில் வந்து கூடியிருந்த எல்லாச் சனங்களுக்கும் கேட்கச்சொல்லி அனுப்பப்பட்ட விசேஷமானது இரிலேயின் குற்றமில்லாமையைக் குறிப்போந்த சாட்சிபெறுகாடுப்பதாயிற்று. பிலாத்து அநியாயம் புரிசம் யாதபடிக்கு அவனுக்கு எச்சரிப்பு உண்டாக்கவும், தேவன் திருவிளமாகி அவனுக்கு ஒரு சொர்ப்பனத்தினால் அறிவித்தார். அவன் அந்தச் சொர்ப்பனத்தினாலே மிகுந்த கலக்கம் அடைந்து நித்தினாயை விட்டெழுந்தான். அதிகாலையிலே பிரதான ஆசாரியர்களும் தலைவர்களும் யூதசனங்களும் இயேசுவைப் பிடித்துக் கூட்டிக்கொண்டு தன் அரண்மனைவழியாய், பிலாத்துஸ்தலத்திற்குக் கொண்டுவந்து, தன் புருஷனின் முன்னே மிகுந்த கூக்குரலிட்டு பிரியாது சொல்லிக்கொண்டதும், குற்றம் சாற்றப்பட்டு கிறிஸ்துவோ துரைக்கு மிகுந்த ஆச்சரியம் உண்டாகத்தக்கதாக மாறுத்தரம் ஒன்றும் சொல்லாமல் தம்முடைய வாயை மூடி மவுனமாயிருந்ததும் பின்பு துரையானவன் யூதரைச் சமாதானப்படுத்த மனதாய் இயேசுவை அநியாயமாய்த் தண்டித்துப் பின்பு விசேஷமாகக் கண்ணினதும், யூதர்களோ இயேசுவை ஆக்கினதற்கு உட்பங்கிதப் பாபாசைத் தங்களுக்காக விடுதலையாக்கவேண்டுமென்று கூக்குரல் இட்டதுமாகிய இவை எல்லாவற்றையும் அவன் தன் கண்ணினால் கண்டது மன்றி அவைகளைக்குறித்து மற்றவர்களாலும் விபரமாய் அறிந்துகொண்டான். அவன் அன்று இரவிலே கண்ட சொர்ப்பனம் அவைகளுக்கு ஒப்பாயிருந்தபடியால், அவன் அதை நினைவுகூர்ந்து, பிரதான ஆசாரியர்களும் அவர்களுடைய சனங்களும் இடம் கூக்குரல்களினாலே பிலாத்து கலக்கம் அடைந்து அவர்கள் மனதின்படி குற்றம் அற்றவருக்கு அநியாயமான தீர்ப்புச் செய்யாதிருக்க அவனுக்குச் சொல்லி அனுப்பின விசேஷமாவது; “நான் இன்றைக்குச் சொர்ப்பனத்தினை அந்த நீதிமானைக்குறித்து மிகவும் பாடுபட்டேன். ஆதலால் நீர் அவரைக்குறித்து ஒன்றும் செய்யாதிருப்பீராக” என்பதே. ஸ்திரீகள் துரைத்தன சம்பந்தமான விஷயங்களில் பிரவேசிப்பது வழக்கமில்லை; ஆகிலும், பிலாத்துவின் பெண்சாதி தன் புருஷன் எச்சரிப்பை அடையும்படி எல்லாச் சனங்களுக்கும் முன்பாக இக்காரியத்தைப்பற்றி அவனுக்கு நம்புத்திசொல்லி அனுப்பத்தகுந்ததற்காக யாவராலும் புழப்பப் பாத்நீர

மாயிலிருக்கிறான். ஆகிலும் இரவுச் சர்பிலாத்து கட்டினையும் ஆலேய்சனையும் இல்லாமல் நடு இடத்தில் பட்டணத்திற்கு வெளியிட்டுப் பிடிக்கப்பட்டு உதயமாத்நவகால்க்கு அன்றாவினுடைய அரண்மனையில் காதுப்பட்டிருந்தபடியால் பிலாத்துவின் பெண்சாதி அவர் பிடிக்கப்பட்டதைக்குறித்து அன்று இரவிலே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தான் என்று நினைப்பதற்கு எவ்வளவு இடமில்லை. ஆதலால் அந்தச் சொர்ப்பனம் கிறிஸ்துவினுடைய குற்றமில்லாமையை மிகவும் தெளிவாய் புலப்படுத்தத் தேவனுலே அவனுக்கு அருளப்பட்டதென்று நாம் மீதம் புத்தற்கு இடமாயிருக்கிறது. ஆனால் இயேசுவைக் கொலை செய்யும்படியான விருப்பத்தைப் பிரதான ஆசாரியர்களிடத்தில் உண்டாக்கினவனுமாய் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்ததற்கு அவர்களைத் தூண்டவிட்டவனுமான பிசாசானவன் பிலாத்துவின் மனைவியைக்கொண்டு அதற்குத் தடையை உண்டாக்கப் பிரயாசப்பட்டான் என்று எப்படி நினைக்கலாம்? அப்படி நினைக்கவேகூடாது.

பிலாத்து தன் மனைவி சொல்லியனுப்பிய சமசாரத்தில் முக்கியமாய் நீதிமான் என்ற சொல்லை மறவாமலிருந்தான். ஆதலால் அவன் கிறிஸ்துவை விடுதலையாக்கும்படி செய்த பிரயாசம் வீணாயிருக்கிறதென்றும், பிரதான ஆசாரியரும் சனங்களும் பண்ணும் கலகம் அதிகமாகிறதென்றும் கண்டபொழுது சனங்களுக்கு முன்பாகத் தண்ணீரை அள்ளிக் கைகளைக் கழுவி இந்த நீதிமானின் இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவனென்றான். இப்படி இயேசு குற்றமுள்ளவராய் பாடுபட்டாரென்று எவ்விதத்திலும் ஒருவரும் எண்ணுவதற்கு இடமில்லாதிருப்பதோடு அவருடைய குற்றமில்லாமையைக்குறித்து அநேகம் தாம் பலராலும் வெளியாவ்சமான அறிக்கை பண்ணப்பட்டது.

ஆத்மாவே!

“இதிலுள்ள கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. குற்றமில்லாத ஒருவனைக்குறித்து நாம் கல்ல அறிக்கை பண்ணுவது நியாயமாயிருக்கிறது. அப்படி அஞ்ஞான ஸ்திரீ யாகிய மனைவியானவன் இயேசுவானவரை அறிந்தவராயும் அவரைச்சேர்ந்த வமிசத்தார்களில் ஒருத்தியாயும் இராதிருத்தும், அவருடைய குற்றமில்லாமையையும் நீதியையும் குறித்துச் சாட்சிசொன்னோ. அப்படியிருக்க, கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் இவ்வித கடக்கையுள்ளவர்களாய் இருக்கிறதில்லையே. பிர

னிடத்தில் குற்றமில்லை என்று நன்றாய் அறிந்திருந்தும், அதைக்குறித்து அறிக்கைப் போன்ற வேண்டியசம்பவத்தில் இப்படிச் செய்யாமல் வாயை மூடிக்கொண்டு மவுனமாக யிருப்பவர்களுள். அன்றியும் குற்றமில்லாதவர்களைக் கெடுக்கிறபதற்காகப் பொல்லாப்பானவர்ப் பேசியிருக்க நினைவையச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் பொல்லாங்கினின்றும் காக்கப்படுவதற்கேதுவாயிருக்குமீ நற்காரியங்களைப் பேசுவார்களே. அதற்கேதுவாய் உதவிகளைச் செய்யவாசிலும் மனமும் இல்லாநினைவும் இல்லை. ஆம்! இப்படிச் செய்வது மிகவும் பாவமாயிருக்கிறதமல்லாமல் பெருவான் அன்புக்கும், எவகளை மற்ற மனிதர்கள் நமக்குச் செய்ய விரும்புகிறோமோ அவைகளை யே நாமும் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டும் என்றிருக்கிற கற்பனைக்கும் விரோதமாயிருக்கிறது.

2. சொர்ப்பனங்கள் சிலவேளை தேவயத்தனமாயும் சிலவேளை சீர்தந்தியுள்ள பல கோய்களினாலும் மனதிலுள்ள பல சுவலைகளினாலும் உண்டாகின்றன. பிலாத்துவின் மனைவிகண்ட சொர்ப்பனமோ கிற்றுத்துவின் குற்றமில்லாமை வெளியாக்மாய் அறிவிக்கப்பட்டத் தேவயத்தனமாய் அருளிக்கெய்யப்பட்டது என்பதற்கு எவ்வளவும் சந்தேகமில்லை. அப்படியிருந்தாலும் சொர்ப்பனங்களைக்குறித்து நாம் கவனிக்கவேண்டியதாவது, (1) பூர்வகாலத்தில் தேவன் தமது சித்தத்தையும் நடத்துதலையும் சில சமையங்களில் சொர்ப்பனத்தினாலே மனிதருக்குத் தெரியப்படுத்தினார். இச்சகாலத்தில் அவைகள் மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதிவைத்த புத்தகங்களுடைய நமக்குப் பூணமாய் விபரிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், அன்புடன் இனி சொர்ப்பனத்தினால் நமக்குத் தெரிவிக்கப்படவேண்டுகிறதில்லை. ஆகலால் நாம் சொர்ப்பனத்தினாலே அவன், தேவ வசனத்தினாலே தேவனுடைய கிறீசும் இன்னது என்று அறிந்து கொள்ள விரும்பி, அதற்காக அவரை நோக்கி கருத்துள்ள செயல் பண்ணக்கடவோம். (2) நாம் அப்படி நினைந்து நிற்குவதற்கு வேண்டிய எச்சரிப்பையுடையபடி தீர்மானித்துவைகளை மற்றவர்களால் சொல்லப்படும் நல்புத்தியினாலும், சொர்ப்பனத்தினாலும், மற்ற வகையினாலும், நமக்கு ஏதாவதே தெரிவிக்கச் சித்தமாயிருக்கிறபடியால், நாம் காணும் சொர்ப்பனங்கள் எல்லாம் சரியேயினாலும் உள்ளத்திலுள்ள யல் நினைவுகளினால் மாத்திரமே காண்கிறோம் என்று எண்ணக்கடவாது. (3) நாம் காணும் சொர்ப்பனங்களினால் நம்முடைய மனத்திற்குச் சஞ்சலமும் கவலையும் உண்டாகாதபடிக்குச் செய்கிற

னாலே அவைகளை தேவனுக்கு அறிவிக்கொடுத்த, அவருடைய தயவுள்ள நடத்துதலுக்காகப் பொருமையோடே காத்திருக்கக் கடவோம். (4) சொர்ப்பனங்கள் யாவும் மெய்யானவைகள் என்றும், தேவ எத்தனமாய் உண்டானவைகள் என்றும் நம்பக் கடவாது. அவைகளினால் சிலவேளை நாம் தேவனுடைய சித்தத்தை அறிகிறதற்கு இடமிருந்தாலும், எப்பொழுதும் அப்படியே இருக்கும் என்று நினைக்கலாமா? (5) பித்தம் உயர்ந்ததினாலே இரத்தம் பொங்கியிருக்கிறதற்குத்தான் உடையவன் தண்ணீரிலே அமிழ்த்தப்படுகிறதற்கவும், மலைகளில் மேலிருந்து விழுகிறதாகவும், மாடு, கரடி முதலிய மிருகங்கள் துஷ்கிருததாகவும், இப்படி இன்னும் பல வகையாகவும் சொர்ப்பனங்களைக் காண்கிறத உண்டு. அன்றியும் சிலவேளை விருந்து உண்டு குடித்துக் கூட்டி உல்லாசமாய் இருக்கிறதபோலும் கிசுகிசிடத்தில் இருந்து சந்தோஷமாய்ப் பேசி விளையாட நடைக்கிறதபோலும் காணப்படுகிறதும் உண்டு. இவைகள் சீர்தந்தியுடைய சகதூச்சம் எப்படியோ அப்படியே இருக்கும். (6) சிலவேளை நாம் காணும் சொர்ப்பனங்கள் நம்மினுள்ள பற்பல நினைவுகளினாலும் உண்டாகின்றன. ஒருவன் நமமாடித் திரியும்பொழுது மனதில் உண்டாகிய எண்ணங்களும் விருப்பங்களும் கோபமும் நித்திரைபண்ணும் நேரத்தில் வெளிப்படுகின்றன. அதற்கு மிகுதியான திருஷ்டாந்தங்கள் உண்டு. முக்கியமாய் அவைகளை மாமிச இச்சையாகிய காம வெறியை உடையவர்களிடத்திலும் மூர்க்க வெறியான கோப முன்னவர்களுிடத்திலும் காணலாம். ஆதலால் நாம் நல்ல மனதோடும் சத்தாங்கமான நினைவுகளோடும் நித்திரைபண்ணும்படி பிரயாசப்படக்கடவோம்.

3. பாவத்திற்கு விலகியிருக்கும்படி நமக்குச் சொல்லப்படும் எச்சரிப்பான வசனங்களை அற்பமாய் எண்ணுகிறதற்குக் கடவோம். சிலாத்த கிறிஸ்துவுக்கு அறியாயம் செய்யாதிருக்கும்படிக்குள்ள மனைவியால் மறுபடியும் எச்சரிக்கப்பட்டான். அப்படி தேவன் தமது ஊழியங்காராகக்கொண்டும், தமது திருவானந்தைக்கொண்டும், தேவபக்தியுள்ள மனிதர்களைக்கொண்டும் மனச்சுடர்செயினுடைய கடிந்துகொள்ளுதலைக் கொண்டும், அநேகம்தரம் எச்சரிப்பை அடையும்படி செய்திருார். நாம் அடையும் அந்த எச்சரிப்பு தேவனுலே உண்டாயிருக்கிறபடியால் அதை எளிதாய் எண்ணுகிறதற்குக் கடவோம்.

4. ஸ்திரீகள் மிகவும் அபாயமான காலங்களினும் கிறிஸ்துவைச் சார்ந்திருந்தார்கள். இந்தத் தியானத்தில் கிறிஸ்துவின்

குற்றமில்லாமையைக்குறித்து ஒரு ஸ்திரி நியாயஸ்தலத்தில் வெளியறங்கமாய் அறிக்கைபண்ணினாள் என்று பார்க்கிறோம். அன்றியும் ஸ்திரிகள் கிறிஸ்து கொலைசெய்யப்படும் இடம்வரைக்கும் அவரோடு கூடப் போனார்களென்றும், அவர்கள் அவருடைய சிலுவைமரத்தில் அருகே நின்றுக்கொள்ளும், அவரை அடக்கப் பண்ணின கல்லறையினிடத்திற்கு அவர்கள் போயிருந்தார்களென்றும் சுவீசேஷத்தில் வாசிக்கிறோம். மேலும் இசேஷியுடைய சீஷர்களில் யோவானைத் தவிர மற்றவர்களோ எவ்வாறு தலிலும் ஒருவராலும் காணப்படாமல் இருக்கும்படிக்குப் படித்து ஒளித்துக்கொண்டார்கள். ஸ்திரிகளிலும் புருஷர்களிலும் அதிக திடாரிக்கமுடையவர்களாயிருந்தும், அவர்களிலும் இவர்கள் சிலவும் பயம் அடைந்திருந்ததுமன்றி, அவர்களைப்போல இவர்கள் கிறிஸ்துவின் இடத்தில் முடிவுபரியந்தும் உண்மையாயிருக்கவில்லை. ஸ்திரிகளைக் கொண்டு தேவன் பழைய காலத்திலும் புதிய அற்புதங்களைச் செய்தார். இயேசு இவ்வுலகத்தில் வந்த காலத்திலும் அவர்களே அவரிடத்தில் மிகுந்த அன்பாய் இருந்தார்கள். ஆதலால் அவர் தாம் உயிர்த்தெழுத்தப்பொழுது முந்தி ஸ்திரிகளுக்கும் பின்பு அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் தம்முடைய சீஷருக்கும் தரிசனையானாள்.

77. தியானம்.

(மத்தேயு, 27. 20, 21.)

“பரபாசை விட்டுவிடக் கேட்டுக்கொள்ளவும், இயேசுவைக் கொலைசெய்யவிடக்கவும் பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் ஜனங்களை எவ்விட்டார்கள். தேசாதிபதி ஜனங்களை நோக்கி: இவ்விருவரில் எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலையாக்கவேண்டும் என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள்: பரபாசை ஏன்றார்கள்.”

பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் பிலாத்துவின் மனைவி கிறிஸ்துவின் குற்றமில்லாமையைக்குறித்து அறிக்கைபண்ணினதைக் கேட்டவுடனே முன்போலக் கூக்குரலிட்டாமல் ஒய்ந்திருக்கவேண்டியிருந்தும், அப்படிச் செய்யாமல், தங்கள் மனைவர் அதிலும் கடினமாக்கி, இயேசுவைக் கொலைசெய்யவிடக்கவும்,

கொலைபாதகனாகிய பரபாசையே விடுதலையாக்கவும் கேட்பதற்காக சனங்களை எவ்விடார்கள். பரபாடி அவர்கள் தங்களைப் போலக் சனங்களுக்கும் இயேசுவையேயடுத்துப் பொருமையடையவும் அவருக்கு அதிக பொல்லாங்குண்டாகும்படி பிரயாசப்படவும் செய்தார்கள். ஆதலால் தமது மனவன் இந்த இரண்டு பேர்களில் எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலையெண்ண விரும்புகிறீர்கள் என்று சனங்களை நோக்கித் கேட்டான். ஆம்! குற்றமில்லாத (தேவ) ஆடாகியிருப்பேன கொலைபாதகனாகிய பரபாசோடு சமமாய் எண்ணப்பட்டதற்காக நடுங்கிக் கொண்டோம். அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் மூன்றாம் அவர்களால் போதிக்கப்பட்ட சனங்கள் பின்னுமாக, இவனை ஆக்கினைக்குட்படுத்திப் பரபாசை எங்களுக்குக் காவிடுதலையாக்கவேண்டும் என்று கூக்குரலிட்டார்கள். இயேசு அவர்களால் மிகவும் அசுமையடைபண்ணப்பட்டிருந்தபடியால் அவர்கள் அவர் பேசும்படிசால்ல மனமில்லாமல் இவனை ஆக்கினைக்குட்படுத்தும் என்றும், கொலைபாதகனாகிய பரபாசையோ விடுதலையாக்கும் என்றும் கேட்டார்கள். ஆம்! கிறிஸ்து இப்படித் தம்முடைய சொந்த சனங்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டது எவ்வளவு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது! இவ்வுலகத்தில் இருந்தகாலத்தில் மிகலாம் எங்கும் திரிந்து யாவருக்கும் கண்ணம்செய்து, திவ்வித்யைப்போல உயர்ந்தொல்லிய இயேசு கலகக்காரரையும் கொலைபாதகனையும் இந்த பரபாஸ் யூதர்களால் எண்ணப்பட்ட அநாவாகியும் எவ்விடார்கள்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நூல் கவனிக்கவேண்டியதாவது!”

வழிகாட்டுகிறவர்கள் துன்பமார்க்கராயிருந்தால் அவர்களுக்குப் பின்செல்லுகிற சனங்களும் அவர்களைப்போலத் துன்பமார்க்கராவதற்கு இடம் உண்டு. அப்படிப் பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் தங்கள் தற்போதையிலே சனங்கள் பொல்லாங்குசெய்யப் பண்ணினார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்பு, தாலீதின் குமாருக்கு ஒசன்னு, தேவனுடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர் தோத்திரிக்கப்படத்தக்கவர்: உன்னதமான வானங்களில் ஓர் அன்னுவென்று ஆர்ப்பரித்துக் கூப்பிட்ட சனங்கள் இப்பொழுது பிரதான ஆசாரியராலும் மூப்பராலும் போதிக்கப்பட்டு, இவனைச் சிலுவைமரத்தில் அசுமையப்பண்ணவேண்டுமென்ற கூப்பிட்டார்கள். அப்படியே ஸ்வழி காட்

கிறவர்களையும், போதகர்களையும், பெரியோர்களையும், தலைவர்களையும், பெற்றவர்களையும் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் விசாரிப்புக்கு உட்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கு நன்மாதிரி காட்டவேண்டியிருக்க, தங்கள் தங்கள் நடக்கைகளினாலே அவர்களுக்குத் துன்மாதிரி உருவகிறதினால் மிகுந்த பாவம்செய்கிறார்கள். தேவ ஸ்தனத்தைப் போதிக்கிறவர்கள் தாங்கள் போதிக்கிறபடி நடந்துகொள்ளாவிட்டால், அவர்களுடைய போதனைக்குப் பிரயோகமும் உண்டாகாது. பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுக்கு நற்புத்தி செலுத்தியும் அவைகளுக்கேற்றபடி தப்புகளை நடவாவிட்டால் பிள்ளைகள் எப்படி அவர்கள் புத்தியைக்கேட்டு நடப்பார்கள்? பெரியோர்கள் தங்கள் நல்ல நடக்கைகளினாலே மற்றவர்களுக்கு அறிவியாயிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் வார்த்தையினாலேமாதிரும் அவர்களை யோக்கியராகக் கட்டாது, நாம் சொல்லுகிறபடி நடக்காவிட்டால் ஒருவரும் நாம் சொல்லுவதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான். துன்மாதிக் கராகிய வழிகாட்டிகள் தாங்கள் பாவம் சீர்திருத்தல்லாமல் மற்றவர்களும் பாவம் செய்வதற்கு காரணமாகிவிடுகிறபடியால் அதிக ஆக்கினையை அடைவார்கள். அவர்கள் பின்புறப்போனாலும் அவர்களுடைய தகாத நடக்கைகள் சீக்கிரம் அழிய மாட்டாது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய நடக்கைகளைப் பின்பற்றினவர்கள் அவைகளின்படி நடப்போம். மீண்டும் நடக்கும் வருகிறபடியால், அவைகள் துறக்கில் அற்றுப்போகாதபடியால் கந்தன் அமைதியைப் பரிதான தண்டனையைக் கட்டவேண்டுகிறார்.

2. எவ்வுடைய இருதயத்தில் தேவனுக்குப் பயப்படுகிற பயமில்லாமல் இருக்கிறதோ அவன் பாவத்திற்கு ஏதுவான மோசனங்களில் ஆகப்படுவான். பிரதான ஆசாரியர்கள் கிறிஸ்துவைக் கொலைசெய்யும்படி விரும்பினார்கள். அதற்குச் சரண்களும் சம்மதப்பட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் தேவ பயமுடையவர்களையும் இயேசுவினிடத்தில் அன்புடையவர்களாயுமிருந்து அவரை விடுதலையாக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தால் பிரதான ஆசாரியர்களுடைய எண்ணம் வாழ்த்திருக்கமாட்டாது. ஆனால் அவர்கள் நன்மைசெய்யச் கூடியதாயிருந்தும் அதைச் செய்யாமல் பிரதான ஆசாரியரால் யோதிப்பிக்கப்பட்டபடியே பாவம்செய்யத் துணிர்தார்கள். அவர்கள் ஒபதியாப் போல முழுமுனைதோடும் தேவனுக்குப் பயந்திருந்தார்களானால், அவ்வளவு தீவிரம் பொல்லாப்பு செய்ய பிரதான ஆசாரியருக்குச் சம்மதகொடுக்கமாட்டார்கள்.

3. நன்மையானதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பிலாத்து இவ்விருவரில் எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலைபண்ண வேண்டுமென்று சனங்களை யோசனைகேட்டான். சனங்கள் இயேசுவைத் தள்ளிப் பரபாளைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். சாமோ மற்ற எல்லாவற்றையும் குறிப்பாய் எண்ணி, அவருடைய ஐக்கியத்தையே மிகவும் நல்ல பரபாகத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவோம். அப்பொழுது அதற்கும்க்கு உண்டாகும் உபத்திரவத்திலும், சிலுவைபோலொத்துப் பைங்ளரிலும், வியாதியும் மரணமும் அடையும் காலத்திலும், சகல பிறதலும் நன்மை விட்டு நீங்கும்பொழுதும், நமீடத்திலிருந்து எடுக்கப்படவில்லை. இவ்வுலகத்தில் அந்தக் பாலியவயதிலே மாயையும் லோக இச்சையும் உடையவர்களாயிருந்து, மிகவும் தீமையான பங்கைத் தெரிந்துகொண்டு, தேவ பயம் அற்றவர்களாகி, இப்படித் தங்கள் தகாத நடக்கைகளினாலே தங்களுடைய இருதயம் சீர் அடையாதிக்கும்படிக்கு அதைக் கதினமாக்குகிறார்கள். ஆதலால் தன் பங்காகிய ஆக்கினையை அடைவார்கள் என்பதற்குப் பரிசீலனம் சந்தேகமில்லை.

4. யூதர்களில் புறக்கணிக்கப்பட்ட இயேசுவில் நாம் அன்பாயிருக்கத்தக்கோம். நாம் அவர்களைப்போல் அவரைத் தள்ளிவிடாது, ஸ்தோத்திரிப்பதற்கு இயேசுவே! தேவரீர் எங்கள் இருதயத்தில் வந்த தங்கி அருளும் என்று சொல்லக்கூடோம். இயேசுவினுடைய திவ்விய போதனையும் பரிசுத்த நடக்கையும் தேவ பக்திக்கு ஏற்ற நல்ல மாதிரியும் நம்முடைய மாமிசத்திற்கும் இரத்தத்திற்கும் வெறுப்பாயிருந்தாலும் அவைகளைப்பின்புறப்பதோடே பின்பற்றக்கடவோம். இவ்வுலகத்தார் செய்வதுபோல, நாம் அவைகளை அற்பமாய் எண்ணுகிறப்போமாக.

78. தியானம்.

(மத்தேயு, 27. 22, 23. மாற்கு, 15. 12-14.

லூக்கா, 23. 20-23.)

“பிலாத்து இயேசுவை விடுதலையாகத் மனதாய், மறுபடியும் அவர்களிடத்தில் பேசினான். அவர்களுக்கு அஞ்சச் சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும் என்று உக்குரலிட

டார்கள். அவன் மூன்றாண்டு அவர்களை நோக்கி: என் இவன் என்ன பொல்லாப்புச் செய்தான்? மரணத்துக்கு ஏதுவான குற்றம் ஒன்றும் இவனிடத்தில் நான் காணவில்லையே; ஆகையால் நான் இவனை தண்டித்து, விடுதலையாக்குவேன் என்றால் அப்படியிருந்தும் அது சிலுவையில் அறையவேண்டுமென்று அவர்கள் உத்தேசித்ததோடு கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தார்கள். அவர்களும் பிரதான ஆசாரியரும் இட்ட சத்தம் மேற்கொண்டது.

பிரதானவன் கிறிஸ்துவனை விடுதலையாக்கலாமென்று என் சனங்களை நோக்கி, இவ்விரண்டு பேரில் எவனை நான் உங்களுக்காக விடுதலைப்பண்ணுவண்டும் என்று கேட்டான் யூதர்களோ அவன் எண்ணத்திற்கு எதிராகக் கிறிஸ்துவனை அசட்டைபண்ணித் தள்ளிவிட்டபடி பரபாசைத் தங்களுக்கு விடுதலையாக்கவேண்டும் என்று கூப்பிட்டார்கள். ஆகிலும் பிலாத்தும் இயேசுவை விடுதலையாக்க சனஞ்ஞவனையிருந்து மறுப்படியும் அவர்களுக்குச் சொன்னது; பூதப்படியானால் கிறிஸ்து என்னப்படுகிற இயேசுவை நான் உன் செய்யலாம் என்றான் (மத். 27. 12). அப்படியும் வழக்காடுகிறவர்கள் தங்கள் விரோதிகளிடத்தில் புழிவாங்க விரும்புகிறவர்களாயிருக்க, நியாயாதிபதியானவன் வழக்காளியை கேட்கி, நான் உன் விரோதியை என்ன செய்யலாமென்று கேட்கலாமா? கேட்டால் தன் மனதுக்கு இசைந்த குரூரமான ஆலோசனைத் தீர்ப்பை சொல்லுவான் அல்லவா. அதைப் பிலாத்து அறிந்திருந்தும் யூதரை நோக்கி, நான் இயேசுவை என்ன செய்வது என்று கேட்டது மிகவும் இழிவாயும் அநியாயமாயும் தீர்ப்பு மாயும் இருக்கிறதல்லாமல் அதினால் அவர்கள் இஷ்டம் நிறைவேற்றதற்கும் ஏதுவாயிருந்தது. பிலாத்து முன்பு எந்த நோக்கத்தினாலே சத்தியம் என்பது என்ன என்று கேட்டாணென்று நாம் அறிந்துகொள்ளக் கூடாதிருக்கிறதுபோல், இவ்விடத்திலும் அவன் எந்தக் கருத்தினாலே அவரைக் கிறிஸ்து என்றும் இராசா என்றும் சொன்னான் என்று அறிந்தகொள்ளக் கூடவில்லை. நிரந்தையாகவோ புகழ்ச்சியாகவோ எவ்விதமாயோ அவன் முன் ஒருதரம் அப்படிப் பேசினதை யூதர்கள் சகிக்காததைக் கண்டும் அவன் மறுபடியும் அவ்விசேஷத்தைச் சொன்னதினால் அவர்கள் அதிக உக்கிரக் கோபமடையும்படி செய்தான். இப்படிப் பிலாத்து சபல புத்தியுள்ளவனையிருந்து தனக்குரிய அதிகாரத்தை செலுத்தாமல் யூதர்கள் மனதுக்கொப்புக்கொடுத்து அவர்களைத் தீர்ப்புச்சொல்லக் கேட்டபொழுது

அவர்கள் அவனுடைய அகதரியத்தைக் கண்டு அவனைப் பின்னும் அதிகமாய்ப் பயப்படுத்தும்படிக்கும் தங்கள் எண்ணம் தடையின்றி நிறைவேற்றப்படுபடியுக்கும் உரத்த சப்தமாய் இவனைச் சிலுவைமரத்தில் அறைவேண்டும் இவனைச் சிலுவைமரத்திலே அறையவேண்டும் என்று பிரதான ஆசாரியர்கள் முன்னும் சனங்கள் பின்னுமாகக் கூக்குரலிட்டார்கள். அதற்குப் பிலாத்தானவன் நீங்கள் இவனைச் சிலுவைமரத்தில் அறையவேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்களே; ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்? இவன் எந்தப் பொல்லாங்கைச் செய்தான்? ஆசாரியம் குரூரமும் செய்வார்களையும் கொலைபாதகனாயும் அல்லவோ அப்படித் தண்டிக்கவேண்டியது. இவனிடத்திலோ டிராஸ்தித்தேசுவான ஒரு குற்றத்தையும் காணோமே. அப்படியிருக்க, இவனை அப்படிச் சிலுவைமரத்தில் அறையலாம். ஆகிலும் நீங்கள் அவனைக் காரணமில்லாமல் குற்றவாளியாகப் பிடித்துக் கட்டிப் பாயஸ்தலத்திற்கு இழுத்துநீந்து அவன்மேல் குற்றம்சாற்றினாலும் நீங்கள் செய்த அநியாயம் உங்களுக்கு இலக்கை உண்டாக உங்கள்மேல் சாத்தப்படாதபடிக்கு உங்கள் பட்சமாக இவனுக்கு இரத்தம் வெள்ளமாய் ஓடவாரினால் அடிக்கச்சொல்லித் தீர்ப்புக்கொடுத்து இப்படி இவனைத் தண்டித்து பின்பு விடுதலைப்பண்ணவேண்டுமென்றான். இவ்விதமாய் அவன்தான் சொல்வதுச் செய்வதும் என்னவென்று யோசிக்கவில்லை. அவன் குற்றமில்லாதவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை சத்தூறுக்களின் குரூரத்திற்கு விலக்கிக் காக்கும்படி தன் அதிகாரத்திற்கேற்ற வல்லமையைக் கையாட மனதில்லாமல் அதை வேறுவகையாய்ச் செய்ய நினைத்தபடியால் அவன் என்ன சொல்லியும் அதனாலொன்றும் முடியவில்லை. யூதர்கள் இயேசுவை அழித்தவிடும்படியாய் வைத்த வரம்தலையே சாதித்து அவரைச் சிலுவைமரத்தில் அறையும்படிக்கு மிகுந்த சப்தத்துடனே கேட்டுக்கொண்டார்கள். பிலாத்து நான் தீர்ப்பு சொல்லவேண்டியதிருக்க அவர்களைத் தீர்ப்பு சொல்ல கேட்டபடியால், அவர்கள் கூட்டத்தார் எல்லாரும் மிகுந்த தீர்க்கமாயும் உரத்த சத்தமாயும் இவனைச் சிலுவைமரத்திலே அறையவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதினால் பிலாத்து இயேசுவை விடுதலையாக்குவதற்குக் கண்ணவென்று அறியாமல் மிகுந்த கலக்கம் அடைந்திருந்தான். அவன் இவ்விரண்டுபேரில் எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலைப்பண்ணவேண்டும் என்று சொல்லுங்கொன்று கேட்டான். அவர்கள் அவன் உத்தரவுபடியே பரபாசை விடுதலையாக்கவேண்டும் என்றும்

இயேசுவையோ சிலுவைமரத்தில் அறைநத பண்ணவேண்டும் என்றும் கூப்பிட்டார்கள். இப்படி அநேகரத்தில் சனங்களும் பிரதான ஆசாரியரும் இட்ட கூக்குரல் மிகவும் அதிகப்பட்டது.

ஆத்மாவே!

“ஈ இதினல் கண்ணிக்கவேண்டியதாவது.”

1. கிரியையிலாத நல்ல விருப்பம் கிறிஸ்தவனுடைய இலட்சணத்திற்கு ஏற்றதல்ல. பிலாத்து இயேசுவை விடுதலை பண்ணவேண்டுமென்று விரும்பினான். ஆகிலும் அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆ! கிறிஸ்தவர்களிலும் அநேகர் அப்படிப்பட்ட கெடுதியில் அமிழ்ந்து கிடக்கிறார்கள். மனம் திரும்பவும் குணப்படவும் மனமில்லையென்று அவர்களில் எவனும் சொல்லமாட்டான். நான் சன்மார்க்களையும் தேவ பக்தியுள்ளவரையும் இரட்சிவே எப்பொழுதும் விரும்புகிறேன். சீமை செய்யவும் ஆணையிடவும் சுத்தியம்பண்ணவும். எனக்கு மனமில்லை என்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்ய மனமில்லாதவர்களாயிருந்தாலும் பொல்லாங்கு செய்வதை விடவேமாட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் லேசுத்தை மாற்றி நடக்கையைச் சீர்திருத்தினதில்லை. ஒன்றை நன்மையென்று கண்டும், அதைத் தாங்கள் செய்யவேண்டிய கடமையென்று அலிந்தும் அவைகளைத் தங்கள் சுய மகிமையின் நிமித்தமாயாவது. சுய சிகேகத்தின் நிமித்தமாயாவது மனிதரின் பிரியத்தை அடைய வேண்டிய நிமித்தமாயாவது செய்யாமலிருக்கிறவர்கள் மிகவும் கிற்பாக்கியமான மனிதராயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவைகளைச் செய்யும்படியாய்த் தங்கள் மனதைத் திடப்படுத்தாமலும் நான் அளவிலே அவைகளை அப்பியாசித்து வாராமலும் இருந்துவிட்டு இன்னின்ன நன்மையைச் செய்ய விரும்புகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டே சீலத்தைக் கழித்துக் கடைசியில் மரித்துப்போகிறார்கள். அவர்கள் உள்ளத்திலே நல்ல விருப்பமிருந்ததினாலே அவர்கள் குற்றம் மன்னிக்கப்படுவதும் இல்லை, அவர்கள் மோட்சத்தை அடைவதில்லை. பிலாத்துவின் உள்ளம் உறுதியாயிருந்தால் அவன் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினபடி செய்து முடிக்கலாமே. அப்படிப் போல் நன்மையானவர்களுக்குத் திரியையிலாத விருப்பமுள்ள மனதையுடைய பொய்க்கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்தை ஹெத்து உலகத்தாரின் வழக்கங்களையும் தயவையும் எண்ணாமல் தங்களை மீட்டாமை அதின் ஆசை இச்சைகளோ

ம் சிலுவைமரத்தில் அறைந்த கொன்றுபோடுவார்களானால், அவர்களுக்கு எல்லாக்காரியங்களும் தேவனுடைய கிருபையினாலே அனுகூலமாகும். ஆகிலும் மோட்சத்தை அடைய விருப்பமுள்ள மனதை உடையவர்களில் அநேகர் நரக வழியில் செல்லுகிறார்கள்.

2. உலகத்தார் தாங்கள் இயேசுவைக்குறித்துச் செய்யவேண்டியதெனவென்று அறியார்கள். அந்தப்படி பிலாத்து கிறிஸ்தவராகிய இயேசுவை நான் என்ன செய்யலாமென்று யூதர்களுடைய சித்தியிலேயே விசாரித்தான். சிலவேளை இவ்வுலகத்தின் தீயநன்மை இயேசுவின் அன்பையும் கிருபையையும் அவரால் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் மெய்யான பாக்கியத்தையும் குறித்துச் சந்தோஷத்தோடு கேட்கிறார்கள். ஆகிலும் அவரைக் குறித்துத் தாங்கள் என்ன செய்வது என்றும் அவரை எங்கே பதிப்பது என்றும் அறியார்கள். அவர்களுடைய இருதயத்தில் அவருக்கு இடமும் அகப்படாது. காரணமென்னவென்றால், அவர் அவர்களுடைய வார்த்தைகள் செய்கைகள் எல்லாவற்றையும் கண்டித்து அவர்கள் குணங்களையும் நடக்கைகளையும் மாற்றுகிறவராயிருக்கிறார். அன்றியும் அவர்கள் கிறிஸ்துவருக்குச் சீடரும் சீவிகளுமாயிருக்கின்றும்பினால் அழிந்துபோகிற இவ்வுலகத்தின் இச்சைகளே ஹெத்துவிட்டுத் தங்களையும் வெறுத்துப் பாவத்துக்கு மரித்து நீதியாய் நடக்கும்படிக்கு நவமாய்ப்பிறந்த புதிய மனிதராகவேண்டும். இவைகள் அவர்களுக்குப் பூரியமானவைதானாயிரப்படியால் இயேசுவைக் குறித்து நான் செய்யவேண்டியதென்ன? நான் இப்படி நடப்பது மிகவும் வருத்தமாயிருக்கும் என்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் பிலாத்து இயேசுவை யூதர்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து விட்டதுபோலத் தங்கள் முழுமனதோடும் தங்களைவிட்டு அவரைத் தள்ளிவிடுகிறார்கள். மேலும் உலகத்தார் இயேசு தங்களுக்குத் தேவ ஞானமும் பரிசுத்தமாயிருக்கத் தங்கள் உள்ளத்திலே அவரை வைத்திருக்கமாட்டாதினாலே தாங்கள் இயேசுவைக்குறித்து என்ன செய்வதென்று அறியாதிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, விசுவாசமுள்ளவன்தான் இயேசுவைக்குறித்து என்ன செய்யவேண்டியதென்று நன்றாய் அறிவான். ஆதலால் அவன் அவர் என் இரட்சாராய் நன்காக வேண்டுதல் செய்கிறவராயும் என் ஒளியாயும் என் உய்யும் என் இராசாவாயும் என் பிரதான ஆசாரியராயும், ஆம் அவனே எனக்குச் சகலமாயும் இருக்கிறார். நான் என்னை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அவர் என்னை ஆண்டுகொண்டு பரிசுத்தப்பண்ணிச் செம்மை

யான மார்த்தத்திலே என்னை நடத்தும்படிக்குச் சம்மதித்திருப்பேன் என்பான். அன்றியும், அவன் அவருடைய அன்பான கடிந்துகொள்ளுதலையும், பரிசுத்த எவதலகளையும் தன்னில் உணரும்பொழுது மிகவும் சந்தோஷம் அடைகிறான்.

3. அவனைச் சிலுவைமரத்திலே அறையவேண்டுமென்று, யூதர்கள் கிறிஸ்துவக்கு விரோதமாய்க் கூப்பிட்டதுபோல நாமும் நம்முடைய துற்குணங்களாகிய பழைய மனிதனுக்கு விரோதமாய்க் கூப்பிட்டவேண்டும் (கலா. 5. 24.). எவன் தசாவுட்கங்கள், பெருமை, பண ஆசை, தற்சிகேகம், உலக சிவமே இவை முதலியவைகள் பாவங்களென்று நன்றாய் அறிந்து, அவைகளைத் தீவிரமாய்ச் சிலுவைமரத்தில் அறையப்படி பிரயாசப்படுகிறானோ அவனை பாக்கியவான். சிலுவைமரத்தில் அறையப்படுகிறவர்கள் இரு பக்கத்திலும் அசையாதபடிக்குக் கைகளிலும் கால்களிலும் ஆணி அடிக்கப்பட்டிருந்ததுபோலப் பாவமான வாந்தை அல்லது, கிரியை நம்மில் தோன்றாதபடிக்கு நம்முடைய நாவுகளையும் கைகளையும் பந்திரமாய்க் காக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்கிறதில் சாக்கிரதையாய் இராதவன் தன் தேவபக்தியான நடக்கையில் எவ்வளவு விரைந்தி அடையமாட்டான்? மெய்யாகவே அவன் கிறிஸ்துமார்த்தத்தின் மேன்மையையுக்குறித்து மற்றவர்களிடத்தில் எவ்வளவாய்ப் பேசினாலும் மற்றவர்கள் சொல்லத் தானே கேட்டாலும் அதின்படி நடக்கமாட்டான். அப்படிப்பட்டவன் சத்தியமின்னதென்று அறிந்த அறின்படி நடக்காமல் அதை அற்பமாய் எண்ணுகிறதைப்பார்த்திலும் அதை அறியாமையிருப்பதே அவனுக்கு மிகவும் நன்மையாயிருக்கும். உண்மையான கிறிஸ்தவரானே மிகுதியான கிரியைகளைச் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவைகளை அவன் தனக்குள்ளே வாசம்பண்ணும் தேவ கிருபையினாலே செய்யச் சாக்கிரதையுள்ளவனாயிருக்கிறான். தேவபக்திக்கு மற்ற நடக்கை அவனிடத்தில் உண்மையானதாயும் பலமுள்ளதாயும் இருக்கிறது.

4. பிறனைக்குறித்துத் தீமையானது பேசப்படுகிறதை நாம் கேட்கும்பொழுது, முதலாவது அவன் இன்ன பொல்லாதவைச் செய்தான் என்று தகுதியாய் விசாரித்து அறியவேண்டும். புறங்கூறும் நாவையுடைய சீக்கர்பிறன் இன்ன பொல்லாதவைச் செய்தானென்று வாசித்தற்கிறதற்குமுன்னே கூச்சமில்லாமல் மிகவுந்தரமானாய் அவனைக்குறித்துத் தீமையை பேசுகிறோன். பிறன் கெடுதி அடைய அவர்கள் விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறபடியால் அவன் பொல்லாங்கு செய்

தான் என்றிறதைக் கேட்டமாதிரத்தில் அவனுக்கு விரோதமாய்க் கடினமான தீர்ப்பை இடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பிலாத்துவோசுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே மிகுந்த இலச்சை அடைவார்கள். பிலாத்து கிறிஸ்துவைக் குறித்து, ஏன்? இவன் எந்தப் பொல்லாதவைச் செய்தான் என்றாலும் விசாரித்தான். பொய்க்கிறிஸ்துவர்களோ அவ்வளவாகிலும் விசாரியாமல் பிறனுக்கு விரோதமாய் இரக்கமற்ற தீர்ப்பைச் செய்கிறார்கள். ஆகிலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அப்படி ஒருபொழுதும் செய்யமாட்டார்கள். எனவகளை மற்ற மனிதர் உங்களுக்குச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ அவைகடையே நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள் என்று கிறிஸ்து சொன்ன பிரமாணத்தை அவர்கள் மிகுந்த கருத்துவைத்துக் கைக்கொண்டு நடப்பார்கள். எப்படி மற்ற மனிதர் நமக்கு விரோதமாய்ப் பொய் பேசவும் நம்மை கீழ்த்திக்கவும் நாம் சம்மதிக்கமாட்டோமோ அப்படியே நாமும் பிறருக்கு விரோதமாய்ச் செய்யாதிருக்கும்படிக்குப் பந்திரமாய் இருக்கவேண்டும்.

5. பொய்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஏற்றவாறாகிய நாம் பிலாத்து விளிடத்தில் காண்கிறோம். அவன் யூதர்கள் சம்மதிப்பார்கள் வானால் கிறிஸ்துவை விடுதலையுத்த விரும்பினான். கிறிஸ்தவர்களென்று அழைக்கப்படுகிறவர்களில் அநேகர் தங்களிடத்தில் புதிய குணமும் தேவபக்திக்கு ஏற்ற நடக்கையும் மிகவும் குறைகிறது என்று அறிந்து, துத்துக்கொண்டாலும் அவைகளை அடையும்படிக்குச் செய்யாண்டி முயற்சியால் உலகத்தாருக்குமிவற்றையுடையவர்கள் எவ்வளவு செய்யக்கூடுமோ அவ்வளவே அன்றி அதிக முயற்சியையமாட்டார்கள். உலகத்தாரின் தயவை இழந்துவிட்டாமல் அதைக் காப்பதே அவர்களுடைய கோக்கமாயும் கருவையாயிருக்கிறது. தங்கள் நடக்கை உலகத்தாரின் விருப்பத்திற்கு விரும்புக்குமபடிக்கு அவர்களுடைய வழக்கங்களைக் கைக்கொண்டு அவர்கள் செய்கிறவைகளைத் தாங்களும் செய்ய விரும்புகிறார்கள். இப்படி உலகத்திற்கு அவர்கள் உள்ளத்தில் வேருன்றியிருந்தும் பின்னும் கிறிஸ்துவின் போதனையிலும் மாகிரியிலும் சிலவற்றைக் கைக்கொண்டு நடக்க மனதுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகிலும் கிறிஸ்து தமது வார்த்தையினாலும் கிரியையினாலும் வெளிப்படுத்தின தேவபக்தியின் தீர்மானமானது உலகத்தாருக்கு ஏற்ற நாயிராதபடியினாலும் தேவசனத்தினும் அரோக்கியமான போதனை அவர்கள் சுமப்பதற்கு அரிதான சுமையாயிருப்பதினாலும் தேவபக்திக்கு ஏற்ற நற்குணங்களும் அவைகளுக்கு ஏற்ற

புறம்பான் நடக்கைகளும் தங்களில் உண்டாகச் சற்றும் கருத்து வைக்காமலும் அதற்காக எவ்வளவும் பிரயாசப்படாமலுமிருக்கிறார்கள். மேலும் அவைகள் உலகத்தாருக்குப் பிரியமாயிராதபடியால் எவ்வளவு இஷ்டவுலகத்தாருக்கு ஏற்றிருக்குமோ அவ்வளவுமாதிரி கைக்கொண்டிருப்பார்களேயன்றி கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் உலகத்தாரால் நிர்தைவந்தாலும் சகிக்கும்படியான மனதை உடையவர்களாயிருக்கமாட்டார்கள். ஆதலால் உலகத்தாரின் தயவைக் காக்கும் நிமித்தம் இயேசுவின் அன்பையும் பரிசுத்த நடக்கையையும் இகழ்ந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

ஜெபம்.

பரிசுத்தமுள்ள இயேசுவே! தேவரீருடைய பகைஞர்கள் உம்முடையமேல் குற்றம் சாற்றியும் உம்முடைய குற்றமில்லாமை மூடு முனிக்குள்ளிருந்து கதிர்விட்டு விளங்கிய சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்து எல்லாப் பாவஇருளையும் நீக்கிவிடுகின்றதே. ஆ! இயேசுவே! தேவரீர் ஆகாமியம் ஒன்றையும் செய்வதில்லை. நானே தேவரீருக்கு விரோதமாக ஆகாமியம் செய்தவன். நான் தேவருக்கும் உமக்கும் விரோதமாய்ப் பாவம் செய்திருக்க, அது தவிர தேவ ஆடாகிய உம்முடையமேல் சுமத்தப்பட்டதோ? ஆ! பரிசுத்தமும் நீதியுமுள்ள ஆட்டிக்குட்டியே! தேவரீர் எனக்குப் பதிலாக ஏற்றுக்கொண்ட பிணைக்கு நான் தேவரீருக்கு அடிகளான துதியைச் சொல்ல முடியுமா? ஆமென்.

79. தியானம்.

(மத்தேயு, 27. 26-30. மாற்கு, 15. 15, 16.

யோவான், 19. 1-3.)

அப்பொழுது பிலாத்து என்பவன் “இயேசுவையோ வாரி னால் அடிப்பித்து, சிலுவையில் அறையும்படிக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான். அப்பொழுது, தேசாதிபதியின் போர்ச்சேவகர் இயேசுவைத் தேசாதிபதியின் அம்மையிலே கொண்டுபோய், போர்ச்சேவகரின் கூட்டம் முழுவதையும் அவரிடத்தில் கூடி

வரச்செய்து, அவர் வஸ்திரங்களைக் கழற்றி, சிவப்பான மேலங்கியை அவருக்கு உடுத்தி, முள்ளுகளால் ஒரு முடியைப் பின்னி, அவர் கிரசின்மேல் வைத்து, அவர் வலதுகையில் ஒரு கோலைக் கொடுத்து, அவர் முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு: யூதருடைய ராஜவே, வாழ்க என்ற அவரைப் பரியாசம் பண்ணி, அவர்மேல் துப்பி, அந்தக் கோலை எடுத்து, அவரைச் கிரசில் அடித்தார்கள்.”

இப்பொழுது அவர்கள் அவரை எவ்வளவு குரூரமாய் நடத்தினார்கள் என்று காண்கிறோம். இயேசுவினுடைய ஆத்மா கெஞ்செமனே தோட்டத்தில் மிகுந்த வேதனை அடைந்ததே. இவ்விடத்திலோ அவருடைய சரீரத்திற்கு எண்ணிமுடியாத உபத்திரவம் உண்டாயிருந்தது. ஆம்! அவர் தமது திரு சரீரத்தில் சகித்த எல்லாப் பாடுகளையும் சொல்ல யாரால்கூடும்? ஆகிலும் அவைகளை மிகவும் கடுங்கத்தக்க ஆறு கொடிய பாடுகளைக்குறித்த நாம் இப்பொழுது கவனிக்கக்கடவோம். அவைகளில், (1) அவர்கள் கிறிஸ்துவை வாரினால் அடித்தது. அப்பொழுது பிலாத்து அவரை அழைத்து வாரினால் அடித்தது. அடித்திராவிட்டாலும் அவனுடைய கட்டளையின்படி அவர் அடிக்கப்பட்டபடியால் வேதபுத்தகத்தில் மற்ற இடங்களில் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற வழக்கத்தின்படி அவனே அவரை அடித்ததாக இவ்விடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக யோசேப்பு என்பவன் தன் இரத்தத்தைத் தானே கட்டாதிருக்க அவன் தன் ஆபத்தம் பண்ணினான் என்றும் (ஆதி. 46. 29.), ஆகா என்ற இராசன் நாபோத்தையும் (1 இரா. 21. 19.), தாவீது தன் உரியாவையும் (2 சாமு. 12. 9.) கொல்லக் கட்டளை கொடுத்திருக்க அவர்களே கொண்டுபோட்டார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. என்னத்தினாலென்றால், அவர்களுடைய கட்டளையின்படி செய்யப்பட்டதை அவர்களே செய்ததாக தேவனுடைய சர்க்கியில் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. இயேசுவை யூதர்கள் வாரினால் அடிக்கவில்லை. என்னால அவர்கள் ஒருவனையும் நாற்பது அடிக்கு அதிகம் அடிக்கப் பட்டாது என்று தேவன் அவர்களுக்குக் கற்பனை கொடுத்திருந்தார். ஆதலால் அஞ்ஞானிகளாயிருந்த போர்ச்சேவகர்களே அவருடைய குற்றமில்லாமையைக்குறித்துச் சாட்சியிட்ட அதி காரச் சாலையிலே அவரைக் கொண்டுபோய்ப் போர்ச்சேவகராகிய கூட்டம் எல்லாம் டிடிவரப்பண்ணி அவருக்கு அதிக நோயும் உபத்திரவமும் உண்டாயிருக்கும்படி அவருடைய

வஸ்திரங்களைச் சுற்றி அவ்விடத்தில் பாதகம்செய்த குற்றவாளிகளைக் கட்டி அடிக்கிறதற்காக இருந்த கஸ்தூனிலே அவனைக் கட்டித் திறந்திருந்த அவருடைய உடலின்மேல் வாரி னால் அடித்தார்கள். இப்படி அவர் எல்லாவற்றிலும் மகா கொடிய பாதகனாகப்பாடு நடத்தப்பட்டார். நான் என்னை அடிக்கிறவர்களுக்கு என் முதுகை ஒப்புக்கொடுத்தேனென்று மேசியாவாகிய உலக ரட்சகனாக்குறித்து (ஏசா. 50. 6.) சொல்லியிருக்கிற தீர்க்கதரிசன வாக்கியத்தின்படி போர்த்தேவகர் இயேசுவை அடித்துத் தூண்டு சேர்த்துக்கட்டி அடிக்கும்பொழுது, அந்தத் தூண்டி தாழ்வாய் இருந்ததினாலே அவர் அதின்மேல் குனிந்து நிற்கவும் தம்மை அடிப்பவர்கள் தமக்குச் செய்யும் குரூரத்தை இலேசாய் நிறைவேற்றும்படி அவர்களுக்குத் தமது முதுகை நன்றாய்க் காண்பிக்கவும் இடமாயிருந்தது. அந்த அடிகள் அவருடைய சரீரத்திற்குச் சொல்லிமுடியாத நோயை உண்டாக்கினதுமல்லாமல் அவைகளால் சதை பிச்சுக்கப்பட்ட படுகாயங்களாகிய துளைகளிலிருந்து இரத்தம் குபீர் குபீர் எனப் புறப்பட்டது. * உடம்படியெனில் அந்த அஞ்ஞானிகள் அவரை அடித்த அந்த உடம்பிலுள்ள இரும்புக் கம்பிகள் அவ்வது கொடுக்குகள் ஒவ்வொரு அடி அடிக்கையில் அவருடைய முதுகிலுள்ள சதையில் துத்திக்கொள்ளும். அதை வலிமையாய் இழுக்கும்போதோ ரோலையும் சதையையும் பித்ததுக்கொண்டு வரும். இப்படித் தாழ்த்து கர்த்தராயிருக்கிற மேசியாவைக்குறித்து, உழுகிறவர்கள் என் முதுகின்மேல் பூழுது தங்கள் படைச்சால்களை நீண்டாக்கி எடுக்கின்ற தீர்க்கதரிசன மாய்ச் சொல்லியிருக்கிறபடி நம்முடைய இரட்சகரூபுட்பட்ட அடிகளினால் அவருடைய தோள் முதல் இடுப்புமட்டுக்கும் கொடிய வேதனையைத் தரும் மிகவும் பெரிதும் அழமுமான காயங்கள் நிரம்பியிருந்தன. (2) சிவப்பான மேலங்கியை அவருக்கு உடுத்துவித்ததார் அவர் அவரை வாரினால் அடித்த பின்பு, இந்த அங்கியை அவருக்குத் தரித்தார்கள். அவர் தாம் அடைந்த காயங்களினாலே தமது திருமேனி முழுவதும், இரத்தப் பிரளயத்தினாலே சூழப்பட்டதாய்ச் சொல்லிமுடியாத வேதனையை அடைந்திருக்கையில் வர்மமுள்ள அந்தச் சத்தருக்

* அவர்கள் அவரைப் பிரம்பினால் அடியாமல் சவுக்கினால் அடித்தார்கள். அந்தச் சவுக்கு கயிற்துலாவது தோல் வாரினாலாவது செய்யப்பட்டதாயும் துணியில் கர்மையான இரும்புக் கம்பிகளும் கொடுக்குகளும் கட்டப்பட்டதாயும் இருந்திருக்கலாம்.

கள் இந்த ஆகாமியத்தையும் அவருக்குச் செய்தார்கள். அவர் தம்மை இராசாவென்று சொன்னதாக யூதர்கள் அவர்மேல் குற்றம் தாற்றினபடியால் அதையே அவர்கள் ஒரு முகாந்திரமாகக்கொண்டு அவரைப் பரியட்சம்பண்ணும்படிப் புண்களால் நிறைந்த அவருடைய சரீரத்தின்மேல் இராசாக்கள் உடுத்தவதுபோல் அந்தச் சிவப்பான மேலங்கியை அவருக்கு உடுத்திக்கொள்ளச் செய்தார்கள். (3) முன்னகளால் ஒரு முடியைப் பின்னி அவருடைய கிரகின்மேல் வைத்ததாம். இப்படி அவர்கள் நித்திய பரலோக இராச அதிகாரமுள்ள கிறிஸ்துவுக்கு மாற்றி மாற்றி தூதனான நிறைக்களையும் அந்நிறைக்களையும் நினைத்து நினைத்துச் செய்தார்கள். அவர்கள் அவரை வாரினால் அடித்த பின்பு, அவருடைய சரீரத்தில் உண்டாகிய மிகுதியான காயங்களைக் கண்டு, மனம் இரங்குவதற்குப் பதிலீய் அவருடைய தலை காயம் இல்லாமல் மீந்திருந்ததென்று கண்டு, அதையும் காயப்படுத்த விரும்பி அப்படிச் செய்தார்கள். அந்த முன்முடி அவருடைய தலையின்மேல் வைத்து உடுத்தப்பட்ட பொழுது, அவருடைய கிரகின் பதிர்த முன்னகள் இரத்தம் பிரிட்டடிக் கும்படியான உபாஸை உண்டாக்கக் காயங்களை உண்டாக்கிற்று. இப்படி அவருடைய சரீரம் முழுவதும் காயங்களால் திறக்கப்பட்டிருந்ததமையே இரத்தப் பிரளயத்தினாலும் சூழப்பட்டிருந்தது. (4) அவர்கள் இயேசுவைக்குப் பரியாசமாய்ச் சிவப்பான அங்கியைத் தரிப்பத்படியால் அதற்கு இசைந்த மற் றொரு அங்கியையும் செய்தார்கள். அவருடைய வலதுகரத்தில் ஒரு தோலைக் கொடுத்ததாம். ரோமதேசத்துச் சேனாபதிகள் தங்கள் கணத்திற்கும் வித்தவத்திற்கும் அடையாளமாகக் கைகளில் செங்கோல் பிடித்திருப்பார்கள். அன்றியும் இராசாக்கள் தங்கள் இராச்சியத்தை நிர்வகித்த நிதியாய் அரசாளுகிறவர்கள் என்கிறதற்கு அடையாளமாகத் தங்கள் கைகளில் செங்கோல் பிடித்திருப்பார்கள். அதுபோலப் பலமுள்ள நித்திய பரலோக இராச்சியத்திற்கு ஏக சக்கிராதிபதியுமாய் என்றமுள்ள சதாக்காலங்களிலும் மாறாத சர்வவல்லமையும் மகத்துவமும் பொருந்திய தேவசெங்கோலை உடையவருமாயிருக்கிற கிறிஸ்து தம்மை இராசாவென்று சொன்னதை அவர்கள் எவ்வளவும் நம்பாமல் அதின்நிமித்தம் அவரை நிந்தித்துப் பழிப்பதற்காக அவருடைய திருக்கரத்தில் ஒரு நெரிந்த காணற்கோலைக் கொடுத்தார்கள். நம்முடைய அருமையான ஆத்மநேசராகிய இயேசுவோ சத்தருக்கள் செய்த பரியாசம் நிறை எல்லாவற்றிற்கும் வீரோதமாய் ஒரு வார்த்தையாகியும் பேசுகிறோன்று கவிசே

ஊதர் எவ்விடத்திலும் சொல்லவில்லை. ஆதலால் அவர் தன்னை மயிர் சுத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக சத்தமிடாதிருப்பதற்கு ஆட்டைப்போலத் தூண்டு வாயைத் திறவாதிருந்தார் என்று (சொ. 53. 7.) முன்பு அவரைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறினதை இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். அந்தப் படியே அவர் சிவனையில் அறையப்பட்ட பொழுதும் தம் முடைய வாயைத் திறவாமல் மவுனமாயிருந்தார்.* அன்றையும், பகைஞர் கிறிஸ்துவுக்கு முன் முழங்கால் ஊன்றி, யூதர்களின் இராசாவே வாழ்க்குவென்று அவரைப் பரியாசமாய் வாழ்த்தினார்கள். (5) அவருடைய கண்ணத்தில் அடிசுனை அடித்ததாம் (யோவா. 19. 3.). அடிகள் அவருக்கு முன்பாகத் தனையில் விழுந்து முழங்கால் ஊன்றி நின்றபின்பு தாங்கள் அவருக்குச் செய்த இழிவுக்கு அட்டயானமாகவெழுந்த அவருடைய முகத்தில் அமைந்தார்கள். அவர்கள் மிகவும் குரூரமாய் அவரை அடித்தபடியால் அவருடைய வாயிலும் மூக்கிலுமிருந்து இரத்தம் ஒடிவந்ததாம். அவருடைய கண்ணளும் இரத்தமாய்க் கலங்கியிருந்தது. மேலே சொன்னபடி அவர் அதற்கு முன்னால் இரவிலும் யூதர்களே அறையப்பட்டிருந்தார். அதினால் அவருடைய திருமுகத்திற்கு உண்டாயிருந்த வேதனையும் சோயும் இன்னம் தீராதிருந்த மறபடியும் அடித்தார்கள். பின்னும் என் மயினைப்பற்றி இழுத்தவர்களுக்கு என் முகத்தை மறையாமலிருந்தேனென்று (சொ. 50. 6.) இயேசுவைக் குறித்து வேறொரு தீர்க்கதரிசன வாசகம் சொல்லுகிறபடி அவர்கள் அவருடைய தாடியையும் பற்றி இழுத்திருப்பார்கள் என்பதைப்பற்றி எவ்வளவும் சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை. (6) அவர்மேல் துப்பி அடித்ததாம். தாம் முன் கேட்டபடி இது மனிதனுக்குச் செய்யப்படுகிற இழிவுகளில் எல்லாம் மிகவும் பெரிதாயிருக்கிறது. யூதர்கள் அஞ்ஞானிகளுமாகிய சர்வலோகத்தாருடைய பாவங்களும் அவரீதில் சுமத்தப்பட்டபடியால் யூதர்களும் அஞ்ஞானிகளுமாகிய அந்தக் கூட்டத்தாருடைய எச்சில்கள் அவர்மேல் துப்பப்பட்டலாயிற்று. அவ்லாமலும் அவர்கள் ஒரு கோலினாலே அவருடைய தலையில் அடித்தார்கள். நம்முடைய ஆதம் அன்பராகிய கிறிஸ்து அவ்விடத்தில் மிகவும் பாதபிக்கப்பட்ட தக்கவராய்க் காணப்பட்டார்.

* இப்படிப்பட்டவைகளை எல்லாம் அவர்கள் மிகுந்த மனக்களிப்போடும் நகைப்போடும் இழிவும் அடக்கை மொழிகளைப் பேசிச் செய்திருப்பார்கள் என்று விளக்குகிறது.

டார். ஒருபின் அவருடைய முகத்தில் அவரந்தான். மற்றவன் அவருடைய தலையின்மேல் வைக்கப்பட்ட முன்முடியானது பதிக் அழுத்தும்படி கோலினால் அடித்தான். இப்படி அவர்களின் ஒவ்வொருவனும் இரக்கமில்லாமல் அவருடைய திருமுகத்திலும் தலையிலும் சீர்த்திலும் அடித்த அடிகள் பயப்படத்தக்கவைகளாயும் மிகுந்த நோஷ உண்டாக்குகின்றவைகளாயிருந்ததுமன்றி, அவைகளால் அவருடைய திரு இரத்தம் மிகுதியாய்க் கிந்தப்பட்டது. மேலும் கொடுமையும் குரூரமும் மிகுதியாய்க் செய்யப்படும் காலத்தில் அவைகளுக்கு ஓர் அனவும் திட்டமும் இராது; அப்படியே அவர்களும் மிகுந்த அகங்காரம்கொண்டு அவரைப் பரியாசம்பண்ணப் பல கோலங்களாய் அவருக்கு முன் அடித்ததாம் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து வணங்கி சிவ்விடைபடிக் காலில் நின்று மனிதர்கள். இராசாக்கள் அதிகாரிக் முதலிய சாபரியோர்களை நோக்கி தங்களுக்கு இன்னினை நன்மை உபகாரஞ்செய்ய வேண்டும் என்று விண்ணப்பப்பண்ணித்தேட்டுக்கொண்டதுபோல் அவரை நோக்கி விண்ணப்பப்பண்ணியும், பின்பு தாங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி அவர் செய்யவில்லையென்று அவர்மேல் புலிகளைப்போலச் செய்து பாய்ந்து இவன் திரானியில்லாத இராசன் எங்கள் விண்ணப்பத்திற்கு திர்ப்பி பண்ணவில்லையென்று சொல்லி இப்படித் தங்களுக்குத் தோன்றின பழிபுறமும் பேசி அவரோடு துப்பி அவர் கண்ணத்தில் அடிகளை அடித்தார்கள்.* அவர்கள் அவருக்குச் செய்த மேற்சொல்லிய ஆறாமியங்களையெல்லாம், வேறு அநேக துன்பங்களையும் அவர் சிக்கித்திருந்தபடியால் அவைகளினாலே அவருக்கு உண்டான வேதனைகளும் வியாருலங்களும் அவைகளிலும் அளவற்றவைகளாயிருந்தன.

ஆ. மாடுவா!

“நீ இதிலுல் கண்ணை மூடாமல் காண.”

1. இயேசு வாரினால் அடிக்கப்பட்டது நம்மைப் பாவ தண்டனைக்கு நீங்கலாக்குகிறது. அவர் நம்முடைய பாவங்

* அவர்கள் அவருக்குச் செய்த அகந்தைகளையும் இழிவுகளையும் கவிசேஷர்கள் சில வார்த்தைகளினாலே அடக்கிச் சொல்லியிருந்தாலும் அவர் சிக்கித் கொண்ட பரிசுஷினைப் புரணவிசேஷங்கள் சொல்ல முடியாதவைகளாயும் எழுத முடியாதவைகளாயுமே இருந்தனவென்று நினைக்கவேண்டும்.

கலையெல்லாம் தாமே சுமந்துகொள்ளச் சித்தமான ஆதலால் அவர் அந்தப் பாவங்களுக்கு ஏற்ற தண்டனையச் சகிக்க வேண்டியதாயிற்று. கலாணுதவி விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியைப் பார்த்து இசைத்து நாவானது அதை ருசித் துன்பிடிச் சரீரத்திலுள்ள மற்ற அவயவங்களும் மற்றும் அக பாவங்களுக்கு உடன்பட்டவைகளாயிருக்கிறபடியால் அவைகளின் நிமித்தம் கிறிஸ்துவினுடைய திருச்சரீரத்திலுள்ள அவைகளெல்லாம் அவைகளுக்குத் தகுந்த பாவதண்டனையைச் சகிக்கவேண்டியதாயிற்று. கெத்தெமனே தோட்டத்தில் அவர்தமது ஆதம்பரத்தைச் சகித்தார். இவ்விடத்திலே அவர்தமது சரீரப்பாகைச் சகிக்கத் தொடங்கி மிகவும் பாதவிக்கப்பட்டதற்கவியதமாய் வாரினால் அடிக்கப்பட்டார். இப்படி நம்முடைய பிணையாளியிருக்கிற கிறிஸ்து நமக்குப் பதிலாய்ப் பாவதண்டனையைச் சகித்தார் என்பது நமக்கு மிகுந்த ஆறுதலையும் தயிரியத்தையும் துண்டாக்குகின்றது. ஏனென்றால் தேவன் பாவங்களை நிமித்தம் இரண்டேரம் தண்டிக்கிறவரல்ல. ஆதலால் அவர் இனி நம்மை அவைகளுக்காகத் தண்டிக்கமாட்டார். அன்றைய பாவத்திற்கு அடிமைகளாகிய நமக்குப் பதிலாய் தேவனுடைய சகலனவர் வாரினால் அடிக்கப்பட்டபடியால் நாம் அதற்குற்ற தண்டனைக்கு நீக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆம், மெய்யாகவே எவன் விசுவாசத்தோடும் பக்தியோடும் உண்மையாய் மனம்கிரும்பித் துன்புடிக் கிறிஸ்து சகித்த பாடுகளைத் தியாரித்து மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு தன்னைப் பாவத்திற்கு விலக்கிக் காத்துத் தவிர்ப்பதாய் நடக்கப் பிரயாசப்படுகிறதே அன்னிடத்தில் தேவன் கிருபைகூர்ந்து அப்பறம் அவனைப் பாத்தின் நிமித்தம் துன்பமலிருப்பார். இயேசு நம்முடைய பாவத்திற்காகத் தேவனோ பத்திற்கேற்ற உபாதைகளைச் சகித்தே. அறினால் தேவனிருபை நமக்குக் கிடைப்பதற்கு இப்படியிற் தம்முடைய பாவங்கள் கிறிஸ்துவை காயம் துடையச் செய்ததற்கு ஏதுவாயிருந்த வரடிகளாம்.

2. இயேசு பரியாசமாய் உடுத்தப்பட்ட அங்கியைக்குறித்துத் தியானப்பண்ணுவாயாக. அப்பொழுது நீ பரியாசத்திற்கு ஏதுவான உடைகளை அருவருத்துத் தள்ளுவாய். துன்பகரலங்கள் மிகுதியானால் கலங்காதிருக்கட்டவாய். பகைநாள் இயேசுவுக்கு முதுவிலை அவ்வளவு கொடுக்களைச் செய்திருக்க, பின்னும் அதிகத் துன்பங்களைச் செய்யத் தொடங்கினார்களென்ற இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். அவரை வாரினால்

அடிக்கும்படி தீர்ப்பான உடனே அவர் தரித்திருந்த வஸ்திரங்களைப் பலவற்றமாய் உரிந்துகொண்டு அவருடைய திருஉடலை நிருவாணமாக்கினார்கள். ஆகாயமும் வானத்திரங்களுமும் புகோளத்தைப் புஷ்பங்கள்னாலும் அலங்கரித்தவர் இப்பொழுது நிருவாணமாக விடப்பட்டார். இப்படி உபத்திரவத்தின்மேல் உபத்திரவம் ஒன்றுமாரி ஒன்று அவர்மேல் வந்தது. ஆதமாவே! தேவனுடைய உனக்கு இப்படிப்பட்ட உபத்திரவங்கள்வரும்படி செய்து அவைகள் அலைகள் போல் ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் உன்மேல் மோதி சுழத்திரத்தின் சலம் போல் கொந்தளித்து உன்னை அமிழ்த்துத்தற்கு இடம்கொடுத்து உன்னை முற்றிலும் கைவிட்டு மற்றதாகக் காணப்பட்டால் உன் தலையாகிய கிறிஸ்துவை சோக்கிக்கொண்டு அவர் பாடுபட்டபொழுது இவையெல்லாம் அவருக்குச் சம்பலித்ததென்று தியானப்பண்ணித் துன்பகாலத்தில் தன்னோடு இருப்போம் என்று சொல்லியிருக்கின்ற தேவவார்த்தையை நம்பிக்கையோடு பற்றிக்கொண்டிருப்பாயாக. அன்றியும், வாரடி, பிரம்படி இவைகளுக்கு ஒப்பாகிய துன்பங்கள் உன்மேல் வந்தால் அப்பொழுது தேவன் யாரோடே உபத்திரவங்கள் வரும்படி செய்கிறாரோ அவர்களுக்குத்தடுத்த பரிபூரண கிருபையை மிகுதியாய் அளிக்கிறார் என்றும் யார்மேல் அதிகப்பாதத்தைச் சுமத்துகிறாரோ அவர்கள் அதைச் சுமக்கும்படி அவர்களுக்கு உதவிசெய்கிறார் என்றும் நினைக்கக்கடவாய்.

3. முள்ளியானது மிசவும் கொடிய வேதனையை உண்டு பண்ணத்தக்கது. இயேசுவின்மேல் வைக்கப்பட்ட அந்த முடியிலிருந்த முள்ளிகள் எத்தனையோ அத்தனையும் அவருடைய உடலில் சித்த சிரசில் விதிந்து மிகுதியான காயங்களை உண்டாக்கிற்று. ஆ, பாவமுள்ளி கனிதனே! இயேசுவானவர் உனக்காகச் சகித்த பாடுகளைப் பார்ப்பாயாக. ஒரு முள்ளு உன் கைவிலாவது காலிலாவது அதைத்தால் அதினால் உனக்கு எவ்வளவு வேதனை உண்டாகிறது? அப்படியிருக்க, பகைநாள் அந்த முள்முடிமை இயேசுவின் தலையின்மேல் வைத்து அழுத்தி ஒரு கோலினால் தலையில் அடிக்கும்பொழுது அவருக்கு எவ்வளவு கோயும் உபாதையும் இருந்திராது! இயேசுவினுடைய அவயவங்களில் ஒன்றாகவும் காயமில்லாமல் இருக்கவில்லை. ஆதலால் நீ இவை எல்லாவற்றையும் உன் நிமித்தமாகப் பொறுமையாய் சகித்துக்கொண்ட இயேசுவின் அன்னபக்குறித்துத் தியானப்பண்ணக்கடவாய். மனிதருடைய கணக்கில்லாத பாவங்கள் அவருடைய திருச்சரீரத்தில் கணக்கில்லாத காயம்

குறித்து நான் சேட்கையில் என் ஆவி நடுங்கி என் குலோ பறக்கின்றது. தேவரீர் அடைந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஒப்பான நிகழ்ச்சியும் தேவரீர் அடைந்த சிவநிலைக்குச் சமமான வேதனையும் உண்டா? தேவரீருக்குச் செய்யப்பட்ட இழிவு உலகம் தோன்றி இந்நான்வரையில் யாருக்குச் செய்யப்பட்டது? தேவரீர் பட்ட பாடுகளையும் சகித்த கொடுமைகளையும் உலகத்தில் எந்த மனிதனாவது எப்பொழுதாவதும் சகித்திருப்பானா? அப்படி யிராது. மகிமையுள்ள இராசாவே! கேரூபம் சேரரீம் என்ற தேவதூதர்களின் கூட்டம் நடுக்கத்தோடும் கூச்சத்தோடும் முகம்குப்புற விழுந்து வணங்கும் தேவரீருடைய திருமுகமானது பாவக்கறையுள்ள அழிவுக்குரிய மனிதர்களால் துப்பவும் அடிக்கவும் பட்டதே. ஆ, இரக்கமுள்ள கர்த்தரே! தேவரீர் இவைகளை யெல்லாம் என்னுடைய நன்மைக்காகவும் எனக்கு நித்திர பாகியத்தையும் ஸோட்சவாழ்வையும் சம்பாதிக்கிறதற்காகவே சகித்தீர் அல்லவோ. ஆ, என் சிவநாயகரே! இரத்தச் சிவனால் குழப்பப்பட்டிருந்த தேவரீருடைய திருச்சரீரத்தை என் இந்தியக் கண்ணினால் நன்றாய் நோக்கிக்கொண்டிருக்கவும் தேவரீரிடத்தில் தாழ்மை, பொறுமை, சிவப்பு, தேவபக்திமுத்திரையுற்ற குணங்களைக் கற்றுக்கொண்டு என்னைத் தேவபுத்திரருடைய மகிமையிலே சேர்த்துக்கொள்ளும். என் சிவனின் முடிவோட்டும் உம்முடைய நிமித்தமாகவும் உம்முடைய மகிமைக்காகவும் வரும் உபத்திரவங்களையெல்லாம் மனோநசாகமாய்ச் சகிக்கவும் எனக்குச் சகாயம் செய்தருளும். ஆமென்.

80. தியானம்.

(யோவான் 19. 4-6.)

“பிலாத்து மறுபடியும் வெளியேவந்து: நான் இவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன் என்று நீங்கள் அறியும்படிக்கு, இதோ, உங்களிடத்தில் இவனை வெளியே கொண்டுவருகிறேன் என்றான். இயேசு, முன்முடியும் சிவப்பங்கியும் தரித்தவராய், வெளியே வந்தார். அப்பொழுது பிலாத்து அவர்களை நோக்கி: இதோ, இந்த மூலவுடன் என்றான். பிரதான ஆசாரியரும் சேவரும் அவரைக் கண்டபோது: சிலுவையில் அறையும் சிலுவையில் அறையும் என்று சத்தமிட்டார்கள். அதற்குப் பிலாத்து,

இவனைக் கொண்டுபோய்ச் சிலுவையில் அறையும்: நான் இவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன் என்றான்.”

இயேசு மிகவும் பரதயிக்கப்பட்டதும், கெட்டியிருந்தார் என்று பிலாத்து சொன்னவார்த்தைகளினால் காண்கிறோம். அப்படியிருந்தும் பிரதான ஆசாரியர்கள் மனம் இரங்காமல் பின்னும் அகங்காரத்தையே சாதித்தார்கள் என்று விளங்குகிறது. போர்ச்சேவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி செய்யத்தக்க கொடுமைகளை எல்லாம் இயேசுவுக்குச் செய்தபின்பு பிலாத்து அவரை நியாயத்தால் திறுஞ்சுள்ளிருந்து மறுபடியும் வெளியே அழைத்துவந்தான். அவ்விடத்தில் பிரதான ஆசாரியர்கள் அவருக்குச் செய்யப்பட்டது எல்லாவற்றையும் பார்த்து நின்றார்கள். ஆதலால் அவர்களும் அவர்களுடைய மறைச் சனங்களும் இயேசுவுக்குக் கண்டமாதிரிதான் தண்டனையில் இரக்கம்கூடவார்களுண்டு பிலாத்து நினைத்துப் பரிசீலையார்களும் கிறித்தோர்களும் வலியோர்களும் வெளியேறிகளுமாகிய அவர்கள் எல்லாவரையும் நோக்கி, இதோ இவனால் ஒரு குற்றத்தையும் நீண்ட காலமலிருக்கிறதை நீங்கள் அறியும்படிக்கு இவனை உங்களுடைய கொண்டுவருகிறேனென்று சொல்லி, இப்படி அவரை மரண ஆக்கினைக்கு ஒப்புக்கொடாமல் தப்புவிக்கப் பார்த்தான். பிலாத்து இயேசுவான்வரை வாரினால் அடிப்பித்தது பல்குளம் மனதிற்குத் திரிப்பியாயிருக்கும் என்று எண்ணி குற்றமில்லாத அவரைக் கொல்வதற்கு ஒப்புக்கொடுக்க மனமில்லாமலிருந்தான். அந்த அஞ்ஞான நியாயாதிபதி இயேசுவின் குற்றமில்லாமையைக் குறித்து அத்தனைதரம் சாட்சிசொன்னது நமக்கு மிகுந்த ஆச்சரனாக உண்டாக்குகிறதாயிருக்கிறது. பின்பு இயேசு அதிகாரச்சாலையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பொழுது எப்படிப் பரதயிக்கப்பட்டதக்க கோலமாயிருந்தாரென்று சுவிசேஷசர் எழுதியிருக்கிறார்கள். என்னவென்றால், உடனே முன்முடியும் சிவப்பான அங்கியும் தரிக்கப்பட்ட இயேசு வெளியே வந்தார் என்பதே. இரட்சகர் வாரினால் அடிக்கப்பட்டும், முன்முடி குட்டப்பட்டும் மிகுந்த வேதனைகள் உள்ளவராயிருந்ததை அஞ்ஞானியாகிய பிலாத்து கண்டு, மனம் உருகித் தண்ணீர்போலச் சனங்களும் அவரைக் கண்டால் மனம் உருகுவார்கள் என்று நினைத்து அவரை வெளியே அவர்களிடத்திற்கு அழைத்துவந்து அவர்களை நோக்கி, இந்த மனிதனைப் பாருங்கள் என்றான். பலியிடப்படும்பஸ்கா ஆகிகள் நியாயப்பிரமாணத்தில் சொல்லிய இலட்சணங்களை உடையவைகளோ அல்லவா என்று சோதிக்கப்படும்படிக்கு

ஆசாரியருக்கு முன்பாகக் கொண்டுவந்து விடப்படுவது உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதிர்க்கும் மாசற்ற பஸ்கா ஆடிகிய இயேசு அவர்களால் பார்க்கப்படும்படி அவர்கள் முன் அழைத்துவந்து விடப்பட்டார். சனங்கள் இயேசுவினுடைய பரதபிக்கப்பட்டதக்க சிகாலத்தைச் சூழ்ந்து, சற்றுநேரம் ஒன்றும் பேசாமல் மவுன்மாயிருந்ததைப் பிரதான ஆசாரியர் பார்க்கவே, ஏது, சனங்கள். ஒன்றும் சொல்லாடலிருக்கிறதினால் பிலாத்து வினுடைய யோசனை முடியாய் இருக்கிறதென்று நினைத்து உடனே இவனைச் சிலுவையிலிறையும் சிலுவையிலிறையும் என்று கூப்பிட்டார்கள். அன்றியும் அவர்கள் தங்களைப்போலத் தங்கள் ஊழியக்காரரும் கூப்பிடும்படிக்கு அவர்களுக்குச் சமிக்கை காட்டியிருப்பார்கள். இப்படிப் பிரதான ஆசாரியரும் ஊழியக்காரரும் இவனைச் சிலுவையிலிறையும் இவனைச் சிலுவையிலிறையும் என்று கூப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பிலாத்து நினைத்தபடி அவனை வாரினால் அடித்ததேபோதும் என்றிராமல் அவனைக் கொல்லவும் பிடிவாதம் பண்ணினார்கள். சிலுவைகளினால் எல்லாம் தேவனுடைய அந்தரங்க அநாதி ஆலோசனையின்படியேயும் பேசியா வாரினால் அடிக்கப்பட்டிக் கொலை செய்யப்படுவாரென்று கிறிஸ்து தம்மைக்குறித்தும் சொல்லியிருந்த தீர்க்கதரிசனத்தின்படியேயும் (லூக். 18. 33.) பாவி கள் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்படுவதற்காகத் தீர்க்கதரிசுகளால் முன் அறிவிக்கப்பட்டதாயும் முன் குறிப்படையாளங்களாயிருக்கக் கற்பிக்கப்பட்ட சடங்குகளினாலே கட்டிக்காட்டப்பட்டதாயும் இருந்த இயேசு என்னப்பட்ட தேவனுடைய நமக்காகத் தம்மைத்தாமே பலியாய் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டியிருந்த படியால் அதை மேலே சொல்லியபிரகாரம் அந்தப் பிரதான ஆசாரியர்கள் தங்கள் அறியாமையினாலே நிறைவேற்றியிருக்க (அப். 2. 23; 3. 17.). அப்படி யிருந்தாலும் அவர்கள் அவருக்கு முழுவதும் அகங்காரத்தினாலே அந்த அநியாயங்களையெல்லாம் செய்தார்களென்று பிலாத்து அவர்களுக்கு ருசப்படுத்தினான். எப்படியென்றால் நான் இன்னிடத்தில் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லையே; ஆகையால் நீங்களே இவனைக் கொண்டு போய்ச் சிலுவைமரத்தில் அறையுங்களென்றான்.

ஆநீ மாகலே!

1. இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாவது:

1. குற்றமில்லாமையை மறைக்க ஒருவன் என்ன பிரயத்னம் செய்தாலும் அது மறைந்திருக்கமாட்டாது. பிலாத்து

இயேசுவினிடத்தில் குற்றமில்லையென்று முன் ஒருநாள் சொன்னான். மறுபடி இரண்டேரம் அவருடைய குற்றமில்லாமையைக்குறித்துப் பேசி அதைப் பின்னும் அதிகமாய்த் திடப்படுத்தினான். மிகுந்த பிரகாசம்பொருந்தி விளங்கிய சூரியனின் ஒளியைச் சற்றுமேலே மேகமானது மறைக்க இருந்ததோன் றாலும், மேகம் கடந்துபோனபின்பு சூரியன் முன்னிலும் அந்த பிரகாசமாய்த் தன் கிரணங்களை வீசுவதுபோலக் குற்றமில்லாமையானது கபடம் தந்திரமுமுள்ள மனிதர்களுடைய அபத்த விசுவாசங்களினால் சிலகாலம் மறைக்கப்படுவதாயிருந்தாலும், சிலகிரந்தில் இருந்து உண்மை அதிக பிரகாசமாய்த் தோன்றப்படும். நீதி நீதியாகவே விளங்கும், அநீதி அநீதியாகவே தோன்றும். அந்தப்படி படைஞரால் சிலகாலம் நின்றதையும் தூஷணமும் அடைந்து பற்பல குற்றங்கள் சாத்தப்பட்டிருந்த விசுவாசிகளின் குற்றமில்லாமையானது அவர்களுடைய படைஞரே பிரமிக்கத்தக்கதாகத் தேவயந்ததாய் எல்லா உலகத்தார்களுக்கும் பிரசித்தமாய்த் தெரியப்படுத்தப்பட்டது: எவன் தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் முன்பாக நல்லன்சாட்சியை உடையவனாய்ப் பழுதின்றி கேர்வமாய் நடந்துகொள்ளுகிறானோ, அவனுடைய ஆர் கபடமில்லாமையிருக்கிறதோ அவனே பாக்கியவான். அவன் மனிதரிடத்தில் புகழ்ச்சி அடையாதிருந்தாலும் குற்றமில்லாமையின் நிமித்தம் இங்குக்கங்கோச் சகித்த அவன் தேவனிடத்தில் புகழ்ச்சியும் கிருபையும் அடைந்திருப்பான்.

2. நாம் நினைக்கப்படுமபொழுது என்ன செய்யவேண்டியதென்று கிறிஸ்துவினிடத்தில் படிக்கக்கூடவோம். அவர் வாரினால் அடிக்கப்பட்டபொழுது ஒன்றும் பேசவில்லை. சிவப்பான அங்கி தரிக்கப்பட்ட எல்லாராலும் பரியாசம்பண்ணப்பட்டபொழுதும் அவர் வாயிலிருந்து ஒரு வார்த்தையாகிலும் விரந்தென்று சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆதலால் ஆநீ மாகலே! நீயும் சிலுவைக்கு ஒப்பாயே நினை, தூஷணம், உபாசைமுதலிய துன்பங்களைப் பெற்றமையோடு சகித்துக்கொள்வாயாக. அவைகளின் நிமித்தம் தேவனுக்கு விரோதமாகவும் பிரயோகம் விரோதமாகவும் மொறுமொறுக்காதே. ஏனென்றால், கிறிஸ்துவும் நமக்காகப் பாடுபட்டு நாம் சம்முடைய காலடி களைத் தொடர்ந்துவரும்படி நமக்கு மார்த்தத்தைக் காட்டிப்போனார் (1 பே. 2. 21.). தேவனுடைய சித்தமின்றி ஒன்றும் நம்மைத் தொடராட்டாதென்று நாம் கம்பியிருப்பது உண்மையானால் நாம் சகிக்கும் பாடுகள் அவரால் குறிக்கப்பட்டவை

களென்றும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆக, தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருடைய நடத்ததலுக்கு தன்னை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிற மனிதனுடைய ஆறுதல் எவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறது. தேவசித்தம் நம்மிடத்தில் தடையும் குறையுமின்றி நிறைவேறும்படிக்கும் நம்முடைய சுய சித்தத்தை அடக்கி நம்முடைய கனத்தைக் கீழ்ப்படுத்துகிறது யோர் அன்றி இலேசாய் நடவாது.

3. பாலியே! உன்னுடைய பாவமானது மகிழ்ச்சியுள்ள ஒளியையுடைய இயேசுவை எவ்வளவாய்த் தாழ்த்தியது என்று யோசிக்கக்கடவாம். தேவனுடைய மகிழையின் பிரகாசமாயும் அவருடைய தன்மையின் சொருபமாயிருந்தவர் (ரபி. 1:3). மூன்றாமையும் சிவப்பான அங்கியும் தரிக்கப்பட்டவராய் நின்றபொழுது அந்தத் தேவமகிழையின் பிரகாசமானது மங்கியிருந்தது. இதனால் பாவத்தின் வல்லமை எப்படிப்பட்டதென்று காண்கிறோம். பாவமானது தேவனிடத்தில் நமக்கிருக்கும் மேன்மையையும் கனத்தையும் புஷ்ப்சிவையும் கெடுத்துப்போடுகின்றது. அன்றியும் அது மனிதனை கீழ்ப்பாக்கியுடைய புறம் புறக்கணிக்கப்பட்டதக்கவனாகவும் நிருவாணியாய்க் குருடனாயமாக்கிவிடுகின்றது. அதின்கீழ்ப்பட்ட தேவன் தமது திருமுகத்தை மனிதனின் காணாதிருக்கும்படிக்கு மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். மனத்திரும்பிக் குணப்படுகிறதற்கு இடங்கொடாததுணிவுள்ள பாலிகள் ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய இரத்தத்தால் தங்கள் பாவஅழுக்கு நீங்கத் தங்களைக் கழுவுவபடி மனமுள்ளவர்களாய் இராதபடியால் அவர்களை நிர்த்தையும் இலச்சையும் மூடும்படிக்குக் காத்தார் அவர்களை நரசத்தில் தள்ளுவார்.

4. பிலாத்து யூதர்களை கோக்கி, இந்த மனிதனைப் பாருங்கள் என்றான். பாவமுள்ள மனிதனே! பாவத்தைக்குறித்து விளங்கிய தேவகோபம் எவ்வளவு பெரியதென்றும் முன்னாடித் தரிக்கப்பட்டும் வாரினால் மிகவும் கொடூரமாய் அடிக்கப்பட்டும் பின்னும் பரதல்க்கப்பட்டும் பற்பல இழிவுகளும் துன்பங்களும்டைந்திருந்த நம்முடைய பிணையாளியாகிய இயேசுவின் இடத்தில் காணுவதாய் இருக்கிறபடியினாலும் தேவன் தம்முடைய ஒன்றான குமாரன் என்றும் என்னுமல் பாவத்திற்குத் தகுதியான தண்டனைகளையெல்லாம் அவர் அனுபவிக்கச்செய்தபொழுதும், நமக்கு நித்திய நன்மைகள் கிடைப்பதற்காக அவைகளையெல்லாம் சகித்து, இப்படி அவர் நம்மிடத்தில் காத்த தம்முடைய அளவற்ற அன்பை விளக்கப்பண்ணின்

படியிருக்கும் திருநாயே நம்முடைய நிரட்சிப்பின் காரணமாக நோக்கிக்கொண்டு, அவர் நம்மிடம் செய்தவைகளை யெல்லாம் நன்றியுடன் தியானிக்கவேண்டும். (2) பிலாத்து வினாவுக்கு அடிக்காட்டப்பட்ட மனிதனாகிய கிறிஸ்து தம்முடைய சபுகளினால் நம்முடைய படிக்கட்டுகளை அவித்ததொன்றும், தாம் அடைந்த பாடுகளினால் நம்மை தேவனோடு ஒப்புரவாக்கினதொன்றும், தம்முடைய காய்க்களினால் நம்மைக் குணமாக்கினதொன்றும் யோசிக்கக்கடவோம். (3) பாவத்தினால் தீயிழைப்புகள் நிரூபிக்கப்பட்டவராய் நம்முடைய மனமையும் அடையும்படிக்கு அவர் பாவமில்லாதவராய் நம்ம்காசுப் பாவமாக்கப்பட்டாரே; ஆகவே நம் அவரை கோக்கிக் கொள்ளக்கடவோம். (4) இதுமாய்ப்புறமுடைய நிறைந்தவர்களை! நிர்த்தைக்குப் பரியாசத்திற்கும் விதுவாகச் சிவப்பான அங்கி தரிக்கப்பட்டிருந்த மனிதனுடைய கிறிஸ்துவை நோக்கிப் பாருங்கள். சிற்றின்பங்களை இவ்விதம் அடைந்திருக்கிறவர்களை! வார் அடியினால் துண்டு துண்டாகச் சதையெல்லாம் கிழிந்துப்படுகிறதற்குத் தம்முடைய திரு சரித்தரை ஒப்புக்கொடுத்திருந்த மனிதனாகிய கிறிஸ்துவை நீங்களும் பார்க்கக்கடவோம். ஒப்புரவாக்கப்படுகிறதற்கும் மனம் திரும்புகிறதற்கும் இடங்கொடாத கடின குணமுள்ளவர்களை! மனிதர்கள் தம்மைக் கந்திய துன்பங்களை யெல்லாம் பொறுமையோடு சகித்துக்கொண்ட மனிதனாகிய இயேசுவை நீங்களும் பார்க்கக்கடவீர்கள். அதனையும் கொழுமுள்ள பாலிகளை! பாவத்தின்கீழ்ப்பட்ட எவ்வளவு வேதனைகளும் பாடுகளும் தண்டனைகளும் நமக்காகப் பிணைப்பட்ட மனிதனாகிய கிறிஸ்துவுக்கு வரவேண்டுமென்று நீங்களும் கிர்த்திக்கொண்டு, அவரையே கோக்கியிருப்பீர்களாக. (5) இந்த மனிதனைப் பாருங்களென்று இயேசுவைக்குறித்தத் தேவவசனத்தில் சொல்லியிருக்கிறதா பாலிகளுக்கு மிகுந்த ஆறுதல். ஆதலால் பாலியே! சாத்தானாவை நீ மிகவும் கெட்டபாலி என்று உன்னை கோக்கிக் கொள்ளு. நீ அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக, என் கர்த்தாயிருக்கிற கிறிஸ்து எப்படிப்பட்ட கீதியுள்ளவர் என்பதைப் பார் என்ற சொல்லவாயாக. பின்னு சாத்தானாவை உன் செய்கை எப்படிப்பட்டதா என்று சொல்லு. அவனுக்கு நீ மறவுத்தரமாக, இயேசுவானவர் எனக்காக சகித்தவைகள் என்னவென்று நீ பார்க்கக்கடவாய் என்று சொல்லு. இப்படி இந்த வாக்கியம் உன் எழுப்பதலுக்கு ஏற்றதாயிருக்க, அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கடவாம்.

5. பணையானது அந்நுடைய இருதயத்திலே வீரப்பற்றியிருக்கிறதோ அவனிலிருந்து அநை மறுபடியும் நீக்கிப்போடுவது மிகவும் கடினமாயிருக்கும். யூதர்கள் இயேசுவைக்குறித்து, இவனைச் சிலுவையில் அறையும் சிலுவையில் அடையும் என்று கூப்பிட்டதினாலேயே யூதர்களுடைய தீர்மானம் இவ்வாறு என்று தாங்கள் விரும்பியபடி அவருக்குச் செய்ய முன்பிற் யோசியாமல் முடிவுவரையில் தங்கள் தகாத பிடியையே பிடித்திருந்தார்கள் என்றும் விளங்குகிறது. பணை விரோதம் முதல் பதற்குணங்கள் நம்மைக் கொல்லும் கொலையாளிகளாக மாற்றுகின்றவைகள் என்று எண்ணி, அவைகள் ஒருபொழுதில் நம்முடைய இருதயங்களில் பிரவேசியாதபடிக்குக் கவனத்திருத்த வேண்டும். சிலவேளை அவைகள் பதலில் நம்முடைய இருதயங்களில் பிரவேசித்தால் இரவுவரைக்கும் தங்கியிராப்பதற்கு அவைகளை உடனே நீக்கிவிடவேண்டும். ஏனென்றால், அவைகள் சரித்திற்கும் ஆதாமாவுக்கும் மிகுந்த தீவினைகளை விளைவிக்கும். அவைகளைச் செபத்தோடும் விண்ணப்பங்களோடும் கூடியமட்டும் சிப்பினாலும் மறப்பினாலும் உடனே இருதயத்திலிருந்து நீக்கிவிடாவிட்டால் கொஞ்சகாலங்களுள்ளே அவைகள் வேர்பற்றித் தீய மரங்களாக வளர்ந்து மிகவும் கெடுதியான கசுகளைக் கொடுக்கும்.

81. தியானம்.

(யோவா 19. 7—10.)

“யூதர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: எங்களுக்கு ஒரு நியாயப்பிரமாணமொன்று, இவன் தன்னை தேவனுடைய குமாரனென்று சொன்னபடியினால், அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் படியே, இவன் தூகவேண்டும் என்றார்கள். பிலாத்து இத்த வார்த்தையைக் கேட்டபொழுது அதிகமாய்ப் பயந்து, மறுபடியும் ஆரம்பங்களுள்ளே போய், இயேசுவை நோக்கி: நீ எங்கேயிருந்து வந்தவன் என்றான். அதற்கு இயேசு மாறுத்தரம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அப்பொழுது பிலாத்து: நீ என்னோடே பேசுகிறதில்லையா? உன்னைச் சிலுவையில் அறையும் எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும், உன்னை விடுதலைபண்ண எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும் உனக்குத் தெரியாதா என்றான்.”

நியாயப்பிரதியை அஞ்ஞான பிலாத்து தான் நியாயவிகாரனைசெய்து இரண்டே மணிநேரத்திற்குள்ளே ஆறுமுறை தசரேயனாகிய இயேசுவின்மீட்டத்தில் குற்றமில்லையென்று சாட்சிமூலம் செல்லித் தீர்ப்பளித்தினது அந்நுடைய பணைகளுக்கும் வெறுப்பாயிடுமென்பதால் அதைக்கொண்டு அவர்கள் மிகவும் மனநிதாபப்பட்டுச் சிலவேளை பிலாத்துவுக்குச் சிறிது துணிவைப் குற்றமில்லாமையாக ருசுவாக்கப்பட்டால் அவரை விட்டுவிடுவானென்று பயந்து மறுபடியும் அவர்மேல் வேறொரு துணிதான் குற்றத்தைச் சாற்றினார்கள். ஏனென்றால் எங்களுக்கு ஒரு நியாயப்பிரமாணம் உண்டு, இவன் தன்னைத் தேவனுடைய குமாரனென்று சொன்னபடியினாலே அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே அவன் தூகவேண்டும் என்றதே யாம். மேற்படி அவர்கள் பிலாத்துவினிடத்தில் இவன் தன்னை இராசாவென்று சொன்னுமென்று இயேசுவின்மேல் குற்றம் சாற்றினபொழுது அவன் அதைக்குறித்து அவரிடத்தில் விசாரித்து குற்றமில்லையென்று கண்டுகொண்டான். அன்றியும் அவருடைய விரோதிகளாகிலும் அந்தக் குற்றத்திற்கு ஏதுவான காரணங்கள் அவரிடத்தில் உண்டென்று ருசுப்படுத்தவாயில்லை. மேலும் கிறிஸ்துவானவர் தாமே அசற்கு எதிராகப் பேசித் தம்முடைய குற்றமில்லாமையைக்குறித்துப் பிலாத்துவுக்கு விபரித்தார். ஆதலால் அவர்கள் அதைவிட்டு இவன் தன்னைத் தேவனுடைய குமாரனென்று சொல்லித் தேவனுடைய பிள்ளை இவன். ஆதலால் இவன் எங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி தூகவேண்டுமென்று அவர்மேல் வேறே குற்றம் சாற்றினார்கள். இராயருடைய மகத்துவத்திற்குக் குறையும் கெடுதியும் உண்டாகக்கூட பிரயத்தனம்பண்ணின இயேசுவைக் குற்றம் சுமத்தித் தண்டிக்க வகையில்லையா? இவன் இராயருக்கு விரோதமான குற்றம் செய்யவில்லையா? இல்லாவிட்டால் தேவனுடைய பிள்ளைவர்களையும் பொய்யான தீர்க்கதரிசிகளையும் கொன்று போடுவேண்டுமென்று (லேவி. 14, 15, 16. உபா. 18, 20.) எங்களுடைய நியாயப்பிரமாணத்தில் சுத்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்த

* அன்றியும் இவன் தான் தேவனுடைய கிருபையினால் ஏற்றம் கொள்ளப்பட்ட பிள்ளையென்று சொல்லாமல் தேவனுக்குச் சமமான தேவதன்மையும் மகிமையுமுள்ள குமாரனென்று சொன்னதினால் இவன் கொல்லப்பட்ட பாத்ரிகையிருக்கிறதென்று பிலாத்துவுக்குச் சொல்லியிருப்பார்களென்று மேலே சொல்லியதினால் விளங்குகிறது.

தவராய் நமக்குள்ளே வாசம்பண்ணினார். பிரதானத்துக்கு ஒரு பேரணவரின் மகிழ்மையாக அவருடைய மனமையிளங்கியது (யோ. 1. 14.). அப்படியிருந்தும், அவர்கள் தங்களைப் பிடித்திருந்த குருட்டாட்டத்தினாலே அதைக்கொண்டுக்கொள்ளாது போனார்கள். பிலாத்து தேவனுடைய பரிசுத்த வேதத்தைக் குறித்து ஒன்றும் அறியாதவனாயிருந்தான். அதிலும் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு மோசம்போவதற்கு ஏதாவது கலக்கம் அடைந்தான். யூதர்கள் இவன் தன்னைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று சொன்னதென்று இயேசுவைக்குறித்துச் சொல்லக் கேட்டமாதிரியில் தான் அவரை வாரினால் அடிப்பதத்தின் நிமித்தம் மிகவும் பயந்தான். அக்காலத்தில் இருந்திருந்திருந்தவர்கள் தேவர்களுக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்தார்களென்றும், இப்பித்தர் தேவனுக்கு அநேகம் பிள்ளைகளிருந்தார்களென்றும் அப்படிப்பட்ட தேவர்களும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் சிலகாலத்தில் பூரோகத்தில் வந்திருந்த மனிதரிடத்தில் சஞ்சரித்து அவர்களுக்கு அநேக நன்மைகளும் உபகாரங்களும் செய்திருந்தார்களென்றும் மனிதரில் அவர்களுக்கு ஏற்காத பொல்லாங்கு செய்திருந்தவர்கள் பின்பு அதற்காக மிகவும் கவமன தண்டனை அடைந்தார்களென்றும் பாரம்பரியாய் கம்பிவந்தார்கள். பிலாத்து அஞ்ஞானியானபடியால் அவனும் அதை நம்பினான். ஆதலால் அவன் இயேசு தம்மைத் தேவனுடைய குமாரனென்று சொன்னான் என்று யூதர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுப் பயந்து நடுங்கித் தன்னுடைய கலக்கமடைந்த மனத்தைத் திற்பித்தெய்யும்படி அதின் உண்மையை அறிய விரும்பி மறுபடியும் நியாயஸ்தலத்திற்குள்ளே போய் இயேசுவை அழைத்துவரச்சொல்லி அதைக்குறித்து வினாவினாவிடங்கி நீ எவ்விடத்தான்? உன் தம்பன் தாய் இனத்தார் சனங்கள் யாரென்று விசாரித்தான். இயேசுவோ அவனுக்கு மாறுத்தரம் சொல்லவில்லை. என்னென்றால் முன்னமே அவர்களுக்குறித்தும் அவருடைய நடக்கைகளைக்குறித்தும் தகுதியான விசாரணைபண்ணாமல் மிகவும் கொடிய பாதகனுக்கு ஒப்பாக அவரை வாரினால் அடிப்பித்த அறியாயம் கொலைமுதலிய கலகம்செய்த சண்டாளனோடு அவரைச் சமப்படுத்தி இவர்களில் எவனைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்களென்று யூதர்களைக் கேட்டு இப்படி எல்லாம் செய்தபின்பு, அவருடைய தேவ பிறப்பைப்பற்றித் துடிக்கவில்லை விசாரித்துக்கொள்வது தகுதியாயும் ஏற்றகாலமாயும் இராத்தினாலே அவர் அவனுக்கு மறுமொழி சொல்லவில்லை.

இப்படி இயேசு பிலாத்து தம்மைக் கேட்டதற்கு மறுமொழி சொல்லாமலிருந்ததினால் அவனுக்கு மிகவும் வெறுப்புண்டாயிற்று. ஆதலால் அவன் அவரை நோக்கி, நீ எனக்கு மறுமொழி சொல்லுகிறாயா? நீ யார் என்றும் எவ்விடத்தான் என்றும் இன்ன வினாக்கள் என்றும் உறுமுதலிய உன்னுடைய பூர்வீகத்தை எங்கு வெளிப்படுத்தமாட்டாயா? உன்னைச் சிறைவைமாத்நில அறையும்படி எனக்கு அதிகாரம் உண்டென்றும் உன்னை விடுதலைபண்ணும்படியும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டென்றும் நீ அறியாமல் இருக்கிறாயா? உன் சிவன் உப்புவேண்டுமானால் உன் வாயைத் திறந்துபேசுகிறான்.

ஆத்மாவே!

“நீ இறியால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. தேவசகலகிய இயேசுவை விசுவாசத்தினாலே பற்றிக் கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். யூதர்கள் நசரேயனாகிய இயேசுவை தேவனுடைய சதன் என்று ஏற்றுக்கொள்ள மனமில்லாமலிருந்தபடியால் அவரைக் கொல்லுவதற்கு அதையே காரணமாகக்கொண்டு அவர்மேல் குற்றம் சாற்றினார்கள். தேவபுத்திரர்களாகிய விசுவாசிகளோ பரிசுத்த ஆவியானவரின் துணையினாலே தேவவசனத்தில் அடங்கிய ஞானபோதனையை அடைந்து இயேசு தேவனுடைய சதன் என்று தங்கள் உள்ளத்தில் நிச்சயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் அவரைத் தங்கள் ஆதலாயும் இரட்சிப்பாயும் மீட்பாயும் நீதியாயும் பரிசுத்தமாயும் மகிழ்ச்சியாயும் அறிந்து ஏற்றுக்கொண்டு அவரில் சந்தோஷப்படுகிறார்கள்; மேலும் தங்களுக்காக உபாதையையும் நிந்தனையையும்டைந்து கொல்லப்பட்ட அவரையும் அவர் சகித்த எல்லாப் பாடுகளையும் கோக்கிக்கொண்டு அற்புதவீரனானவரும் திவ்விய போதனைகளினாலும் பரிசுத்த நடக்கையினாலும் தாம் தேவனுடைய குமாரனென்று வெளிப்படுத்தின விதத்தைக்குறித்துச் சொல்லிய வேதவாக்கியங்களைத் தங்கள் விசுவாசத்திற்கு ஆதாரமாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் பலமுள்ள விசுவாசம் அடைந்து தாங்கள் தேவகுமாரர்களும் குமாரத்திகளுமாகவேண்டியதற்குத் தேவனுடைய சகலகிய சிறிந்துமலமாய்ப் பரிசுத்தமாக்கப்படவேண்டும் என்று அறிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

2. நாம் இவ்விதத்தைக்குறித்துத் தகாத சிந்தையற்றவர்களாய் இருக்கவேண்டும். மேசியாவானவர் மிகுந்த உலக சிற்ப

பும் மகிழையும் உடையவராயும் போர்ச்சேவர்கள் தியானம்
சுருன்னவராயும் இராசபோகியமுடையவராயும் வருவா
ன்று யூதர்கள் எண்ணி நெடுநாழாய்க் காந்திருந்தார்கள். அ
படியிருக்க, இயேசு மேற்சொல்லியவைகளில் ஒன்றையா
னும் அவர் உடையவராயிராமல் மிகுந்த எளியவராய்த் தோ
ரின்படியால், அவர்கள் அவரை மேல்நோக்கி எண்ணாமல்
மிகவும் நீசமணிதனோன்று எண்ணினார்கள் என்று அவர்களு
டைய வார்த்தைகளினாலும் மறுமொழிகளினாலும் விளங்கு
கிறது. அப்படி அவர்களைப்போல இக்காலத்திலிருக்கிற
கிறிஸ்தவர்களிலும் அநேகர் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள்
லோக இச்சைக்கும் பாவ இச்சைக்கும் ஏற்றபடி நடக்கல
மென்றும் வாயினாலும் புறம்பாகவும் செய்யும் ஆராதனையே போ
தும். இருதயத்தினாலே உண்மையாய்ச் செய்யும் ஆராதனை
அவசரம் அல்லவென்றும் எண்ணுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள்
மிகவும் துன்மாந்தரமாய் நடந்து தேவவணக்கமும் பரிசுத்த பய
முமற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் தங்களி
லுள்ள பழைய ஆதாமாகிய பாவத்தைக் கொல்லாமல் கவலையுந்
தவர்களாய் நடந்துகொண்டு ரூபகஞ்செய்த இரண்டொரு செ
பத்தைச் செபிக்கிறதும் மற்றவர்கள் காணக் கோவிலுக்குப்
போய்த் தேவாராதனை செய்கிறதும் தேவவசனத்தைப் பார்த்தி
தும் கேட்கிறதமே போதுமென்று எண்ணி, இருதயம் சீர்
அடைந்து பரிசுத்தமாக்கப்படவேண்டிவதைக்குறித்து எவ்வ
ளவும் கவலையுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை. அன்றியும் அவர்கள்
இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முக்கிய அவசரமாயிருக்கின்ற நீதியா
னது சகலபிழையும் கழையுமுள்ள சுயகிரியையாகிய அஸ்தி
பாரத்தின்மேல் கட்டப்பட்டதாயிருக்கிறது. கிறிஸ்து நம்மு
டைய நீதியாயிருக்க அவர் தங்கள் உள்ளத்தில் வாசம்பண்ணித்
தங்களோடு அன்னியோன்னியமாயிருக்கும்படி இடம்கொ
டுக்க மனமில்லாமல் அவர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியபடி
நடந்து முடிவுவனாயில் தங்கள் பாவ இச்சைகளே நிறைவேற்றி
வருகிறார்கள். ஆம்! கிறிஸ்தவரின் வரும் மெய்யான நீதியை
யும் நற்குணத்தையும் அடைய மனமில்லாமல் தங்கள் சுயநீதி
யை நிலநிறுத்தப் பிரயாசப்படுகிற இவர்களே நிற்பாக்கிய
முள்ள மனிதர்கள்.

3. கறையுந் குற்றமுமுள்ள மனச்சாட்சிக்கு ஒருக்காலும்
அமைதலிராது. அதைப் பிலாத்துவினிடத்தில் காண்கிறோம்.
கிறிஸ்தவரின் குற்றமில்லாமை அவனுள்ளத்தில் பயத்தை
உண்டாக்கிற்று. யூதர்கள் தங்கள் மனதுக்கு இசைந்தபடி.

கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தீர்ப்புச்செய்யவேண்டும் என்று மிகுந்த கூக்கு
ரப்பண்ணி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, தொந்தரவுபண்ணி
யிருந்தும் தியாயத்தீர்ப்பினால் தண்டிக்கப்பட்டிருந்த மாசுற்ற
வேலூடாகிய இயேசுவானவர் வாரினால் அடிக்கப்பட்டிச்
சாரம் முழுவதும் இடத்தினால் குழப்பப்பட்டுத் தனக்கு முன்
நிற்க அவரைக் காண்கையில் அவருடைய குற்றமில்லா
மும் அவனுடைய மனதுக்கு விசனமாய்த் தெரிந்திருந்ததின
தும் அவன் மிகுந்த பயமும் கலக்கமும் அடைந்திருந்தான்.
எவன் தன் மனச்சாட்சியைக் கறைப்படாமல் காப்பாற்றி
அகல்காரமாய்த் தேவனுக்கும் பிறருக்கும் விரோதமாயிருக்கும்
பாவத்தைச் செய்யாமல் இருக்கிறானோ அவனை பாக்கியவான்.
கறையுள்ள மனச்சாட்சியை உடையவன் உலகத்திலுள்ள நிற
பாக்கியர் எல்லாரிலும் பெரிய நிற்பாக்கியன். மனச்சாட்சி
யை எளிதாய்ப் புண்ணாக்கலாம்; குணமாக்குவதோ மிகவும்
வருத்தமாயும் அரிதாயுமிருக்கும். அது எப்படியெனில் முறி
ந்த கால் வேதனையைத் தருவதுபோலவும் தின்ற நஞ்சு மாப்பில்
அடைப்பதுபோலவுமாம்.

4. துன்மாந்தர் தங்களுக்குக்கும் வல்லமையைக்குறித்து
வீம்பாய்ப் பேசுகிறார்கள். அப்படியப் பிலாத்து இயேசுவை
நோக்கி, எனக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று நீ அறியாமல் இருக்
கிறாயா என்று கேட்டான். அவனைப்போலக் கொடுசிந்தை
யுள்ள மனிதநூளுடைய வீம்பான துற்குணத்தைக்குறித்து தா
வீது தம்முடைய சந்தேப புத்தகத்தில் அநேக இடங்களில்
அடிக்கடி முறையிட்டிருக்கிறார். முற்காலத்திலிருந்த தீர்க்க
தரிசிலரும் வலியவர்கள் தங்களுக்கு விரோதமாய் எழும்பித்
தங்கள் வல்லமையினாலும் அதிகாரத்தினாலும் தங்களுக்கு எவ்
வளவு துன்பம் வருவித்திருந்தார்களென்று உணர்ந்திருந்தார்
கள். தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய மெய்விசுவாசிகள் அப்ப
டிப்பட்ட துன்பங்களை நிச்சயமாய்ச் சகிக்கவேண்டியதிருக்
கும். என் சிறுவனுதொடங்கி அநேகந்தாம் அவர்கள்
என்னை நெருக்கப்படுத்தினார்கள். உழுகிறவர்கள் என் முது
கின்மேல் உழுகிறவர்கள் படைச்சால்களை நீளாக்கினார்களென்
றுசொல்லி அவர்கள் இவ்வுலகத்தாருக்கு விரோதமாய் முறை
யிடுகிறார்கள். அப்படியே இக்காலத்திலும் விசுவாசமுள்ளவர்
கள் இன்னமும் அப்படிப்பட்ட துன்பங்களைக் காணும்பொ
ழுது உபத்திரவங்களைச் சகித்த இயேசுவைக்குப் பின்செல்லுகிற
வர்களாய் அவனைப் பொறுமையோடு சகிக்கிறார்கள்.
நீங்கள் என் நிமித்தம் உலகத்தாராலே பதைக்கப்படுவீர்

என்ற சிறித்தாமே சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் அடையும் நித்தை அவர்களுடைய விசுவாசம் புழிபட்டிருக்கின்றதும் அவர்கள் இன்னொன்று அறியப்படுவதற்கும் உதவியாகுகிறது. மற்றப்படி அவர்கள் அறியப்படமாட்டார்கள். சிறித்து பிலாத்துலினுடைய அதிகாரத்திற்குள்ளாகச் சிலசாரம் பாடுகளைச் சிறித்துபோல அவர்களும் சிலசாரம் இவர்களைக் கத்தில் பாடுபட்டாலும் தேவன் தம்மிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களைக் காப்பாற்றி அதரிப்பவராயிருக்கிறபடியால் அவர்களைத் துன்பப்படுத்தித் துன்பமார்க்கரின் புயபலத்தைச் சீக்கிரமாய் முறித்துப்போடுவார்.

5. புதர்களுடைய அடையாத இவ்வுலக சிந்தையுள்ள மனிதனுக்கு எல்லாம் வெறுப்பாய் தோன்றும். இயேசு பிலாத்து மாறுத்தரம் சொல்லாததினாலே அவர் தன்னை எண்ணவில்லை. யென்று அவன் நினைத்துக் கொண்டு மறுமொழி சொல்லுகிற நிலையா என்று அவரை ரோக்கிச் கேட்டான். இவ்வுலகத்தாரோடு பண்ணும் சாகசாகசம் மிகவும் மோசமுள்ளதாயிருக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் உலகத்தாருடைய வழக்கங்களையும் உபசாரங்களையும் அறியாதவர்களாய் இருப்பார்களானால் அவர்களால் சித்திக்கப்படுவார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் இவ்வுலகத்தாருடைய இழிவான மரியாதையாகிய சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்தாமல் தங்களைக் காப்பாற்ற மிகவும் கல்ல யோசனையாயிருக்கிறது. அவர்களுடைய கபடத்த தன்மையும் உண்மையும் அவர்களுக்காகப் பரிந்துபெற அவர்களைக் காக்கும். இவ்வுலகத்தாரில் சிலர் எவ்வளவு கனம்பெற்றாலும் அதனால் தீர்ப்பியடையமாட்டார்கள். சிலர் தங்களுக்கு மற்றவர்கள் எவ்வளவு பணிவோடு நடந்துகொண்டாலும் அதை எண்ண மாட்டார்கள். மற்றும் சிலர், பிறர் எவ்வளவு மரியாதை செய்தாலும் தாழ்மையாய்ப் பேசினாலும் வணக்கமாய் எழுதினாலும் அவைகளை அறியாமையினால் செய்கிறார்களென்று அவர்களை நினைத்து இப்படிப் பலவகையிலும் அவர்களைத் திட்டிப் பிடித்துத் தங்கள் அகக்காரத்தினாலே அவர்களை அசுடனிடையென்றுகிறார்கள். ஆகிலும் விசுவாசமுள்ளவர்கள் மேற்சொல்லிய குறைவுகளுடையவர்களாயிருந்தாலும் அகக்காரமும் இறுமாப்பும் அவர்கள் உள்ளத்தில் வேர் பற்றாமலிருப்பதினாலே அவர்கள் இருதயத்தின் உண்மையானது அவர்களுடைய பிழைகளை மறைத்து அவர்களைக் காக்கும்.

82. தியானம்

(யோவான், 19. 11-12.)

“இயேசு பிரதியுத்தரமாக: பரத்திலிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், என்மேல் உமக்கு ஒரு அதிகாரமாயிருக்கிறது; ஆனபடியினாலே என்னை உம்மிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்த வனுக்கு அதிகாரமுண்டு என்றார். இதுமுதல் பிலாத்து அவரை 'விதலைபண்ண வகைதேடினான். யூதர்கள் அவனை கோக்கி: இவனை விதலைபண்ணுதல் நீர் இராயனுக்குச் சிறிதெனல்ல; தன்னை ராஜாவென்றிருக்கெனவெனே அவன் இராயனுக்கு விசேஷி என்று சந்தேகப்பட்டார்கள்.”

பிலாத்து இயேசுவை கோக்கி, என்செயிருந்துவந்தவன் என்று கேட்டதற்கு அவர் மாறுத்தரம் சொல்லாமல் மவுனமாயிருந்தபடியால் அவன் பின்பு உன்னைச் சிலுவையில் அறையும்படியும் விதலைபண்ணும்படியும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று நீ அறியாமல் இருக்கிறாயாவென்று சொல்லி இப்படித் தனக்குரிய அதிகாரத்தினுடைய பெருமையைக் குறித்து அவ்வளவு வீம்பாய்ப் பேசினவென்று முன் கேட்டோம். இவ்விண்ணு காரியங்களைக்குறித்தும் சிறித்து அவனுக்குத் தகுந்த உத்தரம் சொன்னாரென்று இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். அதாவது, இந்த அதிகாரம் உமக்கு பரத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் என்னு விசேஷமாய்ச் செய்யும் அதிகாரம் உமக்கிராது என்பதாம். மேலும் யூதர்கள் ரோம இராயனுடைய ஆளுகைக்குள்ளேயிருக்கிறபடியால் அவரால் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிற உமக்கு அவர்கள் கீழ்ப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். உயரத்திலிருந்து வந்தவனாகிய காணோ மனித தன்மையின்படி இப்பொழுது அவர்களால் உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் நான் தேவனுடைய குமாரனாயிருக்கிறபடியால் நீர் பெற்றிருக்கும் அதிகாரம் உயரத்திலிருந்து பிதாவாயிருக்கிற தேவனுல் உமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததானால் நீர் எனக்கு விசேஷமாய்ச் செய்யும் அதிகாரமுடையவாயிருப்பதில்லை. நான் மனிதனுடைய பாவங்களுக்காகப் பிணைப்பட்டபடியால் யூதர்களாலும் அஞ்ஞானிகளாலும் கொலைசெய்யப்படுவதற்கு தேவனுல் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறேனென்று இவைமுதலிய பொருட்களை அவர்

சொன்ன சிலவார்த்தைகள் உணர்த்துவதாயிருக்கின்றன. பிலாத்து ரோம இராயனாலும் ரோம இராயன் தேவனாலும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தார்கள். அந்தப்படி பவுல் அப்போதே தலனும் அதிகாரிகள் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார் (ரோ. 13.1). இயேசு தம்முடைய தாமதமே தாமத்தி இவ்வுலகத்திலிருந்தகாலத்தில் தம்முடைய மனிதத்தன்மையின்படியே தேவவல்லமைக்கும் மனிதர்களுடைய அதிகாரத்திற்கும் ஒப்படிந்திருந்தார். அன்றியும் இயேசு சொன்னது, என்னை உமக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவன் அதிக பாவமுள்ளவனென்றார். இவ்வார்த்தைகளின் பொருள் என்னவென்றால், இவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் தலைவர்களும் பிரதான ஆசாரியர்களும் என் கனவர்களுமாய் உள்நோக்கியப்பட்ட அற்புதங்களைக் கண்டவர்களுமாய் உள் சொன்ன போதனைகளையும் தீர்க்கதரிசன வாக்கியங்களைச் சொன்னவர்களுமாய் உம்மினும் அதிகமாய் என்னை அறிவித்திருக்கிறவர்களுமாயிருந்தும் தேவ குமாரனாகிய என்னை உமக்கு ஒப்புக்கொடுத்ததினாலே நீர் ஒரு குற்றமும் என்னில் காணுகிறுந்தும் அவர்கள் பட்சமாயிருந்து இரக்கமில்லாமல் அநியாயமாய் வராகமுதலிய துன்பங்களை எனக்குச் செய்ய உன்னை ஒப்புக்கொடுத்தீர். அதினால் என் சார்த்திலிருந்து இரத்தம் வெள்ளமாய் ஓடப்பண்ணினீர். மனிதர்களுடைய இஷ்டத்தையும் அவர்களால் உண்டாகும் இலச்சையையும் யெண்ணி நீதியைக் காப்பாற்றவேண்டியவராகிய நீர் அதை நெகிழ்த்த குற்றம் அற்றவனென்று அறிந்தும் உம்முடைய மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் எனக்கு இப்படிப்பட்ட அநியாயத்தீர்ப்புக் கொடுத்ததினால் பாவம் செய்தீர். ஆகிலும் என்னை உமக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவர்களோ உம்மினும் அதிகப் பாவம் செய்கிறார்கள் என்பதாம். ஆ, அன்புள்ள இரட்சகர் தமக்கிருந்த அவ்வளவு மிகுதியான வேதனையிலும் எவ்வளவு தூரமாயும் அன்பாயும் பிலாத்துவின் தப்பித்ததை அவனுக்குச் சொல்லி அவனைக் கடிந்துகொள்ளுகிறாரென்று இவ்விடத்தில் பார்க்கிறோம்.

அவர் இப்படி அவனோடு அன்பாய்ப் பேசி அவனும் தம்முடைய பகைஞர்களும் தமக்குச் செய்த அநியாயத்தைக்குறித்துக் கடிந்துகொண்டு இன்பமான வார்த்தைகள் அவன் உள்ளத்தில் உறத்தினதனால் அவன் மிகுந்த கலக்கத்தோடே பயந்து தன் பிழையை உணர்ந்து அதுமுதல் அவரை எப்படியாலும் விடுதலைபண்ணும்படி விரும்பினான். இப்படி பிலாத்து இருதயம் இயேசுவின்னுடைய நிவ்வித பவமுள்ள வார்த்தைகளினாலே

நீதியைச் செய்யும்படி எவப்பட்டுத் தாங்கள் கேட்டுக்கொண்ட படி உடனே தீர்ப்புச்செய்ய மனமில்லாமல் பின்னும் தாமதம் செய்து கிறிஸ்துவினுடைய குற்றமில்லாமையையே ஸ்தாபித்து எப்படியும் அவரை விடுதலைபண்ணும்படி அவர்பட்சமாய் இருக்கிறானென்று அவர்கள் கண்டபொழுது அதைக்குறித்துப் பயமடைந்து நீர் இவனை விடுதலைபண்ணினால் நீர் தூராயனுக்குச் சிநேகிதனல்லதன்னை இராசாவாக்குகிற எவனும் இராயனுக்கு விரோதியாயிருக்கிறானென்று கூப்பிட்டுத் தாங்கள் முதலில் அவர்மேல் சாற்றியிருந்த குற்றத்தை மறுபடியும் சாற்றினார்கள். அவன் தான் தேவனுடைய குமாரனென்று சொன்னான் என்பதாய் நமக்கு அவர்கள் அவர்மேல் சாற்றிய குற்றத்தையோ விட்டுவிட்டார்கள். இப்படி அவர்கள் தன்னைத்தான் இராசாவாக்குகிற எவனும் இராயனுக்கு விரோதியாயிருக்கிறானென்று தாங்கள் ஒருசுப்படுத்தமாட்டாத பொய்யான விசேஷங்களைச் சொல்லி இயேசு இராயனுடைய விரோதியென்று பிலாத்து எண்ணும்படி செய்தார்கள். இயேசுவோ தம்மை இராசாவாக்கும்படி ஒருக்காலும் பிரயத்தனம் செய்ய வில்லைபென்றும், அவர் மிகுந்த மனத்தாழ்மையுடனே மனிதருக்குள்ளே நடந்துகொண்டு பரலோக இராச்சியத்திற்குற்ற தூரணபோதனைகளைச் சொன்னாரென்றும், அவர்செய்த சிறந்த அற்புதங்களைக் கண்ட சனங்கள் ஒரு சமயத்தில் வந்து தம்மை இராசாவாக்கும்படிக்குப் பிடித்திக்கொண்டுபோக மனதாயிருக்கிறதை இயேசு அறித்து விலகிப்போகாரென்றும் அவருடைய சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறது (யோ. 6. 14, 15.). ஆகிலும் பூதர்கள் செய்த இறைக்களேஸ் பிலாத்து மிகவும் பயந்து சிலவேளை அவர்கள் இராயனிடத்திற்குப் போய்த் தன்னை இராசாவென்று சொல்லி சனத்தைப் போதித்துக் கலகம்பண்ணின இயேசுவைத் தான் கொலைப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டாரென்று பிரியாதுபண்ணிக்கொண்டால் இராயன் தன்னைச் சுமாவிடான் என்று நினைத்துக் காரியங்களின் எதார்த்தத்தை அறிந்திருந்தும் தன் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் அவருக்கு மரண ஆக்கினத்தீர்ப்புக் கொடுத்துச் சிவ்வையில் அறையும்படி செய்தான்.

ஆ த் மா வே!

“ஐ இந்நால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. அதிகாரிகள் தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் (ரோ. 13. 1.). ஆதலால் கிறிஸ்துவானவர் அதை அறிந்

திருந்து பிலாத்துவை நோக்கி, நீர் பெற்றிருக்கும் அதிகாரம் உமக்கு பரத்திலிருந்து கொடுக்கப்படாதிருந்ததானால் எனக்கு விரோதமாய்ச் செய்யும் அதிகாரம் உமக்கிராதென்றார். அதிலுள் அவன் பெற்றிருந்த அதிகாரம் தேவனால் அருளப்பட்டதென்றார். அந்தப்படியே அதிகாரியானவன் தேவனுடைய ஊழியக்காரனென்றும் கடத்ததை அவன் வினாப் பிடிக்கவில்லையென்றும் பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லியிருக்கிறார் (ரோ. 13. 4.). அன்றியும் அதிகாரிகள் இராசாக்கள்முதலிய பெரி யோர்களுக்குத் தேவர்தொன்றும், தலைவர்களென்றும், அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களென்றும், பிதாச்சுள்ளென்றும் இவை முதலிய நேர்த்தியானபேர்கள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் அவர்கள் நீதியைச் செலுத்துகிற தேவனுடைய ஊழியக்காரராய்த் தங்கள் அதிகாரத்தை தேவனால் அடைந்திருக்கிறபடியால் யாவரும் அவர்களுக்கு மிகவும் கீழ்ப்படிந்து அடங்கியிருப்பார்களாயும் தாழ்மையாயும் நடந்துகொண்டு அவர்களுக்கு எதிர்த்து நில்லாமலும் கோபம்மூட்டாமலுமிருந்து தேவனுடைய வசனத்திற்கு ஏற்றபடி அவர்களால் கற்பிக்கப்படும் நியாயமான கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டு அவர்களுக்கு வரிப் பணத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். தேவன் மனிதருக்குச் செய்யும் உபகாரங்களில் அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதும் மிகவும் முக்கியமான ஒர் உபகாரமாகும். ஏனென்றால், அவர்கள் இல்லாவிட்டால் நீதியும் சமாதானமும் அற்றுப்போம். துணைகளும் அதிகாரிகளும் இல்லாத சேசத்தார் தங்களுக்குள்ளே சமாதானமாயிராமல் ஒருவரோடொருவர் சண்டை பண்ணி, ஒருவனை ஒருவன் அடித்துக் குத்தி, ஒருவனுடைய ஸ்திதிமிகிலை மற்றவன் புரித்துக்கொண்டு, ஒருவனை ஒருவன் ஊராவட்டித் துரத்தி, இப்படி மிகுந்த ஒழுக்கில்லாமைகள் நடப்பதாமன்றி தேவனுடைய, நன்னடக்கை, தேவபக்தி முதலிய ஒழுக்கங்களும் உண்டாயிருக்கமாட்டாது.

2. பிலாத்தானவன் உறுதியும் நிலையுமில்லாத இந்த உலகத்தாருக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான். எப்படியென்றால், அவன் யூதர்களிடத்தில் பேசினபொழுது, அவர்களால் கேள்விப்பட்டபடியேயும் பேசினான் அடைந்தபடியேயும் இயேசுவை நடப்பித்தான். அதன் இயேசுவினிடத்தில் வந்தபொழுது, அவர் சொன்ன இன்பமும் சாந்தமுமான மாறுத்தரத்தைச் கேட்டு அவருடைய குற்றமில்லாமையைக்குறித்து யூதர்களோடே பேசி அவருக்கு நன்மைசெய்ய எத்தனப்பட்டான். அவனைப்போலப் புதிதான குணமடையாதவர்கள் சபாவத்தின்படி

யே நல்லவர்களாய் நாம் பொல்லாப்பைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கும் குணமும் தேவபக்தியும் நன்னடக்கையுமுள்ள இதில் நவர்களிடத்தில் வாசமாயிருப்பதினாலே இருத்தி அடைகிறதற்கும் பொல்லாங்குகளினின்றும் காக்கப்படுகிறதற்கும் இடமாயிருக்கும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் தன்மார்க்கருடைய போதனையில் அகப்பட்டு அவர்களுடைய தகாத மாதிரிகளைப் பற்றிக்கொண்டு நற்குணத்தை யழிந்து கெட்டுப்போவார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகளோ தங்கள் மனதை நிலையற்றிருக்க இடம்கொடாமல் தேவனுடைய துணையினாலே தங்கள் பக்தியும் நன்னடக்கையும் திடப்படும்படியாக தேவனை நோக்கி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆதலால் நாம் அறிந்திருக்கும் சத்தியத்தையும் நன்மார்க்கத்தையும் விட்டி விடக் கம்மைத் தூண்டிவிடும் சோதனைகளுக்கும், நம்முடைய மனதை எளிதாய் எண்ணிக் கலக்க விரும்புகிற பிசாசின் உபாயத்திற்கு நமக்குப் போராட்டங்களுக்கும் இடம் கொடுத்துச் சத்தியத்தை அறிந்து மருளவிழாமல், விழிப்பும் சாக்கிரதையும் உள்ளவர்களாய் அவைகளில் உறுதியாயும் ஸ்திரமாயுமிருந்து அவைகளை விட்டு வழுவாமல் நடத்தப்பட இடைவிடாமல் தேவனை நோக்கிச் செபமும் விண்ணப்பமும் செய்யவேண்டும்.

3. உலகத்தாரில் அநேகர் மனிதர்களுடைய பண்பைப் பெறும்படி அநேக திணைகளைச் செய்கிறார்கள். அப்படியே பிலாத்து இயேசு குற்றமில்லாதவன் என்று அறிந்தும் யூதர்களுடைய போதனையினாலும் தான் இராயனுடைய தயவை இழந்து போவான் என்று எண்ணினதினாலும் அவரை விடுதலைப்பண்புப் ப்யந்தான். நியாயமும் நன்மையுமானதைப் பின்பற்றி நடக்கும்காலத்தில் அவைகளைக்குறித்து அநேகருடைய விரோதம் உண்டாகுமென்று தெரிந்திருந்தாலும் பயப்படாமல் எவ்வளவு கொடிய சோதனைகள் வந்தாலும் அவைகளைச் செய்து துக்கொண்டு உலகத்தாருடைய அன்பிலும் தேவ அன்பையும், தன்னுடைய நன்மையிலும் பிறருடைய நன்மையையும் அதிகமாகவேண்டி, நிச்சயமான தயிரியத்தோடு போர்செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட போர் அநேகருக்கு உண்டாயிருக்கின்றது. ஆகிலும் அநேகர் இயேசுவில் அன்புபுரிந்து எல்லாவற்றையும் வெறுத்துவிட்டு உலக இச்சைகளுக்கும் தகாத வழக்கங்களுக்கும் மாமிச இச்சைகளுக்கும் செல்வர்களாயும், அவைகளினாலே தங்களைக் கறைப்படாமல் காக்கிறவர்களாயும் இருக்கும்காலத்தில், நீ இவைகளைச் செய்வதினால் எல்லாருடைய பகையும் உன்மேலே வரும்படி செய்துகொள்ளுவா

யென்று சொல்லப்படுமானால் அவர்களுடைய தைக் கேட்டு அதி
 ஞால் பயமடைந்து பிலாத்துவைப்போல் உமர்க்கத்தைவிட்டு
 விலகித் தீமையைச் செய்யும்படியான மோசத்திற்குட்படுவார்
 கள். விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவினுடைய கற்
 னையின்படி இராயனுடையதை இராயனுக்கும் தேவனுடைய
 தை தேவனுக்கும் செலுத்துவதினாலே இராயனிடத்திலும் தேவ
 னிடத்திலும் அன்புப் பெற்றவனாயிருக்கலாம். ஆகிலும்
 உலகத்தார் தேவனுடைய கற்பனைக்கும் சித்தத்திற்கும் விரோ
 திகளானதால் விசுவாசியானவன் உலகத்தாருக்கும் தேவனுக்
 கும் அன்புறையிருக்கக்கூடாது.

ஜெ ப ம்.

கிருபையுள்ள இயேசுவே! தேவரீர் லோக அதிகாரியாகிய
 பிலாத்துவுக்குமுன் மிகுந்த மரியாதையோடும் தாழ்மையோடும்
 நின்றுதை என் ஆயின் உண்களினால் கோக்கியிருப்பேனாக.
 நான் ஒருக்காலும் தேவரீருடைய அன்பிலும் அதிகமாய் மனி
 தருடைய தயவையாவது, விரோதத்தையாவது எண்ணவொட்
 டாதேன். நான் உம்மில் அன்புகூர்ந்திருப்பதின் நிமித்தம்
 உலகத்தாருடைய பகை வந்தாலும் பயப்படாமல் பொல்லாப்
 பாணவைகள் எல்லாற்றையும் பகைக்கவும் வில்லேவும் செய்து
 தேவரீராலே சீவகிரீடத்தைப் பெறும்படிக்கு முரணமடையும்
 காலமட்டும் உமக்கு உண்மையான சீஷனாயிருக்கச் செய்தரு
 ளும் சுவாமி. ஆமென்.

83. தியானம்.

(யோவான், 19. 13-15.)

“பிலாத்து இந்த வார்த்தையைச் கேட்டபொழுது, இயேசு
 வை வெளியே நிறுத்துவந்து, தளவரிசைப்படுத்தின மேடை
 யென்றும், எபிராயு பாவையிலே சுபத்தா என்றும் சொல்லப்
 பட்டவிடத்திலே, நியாயாசனத்தின்மேல் உட்கார்ந்தான். அந்த
 நாள் பல்காவுக்கு ஆயத்தனாரும் ஏறக்கூறைய ஆறுமணி நேர
 முமாயிருந்தது; அப்பொழுது அவன் யூதர்களை கோக்கி: இதோ,
 உங்கள் ராஜா என்றான். அவர்கள்: இவனை அகற்றும் அகற்

றும், சிறுவையில் அறையும் என்று சத்தமிட்டார்கள். அந்த
 ரூப் பிலாத்து: உங்கள் ராஜாவை நான் சிறுவையில் அறைய
 லாமா என்றான். பிரதானஆசாரியர் பிரதியுத்தரமாக: இராய
 நேயல்லாமல் எங்களுக்கு வேறே ராஜா இல்லை என்றார்கள்.”

இயேசுவுக்கு மரணத்தீர்மானம் பண்ணப்படுவதைக்குறித்து
 இனி விசாரிக்கத்தொடங்குவதால் அனை ஏற்றபடி தியானம்
 பண்ண ஆயத்தப்பட்டுவோம். பிலாத்து இயேசுவை
 விடுதலைபண்ண தன்னால் கூடியபிரயத்தனம் பண்ணினான்.
 ஆகிலும் அவன் பண்ணின பிரயத்தனத்தினாலே பயன் ஒன்று
 மில்லை. நீர் இவனை விடுதலைபண்ணினால் இராயனுக்குச்
 சிறகெதனல்ல, நீனை இராசாவாக்குகிற எவனும் இராய
 னுக்கு விடுதலையாயிருக்கிறதென்று யூதர்கள் சொன்ன வச
 வத்தினாலே அவன் பயந்த தான் இராயனுடைய கோபத்திற்கு
 எதுவாகாதபடிக்கு இயேசுவை விடுதலைபண்ணப் பிரயத்தனம்
 செய்ததைவிட்டு அவரைச் சிறுவையில் அறையும்படி அவ
 ருக்கு மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்புக் கொடுக்க எத்தனப்பட்டான்.
 என்னென்றால், யூதர்கள் கலகமுள்ள சனங்கள் என்று அவன்
 அறிந்திருந்தான். அன்றியும் திபேரியு இராயனுடைய ஆக்கிர
 கோபமுள்ள குணமும் அவனுக்கு கண்ணுத் தென்பட்டிருந்தது.
 அத்தவறுகெனவே யூதர்கள் இராயனிடத்திலிருப்போய் கடந்த
 காரியத்தைத் தெரிவித்தால் அவனுக்குத் தீங்கு வரு
 மென்று எண்ணினான். இப்படிப் பிலாத்து மனிதருக்குப்
 பயப்படும் பயத்தினாலே தன் தயிரியத்தை இழந்து தீயின்
 மர்க்கத்தை விட்டு விலகி யூதருடைய வீருப்பத்தின்படி இயே
 சுவுக்கு அநியாயத்தீர்ப்புக்கொடுக்க அவனாவெளியே அழைத்து
 வந்து தளவரிசைப்படுத்தின மேடையென்றும், அந்தாட்களில்
 வழக்கமாயிருந்த எபிரெயுபாவையிலே சுபத்தா என்றும்
 சொல்லப்பட்டவிடத்தில் குற்றமுள்ளவர்களாகக் கண்டுபிடிக்
 கப்பட்ட பாசுருக்குத் தீர்ப்புக்கொடுக்க அவர்களை நிற்கவைக்
 குவிடத்தில் இயேசுவை நிற்கவைத்தான். அவ்விடத்தில்
 யூதரும் அருமையான வேலைகள் செய்து கலையப்பட்டிருந்த
 னான்களை அதாரமாகவுடைய வெள்ளைக்கல்லினால் செய்யப்
 பட்ட இருபத்து நான்குபடி கன்னன் நியாயாசனமிருந்தது.
 அந்த நியாயாசனத்தின்மேலே இராயனுல் அநிகாரம் பெற்றி
 ருந்ததுமையான பிலாத்து கிறிஸ்துவுக்கு மரணத்தீர்ப்புக் கொ
 டிக்கும்படி உட்கார்ந்தான்.

அன்றியும், மேலே சொல்லிய சங்கதிகளை யெழுதின சுவிசே
 ஷன்கள் அவைகள் நடந்தகாலம் இன்னதென்று நாம் அறியும்படி

அதையும் எழுதியிருக்கிறான். ஏனென்றால், அந்நான் பஸ்காவுக்கு ஏதன்னமாக்கப்படுகிற நாளுமாய் ஏறக்குறைய ஆறாம் மணி நேரமுமாயிருந்தது என்பதாம். ஆதலால் பின்னே சொல்லப்படுவதைக் கவனமாய்க் கேட்கவேண்டும். அதாவது, அவ்வருஷத்தில் பஸ்காவுக்கு ஆயத்தப்படுகிற நாள் வெவ்விக்கியுமையாயிருந்தது. ஆசர்களில் சிலர் பஸ்காவுக்கு ஆயத்தப்படுகிற அந்தநாள் சாயங்காலத்தில்தானே பஸ்கா ஆடுகளைப் பலியிடுவது வழக்கமாயிருந்தது. சிலர் பஸ்காபண்டுகையை ஆசரிக்கும்நாளில் அமாந்திருந்து கர்த்தருக்குத் தோத்திரம் செலுத்தித் தேவாராதனைசெய்து செபம்பண்ண வேண்டியிருப்பதினியித்தம் அவர்கள் அதற்கு முதல்நாளில்தாலே பலியிடுவதற்கும் போசனபானம் பண்ணுவதற்கும் வேண்டியவர்களைச் சேகரம் பண்ணிவைத்து வீடுகளைச் சுத்தமாக்கி ஆயத்தமாயிருப்பார்கள். அந்நாளில் ஏறக்குறைய ஆறாம்மணி நேரமாயிருக்கும்பொழுது மெய்யான பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்பைப் பெறும்படி பிலாத்துவினுடைய நியாயாசனத்திற்குமுன்பாக நிறுத்தப்பட்டாரென்று யோவான் சொல்லியிருக்கிறார். மாற்கு அவர்களைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்தபொழுது, மூன்றாம்மணி நேரம் ஆகியதென்று எழுதியிருக்கிறார். அதற்கு விபரமாவது, யூதர்கள் பகல்காலத்தை நான்கு சாமங்களாயும் பகுத்திருந்தார்கள். ஒன்று மணிகளையும் பன்னிரண்டு மணிகளையும் பகுப்பார்கள். இக்காலத்தில் கடைசியிருந்த உணக்குப்பிரகாரம் உதயகாலத்தில் எண்ணப்படுகிற ஆறாம்மணி அவர்களுக்கு முதலாம் மணியாகவும், ஒன்பதாம்மணி மூன்றாம் மணியாகவும் பன்னிரண்டாம்மணி ஆறாம் மணியாகவும், மூன்றாம்மணி ஒன்பதாம் மணியாகவும் பகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும், ஒரு சாமத்திலே முதலிலாவது கடைசியிலாவது நடந்ததை அந்தச் சாமத்திற்குரிய மூன்றாமணிகளோடு எதிலாவது நடந்ததாகப் பேசுவார்கள். முக்கியமாய்க் கடைசிமணி நேரத்தையே குறிப்பார்கள். மேலும் காலையில் ஒன்பதாம்மணி நேரத்திலே பிலாத்து கிறிஸ்துவுக்கு மரணத்தீர்மானம் பண்ணும்படிப்பட்ட நியாயாசனத்தில் உட்கார்ந்தான். அவருக்கு மரணத்தீர்மானம் பண்ணப்பட்ட பின்பு அதை நிறைவேற்றும்படிக்கு உடையவைகளை நித்தனம்பண்ணி அவரை எருசலேம் பட்டணத்திற்கு வெளியே நடத்திப்போய் அவ்விடத்தில் சிலுவையில் அறைவதற்குள்ளாக ஏறக்குறைய பன்னிரண்டுமணி ஆயிற்று. அது யூதர்களுக்கு ஆறாம்மணிகேரம். அவர் பகலின் இரண்டாம்பாகமாகிய மத்தியானத்திற்குமேல் மூன்றாம்சாமம் முழுவதும் சிலுவைமரத்தில் தொங்கினார். பின்பு நான்காம் சாமத்தில் அவருக்கு மற்றக் கொடுங்கனும் செய்யப்பட்டன. அவைகளைக் குறித்து அந்தந்த விடத்திலே திட்டமாய் விசாரிக்கலாம். மேலே சொல்லிய விபரமாய் மாற்கு அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தபொழுது மூன்றாம்மணி நேரமாயிற்றென்று சொல்லியிருப்பதும், யோவான் ஏறக்குறைய ஆறாம்மணி நேரமாயிருக்கும்பொழுது அவருக்கு மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டதென்று எழுதியிருப்பதும் சரியாயிருக்கின்றன.

பிலாத்து இயேசுவுக்கு மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்புக் கொடுக்கும்மூன்று அவர் நட்புடைய பாடுகளைப்பார்த்து அவருடைய சந்துருக்கள் மனமிருக்காமல் பின்னும் அவரிடத்தில் வரம் சாதித்திருக்கிறார்களோ இல்லையோ என்றறியும்படிக்கு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி, உங்கள் இராசாவைப் பாருங்கள் என்றான். அவன் என்ன சொன்னபொழுதிலும் அவர்களுடைய அடங்காத பகையும் வர்மமும் அசங்காரமும் பின்னும் அதிகம் அதிகமாகிய வளர்ந்ததேயன்றி குறையவில்லை. ஆதலால் அவர்கள் பிலாத்து சொன்னதைக் கேட்டவுடனே அதிக உக்கிரத்தோடே இவனை அகற்றும் அகற்றும் இவனைச் சிலுவைமரத்திலே அறையும் என்று கூப்பிட்டார்கள். உக்கிரத்தோடு வந்தவர்களுக்கு உக்கிரத்தோடு வந்தவர்கள் கொன்னாலும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வதும் மனமிருக்குவதுமில்லை. எவ்விதத்திலும் இவ்விடமிருந்தும் மெய்யான பஸ்கா ஆடாயிருந்த இயேசு கானவர் கொல்லப்படவேண்டியிருந்தபடியால் அவரைத் தப்பப்பண்ணும்படி மனித எதிரானவர்கள் ஒன்றினாலும் ஆகாமலிருந்தது. ஆகிலும் பிலாத்து அவர்களுடனே உங்கள் இராசாவை நான் சிலுவைமரத்திலே பூறையாலாமா என்றான். இப்படியாகிலும் அவர்களுக்கு ரோசம் உண்டாகி அவரைச் சிலுவையில் அறையாதிருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்வார்களென்ற நினைத்துச் சொன்னான். பிலாத்து இவையெல்லாம் சொல்லியும் பயனில்லாமல்போயிற்றென்று பிரதான ஆசாரியர் அவர்களுக்குச் சொன்ன மாறுத்தரத்தினால் அறிகிறோம். அம்மாதிரி

அந்த வாக்சியம் அவர்களில் இராசாவாக எண்ணப்பட்டிருந்த இயேசு மிகுந்த நிகழையாகச் சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டாரென்று உலகுத்தார் எல்லாரும் அறியும்பொழுது அவர்களுக்கு அத்தால் மிகுந்த இழிவும் இலட்சையும் வருவதற்கு எவ்வளவு தென்று அவர்கள் மனத்தில் உறுத்தவதாயிருந்ததென்பதை விளக்குகிறது.

அந்த வாக்சியம் அவர்களில் இராசாவாக எண்ணப்பட்டிருந்த இயேசு மிகுந்த நிகழையாகச் சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டாரென்று உலகுத்தார் எல்லாரும் அறியும்பொழுது அவர்களுக்கு அத்தால் மிகுந்த இழிவும் இலட்சையும் வருவதற்கு எவ்வளவு தென்று அவர்கள் மனத்தில் உறுத்தவதாயிருந்ததென்பதை விளக்குகிறது.

தரமாவது, இராயனேயல்லாமல் ஒரு இராசன் எங்களுக்கில்லை என்பதாம். அந்தப் பிரதான ஆசாரியர்கள் குற்றமில்லாத இரத்தத்தைச் சிந்தும்படி தாங்கள் பிடித்த செடுதியான பிடியை விட்டாமல் தங்களைப்போல் சனங்களும் செய்யும்படி விரும்பி தாங்கள் முன்னதாகக் கூப்பிட்டு சனங்களை தங்கள் பின்னே கூப்பிடப்பண்ணி இப்படி மிகுந்த கலகம்பண்ணினார்கள். அவர்கள் அப்பொழுது பிலாத்துவுக்கு மாறுத்தாமாகச் சொன்னவாக்கியம் உண்மையாயிற்றென்று அவர்கள் பின்பு அறிந்து கொண்டார்கள். ஏனென்றால், அதுமுதல் அவர்களுக்குள்ளே இராசாக்கள் இருந்ததில்லை. அவர்கள் அங்கியருடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தார்கள். அவைமேல் மேசியா வந்தாயிற்றென்பதற்கு அடையாளம். அப்படி உபகோத்திரப் பிதாவாகிய யாக்கோபு சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது, சமாதான கர்த்தர் வரும்மட்டும் செங்கோல் யூதாவிலிருந்தும், நியாயப் பிரமாணிக்கள் அவன் பாதங்களில் இருந்தும் அற்றுப்போவதில்லை என்பதாம் (ஆதி. 49. 10.). கிறிஸ்து மரணம் அடைந்து உயிரோடு எழுந்திருந்த காலமுதல் இதுவரையில் யூதர்கள் தங்களுக்கு நிலையுள்ள பட்டணமும் இராசாவும் கோவிலும் தேவ ஆராதனையாகிய இவைகள் ஒன்றுபில்லாமல் பல தேசங்களிலும் நாடுகளிலும் செறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பரிசுத் வேதாகமத்தையும் தாங்களிசைச் சொல்லியிருந்தவையுமாயும் ஆராய்ந்து விசாரித்திருப்பாராயினால் இயேசு சரித்திரத்தை வாசிக்கும்பொழுதும் கேட்கும்பொழுதும் மேசியாவானவர் வந்தாயிற்றென்றும், அவரைக்குறித்துச் சொல்லியவைகளெல்லாம் இயேசுவினிடத்தில் நிறைவேறியது உண்மையென்றும் அறிந்து உணர்ந்துகொள்ளும்படி சந்தேகமின்றி ஏவப்படுவார்கள்.

ஆத்மாவே!

"நீ இனிதான் கவனிச்சவேண்டியதாவது."

1. இரவும் பகலும் வேதனையை அடைவது மிகவும் சிறப்பாகும். இயேசுவினுடைய பாடுகளைக்குறித்துச் சொல்லிய இந்தச் சரித்திரப்பத்தத்தின் முதல்பங்கிலே அவருக்கு முன்பு இரவெல்லாம் மிகுந்த வேதனை உண்டாயிருந்ததென்று விசாரித்துவந்தோம். பகலிலோ அதிலும் அதிக வேதனைகளை அடைந்திருந்தார். இப்படி அவர் மரணத்தின்மூலமாய் இளைப்பாறுதலுக்கு ஏற்ற சாயங்காலத்திற்கு உட்படும்மட்டும் அவருடைய பாடுகள் நாழிகைக்கு நாழிகை பற்பல கொடுமைகள்

நிறைந்தவைகளாயிருந்தன. ஆத்மாவே! இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் உனக்கு உபத்திரவங்கள் உண்டாயிருந்தால் அவைகளின் நிமித்தம் சொயத்துபோகாதிருப்பாயாக. ஏனென்றால், பரமபிதாவானவர் உனக்கிருக்கும் வேதனை எவ்வளவு பெரியதென்று அறிந்திருக்கிறார். நீ உபத்திரவகாலத்தை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதேயால் அவரும் அதை எண்ணிக்கொண்டேயிருக்கிறார். உபத்திரவகாலம் சிக்கிரமாய்க் கடந்துபோகிறது. அதைச் சகிக்கும் மனிதனுக்குச் சந்தோஷத்தைத் தருவாயிருக்கிறது. அப்படி இயேசுவுக்கும் இருந்ததென்று நினைக்கக்கூடவாய். ஆறாம்மணி வேளையிலே அவருக்கு மரண ஆக்கினைத்தீர்ப்புச் செய்யப்படுவதாயிருந்தது. அசற்குமுன்பு அவர் வாரிசுளே கொரோமாய் அடிக்கப்பட்டிருந்தார். சிலுவையாகிய உபத்திரவங்களைச் சகிக்கிறகாலம் நமக்கு நீடியகாலமாய்த் தோன்றினாலும் அவைகளுக்குப் பதிலாய் தேவன் நமக்காக ஆபத்தம்பண்ணிக் குறித்திருக்கும் சந்தோஷங்கள் நித்திய காலங்களுக்கும் உள்ளவைகளென்று நம்பக்கூடலாம். நிற்பாக்கியமுள்ளவர்களாயிருந்தவர்கள் எல்லாரும் தாங்கள் துன்பம் வியாதிமுதலிய உபத்திரவங்களைச் சகித்த காலங்களிலிருந்து இரவை வேதனையோடு பின்னிட்டாலும் பகலே அருட்லோடு முடித்தோமென்று சொல்லி மகிழ்வார்கள். நிற்பாக்கியமும் துன்பமுமுள்ள காலங்கள் நமக்கு இராசாயிருக்க இயேசு அவ்வளவு கொடிய வேதனைகளை இவ்வளும் பகலிலும் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று.

2. ஒரே மணிதன் சனங்களுக்குப்பதிலாக மடிந்துபோனால் கலமாயிருக்குமென்று நீங்கள் மனது அறியாமல் சத்தியத்தைப் பேசின காயிப்போலப் பிலாத்து, இதோ, உங்கள் இராசாவென்று யூதர்களை கோக்கிச் சொல்லி, இப்படி நியாயமல்ல உண்மையையே பேசினான். இவர் எனக்கு அன்பாயிருக்கிற என்னுடைய குமாரன், இவரில் பிரியமாய் இருக்கிறேன் என்றும், இவருக்குச் செலிகொடுக்கவென்றும் சொல்லி, தேவன் இயேசுவைக்குறித்து வானத்திலிருந்து ஒரு சபத்தின்மூலமாய் தூண்டி சமயங்களில் மனிதருக்குச் செரியப்படுத்தினார் (மத். 3. 17: 17.5.). யூதர்களில் அநேகர் அதைக் கேட்டிருந்தும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆத்மாவே! உன்னை ஆண்டுகொள்ளும்படி உனக்கு ஓர் இராசா வேண்டியதிருக்கிறதே. நீ யானா உன் இராசாவாக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறாய்? தேவனையோ, சாத்தானாகிய பிசாசையோ, உலகத்தைப்போ? இயேசு சகல பொல்லாங்கினின்றும் நம்மை ஆதரிக்க வல்லவராயும்

நமக்கு வேண்டிய யாவையும் தருகியாய் அளிக்கத்தக்க ஞானம் நிறைந்தவராயும் எவ்வளவாய் மொண்டாலும் வற்றாத ஊற்றுக்கு ஒப்பான சம்பூரண பாக்கிபுழுள்ள நித்தியராயிருக்கிற படியால் அவனாயே நீ உன் இராசாவாக ஏற்றுக்கொள்வாயாக. நீ அவனா அப்படிப்பட்டவராக ஏற்றுக்கொண்டால் அவர் தாம் ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிற நித்திய பரலோக இராச்சியத்தில் உன்னை ஏற்றுக்கொண்டு நித்திய செல்வ பாக்கியமாகிய மகிமையுள்ள பொற்கிரீடத்தை உனக்கு அளிப்பார்.

3. இவ்வுலக இராச்சியத்தின் ஆளுகை பரலோக இராச்சியத்தின் ஆளுகைக்கு அடையாளமாயிருக்கிறபடியால் ஆதிபதியும் இரண்டும் ஒரே தன்மையதாயிருக்கின்றன. அப்படியே கிறிஸ்துவும் இராயனுடையதை இராயனுக்கும் சேவனுடையதையோ சேவனுக்கும் செலுத்துங்கள் என்றார் (மத். 22, 21.). இவ்வாக்கியத்தில் சொல்லியபடி இயேசுவுக்கு உன் இருதயத்தையும் இராயனுக்கு வரிப்பணத்தையும் கொடுக்கக்கடவாய். தேவவசனத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து அதில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளைக் கைக்கொண்டு நடப்பது கல்லொழுக்கத்தில் உட்கரும்படி இராயன் கற்பித்திருக்கும் யாவையும் திட்டமாய்க் கைக்கொண்டு நடக்கவேண்டும். இராயனுக்கு உண்மையுள்ள குடியாயிருப்பதுபோல இயேசுவுக்கும் உண்மையுள்ள சீவனுடையிருக்கவேண்டும். அப்படியே செய்வதினாலே இம்மையில் இராயனுடைய ஆதரவுக்குள்ளாக அமைதலோடும் மறுமையில் இயேசுவினுடைய இராச்சியத்திலே என்றும் பாக்கியசாலியாயும் வாழ்ந்திருக்கலாம்.

84. தியானம்

(மத்தேய, 27, 24.)

“கலகம் அதிகமாகிறதேயல்லாமல் தன் பிரயத்தனத்தினாலே பிரயோஜனமில்லையென்று பிலாத்து கண்டு, தண்ணீரை அள்ளி ஜனங்களுக்கு முன்பாகக் கைகளைக் கழுவி: இந்த நீதிமரணுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன், நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றான்.”

பிலாத்து இயேசுவை விடுதலைபண்ணும்படி மிகவும் பிரயாசப்பட்டான். ஆகிலும் அவன் அதை சரியாய்ச் செய்யவில்லை.

எனென்றால் அவன் தன் மனச்சாட்சியின்படி அவருக்கு நீதியைச் செய்யாமல் சனங்கள் தீர்களுக்குப் பிரியமானதைத் தெரிந்துகொன்னச் சொல்லி அவர்கள் மனதுக்கு அவனா ஒப்புக் கொடுத்தான். மேலும் அவர் அவனா விடுதலைபண்ணும்படி சனங்கள் சம்மதிக்கவும் அவர்கள் மனம் இரங்கவும் பட்ட பிரயாசம் வீணாய் இருக்கிறதென்றும் கண்டான். கோபமும் பொருமையும்பற்றி எரியும் உன்னத்தைக் குளிரப்பண்ணிச் சாந்த முள்ளதாகச் செய்வது எளிதாயிருக்குமா? இராதே. அப்படியே லாத்து கலகம் அதிகமாகிறதென்றும் கண்டு, சனங்களுக்குப் பிரியமானபடி செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தான். இந்த நினைவு இலச்சிசுக்கு ஏதுவானதேயாம். மேலும் தங்களின் இஷ்டப்படி அவரைப் பட்டணத்திற்கு வெளியே கொண்டு போய்ச் சிலுவையில் அறையத் தங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கச் சொல்லிக் கேட்ட சனங்களின் மனுவின்படி அவருக்கு மரண ஆக்கினத்தீர்ப்புக் கொடுக்கும்பொருட்டி பிலாத்து நியாயாசனத்தின்மேல் உட்கார்ந்தான். ஆகிலும் அவன் பணைகுர் மனதுக்கு ஏற்ற தீர்ப்பைக் கிறிஸ்துவுக்குச் சொல்லும்முன் தன்னை உபாதிக்கும் மனச்சாட்சியின் புண்ணை அறைய அவருடைய குற்றமில்லாமையை இன்னம் ஒருவிசை திடப்படுத்தவும் யூதர்களுடைய பொருமையையும் அநியாயத்தையும் அவர்களுக்கு உணர்த்தி அதற்காக அவர்களை எச்சரித்து அதை யாவருக்கும் தெரிவிக்கும்படியாயும் அந்தாட்களில் யூதர்களுக்குள்ளும் அஞ்ஞானிகளுக்குள்ளும் இருந்த வழக்கப்பிரகாரம் தண்ணீரை அள்ளித் தன் கைகளைக் கழுவினான் (உபா. 21, 6). இதினால் அவின் இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைச் சிந்துகிறதற்குத் தான் குற்றமில்லாதவன் என்று திடப்படுத்தினான். எப்படியென்றால் தண்ணீர் தன் கைகளை எப்படியே சுத்தமாக்குகின்றதோ அப்படித் தன் மனதும் கிறிஸ்துவின்னுடைய இரத்தத்தைச் சிந்தும் குற்றத்திற்கு நீங்கிச் சுத்தமாயிருக்கிறதென்று எண்ணினான், அன்றியும், அவன் இப்படிச் செய்துவிட்டு நீங்களே பாருங்கென்று யூதர்களுக்குச் சொன்னான். பிலாத்து இவ்வாறு எண்ணித் தன் கைகளைக் கழுவிருந்தபோதிலும் அதினால் அவன் அந்தக் குற்றத்திற்கு நீங்கினவனென்றும் சுத்தமானவனென்றும் ஒருபொழுதிலும் நினைக்கக்கூடாது. அவன் மற்றவர்களுடைய தயவைப் பெற விரும்பாமல் குற்றமில்லாதவனைக் கொல்வது சரியல்லவென்றும் நீதியின்வாயில் தான் நடக்கவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்து இப்படித் தனக்கு உரிய அதிகாரத்திற்கேற்ற பிரகாரம் கிறிஸ்துவை விடுதலைபண்

ணியிருப்பானால் அவன் மனது சுத்தமுள்ளதாய்க் காக்கப் பட்டிருக்கும். அப்படிச் செய்யாததால் அவன் கையானது தண்ணீரில் சுத்தமாக்கப்பட்டிருந்தும், அவனுடைய இருதயம் சொடிய கறையுள்ளதாயிற்று.

ஆத்மாவே!

"நீ இரதில் கவனிக்கவேண்டியதுதான்."

1. இயேசுவுக்கு மரண ஆக்கிரைத்தீர்ப்புக் கொடுக்கப் பட்டதினால் அவரைப் பற்றிக்கொள்ளும் விசுவாசிகள் தேவ கோப ஆக்கிரைக்கேதுவான தீர்ப்பை அடைந்திலை. அவர்களை ஆக்கிரைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவன் யாழ்வு? அவர்களுக்காகக் கிறிஸ்துவே மறித்தார் (ரோ. 8. 34). பாதகரை விடுதலை. பண்ண தேவகுடானவர் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார். பாவத்தினால் சாவுக்குள்ளான மனிதர் ஜீவனை அடைய நீதிப் பிவியாயிருக்கிற அவர்—மரணத்தீர்ப்பானம். அடைந்தாரென்று இங்கே பார்க்கிறோம். இச்சந்தியைக்குறித்து விசுவாசமுள்ளவர்கள் சந்தோஷத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இயேசு தங்களுக்குப் பதிலாகப் பாவமுள்ள மனிதர்களால் கன்னத்தில் அறையப்பட்டும், வாரினால் அடிக்கப்பட்டும், பல துன்பங்களினால் சங்கடப்பட்டும், சித்திக்கப்பட்டும், குற்றம் சாற்றப்பட்டும் இருந்தாரென்றும், இம்மட்டுக் கேட்டவர்கள் இப்பொழுது அவர் தங்களுக்குப் பதிலாக மரணமும் அடை யும்படி தீர்மானிக்கப்பட்டாரென்று கேட்பதால் அவருடைய ஊக்கியத்திற்குள்ளாயிருக்கிற ஈசுகளை இனி ஆக்கிரைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பதொன்றுமில்லையென்றும் தங்கள் பிணையாளியாகிய இயேசுவே எல்லாத் தண்டனைகளுக்கும் நிறைதகளுக்கும் உள் ளாயிருந்தால் அவர்மூலமாய்த் தங்களுக்குத் தேவகிருபையும் நித்தியசேவனும் மோட்ச பாகியமும் நிச்சயமாய்க் கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் தேவன் நம்முடைய அனுசாரியாயிருக்க நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் எவன்? அவர் தம்முடைய சொந்தக் குமாரனென்றும் பாராமல் நம்மெல்லாருக்காகவும் அவனாயே ஒப்புக்கொடுத்திருக்க, தீவ் ரோடேகூட மற்ற யாவையும் நமக்கு அணுகிரகம்பண்ணும லிருப்பாரா? என்று பவுலோடேகூடத் தயிரியுத்தோடும் நம் பிக்கையோடும் சொல்லுவார்கள். (ரோ. 8. 31, 32.)

2. புறம்பான சுத்திகரிப்பு பழியையும் அக்ரமத்தையும் எவ்வளவும் நீக்கவேமாட்டாது. பிலாத்து தண்ணீரை அள்ளித்

தன் கைகளை கழுவினதினாலேயே கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தை சித்தும் குற்றத்திற்கு தான் நீங்கலாகவேன் என்றும், சுத்தமானவன் என்றும், எண்ணினான். ஆகிலும் அவன் கைகழுவுவப்பட்டுத் தேயன்றி, இருதயம் கழுவுவாடவில்லை. இருதயம் சுத்தமாயிருக்க விரும்பினால் தீவைலையப் பதைத்துத் தள்ளவேண்டி. மிகுந்த ஹக்கத்தோடு கண்ணீர்விடவேண்டும். இவையன்றி, தேவனுடைய இரக்கஞ் சாள் அன்பும் இயேசுவின்னுடைய திரு உதிரத்தினால் உண்டாகிய இரட்சிப்பும் அவசியமாயிருக்கிறது. அவைகளால் நாம் எல்லாப்பாவமும் நீங்கச் சுத்தமாக்கப்படு கின்றும். ஆதலால் பிலாத்து நீதியுள்ள இயேசுவைக் கொல் லும்படி அர்த்தப்பிப்புச் செய்தபின்பு தன் கைகளைக் கழுவினதி னாலேயே சுத்தம் அடையக்கூடுமோ? கூடாதே. பாவம், அநியா யம், அகங்காரம் இவைமூதவியவைகளுக்கு நீங்கலாயிருக்க விரும்புகிறவகளை அவைகளைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும்; அவைகளைச் செய்வதில் அவைகளினின்றும் நீங்கி ஒடிப்போ கப் பிரயத்தனம்பண்ணுகின்றும்.

3. பிலாத்து பழிக்கும்பாதகத்திற்கும் ஏதுவானவருயிருக்க, தான் குற்றமில்லாதவனென்று சொன்னான். அவன் நீதியு ளவரை அநியாயமுள்ள யூதர்களுடைய கைகளில் ஒப்புக்கொ ண்த்ததினால் தன்மேல் பெரிய பாவத்தைச் சுமந்தினதமன்றி மனிதருக்கு பயப்படும் பயத்தினால் அவன் புத்தி குருடா ய்ப்படிக் சென்னான். இக்காலத்திலும் பயமின்றி ஸர்வம் செய்யும் மனிதர்கள் அவனைப்போலவே பேசுகிறார்கள். அவர் தன் அந்தரங்கத்திலும் வெளியரங்கமாயும் குற்றங்களைச் செய்த பின்பு தேவனுடைய முத்திரையாகிய அனுகாரத்தைப் பெற் றிருக்கும் தேவனுடையக்காரர்களாகிய போதகர்களுக்குமுன் பாத வரும்போது தான் குற்றமில்லாதவன் என்று துணிவாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வகையாகவே மற்றும் பாவிகளும் தாங் கள் பெரிதான குற்றங்களைச் செய்தும் அவைகளைச் செய்தவர் கள் என்று சொல்லப்படாமலிருக்கவும், தங்களை பற்றவர்கள் குற்றமில்லாதவர்களென்று எண்ணவும் பிரயாசப்படுகிறார்கள். பிலாத்து ஓர் வேலை யூதர்களால் குற்றமில்லாதவனென்றே எண்ணப்பட்டிருக்கலாம். ஆகிலும் இராயனுக்கும் தேவனுக் கும் முன்பாக அப்படி எண்ணப்படாமல் கடினமான தண்ட னையை அடைந்தான். எப்படியென்றால் அவன் தீபேரியு இராயனால் துணைத்தனத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு வருக்கும் பறம் பே துரத்திவிடப்பட்டான். தேவனே இப்படி அவனுடைய அநியாயச் செய்கைக்குப் பதில் அளித்தார். அந்தப்படியே

பாவமுள்ளவர்களாயிருந்தும் நியமில்லாமல் தங்களைச் சுத்த வாக்கென்கிறவர்கள் எல்லாரும் தேவனுடைய நீதியாசனத்திற்குமுன்பாக அசுத்தரும் அநியாயக்காரருமாய் எண்ணப்பட்டு அதற்கேற்ற தண்டனையை அடைவார்கள்.

4. ஒவ்வொரு பாவியும் தன் குற்றத்தை மற்றவர்கள்மேல் சாற்றப் பார்க்கிறான் அப்படி பிலாத்து “கீங்களை பாருங்கள்” என்று யூதர்களுக்குச் சொன்னான். உதாரவது, இயேசுவருக்குச் செய்யப்பட்ட அநியாயத்திற்கு அவர்களே உத்தரவாதிகள் என்ற கருத்தாம். ஆனாலும் நியாயாதிபதியாகிய அவனே தான் செய்யும் அநியாயத்தைக்குறித்து யோசியாமலிருக்கையில் பிரியாதுபண்ணிக்கொண்ட யூதர்கள் எப்படி அடிதக்குறித்து யோசிப்பார்கள்! பாவம் செய்தவர்கள் தங்கள் குற்றம் உண்டென்று ஒத்துக்கொள்ளாமல் மற்றவர்கள்மேல் செல்லவது வழக்கமாயிருக்கிறது. அந்தப்படி ஆதாம் எவான்மேலும் எவான் பாம்பின்மேலும் குற்றம்சாற்றியிருக்கிறான். சத்தியப்பண்ணிச் சபிக்கிறவர்கள் தங்கள்மேல் முறையிடுவதற்குப் பதிலாய் அதற்குக் காரணமாயிருந்தவர்கள்மேல் முறைப்படுகிறார்கள். மிகவும் வெறிக்கக் குடிக்கிறவர்கள் தாங்கள் அப்படிச் செய்கிறதற்கு எதுவாயிருந்த சமயங்களைக்குறித்துக் குற்றம் சொல்லுவார்களேயல்லாமல், அப்படிச் செய்யும்படி தங்களை வலியுறுத்தித் தகாத மனோஇச்சையை அதற்குக் காரணமென்று சொல்லார்கள். மேலும் பின்புறணிப்பேசுகிறவர்கள் தாங்களேபேசினதை மற்றவர்கள் அறிந்தார்களென்று கண்டால் அதை மறைக்கும்படி பல போக்குச்சொல்லுதொடங்குவார்கள். விபசாரம் வேசித்தனம் இவைகளை ஒழிப்பவர்கள் தங்களுடைய அருவருக்கப்படத்தக்க நடக்கைகளைக் குற்றமென்று ஒத்தக்கொள்ளாமல் தாங்கள் அப்படிச் செய்யும்படி தங்களைப் பயிற்றுவித்த மற்றவர்கள்மேல் குற்றம்சாற்றுவார்கள். இவ்வித போக்குகளை உலக நியாயாதிபதிகளும் ஒப்புக்கொள்ளாமட்டாதவைகளாக இருந்தால் சகலத்தையும் அறிந்த தேவனுக்கு முன்பாக எவ்வளவும் செல்லமாட்டாது என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. எப்படியென்றால், துரைகள் தாங்கள் அறிந்ததற்குத் தக்கதாய்த் தண்டனை செய்வார்கள். தேவனோ அவன்வீரனாய் கிரியைகளுக்குத் தக்கதாய் பலன் அளிப்பார். நாம் மூலமைய மனோச்சாகத்தின்படி பாவம் செய்யாதிருக்கையில் அதைச் செய்யும்படி நம்மை ஒருவராலிலும் பலவந்தம் பண்ணக்கூடாது. வென்றால் சுயாதீனமுள்ள இருதயத்தையும் அதில் அடங்கிய மனோதத்துவங்களையும் தேவன் நமக்குக் கொ

டுத்திருக்கிறார். அத்தோடும் கூட நாம் பாவம் செய்யாதிருக்கும்படி தேவகிருபையானது நம்முடைய மனதை அசைத்து தட்டி எச்சரிக்கின்றது. தேவ ஆவியானவர் மெய்யான விசுவாசிகளைச் செம்மை என்னும் பரிசுச்சத்திலே நடத்துகிறார். ஆதலால் யாரும் போக்குச்செல்ல இடமில்லை.

5. இயேசுவானவர் நிதிமானென்ற அறிவிக்கப்பட்டது நம்முடைய ஆறத்தலுக்கு ஏற்றதாயும் பிலாத்து அதைக்குறித்துச் சொன்ன சாட்சி மிகவும் பலமுள்ளதாயிருக்கிறது. வென்றால், (1) பிலாத்து இயேசுவிலுள் தனக்கு யாதொரு நன்மைவருமேயுமே என்னவெனில்லை, இயேசுவும் அவனுடைய தயக்கம் அடைந்தபடி பேசுவதில்லை. அப்படியிருக்க அவன் அவரை நிதிமாற்றென்று சொன்னான். (2) நியாயாதிபதியாகிய பிலாத்து இயேசுவருக்கு விரோதமாய்த் தன்னிடத்தில் செய்யப்பட்ட பிரியாது சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்கள் முதலியவைகளை எல்லாவற்றையும் குறித்துத் திட்டமாய் விசாரணைபண்ணிச் செய்து அறிவித்தால் குற்றம் இல்லையென்று காண்டு இப்படிச் சொன்னான். (3) சத்தருக்கள் தங்கள் மனதில் அப்படி இயேசுவருக்குச் செய்ய அவரை அவர்களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும்முன் இப்படி அவருடைய நீதியைக்குறித்துச் சாட்சி சொன்னான். (4) அவர் நியாயாசனத்திலிருந்துகொண்டு எல்லாச் சனங்களுக்கும் முன்பாக வெளியறங்கமாய் அவருடைய நீதியைக் குறித்துச் சாட்சிசொன்னான். (5) இயேசுவின் பகைஞர்களினதும் தீயின்படி மரணத்திற்குத் தீர்ப்பைக் கொடுப்பதைக் குறித்துத் தீயினதிலிருந்து வேதனையை ஆற்றவும் அவருடைய குற்றத்தாலாமையை ரூபிக்கவும் தண்ணீரை அள்ளித் தன் கைகளைக் கழுவினான். இவைகளினாலே அவன் கிறிஸ்து நீதியுள்ளவென்பதைப் பலமாகச் சாட்சியினால் தீர்ப்படுத்தினான். ஆதலால் இயேசு அடைந்த மரணம் பாவிசைக்கு நீதியென்னும் மனமையைச் சம்பாதிக்கத்தக்க மரணமாயிருந்ததென்றும், அளவில்லாத நீதியுள்ள கர்த்தர் அநீதராகிய பாவிசைக்குக் கரணமாக நடத்தினாலே அவர்களுடைய அநீதி நிலித்திடுமென்று நினைத்துச் சீவனம் மோட்சபாக்கியமும் அவரின் மீது தீர்ப்பும் அளிக்கப்படுமென்றும் விசுவாச பத்தர்கள் யாவரும் அறிந்து நம்பியிருக்கிறார்கள்.

85. தியானம்.

(மத்தேயு, 27. 25, 26. லூக்கா, 23. 25.)

“அதற்கு சனங்களெல்லாரும்: இஃனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள்மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள்மேலும் இருப்பதாக என்று சொன்னார்கள். கலசத்தினிமித்தமும் கொலைபாதத்தினிமித்தமும் சாவலில் போடப்பட்டிருந்தபரபாசை அடிகள் கேட்டுக் கொண்டபடியே விடுதலையாக்கி, இயேசுவையும் வாரிசுவ் அடிப்பித்து, சிலுவையில் அறையும்படிக்கு ஒப்புக் காத்தான்.”

பிலாத்து தன் கைகளைக் கழுவிச் சுத்திகரித்தகிலேயேயுள்ளவராகிய இயேசுவினுடைய குற்றமில்லாத இரத்தத்தைச் சித்தும் பரத்தயிற்குத் தான் நீக்கினான் என்றெல்லாம். அதற்கு எதிரிடையாக யூதர்களோ தங்கள் பொறுமையின்மேல் வைப்பட்டு அந்தப் பாதகத்தைத் தங்கள்மேல் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதேபடியென்றால் பிலாத்து தண்ணீரை அள்ளித் தன் கைகளைக் கழுவி நீக்கிமானின் இரத்தத்தைச் சிந்துகிறதற்கு நான் குற்றமில்லாதவனென்று சொன்னதற்குச் சனங்கள் எல்லாரும் இஃனுடைய இரத்தம் எங்கள்மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் இருப்பதாக என்னார்கள். இத்தார்ப்பாதங்கள் மிகவும் நடுங்கப்படத்தக்கவைகளாம். வெடைங்ஸ் அவர்கள் அந்த இரத்தப்பழியைத் தங்கள்மேல் மாத்திரமே, தங்களுடைய பிள்ளைகள்மேலும் சுமத்திவைத்தார்கள். இஃனவர்களின் கருத்தை மேற்சொல்லிய ஷங்கியத்திலே நன்றி அறிந்து கொள்ளலாம். ஆம்! இவ்விதவார்த்தைகள் மிகவும் உயப்படத்தக்கவைகளாயும் முழுவதும் குருட்டாட்டமும் பரபாசையும் வரமும் பொறுமையும் நிறைந்த இருதயத்திலிருந்து எழும்புகிறவைகளாயுமிருக்கின்றன. அவர்கள் அப்பெரிமூது சொன்ன பிரகாரம் நம்பாத வருஷங்களுக்குப்பின்பு அவருடைய இரத்தப்பழியானது அவர்களிடத்திலும் அவர்கள் பிள்ளைகளிடத்திலும் வாங்கப்பட்டது. எப்படியெனில் ஏறக்குறைய பதின் லுன்று லட்சத்து முப்பத்தொன்பதிலுயிர்த்து அறுநூற்றுத் தொண்ணூறு சனத்தொகையான யூதர்களில் மிகுதியானவர்கள் மிகவும் நடுங்குதற்குக் கொடிய வேதனைகளை அடைந்தும் பற்பல துன்பங்களால் இம்சைப்பட்டும் வெட்டப்பட்டும்

மடிந்தார்கள். சிலர் சிறைகளாகச் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். மற்றவர்கள் தங்கள் ஊரையும் தேசத்தையும்விட்டு உலகமெங்கும் நிலையற்றத திரியுபடியே துடித்தப்பட்டு மிகுந்த தரித்திரம் இழிவுமடைந்தார்கள்.

பிலாத்து மிகுந்த சண்டையையும் கொலைபாதத்துமிருந்த பரபாசை* அவர்கள் விடுதலைபண்ணக் கேட்டுக்கொண்டபடியிடுதலையாக்கினான். அந்தப் பரபாஸ் கலசத்தின் சிமித்தமும் கொலைபாதத்தின் சிமித்தமும் கரவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தான். பிலாத்து அந்த பாதகனை விடுதலையாக்கினபின்பு வாரிசுவே மிகவும் நடுமாய் அடிக்கப்பட்டு வெகு நிறைகளும் தூஷணங்களும் அடைந்த இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையப்படி அவர்கள் தேட்டபிரகாரம் அவர்கள் இவ்விதத்திற்கு ஒப்புத்ததமல்லாமல் அவர்கள் அதை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தஞ்சுக் கட்டளைகளையும் உத்தரவையும் அனுனிச்செய்து அதற்குத் தஞ்சுப்போர்ச்செவகனையும் அடிக்கின்றதுக் கொடுத்தான்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை கவனிக்கவேண்டியதாகவது.”

1. குற்றமற்றவனுடைய இரத்தப்பழிக்கு விவகியிருக்கவேண்டும். அவன் இரத்தம் எங்கள்மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள்மேலுமிருப்பதாகவென்று யூதர்கள் சொன்னார்கள். ஆம்! இவ்வார்த்தைகள் மிகவும் நடுங்குதற்குக்கவைகளாம். இந்நிலை தாங்களிடமிருந்தவின் இரத்தத்தைச் சித்தினதற்காகத் தஞ்சுத் தண்டனைகிற்று. நீக்கும் பழியும் தங்கள்மேல் வரட்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த யூதர்களுடைய வயித்தார் இந்நான் மனமும் நடுங்குதற்கு வலகத்திலிருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் கிறிஸ்துருடைய இரத்தத்தைச் சித்தினதற்காகத் தேவனை அவர் போத் தண்டிக்கவல்லையென்று நினைப்பார்கள். அறிந்தகொள்ளவேண்டியதாகவது (1) அவர்கள் செய்த

* கலசத்தை இரத்தப் பரபாசினுடைய விசேஷத்தை ஏன் கிறிஸ்துவினுடைய சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறார்களோ, இயேசு கிறிஸ்துமற்றவரும் தமது சர்வவல்லமைக்கும் அன்புக்கும் இரக்கத்திற்கும் திருஷ்டாங்கமாக அநேகவிதமான அநீத்ய அற்புதங்களையும் மிகுந்த கன்மைகளையும் செய்தவருமாயிருக்க, யூதச்சனங்கள் அவரைத் தள்ளி மிகுந்த பாதகளுவை விடுதலைபண்ணச் சொல்லி கேட்டிலேயே எவ்வளவு குருட்டாட்டமும் அக்ரமமுமுள்ள சனங்களாயிருந்தார்களென்றும் தெரியப்படுத்த எழுதியிருக்கிறான்றோ விவங்குதலாக.

அரியாயத்திற்காக தேவன் மர்ப்பது வருவத்திற்குப்பின்பு அவர்களில் அநேகமாயிரம் பேர்கள் ஆடுமாடுகளைப்போலக் கத்தியினால் வெட்டப்பட்டதினாலே இரத்தம் வெள்ளமாய் ஓடும்படி செய்தார். அன்றியும் அவர்களில் மிகுதியானவர்கள் சிறைகளாக விற்கப்பட்டார்கள், மற்றவர்களோ தேசத்திலிருந்து தூரத்தப்பட்டார்கள்; அதுமுதல்மீண்டு அவர்கள் ஓரிடத்திலும் நிலையில்லாமல் பலதேசங்களிலும் அலைந்து திரிகிறார்கள். (2) பின்னும் தேவன் அவர்கள் வயிச்சு மூழுவதும் நாசமடையாதபடிக்குச் செய்ததினாலே எக்காலத்திலுமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இயேசு குற்றமில்லாமல் பாடுபட்ட காரணமாயிருந்த கொலைபாதகர்கள் இவர்களையென்று அறிந்துகொள்ளத்தாட்சிகளாய் இருக்கவும் செய்தார்.

2. உன் பிள்ளைகளிலே சத்தியம் பண்ணாதே. யூதர்கள் தங்கள் குற்றமற்ற இயேசுவைக்குச் செய்த அநியாயத்திற்குத் தாங்களும் தங்கள் பிள்ளைகளும் உத்தரவாதிகளென்று சொன்னார்கள். உதாரணமாக நான் சொன்னது போய்யானால் “என் பிள்ளை எனக்கு உதவாமல்போகும் நான் இப்படிச் செய்திருந்தால் என் பிள்ளையை முறித்துப்போட்டதாயிருக்கும். சில நாட்களில் என் பிள்ளையைக் கண்ணினால் காணாமல் போகக்கடவேன். என் பிள்ளையைக் கொஞ்சகாளுக்குள்ளே தின்றுபோடுவேன்” என்று இப்படிப் பழுவியதாய்ச் சத்தியம் பண்ணிச் சபிக்கிறார்கள். இவ்வித நடப்படி கிறிஸ்துமாரக் கத்திற்கு முழுவதும் விரோதமும் பிரதிபலிப்புத் தக்கதும் அகங்காரமுமானதாயிருக்கிறது. தற்சபாவிற்குள் தாய்தகப்பன்மார்களே! உங்கள் அகங்காரத்திற்கும் அக்கிரமத்திற்கும் உங்கள் பிள்ளைகள் காரணமாயிருக்கவில்லையே இப்படியிருக்க, என் அவர்கள்மேல் சாபத்தித வரப்பண்ணுகிறீர்கள்? உங்கள் தேவனை மறந்து சத்தியம் பண்ணத் துணிந்திருக்கிறது போதாதா? பிள்ளை என் உங்கள் பிள்ளைகளையும் அதற்கு உள்ளாக்குகிறீர்கள்?

மேலும் கிறிஸ்துவின்னடைய இரத்தப்பழி யூதர்களுடைய பிள்ளைகள்மேலும் சுமத்தப்பட்டு அவர்கள் இன்னமும் அதற்கு உத்தரவாதிகளாயிருக்கிறார்களாவென்று கேட்பவர்களுக்கு ஆம் என்றுதான் உத்தரவு சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் அந்த இரத்தம் தங்கள்மேலும் தங்கள் பிள்ளைகள்மேலும் மிகுந்தபாடுகொண்டு சொல்லித் தங்கள் குற்றத்திற்கு அவர்களையும் பாத்தியப்படுத்தினார்கள். பின்னும் அவர்கள் தங்கள்

பிள்ளைகள் தீர்த்துக் கிறிஸ்துவைக்கு விரோதமாய்ச் செய்ததெல்லாம் நியாயமென்று சொல்லும்படி அவர்களுக்கு போதித்து அவர்கள் உள்ளத்தில் கிறிஸ்துவைக்குறித்துப் பகையையும் விரோதத்தையும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தப்படி இக்காலத்திலுள்ள யூதர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப்போல கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய சீஷருக்கும் விரோதமான பகையையும் உருமத்தையும் உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்று காணலாம். அதிகாரிகள் அவர்களை அடக்காவிட்டால் அவர்கள் இயேசுவை நிந்திப்பதில் மிகவும் முயற்சிசெய்யாமலிரார்கள். தாய்தகப்பன்மார்களு்தங்கள் பிள்ளைகளை வஞ்சித்துத் தகாதவகையாய் உள்ளிப்பிடுகிறார்கள். அவர்களை முழுவதும் சாபத்திற்கேதுவாக்குகிறார்கள். அந்தப் பிள்ளைகள் உண்மையாய்க் குணப்பட்டிருக்கின்றனவற்றின் சாபத்திற்கு நீங்கமாட்டார்கள்.

3. சிலுவையின் துன்பத்துக்கு ஒப்பிடுகிற துன்பங்கள் நமது மேல் மிகுதியாய் வரும்பொழுது இயேசுவைப்போலவே நினைத்தக்கொள்ளவேண்டும். அவரை வாரினால் அடித்தார்கள், பரியாசம்பண்ணினார்கள், எண்ணிமுடியாத காயங்களைக்கொடுத்ததையும் அடைந்திருந்தார், இவையன்றி சிலுவைமரத்திலும் துறையப்படுவதற்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டார். அந்தப்படி நமக்கும் உபத்திரவத்தின்மேல் உபத்திரவம் வருகின்றது; சரீரத்தில் உபத்திரவம் அடைந்திருந்தவனுக்கு அது முடிந்தயாதிரத்தில் ஆத்துமத்தில் அதுவும் அதிகமான உபத்திரவம் வருவது நிரூபணமாய் நமது துன்பம் நிறைந்த பள்ளம் நமக்கு முன் இருக்கிறது. பின்பு அதிலும் அதிகதுன்பம் நிறைந்த மற்றொரு பள்ளம் தோன்றி இனாந்துகொண்டு தன்னிலிருந்து மிகவும் கொடிய உபத்திரவ அலைகளைக் கிளம்பப்பண்ணுகின்றது. அதினாலே நாம் விழுங்கப்படுவதுபோலக் காணப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட காலங்களில் செபத்தைவிட மற்றொன்றும் நமக்கு உதவாது; மேலும் அப்பொழுது நாம் தயிரியத்தை விடாமலும் நெய்ந்தபோகாமலும் தேவனைவிட்டுப் பிரியாமலும் இருந்து அவரிடத்தில் அதிகமாய்க் கிடமிச்சேரவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மிகுந்த உபத்திரவமுள்ள காலங்களை தேவன் எல்லா மனிதருக்கும் நியமித்திராதிருந்தாலும் தமது பிள்ளைகளில் மிகுதியானவர்களுக்கு அவ்வித காலங்களைக் குறித்திருக்கிறார். அப்படியிருந்தும் அவர் அவர்களுக்கு அக்காலங்களில் துன்பங்களைச் சகிக்கும்படி தகுந்த பலத்தையும் தயிரியத்தையும் அளிக்கிறார். பாடுகள் சமூத்திரம்போலக் கொந்தளித்துப் பொங்கினாலும் உயர்ந்த மலைகள் எழும்பி விழுகிறதுபோலக்

காணப்பட்டாலும் விசுவாசமுள்ளவன் இவ்வாசத்திலிருந்தும் பட்டணத்தாற்போல் மகிழ்ச்சியை அடைகிறான்.

4. இயேசுவினுடைய சரீரம் வாழ்கின்றனவே புண்ணுக்கப் பட்டிருக்கையில் அவருடைய காலவையானது திராட்சப்பழ இரசத்திற்கு ஒப்பாகிய அவநாறிய இரசத்தினில் தேய்க்கப்பட்டது. அவர் சிலுவையின் கீழ் நிறைக்கப்பட்டபோது அவருடைய தேகம் எல்லாம் இரசத்தினில் மூடப்பட்டிருந்ததால் சிவப்பாயிருந்தது. ஆம்! இயேசு தமது இரசத்தையெல்லாம் சிந்தும்படி வாரினால் அடிக்கப்பட்டிருந்தும், அது போதம் என்றிராமல் எவ்விதத்தம் மண்ணத்தை அடைபட்டும் சித்தமாவார். இது ஆச்சரியப்பட்டதக்க அன்பும் கருபையுமாம். அவருடைய சரீரம் முழுவதிலும் காயங்களையென்றி வேறில்லைபே; அப்பொழுது அவருடைய சிவன்மாத்திரம் மீறிருந்தது; அதையும் அவர் பின்பு நமஸ்காகக் கொடுத்துவிட்டாரே. ஆதலால் இப்படிப்பட்ட இயேசுள்ள கர்த்தருக்கு எங்களை முழுவதும் பலியாய் ஒப்புக்கொடுத்து மெய்யாய்க் குணப்பட்டு விசுவாசத்தினால் அவருடைய மரணத்தின் பலனை ருசித்த அவர் சம்மதித்த மோட்ச பாக்கியத்திற்குப் பங்குள்ளவர்களாகும்படி பிரயத்தினம்செய்வதே நன்மையாயிருக்கும்.

ஜெபம்.

ஆ! எங்களுக்காக கொல்லப்பட்ட தேவ ஆடாமிருக்கிற இயேசுவே! தேவரீர் மாணாதுக்கின் அடையும்படி தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டதினால் யூதர்களுடைய எண்ணம் முடிவடைந்தது. மாசற்ற தேவ ஆடே! தேவரீர் அநியாயம் ஒன்றும் செய்யாதவராயிருக்க, எங்களுடைய அநியாயங்கள் உம்முடைய மேல் சுமத்தப்பட்டதினால் நீர் சிலுவையில் அறையப்பட்டீர். மாணம் அடையவும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டீர்? ஆதலால் மாசற்ற தேவ ஆட்டுக்குட்டியாயிருக்கிற தேவரீர் யூதர்களுக்காக உம்மை ஒப்புவித்திருக்க எங்கள் குற்றங்களுக்காக இனி நாங்கள் தண்டிக்கப்படுவதில்லை. ஏனென்றால் இப்பொழுது எங்களுக்குச் சிவனும் கிருபையும் சமாதானமும் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆ! தேவரீர் வாரினால் அவ்வளவு கொடுமாய் முிகுந்த இரத்தம் வெள்ளமாய் ஓடத்தக்கதாய் அடிக்கப்பட்டிருந்த போதுமென்றிராமல் தேவரீருடைய அளவற்ற அன்பினாலே உம்முடைய அருண்மையான சிவனையும் எங்கள் சிமித்தம் பலியாய் ஒப்புக்கொடுக்கச் சித்தமானீர். ஆ! தோத்திரிக்கப்

படத்தக்க தேவரீருக்குட்டியே! சிலுவையைச் சமந்த கொண்டு கொல்கதாமுக்குப் போரும்படி புறப்பட்ட தேவரீருக்குப் பின்னே நாங்கள் எங்கள் இருதய தியானத்தோடும் சென்று அவ்விடத்தில் தேவரீர் அடைந்த முடிவை விசுவாசமாகிய கண்ணால் பார்த்து, அதில் எங்களுடைய நம்பிக்கையைத் திடப்படுத்துவோம். ஆம். தேவரீருடைய திவ்விய இரத்தம் எங்களைப் பாவங்கள் அறக் கழுவச் சத்தம்பண்ணிப் பரிசுத்தமாக்கி இம்மையிலும் மறுமையிலும் என்றும் நிலைநிற்கும் மெய்யான பாக்கியத்தில் எங்களைப் பங்குள்ளவர்களாக்குமென்று நாங்கள் விசுவாசத்தோடு சொல்லும்படி கிருபை செய்தருளும். ஆமென்.

86. தியானம்.

இயேசுவானவர் கொல்கதா என்னப்பட்டதினால் சகித்த பாடுகளைச் சொல்லியது.

(மத்தேயு, 27. 31. மாற்கு, 15. 21. லூக்கா, 23. 26.)

“அவரைப் பிரியாதம் பண்ணினபின்பு, அவருக்கு உரித்தான மேலங்கினைக் கழற்றி, அவருடைய வஸ்திரங்களை அவருக்கு உடுத்தி, அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி கொண்டு போனார்கள். சிரேனே ஊரிலும், அலெக்சந்திராக்கும் ரூப்புக்கும் தகப்பனாமாகிய சீமோன் என்னப்பட்ட ஒருவன் நாட்டிலிருந்து அவ்வழியே வருகையில், அவருடைய சிலுவைப் பாதம் சமக்கும்படி அவனைப் பலவந்தம் பண்ணினார்கள்.” இவ்விடத்தில் இயேசு தாம் மாணமடையும் இடத்திற்கு இடத்தப்பட்டுப் போனொன்றை காண்கிறோம். நாம் பரிசுத்த தியானத்தினால் அவ்விடத்தில் அவருக்குப் பின்சென்று அளவற்ற நீதியுள்ளவராகிய அவர் பட்ட பாடுகளையும் அடைந்த மாணத்தையும் சகுதியாய் யோசிக்கக்கடவோம். அவைகளைச் சூறித்த மந்தவர்கள் சித்தியாவிட்டாலும் நாம் அவைகளைச் சீக்கத்த அறிகிறவர்களாய் இருக்கவேண்டும். பிலாத்து யூதர்களுடைய விண்ணப்பத்தின்படி இயேசு கொடிய வேதனையான மாணத்தை அடையும்படிக்குச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவர்களுடைய இலக்டத்திற்கு அரை ஒப்புக்கொடுத்தான். அப்பொழுது போர்ச்சேவகர் அவரைப் பிடித்துக்

கொண்டுபோனார்கள். அவர் அஞ்ஞானிகளால் விசாரிக்கப்பட்டு அஞ்ஞானிகளால் விதிக்கப்பட்ட மரணதண்டனை அடையும்படிக்குத் தீர்ப்புப் பண்ணப்பட்டபடியால் அஞ்ஞான போர்ச்சேவர்களே அவரைப் பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள். சிலுவையில் அறியப்படுவது ரோமாகிய அஞ்ஞானிகளால் விதிக்கப்பட்ட மரணதண்டனையாயிருந்தது. அந்தப் போர்ச்சேவர்கள் அவரைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் முன் அவர்கள் அவருக்கு உடுத்தியிருந்த விடப்பான அங்கியை களைந்துவிட்டு அவருடைய வஸ்திரங்களையே அவருக்கு உடுத்தினார்கள். அன்றியும் அவர்கள் அவருடைய காயங்களினால் அவருக்கிருந்த வேதனையைப் பின்னும் பொருகப்பண்ணுவர் அவைகளை அழிப்பண்ணுக்கவாக்கிக் கொண்டு அந்தச் சிலப்பாடி அங்கியை அவரிவிருந்து உரித்தாக்கினார்கள். அந்த அங்கி, அவருடைய சரீரம் எங்கும் வளர்வதாய் இரத்தமோடுமேறத்தகு ஏதுவாயிருந்த காயங்களை அடைத்து இரத்தம் எல்லாம் கவரும்படி அவருடைய சரீரத்தில் நன்றாய் ஓட்டிக்கொண்டது.

இயேசு சிலநேரம் அந்த அங்கி அவருடைய காயங்களில் ஓட்டிக்கொள்ள இரத்தமும் உறைந்து உலர்ந்திருக்கும்பொழுது அந்த மறுபடியும் அவரிவிருந்து உரித்தால் சொல்லிமுடியாத வேதனை உண்டாகும்படி பசுமையான அக்காயங்கள் மறுபடியும் புண்ணுணதமன்றிச் சதைகள் பிழக்கப்பட்டுவரவும் அதினால் இரத்தம் திரும்ப வெள்ளமாய் ஓட்டித் தொடங்கிற்று. பின்பு அவர்கள் அவருடைய சொர்க்க வஸ்திரத்தை அவருக்கு மறுபடியும் உடுத்துவித்தார்கள். இயேசுக்குப் பதிலாக மற்றொருவன் சிலுவைமரத்தில் அறைப்பப்பட்டான் என்று சொல்லப்படாதபடிக்கு தேவனுடைய ஆச்சரியமான ஆலோசனையின்படியே அவருடைய வஸ்திரங்கள் அவருக்கு உடுத்தப்பட்டன. முன்னே சொன்னபடி முண்முடியும் இரத்தமோடுகாயங்களும் அவருடைய முகரூபை வேறுருபமாக்கியிருந்தாலும் அவருடைய வஸ்திரங்கள் கெடுக்கப்படாமலிருந்தது இப்படி அவர்கள் அஞ்ஞானியை வஸ்திரத்தை அவருக்கு உடுத்திய பின்பு அவர் தம்முடைய சிரசில் வைக்கப்பட்டிருந்த முண்முடியோடு மரணமடையும் இடத்திற்குப் போகவேண்டியதாயிற்று. பிலாத்துசெய்த தீர்ப்புப்பிரகாரம் அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படிக்குப் போர்ச்சேவர்களில் சிலர் அவருக்கு முன்னும் சிலர் அவரைப் பிடித்துச் சங்கிலியினாலும் கயிற்றினாலும் இறுக்கப்பட்ட அவரைத் தங்கள் தலைவிலிட்டுச் சிலர் அவருக்குப் பின்னுமாக இப்படி அவரைப் பத்திரமாய்க் காவல்

பண்ணி நடத்துகொண்டுபோனார்கள். சிலுவையில்லறையப் படுகிறவர்கள் தாங்களே கொலைக்களம்மட்டும் தங்கள் சிலுவையைச் சுமந்துபோகும்படி செய்யது ரோமதூதர்த்தனதாருடைய வழக்கம். ஆதலால் அவர்கள் அந்தச் சிலுவைமரத்தை இயேசுவின் தோளின்மேல் வைத்தார்கள். அவர் தம்முடைய சிலுவைமரத்தைச் சுமந்துகொண்டு நடந்தார். அதுவோ அவருடைய முதுகை மூடிற்று. அப்பொழுது அதின் பின்புறம் தலையில் கல்லோடு மோதிக்கொண்டுபோயிற்று. ஆத்மா! இப்படி அந்த அஞ்ஞான மரச்சிலுவை கல்லில் மோதுப்பொழுதெல்லாம் அவருடைய முதுகிலுள்ள காயங்களிலும் தலையிலுள்ள முண்முடியிலும் இடிப்பு பின்னும் கொடியவேதனைகள் அவருக்கு உண்டாயின. ஆத்மா! நீ உன் இயேசு சகித்த அந்தக் கொடிய பாடுகளைப் பற்றி நன்றாய்த் தியானம் செய்யக்கடவாய்.

இயேசு அன்று இராமுமூவதும் நித்திரையில்லாமலும் பொழுதுவிடிந்து பகல்மட்டும் சாப்பாடில்லாமல் இருந்ததமன்றி, வாரினால் அடிக்கப்பட்டபொழுது அவருடைய தலையெல்லாம் கித்தப்பட்டதினாலும் அவர் சிலுவைமரத்தைச் சுமந்து போகையில் வழியிலே அந்தச் சிலுவைமரம் தல்லில் மோதித் தலையிலும் முதுகிலுமுள்ள காயங்களில் இடிபட்டதினாலும் பகைவர் அவரைத் தீவிரப்படுத்தி இங்கும் அங்கும் இடித்து அலக்கித்துக்கொண்டுபோனதினாலும் அவருடைய பலங்கள் எல்லாம் குன்றி மூர்ச்சையாகி அநேகம்தரம் தலையிலே விழுந்தும் மறுபடி எழுந்துவந்துபடிய மிகுந்த வருத்தத்தோடு கொலைக்களத்திற்குப் போயிருப்பாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. கொல்கத்தாமலைக்குப் போகிறவழி தூரமாயிருந்தபடியால் மேலே சொல்லிய காரணங்களினாலே சிலவேளை இயேசு வழியில் இருந்துபோயாரென்று பிரான ஆசாரியர்களும் அஞ்ஞானிகளும் எண்ணி, பருவைச் சமீப இவரு செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். அவர்கள் இரக்கத்தினால் அப்படிச் செய்ய நினைபாமல் அவர் தொய்ந்து கிழேவிழுந்து இறந்துபோனால் பின்பு அவரைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்து நிந்தையாய்க் கொலைசெய்ய விடமிராது என்று நினைத்துக் கொடு சிந்தையினால் அப்படிச் செய்ய விரும்பினார்கள். அவர் மிகுந்த வேதனையும் நிந்தையும் உண்டாகப் பட்டணத்திலிருந்து கோட்டைவாசலுமட்டும் சிலுவைமரத்தைச் சுமந்துபோகையில் நாட்டிலிருந்து வந்த ஒருவனை பகைவர் கண்டார்கள். அவன் அவ்விடத்திற்குத் தானும் வந்தான். ஆதலும் தேவன் தம்மு

டைய குமாரனுடைய சிலுவைமரத்தைச் சமக்கும் கனத்தை தேவன் அவனுக்குக் குறித்திருந்தபடியால் அவன் தற்செயலாய் அவருக்கு உதவியாக அடிவிடத்திற்கு வந்தான். அவன் இவியேய என்ற தேசத்திலுள்ள சிரேணே ஊரிலிருந்தவன். அதில் அநேகம் யூதர்கள் குடியிருந்தார்கள். சேவகர்கள் தங்கள் போகையில் வழியிலே காண்கிறவர்களைப் பிடித்து அடித்து வைத்து மூட்டை சுமைமுதலியவைகளை அவர்கள் தலையின்மேல் வைத்துச் சுமந்துவரச்சொல்லிப் பலவந்தம்பண்ணுகிறது வழக்கம். ஆதலால் போர்ச்சேவகர்கள் அந்தச் சிரேணேப் பிடித்து இழுத்து இயேசுவுக்குப்பின் அபிநுடைய சிலுவையைச் சமக்குமபடி பலவந்தப்பண்ணினார்கள். திறிஸ்து இவ்வீதமாக எருசலேம் புண்ணித்தலிருந்து அதின் கெவுனிவழியாய் வெளியேறும் மரணம் அடையத் தீர்மானம் பண்ணப்பட்டிருந்த சொல்கதா என்ற விடத்திற்குப் போகும் வழியாய் நடத்தப்பட்டார்.

ஆத்மாவே!

“ஓ இயேசு! கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. அவர் தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு போனார். ஆ! இயேசுவே! தேவரீர் சுமந்த சிலுவை பாவியாகிய என்னுடையதாயிருக்கத் தேவரீர் எனக்காகப் பிணைப்பட்டதால் அது உம்முடையதாக எண்ணப்பட்டதோ! நீர் என் பாவத்தை ஏற்றுக்கொண்டதால் அது உம்முடைய சிலுவை என்று சொல்லப்பட்டதோ? என் பாவத்திற்கு உரிய தண்டனை உம்முடையதால் வந்தபடியால் அது உம்முடைய சிலுவையாயிற்றே! ஆகிலும் பாவத்திற்காக நானே வாதையும் துன்பமும் நிரந்தரமும் அடையப் பாத்நிரலாயிருக்கப்படியால் அந்தச் சிலுவை என்னுடையதேயன்றி உம்முடையதல்லவே. ஆ! அன் வற்ற பட்சமுள்ள இயேசுவே! தேவரீர் என் நிரந்தரமையும் நிற்பாக்கியத்தையும் மாணத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளுக்குப் பதிலாகத் தேவரீருடைய மகிமையையும் வாழ்வையும் சந்தோஷத்தையும் எனக்களிக்கிறபடியால் நான் உமது சிலுவையை உற்சாகமாய்ச் சுமந்துகொள்ள உதவிசெய்யும். நான் தேவரீரைச் சிநேகிக்கும் சிநேகத்தினாலே என்னிலுள்ள ஆசை இச்சைகளைச் சிலுவையில் அறையச்செய்யும். என்னைப் புடமிட்டுச் சோதித்துக் குணப்படுத்திச் சுத்தமாக்கும்படித் தேவரீர் என்மேல் வைக்கும் உபத்திரவமாகிய சிலுவை என் ஆத்மாவுக்கு ஆசீர்வாதம்கிடைக்க ஏதுவாயிருக்குமென்று நான்

நன்றிய சாத்திரங்கிறபடியால் அதை உற்சாகமாய்ச் சகிப்பேன். தீர்மானம் பலியிடும்படி வேண்டிய விறகைத் தானே யெடுத்துக்கொண்டுபோன ஈசாக்கு கிறிஸ்துவக்கு அடையாளமாயிருந்தனென்று இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். ஆகிலும் அதில் மிகுந்த வித்தியாசமுண்டு. ஸ்தாவதா, ஈசாக்கு ஒரு காயமற்றவனாயும் விசனமில்லாதவனாயும் மிகுந்த சவுக்கியமுள்ளவனாயிருந்தபடியினாலே தனக்கு இன்னை நடக்குமென்று எவ்வளவும் அறியாமற்போனான். இயேசுவோ தம் துறைய தேசத்தில் புண்கள் நிறைந்தவராயும் மிகுந்த வேதனைகள் உள்நிராயும் ஒவ்வொரு பிடியை எடுத்துவைக்கும்பொழுதெல்லாம் திசை மாணம் தடையும்காலமும் சமீபமாகித் தென்று அறிந்தவராயும் யூதர்கள் இயேசு தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டுபோகுகபோல தேவனுடைய பிள்ளைகளும் தங்கள் சிலுவையைச் சுமக்கவேண்டும். விசுவாசமுள்ள ஒவ்வொருவனும் உலகத்திலிருக்கும்மட்டும் உபத்திரவங்களாகிய சிலுவையைச் சுமக்கிறவனாயிருக்கிறான். இராசாக்களும் பிரபுக்களும் வாசம்பண்ணுகிற அரசனும், உகளில் போய் உங்கள் வீடுகளிலும் சிலுவையாகிய உபத்திரவத்தினை டாவென்று கேட்டால் அவர்கள் உண்டென்பார்கள். அந்தச் சிலுவை பெரியோர்கள் சிறியோர்கள் ஐசுவரியவான்கள் ஏழைகளாகிய யாவருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது. அப்படியிருப்பதில் ஒருவனுடைய சிலுவை மற்றவனுடைய சிலுவையிலும் அதிகப்பெரிதும் பளுவாயிருக்கும். அது தேவனுடைய ஞானமுள்ள ஆலோசனையினாலே அவனவனுக்குத் தக்கபடி கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் ஒருவரையும் சிலுவையில் லாமலிருக்கச் சம்மதியார். என் அப்படிச் செய்கிறாரென்றால் இவ்வுலகத்தின் பிரினைகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு உலகத்தைக் கசப்பும் பாரதேரீகத்தை மதரமுமாக்கவும் சன்மார்க்கர் தேவபத்தியில் மாற்றிசெய்யவும் அப்படிச் செய்கிறார். ஆதலால் ஒவ்வொருவனுக்கும் சிலுவையானது குறிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் அவனவன் அதைச் சுமக்கவேண்டும். இவர்கள் மிகுந்த உபத்திரவத்திலிருந்து வந்தவர்களென்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களைக்குறித்துச் சொல்லப்படும் (வெளி. 7. 14.). இவர்களே தங்கள் சிலுவையைச் சுமந்தவர்களாயும் இயேசு தமது சிலுவையைச் சுமக்க அவருக்கு உதவிசெய்தவர்களாயும் எண்ணப்பட்டு பின்பு மறுமையிலே அதினின்று நீக்கியிருப்பார்கள். என் ஆத்மாவே! நீ உன் இயேசுவைப்போல உற்சாகமாய் உன் சிலுவையைச் சுமக்க உனக்கு மனமில்லையோ! அவர்

தம்முடையமேல் சிலுவையை வைத்தபொழுது அந்தச் சீராக ஒன்றும் பேசவில்லையே. ஆதலால் நீயும் அவருடைய மனத் தினுஸை உன் சிலுவையையப் பொறுமையோடு கவனிக்கொள் ளக்கடவாய்.

2. இயேசு சிலுவையினுடைய பளுவினுலே எப்படிச் குனிந்துபோயிருவென்ற உணரூபாயாக, அவர் உணக்காகவே சமத்துபோவொன்பதற்குச் சந்தேகமில்லையே. ஆ! மிகுந்த கெறிப்பாயும் மிகுந்த வெறுப்பாயும் மிகுந்த, இதுமாப்பாயும் நடக்கிறவர்களே இயேசு உங்கள் நிமித்தம் சிலுவையின் வினாலை பைசுருக்குருள்புக இப்படி கனிக் குணங்களைக் கொண்டு நினைப்பீர்களேயானால் அவர்களுக்கு மிகவும் நன்மையாயிருக்கும். அதற்கு உங்களுக்குத் தக்கப்படுகிற ஆத்மாவை நீங்கள் கவனம் குடுத்துப் பணிந்து துக்கத்தோடு தோ னுக்குமுன் நிற்கையிற் இயேசு பாரச்சிலுவையின்மேல் படிப்போனார் என்பதை நினைத்துக்கொண்டு திடமாயிருப்பீர் ளாக. பாரமான் சிலுவையைச் சுமக்க உங்கள் கழுத்தை நீட்டிங் கள். அதனால் நீங்கள் நகக்கப்படுவதில்லை. நீங்கள் பாடுக ளைச் சுகிக்கும்பொழுது இயேசு உங்களைக் கவனமாயிருப்ப னால் சந்தோஷப்படுவீர்களாக.

3. சிலுவையைச் சுமப்பவனைத் தேவன் அறிந்திருக்கிறார். இவ்விடத்தில் கிறிஸ்துவின் சிலுவையைச் சுமந்த சீமோனுக் கும் அந்தப் பெயரையுடைய மற்றவர்களுக்கும் வித்தியாசம் செய்து அவனை இன்னொன்று நன்றாய் அறியும்படி அவன் பெயரும் அவனுடைய ஊர்ப்பெயரும் அவன் பிள்ளைகளு டைய பெயர்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமே கர்த்தர் துக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களையும் வியாபுலமடைந்திருக் கிறவர்களையும் சீர்திருமுகங்களையும் சீர்பாக்கியவர்களையும் குழப்பப்பட்டுக்கிறவர்களையும் அறிந்திருக்கிறார். மேலும் அவர் கள் சுகிக்கும் இடுக்கணும்படும் உபத்திரவமும் எல்லாவற்றைத் தழுள்ளதென்றும் அவர்கள் அந்தப் பளுவான சிலுவையின் கீழே எவ்வளவுகாலமாய்க் கட்டப்பட்டிருக்கிறார்களென்றும் அறிந்திருக்கிறார். அவர்கள் பெயர்களும் அவருக்குத் தெரிந் திருக்கிறது. அன்றியும் அவர் அவர்களைத் தம்முடைய கையில் பிடித்திருக்கிறார். ஆதலால் உபத்திரவங்களால் குழப்பப்பட்டுக் கிறவர்கள் எல்லாரும் தேவனில் திடம் அடைந்து அவர் தங்களைக் கைவிட்டாரென்று நினையாமலிருக்கக்கடவர்கள். ஏனென்றால் தேவன் அவர்களைக் கைவிட்டவராயிராமல் தமது பரிசுத்த ஆலோசனையில் குறித்த காலம் வரும்மட்டும் அவர்கள்

துக்கத்தோடே நடந்து கண்ணீரோடே எடுத்தவைக்கும் ஒவ் வொரு அடியையும் பார்க்கிறவராயிருக்கிறார்.

4. தேவனுடைய பிள்ளைகள் சிலுவையை உச்சாகமாய் ஏற் றிக்கொள்ளுகிறார்கள். சீமோனுக்குச் சிலுவையினுடைய கனமும் மகிமையும் பயனும் உண்டாயிற்று. அவன் அந்தச் சமஸ்கும்படி பலபந்தம்பண்ணப்பட்டுக்கொண்டிருந்த வாக்கி யத்தைக்குறித்துத் தேவபக்தியுள்ள ஒரு பிரபுவின் மனைவி சொன்னதென்னவென்றால், சீமோனே! கிறிஸ்துவினுடைய சிலுவையைச் சுமக்கும் கனம் உனக்குக் கிடைக்கத்தக்கதா? சீமோனே! இன்னொன்று! இப்பொழுது அறிந்திருக்கிற உன் அப்பொழுது எம்மிடத்தில் இருத்தேனாவை அந்தப் போர்ச்சேவகனை விட உன் கனம் எனக்குக் கிடைக்கும் படி செய்யுங்கள்; அதற்காக உன் உங்களுக்கு வேண்டிய வெ டிக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருப்பேன் என்பதே. இன்ன அந்த கனம் உனக்கு கிடைக்கத்தக்கது என்றும் சொன் னான். தேவனுடைய புத்திரர் சிலுவையினால் தங்கள் ஆத்மக் களுக்குப் பயன் உண்டென்று அறிந்திருக்கிறபடியால் வியா திக்காரன் மருத்தை உருப்படுத்துபோல அவர்களும் அந்தச் சிலுவையை விருப்பத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். சீமோன் தன் ஆத்மலைப் பார்த்துத் தியானத்திற்கு வீட்டிற்குத் திரும்பி வருகையில் அவன் சிலுவைக்குக்கும்படி நேரிட்டது. அப்ப டியே உபத்திரவமாகிய சிலுவை அநேகம்தரம் நம்முடைய தலைவாசலருகே நின்றகொண்டு நாம் வெளியில் புறப்பட்ட வுடனே நம்மைப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறது. தேவன் நம்மை எவ்விடத்திலுங்காண்கிறார். நம்முடைய உத்தியோககாரியங் களில் நமக்கு உண்டாகும் சிலுவை நம்முடைய குற்றத்தினால் நாராமல் தேவ சிவமாலே வந்ததென்றால் அதற்காக நாம் குடிதலுடைந்திருக்கவேண்டும். அநேகர் தங்கள் சிவனத்தின் நயித்தமிழ்நாட்டின் சுசுத்தையிழந்த கைகால் பழுதடைந்து வியா தியாகியிழந்தும் பற்பல அபாயங்களுக்குள்ளானால் அவைகளை நேரிடச்செய்த தேவனுனால் அவைகளால் உண்டாகும் இந் துண்களில் நின்று தங்களைக் காக்கத்தக்கவரென்றும் அவராலே யே தங்களுக்கு ஒத்தாசை கிடைக்குமென்றும் திடமாய் ஆறுத லடைந்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் அந்த உபத்திர வங்களைத் தாங்களே சம்பாதித்துக்கொள்ளாமல் அவைகளை வாப்பண்ணின் கர்த்தா நம்பி ஆறுதலோடு அவரைப் பிற்றி யிருக்கிறார்கள்.

87. தியானம்.

(வாக்கியம் 27-32.)

“திரைகளை மாற்றி, ஜனங்களும் அவருக்காகப் பலம்பி அழுதிருந்திருந்தும் அவருக்குப் பின்சென்றார்கள். இயேசு அவர்கள் மூகமாய்த் திரும்பி: ஒருசலேயின் குமாரத்தினே, நீங்கள் எனக்காக அழாமல், உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள். இதோ, மலடிகள் பாக்கியமுள்ளன. பிள்ளைபெறாத கர்ப்பங்களும் பால்கூட்டாத மூலைகளும் பாக்கியமுள்ளவைகளெல்லாம் இவற்றைப் பார்ப்பதும் காட்கள் வரும். அப்பொழுது மூலைகளுக்காக: நீங்கள்மேல் விழுங்கு. ஒன்றும், குன்றுகளை நோக்கி: எங்களை மூன்றைத்தக்கொள்ளுகளென்றும் சொல்லத் தொடங்குவார்களும், பச்சைமரத்தின் இலைகளைச் செய்தால், பட்டமாத்துக்குள் என்னசெய்யமாட்டார்கள் என்றார். குற்றவாளிகளாகிய அவரே இரண்டுபேரும் அவதூறலுக்காகக் கொலைசெய்யப்படுவதற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார்கள்.”

சத்தாருக்கள் இயேசுவை இப்படியிப்பட்டணத்திற்கு வெளியே அழைத்துப்போகையில் அருவர்களும் ஸ்திரீகளுமாகிய அநேக சனங்கள் அவருக்குப் பின்வந்தார்கள். இக்காலத்தில் ஒருவனைக் கொலைசெய்யக் கொண்டுபோனால் சனங்கள் வேடிக்கைபார்க்கக் கூடப்போகிற வழக்கங்கள் போல அக்காலத்திலும் சனங்களில் அநேகர் இயேசுவுக்குப் பின்சென்றார்கள். ஆனால் அவர்களில் சிலர் மிகுந்த பகையுள்ளவர்களாயும் சிலர் மனமுறுகி அழுதிருவர்களாயுமிருந்தார்கள். அப்படி அவருக்காகத் துக்கமாய்ப் புலம்பினவளின், நாம் தியானிக்கும் வாக்கியத்தில் காண்கிறபடி, ஸ்திரீகளேயாம். அந்த ஸ்திரீகள் அவர் செய்த அற்புதங்களையும் அவர் சொன்ன அமிர்த ஞாபகத்தையும் அவர் பின்னும் அநேகருக்குச்செய்த நன்மையான எல்லா உபகாரங்களையும் நினைவுகூர்ந்து, ஐயோ புண்ணியசாலியும் பரிசுத்தமுள்ளவரும் ஏழைகளுக்கும் திக்கற்றவர்களுக்கும் உதவிசெய்தவரும் வியாதிக்காரர்களையும் ஊனமுடையவர்களையும் குணமாக்கினவருமாயிருந்த இப்படிப்பட்டவளைக் கொலைசெய்யக் கொண்டுபோகிறார்களேயென்று மிகுந்த கண்ணீர்சொரிய அழுதார்கள். அவர்கள் அப்படி அழுததும் அவர்களுடைய கண்ணீர்கள் கண்ணத்தில் ஓடிவந்ததும் இயே

சுவின் பகைஞர்களாகிய பிரதான ஆசாரியர்கள் அவருக்குச் செய்திருக்கைகளெல்லாம் அதிபாயமென்று திருஷ்டாந்தப்படுத்திற்றவைகளாயிருந்தும் அவர்கள் அத்தகாகப் பயப்படவில்லை.

அப்பொழுது இயேசு அவர்கள்மூகம் உதிரும்பி அவர்கள் மக்காக பட்சத்தினாலே அழுதபடியால் அவர்கள்மேல் வெறும் படைமாயல் அவர்களை இனிவரும் தீங்கைக்குறித்து எச்சரிக்கும்படி அன்பும் கருணையும் நிறைந்த தம்முடைய கடைசிப் பரிசீலனைகளைச் செய்துத்தொடங்கினார். பிரதான ஆசாரியர்கள் அழைத்திருந்த அவருக்குத் தடையொன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்களும் போர்ச்சேவகரும் மற்றச் சனங்களுமாகிய யாவருக்கும் கேட்கும்படியாக அவர் “ஒருசலேயின் குமாரத்தினே! நீங்கள் எனக்காக அழாமல் உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள் என்றார்.” இதின் பொருள் என்னவென்றால், ஒருசலேயிப்பட்டணத்தில் வாசம்பண்ணும் ஸ்திரீகளே! எனக்கு இவ்வளவு தீங்கும் கொடுமுமான மரணம் வந்ததேயென்று நீங்கள் எனக்காக அழாதேயுங்கள். உங்கள் பட்டணம் பயங்கரமாவ விதமாய்ப் பாழாக்கப்படும்காலத்தில் பகைஞர் உங்களுக்கும் உங்கள் பிள்ளைகளையும் பட்டணத்தில் வாசம்பண்ணும் எல்லாக் குடும்பங்களையும் அழித்துப்போடுவார்கள். ஆதலால் நீங்கள் உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள் என்பதாம் (மத். 24. லூக். 19. 43, 44.). பின்னும் அவர் சொன்னது, “மலடிகளும் பிள்ளைபெறாத கர்ப்பங்களும் பால்கூட்டாத மூலைகளும் பாக்கியமுள்ளவைகளெல்லாம் இவற்றைப் பார்ப்பதும் காட்கள் வருமென்றார்.” அதின் பொருளாவது, பகைஞர் ஒருசலேயி பட்டணத்தைச் சூழ்ந்து குற்றிக்கை போடும்பொழுது யுத்தமும் பஞ்சமும் பெருவாரிக் காய்ச்சலுமாகிய பற்பல துன்பங்கள் உண்டாயிருக்கும். அப்பொழுது தாய் தன் பிள்ளைகள் பசியினால் தோய்ந்திருப்பதைக் கத்தியினால் வெட்டப்படுவதையும் பெருவாரி வியாதியினால் துன்பப்படுவதையும் கண்டு, ஐயோ நான் பிள்ளையற்றவளாய் இருந்தேனானால் இந்தத் தீங்குகளை என் கண்ணினால் காணுதிருப்பேனெயென்று குலை பதைத்து மனம் கொந்து மிகுந்த சஞ்சலத்தோடே சொல்லுவான். இராகேல் அன்னாள் என்பவர்களுடைய சரித்திரத்தினாலே ஸ்திரீயானவன் மலடிவாயிருப்பது மனிதருக்குள்ளே மிகவும் இழிவாக எண்ணப்பட்டாலும் மேலே சொல்லிய அபத்துகளுள்ள காலங்களில் பாபு கொடாத ஸ்திரீகளே பாக்கியமுள்ளவர்களென்று சொல்ல

வேண்டும். எனென்றால், அப்படிப்பட்டவர்கள் அக்காலக் களில் பிள்ளைகள் உள்ளவர்களைப்போல வேதனையும் தலக்களம் தொந்தரவும் இல்லாததால் அவர்களுக்கு வரும் விசைய கொஞ்சமாயுடைய அப்படிப்பட்ட அபாயங்களினின்றும் தங்களைக் காத்துக் கொள்ளுகின்ற இலேசாயுமிருக்கும். தேவ கோபமானது உக்கிரவியூபப் பிறையெயிரிந்த அழிக்கும்படிக்கு ஏதுவாயிருக்கும். அப்பொழுது அவர்கள் மலைகளை நோக்கி எங்கன்மேல் விழுங்குகின்றனும், குன்றுகளையும் நோக்கி, எங்களை மூடிக்கொள்ளுகின்றனும் சொல்லுவார்களென்றார். அதன்கருத்தாவது, மேலே சொல்லியபடி வேதனைகளாலும் துன்பங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கும் சனங்கள் அவைகளினின்றும் நீங்கியிருக்க மலைகளை நோக்கி, எங்களை சீவனதப்ப நீங்களாலும் எங்களை உங்கள் கெபிசன்குன்னே அடக்கிவைத்திருக்கின்றனும், மேடுகளை அல்லது குன்றுகளை நோக்கி கத்தியினாலும் பஞ்சத்தினாலும் பெருவாரிக் காய்ச்சலினாலும் யுத்தத்தினாலும் சண்டையினாலும் நாங்கள் வேதனையடைந்து சாகும்படித்தேவகோபம் எங்கள்மேல் பற்றி விரிகிறபடியால் நீங்கள் எங்கள்மேல் விழுந்து எங்களை நசுக்கிக் கொன்றுபோடுங்களுன்னும் சொல்லுவார்களென்பதாம். அன்றியும் அவைகள் சம்பவிக்கும்காலத்தில் தாம் சொல்லியதை அவர்கள் நினைவகூர்ந்தகொள்ள அவர் அவர்களுக்குள் வழக்கமாயிருந்த ஒரு பழமொழியைச் சொன்னார். என்னவென்றால், “புச்சைமாந்திக்கு இப்படிச்செய்தால் பட்டமரத்திக்கு என்னதான் செய்வார்கள்” என்பதாம். அதின் பொருளென்னவென்றால், பிருத்தபலனும் நற்களியும் கொடுக்கிற பசுமையான விருட்சத்திக்கு ஒப்பாயிருக்கிற நான் மனிதர்களுடைய பாவத்திற்காகப் பிணைப்பட்டதினியித்தம் வேறுனடைய கோபாக்கினியாக இவ்வளவு பெரிதாய் என்மேல் பற்றியெயிரிகிறது. அன்றியும் சுயமாய்ப் பாவமொன்றும் செய்பாதவனுடைய பசுமையான மரத்திற்கொப்பாயிருக்கிற என்னை தேவன் மற்றவர்களுடைய பாவத்திற்காக இவ்வளவு கிந்தையம் வேதனையுமான மரணமடையும்படி ஒப்புக்கொடுத்திருந்தால் பட்டுப்போன மரத்திற்கொப்பாக நற்கிரியைகளாகிய கனிகளைக் கொடாமல் தீமையையே நடப்பித்தக் குற்றமில்லாதவனுடைய எங் இரத்தத்தைச் சித்தி என்னைக் கொல்வதினாலே உலகத்தாராகிய மற்றச் சனங்கள் செய்யும் பாவத்திலும் கொடியபாவத்தைச் செய்த அப்படிப் பொல்லாப்பின்மேல் பொல்லாப்பைக் குவியலாய்க் கூட்டிவைத்திருக்கிற எஞ்சலேம் பட்டணத்துக் குடிகளாகிய

உங்களை மிகவும் அதிகமாய்த் தண்டிப்பாடியென்ற பொருளையுடைத்தாயிருக்கின்றது.

இந்த வார்த்தைகளானது இருதயத்தை இளக்கத்தக்கவைகளாயிருந்ததென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. வரமுள்ள அந்தப் படைக்குரின் இருதயத்திற்கு இந்தப் போனை வந்ததாயிருக்கவில்லை. அதினாலே அவர்கள் அளவு அதிகமாய் தங்கள் அகங்காரத்திலேயே நிலைத்திருந்த இயேசுவுக்கிடப்பட்டிருந்த மரணத்திப்பை நிறைவேற்றத்தக்காக அந்நா மிருந்த வினாவோடு சேர்த்தாக எண்ணப்பட்ட விடத்திற்குக் கொண்டிபோனார்கள். அன்றியும் அவருடைய குற்றமில்லாமையை மறைக்கவும் அவர் மிருந்த பாதகம் செய்தவர்களால் ஒருவராக எண்ணப்படவும் அப்படிப்பட்டவர்களாகிய இரண்டு குற்றவாளிகளை அவரோடுகூடச் சிலுவையில் அறையும்படிக் கொண்டிபோனார்கள்.

ஆத்மாவே!

“நீ இதிலு் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசுவைப் பின்பற்றாதல் மிகழப்பட்டதக்கது. இவ்விடத்தில் இயேசுவானவர் சிலுவைப்பாதைச் சுமந்துபோகும் பொழுது ஸ்திரீகள் அவருக்குப் பின்புச்சென்றார்களென்று சொல்லியிருக்கிறதேயல்லாமல், புருஷர்கள் அவருக்குப் பின்சென்றார்களென்று சொல்லியிருக்கவில்லை. இதிலால் தேவன் தமது சவுகலிப் புருஷருக்கு மாத்திரமல்ல, ஸ்திரீகளுக்கும் அளிக்கிறார். இக்காலத்தில் நாம் சன்னனுக்குத் தோன்றும்படி இயேசுவுக்குப் பின்செல்லக்கூடாதிருந்தாலும் தன்னை வெறுத்த உலக இச்சைகளை தள்ளி விசுவாசத்தினாலும் தேவபக்தியினாலும் சன்மாரக்கமான நடக்கையினாலும் அவருக்குப் பின்செல்லலாம். இப்படிச்செய்தால் அது முக்கிய அவசரமானதாம் பாக்கியத்திற்கேதுவானதாயுமிருக்கிறது. இம்மையில் அவ

* ஒரு கிறிஸ்தியானவர் கிறிஸ்தோஸுடைய பரிமளதயிலும் கொண்டு போய் அவருக்கு அபிஷேகம்பண்ணினானென்றும், கிறிஸ்தின் அவருக்குப் பின்னே சபாஸ்தலமென்று அருந்தமுள்ள கொல்கதா என்னப்பட்ட மலையினிடத்திற்கும் அவரை அடக்கம்பண்ணின கல்லறையினிடத்திற்கும் போனார்களென்றும், கர்த்தர் உயிரோடுமூர்த்தரானதும் அவர்களே முந்திக் கல்லறையினிடத்திற்கு மிகவும் கிறிஸ்தோஸுடைய பரிமளதயிலுங்களைத் தங்களுடைய எடுத்துக்கொண்டுபோயிருந்தார்களென்றும், அந்தப் பரிமளதயிலும் அவருக்கு வேண்டியிராதபடியாக அப்பொழுது அது அவருக்குப் பூசப்பட்டவல்லெயென்றும் விளங்குகிறது.

ருக்குப் பின்செல்லாதவன் மறுமையிலும் அவருடைய மகிமையிலே அவருக்குப் பின்செல்லமாட்டான். ஒருவன் தன்னைத் தான் வெறுப்பதிலே சிலுவையென்பது இன்னசென்று நன்றாய் விளங்கும். அந்தச் சிலுவையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் மிகவும் கொஞ்சப்பேராயிருக்கிறார்கள். உலகத்தின் புத்திரர்களுக்கு அந்தச் சிலுவையினுண்டாகிய நெருக்கத்தையும் இடுக்கணையும் சகிக்கிறது வருத்தமாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவர்ப் பின்செல்லாதல் இன்னதென்று அறிய அவர்கள் மனமில்லாமல் மிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவருக்குப் பின்செல்லாபடி தங்களை வெறுத்து மரியாதையாயும் நீதியாயும் தேவபக்தியாயும் நடக்கவேண்டியிருப்பதில் அப்படிச் செய்வது அவர்கள் மாயிச் சத்திற்கும் இரத்தத்திற்கும் வீழ்ந்துக்கொண்டாது. ஆதலால் தங்கள் தேவஇச்சைகளின்படி நடந்து உலகத்தாருடைய வழக்கங்களைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற அவர்கள் தமக்குப் பின்சென்று வரும்படி கிறிஸ்து இடம்கொடுக்கமாட்டார். இந்தப் பாடுபட்ட சரித்திரத்தில் முக்கியமாய் ஸ்திரீகளை கிறிஸ்துவில் மிகுந்த அன்பாயிருந்தார்களென்று நாம் அறிகிறோம். ஆதலால் ஸ்திரீகளை அசட்டிப்பண்ணாதல் தகாது. அவர்கள் சரிப்பிரகாரமாய்ப் புலவியைப் பார்த்திருக்களாயிருந்தாலும் ஆலியின் வரங்களையும் பரிசுத்தமக்கப்படுவதற்கு ஏற்ற சவுகளையும் காத்தார்கள் அடைந்திருக்கிறதமன்றி அவைபோல வாந்தைகளினாலும் கிரியைகளினாலும் காண்பிக்கத்தக்கவர்களாயிருக்கிறார்களென்று காண்கிறதற்கிடமுண்டு. அப்படியே தேவன் பழையகாலத்தில் ஸ்திரீகளால் மிகவும் மகிமையான தாரியங்கள் விளங்கும்படி செய்திருக்கிறார். இக்காலத்திலும் தேவபக்தியுள்ள வாஸ்பரின் தொகையிலும் சற்குணமும் தேவரீரில் அன்புகூரத்தக்க சிந்தையுமுள்ள கன்னியாஸ்திரீகளின் தொகை அதிகமென்று காணலாம்.

2. உத்தம கிறிஸ்தவர்கள் மரிப்பதைக்குறித்து மிகுதியாய் அழுவெண்ணுவதில்லை. அவர்கள் தங்களுக்காக அழுகிறவர்களைக் கேட்டு, நீங்கள் “எனக்காக அழாதிருங்கள்” என்று இயேசு சொன்னதுபோலத் தங்கள் கல்லறைகளிலிருந்து சொல்லுகிறார்கள். காரணமென்னவென்றால் அவர்கள் சமாதானத்தோடு தங்கள் மண்ணறையான கல்லறைகளில் இளைப்பாறுகிறார்கள், தங்கள் சீவ ஒட்டத்தை முடித்திருக்கிறார்கள். தங்கள் பந்தயப் பொருளாகிய சீவ கிரீடத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களை இம்மையிலே சூழ்ந்திருந்த பாடுகளிலும் நிற்பாக்கியவர்களிலும் நின்று நீங்கியிருக்கிறார்கள்;

காழும் இனி போகவேண்டிய இடத்திற்கே அவர்கள் போய்ருக்கிறார்கள். ஆதலால் நாம் அவர்களுக்காக அழவேண்டிவதில்லை; ஆகிலும் பொல்லாப்பைச் செய்யும் மனிதனுடன் சீவனோடருந்தாலும் செத்தாலும் நாம் அவனுக்காக அழவேண்டாம். ஏனென்றால், அவன் சீவனோடருக்கும் காலத்திலே பாவத்தைச் செய்து அதற்கேற்ற ஸண்டனையைக் குவியலாய்க் குவித்துக்கொண்டான். பின்பு அவன் தன் பாவத்தோடு செத்தபடியால் தேவகோபாக்கினைக்கேதுவாயிருப்பானே; அதனியித்தமாதலே பாவமுள்ள மனிதனுக்காக நாம் அழவேண்டியதாயிருக்கிறது. அதற்குத் திருந்தாந்தத்தை தாவீதின் டீடத்தில் காணலாம். அவர் தமக்கு டிரியாவின் பெண்காதிபத்சேபாளிடத்தில் பிறந்த பிள்ளையானது மரணம் அடையும் முன் அதற்காக அழுதுகொண்டிருந்த மரித்தபிழ தாழும் அதைப்போலே மரித்து மறுமைக்குச் செல்லவேண்டுமென்றெண்ணி அழாமலிருந்தார். ஆகிலும் தமக்கு விரோதமாய்க் கலதம்பண்ணின மற்ருரு குமாருகிய அப்சலோமின் மரணத்தைக்குறித்து அவர் மிகுதியும் அழுதார்.

3. சன்மார்க்கர் செழுமையாய் வளர்ந்து மிகுதியாய்ப் பலன் கொடுக்கிற பச்சையான மரங்களைப்போல விருக்கிறார்கள். (1) அவர்கள் உள்ளத்திலே கிறிஸ்து சரித்திருக்கிறபடியினாலே அவர்களுக்குள்ளே சாரம் உண்டாயிருக்கிறது. (2) அவர்கள் ஆலியின் கனியாகிய விசுவாசம் அன்பு நீடிய சாந்தம் மனத்தாழ்மை கற்பு முதலான நல்ல பலன்களைக் கொடுக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள் (சலா. 5. 12.) மரத்தின் தன்மையைக் கனியினால் அறிகிறதுபோல மனிதனுடன் தேவனுக்குப் பிள்ளையேதான் அல்லது உலகத்திற்குப் பிள்ளையாவென்பதை அவனுடைய நடக்கையினாலே அறியலாம். அவன் எவ்வளவு வஞ்சகமாய் நடந்தாலும் தன்னுடைய துற்றணம் வெளியாகாதபடிக்கு அவன் அதை மறைத்துவைக்கக்கூடாது. ஆதலால் சன்மார்க்கருடைய இருதயத்தில் உள்ள சிந்தனைகளும் துன்பமாக்கருடைய தீமையான குணங்களும் வெளியாகாமலிருப்பதில்லை. பசுமையான மரத்திற்கும் உலர்ந்தபோன மரத்திற்கும் உண்டாயிருக்கிற வித்தியாசம் முடிவிலே தெரியப்படுவதுபோல தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வவனுக்கும் செய்யாதவனுக்கும் இருக்கிற பெரிய வித்தியாசமின்னதென்று இனி அறியப்படும். தோட்டக்காரன் கனிகொடுக்கிற மரத்தைச் சுற்றிக் கொத்தி வருப்போட்டு வேண்டிய பக்குவம் செய்வான். கனிகொடுக்காத மரத்தின்மேல் அருகிலோ கோடரிவைத்திருக்கிறான்.

அதை வெட்டி அக்கினியில் போடுவார்களே. அந்தப்படியே தேவபக்தியில்லாத உலக புத்திரர்கள் எல்லாருடைய முடியும் பயங்கரமாயிருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்கள் பிறகாமலிருந்தார்களானால் அவர்களுக்கு நலமாயிருக்கும். கணிகொடுக்கிற மரம் எதுவென்றும் கணிகொடாதமரம் எதுவென்றும் தேவன் அறிவார். தேவபக்தியும் மனத்தாழ்மையும் அன்பும் சாந்தமும் சத்தமாவும் இருதயமும் எவ்விடத்தில் இல்லையோ அவ்விடத்தில் விசுவாசமுமீராது. அப்படிப்பட்டவன் நல்ல மரத்தைக் கொப்பானவனுமல்ல.

4. இயேசு கொல்லப்படுகிறதற்குக் குற்றவாளிகளோடே கொண்டுபோகப்பட்டாரே, விசுவாசிகள் தேவதூதர்களாலே நித்தியசீவனாகிய மோட்சத்தண்டைக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறதற்காக அவர் அப்படிக் கொண்டுபோகப்பட்டார். நமக்குக் கிருபை உண்டாகத்தக்கதாக இயேசு நம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்துகொண்டார். மிகுந்த புகழ்க்களைச் செய்த நமக்கு வர வேண்டிய தண்டனையை அவர் சகித்துக்கொண்டபடியால் அக்கிரமக்காரர்களில் ஒருவராக எண்ணப்படுவாரென்று தேவ வாக்கியத்தில் சொல்லப்படி அப்படிப்பட்டவர்களோடே மரண ஆக்கினை அடைய கொண்டுபோகப்பட்டார். நமக்குத் தம்முடைய மகிமைமையுடனும் அருளும்படிக்கு அவர் நம்முடைய நிந்தையைத் தம்முடையமேல் ஏற்றுக்கொண்டருளினார். ஆம் இது அளவற்ற அன்பும் உண்மையும் கிருபையுமாம்.

ஜெபம்.

ஆ இயேசுவே! தேவரீர்! நீயே அடைவதற்கு டுந்த சென்ற மார்க்கத்தையும் தேவரீர் அடைந்த நிந்தையையும் நான் ணங்களையும் நாங்கள் கோக்கியிருக்கவும் பாவத்தினையே மிகுந்த வெறுப்பு எங்களிடத்திலே உண்டாகவும் செய்தருளும். ஆமென்.

88. தியானம்.

(மாற்கு. 15. 22, 23.)

பின்பு அவரைக் “சபாலஸ்தலம் என்று அர்த்தங்கொள்ளும் கொல்சொதா என்னும் இடத்துக்கு அவரைக் கொண்டுபோய், அங்குள்ளோப்போளம் கலந்த திராட்சரசத்தை அவருக்குச் குடிக்கிறதொடுத்தார்கள்; அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.”

இயேசுவைப் பகைஞர்கள் நிந்தையான மரணம் அடையும் படிக் கொண்டுபோனார்களென்று முன் கேட்டாயே. பின்பு அவர்கள் அவரைக் கொல்செய்யுமிடத்திற்குக் கொண்டுவந்து சேருந்தார்கள். அவ்விடம் ஒரு மலை மோடியிருந்தது. சரீரம் எங்கும் இரத்தம் ஓட மிகுந்த வேதவேயைச் சகித்திருந்த கிறிஸ்து வருத்தத்தோடும் துன்பத்தோடு மலையின்மேல் ஏறி சிலுவையில் அறையப்படுமிடத்தில் சேர்ந்தான். அவ்விடத் தீவரு எபிரேய பாஷையிலே கொல்கொதர் என்று போ. அதன் அர்த்தம் சபாலஸ்தலம் என்பதே; அது ஒரு குன்று. பார்வைக்குத் தலையோடுபோல் விருத்தமாய் வளைந்திருந்தது. அந்த விடம் சிரச்சேதம்பண்ணவும் சிலுவையில் அறையவும் பாத் கரைக் கொல்செய்யவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட இழிவானவிடத்திற்கு இயேசுவை அழைத்துவந்தார்கள். இப்படி மிகவும் கொடியுராதகம் செய்த சண்டாளர் வெளியரங்கமாய் மரணஆக்கினை அடைகிற ஸ்தலத்திலே இயேசுவும் மரணமடையவேண்டியதாயிற்று.

இயேசு அவ்விடத்தில் நிசந்தபின்பு அவர்கள் அவரினது சிலுவைமரத்தை நாட்டி அதில் அவரை அறைவதற்கு முன்பு கசப்பான கிளாகலந்த காடியை அல்லது கசப்புக்கலந்த திராட்சரசத்தை அவருக்கு குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். வெளியரங்கமாய்க் கொல்செய்யப்படுகிற குற்றவாளிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பாணம் கொடுக்கிறது பூர்வீகம்தொடர்ச்சி வழக்கமாயிருக்கிறதுமன்றி அது மிகவும் சுவசரமாயுட்கிருக்கிறது. குற்றவாளிகள் கொல்செய்யப்பட்டு கொண்டுபோகையில் அவர்கள் நுகிலினாலே நாக்கு வறண்டு உதடு காய்ந்து பேசத் திராணி யல்லாமல் இருக்கிறபடியால் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பாணம் கொடுக்கிற வழக்கம் இக்காலத்திலும் பலதேசங்களிலும் உண்டு. அப்படியிருக்க அந்நிபாணத்தைக் கிறிஸ்துவுக்கு

* இந்தப் பாணத்தைக்குறித்த மத்தேயு கலிசேஷர்கள் கசப்பான கிளாகலந்த காடியென்றும், மாற்கு கலிசேஷர்கள் கசப்புக்கலந்த திராட்சரசமென்றும் சொன்னதில் இவைகள் மதபாண வெறிக்குரியவைகளானதால் பொருள் ஒன்றைமாத்திரம் கருதிச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்றும் நிச்சயிக்கலாம். ஆனால் கொல்செய்யப்படுகிறவனுடைய புத்தியை மயக்கவும், அவன் மரணவேதவேயையுணராமல் வெறியடையவும் தக்கதாகக் கசப்புக்கலந்த திராட்சரசத்தைக் குடிக்கக் கொடுக்கிற யூதருக்குள் வழக்கமாயிருந்தபடியே ரோமர்களாகிய போர்ச்சேஷகர்களுக்கும் தங்களுக்கு விடாய் உண்டான வேள்களிலே விடாய் தணியச் சாப்பிடும்படிக்குக் கையோடே காடியும் ரொட்டி

ஏன் குடிக்கக் கொடுத்தார்களென்றால், அவருடைய வேதனையை இலகுவாக்குகிறதற்கல்ல, அவருடைய வேதனையை அதிகமாக்கி அவரை நிர்ந்திக்கிறதற்காகவே கொடுத்தார்கள். அவருடைய சரீரம் முழுவதும் பிளந்து கைந்துபோகும்படி அக்ஷராகொறுக்கியிருந்தார்களே, அவருடைய நாக்குமாத்நிரம் தப்பியிருந்தே. அதையும் அந்தப் பாணத்தைக் கொடுத்து வேதனை செய்ய விருத்தினார்கள். அவரோ அதை ருசிபார்த்துக் குடிக்க மனமில்லாமலிருந்தார். அந்தப் பாணம் சுவையுள்ளதாயிராதபடியினாலே அதைக் குடிக்க மனமில்லாமலிருந்தாரென்று நினைக்கக்கூடாது. அவர் சிலுவைமரத்திலே பின்னும் மிகுதியாய்ப் பேசவும் ஏறா வாக்கியங்களைச் சொல்லவும் வேண்டியதாயிருந்ததினாலே தாம் அவைகளைப் புத்தியமயக்கத்தினாலே பேசினாரென்று தம்முடைய பகைஞர்கள் சொல்லாமல் தாம் தெளிந்த புத்தியோடும் நல்ல நினைவோடுமிருந்து எல்லாவற்றையும் பேசிளுரென்றும் மரணமடைந்தாரென்றும் அவர்களும் ஒத்துக் கொண்டு அறிக்கைபண்ணும்படியாக அதைக் குடியாமலிருந்தார்.

ஆத்மாவே!

"ஈ இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாவது."

1. கொல்கொதா மலையாயப்பற்றியும் அவிடத்தில் நடந்தவைகளைப்பற்றியும் சிந்திக்கவேண்டியது. அந்த மலை ஒருசலேம் பட்டணத்துக்குகாட்டைவாசலுக்கு எதிரே மதிலுக்கு வெளியே யிருந்தது. எருடலேம் பட்டணத்திற்குப் புறம்பே தள்ளப்பட்ட குற்றவாளிகளை அவிடத்தில் கொண்டுபோய் மரண ஆக்கினைக்குட்படுத்தினார்கள். அன்றியும் பாவப்போக்குகிற பலியின் மாயிசுக்கள் எல்லாவற்றையும் அந்தப்படியே பட்டணத்திற்கு வெளியிலே கேரட்டைவாசலுக்கு எதிரே கொண்

யும் கொண்டுபோகிறது உண்டு. ஆனால் அவர்கள் வேண்டியபொழுது மாத்நிரம் ரொட்டியைக் காடியில் தோய்த்துச் சாப்பிடுகிறதும், அந்தக் காடியைச் சிலவேளை புனித்துப்போன திராட்ச இரசத்தினாலே சேர்த்துக்கொள்ளுகிறதும் அந்தக் காடியில் அவர்கள் ரொட்டியைத் தோய்த்துச் சாப்பிடுமபொழுது அதிக காரமாய் இராதபடிக்குக் காடிபோல தண்ணீரையும் கலந்துகொள்ளுகிறதும் உண்டு. இது இப்படியிலுக்க இந்தக் காடியோடு கசப்பான கிணாகலந்து இயேசுவுக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள் அல்லது கசப்புக்கலந்த திராட்ச இரசத்தை அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள் என்று கவிசேஷகர் சொன்னார்கள் என்பதாய் விளங்குகிறது.

இப்போய்ச் சுட்டெரித்தார்கள் (லேவி. 16. 27.). பாவப்பலியானது எப்படிப் பட்டணத்திற்குப் புறம்பே தள்ளப்பட்டதோ அப்படியே பாவமும் இனி நினைக்கப்படாமல் புறம்பே தள்ளப் பட்டிருக்குமென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாகவே அவர்கள் அப்படிச் செய்தார்கள். அந்தப்படி இயேசுவும் தமது திரு இரத்தத்தினாலே சனைங்களை பரிசுத்தம் செய்யும்படிப் பட்டணத்திற்குப் புறம்பே பாடுபட்டார் (எபி. 13. 12.). ஆகவே இவ்வுலக மாவிய எருசலேம் பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு இனி உலகத்துக்கொத்தபடி நடவாமல் கிறிஸ்துவுக்காக நிந்தையைச் சகித்துக்கொள்ளுகிறவனே பாக்கியவான். ஏனென்றால் நாம் அவரோடுகூட பொறுமையாய் பாடுபட்டால் அவரோடுகூட இராசரிக்கமுடி பண்ணுவோம் (2 திமோ. 2. 11, 12.)

2. இயேசுவுக்குக் கொடுத்தப்பட்ட கசப்பான பாணத்தை நினைத்துக்கொள்ளக்கடவாய். (1) ஈ சாப்பிடுகையிலும் குடிக்கையிலும் மிதமில்லாமல் மிகுதியாய்ச் சாப்பிட்டுக் குடித்து அதனாலே உன் சரீரத்தைப் பாரமாகாதபடிக்கு இயேசுவுக்கு குடிக்கக் கொடுத்த கசப்பான பாணத்தை நினைத்துக்கொள். ஈ ருசிகரமான பாணத்தைக் குடிக்கும்பொழுதும் இன்பமான சாப்பாட்டைச் சாப்பிடும்பொழுதும் மிதமில்லாமல் மிகுதியாய்ப் புசித்துக் குடியாமல் இயேசுவானவர் பாடுபட்டபொழுது அவருக்குக் கலட்டில்லாத சுத்தமாளும் முதலாய்க் கிடைக்க வில்லையென்று நினைத்து அனுகூல கனமும் புகழும் உண்டாக அவைகளை அனுபவிக்கக்கூடாய். (2) சிலுவையாகிய உபத்திரவம்மன்ற கசப்பான பாணம் உனக்கு உண்டாயிருக்கும்பாடுகிறதே உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் உன் இயேசுவுக்கும் உபத்திரவ பாணத்தைக் கொடுத்தார்களென்று நினைத்து அதை ஏற்றுக்கொண்டு கசப்பான அவிழ்தம்போல மற்றவர்களால் உனக்குண்டாயிருக்கிற புரிகெளம் தித்திப்பாக மாற்றப்படுமென்று நம்பக்கடவாய்.

3. இயேசு தெளிந்த புத்தியோடிருந்து மரணமடைய விரும்பினார். அதினாலே அந்தக் கசப்பானபாணம் தம்முடைய புத்தியை மயக்குவிக்குமென்று அவர் அதைக் குடியாமல்போனார். வியாதிக்காரன் ஒருவன் தன் சுவாசம் நீங்கிச் சீவன்போகும் மட்டுக்கும் தெளிந்த புத்தியோடிருந்து பத்தியோடே தேவனை கோக்கிச் செபம்பண்ணி அவருக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து இப்படி மனோற்சாகமாய் மரிக்க தேவன் அவனுக்குச் சமாதானத்தையும் நல்லுணர்வையும் பாக்கியமான மரணத்தையும் அளிப்பாரானால் எவ்வளவு பாக்கியமாயிருக்கும். ஆ தேவனே!

தேவாரூடைய பரிசுத்த சித்தத்திற்கேற்றிருந்தால் நானும் இப்பமயே சமாதானத்தோடும் தெளிந்த புத்தியோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் மரணமடையும்படிக்கு இயேசுவின் நிமித்தம் எனக்குக் கிருபைசெய்தருளும்.

4. நாம் இந்த உலகத்திலே கசப்பான பானமாகிய உபத்திரவங்களைச் சகித்துக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கும்படிச் சிறிது உங்களுக்கு இவ்வுலகத்தில் உபத்திரவமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகிறார். “என் பானங்களை அழுகையோடே கலந்துகொள்ளுகிறேன்” என்று தாலீது எப்பவர் சொல்லியிருக்கிறார் (சங். 102. 10.). இந்தக் கசப்பான பானம் ஒவ்வொரு வீட்டாருக்காகவும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் தேவனவசத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவன் அவைகளைக் கர்த்தருடைய கரத்திலிருந்து மனோற்சாகத்துடனே வாங்கிக் கொள்ளுகிறானோ அவனே பாக்கியவான். அன்றியும் உலகத்தாரால் உபத்திரவம் உண்டாயிருக்கும்பொழுது அப்பானம் அதிக கசப்புள்ளதாகும். இயேசு மரணமடையும்பொழுது ஆறுதல் உண்டாக்குகிறதற்கேற்ற பானம் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆகிலும் அவர் விசுவாசிகளுக்கு உண்டாயிருக்கும் உபத்திரவங்களிலே அவர்களுக்கு ஆறுதல்செய்து அவர்களுடைய கசப்புகளெல்லாவற்றையும் சித்திப்பாக மாற்றிப்போடுவார். அவர்கள் விட்ட துரணிகளுக்கு அடைந்த பாடுகளுக்கும்பலிகை அவர்களுக்கெல்லாமுமதலையும் மகிமையையும் அருளிச்செய்வார். மேலும் இங்கிலத்துப் பாடுகள் இனி கம்மிடத்தில் வெளிப்படுமெனக்குப் பாத்திரமாந்தவைகளல்லாதபடியால் (ரோ. 8. 18.), இயேசுவின்மூலம் உபத்திரவம் பாடுகள் தேவ கிருபையினாலே காணப்படுகிறபடியால், காணப்படாதவைகளை கோக்கியிருக்கிற உலகத்தினுக்கும் யிருத்தியான நித்திய கனமகிமைவை உண்டாக்குகின்றன (2 கொரி. 4. 17, 18.). ஆமென்.

89. தியானம்.

(யோவான், 19. 18. மாற்கு, 15. 27, 28. லூக்கா, 23. 33, 34.)

“அங்கே அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்; அவரோடே கூட வேறிரண்டுபேரை இரண்டு பக்கங்களிலும் இயேசுவை நடுவிலுமாகச் சிலுவைகளில் அறைந்தார்கள். அக்கிரமக்

காரில் ஒருவனாக எண்ணப்பட்டார் என்கிற வேதவாக்கியம் அதனாலே நிறைவேற்றும். அவரைச் சிலுவையில் அறைந்த போது மூன்றாம்மணி வேளையாயிருந்தது. அப்பொழுது இயேசு: பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே என்றார்.”

இயேசுவைப் பகைஞர்கள் கொடுக்கொதலில் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட மரண ஆக்கினை நிந்தையுள்ளதாயிருந்தது. அந்த ஆக்கினைக்குள்ளானவனைச் சபிக்கப்பட்டவனென்று சீண்ணினார்கள். சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்ட குற்றவாளியினுடைய காயங்களிலிருந்து ஓயாமல் இரத்தம் ஒடிக்கொண்டிருந்ததமல்லாமல் அவனுடைய குலைபதைக்க வேதனையும் பெருகிற்று. பின்னும் அவன் உடனே மரியாமல் இறந்து மூன்று நாள்வரையில் அதிலேதானே சிலவேளை நொங்குவான். ஆதலால் அந்தத் தண்டனை மிகவும் வேதனையுள்ளதாயிருந்தது. இப்படிப்பட்ட கனமான வேதனையுள்ள மரணத்தை அடையும்படி நவிலே இயேசுவையும் அவருடைய ஸ்தூதி பக்கத்தில் ஒரு கன்னனும் இடது பக்கத்தில் ஒரு கன்னனும் இரண்டு கன்னனும் சிலுவை மரங்களில் அறைந்தார்கள். நவிலே தொங்குகிறவர் கொடியபாதகம் செய்தவரென்ற பார்ச்சிறவர்கள் எண்ணும்படி அப்படிச் செய்தார்கள். அந்த அல்லவியத் கோக்கத்துடன் செய்திருந்தாலும் அதைச் செய்மாவிட்டாலும் “அக்கிரமக்காரரில் அக்கிரமக் காணப்படுவார்” என்று சொல்லிய வேதவாக்கியம் நிறைவேற்றும். இப்படிக்குக் கிறிஸ்து அக்கிரமக்காரரோடு கொண்டு போகப்பட்டு அவர்கள் நடுவே சிலுவையில் அறையப்பட்ட இவனாலே அக்கிரமக்காரரோடே அக்கிரமக்காரனாக எண்ணப்பட்டார். அவரைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்தபொழுது ஏறக்குறைய பன்னிரண்டுமணி வேளையாயிருந்தபடியினாலே எருசலேம் பட்டினத்தார் யாவரும் அவரைப் பார்ச்சிறதற்குச் சாவகாசமிருந்தது. தம்மை யாவரும் பார்ச்சுவும் பின்பு உலகமெங்கும் தாம் சிலுவையில் அறையப்பட்ட விசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டவும்தக்கதாக அவர் இரவிலே மரணமடையாமல் பட்டப்பகலிலே மரணமடைந்தார். அவர்கள் அவரைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்தபின்பு *அவருடைய கைகளில் ஆணி

* அவரைச் சிலுவைமரத்திலே ஏற்றின் விதத்தை கவிசேஷங்கள் விவரித்துச் சொல்லாமல் சுருக்கமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அதைக்குறித்து அவர்களுக்கு உண்டாயிருந்த வருத்தத்தினால்

வைத்து அடித்த சுத்தியிலே கீழே வைத்து ஆணி அடித்தபொழுது தங்கள்மேல் பீரிட்டு அடித்த இரத்தக்கறையைக் கழுவும் முன்னே அவரைப் பரியட்சம்பண்ணி நிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள். கிறிஸ்துவோ தமக்கு இவ்வளவு உபாதிகள் உண்டாகத்தம்மை உபத்திரவப் படுத்தினவர்களுக்காகப் பிதாவை நோக்கிச் செபம்பண்ணத்தொடங்கி, பிதாவே! அவர்களுக்கு மன்னித்தருளும் என்று வண்டிக்கொண்டார். பகைஞர் தமக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம் அந்தந்த வேளையில் மன்னித்தபடியால் அவர்களை அவர் பகைஞரென்று சொல்லவில்லை. அவர் தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் மத்தியஸ்தாக விருத்தபடியால் சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்டிருந்தபொழுதும் அவர்களுடைய தப்பித்களை அவர் மன்னித்துக் கொண்டு, தாம் மன்னித்துக்கொண்டதுபோலப் பரமண்டலத்திலும் பூலோகத்திலும் அவர்களுடைய தப்பித்கள் மன்னிக்கப்பட்டிருக்கும்படி தேவனை நோக்கி மன்றாடினார். இப்படியான மன்றாடித்துக்கொண்டதினாலே நம்முடைய பாவக்கடன்களும் அவைகளுக்கு ஏற்ற தண்டனையும் முடிவதும் நீக்கப்பட்டன. இயேசு மன்றாடின மன்றாட்டாகிய புண்ணியத்தினாலே அவரைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் மோட்சபாக்சியம் கிடைத்ததென்று சொல்லக்கூடாது. ஆனாலும் தாங்கள் அவருக்குச் செய்த அநியாயங்களை எவர்கள்

அதை விபரமாய் எழுதாமல் நூல்தார்களுடைய அல்லது அக்கிரமத்திலிருந்த வழக்கத்தின் பிரகாரம் அவரைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்தபடியினால் அவ்வழக்கம் யாவருக்கும் தெரிந்திருந்ததால் அதை எழுதாமல் நூல்தார்களோ நிச்சயமாய்ச் சொல்லக்கூடாது. ஆகிலும் அவர் அதைப் பற்றிச் சிலுவைமரத்தைக் கீழே கிடத்தி அதின்மேல் குற்றவாளிகளைப் படுக்கவைத்துச் சிலுவைமரத்தோடு சேர்த்துக் கட்டி, அல்லது ஆணிகளால் கைகளையும் கால்களையும் சிலுவைமரத்தில் அறைந்து, பின்பு அம்மரத்தை யெடுத்துக் குழியிலே கிடத்துவார்களென்றும், வேறு சிலர் சிலுவைமரத்தை ஒரு குழியிலே நாட்டிப் பின்பு குற்றவாளியை ஏனையினால் உயர ஏறிவரப்பண்ணிச் சிலுவைமரத்தின் அருகே நாட்டியிருந்த முடியின்மேலே அவனுடைய உடல் பொறுக்கும்படி செய்து பின்பு அவன் கைகளைச் சிலுவைமரத்தோடு சேர்த்து ஆணிகளால் அறைந்து அதற்குமேல் கால்களையும் சேர்த்து ஆணி அடிப்பார்களென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்விரண்டுவகையில் கடைசியில் சொல்லியபடி இயேசுவுக்குச் செய்தார்களென்று விளங்கவில்லை. ஆனால் முதலில் சொல்லியபடியே சிலுவைமரத்தைத் தனாலிலே கிடத்தி அவரை அதற்கு மேல் சேர்த்து ஆணி அடித்தார்களென்று தோன்றுகிறது.

உணர்ந்து அவைகளுக்காக மன்னிப்பப்பட்டார்களோ அவர்களுக்கே அந்தப் பாக்சியம் நிச்சயநாயக் கிடைக்கும்.

இயேசு தமது பகைஞருடைய தப்பித்களை மன்னித்தற்கு முகந்தரமென்னவென்றால் அவர்கள் தங்கள் செயல்களின் தன்மையை அறியாமலிருந்ததே. அவர்கள் யாரைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்தார்கள் என்று அறிகிறதற்கு இடமிருந்தும் அவர் அறிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் தாங்கள் கொண்டு வந்த குமாரனைச் சிலுவைமரத்தில் அறைகிறதினாலே வரும் தண்டனையும் இன்னதென்று அறிந்துகொள்ளவில்லை. ஆகிலும் அதினாலே அவர்கள் பாவம்செய்யவில்லையென்று அதற்கேற்ற தண்டனைக்கு நீங்கலானவர்களென்றும் இயேசு சொல்லாமல் அவர்களுடைய செய்கைகளுக்குத் தகுந்த தண்டனை வாராதும்கே மன்றாடினார். ஆம் இயேசு தம்மிடத்தில் மிகுந்த நிகையும் வர்மமுமாயிருந்த நம்முடைய பகைஞர் முதலாய்க் கொடுப்போவதை விரும்புகின்றதது அளவற்ற அன்பும் உண்மையும் தயவுமேயுடைய வேறல்ல.

ஆ த் ம ா வே !

“ஓ இதினால் கவனிக்கவேண்டியநாவது.”

1. இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதைக்குறித்து நீ நல்லதியானம் செய்யவேண்டும். (1) வெண்கலசர்ப்பத்தினாலே குறிப்புநக காட்டினது நிறைவேற்றம்தன்று இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். சர்ப்பங்களினால் கடிசட்டவர்கள் மரணமடையாமல் நூட்சிக்கப்பட்டுச் சிவனையடைந்து பிழைக்கும்படி வெண்கலசர்ப்பம் உயர்த்தப்பட்டதுபோலத் தம்மை விசுவாசிப்பவர்களும் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியசிவனை அடையும்படி இயேசு உயர்த்தப்பட்டார். (2) அவர் அறையப்பட்ட சிலுவைமரம் பலிபீடத்துக்கு ஒப்பிடத்தக்கது. அந்தப் பலிபீடத்தின்மேலே சர்வலோகத்தாரின் பாவத்தையும் நிவிர்த்தி செய்யும் பலியானவர் பலியிடப்பட்டார். சிலுவை மரமாகிய அந்தக் கிருபாசனத்தினிடத்திற்குப் பாவிகள் தாராளமாய்ச் சேர்ந்து இரக்கத்தைப் பெறும்படி அது அந்த வெளியிலே நாட்டப்பட்டிருந்தது. (3) நம்முடைய பிணையாளியாகிய தேவகுமாரன் அடைந்த மரணம் வேதனையுள்ளதம் நினைதற்கு ஏதுவானதுமான மரணமாயிருந்தது. (4) பாவிகளாகிய நாம் பரமண்டலத்தில் தேவனிடத்திற்கேறவும் தேவதயவும் கிருபையும் நம்முடையமேல் இறங்கவும்தக்கதாக நமக்காக நாட்டப்

பட்டிருக்கிற யாக்கோபின் எணியாகிய இயேசுவினிடத்திற்குச் சேரக்கடவோம்.

2. இயேசு அக்கிரமக்காரர்கள் நடுவிலே இருந்தபடியால் பாவிக்காகிய நாம் பரிசுடர்வாக்களுடைய சபைநடுவிலே இருப்போம். இவ்வாறு அத்துருக்கள் நினைவாமல் வேதவாக்கியம் கிறைவேற்றச்செய்தார்கள். இயேசு பாத்தர் நடுவிலிருந்த படியால் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளோடே செத்திருக்கிறோம். நம்முடைய கிர்ந்தவையே அவர் ஏற்றுக்கொண்டு நம்முடைய மகிமையை நமக்குத் தந்தார். அவர் அசுட்டைபண்ணப்பட்டுப் பட்டபடியால் நாம் அவருக்குள்ளும் அவராலும் கனமடைந்திருக்கிறோம். பாத்தர் நடுவிலே அவர் அனுப்பப்பட்டிருந்தார். அதினால் விசுவாசிகளுடைய பெயர் பழண்டலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இயேசுவினுடைய மருண்புண்ணியம் குறையற்றது. அவருடைய மரணம் நம்மைத் தேவனோடு ஒப்பாக்கித்தந்தது. அவர்கள் விசுவாசத்தினால் அவருடைய மருண்புண்ணியங்களைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறார்களோ அவர்களைப் பாவங்களுக்காக உத்தரவாதம்பண்ணினால் இயேசுவினிமித்தம் பாவமற்றவர்களைத் தேவன் எண்ணுகிறார். ஆகையால் கிறிஸ்துவுக்குள்ளேயிருந்து மாபிசத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படியே நடக்கிறவர்களிடத்தில் ஆக்கினைத்தீர்ப்பு வராதது.

3. கிறிஸ்தவியின்மேல் இயேசு சொன்ன முதலாவது வாக்கியத்தைக்குறித்தச் சிட்டுப்போம்பு இயேசு கிறிஸ்தவியின்மேல் சொன்ன ஏழு வாக்கியங்களும் விசுவாசிகளை யெழுப்புவதற்கும் அவர்களுக்கு ஆறுதலைச் செய்கிறதற்கும் ஏதுவாயிருக்கின்றன. தேவாலயத்தில் ஏழு ருத்துவிளக்குகள் இருந்தனவென்று (யாத். 25, 37.) வாக்கிக்கிறோம். அதுபோல் இயேசுவும் நாம் மரிக்கும்பொழுது தமது அணைப் பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஏழு வாக்கியங்களை வசனித்தார். ஆம் அவருடைய அன்பு நம்முடைய போல் நம்முடைய இருதயங்களில் பற்றிக்கொண்டால் நலம். ஆம் நாமும் இந்த வாக்கியங்களை மனதில் பதித்துக்கொண்டு கிருபையின் ஊற்றாகிய அந்த வாக்கியங்களினின்றும் நமக்குவேண்டிய ஆறுதலையும் எழுப்புவதையும் போதனையையும் மொண்டுகொண்டால் பாக்கியம்.

4. பகையும் வர்மமுமுள்ள இருதயத்தோடு கல்லறையில் இறந்தபடியிக்குப் பார். கிறிஸ்து தாம் சாகும்பொழுதும் நம்முடைய சத்திரக்களுடைய தப்பிதல்களை மன்னித்துக் கொண்டதும்ல்லாமல் பிராவும் அவைகளை மன்னிக்கும்படி

மன்றாடினார். எவன் பகையோடும் வர்மத்தோடும் மரிக்கிறானோ, ஐயோ அவனுக்கு வேதனே வரும். அவன் எப்படித் தேவருடைய அடைவான்? துற்றவர்களுடைய தப்பிதல்களை மன்னியாவதுவனுக்கு தேவனுடைய மன்னிப்பார். இயேசுக்கு பின்செல்ல மனதில்லாதவன் தேவனுக்கு பிறனாயா கிவனென்று எப்படிச் சொல்லலாம்? பிறனுடைய தப்பிதல்களைப் பெரிதாக்குகிறதிலும் அதை அற்பமாகக்கிறதே உத்தமம். அதைக்குறித்துப் பொல்லாங்காய் பேசுவதிலும் பரிவாய்ப் பேசுகிறதே கனமம். அப்பொழுது இராமியாவதற்கு இடமுண்டி. நாம் அப்படிச் செய்கிறதற்கு இயேசுவின் பரிசுத்த மாகிரியும் தேவகட்டளையும் கிறிஸ்துவேதமும் நம்மை ஏவகின்றன. அறிவுணர்கள் தங்கள் பாவங்களைக்குறித்துப் பல போக்குகளைச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த அருஞான போர்ச்சேவர்கள் இயேசுவைக்குறித்து யாதொன்றும் அறிந்திருந்ததில்லை. கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் செய்கைகளின் தன்மையை அறியாமலிருந்ததுபோலப் பிரதான ஆசாரியராலே வஞ்சிக்கப்பட்டிருந்த பூதச்சனங்களும் தங்கள் செய்கைகளின் தன்மையை அறியாமலிருந்தார்கள். ஆனால் பிரதான ஆசாரியர்களும் அப்படியே தங்கள் செய்கையின் தன்மையை அறியாமலிருந்தார்களென்று நாம் ரூபிக்கக்கூடாது. ஆகிலும் அவர்களும் அறியாமையினாலேதானே அப்படிச் செய்தார்களென்று இயேசு தம்முடைய செபத்தினாலேதேவனே சொல்கிறார். அவர்கள் அறியாமையினால்தான் இயேசுவுக்கு அப்படிச் செய்தார்களென்று அப்போஸ்தலர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்களே (அப். 3. 17; 13. 27. 1 கொரி. 2. 8.). ஆகிலும் அவர்கள் அகங்காத்தினால் வெறிக்கொண்டு பிசாசினால் மதியமங்கியிருந்தபடியால் அறியாமையினால்தான் அவைகளையெல்லாம் செய்தார்களென்று எண்ணக்கடவோம். அந்தப்படி பவுல் தாம் குணப்படுவதற்குமுன் செய்தவைகள் எல்லாவற்றையும் அறியாமல் அவிசுவாசத்தினாலே செய்தேனென்று அறிக்கைபண்ணியிருக்கிறார் (1 தீமோ. 1. 13.). அப்படியானால் அவர் கிறிஸ்துவையும் அவருடைய சபையையும் அறியாமையினாலே அன்பப்படுத்திகொண்டே விளங்குகின்றன. ஒருவன் தன் அறியாமையை அறிந்துகொள்வதற்கு இடமிருந்தும் அப்படிச் செய்யாமல் மனதறிய அகங்காத்தினாலே அறிவீனையிருந்தால் அவன் தன்னுடைய குற்றத்திற்குத் தன் அறியாமையே காரணமாயிருந்ததென்று எவ்வளவும் போக்குச்சொல்லக் கூடாது.

ஜெபம்.

ஆன்புன்ன இயேசுவே, தேவரீர் உமக்குப் பொல்லாங்கு செய்தார்களுக்காகச் செய்த பிண்ணப்பம் எவ்வளவு ஆறுதலும் இன்பமான சத்தமாய்த் தொனிக்கின்றது. தேவரீர் பட்டிகளை உற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்காக மன்னுகிறவராயிருக்கிறபடியினாலே நாங்கள் எங்கள் அறிவினத்தினால் திணைத்தவர்களும் செய்தவைகளுமான பல்லாப் பாவங்களையும், கெட்ட இருதயத்தின் மயக்கத்தினாலுண்டான கெடுதிகளையும், உலகத்தினின் வஞ்சகத்தினாலுண்டான நஷ்டங்களையும், அவைகயரினியித்தம் வரும் தகுதியான தண்டனையையும், எங்கள்மேல் சமத்தாமல், நாங்கள் தேவரீருடைய பலத்தினாலும் உதவியினாலும் அவைகளினின்ற விலகி இரட்சிக்கப்பட்டு உமது திரு இரத்தத்தினாலே எங்கள் பாவங்களறக் கழுவிச் சத்திகரித்து எங்களை அன்பாய் ஏற்றுக்கொண்டருளவேண்டிமென்று உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். நாங்கள் உமக்குப் பின் சென்று, எங்கள் சத்துருக்களுடைய தப்பிதங்களை அவர்களுக்கு மன்னித்து, அவர்களில் அன்புகூர்ந்து, அவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணி, எங்களால்கூடிய நன்மைகளை அவர்களுக்குச் செய்துவரும்படி எங்களுக்குக் கிருபைசெய்து இம்மையிலும் மறுமையிலும் உமக்குள்ளிருக்கும் மெய்யான பாக்கியத்திற்கு எங்களைப் பங்களிப்பவர்களுக்கியிருளும். ஆமென்.

90. தியானம்

(மத்தேயு, 27. 37. யோவான், 19. 19-22.)

“அன்றியும் அவர் அடைந்த ஆக்கினையின் முகார்த்தத்தைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு, இவன் யூதருடைய ராஜாஸாரிய இயேசு என்று எழுதி, அவர் கிரகக்கு மேலாக வைத்தார்கள். இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடம் நகரத்திற்குச் சமீபமாயிருந்தபடியினால், யூதரில் அநேகர் அந்த மேல் விஸாசத்தை வாசித்தார்கள்; அது எயிரொழு கிரேக்கு லத்தின் பாலைககளில் எழுதியிருந்தது. அப்பொழுது யூசருடைய பிரதான ஆசாரியர் பிலாத்துவை ரோமிய யூதருடைய ராஜா என்று கீர் எழுதாமல், தான் யூதருடைய ராஜா என்று அவன்

சொன்னதாக எழுதும் என்றார்கள். 'பிலாத்து பிரதியுத்தரமாக: நான் எழுதினது எழுதினதே என்றுன்."

தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டவருக்குறித்து முந்தின அதிகாரத்தில் தியானித்தாயிற்று. இப்பொழுது அவருக்கு நடந்தவைகளைன்னவென்று விசாரிக்கவேண்டும். அவையாவன: முதலாவது, பிலாத்து அவருடைய மரண ஆக்கினையின் காரணத்தை எழுதி மற்றவர்கள் அறியும்படி அதைச் சிலுவைமரத்தின்கீழ் வைத்தான்.* இப்படியே இயேசுவைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்தபொழுது யோவான் அப்போஸ்தலன் அவ்விடத்திலிருந்தபடியால் அவருடைய மரண ஆக்கினையின் காரணத்தை அறிவிக்கும்படிப் பிலாத்து எழுதுவித்தனது விபரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறான். அதாவது, நசரேயனாகிய இயேசு யூசருடைய இராசாவென்று எழுதுவித்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறான். இப்படி இவன் தன்னை இராசாவாகிய கிறிஸ்துவென்று சொன்னானென்று யூதர்கள் இயேசுவின்மேல் குற்றம் சாற்றினதைக்குறித்தபடி பிலாத்து அவரிடத்தில் மிகவும் திட்டமாய் விசாரித்தவனாயிருந்தும் அவர்கள் பொய்யாய்ச்சாற்றின அந்தக் குற்றத்தையே அவருடைய மகன ஆக்கினாக்குக் காரணமாக எழுதுவித்தான். இப்படி தேவன் தம்முடைய ஆலோசனையைப் பிலாத்து நியோசமல் நிறைவேற்றும்படி செய்தார். எப்படியென்றால் இயேசு தம்முடைய செய்வத்தன்மைப்படியேயும் தானினில்வமிசத்திலே பிறந்து மனிதத்தன்மைப்படியேயும் சீயோன் குமாரத்தியாகிய இஸ்ரவேலுக்கு இராசாவாயிருந்தார். அப்படிப்பட்டவர் வருவாயென்று யூதர்களும் காத்திருந்தார்கள். அவர்கள் காத்திருந்த மேசியாவாகிய இராசா வந்தாயிற்றென்று பிலாத்து எழுதிவைத்த அந்தப் படத்தினாலே யூதர்களும் புறத்தேசத்தார்

* குற்றவாளிகளைக் கொலைசெய்யும்படிக் கொண்டுபோகும்பொழுது அவர்கள் சொல்லெய்யப்படுகிற காரணத்தை மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்கிறது யூதர்களின் வழக்கமாயிருந்தது. ரோமரோ மரண ஆக்கின அடைகிற குற்றவாளிகளுடைய தண்டனையின் காரணத்தை மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்கும்படி ஒரு பலகையிலே எழுதி அதைக் குற்றவாளியினுடைய மாற்பின்மேலேயாவது அவனை அழைத்திருக்கிற சிலுவைமரத்தின்மேலேயாவது வைப்பார்கள். அந்தப்படியே பிலாத்து தம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறத்தினாலேயே மரண ஆக்கினையின் காரணத்தை எழுதி அதை அவருடைய சிலுவை மரத்தின்மேலே வைக்கும்படி கற்றத்தான். அவன் கற்பித்தபடி செய்தார்கள்.

தனும் அறிந்துகொள்ள தேவன் இடம்பண்ணினார். அன்றியும் யூதர்கள் இராசாவை மிகவும் இழிவுபடுத்தி அவருக்கு மிகுந்த இரோகங்களைச் செய்து அவரைக் கொன்றுபோட்டார்கள். உலகத்தில் பிற்போலத்தில் தோன்றும் மனிதர்கள் அறிந்து அவர்களை நகைக்கும்படிக்கும் இடம்பண்ணினார்.

மேலும் பிலாத்து எழுதுவித்த படத்தை யூதர்களில் மிகுந்த யானவர்கள் வாசித்தார்கள். இயேசு தாம் பாடிப்பெற்ற குழல் காளிலே மிகுந்த சிறப்புடைய அநேகம் சனங்களால் குழப்பப்பட்டவராய் பெரிய சீக்கிரமாகியென்று கூறுபட்டு எந்த மேல் பட்டணத்திற்குள் பிடிவெடுத்ததையும் பிடிவெடுத்ததில் நின்று புறப்பட்டுப்போனதையும் வெகு சனங்கள் கண்டார்கள். ஆதலால் அப்படிப்பட்டவர் மறுகாளிலே சிறுவைமரத்திலே அறையப்பட்ட மூகாந்தரத்தை அறியும்படிக்கு அந்தப் பட்டணத்தார் எல்லாரும் அவர் சிறுவைமரத்தில் அறையப்பட்டிருந்த இடத்திற்கு ஒடிவந்தார்கள். கொல்கதா வென்ற ஸ்தலம் எருசலேம் பட்டணத்திற்கு அருகாமையிலிருந்ததினாலே யாவரும் எளிதாய் அல்லிடத்திற்கு வருகிறதற்கு இடமிருந்தது. அப்படிக்கூட்டம் கூட்டமாக வந்த சனங்கள் பிலாத்து எபிரேய கிரேக்க இலத்தீன் பாஷைகளில் எழுதுவித்த படத்தை வாசித்தார்கள். அந்த மூன்று பாஷைகளும் அங்காட்களில் அந்தத் தேசங்களிலிருந்த சனங்களுக்குள்ளே வழங்கிப்பாஷைகளாயிருந்தன. யூதர்கள் எபிரேய பாஷையைப் பேசினார்கள். அவர்களைக் குழந்திருந்த அஞ்ஞானிகளும் அவர்களுக்குள்ளே யூதப்பண்ணின் யூதர்களும் கிரேக்க பாஷையைப் பேசினார்கள். அஞ்ஞானிகளுக்குள்ளே வாசம் பண்ணின் யூதர்களிடமித்தம் பெரிய அலெக்சந்தர் இராசாவினுடைய காலத்திலே வேதபுஸ்தகம் கிரேக்கபாஷையிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நாள்களை ஆண்டிருந்த ரோமாக்கள் இலத்தீன் பாஷையையே பேசினார்கள். அன்றியும் அவர்கள் அந்தக் காலத்திலே சியாயஸ்தலத்தத் திரப்புகூசலியவைகளை இலத்தீன் பாஷைகளிலே எழுதுவதைத்தார்கள். ஆதலால் அக்காலத்திலே அந்த மூன்று பாஷைகளே முக்கியமாய் அந்நாடுகளில் வழங்கிப்படியால் அவைகளிலே பிலாத்து இயேசுவின் படைய ஆக்கினையின் காரணத்தை எழுதுவித்தான். அவை அவ்விடத்தில் வந்த சனங்கள் எல்லாரும் வாசித்தபடியால் சிறுவையில் அறையப்பட்டிருந்தவர் யாரென்று அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். இப்படிக்கிறிஸ்து யாரென்று சகல சனங்களும் கன்றாய் அறியவும் சிறுவையில் அறையப்பட்ட

மிருந்த அவரே உலகாட்சகரென்று அப்போஸ்தலர்கள் உலகத்தாருக்குப் பிரசங்கம்பண்ணும்பொழுது யாவரும் அந்நிலைச் சுவாசம் வைத்து அவரிடத்தில் இரட்சிப்பைத் தேடிவரவுத் தக்கதாக இவையெல்லாம் நடந்தது. முன்னே இவன் தன்னை இராசாவென்று சொன்னானென்று பிலாத்துவினிடத்தில் அவர் மேல் குற்றம்சாற்றின யூதர்களுக்கு பிலாத்து எழுதுவித்த அந்தப் படம் விசுவத்தை உண்டாக்கினது. பின்னாலும், அந்தப் படத்தை வாசித்தவர்களில் சிலர், இது என்ன? இவன் யூதருடைய இராசாவென்று எழுதியிருக்கின்றது. இவன் அவர்களுடைய இராசாவானால் அவர்களுக்கு இவனுக்கு இவ்வளவு சனவிலைம் உண்டாக்கவேண்டியதென்றார்கள். சிலர், பிலாத்து என் இப்படி எழுதினான்? யூதர்களுடைய இஷ்டப்படி இவரைச் சிறுவையில் அறையப்படுகிறதற்கு ஒப்புக்கொடுத்தானே, அப்படியிருக்க இவன் அவர்களுடைய இராசாவென்று ஏன் எழுதினான்? இதை வேறுவகையாய் எழுதக்கூடாது? என்று, இப்படி ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி பேசிக் கொண்டார்கள். இவைகளைப் பிரதான ஆசாரியர் கேட்டு நான் மனமுற்ற பிலாத்துவினிடத்திற்கு மனிதனை அனுப்பி, நீர் யூதர்களின் இராசாவென்று எழுதினது நான்கு ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கதல்ல. அது எங்களுக்குப் பிரியமாயிராதபடியால், நீர் அதை மாற்றி உண்மையான இராசாவென்று அவனை சொன்னானென்று முடிவேண்டுமென்றார்கள். இப்படி அவர்கள் இயேசுவை அவருடைய சீக்கிரமால்திலும் மரணகாலத்திலும் புறக்கணித்துத் தள்ளிவிட்டார்கள். அவர்கள் உண்மையைப் புரட்டாத கிறிஸ்து தாமே சொன்னதே சொல்லி அவர் தன்னை மறைத்து நினைத்தார்கள். பிலாத்து அவர்களுக்குப் பிரத்தியுத்தரமாக நீங்கள் அவனைக் கொல்லும்படி எந்த குற்றத்தை அவன்மேல் சாற்றிப்படியால் நான் அதை மாற்றக்கூடாதென்ற கருத்தாய் நான் எழுதினது எழுதினதே யென்றான். இப்படிப் பிலாத்து உறுதியற்றவையிருந்தும் கிறிஸ்துமார்க்க உபதேசத்திற்கு அஸ்திபாரமாயிருக்கிற இந்தச் சத்தியத்தைத் திடப்படுத்த தேவன் சித்தமாயார்.

ஆத்மாவே!

"நீ இனிதான் உலகத்தையெல்லாம் வளம்."

1. கிறிஸ்துவினுடைய சிறுவையின்மேல் வளையப்பட்டிருந்த வாசகத்தை உற்சுப்பாக்கவேண்டும், அதனுல்தான் கிறிஸ்துவினுடைய குற்றமில்லாமையாகிய தேவரக்கியம்

விளங்குகின்றது. சிலுவையில் அறையப்பட்டவர் நீதியுள்ளவருடைய மாசற்ற தேவனுட்குட்டியுமாயிருந்தபடியினாலே அவர் கொலைபாதகன் அல்லது மற்றொரு இலச்சையான நடக்கையுடையவனென்று பிலாத்து எழுத இடம்பெறாமலிருந்தான். மேலும் அதிலே தேவநாகையாயிருக்கிற அவருடைய தெய்வ தன்மைக்கு ஏற்ற மகிமையானது விளங்குகின்றது. இயேசு தம்முடைய சனத்தை அவர்கள் பாவங்களினின்றும் இரட்சிக்கிறார், அவர் தாவீதின் வமிசத்திலிருந்து தோன்றினவருமாய்த் தம்முடைய சனத்தை நீதியியாயமரகிய செங்கோலால் ஆளுகிற இராசாவாயிருந்தார். அவர் பெத்தலகேம் ஊரில் பிறந்தவர், நாசரேத் ஊரில் வளர்ந்தவர், அவர் வெட்டப்பட்ட மரமாகிய தாவீதின் வமிசத்திலிருந்து தோன்றின கிளையானவர், தேவனால் வரப்பட்ட சம்பண்ணப்பட்டவர், அவரைத் தேவன் அஞ்ஞானிகளின் ஒளியாயிருக்கத் திட்டம் படுத்தினார். இவ்விடத்தில் யூதர்களை மாத்திரமே குறித்திருந்தாலும் அஞ்ஞானிகள் நீக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இரட்சிப்பு மூதல் யூதர்களுக்கே மூக்கியமாய் அருளப்பட்டது. மேலும் அந்த வாசகமானது சிலுவையில் அறையப்பட்டவர் இன்னொருவரென்று விளங்குகிறதற்கு ஏற்ற சத்திய அறிக்கையிதையிருந்தது. அதைப் பிலாத்து தன் மனோந்சாகமாகச் செய்துவிட்டான். தேவனே தம்முடைய ஆச்சரியமான ஆதோசனையானது பொல்தவர்களுக்கும் நிறைவேற்றச்செய்கிறார். பின்னும் அவ்வாசகம் நம்முடைய பாவங்களின் மன்னிப்பைப் காட்டுகின்றது. அது நம்முடைய தீயம் நிவர்த்திசெய்யப்பட்டது என்றும் கடன் தீர்த்துபோய்நின்றதும் நம்முடைய மேல் குற்றமில்லையென்றும் தேவன் நமக்கு அருளிய ஞானத்தைக் கையாயிருக்கிறது. அது ஆபிரகன் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் இயேசுவைக்கையில் தரித்திருந்த பரிசுத்தமூடக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது.

2. இயேசுவின் காமமும் அவருடைய போதகமும் அவரால் உண்டாகிய இரட்சிப்பும் எல்லாபாஷையிலும் அறிவிக்கப்பட்ட வேண்டியதாயிருந்தது. அந்த வாசகம் மூன்றுபாஷையில் மாதிரம் எழுதியிருந்தது. அந்த மூன்றுபாஷையும் அக்காலத்தில் அத்தேசங்களில் எங்கும் வழக்கமாயிருந்தது. ஆகிலும் தேவன் பின்பு அப்போஸ்தலருக்கு எல்லாபாஷையையும் பேசும்படியான வரத்தை அருளினார். அதினால் அவருடைய கீர்த்தி வானமளவும் அவருடைய மகிமை சர்வலோகத்திலும் பரம்பிற்து. அந்த வாசகத்தைப் பிலாத்து எபிரெயுபாஷையிலேமாத்திரம்

எழுதிவைக்கவில்லை. மற்றச் சனங்களுக்கும் இரட்சிப்பைத் தெரிவித்தான். ஆ. இயேசுவே! தேவர்களுடைய நாமமானது தேசம் எங்கும் மிகுந்த மகிமையுள்ளதாயிருக்கிறது. குரீயன் மூலத்திலும் ஸ்தலம் தொடங்கி அஸ்தமிக்கும் ஸ்தலம் மட்டுமே தேவர்களுடைய நாமமானது புகழ்ப்பட்டதக்கதாயிருக்கிறது. வானத்தின்கீழ் சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் தேவர்களுடைய சலிசைவமானது அறிவிக்கப்படுகின்றது (கொலோ. 1. 23.). இந்த அந்நியோக்கியக்கட்டிலே விசுவாசத்தினாலே எல்லாச் சனங்களும் கட்டப்பட்ட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

3. இயேசு நம்முடைய இராசாவாயிருக்கிறபடியால் நாம் பயப்பட்டு வேண்டியதில்லை. அவர் இராசாவென்று சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்தபொழுதும் விளங்கிந்நே. ஆம் அவர் மெய்யாகவே இராசா இராசாவும் கர்த்தா கர்த்தாவாயிருக்கிறார். யோவான் அந்தப் பெயர் அவருடைய உஸ்திரத்தில் எழுதியிருக்கக் கண்டார். அவர் வானத்திலும் பூமியிலும் கர்த்தாவாயிருக்கிறார். ஆதலால் விசுவாசிகள் தங்கள் தேவனில் மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இராசா அவர்களை காப்பாற்றி ஆசரித்து இரட்சிப்பார். அவர்கள் சொல்வது உண்மை. இராசாவாகிய இயேசு என்னைக் காப்பாற்றுகிற படியால் காத்தான் என்னைப் பயப்படுத்தினாலும் பயப்படாதிருப்பேன். இயேசு என்னை இரட்சிக்கிறவராகையால் பாவம் என்னைச் சந்தையப்படுத்தினாலும் நான் சஞ்சலப்படேன். என் இராசாவிடமிருந்த இயேசு என்னை ஆசரிக்கிறபடியால் பகை எஞ்சுருடைய உறுமூதல்களுக்குப் பயப்படாமலிருப்பேன். நான் அவருடைய ஊர்க்காட்சி மெய்ப்பனவைய அவருடைய வசியிலிருந்து என்னை என்னைப் பறிக்கிறவனென்று தயிர் கொண்டு கொல்லுகார்கள்.

91. தியானம்.

(யோவான், 19. 23. 24. மத்தேயு, 27. 26. லூக்கா, 23. 35.)

“போர்ச்சேவகர் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்த பின்பு, அவருடைய உஸ்திரங்களை எடுத்து, ஒவ்வொரு சேவகனுக்கு ஒவ்வொருபங்காக நாலுபங்காக்கிறார்கள்; அங்கியையும் எடுத்தார்கள், அந்த அங்கி தையலில்லாமல் மேலேதொ

டங்கி முழுவதும் நெய்யப்பட்டதாயிருந்தது. அவர்கள் இதை நாம் கிழியாமல், யாருக்குவருமோ என்று இதைக்குறித்துச் சீட்டுப்போடுவோம் என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு, என் உடையின்மேல் சீட்டுப்போட்டார்கள் என்றே வேதவாங்கியம் நிறைவேற்றத்தக்கதாகப் போர்ச்சேவகர் இப்படிச் செய்தார்கள். அவர்கள் அங்கே உட்கார்த்து, அவரைக் காவல்காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அல்லாமலும் மூனங்கள் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.”

இயேசு சிலுவைமரத்தின்மேலே உயர்த்தப்பட்டிருக்கையில் தம்மை மிகவும் தாழ்த்தினார். அப்பொழுது அவருக்கு இருந்த மிருத்த தரித்திரத்தையும் பார்ப்பாயாக. பகைஞர் உண்டியே சுவின் வஸ்திரங்களை உரித்தினால் அவரை கிருவாணசாரீரம் உடையவராகச் சிலுவையில்லறைத்துவிட்டார்கள். முன்பு அவர் தமது தலையைச் சாய்க்க முதலாய் இடம் அற்றவராயிருந்தாரே. அவர் மாரிக்கும்பொழுது அவருடைய சரித்திரமும், உஸ்திரம் இல்லாமல்போயிற்றென்று இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். தளர்படியென்றால் போர்ச்சேவகர் இயேசுவைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்தபின்பு அவருடைய வஸ்திரங்களை யெடுத்த ஒவ்வொரு சேவகனுக்கு ஒவ்வொருபங்கு வரும்படி நான்குபங்காக்கினார்கள். அந்தச் சேவகர் மற்றவர்களுக்குச் செய்திற்படி இயேசுவைவருக்கும் செய்யவும், அவர்களைச் சிலுவையில் எப்படி அறைவார்களோ அப்படி அவரைச் சிலுவையில் அறையவும் பலாத்துவினால் கட்டளைபெற்றிருந்தார்கள். கோமருக்குள்ளே சிலுவையின்மேல் பட்டினுடைய வஸ்திரம் போர்ச்சேவகர்களுக்குக் கட்டப்படுவதுகருவியிருந்தபடியால் அந்த வழக்கப்படி இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்த சேவகர்கள் அவருடைய வஸ்திரத்தை யெடுத்து அதை நான்குபங்காக்கினார்கள். அவரைச் சிலுவையில் அடக்கிறதற்கு நான்கு சேவகரை ஏற்படுத்தினார்களென்று இதிலுல் காண்கிறோம். இயேசுவோதம்முடைய வல்லமையை சுற்றும் முயற்சியெய்யாமலும் தம்முடைய வாயைத் திறவாமலும் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப்போலத் தம்மை அவர்கள் பிடித்துக்கட்டவும் சிலுவைமரத்தில் அறையவும்தக்கதாகத் தம்மைத்தாமே அவர்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்ததினாலே அன்றி, மற்றப்படி அவர்கள் அவருக்கு அளவெல்லாம் செய்ய எவ்வளவும் பலமற்றிருப்பார்கள். அந்தச் சமயத்திலே அவருடைய வஸ்திரத்தை நான்குபங்காக்கி ஒவ்வொருவன் ஒவ்வொருபங்கைப் பெற்றபின்பு அவருடைய

அருகியையும் எடுத்தார்கள். அது அவர்கள் பங்கிட்டுக்கொள்வதற்கு இசையாமலிருந்தது. அவைப்பற்றிச் சலிசேவகர் கொல்லுகிறதாவது, அக்கியோ தைத்தல் இல்லாமல் மேலே தொடங்கி முழுவதும் நெய்யப்பட்டிருந்ததென்றும், ஆதலால் இவர்கள் அதை அறுத்தாலும் கிழித்தாலும் தூல்களால் லாம் பிரிந்து ஒரு கலவக்கும் உதவாமல்போரும் என்றும் சொல்லி இதைப்பற்றித் தங்களுக்குள்ளே யோசனைபண்ணிக் கொண்டு அதைக் கிழியாமல் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிற வனை அதிலும்படிக்கு சீட்டுப்போடக்கடவோம் என்று தங்களுக்குள்ளே சொன்னார்கள். அவையெல்லாம் அந்த அருளுடைய போர்ச்சேவகர் தங்கள் மனோந்தாகமாயும் வழக்கப்படியேயும் செய்தார்கள். ஆகிலும் இப்படி இயேசுவருக்குச் செய்யப்படுமென்று தாவிது அநேகருவங்களுக்குமுன் தீர்க்கதரிசனமாகச் செல்லியிருந்தார். அதாவது, என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டு என் உடையின்பேரில் சீட்டுப்போடுகிறார்கள் என்பதே. இயேசு தங்களுக்குச் செய்யப்பட்ட இந்த இழிவான செய்கையையும் தம்முடைய கண்களினால் பார்த்திருந்தார். வேதவாங்கியம் நிறைவேற்றத்தைப் போர்ச்சேவகர் எவ்வளவேனும் அறியாமல் அப்படிச் செய்தார்கள். இதிலுல் சத்தியவேதமானது தேவனால் உண்டானது என்று மிகவும் விளங்கியும் அறிவலாயிற்று. மேலும் தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு ஆயிரம் வருஷத்துக்குப்பின்பு நடக்கப்படுகிறவைகளை முன்பு அறிவிக்கப்படிசெய்ததேவருமானது இதில் விளங்குகிறது. ஆதலால் சத்தியவேதத்தை மனிதர்களுடைய வசனம்க்க எண்ணாமல் தேவனுடைய சீனமென்று எண்ணவேண்டும். அந்தப் போர்ச்சேவகர் மேலே சொல்லியபடி அவருடைய வஸ்திரத்தைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டுக்கொண்டபின்பு அங்கே உட்கார்த்து அவரைக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். மற்றச் சேவகரும் சேனாபதியும் அவர்களோடுகூட இருந்தார்கள். இவையில் அறையப்பட்டவனை அகன் உயிருள்ளமட்டும் போர்ச்சேவகர் தங்கள் தங்கள் வரிசைப்படி காவல்காத்துப்போது வழக்கமாயிருந்தபடியால் இயேசுவையும் அவருடைய சேவராவது இனசனங்களாவது சிலுவைமரத்தின் நின்று இறக்கி கொண்டுபோய்விடாதபடிச் காவல்காத்துக் கார்த்தார்கள். இப்படி அவர்கள் அவருக்குச் செய்த அச்சிரமங்களைல்லாம் நிச்சயமென்று நாம் அறியும்படியிருக்கின்றார்கள். எவையென்றால், போர்ச்சேவகர் அவருடைய

வஸ்திரத்தை எடுத்துத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டுக்கொண்டதையும் அவருடைய அங்கியைக்குறித்துச் சீட்டுப்போட்டதையும் அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ஆதலால் அவர்கள், கடந்த இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் வேதவாக்கியம் நிறைவேறினதற்கும் சாட்சிகளாயிருந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் போர்ச்சேவகர் இயேசுவுக்குக் காவலாக இருந்ததையும் அதற்குப்பின்பு அவருக்குச் செய்த மற்றவைகளையும் பார்த்திருந்தார்கள்.

ஆத்மாவே!

"ஐ இத்திலை கவனிக்கவேண்டியதாகுத.

1. இருபத்திரண்டாம் சங்கீதத்திலே எழுதியுள்ள பங்கைகள் தாலீஸுதக்குறியாமல் மேசியாவாகிய இயேசுவுட்க்கையே குறிக்கின்றது என்று இவ்விடத்திலே காண்கிறோம். அவையாவன, போர்ச்சேவகர் கிறிஸ்துவவினுடைய உஸ்தரன் பங்கிட்டுக்கொண்டு அவருடைய அங்கியின் சீட்டுப்போட்டார்கள். அவையே அந்தச் சங்கீதத்தின் தாக்கதரிசனமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருந்ததென்றும், அந்தக் கருக்கியத்தின்படி போர்ச்சேவகர் கிறிஸ்துவுக்குச் செய்தார்களென்றும் கலோஷுகர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நிறைவேறுவதை நீ காணும்பொழுது அவைகள் எவ்வளவு நிறைவேற்றப்படுகிறதோ அவர்கள் அப்படிச் செட்கிறதற்கு தேவன் காரணராயிருந்தாரென்று நினைவாய்வு அவர் சர்வத்தை யும் அறிந்திருக்கும் தேவலட்சணமுடையவருடையால் இனிசம்பலிப்பவைகளே தாம் அறிந்தவரென்றும் தேவ வாசகங்கள் எல்லாம் தேவயத்தனமாய் உண்மைவகையுள்ளதும் மனிதர் அறியும்படி செய்யத் தமது ஊழியுட்க்கொண்டே பின் நடப்பவைகளை மூன்னமே எழுதுவித்தான் என்றும் நினைப்பாயாக. தேவன் அறிபாதது ஒன்றாயில்லை. நீ செய்ததும் செய்வதும் அவருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கிறது. ஆதலால் தேவ ஆவியானவர் நீ நன்மைசெய்யும்படி உன்னை எழுதிக்கட்டவர். உலக இச்சையையும் அவலட்சணமானவை எல்லாவற்றையும் விட்டு ஒழி, தேவனுக்கு உன்னை ஒப்புவிப்பாயாக.

2. உன் மனதை எழுப்ப இயேசுவின்னுடைய பாடுகளை விசுவாசமுடைய கண்ணினாலே நோக்கியிருப்பாயாக. சனங்கள் நின்ற பார்த்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறதே, அவர்களோ உணர்வும் மனஸ்தாபமும் விசுவாசமுமில்லாமல் அவ்விடத்திலே நின்றார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகள் இயேசுவின்னு

டைய புண்ணிய பலன்கள் தங்களுக்கு பலிக்கும்படிக்கு அவர் அடைந்த பாடுகள் விசுவாசத்தோடு நோக்கியிருக்கிறதே. அவர் சகித்த மரணத்திற்காக நன்றியறிந்த மனதோடு அப்பாப் புகழுமிருங்கள். தங்களுக்குச் சேவனுள்ள ஆறுதலை நோண்டுகொள்ளும்படி மிகுந்த பக்தியோடு அவருடைய புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும் நோக்கியிருக்கிறார்களே. தங்கள் வசீ அடையும்படிக்கு அவருடைய அன்பையும் உபகாரங்களையும் குறித்துத் தியானம் செய்கிறார்கள். ஆதலால் நன்றும் இப்படிப்பட்ட தியானத்தோடு அவருடைய பாடுகளை நினைவுகூருகிற நாட்களைப் பின்னிடுகிறதும்ல்லாமல் தேவனுக்குக் காலமெல்லாம், நடந்தாலும் படுத்தாலும் வேலைசெய்தாலும் என்ன செய்தாலும் அவருடைய பாடுகளை யே மிகுந்த பக்தியோடு தியானிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதினாலே ஊற்றிலிருந்து தண்ணீர் சுரந்து ஓடிவருவது போல, கிறிஸ்துவின்னுடைய சிலுவையில்லிருந்து மிகுந்த ஆறுதலும் உம்முடைய வாந்ததைகளில் எச்சரிப்பும் நடக்கையில் தேவபக்தியும் கிரியையிலே சண்மார்க்கமும் தோன்றப்படும்.

ஜெபம்.

எங்களுக்காகக் கொல்லப்பட்ட தேவனுட்க்குட்டியாகிய இயேசுவே! தேவரீர் குற்றமற்றவராகக் கொல்லப்பட்டதை நங்கள் அறிந்து உம்முடைய சிலுவையினிடத்திற்கு வந்து நின்று அவ்விடத்தில் தேவரீருக்குச் செய்யப்பட்ட நிந்தைகளைத் தவிர அடைந்த மரணத்தையும் நிருவாரணியாயும் ஏழையாயும் தேவரீர் சிலுவையில் தொங்கினதையும், நங்கள் மன உருக்கத்தோடும் சேனுள்ள விசுவாசத்தோடும் உம்மை நோக்கிப்பார்க்கையிற் னங்கள் இருதயம் பிளக்கப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆ, குற்றமற்ற தேவனுட்க்குட்டியே! உமக்கு வந்த நிந்தை எங்களுக்குப் புகழாகவும் உம்முடைய மரணம் எங்களுக்கு நித்தியசேவைகளாகவும் உம்முடைய நிருவாரணம் இரட்சிப்பதவேண்டிய எங்களுக்கு நிதியின் வஸ்திரமாகவும் உம்முடைய தரித்திரம் எங்களுக்கு ஐசுவரியமாகவும் மாற்றுவீர்த்ததமல்லாமல் இவைகளெல்லாம் எங்கள் ஆத்தமாவை முசிப்பாறச் செய்வதின்மீயித்தம் உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரத்தைச் செலுத்துகிறோம். இப்படிப்பட்டவைகளை யெல்லாம் உண்மையான விசுவாசத்தாலும் உம்முடைய பலத்தினாலும் பெற்று, அருமையாய்ச் காப்பாற்றிக்கொண்டிருப்போ

மேயர்னால் ஒருவனும் அவைகளை எங்களிலிருந்து பறித்துக் கொள்ளமாட்டான் என்றும் அறிந்திருக்கிறோம். மேலும் நாங்கள் சாகும்பொழுது எங்களுக்கு ஆறுதலையும் சந்தோஷத்தையும் அளித்து நாங்கள் உமக்குள்ளும் உம்மாலும் என்றும் பாக்கியவாண்களாயிருக்க உமது மகிமையின் சிம்மாசனத்தினிடத்திலிருந்து எதிராகக் கொண்டுபோய் எங்களைச் சேர்த்தருளும். ஆமென:

92. தியானம்.

(யோவான், 19. 25-27.)

“இயேசுவின் சிலுவையினருகே அவருடைய தாயும், அவருடைய தாயின் சகோதரி கிலேயோப்பா மரியாளும், மீதலேன மரியாளும் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது இயேசு தம்முடைய தாயையும் அருகே நின்ற தமக்கு அன்பாயிருந்த சேஷனையும் கண்டு தம்முடைய தாயை நோக்கி: ஸ்திரீ யே, அதோ, உன் மகன் என்றார். பின்பு அந்தச் சேஷன் நோக்கி: அதோ, உன் தாய் என்றார். அந்நேரமுதல் அந்தச் சேஷன் அவளைத் தன்னிடமாய் ஏற்றுக்கொண்டான்.”

உன் நேசர் சிலுவையில் அறையப்பட்டுத் தொங்கினதையும் அவருடைய வஸ்திரங்கள் எப்படிப் பறிக்கென்னப்பட்டது என்கிறதையும் குறித்து முன் கேட்டாயே. இப்பொழுது உன் ஆத்தமநாயகர் சிலுவைமரத்தின்மேலே சொன்ன வாக்கியங்களைக் கருத்தோடு கவனிப்பாயாக. அவருடைய சிலுவையின் அருகே அவருடைய தாயானவள் நின்றாள். சனக்கூட்டம் விலக விலகத் தனக்கு இடம் அகப்பட்டமட்டும் அவளும் நெருங்கி நெருங்கி அவர் அருகே வந்து நின்றாள். அவர் அவ்விடத்தில் வந்திருந்த தம்முடைய அன்பர்களுக்கு யாதொன்றும் செய்யாதபடிக்குக் கேட்டுக்கொண்டபடியால் பகைஞர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு நீமையும் செய்யக்கூடாமலிருந்தார்கள். அவ்விடத்திலே அவருடைய தாயின் சகோதரியும் கிலேயோப்பாவின் பெண்சாதியுமாயி மரியாளும் வந்துநின்றாள். ஏழு பிசாசுக்கள் பிடித்துப் பின்பு அவைகள் தூத்திவிடப்பட்டிருந்த மகதலேன வாராளாகிய மரியாளும் அவ்விடத்தில் அவளோடுகூட நின்றாள். இயேசு தமது சிலுவை

யின் அருகே தம்முடையதாயும் அவளோடுகூட தமக்கு அன்பான சேஷனும் நிற்கக்கண்டார். யோவான் தன்னுடைய மனத்தாழ்மைக்கு அடையாளமாக இவ்விடத்தில் தன்னுடைய பெயரைக்குறியாமல் அவருக்கு அன்பாயிருந்த சேஷன் என்று சொல்லுகிறான். இயேசு தம்முடைய தாயை நோக்கி, சொன்னதை இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். அவன் தனக்கு அன்பாயிருந்த தன் ஒன்றான குமாரசைப் பகைஞர்கள் பரிபூசம்பண்ணி, அவ்வண்ணவார்த்தைகளைக் கேட்டபொழுது அவர்கள் அவருக்குச் செய்த கொடிய வேதனைகளையும் அவர் அடைந்த துன்புற பாடுகளையும் கண்டபொழுதும் அவன் தன் ஆத்மாவை ஒருபுறம் உருவிப்போவதற்கு ஒத்த கொடிய துயரத்தை அடைந்தான் (லூக். 2. 35.). தேசம் எங்கும் அந்தகாரம் உண்டாயிற்றுக்கு முன்புதானே பகைஞர்கள் அவரைப் பரியாசமும் துஷணமும் பண்ணினார்களென்று வேதசாஸ்திரிகளில் மிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அந்தச் சங்கதி இச்சரித்திரத்தியானத்தில் பின்னே சொல்லியிருக்கிறது. அந்தக் காரியுள் உண்டானவுடனே கிறிஸ்துவை நினைத்துப் பரியாசம் பண்ணினவர்கள் யாதொன்றும் பேசாமல் தங்கள் வாய்களை அடைத்துக்கொண்டார்கள். இயேசு தம்முடைய சிலுவையின் அருகே தம்முடைய தாயார் நிற்கக்கண்டு மிகவும் மனம் வருகினார். ஏனென்றால் பேரேசுப்பு மரணம் அடைந்து போனபடியால் அவள் ஆசரவற்ற கைம்பெண்சாதியாயிருந்தாள். அப்படியிருக்க, தாளும் உலகத்தைவிட்டுப் போன பின்பு அழைக்கப்பட்ட இடுக்கதலும் இழிவையும் வேதனையும் அடைந்தாள் என்பதைப்பற்றி அவருடைய மனதிலே விசனம் உண்டாயிற்று. ஆதலால் அவர் தாம் மரணம் அடைவதற்கு முன்பு அவளைக்குறித்துக் கவலையுள்ளவராயிருந்து அவளை விசாரித்துப் பரிமாறித்துவரப்பட்ட தமக்கு அன்பாயிருந்த சேஷனுடைய வாராஜத்தை ஒப்புக்கொடுத்தார். எப்படியென்றால் ஸ்திரீயே! அவளை உன் மகன் என்று சொன்னார். இப்படி இயேசு தம்முடைய மனிதத்தன்மைப்படி இவ்வுலகத்தைவிட்டுப் பிரியும்பொழுது தம்முடைய சேஷனுடைய யோவான் தம்முடைய தாயை விசாரித்துக் காப்பாற்றவும் அவன் தன் சொந்த மகனாகிய தாம் அவளிடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபின்பு யோவானைத் தன்னுடைய மகனாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டுமென்பதே தம்முடைய நிதிமென்று தெரிவிப்பண்ணினார். அன்றியும் அவர் அந்தச் சேஷனையும் நோக்கி, அவளை உன் தாய் என்றார். இப்படி அவன்

அவனைத் தன் தாயைப்போலே ஏற்றுக்கொண்டு கணம்பண்ணி அவனை விசாரித்துப் பராமரிக்கும்படி செய்தார். அந்நேரம் முதல்கொண்டு அந்த சீஷன் அவனைத் தன்னிடமாய் ஏற்றுக் கொண்டான். அப்படி இயேசு சொன்னஉடனே அந்தச் சீஷன் அவர் தம்முடைய தாயை விசாரிக்கும்கடமையைத் தம்முடைய மரணகாலத்திலே தனக்குச் சந்தனமாக அருளிச் செய்தார் என்று எண்ணி அன்போடு அவனைத் தன்புத்திலே ஏற்றுக்கொண்டு இயேசு அடிமையின் உருவம் எடுத்து மிகுந்த தாழ்மையுள்ள நிலைமையுடையவராய் இவ்வகத்திலிருந்த நாட்களில் மேன்மையான ஒன்றையும் விரும்பாமல் மற்ற மனிதர்களுக்கு ஒப்பானவராக எப்படித் தம்மை விசாரிப்பண்ணினாரோ அப்படியே தம்முடைய தாயையும் அடேகம் ஆயிராய் இருக்கிற தேவதூதர்களுடைய விசாரிப்புக்கு ஒப்புகொடுத்து அவர்கள் அவருடைய சிவனத்திற்கு வேண்டியவைகளைப் பராமரிக்கும்படிச் செய்யாமல் மற்றக் கைம்பெண்களைப் போல் அவளும் பராமரிக்கப்படுகிறதற்காக அவளை யோவானுடைய விசாரிப்புக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்.

ஆத்மாவே!

“நீ இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. இயேசு தமது சிலுவையின்மேலிருந்து அதன் அருகே நின்றவர்களையும் தம்முடைய தாயையும் நோக்கிப் பார்த்தார். ஆத்மாவே! இயேசு சிலுவையில் அறையப்போழுதே துயரப்பட்டிருந்தவர்களை நோக்கியிருந்தால் அவ்வளவு அதிகமாய் அவர் உன்னதத்தில் தம்முடைய மகிழ்ச்சியை ஆசனத்திலிருக்கும்பொழுது நருக்குண்டு நின்றவர்களை இரத்தயத்தோடு தங்களை மறைத்திருப்பவர்களை அவர்களுடைய தாய்வினோடு நோக்கியிருப்பார். ஆம் கர்த்தரே! உங்களுடைய தாய்மையுள்ளவர்களை நோக்கியிருந்து நருக்குவது மனது உள்ளவர்களுக்கு ஒத்தாசைசெய்கிறது. ஆசலால் சிலுவையாகிய உபத்திரவத்தை நீ அடைந்திருக்கும்பொழுது உன்னைப் பார்ப்பார் யாரும் இல்லையென்று உனக்குத் தோன்றினாலும் சிலுவையின் அருகே நின்ற மரியாளையும் யோவானையும் தேவபக்தியுள்ள மற்றவர்களையும் கவனித்துப் பார்த்த கர்த்தர் உன்னையும் அறிவாரென்று நினைப்பாயாக. ஒருவனும் அவர்களோடு பேசாமலிருந்தும் இயேசு அவர்களோடு பேசினாரே. ஆம்! கர்த்தர் நிற்பாக்கியருக்கு இரங்கி உதவியற்றவர்களுடைய காரியங்களைத் தமது

மேல் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். இது நமக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாயிருக்கிறது. மெய் அன்பு சிலுவையாகிய உபத்திரவகாலத்திலும் மரணகாலத்திலும் பிரியாததாயிருக்கிறது. இயேசு சிலுவைருந்தகாலத்தில் யோவானும் மரியாளும் அவரில் அன்பாயிருந்தார்கள். அந்த அன்பை அவர்கள் அவருடைய மரண நேரத்திலும் மிகவும் மகிழ்மையாய் விளங்கப்பண்ணினார்கள். ஆம்! உன்மையான சிநேகிதன் யாரென்று சிலுவையாகிய உபத்திரவகாலத்திலேதான் விளங்கும். உன் காலத்தில் அடேகம் சிநேகிதர் இருப்பார்கள். வாழ்வு மாற்றித் திருவந்த நாட்களிலோ அற்றுப்போவார்கள். கிறிஸ்து அப்பங்களைப் பரிசுத்தப்பொழுது ஸ்திரீகளும் பிள்ளைகளும் அன்றி, உயிரியும் புருஷர் சாப்பிட்டார்கள். அவர் சிலுவைமரத்தில் தொங்கி எப்பொழுது அவர்களில் நான்கு பேர்மாதிரியும் வந்திருந்தார்கள். ஆம்! நாம் இயேசுவில் அன்பாயிருக்கவும் உபத்திரவகாலத்திலே அவருடைய அன்பினாலே நம்மை ஆறுதல் செய்துகொள்ளவும் அவருடைய அன்பே நம்மை எவ்விதவிதமாக. நாமும் சிலுவைகளிலே எல்லாராலும் கைவிடப்பட்டுத் தூஷணத்திற்கும் இலச்சைக்கும் துன்பத்திற்கும் பலவீனத்திற்கும் விசனத்திற்கும் தரித்திரத்திற்கும் உட்பட்டிருந்தாலும் சலிப்பும் விசனமும் சோர்ப்பும் இருதயங்களை மயக்குவிப்பதண்டு. கிறிஸ்துவின் அன்பை உணர்ந்தகொண்டவனோ அவரை விட்டு விலகாமல் பரிசுத்தமான விசுவாசத்தோடு அவரில் நிலைத்திருப்பதால் அவரை அவனுக்குப் பலமான கேட்கமும் அழியாத பொருளாகியுமாயிருக்கிறார்.

2. சிலுவையின்மேல் இயேசுசொன்ன இரண்டாவது வாக்கியத்தைக் குறித்துச் சிந்திப்போமாக. இயேசு மரியாளே அன்போடு பார்த்து அன்பாய்வு அவளிடத்தில் பேசினார். அவை பெல்லாம் அன்புநிறைந்த அவருடைய இருதயத்திலிருந்து சொன்றிற்று. ஆத்மாவே! உன் இருதயமும் இப்படிப் பிறனைக்குறித்தும் முக்கியமாய் தன்பப்படுகிறவர்களுக்குறித்தும் இருப்பதாக இருதயமானது இரக்கத்தினாலே இளகவேண்டும். கண்ணானது உபத்திரவப்படுகிறவர்களைப் பரிதாபத்தோடு பார்க்கவும், வாயானது அவர்களோடு அன்பாய்ப் பேசவும், கையானது அவர்களுக்குத் தாராளமாய் உணக்கிருப்பதைப் பகர்ந்தகொடுக்கவும்வேண்டும். ஆம்! அன்பாயிருக்கிற அவனையே நோக்கியிருந்து அவர் அன்பாயிருப்பதுபோல நமக்கும் இருக்க அவருடைய அன்பைக் கற்றுக்கொண்டால் மிகவும் நன்மை. அன்பே மறுபிறப்புக்கு அடையாளம். நாமும் ஒரு

யில் ஒருவர் அன்பு கூறுகிறவர்களாயிருக்கிறபடியினாலே மாணத்தைவிட்டு நீங்கி நித்தியசீவனுக்கு உட்பட்டு இருக்கிறோம். (1 யோவா. 3. 14.)

3. அவனே உன் தாய், அவனே உன் மகன் என்று சொன்னதுபோல தேவன் ஐக்கிரியவர்களைப் பார்த்து அநேகம்தரம் அவர்களுடைய எளியவர்களைக் காப்பாற்றி அவர்களுக்கு நன்மை செய்தவராய்வுத்திசொல்லி கற்பித்திருக்கிறார். தேவன் அநேகம்தரம் அவன் தாய் தகப்பன்மாரையும் தன் தகப்பன்மார் பிள்ளைகளையும் லிசாரிக்கவும் கைம்பெண்கள் பரதேசிகளை இவர்களை தயவாகப் பராமரித்துக் காப்பாற்றவும் சொல்லுகிறார். இது விஷயத்தில் யோவானைப்போலக் கீழ்ப்படிந்த நடக்கிறவன் மிகுந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வான். ஆகையால் அவனுக்குச் சரியானவன் யாவின்? அவர்கள் தங்களுடைய கீழ்ப்படிதலான செய்கைக்குத் தக்கபலனை அடையாமல் போவதில்லை.

4. பிசினித்தனம் லையைச் சுருக்கி மூடிக்கொள்ளச்செய்திருந்த அன்போ அதைத் திறக்கச்செய்திருந்த யோவான் உடனே மரியானைத் தன்னிடமாய் ஏற்றுக்கொண்டானே. இயேசு அந்த வாக்கியத்தை வாய்திறந்து சொன்னவுடனே அவன்மேலேநகராமாய் அப்படிச் செய்யச் சம்மதித்தான். கீழ்ப்படிதல் புகழ்ப்பட்டதக்கதாயும் பலனுக்கு ஏதுவாயுமிருக்கிறது. வாங்குகிறதைப் பார்க்கிலும் கொடுக்கிறதை பாக்கியமென்று சொல்லியிருப்பதால் தேவன் சந்தோஷமாய்க் கொடுக்கிறவர்களுடத்தில் அன்பாயிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவன் குறைவானவர்களைக் கண்டால் தேவனுக்குக் கனமாகவும் பிறனுக்கு நன்மையாவும் அன்போடு தனக்கு உள்ளதைக் கொடுக்கிறான். இயேசு குறிப்பாய்ச் சொன்ன வாக்கியத்திற்கு யோவான் கீழ்ப்படிந்தான். பிசினித்தனக்காரருக்கு எவ்வளவுச் சென்னாலும் எத்தனை நிறுவுதலாந்தல்களை எடுத்துக்காண்பித்தாலும் அவைகளினால் அவன் மனம் இளகாது. சரீரத்திற்காகவேண்டிய பராமரிப்பை நாம் தேவனிடத்தில் செபத்தினாலே வேண்டிக் கொள்ள உத்தரவுபெற்றிருக்கிறோம். இயேசுவின்னுடைய பிரதான ஆசாரியத்தொழில் மனிதர்களை மீட்டு இரட்சிப்பதாயும் தேவனோடு உறவாகச் செய்வதாயுமாதலால் இராமல் அவர் தமது தாய் பராமரிக்கப்படுவதைக்குறித்தாக் கவலைப்படுவதற்கு ஏற்றதாயிருந்தது. ஆம் தேவன் தம்மால் நேசிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களுடைய நிறுவாகங்கள் எல்லாவற்றையும் நோக்கியிருக்கிறார். ஆதம் தன்மையில் அவர்களுக்குள்ள குறைவு

களும் சரீர தன்மையில் அவர்களுக்குள்ள குறைவுகளும் இன்னின்னவென்று அவர் அறிந்திருக்கிறார். அன்றியும் அவர் அவர்களிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து அவர்களுக்குக்கொருகிறார். ஆதலால் நாம் நம்முடைய சரீரத்திற்காக வேண்டியவைகளைக்குறித்து நமது இருதயங்களிலுள்ள எல்லாக் கவலைகளையும் தயிரியத்தோடு அவருக்குமுன் உத்தியோகவேழமாக.

93. தியேசு.

(மத்தேயு, 27. 39-42. லூக்கா. 23. 35.)

“அந்த வழியாய் நடந்துபோகிறவர்கள் தங்கள் தலைகளைத் துலுக்கி: தேவாலயத்தை இடித்து, மூன்றுகாளைக்குள்ளே கட்டுகிறவனே, உன்னை நீயே இரட்சித்துக்கொள்; நீ தேவனுடைய குமாரனானால் சிலுவையிலிருந்து இறங்கிவா என்று அவரைத் தூஷித்தார்கள். அப்படியே பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் மூப்பரும் பரியாசம்பண்ணி: மற்றவர்களை இரட்சித்தான்; தன்னுடைய இரட்சித்துக்கொள்ளத் திராணி யில்லை; இவன் இல்லாவேயின் ராஜாவானால் இப்பொழுது சிலுவையிலிருந்து இறங்கிவரட்டும், அப்பொழுது இவனை விசுவாசிப்போம்.”

கிறிஸ்தவனுடைய சரீரம், மிகவும் கொரோமாய் வாரினாலே அடிக்கப்பட்டும் அவருடைய சிசு முன்முடியினால் காயப்படுத்தப்பட்டும் அவருடைய திருக்கரங்களும் கால்களும் பலத்த ஆணிகளினால் அறையப்பட்டும் உருவத் துளைக்கப்பட்டும் இருந்தனவென்றும் இம்மீட்டும் தியானித்துவந்தோம். இப்பொழுது பகைஞர்கள் அவருடைய திருச்சரீரத்திற்கு இனியாதொரு வேதனையையும் செய்ய இடமில்லாதபடியால் அவர்கள் அவருடைய பரிசுத்த ஆத்மாவைத் தங்கள் நாலினால் அம் புகளும் ஆணிகளும்போன்ற சொற்களினாலே வாதிக்கத் தொடங்கினார்கள். இப்படி இயேசு அவர்களால் தூஷிக்கப்பட்டடைந்த கனமான வேதனையைக் காட்டும்படிச் சுவிரேஷ்கர்கள் அவரைத் தூஷித்தவர்கள் இன்னொன்றும் எப்படித் தூஷித்தார்களென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னவென்றால், முதல் அவ்வழி நடந்துபோகிறவர்கள் அவரைத் தூஷித்தார்களென்று எழுதியிருக்கிறது. அவர்கள் யாரென்றால்,

தூக்கப்பட்டப பொக்கைவளைப்பார்க்க அநேகர் வருவது வழக்கம் போல அவர் சிலுவையில் அடையும் பாடுகளை வேடிக்கையாகத் தங்கள் கண்ணினால் பார்க்கவந்தவர்களும் பிரயாணமாய் அவ்வழி நடந்துபோவார்களும் பட்டணத்திற்கு வெளியே தங்கள் அலுவல்களைப் பார்க்கும்படிக்கும் போகிறவர்களும் அவைகளிவிட்டு மறுபடியும் பட்டணத்திற்குத் திரும்பி வருகிறவர்களாகிய சனங்களை அவர்களாம். இவர்களுள் எல்லாரும் அவரைத் தூவித்தார்கள். அவருடைய கனமுள்ள நாமத்தைக்குறித்து நினைவூட்டப் பேசினார்கள். அவருடைய பகைஞர்கள் அவருடைய சரீரத்தைக் காயப்படுத்தினதுபோல அவருடைய திவ்விய நாமத்தையும் கீர்த்தியையும் கனத்தையும் அழித்துவிட எண்ணித் தங்கள் தலைகளை அசைத்து முகத்தைச் சுளுக்கி மூக்கை நெறித்துக் கண்ணினால் உருட்டிப்பார்த்து நாயினால் பறித்து இப்படிப் பலவகையான பரியாசமுள்ள கோரணங்களைக் காட்டி அவரை லட்சியம்பண்ணித் தூவித்தார்கள் (2 இரா. 19. 21. யோபு. 16. 4. சங். 44. 15. ஐரோ. 18. 16. புல. 2. 15.). அந்த வழி நடந்துபோன சனங்கள் எருசலேம் பட்டணத்துக் குழிகளாயும் இயேசுவைக் குறித்து நல்ல விசேஷத்தைக் கேட்டிருந்தவர்களாயும் இருந்திருக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் அவருடைய சர்வ வல்லமையைக்குறித்து அவரைப் பரியாசம்பண்ணித் தூவித்தார்களாகமட்டார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்தது மன்றி இயேசு சொல்லியிருந்த சிறு தீர்க்குமிகு வாய்க்கியத்தையும் புரட்டிச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள். அவர் பொய்யன் என்றும் எந்த நன்மைக்கும் அபாத்தியின் என்றும் தங்கள் வாயிலிருந்து தனையில் துப்பிவிடிறேன். உயிரிருக்குச் சமமான அற்பன் என்றும், அவரை மிகுந்த நினைவுக்கு ஏற்றவார்களும் எண்ணி அவர்மேல் காரியும் இருந்தார்கள். ஆம், ஆத்மாவே கேள். நீ மகிமை அடைய கர்த்தர் உன் நிமித்தம் எல்லாத் தேவதூதர்களிலும் உலகத்திலுள்ள எல்லாச் சிருஷ்டிகளிலும் சீழானவராகத் தம்மைத்தாமே தாழ்த்தவும் நினைவு அடையவும் சம்மதித்தார். அப்படிப்பட்டவரை நோக்கி அந்தக் கொடிய சனங்கள், ஆ, தேவாலயத்தை இடித்து மூன்று நாட்களுக்குள்ளே கட்டிடுகிறவனே என்றார்கள். இந்த வாய்க்கியத்தின் கருத்து ஒருவிதமாயிருக்க அவர்கள் அதை மற்றொருவிதமாய்ப் புரட்டி அவர்மேல் குற்றம்சாற்றும்படி விசேஷமாகப் பொய்ச்சாட்சிகளைக்கொண்டு சொல்லிவித்தார்கள் என்று முன்னதாகக் கேட்டோம். அந்தப்படி அவர்கள் அவ்வாய்க்கியத்தை இப்பொழுது

அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின்பு அவரை நினைக்கிற சந்தாகமறுபடியும் சொன்னார்கள். நன்றி உலகத்தில் காண்கிறோம். இப்படிச் செய்வதே உத்தமதாரிக்கு வழக்கம். அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வக்கிரத்து விசனமுழையுமா? டாக்கத்தக்க விசேஷங்கள் இதரிலும் உண்டானால் தலைகளைக் கேள்விப்பட்டால் அவைகளைக்கொண்டு தேவனைச் சேவிக்கிற அவர்களுடைய ஆதாயத்திலே வாதிக்க எப்பொழுதும் சொல்லுவருவார்கள். ஆகிலும் இதற்கு தாம், சொன்னபடியே தம்முடைய மாணத்தினாலே புத்தகு சரீராகிய தேவாலயத்தை இடித்துத் தாம் மூன்றாமாநிலையிலே எழுந்திருக்கிறோம். மறுபடியும் கட்டினார். அவருடைய கருத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி அவரைத் தூவித்தப்படி அவர் சொல்லியதில்லை. அப்படிச் செய்யும்படியான மனம் உடையவராய் ஒருபொழுதும் இருந்ததில்லை. பின்பு அவர்கள் அவருடைய பரிசுத்த ஆத்மாவை வாதிக்கும்படி அவருடைய தேவர்தன்மையை மறுத்து, நீதானே உன்னை இரட்சித்தக்கொள்ளின்றும், நீ தேவனுடைய குமாரனானால் சிலுவைமரத்திலிருந்து இறந்து வா என்றும் சொன்னார்கள். தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்கும் அபாயங்கள் வரும்படியென்று சிலகாலம் அவர்களுக்கு உத்தேச பண்ணுதவர்போலவிருப்பினால் அவர்களுக்குத் துன்பம் நினைக்கவில்லை. அந்த நாளில் இயேசு உயிரோடு எழுந்திருக்கும் நாளாயிராதபடியால் அப்பொழுது அவர் தன்னை இரட்சித்தக்கொள்ளுவதற்கு அவசியமும் கேரிட்டதில்லை. அவ் வாமலும் நிறைவேறுகேன்மைய இரட்சிப்பின் கிரியையும் நிறைவேறி முடிவாவிருந்தது. ஒப்புரவாக்கும்பொருட்டு அடிக்கப்படவேண்டிய பல ஆகி கட்டிவைக்கப்பட்டிருந்தால் மாதிரிப் போதுமா? அது கொல்லப்படவும் அவசியமாயிருக்கிறதே. அதுபோல கம்மைத் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கும் பவியாகிய தேவனுடைய அவரும் அப்பொழுது சிலுவையைவிட்டு இறங்கவேண்டியதாயிராமல் அவர் முசல் தமது சீடனை விட்டு விட்டு மரணம் அடையவேண்டியதாயிருந்தது.

பின்பு வைதீச உத்தியோகஸ்தரும் வயதிக உத்தியோகஸ்தரும் குமாகிய இஸ்ரவேல் சனங்கள் எல்லாரும் அவரைப் பரியாசம் பண்ணின வகையைச் சுவீசேஷகர் எழுதியிருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், ஆசாரியரும் வேதபாசனும் தலைவரும் மூப்பரும் ஒருவனையொருவர் நோக்கிச் சனங்களுடனே அடத்தங்கள் வார்த்தைகளினாலும் கோரணிக்கினாலும் அவரை இசைத்தார்கள். தேவாலயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அரண்மனை

யைச் சேர்ந்தவர்களும் குடிதனத்தாருமாகிய இந்த மூன்று அந்தஸ்துள்ள யுகச்சுவகையில் மிகுதியானவர்கள் சிலுவை மரத்திற்கு அருகே நின்றுகொண்டு அவர்கள் அவருக்கு மாண ஆகினைத்திரிப்பு செய்யப்பட்டும்படி இவனைச் சிலுவைமரத்தில் அறையும் என்று கூப்பிடவும், பின்பு அவரைக் கொல்லும் படி கொண்டுபோகவும் தங்கள் பெரியோர்களுக்கு எப்படி உதவிசெய்தார்களோ அப்படி இவ்விடத்திலும் குற்றமில்லாதவரைத் தூஷணித்ததைத்தவராக அவர்களோடு கூடிக்கொண்டார்கள். பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் ஒருவனாயொருவர் நோக்கி என்று எழுதியிருக்கிறபடியால் அவர்களே அப்படிச் செய்ய முதல் ஆரம்பப்பண்ணினவர்கள் என்று தேய்ந்தெடுத்து அவர்கள் அவரைத் தூஷணித்ததைத் தண்டு தலைவர்களும் அப்படிச் செய்தார்கள். அவர்கள் தூஷணித்தபடியே பின்பு சனங்களுக்கும் அவரைத் தூஷணித்தார்கள். அவர்களுடைய ஆதரவுகள் பலகயினாலும் வர்மத்தினாலும் வெறி அடைந்திருந்தபடியால் அப்படிப்பட்ட தூஷணங்கள் அவர்கள் வாயிலிருந்து வந்தபட்டதைக்குறித்து நாம் அதிசயப்படுவேண்டுமெனில்லை. அவர்கள் அவரைத் தூஷணித்ததோடும் கூட அவர் செய்த அற்புதப் புகழ்க்குறித்து மற்றவர்களை இரட்சித்தான் என்று நினைதயாய்ப் பட்டோம். அவர் மரித்தவர்களையும் குருடனாயும் முடவனாயும் சப்பாணிகளையும் பிசாசினால் வாதிக்கப்பட்டவர்களையும் இரட்சித்தாரே, அவைகளைப்பற்றியே அவர்கள், மற்றவர்களை இரட்சித்தான் தன்னைத்தானே இரட்சிக்கத் திராணியில்லை யென்றார்கள். இப்படி அவர்களை அவர் செய்த அற்புதங்களை மாறுபாடாயும் ஏதாசுடமாயும் நித்தானுடைய ஏவலால் செய்யப்பட்டனவென்று அவதூறைய்ப் பேசினார்கள். அவைகளோ அப்படிச் செய்யப்பட்டவைகளே அல்ல, கிறிஸ்து மற்றவர்களை இரட்சித்தாரென்று அவருடைய பகைஞர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவர் தம்மைத்தாமே இரட்சிக்க காலம் இன்னம் வராதிருந்ததினாலும் அவர் முதல் தம்முடைய மரணத்தினாலே மனிதரை தேவனாடு ஒப்புரவாக்கவேண்டிய தாயிருந்ததினாலும் அவர் அப்படியே செய்யச் சித்தமில்லாமலிருந்தார். பின்பு அவர்கள் அவருடைய தேவதொழிலைக் குறித்து அவரை நித்திக்கத் தொடங்கினார்கள். எப்படியென்றால் சாஸ்திரிகள் சொன்னதுபோலவும் சனங்கள் சொன்னது போலவும் பிலாத்து எழுதி அவருடைய சிரசுக்குமேலாக மாட்டியித்த வாசகத்திற்கு ஒப்பாகவும் இவன் இஸ்ரவேலரின் இராசாவானால் அல்லது தேவனால் மேசியாவாக அப்போதே

பண்ணப்பட்டு இவ்வகத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட கிறிஸ்துவானால், அல்லது சவீசேஷகர் தெரிவிப்பதற்கிறபடி தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட கிறிஸ்துவனால் இப்பொழுதே சிலுவையிலிருந்து இறங்கிவிடக்கூடவன். நாங்கள் இவனைச் சிலுவைமரத்தில் அறைந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நாங்கள் காணும்படிக்கு இவன் சிலுவையிலிருந்து இறங்கிவிட்டான். அப்படிச் செய்ய அவனால் ஒருமேயானால் நாங்கள் அவனைத் தில் விசுவாசமாயிருப்போம். அவன் மேசியாவென்றும் கம்புவோம் என்று சொன்னார்கள். இவ்விடத்தில் கிறிஸ்து அவர்களை வெட்கப்படுத்தித் தூஷணம் நிறைந்த அவர்களுடைய மரணத்தைக்குட்படி அந்தப்படியே ஏன் செய்யாமல்போனார் என்று விசுவாசிகளும் நினைக்கலாம். அது விளங்குபடியாக நாம் கவனிக்கவேண்டியதென்னவென்றால், இயேசு கிறிஸ்துவனையிட்டு இறங்கினாலால் மனிதர் இரட்சிக்கப்படுவது மில்லை, பிசாசானவன் இரட்சிக்கப்படுவதுமில்லை. தேவன் மனிதரோடு ஒப்புரவாவதில்லை, நித்தியநீதி நமக்குச் சம்பாதிக்கப்படுவதுமில்லை. அவர் உதவியிருந்து இறங்கியதினால் நமக்கு மீட்டி உண்டாகாது. சிலுவையில் மரணம் அடைவதினாலேயே மீட்டி உண்டாயிற்று. அல்லலுக்கும் அவர் சிலுவையிலிருந்து இறங்கினபொழுதிலும் புகார்கள் அவரை விசுவாசிக்குமாட்டார்கள். அவர் முன்பு செய்திருந்த அற்புதங்கள் எல்லாவற்றையும் பிசாசுகளின் சிலுவையியை பெயல்செய்யலின் எல்லமையினாலே செய்தாரென்று சொன்னதுபோலவே இப்போதும் அவர் அப்படிப்பட்ட எல்லமையினால் சிலுவையிலிருந்து இறங்கினாரென்று சந்தேகமின்றிச் சொல்லார்கள். அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடுமுந்த பொழுது அவரை நம்பாத இவர்கள் அவர் சிலுவையிலிருந்து இறங்கினாலும் அவர்மேல் விசுவாசமாய் இருப்பார்களா? அதனால் அவர் அப்படிச் செய்வதற்குக் காரணம் ஒன்றும் உண்டாயிராதபடியால் அவர்களுக்குமுன்பாக அவர் தம்முடைய தேவ மரத்தவத்தை அவ்விடத்திலே காண்பிப்பதற்குத் தகுதியான அச்சரமும் இராதிருந்தது.

ஆத்மாவே!

“ஓ இறந்து கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. நீதானே உன்னை இரட்சித்துக்கொள் என்பது உலகத்தார் பரியாசமாய்ப் பேசும்வாக்கியம். ஆகிலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அதற்கு மாறுதலமாக நாங்கள் எங்களை இரட்சித்

துக்கொருமபடி சித்திப்பதில்லை. தேவனே அப்படிச் செய்கிறார் என்பது தகாத எத்திணைகளால் தங்களைத் தீமே இரட்சிப்பது உறுதியாகிறின்றுவர்களுக்கு ஏற்றதல்ல. அவர்கள் தங்களைத் தீமைபங்களின்று நீக்கிக்கொள்ளும்படிக் கோணலாண்மார்த்தத்தில் செல்லுவதிலும் சிலுவையாகிய நிற்பாக்கியங்களே அடைந்து மரிப்பதே மிகுதியுய் சிறந்த தென்று எண்ணுகிறார்கள். இரட்சிப்பது தேவகிரியை. அதலால் தேவனே இரட்சிக்கவேண்டும். அப்படி இருப்பதால் நாம் இடைவிடாமல் பிசுபத்தில் தரித்திருந்து தேவன் நம்முடைய இரட்சிப்புக்காகக் குறித்த காலமும் நேரமும் தீவ்லிய நோக்கமும் நிறைவேறும்பட்டும் நம்பிக்கையோடு சென்றிருக்கவேண்டும். தேவனையன்றித் தங்கள் இரட்சிப்பை அடையுமறு பிரயத்தினம் செய்தவர்களுக்கு அது ஒருக்காலும் வாய்க்க வேயில்லை. இயேசு தாம் யானம் அடைந்து யோசேப்பிலில் சிலுவையிலிருந்து இறக்கப்படவும் அடக்கம் பண்ணப்பட்டவம் பின்ப தம்முடைய பரம பிதாவால் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்ட இவையுமரத்திலேதானே மானம் அடையவும் சித்தமானதுபோல விசுவாசிகளும் தங்கள் உபத்தியோகனை முடிவிலுக்கும் பொறுமையோடு சித்தித்து இப்படி அவருடைய சித்தத்துக்கு ஒப்பாகச்செய்ய விருப்பமுன் னுள்ளாயிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்து தம்மைத்தாமே இரட்சித்துக்கொள்ளும்படி அன்று சிலுவைமரத்திலிருந்து இறங்கியிருப்பாரானால் நாம் இரட்சிக்கப்படுவதேயில்லை. அவர் அப்படிச் செய்யாமலிருந்ததால் நடிமைப் பாதம் மரணம் பிராக நரகம் முதலியவைகளில் நின்று இரட்சித்துக்கொண்டார்.

2. இவ்வுலகத்தின் பிள்ளைகள் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்படும் தூஷணவழி கெடுநாள்வரைக்கும் எத்தனாயியாய் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேவனுயத்தை இடித்துப்போடுங்கடி (யோவா. 2. 19.) என்று இயேசு தம்முடைய திருச்சாரிதத்தைக்குறித்துச் சொல்லிய விசேஷத்தை அவருடைய பகைஞர்கள் அவருக்கு விரோதமாய்க் குற்றம்சாற்றும் விசேஷமாகப் புரட்டிக்கொண்டார்கள். அவர் அப்படிச் சொல்லாமலும் அதின் கருத்து வேறாய்மிருக்க அவர் சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்டிருக்கையில் மறுபடியும் அவர்கள் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவரைப் பரியாசம் செய்தார்கள். ஆம்! அப்படியே இந்நாள்வரைக்கும் உலகத்தார் விசுவாசிகளுக்கு விரோதமாயிராத விசேஷங்களை உண்டு என்று பேசுவருகிறார்கள். அவைகள் பொய்

யென்று எவ்வளவாய் ரூபிக்குப்பட்டிருந்தாலும் விசுவாசிகளின் குற்றமில்லாமையானது புரட்டப்படுவதால் விளங்கினாலும் தூஷணக்காரர் அவர்களுடைய சொல்லிய நிந்தனைகளொழிக்காமல் எப்பொழுதும் தங்கள் வாயில் வைத்துப் பேசுவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பொய்யான நிந்தனைகளைக் கட்டிவிடுகிற தூஷணக்காரர்கள் அவைகள் எங்கும் பரவிச்செய்து இப்படி மற்றவர்கள் பாவம் செய்வதற்கும் விசுவாசிகள் பெருமூச்செறிவதற்கும் காரணமாயிருக்கிறார்கள்.

3. நானாவத மனிதர் கூடி ஓர் பாவத்தை செய்தால் அதற்கு ஏற்ற உத்தரவாதமும் தண்டனையும் மிகவும் கனமானதாயும் சொல்லப்படும் இருப்பதமன்றி ஒவ்வொருவனுக்கு அவனவனுக்குத் தகுந்த தண்டனையுமிருக்கும். யூதர்கள் தூஷணத்தின் அஞ்ஞானிகள் கண்டு அவர்களும் அப்படியே தூஷணித்தார்கள். அந்தப் போர்ச்சேவகரிலும் யூதர்களே நிச்சயமாக அதிக கொடிய பாலுத்தைச் சுமத்திகொண்டார்கள். ஏனென்றால், மேசியாவுன்னவர் செய்த கிரியையகரிலே இப்போது இன்னொருவன் மிகவும் திட்டமாய் அபிவிருத்திக்கவாகள்ளான் யூதர்களே அவர் கொல்லப்படுவதற்குக் காரணமாயிருந்தார்களேயன்றி அஞ்ஞானிகளல்லவே. அன்றியும் யூதர்களுக்குள் பித்தான ஆசாரியர்களும் மூப்புர்களும் வேதபாசர்களும் சனங்களிலும் அதிக அறிவைப் பெற்றவர்களாயிருந்தபடியால் அவர்கள் சனங்களுடைய முடிச்சனமான அகங்காரத்தை அடக்க அவர்களுக்குப் புத்திசோல்லவேண்டியதாயிருந்தது. அவர்களோ அப்படிச் செய்யாமல் தாங்களே இயேசுவைத் தூஷணிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்வதைக் கண்டு சனங்களும் அவரைத் தூஷணித்தார்கள். ஆதலால் சனங்களிலும் இவ்வேளையில் கனமான பாவத்திற்கு உள்ளானார்கள். அதுபோலத் தூஷணம் போதகர்களும் கற்றோர்களும் தந்தையார்மர்களும் எசுமான்கள் எசுமானிகள் முதலியவர்கள் தங்கள் குடிகள் சபைபார் கல்லாதவர்கள் பிள்ளைகள் வேலைக்காரர் வேலைக்காரியின் முதலானவர்களைப்பார்க்கிலும் அதிக கொடியபர்வங்களைச் செய்து அவைகளுக்கேற்ற தண்டனைக்கு ஏதவாகிறார்கள். ஏனென்றால், மேன்மையை அடைந்திருக்கிறவர்கள் தேவனுடைய அப்படியிருக்கிறபடியால் தங்களுக்குக் கீழாயிருக்கும் மற்றவர்களுக்குத் தங்கள் நன்மாதிரியினால் ஓரீயைக் கொடுக்கவேண்டிய அவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல் மற்றவர்கள் விழுந்திரு ஏதவாயிருந்தால் அப்படிப்பட்டவன் கழுத்தில் ஏந்திரக்கல்லலைக் கட்டி அவனைச் சுமத்திரத்

திற்குள்ளே அமிழ்த்துந் ஸமாயிருக்குமென்று சொல்லப் பட்ட பயங்கரப்பட்ட தாஷனியம் அவர்களிடத்தில் நிறைவேறும். ஆம், மேனியம்பாணவர்களும் வலியவர்களும் தங்களுக்குக் கீழ் இருப்பவர்கள் தங்கள் பாவங்களில் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கும்படிக்கு அங்களை வலியுறுத்தினார்கள். அன்றியும் பெரியோர்கள் மிகுந்த பாவங்களைச் செய்கிறதினால் தங்களுக்குக் கீழாயிருப்பவர்களால் அசட்டைபண்ணப்படுவதற்கு வாயிருக்கிறார்கள்.

94. தியானம்.

(மத்தேயு, 27, 43, 44. மார்சு, 23, 36, 37.)

“தன் தோஷங்களை மறந்து சொல்லி, தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயிருந்தானே; அவர் இவன்மேல் பிரியமாயிருந்தால் இப்பொழுது இவனை இரட்சிக்கட்டும் என்றார்கள். அவரோடேகூடச் சிலுவைகளில் அறையப்பட்ட கள்ளரும் அந்தப்படியே அவரை நிந்தித்தார்கள். போர்ச்சேவகரும் அவரிடத்தில் சேர்ந்து, அவருக்குக் காடியைக் கொடுத்து: நீ யூதரின் ராஜாவானால், உன்னை இரட்சித்துக்கொள் என்று அவரைப் பரியாசம்பண்ணினார்கள்.”

யூதர்கள் இயேசுவைத் தூஷணித்ததைக்குறித்து நாம் கேட்டு வந்தோம். இப்பொழுது அஞ்ஞானிகளுக்கும் அந்நேரம் சிலுவைகளில் அறையப்பட்டிருந்த கொலைபாதகரும் முன்பு யூதர்கள் தூஷணித்ததற்கு இசையாய் அவரைத் தூஷணிக்கத் தொடங்கினார்கள்.* அது இன்னதென்று சொரிக்கக்கூடவேண்டும். உலகத்தில் ஒருவன் கீழே விழுந்ததாகக் காணப்பட்டால் அப்படி

* யூதர்கள் இயேசுவைத் தூஷணித்தபின்பு கொலைபாதகரும் அவரை நிந்தித்துத் தூஷணிக்கத் தொடங்கினார்கள் என்பது கலிசேஷரில் வெவ்வேறுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்குறித்து ஊக்கர் ஒருவன் அப்படியும் பேசினான் என்று மத்தேயு மாற்கு இரண்டு கொலைபாதகரும் அவரை நிந்தித்துத் தூஷணித்தார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வாக்கியத்திற்கு விடங்கியரீனம்பண்ணின அம்புரோஸ் வேதபாடகர், இயேசுவோடு சிலுவைமாட்களில் அறையப்பட்டிருந்த அந்த இரண்டு கள்ளரும் முதலில் அவரைத் தூஷணித்தார்கள் என்றும், தன் மனச்சாட்சியில் குற்றத்தை உணர்ந்து லீசனம்

யிழுதற்கு ஏதுவான இடுக்கண்கள் அவைத்தவனை என்னும் தன் கால்கள்கீழே போட்டுப் பின்னால் கிளையத் தேய்க்கும்படிச் சே துவசம்கட்டித் திறிசூன். அப்படித்தான் இவ்விடத்தில் நம்முடைய அருமையான இரட்சகருக்கும் செய்தார்கள். எப்படியென்றால், யூதர்கள் இயேசுவை அவருடைய சர்வதூலமையைக்குறித்தும் தேவத்தன்மையைக்குறித்தும் தூஷணித்தார்கள். அதுபோல இப்பொழுது அவர் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையாய் இருந்ததைக்குறித்தும் தூஷணிக்கத் தொடங்கினார்கள். என்னவென்றால், இவன் தன்னைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று சொல்லித் தேவன்மேல் நம்பிக்கையாய் இருந்தானே. அவர் இவன்மேல் பிரியமாயிருந்தால் இப்பொழுது இவனை இரட்சிக்கட்டும் என்றார்கள். இப்படி இயேசுவின் பணைக்காரர்கள் இந்த விஷயத்தில் மிகவும் தப்பிதமான கிணைவை உடையவர்களாயிருந்தார்கள். ஏனென்றால், ஒருவன் தேவனுக்குப் பின்னே நின்று மனிதர் விரும்புகிறபடி அவர் அவனுக்கு ஒரு நிமிஷத்தில் அல்லது உடனே சகாயம் செய்துவிட்டால், ஏற்காலத்தில் அல்லவோ அவர் அப்படிச் செய்தார். அந்தப்படி தேவன் தமக்கு ஏற்காலத்தில் தம்முடைய குமாரனை இரட்சிக்காமல் இருக்கவில்லை. இயேசு சர்வலோகத்தாரின் பாவங்களுக்காகவும் தம்மைத்தாமே சிலுவைமரத்தில் பலியிட வேண்டியிருந்தபடியால் அவர் அதில் அறையப்பட்டிருக்கையில் அந்நினைவு இரட்சிக்கப்பட்டவல்லலை. அதன்மேல் மரணமடைந்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டபின்பு தேவன் அவரைக் கல்லறையிலிருந்து மீட்டு உன்னதத்தில் தமது வலதுபாரசித்தில் வீற்றிருக்கும்படிக்கு உயர்த்தினார். அந்தச் சேவகர் அவரை அசட்டைபண்ணும்படி அவரிடத்தில் சேர்ந்து அவருக்குக் காடியை காண்பித்தார்கள். அவருக்குத் தாகமிருந்தால் அவர் அந்தக் காடியைக் குடித்துத் தம்முடைய தாகத்தைத் தீர்த்து

உடைத்து மனம் திரும்பும்படிக்கு ஏவப்பட்ட அவர்களில் ஒருவன் இயேசுவின் குற்றமில்லாமையைக்குறித்து மற்றவனைக் கடித்துக்கொண்ட மலமையாய்ச் சாட்சிசொன்னான் என்றும் வியாக்கியானம்பண்ணியிருக்கிறார். ஆகிலும் மத்தேயும் மாற்கும் இரண்டுபேர் என்று பிரித்துச் சொல்லாமல் முன்பு அவரோடேகூடச் சிலுவைமரங்களில் அறையப்பட்ட கள்ளர் என்று பின்பு அவருடனேகூடச் சிலுவைமரங்களில் அறையப்பட்டபேரின் என்றும் பொதுவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறபடியால் எபிரேய பாணியில் ஒருமையைப் பன்மையாய்ப் பேசும் வழக்கப்படி இதுவும் சொல்லியிருக்கிறதாகச் சில வேதசாஸ்திரிகள் எண்ணுகிறார்கள்.

துக்கொள்ளுமென்று பரிபாசம்பண்ணினார்கள். பகைஞர் அவருடைய வேதனையைப் பெருகப்பண்ணும்படிக்குக் காடியைக் கொடுத்துக் குடிக்கச்சொன்னது இப்பொழுது இரண்டாம்விசையாம். நீர் முன் கேட்டதுபோல அவர்கள் தங்க ளோடுசுட்டக் காடியைக் கொண்டுவந்திருந்தார்கள். அந்தப் போர்ச்சேவகர் அவருக்குக் காடியைக் காண்பித்தபின் தங்கள் வார்த்தைகளினாலும் அவரைத் தூஷணிக்கத் தொடங்கினார்கள். எப்படியென்றால், நீ யூதரின் இராசாவானால் உன்னை ஓட்டித்தூக்கொன் என்பதே. இப்படி முன் யூதர்கள் சொன்னார்களே. அதைத்தான் இவர்களும் சொன்னார்கள். இப்படிச் சிலுவையானது அப்பொழுதே யூதர்களுக்கு இடறலாயும் அஞ்ஞானிகளாகிய கிரேக்கருக்குப் பயித்தியமாயும் இருக்கத் தொடங்கிற்று.

ஆத்யாவே!

“நீ இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. பிள்ளைகளுக்கேற்ற நம்பிக்கையை அழிக்கும்படிக்குச் சாத்தான் பிரயத்தினம் பண்ணுகிறான். இயேசு தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயிருந்ததைக்குறித்துப் பகைஞர் எப்படிப் பழதாய்ப் பேசினார்களென்று இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். இவன் தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயிருந்தானே, அவர் இப்பொழுது இவனை இரட்சிக்கட்டமே ன்றார்கள். பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற நம்பிக்கைத் தேவஅன்பு சர்வவல்லவனே ஞானம் சத்தியம் இரக்கம் முதலியவைகளால் ஸ்திரப்பட்டிருக்கிற அஸ்திபாரமாயிருக்கிறது. ஆதலால் விசுவாசமுள்ளவன் தேவன் நிச்சயமாய் இரட்சிப்பாரென்றும் அப்படிச் செய்ய அவரால் ஆகும் என்றும் அதற்குத் தேவையான வழியும் வகையும் அவர் அறிவாரென்றும் அறிந்திருக்கிறான். அப்படியிருந்தும் சிலவேளை அவர் சீக்களும்செய்யத் தாமதமும்பொழுது அவன் தேவன் தனக்கு அனுசாரியாயிருக்கிறாரோ, அவர் தன் தேவனும் பிதாயுமாயிருக்கிறாரோ இல்லையோவென்று அவநம்பிக்கையாய்ச் சற்று கலங்குவான். ஆகிலும் அப்படிப்பட்ட வேளைகளில் அவன் தேவன் அருளிச்செய்த வாக்குத்தத்தங்களை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டு அவர் அவைகளை நின்றவேற்றவாரென்று திடமாய் நம்பியிருக்கவேண்டும். எக்காலங்களிலும் எல்லா அபாயங்களிலும் தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பதே அவருடைய பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற இலட்சணம். அப்படிச் கிறிஸ்து செய்தாரென்று இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். வாழ் நாட்களிலும்

மனிதருக்குச் சவுக்கியம். உண்டாயிருக்கும்பொழுதுதான் செழித்த கலத்திலும் தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பது மறுபடியும் தீவிரவாதவர்களாலும் செய்ப்பட்டதற்க்களாம். அப்படியிருக்க, விரோதிகள் மூர்க்கமாய் எழும்பி உபதிரவமாகிய புசல் மிகவும் முடிக்கமாய் அடித்துத் துன்பமாக்கி அலைகள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் மோதுப்பொழுது தேவனை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்டு அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பதே தேவ பலத்தினால் விசுவாசத்தினாலும் நம்பில் உண்டாயிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கேற்ற நம்பிக்கையாம்.

2. விசுவாசத்தில் உடையாயும் தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயும் இருப்பவனை அவர் நிச்சயமாய் மீட்பார். யூதர்களும் கிறிஸ்துவைத் தூஷணித்த மற்றவர்களும் அவருக்கு ஒத்தாசை வாராதென்ற எண்ணித் தேவன் இப்பொழுது இவனை இரட்சிக்கட்டம் என்றார்கள். ஆனால் அப்பொழுது யாவும் நிறைவேறிப் போய் முழுதும் குடும்பமாவிருந்தபடியால் தேவன் அவரை மீட்டுவித்தற்கான கட்டில் வந்ததில்லை. அவைகள் நிறைவேறி முடிந்தபின், தேவன் அப்படி சிலுவைமரத்திலிருந்து இறக்கப்படவும் பின்பு மரணத்திற்குத் தாமதமாகிய எழுந்திருக்கவும் செய்தார். ஆதலால் ஆத்யாவே! நீயும் விசுவாசத்தில் நிலத்திரு. உன் சற்குணத்தை விட்டு விலகாதே. இரட்சிப்பு உனக்குக் கிடைப்பது நிச்சயம். அது தகுதியான காலத்திலே வரவே வரும். தேவன்மேல் எப்பொழுதும் நம்பிக்கையாயிருந்தவர்களில் எவனும் எக்காலத்திலும் கைவிடப்பட்டதேயில்லை. மனிதருடைய விருப்பத்தின்படி அவர் இரட்சியாமல் அப்படிச் செய்யவதற்குக் குறித்தகாலத்திலே இரட்சிப்பார். தேவன் நாம் விரும்பியகாலத்தில் உடனே இரட்சிப்பு அளியாவிட்டால் நம்முடைய சுபாவத்திற்கு ஏற்ற புத்தி பேதலிப்படைந்த நம்முடைய கெட்ட சரீரம் பொறுக்கமாட்டாமலிருக்கிறது. ஆகிலும் நாம் துன்பம் செய்தபடி இரட்சிப்பதில் உறுதியான நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருந்து அவர் தமது தேவ ஆலோசனையின்படி குறித்தகாலத்திலே இரட்சிப்பு அளிப்பாரென்று நினைத்து அப்படி அவர் இரட்சிக்குமட்டும் அவர்மேல் நம்பிக்கையாய்ப் பொறுமையோடு காத்திருக்கவேண்டும். இப்படிப் பவல் மிகுந்த பலனுக்கு ஏதுவான உங்கள் தயிரியத்தை எறிந்துவிடாதிருப்பீர்களாக என்று சொல்லியிருக்கிறபடி, மனிதர் ஒத்தாசைசெய்ய மனதில்லாமலும் கூடாமலும் இருந்தால் சிலுவைத் தேவன்மேல் உள்ள நம்முடைய நம்பிக்கையை எவ்நாக்காலத்திலும் விட்டுவிடாதிருக்கக்கடவோம்.

நோக்கி: இன்றைக்கு நீ என்னுடனே கூட்டப் பரதீசிலிருப்பாய் என்று பெய்யாகவே உனக்குச் சொர்க்கிறேன் என்றார்.*

இயேசு தாவுணமும் நிந்தையும் அடைந்தவராகச் சிலுவையில் தொங்கியபொழுது இரண்டு பாதகர்களும் அவரை நிந்தித்தார்களென்று மற்றச் சுவீசேய்களாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகிலும் லூக்கா சுவீசேய்கள் அந்த விசேஷத்தை விளக்கும்படி அவ்விரண்டு பாதகர்களுடைய நடக்கை இன்னது என்று விவரித்திருக்கிறார். இயேசு நலியலேயிருக்க அவ்விருவரையும் அவரோடு கூடச் சிலுவைகளில் அறைந்திருந்தார்கள். மரணம் அவ்விருவருக்கும் கிட்டியிருந்தும் அவர்களுடைய இருதயம் வெவ்வேறுவிதமாயிருந்தது. "சிலுவையில் நிறைப்பப்பட்ட குற்றவாளிகளில் ஒருவன்" என்ன சொல்லியிருக்கிறதே.* அவன் அவ்விடத்தில் கிறிஸ்துவராமல் இயேசுவின் அருகே ஒருபக்கத்தில் சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்ட தொங்குகிறவனாயிருந்தான். ஆனால் அவன் அந்தேரத்தில் தன் ஆத்துமாவைத் தேவனுடைய திருக்கரத்தின் ஒப்பித்துப் பாக்கியமான மரணம் அடையும்படித் தன்னை ஆயத்தம்பண்ணவேண்டியதாயிருந்ததே. ஆகிலும் அவன் அப்பொழுது என்ன செய்தானென்றால், தனக்கு ஒரு பொல்லாங்கும் செய்யாத இயேசுவை நோக்கி, இழிவாயும் இடம்பாயும் தாடிவிட்டுப் பேசினான். மற்றவர்கள் தாடிவிட்டதை இயேசு எப்படிச் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாரோ அப்படியே இந்தப் பாதகனும் தம்மை நிந்தித்ததைச் சகித்துக்கொண்டு அவன்மேல் கோபமடையாமலிருந்தார். ஆகிலும் மற்றப்பக்கத்தில் அவரோடு சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்த பெருமன்னன் கிறிஸ்துவருக்குப் பதிலாக அந்தத் தாடிவனவார்த்தைகளின் நிமித்தம் அவனைக் கடிந்துகொண்டு தனக்கு அவன்மேல் உள்ள வெறுப்பை

* அவன் இயேசுவின் மிகுதியைக் கொண்டு தன்னைச் சிறுதவன் என்று தோன்றுகிறது. அக்காலத்தில் அடிப்பட்டவர்கள் மிகுதியாயிருந்தார்கள். யூதர்கள் ரோமருடைய குறைகளுடன், சிறியருக்க மனதில் லாமலிருந்தபடியால் மிகுதியானவர்கள் அடிக்கொண்டே முதலிய தராதாரங்களை நடப்பித்த வெட்டிக் குத்தி மற்றும் இப்படிப்பட்ட பாசுகம் செய்தவந்தார்கள். ஆகிலும் ரோமரின் மிகுந்த வல்லமை புள்ளவர்களாயிருந்தபடியினாலே அப்படிப்பட்டவர்களை அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்ட கள்ளனும் அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவனாயிருந்தானென்று தோன்றுகிறது.

விளங்கப்பண்ணினான். இப்படி அவன் மிகுந்த துன்பங்கள் விளை தன்னுடைய தோஷமானதிரமல்ல, இயேசுவைத் தாடிவிட்டிருக்கும்படிச் காணாமாயிருந்தவர்களாகிய பரிபாசாரியர்கள் மூப்பர்கள் சனங்கள் பரிபாசு சேவகர் முதலியவர்களையும் வெறுப்பாய்க் கடிந்துகொண்டான். தாடிவனுடைய கடிந்துகொள்ளுதலையும் இயேசுவின்னுடைய குற்றமில்லாமையைக் குறித்த அவன் சொன்ன சாட்சியையும் கொல்கதாவில் அச்சமாயத்திலிருந்தவர்கள் எல்லாரும் கேட்டார்கள். அவன் மிகுந்த உரத்த சத்தம் இப்பேசினபடியால் அவ்விடத்தில் சிலுவைமரத்திலுறையப்பட்டிருந்த இயேசுவும் அவருக்குமுன்பாக நின்றுகொண்டான். அவன் சொன்னதை நன்றாய்க் கேட்டார்கள். இயேசுவின் உயரத்திலிருந்து பேசினபடியால் கீழே சிலுவையில் களைச் சிறந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அவன் சொன்னது நன்றாய்க் கேட்டது. நீயும் தேவனுக்குப் பயப்படாமலா இருக்கிறாயென்று அவன் சொன்னதினாலே அவர்கள் இயேசுவையும் தாடிவிட்டதெல்லாம் தனக்கு வெறுப்பாயும் விசனமாயும் இருந்ததென்றும் அவர்கள் தேவனுக்குப் பயப்படாமலிருந்தபடியால் அப்படிப் பேசினார்களென்றும் தெரியப்பண்ணினான். அன்றியும் இந்த ஆக்கினுக்கு உள்ளாயிருக்கிற நீயும் தாடிவிட்டபடியால் உன்னுடைய பாவம் மற்றவர்களுடைய பாவத்தைப்பார்க்கிலும் பெரியதாயிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு மரணம் அவ்வளவு சமீபமாயிருக்கவில்லை. இயேசு மிகவும் அதற்குச் சமீபமானவனாயிருக்கிறார். நீயும் நானும் இயேசுவிற்கு வந்திருக்கிற வேதனைகளுக்கு உன்னோடானவர்களாய்ச் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க வேதனைகளுக்கு உள்ளாயிருக்கிற அவரை நீ உன் தாடிவனத்தினாலும் நிந்தையினாலும் தாடி கொண்டு செய்யாதே. நாம் நம்முடைய நடக்கைகளுக்குத் தகுதியாக இந்த ஆக்கினையை நியாயமாய்

* இவன் யூதருடைய மிகுதியைப் பாவித்தவரும் முதலியவரும் செய்த நடப்பித்தவருமாக இருக்கிறான். இயேசுவின் மிகுதியைப் பாவித்தவரும் இயேசுவின் நடக்கைகளுக்குத் தகுதியாக இருக்கிறான். அவன் செய்த அபிசய அப்புத்தனைக்குறித்தும், அவருடைய இராச்சிய பரிபாசாரத்தைக்குறித்தும், மற்றும் அவன் மிகுதியைக் கேள்விப்பட்டிருந்தான் என்றும், அவைகள் எல்லாம் அவன் உள்ளத்தில் நன்றாய்ப் பதிந்திருந்தபடியினாலே அவன் மற்றக் கள்ளனை நோக்கி, இந்த ஆக்கினுக்கு உள்ளாயிருக்கிற நீயும் தேவனுக்குப் பயப்படாமலா இருக்கிறாய் என்று சொல்லி, இப்படி அவன் மிகவும் கடிந்துகொண்டானென்று தோன்றுகிறது.

அனுக்கிரேமென்று சொல்லி, இப்படித்தான் பாவியானவன் என்று வெளியுலகமாய் அறிக்கையிட்டான். நாம் நியாயமாய்ச் சிலுவைப்பட அறைப்பட்டிருக்கிறோம்; அந்தத் தண்டனையும், செய்த குற்றத்திற்குத் தகுதியானது. கொள்ளையிதல் கொலைசெய்தல் முதலிய பாதகங்களைச் செய்கிறவன் தண்டிக்கப்படவும் கொல்லசெய்யப்படவும் வேண்டுமென்று நாம் அறிந்திருந்தும் அவைகளைச் செய்தபடியினாலே கம்முடைய குற்றத்தினிமித்தம் தகுதியாயும் நியாயமாயும் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோமென்றான். ஆ! அந்தப் பரிசுடன் எவ்வளவு உண்மையாய்த் தன் பாவங்களை அறிக்கையிட்டான். மரணத்திற்குச் சமீபமாயிருப்பவர்களிடத்தில் இப்படிப்பட்ட குணம் இருப்பது மிகவும் அருமை. அந்தப் பாதகங்களை தான் செய்திருப்பதும் குற்றவாளியும் ஆனவன் என்று உணர்ந்து உண்மையில் மனஸ்தாப்பப்படுகிறவனாயிருந்தான் என்று கிறிஸ்துவனினாலே விவங்குகிறது. அவன் பின்பு இயேசுவனுடைய குற்றமில்லாமையையும் சொல்லிக் காட்டத்தொடங்கினான். எப்படியென்றால்; இவர் தகாததொன்றையும் நடப்பிக்கவில்லை என்று சொன்னான். நாம் குற்றவாளிகள், அவரோ குற்றம், குற்றவர், அவருடைய நடக்கைகளில் தகாதவைகள் பிழைகள் செய்யாதவர்கள் எவ்வளவுமில்லை என்றான். ஆம்! இது மிகவும் மேன்மையான சாட்சியாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், இயேசுவின் குற்றமில்லாமையைக் குறித்துப் பேசினவனிடமித்தம் பகைஞர்கள் தன்னை மிகவும் கொடூரமாய் வறுத்ததத் துக்கப்படுத்துவதற்கு இடமாயிருந்த அந்தேந்திலும் அவன் பயமில்லாமல் அவர்களுடைய கோபம் பொங்குமளவு அவர்களைக் கடித்துக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட சாட்சி சொன்னதிலே அவனுடைய சாட்சி மிகவும் மேன்மையானதாயிருக்கின்றது.

அந்தக் குற்றவாளி பாவத்தினிமித்தம் தன்னைக்கு உண்டான உண்மையுள்ள மனஸ்தாபத்தையும் இயேசுவின்மீடத்தில் வைத்திருந்த கருணையையும் விவரிப்பதற்குரியதானதமன்றி அவரை கோக்கிப் பெரிதும் விரிவானபடி பண்ணிக் கேட்டுக்கொண்டான். என்னென்றால், அவருடைய கோரிக்கை உம்முடைய இராச்சியத்தில் சேரும்பொழுது இயேசுவை நினைத்தருளுமென்றான். அவன் அவரை கோக்கி, ஆண்டவரே என்றான். உலகமகிமையுள்ளவராக அவரைக் கண்டு அவன் அப்படிச் சொன்னானென்று எண்ணப்போகாது. அவர் அப்படிப்பட்டவராயிருந்தால் சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்டிருக்கமாட்டார். தேவமகிமையுள்ள ஆண்டவரும் மெய்யான மேசியாவும்

சேவனுமாகவே என்னையுடைய சொல்லால் பின்னும் அவன் சொல்லிய இராச்சியம் கண்ணத்தக்கவர்களுக்கிய இராச்சியமாயிராமல் நித்திய பரம இராச்சியமாயிருக்கிறது. அந்த இராச்சியத்திலே அவன் தனக்கு உண்மையான கண்ணமான ஒரு இடம் தனக்கு அருளவேண்டுமென்று கேளாமல் தன் எளிமையையும் கீழ்ப்பாங்கியத்தையும் அவர் கண்டுநாம் சம்பாதித்த இராட்சியத்தில் தனக்கு ஒரு பாகம் அருளும்படி தன்னைக் கருமையாய் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டான். அவர் தம்முடைய இராச்சியத்தில் சேரும்பொழுது மரணத்திற்குப் பின்பு நியாயத்தின்பின் நாளிலும் தன்னைக் கருமையாகவேண்டும் என்று அவன் கேட்டுக்கொண்டான். இயேசுவின்மேலும் தாழ்மையையும் கம்பிக்கையோடும் கேட்டுக்கொண்டான். அவனுக்கு அது உடனே அருளப்பட்டது. ஒரு குற்றவாளி தம்மைத் தவணித்தபொழுது இயேசு மவுனமாயிருந்து அவன் சொன்னதெல்லாவற்றையும் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டார். பற்றக் குற்றவாளி தம்மை நோக்கித் தாழ்மையாய் மன்றாடினபொழுது அவர் உடனே பேசினதற்கு அவனுக்கு ஆற்றலும் சந்தோஷமும் உண்டாக அவனை நோக்கி, “இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப் பரிசீலிக்கு இருப்பாய்.” கூடாரத்திற்கும் பழத்திற்கும் பழத்திற்கும் தோடுக்கு ஒப்பான உன் சரீரம் மண்ணப்போனாலும் உலையேறப்பெற்ற பொருளாகிய உன்னுடைய ஆத்மாவானது உன் போன்ற இடத்திலேயேயோவா. (2. 26.), நான் என் ஆத்மாவை ஒப்புக்கொடுத்தேன். பரிசீலிப்பதிலே என்னுடைய மகிமையும் சந்தோஷமும் உயிர் தங்கியத்திலே என்னுடனே கூட இருக்குமென்று மெய்யாய் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். நீ சந்தேகப்படாமல் நான் சொல்வது உண்மையென்க. கம்பி உறுதியாயும் விசுவசமாயும் இருப்பாயாக என்றார். ஆம்! இது எவ்வளவு இன்பமுடைய வாழ்வும், எவ்வளவு ஆனந்தமான வாழ்வுத்தந்தம், இப்படிப் பரிசீலிப்பதற்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த ஒரு ஆத்மாவைக் கண்டே கோமகிமையானகாலத்திலே இயேசு பற்றி இழுத்துக்கொண்டார். அன்றியும் குணப்பட்ட அந்தப் பாவியை அவர் தம்முடைய இரத்தத்தினால் கழுவி, தம்முடைய நீதியினாலே உடுத்துவதில் இப்படி அவங்கரிக்கப்பட்ட ஆத்மாவை உடையவனுக்குத் தம்மோடுகூடத் தம்முடைய மகிமையில் சேர்த்துக்கொண்டார்.

ஆதலால் இத்தொடரில்
“இத்தொடரில் கவிதைக்கவையெழுந்தது.”

1. பூணடு அடியும் காலத்திலே குணப்படலாமென்று நினைப்பது மிகவும் மோசமாயிருக்கிறது. சாரும்பேறு குணப் படலாமென்று எண்ணி அந்த நேரமட்டும் குணப்படுதலை அடையாமல் தாமதம் செய்திருக்கிற பாவினோ! இவ்விடத்தில் இயேசுவானே சிலுவைமரங்களில் அறையப்பட்டிருந்த கள்ளர்களில் ஒருவன் குணப்பட்டானோ என்று விசாரியுங்கள். அவன் தன் பாவத்திலே சாக்கவிலையா? அப்படியிருக்கிற நெரு கள்ளன் குணப்படவில்லையாவென்று நீங்கள் கேள்வி வர்களானால் அதற்கு மாறுத்தரம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். அதாவது, அவனுடைய ஆத்மாவிலே மாறுதல் உண்டாயிற்று. அதுவே உங்களுக்கு வெறுப்பாயிருக்கிறது; அவன் தன்னுடைய அக்கிரமங்களையும் அநியாயங்களையும் ஒத்துக்கொண்டு தேவனுடைய கிருபையை உணர்ந்து தான் ஆக்கிரமம் பாத்கிரமாவனென்று எண்ணித் தன் குற்றங்களிலிருந்து மறையும் மாறுதலியாமலும் போக்குச்சொல்லாமலும் எல்லாவற்றையும் உண்மையாய் அறிக்கையிட்டான். இவ்வகையாய் அன்றி வேறொருவருடையாயும் கிருபை அடையக் கூடாதுபடியால் ஒருவனும் இதற்கு விரோதமாய் வேறு புகை உண்டென்று எண்ணவும், பேரறிக்கவும் கூடாது. இவ்விடத்தில் சொல்லுகிற குணப்பட்ட குற்றவாளியும் குணப்படுதலை அடைந்த மற்ற அநேகரும் இவ்வழியாய்த்தானே சென்றார்கள். அப்படியிருக்க, மரணம் அடைகிற கடைசிக்காலம் டீம் என் நீங்கள் தாமதம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அசுப்பாய் மரணமானது உங்கன்மேல் வாராதபடிக்கும் மரணமில்லம் நினைவாதலே நாயில் அண்ணிபோல் உங்களைத் துடித்துக் காள்ளாதபடிக்கும் நீங்கள் சகமாயிருக்கும்பொழுதும் காலமுடையபலமும் இருக்கும் பொழுதும் குணம் அண்டிப்படி பிரயாசப்படுங்கள்.

2. எவனுக்குக் கிருபைவேண்டியதாயிருக்கிறதோ அவனிடத்தில் குணப்படுதலும் விசுவாசமும் இருக்கவேண்டும். அந்தக் குற்றவாளியினுடைய குணப்படுதலை லூக்கா சவுசேஷ்கன் மிகவும் பலமான வார்த்தைகளினாலே சொல்லிக் காட்டினபின்பு அவன் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வைத்த விசுவாசத்தைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது, “ஆண்டவரே! நீர் உம்முடைய இராச்சியத்தில் சேரும்பொழுது அடியேனை

நினைத்தருளும்” என்று அவன் சொன்னதேயாம். அவன் அவரை ஆண்டவர் என்று சொன்னதினாலே தன்னை அபாத்திரம் என்றும் அடிமையானவன் என்றும் சொல்லி வல்லவியுள்ள ஆண்டவராகிய அவர் தம்முடைய ஒத்தாசை கிடைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிற வையுடைய தமது அடியாரிடத்தில் இரக்கம் வைப்பாரென்று எண்ணி, அத்தொடரில் தன்னுடைய தாழ்மையையும் விசுவாசத்தையும் விளங்கப்பண்ணினான். அந்தக் கள்ளனுடைய விசுவாசம் ஆபிரகாமின் விசுவாசத்திற்குச் சமமான மேன்மைபொருந்திய விசுவாசமாயிருந்தது. நம்புகிறதற்கான ஏது ஒன்றுமில்லாமலிருந்தும் அவன் நம்பினான். மெய்யாய்ப் பரிசுத்தவான்களானவர்கள் எல்லாருடைய விசுவாசத்தைப்பார்க்கிலும் இவனுடைய விசுவாசம் பெரியதென்றும் எண்ணவேண்டும். எப்படியென்றால், மோசே முட்டெழுக்கள் கொழுந்துவிட்டெடுகிறதைக் கண்டதினால் விசுவாசித்தார். மேலும் கர்த்தர் உன்னதமான சிம்மாசனத்தின் மீது வீழ்ந்துருப்பதை வசாயா கண்டபின்பு விசுவாசித்தார். இயேசு தம்முடைய கையை நீட்டிப்பேதரு தம்மிடத்திற்குச் சமூத்திரத்தின்மேல் நடந்துவரும்படி செய்தபொழுது அவன் விசுவாசித்தான். இராசாவின் மனிதன் தன் மகன் சூழ்ச்சியை மானத்தைக்கண்டு விசுவாசித்தான். இயேசுவின் சீடர்கள் அவர் தமது மகிமையைக் கருவாசரிடையே வெளிப்படுத்தக் கண்டு துயரில் விசுவாசமாளுர்கள். அப்படியிருக்க, இயேசு இராச மேன்மையும் மகிமையும் எல்லாவற்றில்லாமல் மிகவும் தாழ்மையான நிலையிலே நல்லமுடியாத பிரகாரமாய்த் தூஷணிக் கப்பட்டிருந்தபோதிலே அந்தக் குற்றவாளி அவரில் விசுவாசமாயிருந்தாலென்று காண்கிறோம். அப்படியிருந்தும் அந்தக் குற்றவாளியின் மனநிலையைத் தங்களுக்குத் துணையாகக் கொண்டு பாவங்களில் திரிகிறவர்கள் தங்களை மிகவும் மோசம் போக்கிக்கொள்ளுவார்கள். ஒன்றினால் அவர்கள் இயேசுவின் மகிமையைக் குறித்து மெய் நடைபெற்றிருந்தும் அவரை விசுவாசியாமலும் அவருக்குத் தங்கள் இருதயங்களை ஒப்புக் கொடாமலும் உயர்த்தப்பட்ட இயேசுவைச் சார்ந்துகொள்ளாமலும்போனால் அந்தக் குற்றவாளிக்குக் கிடைத்த கிருபையும் மகிமையும் தங்களுக்குக் கிடைக்குமென்று அவர்கள் எப்படி நினைக்கலாம்? அவர்கள் இயேசுவின் மகிமைக்குத் திருஷ்டாந்தமான அவ்வளவு மிகுதியான சாட்சிகள் உண்டென்று அறிந்திருந்தும் கிறுவயதுதொடங்கி அவரை அறிந்துகொள்ளுகிற தற்கு அவ்வளவு ஆயிரம் சமயங்கள் அவர்களுக்கு உண்டா

யிருந்தும் இன்னும் அவர்களுடைய புகழ் நிரூபிக்கவே இருப்பது. அவர்கள் இயேசுவைக் குறித்தும் இடம் மார்க்கத்தைக் குறித்தும் குணப்படுத்தலைக் குறித்தும் விசுவாசத்தைக் குறித்தும் எவ்வளவு அறிவில்லாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். தங்கள் இரட்சிப்பைக் குறித்து அறிவவேண்டியவைகளை அறியார்களே அவர்கள் எப்பொழுதும் இராட்டுக்குணமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் சாகும்மட்டும் லவகை காரியங்களிலும் பரவமான வழக்கங்களிலும் தலையிடக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குணப்பட்ட அந்தக் குற்றவாளியினுடைய குணத்திற்கு இவர்களுடைய குணம் சமமானதாயிராதிருக்க அன்ன அடைந்த பாக்கியத்திற்குச் சமமான பாக்கியத்தை எப்படி அடைவார்கள்.

3. காலம்சென்று குணப்பட்டாலும் மெய்யாய்க் குணப்படுகிறவனைத் தேவன் தள்ளவேமாட்டார். ஆகிலும் காலம்சென்று மெய்யாகக் குணப்படுவது மிகவும் அருமையாயிருக்கும். அந்தக் கள்ளன் அடைந்த குணப்படுதல் பரிசுத்த ஆவியினிடைய தூண்டியவிதனால் உண்டானதாயிருந்தபடியினாலே அது மகிமையாய் முடிந்ததுமன்றி மிகவும் கேர்த்தியான பலனும் அதிசயம் உண்டாயிற்று. இவ்விடத்தில் சொல்லிய இவ்வொருவனுடைய தீவிரத்தோடுமேயல்லாமல் மற்றொரு திருஷ்டாந்தமும் வேதத்தில் காணும். அப்படியிருக்க, ஒருவனும் இவனைத் தனக்கு மாநிரியாகக்கொண்டு உணவைக் கடினமரக்கிச் சாப்பிடும் பாவத்திலே நில்லத்திராதிருக்கக்கடவன். ஏனென்றால், அந்தக் கள்ளனுக்கும் நமக்கும் மிகுந்த வித்தியாசமிருக்கிறது. அவன் இயேசுவை அறிந்துகொள்ளுகிறதற்கான சமயமும் அந்த அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்காகப் போதிக்கப்பட்டவர்களுடைய லாமலிருந்ததென்று காண்கிறோம். பின்னும் இத்தாலத்தில் இறிந்தவர்கள் உயர்த்தப்பட்டிருந்த இயேசுவருக்குக் கணம் உணர்வுச் சன்மார்க்கமாய் நடவாயிருந்தாலும் அவர்கள் சிறுவயதுதொட்டிருந்தபடியே புண்ணியங்களினாலே உண்டான நன்மைகளைக் குறித்து மெய்யறிவு அடையுமாபடிக்குப் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கள்ளனோ அப்படிப் போதிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் இயேசு அசுட்டைபண்ணப்பட்டிருந்த நிலைமையிலே அவனைத் தன் ஆண்டவர் என்று அறிந்து வணங்கிக்கொண்ட அந்தக் கள்ளனுக்கு ஒப்பாக நமக்கும் இருக்கலாமென்று அவர்கள் எப்படி நினைக்கலாம். அவர்கள் சாத்தானாலே மயக்குவிக்கப்பட்டு அப்படி நினைக்கிறார்களென்று யாவரும் எளிதாய் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

அந்தக் கள்ளனோடுபோலக் குணப்பட்டாது பாவிகள் ஆகவேப்போல எப்படிச் சிறுபையை அடைவார்கள். சந்தேகமின்றித் தேவன் இரக்கம் உள்ளவரேயாம். ஆகிலும் அவர் நிதியுள்ளவராயிருக்கிறார். அவர் தமது தயவிலுலேயே மனிதனைக் குணப்படுப்படி அழைத்திருந்தும் அவன் அந்தக் குணம் கொடாவிட்டால் அவர் தம்முடைய நிதியைப்படி அவனைத் தண்டியாமலிருப்பாரா? ஒருவன் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறவனாக இருந்த கீழேயிருந்தும் சேதம் அடைவாமலிருப்பது உண்டு. மூன்றாம் கப்பலிலிருந்து கடலில் தவறிவிழுந்தவன் அழிந்த துடிமையாமல் தப்பிப் பிழைப்பதும் உண்டு. ஆகிலும் மற்றொருவன் தானும் அப்படி வீட்டின் கீழ்த்தின்மேலிருந்து கீழே விழுந்த சேதம் அடைவாமலிருக்கலாமென்றும் கப்பலிலிருந்து கடலில் விழுந்து மடியாமல் தப்பிப் பிழைக்கலாமென்றும் எண்ணி அப்படிச் செய்வானானால் அவன் புத்தியுள்ளவனென்று யார்க்கிலும் நினைப்பார்களா? நினைக்கமாட்டார்களே. ஆதலால் அந்தக் கள்ளனுக்கு ஒப்பாக என்னும் சிறுபையை கிடைக்குமென்று எண்ணி ஏன் சிலர் தங்கள் சாகும்மட்டும் குணப்படாமலிருக்க அறியாமல் தீர்மானம்பண்ணியிருக்கிறார்கள்? எப்பொழுது தங்களுக்கு மண்ணகாலம் வந்துமென்று அவர்கள் அறிவார்களோ? அவர்கள் சாகும்மட்டும் உணர்வு மயக்கிப் புத்திகலங்கச் சன்னிபிறந்து அகப்பாய் நூல்விலகத்திலிருந்து பிரித்துப்போனால் என்னசெய்வார்கள்? அப்பொழுது குணப்படுகிறதற்கு ஏற்ற சமயம் உண்டாயிராதே. அந்தக் கள்ளனுக்குத் தெளிந்த உணர்வும் நல்ல நினைப்பும் உண்டாயிருந்தன. இவ்வுலகத்தின் புத்திரர் நிச்சயம் அந்நவைகளின்மேல் தம்பிக்கையாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் விழித்திருந்தும் மனமறிய அகங்காரமாய்த் தன்னைத் தாமே வஞ்சிக்கிருந்தன.

4. சிலுவையின்மீதும் இயேசு சென்னை மூன்றாவது தடவியத்தைக்குறித்துச் சிந்திப்போமாக. இயேசு தூஷணிக்கப்பட்டபொழுது மவுனமாயிருந்தார். ஆகிலும் நர்ப்பாக்கியமுள்ள மனிதன் தம்மை கோக்கிக் கூப்பிட்டபொழுது அவர் அவனுக்குச் செவிகொடுத்து அவனுடைய இடுக்கண்களிலிருந்து அவனைக் கைதூக்கி இரட்சித்தார். ஆம். இயேசுவின் அன்பை இவ்விடத்தில் காணலாம். நீ உன் மனத்திற்குச் சந்தோஷம் உண்டாக அவருடைய அன்பைக்குறித்து நிச்சயம் பெற்றிருப்பாயாக. நீ உன் இடுக்கணை அலுவை கோக்கிக் கூப்பிட்டால் அவர் உன்மேல் அன்புகூர்ந்து சிறுபையாய் உனக்கு இரங்கு

வார. குணப்பட்ட கள்ளன் கிழிந்துவினிதத்தில் மன்றாடி, கொண்டுவரும் அதிகமாகவே அவர் அவனுக்குக் கொடுத்தார். அடியோடு நினைத்தருளும் என்றமாதிரி அவன் கேட்டுக் கொண்டான். இயேசுவோ “நீ என்னுடனேகூடப் பரதீசில் இருப்பாய்” என்று அவனுக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணினார். ஆத்மாவே! உன் கேள்வி எவ்வளவு தயவுள்ளவர் என்று பார். நாம் வேண்டிக்கொள்ளும்தொழிலும் அறிந்திருக்கிறதிலும் அதிகமாய் அவர் தமக்கு அருள் செய்கிறார். ஆம்! நாமும் அந்தக் கள்ளனிடத்தில் விடவகிப் சரிப்படையும் தாழ்மையையும் கற்றுக் கொண்டு தேவன் நமக்கு நமனேரத்தில் இன்னவகையாய் ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று கேளாமல் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற கம்பிக்கையோடே நாம் கம்முடைய இடுக்கண்களை அறிவிக்கக்கடவோம். அப்பொழுது அவர் கம்முடைய மனதின் படியே செய்யாமலிருந்தும் தமக்குச் சித்தமானபடி சுறுக்கில் கம்முடைய செபங்களைக் கேட்டருளி வேண்டியவைவற்றைத் தந்தருளினார். அந்தக் கள்ளன் இன்னவருக்கு அவ்வது நாளைக்கு என்றதிலும் இன்னிடத்தில் இன்னவிதத்தில் என்றதிலும் கேளாமல் இயேசு தன்னையே நினைத்தருளவேண்டும் என்றமாதிரி கேட்டுக்கொண்டான். இப்படி எவன் விசுவாசத்தோடு பொறுமையோடும் இயேசுவை கோக்கி வேண்டிக் கொள்ளுகிறானோ அவனுக்கு அவர் ஆறத்தொழில் சந்தோஷமும் அளியாமல் விடார்.

5. இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப் பரதீசில் இருப்பாய் என்ற வாக்குத்தத்தம் விசுவாசிக்கலாருக்கும் கிடைப்பதாயிருக்கிறது. நீ இந்தக் கள்ளனைப்போல மனம் திரும்பிக் குணப்பட்டுப் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபம் அடைந்து விசுவாசத்தினாலே இயேசுவை அண்டிக்கொண்டு அவருக்கு உன்னை முழுதும் ஒப்புக்கொடுத்திருப்பாயானால் அவர் உன்னை உபாசகியாகக் கருதுகிறார். நீ உபத்திரவங்களையும் பாடுகளையும் சகித்துக்கொண்டபின்பு மகிமையும் களமும் உனக்குப் பின்செல்லும் என்று நினைத்து, இப்படிப்பட்ட நினைப்பினாலே இடுக்கணும் நிரப்பாகியமும் உன்டாயிருக்கும் காலத்திலும் மரணகாலத்திலும் உன்னைத் தேற்றிக் கொண்டவாயாக. மோட்சபாகியம் கம்மெல்லாருக்காகவும், சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரட்சிப்பு யாவருக்கும் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. பந்தயத்தையும் கிரீடத்தையும் இரட்சிப்பையும் அடையுமபடிக்குத் தீவிரமாயோடி மரணகாலமும் உண்மையான விசுவாசம் உள்ளவர்களையிடுக்கக்

கடவோம் வாருங்கள். அப்பொழுது நாம் சாகும்பொழுது “இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப் பரதீசில் இருப்பாய்” என்ற ஆறதலான வாக்குத்தத்தம் நமக்கும் கிடைக்கலாம்.

ஜேபம்.

ஆ! இயேசுவே! தேவரீர் கண்டிப்பாகே! இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப் பரதீசில் இருப்பாயென்று சொன்னதுபோல நாங்கள் சாகும்பொழுது எங்குமே விடாவிடா. இப்படி எங்கள் மாணத்தை எங்களுக்கு மூரமாகி, மாண அவசியத்தில் எங்களுக்கு ஆறதல் செய்து, அந்தருமுன் நாங்கள் குணப்பட்டு விசுவாசித்த முடிவிலும் உண்மையாய் நிலைத்திருக்கத் தேவாரூடைய பலத்தினால் எங்கோப் பலப்படுத்தியருளும். நாங்கள் பாவத்தின்மேல் பாவத்தைக் கூட்டிசேர்த்து இப்படி ஆக்கினை அதிகமாக அச்சமில்லாமலிராதபடி எங்களைக் காத்தருளும். ஆமென்.

ஆ! கர்த்தாவே! தேவரீர் உம்முடைய அருள்கைத்தின்படியே எங்களை நினைத்தருளும். உன் பாவங்களையோ நினைவாகிரும். எங்கள் மறுதலான நீக்கி அவைகளுக்குத் தகுதியான ஆக்கினாகளை எங்களுக்கு இலேசாகியிருக்கும் இன்றைக்கு என்ற சத்தம் தொனக்கும்பொழுது நாங்கள் நாளாமடும் தாமதியாமல் உடனே உம்முடைய வசமாய்த் திரும்பிக் குணப்பட அனுதினமும் எங்களை எழுப்பிவிடும், நாங்கள் உம்மைப்பற்றும் விசுவாசத்தோடு மரிக்கும்படி செய்து பரதீசை எங்களுக்குத் திறத்தருளும். எங்கள் ஆத்மா சரீரத்தைவிட்டுப் பிரியும்பொழுது அதை உம்முடைய கரங்களில் அன்பாய் ஒத்திக்கொள்ளும். நாங்கள் சாகும்பொழுது தேவரீரோங்கள் சரீரத்தை எழுப்பி உம்மை நாங்கள் தரிக்கும்படியாகும் உம்மோடு உம்மிடத்திலும் என்றென்றென்றும் தனித்திருக்கும்படியாக இருப்பெய்தருளும். எங்கள் போராட்டம் முழுதும் அபிதேவரீர் எங்களை ஆற்றித்தேற்றி சித்திய சந்தோஷத்தை அளப்பது மன்றி சியாயத்திரப்பின் காளிலே தேவரீர்தத்தில் பரமநன்மைகளை அடையுமபடி எங்கள் சரீரத்தை எழுப்பி உம்மோடு சித்திய சந்தியமாயிருக்கும்படிச் சேர்த்துக்கொள்ளும். பிரியமான இயேசுவே! தேவரீர் சித்தினை உமது திரு இரத்தத்தின் மீற்தமாகவும் அடைந்த மரணத்தினிமித்தமாகவும் அப்பொழுதைய மன்றட்டைத் தயவாய்க் கேட்டுக் கட்டியிருக்கிறோம்.

96. தயர் னம்:

(~~சு~~ சா, 13.44. லட்சுமீ, 27. 5-47.)

“அப்பொழுது கைக்குற்றைய ஆளும்மணி கோமாயிருந்தது; ஒன்பதாம்மணி கோயிலைக்கும் பூமியெங்கும் அந்தகாரமுண்டாயிற்று. ஒன்பதாய்மணி வேகத்தில் இயேசு: எல்லா எல்லாமா சபந்தானி, எல்லா யிருந்த சந்தயிட்டுக் கூப்பிட்டான். அசற்றுகு என் தேவனே! அசற்றுகு! என் என்னைக் கைவிட்டீர் என்ற அந்தமாம். அய்யசே நின்றுவர்களில் சிலர் ஆனைக் கேட்டபொழுது: இவன் எவ்வாளைக் கூப்பிடுகிறான் என் றார்கள்.”

நீ இப்பொழுது அற்புதங்களைக் கவனிக்கும் கேட்கவும் பொருத்தமாகவே யோசனையுடன் இருப்பீர்கள். இயேசு பாடுபட்டிருக்கிறார். அடைந்திருக்கிற கடைசியாக நடந்தவைகள் இன்ன தென்று அவர் கடைசியில் பரிசுத்தமான சொன்ன வாக்கியங்களும் காண்பிக்கின்றன. அங்கையாவன, ஆரம்மணி கோமான்செய்தது, அதாவது, பகல் பன்னிரெண்டோடு கோத்திலில் அவர் அந்தப் பாதத்தோடு பேசி முடிந்தபின் அந்தகாரம் உண்டாயிற்று. இந்த அந்தகாரம் வழக்கமாய்க் சூரிய சிர்க்களத்தினால் உண்டாகும் அந்தகாரம் அல்ல, அது இயற்கைக்கு மிகவும் மேற்பட்டதாயும் அற்புதமாய் உண்டான அந்தகாரமாயிருந்தது. சந்திரனானது சூரியனுக்கும் காம் வாசம்பண்ணும் பூமிக்கும் மத்தியில் சென்றால் சூரியனுடைய ஒளியை மறைக்கும். அதனால் சூரியனுடைய சகிரி பூமியின்மேல் படமாட்டாது. அப்படியிருப்பதான சூரிய சந்திரன். சந்திரன் பூமியின்மேல் அந்தகாரம் பவரணையில் சந்திரனானது பூமியில் நின்று மிகவும் திரமாய் நடக்கும் காலத்தில் உண்டாயிற்று. ஆனால் அந்த அந்தகாரம் சூரிய சிர்க்களத்தினால் உண்டானதில், அப்பொழுது மிகுந்த காரிருட்டு உண்டாயிருந்தது. சூரியன் தன் ஒளியை முழுமையும் இழந்து போயிற்று. பூமியிலே இரவுபோல் அந்தகாரம் உண்டாயிருந்தது. சூரிய சிர்க்களம் உண்டாயிருக்கும் காலத்தில் சூரியனுடைய சகிரி மேகங்களால் மறைக்கப்பட்டதுபோல் ஒரு பங்கிட்டுப் பவரணையுடையதாயும், மற்றப் பங்கினுள்ள சிர்க்களம் காலமும் இன்னம் பகலும் உண்டு என்று அறியும்படி ஒளி

உண்டாயிருக்கும். ஆகிலும் இவ்விடத்தில் நிரூபணிய அந்த காரம் உண்டாயிருந்தப்பொழுது முழுமையும் ஒளிபெறலாதுபடியால் ஒன்றையும் எண்ணக்கூடாதுபடி மிகுந்த காரினை ஆற்றிவிட்டு கொண்டது. விதிபுத்தேவத்தில் உண்டான அந்நிலைத்தினாலே அவனவன் தன் இருந்த இடம் விட்டு அகையகம்ல் இருந்ததுபோல இவ்விடத்திலும் நடந்தது. அந்தேசம் எங்கும் அந்த காரம் உண்டாயிற்று. அவ்விடத்திலே சூரியனானது பூச்சுக்களத்தில் வல்லவதனால் பிரகாசிப்பிருந்தோ அவ்வளவுதான் தேசமெங்கும் அந்தகாரமாய்ப் பிழம்பிற்று. அப்படி ஆறும் மண்ணேதம் தொடங்கி ஒண்டாறும்மீது நேரம்மட்டும் ஆக முழு உலகினி நேரம் இருந்தது. அதைப்பற்றி அஞ்ஞானிகளும் தூய்கள் எழுதின புத்தகங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதாவது, சூரியன் இருளைடைந்திருந்தது. அது தன் கிரகணத்தை வீசாமலிருந்ததுமன்றி அதன் ஒளி முழுமையும் அற்றுப்போனதுபோல விருந்தது. பூதனும் மிகுந்த அந்தகாரம் உண்டாயிற்றென்று எழுதியிருக்கிறார்கள். தேவன் தம்முடைய குமாரன் மனித அவதாரமாய்ப் பிறந்த பூரவைத் தேவதூதரின் ஒளியினாலே பகலுபோலப் பிரகாசிப்பதிருந்து எப்படியோ எப்படித் தம்முடைய குமாரன் மரணம் அடைந்த பகலு இரவுபோலது அந்தகாரமாகப் பண்ணிப்படியால், பிறதான ஆசாரியரும் மற் றும் சனங்களையு பூதர்களும் அஞ்ஞானிகளும் அந்த அந்தகாரத்தைக்கண்டு தங்கள் பாவங்களை நினைக்கத்தக்கதாகத் திடில் அடைந்திருந்தார்கள். அந்த அந்தகாரம் உண்டாயிருந்த நேரத்திலே இயேசு ஆமாந்திருந்து செபம் பண்ணும்படித் தம்மைத் துவுதணித்தவர்களால் உண்டான சங்கடத்தில் டின்று நீங்கியிருந்தார். ஒன்பதாம் பன்னிரண்டு நேரமாகிய மூன்றாமணி நேரத்தில் அந்தகாரம் நீங்கினபின்பு அசையும் சகுத்தோடே தொடும்பண்ணியிருந்தவன் சந்தித்த சந்தையர் கூப்பிடுவதனால் இயேசு அப்படி இருந்த சந்தத்தோடே சந்தையர் கூப்பிடுவதனால் இயேசு தன் தேவனே என் தேவனே என் என்னைத் துவிட்டார்? என்றார். இந்த விசேஷத்தை எந்தைகளோ தாங்களாகியவர்களும் அறிந்துகொள்ளும்படி அதைச் சிறிது எப்பெரிய பாலைக விலேயும் சிலர் சீரிய பாலைகளிலேயும் எழுதினார்கள். இருபத்திரண்டாம் சங்கீதத்திலிருந்து இவ்வாக்கியத்தைத் திரியதுவானவர் சொன்னதினாலே தம்முடைய ஆசாரியருக்கிருந்த செல்லம் முடியாத வியாசுலத்தைத் தெரியப்பண்ணினதும்மீதம் பரம பிதாவாணவர் தம்முது அன்பைத் தம்மிடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், தம்மிடத்திலிருந்து அந்தகாரம் சமது

சேரம் மறைத்துக்கொண்டாரென்றும், இப்படிச் சம்மைப் பிதா
கனவார் ஸ்ரீவிட்டாரென்று காணப்பட்டதென்றும் வெளிப்
படுத்தினர்.

அவர பண்ணின் அந்தச் செபம் அவ்வளவு உண்மையும்
கருத்தும் உள்ளதாயும் புக்தியுள்ளதாயுமிருந்தும், பகைஞர்கள்
அவதையும் நிக்சியாமல் விடவில்லை. அவ்விடத்தில் அவருக்கு
அருகே நின்றவர்களில் சிலர் சற்றுமுன் உண்டாயிருந்த பயங்
கரமான அவ்வந்தகாரத்தைக் கண்டிருந்தும், பயமடைவாமலும்
குணமடைவாமலும் இவன் எவ்வாறாவது அழைக்கிறானென்று
நினைக்கத் தொடங்கினார்கள். இப்படி யூதர்கள் சொன்னார்க
ளென்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால், அஞ்ஞானிகள் எவ்வா
வைக்குறித்து யாதொன்றும் அறியார்கள். ஆதலால் நுண்பு
அவருடைய கம்பிக்கையைக்குறித்து நினைத்த யூதர்களே இப்
பொழுது அவரை அவபக்தியுள்ளவனென்று துவணிக்குறா
ர்கள். தேவன் தன்னைக்கவகவிட்டாரென்று இவன் கண்டு,
மிகவும் பெரிய அற்புதங்களைச் செய்தவனாகிய எவ்வா தன்னை
இரட்சிக்கவருமாயானே கோக்கிக் கூப்பிடுகிறானென்றும்,
தேவனைவிட்டுச் சிறுவனாகப் பட்ட மனிதனிடத்தில் இரட்
கினைபத் தேடுகிறானென்றும் சொல்லி அப்படித் துவணித்
தார்கள். அவரோ எவ்வாடுவென்று சொல்லாமல் “எவன்” என்று
சொன்னார். அதின் அருத்தம் “என் தேவனே” என்பது.
இயேசு பண்ணின் ஐபமே இப்படித் துவணிக்குப்பட்டிருக்
கிறபடியால், தேவனுடைய புத்திரர்கள் தங்கள் தோழர்கள்
துவணிக்குப்படுகிறதைக் கண்டால், அவ்வேளையில் தங்கள்
கர்த்தருக்குச் செய்யப்பட்டதுபோலத் தங்களுக்கும் செய்யப்
படுகின்றதென்று அவர்கள் நினைத்துக்கொள்ளக்கூடார்கள்.

ஆத்மாவின்

“இது இவ்வளவுதான் உண்மையானது.”

1. இயேசு சிலுவைமரத்தின் தென்கிண்காலத்திலே உண்டாயிருந்த இருபத்திரண்டு பிதானிக்கவேண்டியது என்ன
வென்றால், (1) அந்த இருன் உண்டாயிருந்தகாலத்தில் சர்வ
லோகத்தாரின் பாவங்களின்கீழ்த்தம் சிறிந்துவிட ஆத்மா
வியாகுலம் அடையப்பட்டிருந்தது. அவரைத் துவணித்தவர்
கள் மயன்மாயிருந்த அந்த வேளையில் சாத்தான் நடுங்கத்தக்க
தன் சேஷியாடு ஒத்தேனை அவருடைய சிலுவைமரத்தைச்
சுட்டிவந்ததாயிருந்ததாம். பிறம்பே சரீரத்தில் எப்படி அவ
காலம்முதலே இருந்ததோபபடி உள்ளே ஆத்மாவிலும் வே

தனையிருந்தது. அவ்வேளையில் ஸுவருக்கு ஆம்மலாவது சமா
தானமாவது சந்தோஷமாவது இருக்கவில்லை. உபத்திரவ அலை
கள் அவரை அபிழந்திப்போட்டன. அவருடைய ஆத்மா
அவையகளுக்கு உள்ளே அகப்பட்டிருந்தது. ஆதலால் அவர்
தமக்கு உள்ளும் புறம்பும் இருந்த பாடுகளுக்குள்ளே தாம் கை
விடப்பட்டதாக நுறையிட்டார். (2) ரூரியன் தன்னைச் சிறுத்த
டித்தவருக்கு வந்த மரணத்தையும் அவர் அலட்சியம் செய்யப்
பட்டதையும் பார்த்து அதைச் சகிக்கமாட்டாததினாலே சிறுத்
டிக்கப்பட்ட வஸ்துவாகிய அது இயேசுவின் குற்றமில்லாமையி
னைக்குறித்து மனிதருக்குப் போதித்து அவர்களுக்கு விசுவா
சாய்ச் சாட்சியிடும்படித் தன் ஒளியாகிய கண்ணை மூடி இயேசு
வின் சத்தருக்களின் இருதயக் கடினத்தின் கீழ்த்தமாகப் பரிதா
பத்தோடு விசனப்பட்டது என்பதற்கு அந்த இருன் அடையா
னமாயிருந்தது.

2. சிலுவையின்மேல் இயேசுசொன்ன காதலாவது வாங்கி
யத்தைக்குறித்துச் சிந்திப்போம். ஆத்மாவிலே ஆபத்துகளில் நான்
ஆண்டவரைத் தேடினென் என்று தாலீது சொல்லியிருக்கிறார்
(சங். 77. 2.). அந்தப்படியே இயேசு தமக்குப் பாடுகள் உண்
டாயிருந்தபொழுது செய்தார். அவருடைய எல்லா அவயவங்க
ளிலும் கொடியகோய் ஆண்டாயிருந்தது. அவருடைய கைகளி
லும் காலங்களிலும் ஆணிகள் அறையப்பட்டதினாலே உண்டான
காயங்களிலே இரத்தம்சுட்டி வீங்கினதினாலே அவர் சொல்
வ்முடியாத உபத்திரவத்தை உணர்ந்துகொண்டார். அவர் ரூரிய
வெளிச்சத்தைக் காணக்கூடாதபடி அவருடைய பரிசுத்த முகம்
இருளினாலே மூடப்பட்டிருந்தது. அன்றியும் அவருடைய
ஆத்மா தேவனிடத்திலிருந்து உண்டாகும் ஒளிநீரும் ஆறு
தாய்ந்தது. இப்படிப்பட்ட துக்கமான சீரிலுட் அவர் தேவ
னிடத்தில் சேர்ந்து இருபத்திரண்டாம் சந்தேகத்தின் காலத்தைச்
செபம்பண்ணத் தொடங்கினார். பஸ்காட் பண்டிகை ஆசரிக்
கப்பட்ட அந்தப் பெரிய காளிலே யூதர்கள், மேற்கொல்லிய
இருபத்திரண்டாம் சந்தேகத்தைப் பிரிவு பிரிவாய்ப் பாடிச்
கொண்டு வருவார்கள். அவ்வித வழக்கமிருந்தபடியினால் ஒப்
புரவாகுதல் உண்டாக்கப்பட்ட அந்த யிகவும் பெரியநாளிலே
அந்தச் சந்தேகத்தையே இயேசுவும் தம்மடைய இப்பத்தாரு
வற்றதாகத் தெரிந்துகொண்டார். இயேசு செய்தபடியே தேவ
னுடைய பிள்ளைகளும் தங்களுக்குண்டாயிருக்கிற இடையூறு

களிலும் துக்கங்களிலும் ஜெபம்பண்ணத் தீவிரிக்கிறார்கள். அவ்வேளைகளில் ஜெபம்தான் நல்ல நகுவி. இடுக்கணில் ஜெபம்பண்ணாதலே இருதயத்திற்கு மிகுந்த ஆதரவைக் கொடுக்கும். இயேசு சிலுவையில் விசுவாசிக்கொடு பாயினார். அந்தப்படி தேவனுடைய பிள்ளைகளும் தங்கள் நாவிலில் கூடாவிட்டாலும், இருதயத்தினாலாவது சம்மாரிக்கப்பட்டத்தாரோடே இறைசந்து தோத்திரப்பாட்டுக்களைப் பாடவேண்டும். அதினால் நம்பிக்கை பலத்துத் துக்கம் இலேசாகும்.

பாவம் எவ்விடத்திலிருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் தேவனுடைய கோபம் உண்டாயிருக்கிறது. தேவன் பாவிகளைக் கைவிடுகிறார். சர்வலோகத்தின் பாவம் யாவையும் இயேசு தம்முடையமேல் ஏற்றுக்கொண்டபடியால், அவர் அதற்காகத் தேவகோபத்தை உணர்ந்தார். ஆதலால்! நீ தேவ அன்பையும் இயேசுவின் ஐக்கியத்தையும் பரிசுத்த அன்னியேஸுன்னியத்தையும் பெருந்தியிருக்க விரும்பினால் உன்னைப் பாவத்துக்கு விலக்கிக்கா. பாவம் எவ்விடத்திலிருக்கிறதோ அவ்விடத்தை விட்டு தேவன் நீக்கியிருக்கிறார். முரட்டாட்டமாயும் மனதாரவும் அசுக்காரமாயும் செய்யும் பாவம் அவருக்கு அருவருப்பாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாவங்களை நீ உன் விரும்பத்தோடே செய்துவரும்பட்டும் நீ தேவ கிருஷ்ணுக்கு உன்னாயிருக்கிறாய் என்று நம்பக்கூடாது. 00

நீ தேவவசனத்திலிருந்து வாக்கியங்களையும் ஜெபங்களையும் தெரிந்துகொண்டு அலவசனை மனப்பாட்டுப்பண்ணுவை. ஆம்! அப்படிப்பட்ட வாக்கியங்களும் ஜெபங்களும் சஞ்சலமும் சிலுவையாகிய உபத்திரவமும் வியாதியும் இடுக்கணும் உண்டாயிருக்கிற காலங்களிலும், மூண்காலத்திலும் நீ உன்னை ஆற்றித் தேவரிக்கொளத்தக்க நிலை உயர்ந்த பொக்கிஷங்களாயிருக்கும். பாடுகளைப்பற்றி மரணத்தை அடைந்தாலும் உடைய இயேசுவோடு ஜெபம் பண்ணத்தக்கவர் ஒருவருடையவாயிருக்கிறது. அவரே தம்மை ஆறதல் செய்துகொண்டேவேண்டியதாயிற்று. அப்படித்தான் நம்மோடு ஜெபம்பண்ணுவதற்கு ஒருவனுமில்லாத நிலைமையிலே நாமும் உட்படலாம். அது எந்த சமயமென்றால், முக்கியமாய் நாம் தனியேயிருக்கிற வேளைகளில் அல்லது வியாதியினாலே நம்முடைய செவிகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிற வேளைகளிலே அப்படிச் சம்பவிக் கும் அப்படிப்பட்ட வேளைகளில் நாம் சரீரத்திலும் ஆத்மாவிலும் மிகுந்த பலவீனத்தை உணருவோம். அப்பொழுது நாம் நம்முடைய இருதயமாகிய பொக்கிஷப் பெட்டியிலிருந்து

ஜெபத்துக்கு ஏற்ற நல்ல பொருட்களை எடுத்து ஜெபிக்கக் கூடுமானால் மிகவும் பாக்கியமாயிருக்கும்.

இயேசு கைவிடப்பட்டார் என்ற வாக்கியத்தின் சருத்தை நாம் நன்றாய் அறிப்பவேண்டும். அவர் சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்டிருந்த காலத்திலும் தேவ குமாரனாயிருந்தபடியால் தேவசபாவம் அவரிடமிருந்து நீங்கவும் பிதாவானவர் அவரை நிச்சயமாய்க் கைவிடவில்லை (மத். 3. 17.). ஆனால் ஆறதலை உணர்ந்தகொள்ளமாட்டாமலிருந்தார். தேவ கிருபையும் அன்பும் அவருடைய நீங்கவில்லை. ஆனால் அவைகளை உணர்ந்தகொள்ளமாட்டாமல் மாத்திரமிருந்தார். தேவன் அவருக்குள்ளும் அவரிடத்திலும் இருந்தார். ஆனால் ஆறதலைச் சுருக்கப்பண்ணுகிற ஊற்றாகிய வாக்குத்தத்தங்களும் தேவமுகத்தும் அவ்வேளையிலே அவருக்கு மறைக்கப்பட்டிருந்தபடியினாலே அவர் ஆறதலை அடைந்துகொள்ளமாட்டாமலிருந்தார். அந்தப்படி விசுவாசியும் அந்நேரத்தேவகிருபையையும் ஆறதலையும் உணர்ந்துகொள்ள மாந்த ஸ்திதியிலே இருக்கும்படி சிலவேளை தேவன் இடங்கீட்டுகிறார். அதிலும் தேவன் தம்முடைய கிருபையை அவர்களில் நின்று நீக்குகிறதில்லை. சிலவேளை அவர் தமது அன்பான முகத்தை அவர்களைவிட்டு மறைத்துக்கொண்டாலும், அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போகிறதில்லை. தாயரினவன் தன் பிள்ளை தன்னைக் காணாதபடிச் சற்று நேரம் ஒளித்துக் கொண்டாலும், முழுமையும் அதைத் தனியே விட்டுப் போகாட்டானே. அதுபோல தேவனும் தம்முடைய பிள்ளைகளிடமிருந்து தவிர்த்துக்கொள்ளுதற்குச் சிலவேளை தம்மை மறைத்துக்கொண்டாலும், அவர்களை முழுமையும் கைவிடமாட்டார். ஆதலால் தேவன் சீக்கிரத்திலே தம்முடைய அன்பான கிருமுக தரிசுணையை அளித்துத் தங்களைக் கைவிடாமல் அருளித்த யாவையும் சந்தோஷமாகச் செல்வார். என்ற விவரிக்கின் நம்பி னால் தங்களைத் தேற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய பிணையாளியாகிய கிறிஸ்து தேவனால் கைவிடப்பட்டார். ஆதலால் நாம் கைவிடப்படுகிறதில்லை. இயேசு தம்முடைய பிதாவினால் ஆறதலை அடையாமல்போனதே அவருக்கு நரக வேதனைப்பாலிருந்தது. நரகத்தில் உள்ள சபிக்கப்பட்ட பாவிகள் தேவனுடைய கிருமுகத்தைத் தரிசியாமலிருப்பதால், அவர்கள் தேவனால் கைவிடப்பட்டவர்களாய் ஆறதலடைந்துகொள்ளாமலும், சந்தோஷமில்லாமலும் உருகுகிறார்கள். நரகத்திலுள்ளவர்களுக்கு அவருடைய கிருமுக தரிசுணை கிடைக்குமானால் அப்பொழுது அவ்விடம் அவர்களுக்கு நரக

மாயிராமல் மோட்சமாயிருக்கும். நாம் இவரி என்மென்றைக் கும் கைவிடப்படாதபடி இயேசு கைவிடப்பட்டார். அவர் கனத்தினாலும் மகிழ்மையினாலும் முடி சூட்டப்படுவதற்கு முன் கைவிடப்பட்டிருந்தார். அப்படியே தேவனுடைய பிள்ளை ஞானைய துக்கங்கள் எல்லாம் தீர்த்தியான காலத்திலே உத்தோ வதமாக மாற்றப்படும்.

3. இடுக்கணுள்ள காலத்திலே தேவன் நமக்கு ஆதலாயிருக்கிறார். இயேசு கைவிடப்பட்டிருந்தபொழுதும் தமது நம்பிக்கையையும் உறுதியையும் தேவன்மேல் உத்தரமாக வைத்து, என்னேவனே, என் தேவனே என்று அவரைநோக்கிக் கூப்பிட்டார். அவர் தமக்குண்டாயிருந்த அகோர வேதனையினாலும் உபாசுலத்தினாலும் அதைரியப்பட்டு தேவனை விட்டு விலகாமல் உவரிடத்திலே ஒத்தாசையைத் தேடினார். ஸ்திரமான் நம்பிக்கை இவ்வே அவரை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டார். தேவன் தம்முடைய திருமுடித்தை அவருக்கு மட்டுமே இருந்தும், அவர் பின்னும் அப்போதே நோக்கிக் கூப்பிட்டார். இவைகள் நமக்குப் போதனையாயிருக்கின்றன. நமக்குத் தேவனுடைய அன்பையும், தயவையும், தரிசனத்தையும், ஆதலையும், சமாதானத்தையும் குறித்து உணர்ந்துகொண்டபடி தீர்மானப்பண்ணாமல் அவர் அருளிச்செய்த வாக்குத்தந்தமாகிய வசனத்திற்கு ஒத்தபடியே தீர்மானம் பண்ணவேண்டும். ஏனென்றால் அவ்வகளை நம்முடைய ஆத்மா சிலவேளைகளில் உணர்ந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாமே; ஆதலால் நம்முடைய உணர்விற்படி நாம் அவைகளைக் குறித்துத் தீர்மானப்பண்ணக்கூடாது. அப்போது இருந்தும், நம்மோடு தேவகிருபை எப்பொழுதும் இருக்கிறது. பின்னும் கிறிஸ்து கைவிடப்பட்டிருந்தபொழுது என் தேவனே என்றும், மரித்தபொழுது பிதாவே என்றும் சொன்னபடி நாமும் வேதனைகள் உண்டாகலத்திலே தேவனைவிட்டு நீங்காமல் அவர் நம்முடைய தேவனும் பிதாவாயிருக்கிறார் என்றும், அப்படியே உபாதித்தவராகவே எப்பொழுதுமிருப்பார் என்றும் விசுவாசிக்கவேண்டியதும்ன்றி அவர் தம்மை மறைத்துக்கொள்ளும் வேளைகளிலும் அவரை நோக்கி விசுவாசத்தோடே ஜெபிக்க வேண்டும். நாம் தேவனைவிட்டு நீங்காமல் இருந்தால் அவரும் நம்மைவிட்டு நீங்கமாட்டார்.

தேவன் தமக்கு மிகவும் அன்பான பிள்ளைகளையும் கைவிட்டதாகச் சிலவேளைகளில் தோன்றுகின்றது. தேவன் தம்முடைய திருக்குமாரனுக்குக் குடிக்கக்கொடுத்த பாத்திரத்தில் சில துளிகளைத் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கும் சில வேளைகளில்

குடிக்கக் கொடுப்பாரானால் அதைக்குறித்து நாம் மலைக்கக்கூடாது. ஞானமுள்ள தகப்பனாயிருந்தே அவர் ஆராய்ந்து அறியப்பட்டாத தமது அலோசனைப்படி தம்முடைய பிள்ளைகளின் ஆத்மாக்களும் சரீரங்களும் இயேசுவனுடைய இருச்சாயலுக்கு ஒப்பானவைகளாகச் செய்துபடி அவர்கள் உலகத்திலே தரித்திரர்களாயும் நிருவாணிகளாயும் அசட்டை செய்யப்பட்டவர்களாயிருக்கப் பண்ணுகிறார். பின்னும் அவர்கள் நோய்களையும் துன்பங்களையும் சிகிக்கப்பண்ணுகிறார். இவைகள் எல்லாம் அவர்களுக்குப் புறம்பே ஞானடாயிருக்கும் பரிகளாகிய சிலுவையாயிருக்கின்றன. இவைகளையல்லாமல் சிலவேளைகளில் அவர்கள் உள்ளாகத் தங்கள் ஆத்மாக்களிலும் துன்பங்களைச் சகிக்கும்படி. தேவன் செய்கிறார். அவ்வேளைகளில் அவர்கள் முழுவதும் கைவிடப்பட்டவர்களாகத் தங்கள் மனதிலே ஆறதலையும் சந்தோஷத்தையும் உணர்ந்துகொள்ளுவதற்கு இடம்பெறாமலும் ஜெபம் பண்ணத் திராணியில்லாமலும் பெருமச்செறிந்து துக்கத்தோடு பரமண்டலத்தை நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பாடு அற்பமானதல்ல, அப்படியிருக்க, சாத்தான் அவைகளோடே வேறு வேதனைகளும் போராட்டங்களும் அவர்களுக்கு உண்டாகும்படிச் செய்வானால், அவர்கள் பின்னும் சொல்லிமுடியாத சஞ்சலத்தோடு அவைகள் எல்லாவற்றையும் சகிக்கவேண்டியதிருக்கும்ல்லவா? ஆ, என் ஆத்மாவே! அப்படிப்பட்ட வேதனைகளும் பாடுகளும் ஒருதரம் மிகத்தூய்மையான, இரண்டிரம், மூன்றிரம், அல்லது அநேகதிரம் உவக்கு உண்டாகும்படித் தேவன் சித்தமானால், நீ அவைகளினாலே சோர்ந்து அதைரியமாகாமல் நாம் சகிக்கிற தற்கு மேலான உபத்திரவத்தைத் தேவன் நமக்கு வரப்பண்ணாதவாயிருக்கிறபடியினாலே நீ தாங்கக்கூடிய சுரப்பையமாத்திரம் அவர் உன்மேல் சுமத்துவார் என்று அறிந்து ஆதர்ப்பு அடைவாயாக. பின்னும் அவர் எவர்களுக்கு அதிக உபத்திரவங்களை வரப்பண்ணுகிறாரோ அவர்களுக்கு அவர் தமது விசேஷமான கிருபையையும் பரிசுத்தையும் மிகுதியாய் அருளுகிறார். நீ அவைகளை உணர்ந்துகொள்ளுமுன் அவரை நோக்கி, என் தேவனே! பரமபிதாவே! எனக்கும் உமது கிருபையை அளியும் என்று ஜெபப்பண்ணி அவர்மேல் புறத்துலாயிருக்கிறதே மிகவும் நன்மையாம். ஏனென்றால், எப்படியும் இரட்சிப்புக்காலம் வரும். ஆதலால் நீ தேவனை நோக்கியிருப்பாயானால் அப்பொழுது நீ அவருடைய அன்புக்குப் பாத்திரமான பிள்ளையாவாய்.

4. வேதவார்த்தைகளைப் புரட்டலாகாது. இயேசுவின் சிலுவையினிடத்தில் நின்று தேவனுடைய தங்களுக்குத் திவ்விய ஞானத்தைப்போதிக்கிற அவருடைய வசனத்தையும் தூஷணித்த அந்தச் சீனர்கள் “ஏலி” என்று இயேசு சொன்ன மொழியை “எலியா” என்ற மொழியாகப் புட்டிச் சர்வவல்லமையும் ஜீவனுமுள்ள தேவனை நோக்கித் தூஷித்துக் கூப்பிட்டிருக்கத் தமக்கு ஒத்தாசை செய்யவரும்படி எலியாவை நோக்கிக் கூப்பிட்டார்கள் என்று சொல்லி இப்படிப் பொய்யாக இயேசுவைத் தூஷணித்தார்கள். அப்படியே இக்காலத்திலும் மாறுபாடுள்ள இவ்வுலகத்தார் வேதவாக்கியங்களாகிய தேவவசனத்தைப் பரியாசப் பாட்டுகளாகச் செய்து நகைப்புக்கு ஏதவாகவேதவார்த்தைகளைத் தங்கள் கருத்துக்கிசைந்த மொழிகளாகப் புட்டிப் படிப் பாவத்தைக் குவியலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதினால் அவர்கள் தேவனுக்குக் கோபமுட்டுகிறதல்லாமல் மற்ற மனிதர்களும் இடறுகிறதற்குக் காரணமாயிருந்து இட்படி கொடிய பாவத்தைச் செய்கிறார்கள். ஆதலால் அப்படிப்பட்டவர்கள் சாரும் சமையத்தில் தேவனுடைய வசனத்தினால் ஆறாதே அடைந்துகொள்ளாமல் திகிலோடும் பயத்தோடும் மரணம் அடைகிறார்கள். தங்கள் தேவனுள்ளகாலத்தில் அவர்கள் அசட்டைபண்ணின தேவகிருபை அப்பொழுது அவர்களுக்குக் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது.

96. தியானம்.

(இரண்டாம் பங்கு.)

(யோவான், 19. 28-30.)

அதன் பின்பு, எல்லாம் முடிந்தது என்று இயேசு அறிந்து, வேதவாக்கியம் நிறைவேற்றத்தக்கதாக நாகமாயிருக்கிறேன் என்றார். காடி நிறைந்த பாத்திரம் அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது; அவர்கள் கடற்காளானைக் காடியிலே தோய்த்து, ஈசோப் புத்தன்மல் மாட்டி, அவர் வாயினிடத்தில் நீட்டிக் கொடுத்தார்கள். இயேசு காடியை வாங்கினபின்பு, முடிந்தது என்று சொல்லி, தீயையைச் சாய்த்து, ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார்.

அவர் சிலுவைமரத்தின்மேலே தமது அருமையான சீலை விலவேண்டிய வேலை வந்தபொழுது மிகுந்த பத்தியோடும்

கருத்தோடும் ஹெய்ப்பண்ணத் தொடங்கினார். மோசே எழுதிய ஆகமங்களிலேயும், சமசீத புல்கீதங்களிலேயும், தீர்க்கதரிசன ஆக மகன்களிலேயும், அவனைக்குறித்து முன்னதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தவைகள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றி அவர் சித்தமா யிருந்தார். அவர் பரியாசமுப் நிகழையும் செய்யப்பட்டுத் தப்பப் பட்டிருக்க சிலுவைமரத்திலும் அறைப்பட்டிருந்தார். இவை எல்லாம் நிறைவேறியும், எனக்குப் பிச்சுணைத் தந்து என் தாகத்தில் எனக்குக் காடி குடிக்கக் கொடுக்கிறார்கள் என்று, அறுபத்தொன்பதாம் சங்கீதத்தில் சொல்லிய தீர்க்கதரிசனம் இன்னும் நிறைவேறாதபடியால் தாகமாயிருக்கிறேன் என்று சொல்லி இப்படித் தமமைக்குறித்துச் சொல்லிய அந்தத் தீர்க்க தரிசனமும் நிறைவேறப்பண்ணினார். அவர் வியாழக்கிழமை தீராததிரி முழுவதும் இங்கும் அங்குமாகப் பல இடங்களில் திருத்த ஆலக்கழிக்கப்பட்டதுமல்லாமல் மறநான் வென்றிக் கிழமை காலையிலும் பட்டணத்து மார்க்கமாய்ப் பிணைத்தி னுடைய அரண்மனைக்கும் பின்பு ஏரோதிடத்திற்கும் அழைத்துக்கொண்டுபோகவும் வாரினால் அடிக்கவும் கடைசியிலே சிலுவைமரத்தில் அறையவும்பட்டு மிகுந்த இரத்தம் ித்தினதினாலே சொல்லப்பட்டியாத இளைப்பும் தலிப்பும் மரண வேதனையும் அடைந்திருந்தார். அதினாலே அவருடைய நாவ அண்ணத்தோடு ஒட்டித் தள்ளத்தக்கதாக மிகுந்த தாகம் உண்டாயிற்று. அந்தப்படி இயேசு நான் தாகமாயிருக்கிறேன் என்று சொல்லி முடியும்முன்னே சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களைக் காத்திருந்த ரோமர்களாகிய போர்ச்சேவகரில் ஒருவன் அவ்விடத்தில் காடி நிரப்பிவைக்கப்பட்டிருந்த திரத்தினிடத்தில் ஒடிக்கடற்காளானை எடுத்து அதைக் காடியால் நிரப்பி அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தான். அந்தக் காடியில் தண்ணீர் வந்திருந்தது.* அவருடைய ஞாகத்தை

* மதபானத்தினால் வெறி அடைகிறது மிகவும் இழிவு என்றும் சீர்த புத்தியோடிருக்கிறதே கனம் என்றும் ரோமர்கள் என்னையென படியினால் தங்கள் போர்ச்சேவகர்கள் சராயத்திற்குப் பதிலாகக் காடியைத் தாகம் எடுத்தபொழுது குடித்துவரும்படி வழக்கம் பண்ணியிருந்தார்கள். ஆதலால் போர்ச்சேவகர்கள் தங்களுக்குத் தாகம் எடுத்த பொழுது குடிக்கிறதற்காக அவ்விடத்திலும் ஒரு பாத்திரத்தில் காடி நிரப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இயேசு நான் தாகமாயிருக்கிறேனென்று சொன்னதைக் கேட்டவுடனே போர்ச்சேவகரில் ஒருவன் போர்களானை எடுத்து அதைக் காடியால் நிரப்பி இசோப்புத்தண்டில் இட்டி அவருடைய வாயினிடத்திற்கு கீட்டினுனென்று தோன்றுகிறது.

அடக்குகிறதற்கும், அந்த ஈசோப்புத் தன்மையினுடைய வாசனை அவருக்கு இருந்த இளைப்பையும் ஆயாசத்தையும் ஆற்றுகிறதற்கும் ஏதுவாயிருந்தது. இயேசு முன்னே தம்முடைய புத்தியை மயக்கும்படி ஆவர்கள் தமக்குத்தக்க சசப்புக்கலந்த திராட்ச இரசத்தைக் குடிக்க மனமில்லாமலிருந்தார். இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட மயக்கத்திற்கு ஏதுவானது கல்வரதிறந்தபடியால் அவர் அங்கு நுழைந்தார். கிறிஸ்து செய்த ஸ்தூபத்தை முன்னே விபபடி ஆவர்கள் பழித்தார்களோ அப்படி இப்பொழுது போர்ச் சேவர்களும் அவரைப் பரியாசப்பண்ணத் தொடங்கி அவருக்குக் காடியைக் கொடுக்கப்போவானே நோக்கி, பொறுத்துக் கொள்: எலியா இவனை இரட்சிக்க வருவானே அதைப் பார்ப்போம் என்றார்கள். அவரோ மனிதனை எவ்வாறாவே நேருக்கிக் கூப்பிடாமல் சர்வவல்லவரென்பதையே சிவனுள்ள சேவனையே தம்முடைய பரமபிதாவையே நோக்கிக் கூப்பிட்டார். அப்படியிருந்தும், அவர்கள் அதைக்குறித்து அவரைப் பரியாசம் பண்ணினார்கள். ஆனாலும் அவரை இரட்சிக்கும்படி எவ்வாறு வருவான் என்று அவர்கள் பயித்தமாகக் காத்திருந்தார்கள் என்று காட்ட இயேசு காடியை வாங்கினபின்பு “முடிந்தது” என்றார். அதாவது மனிதரின் சேவனோடு உறவாய் இரட்சிப்பை அடையும்படிச் செய்த வேண்டிய யாவும் செய்து தீர்ந்தது என்ற ஸ்திரீப்படுத்தினார். அவர் சற்றேரேம் தைவிடப்பட்டவராயிருந்தும், தேவ தன்மைக்கு ஏற்ற மகிமையானது ஒளிபோல மறுபடியும் பிரகாசிக்கத் தொடங்கினதினாலே கம்முடைய உள்ளத்திலே ஆறழலையும் சக்தோவத்தையும் உண்டாக்கத் தமக்கு முன்னடையானமாயிருந்த பலிகளெல்லாம் நீங்கத் தாமே பலியானதினாலே தேவரூபம் ஆனதென்றும், தம்மைக்குத்தகுந்த தீர்க்கதரிசனாகக் கொல்லப்பட்டிருந்தவைகளுெல்லாம் நிறைவேற்றினது என்றும், அவர் முத்தியைப் போடப்பட்டது என்றும், நீதி உண்டாயிற்று என்றும், தேவ ஆடாமிய தாய்பாவப்புவியாகச் சற்று சேர்த்திருக்கின்றே மரிக்க வேண்டியதுபோன்றாமே இன்னப் பிதியாயிருந்தது என்றும் அறிந்து, சிக்கித்திற்குள்ளே மரிக்கப் பிதியுத்தமாயிருந்தார்.

சு த் ம ர ளே !

“இதிலே கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. பித்தியை இயேசு சொன்ன உறவது வாக்கியத்தைக்குறித்துச் சிந்தித்துக்கொள். “நான் தாசுமாயிருக்கிறேன் என்றார்.” (1) வேதவாக்கியம் நிறைவேறு அருளுக்கு அந்த

தாகம் உண்டாயிற்று. அவர் இன்னம் சற்றேரேத்திற்குள்ளே மரிக்க வாயுத்தமாயிருந்தார். அவர் காடியை வாங்கிக் குடிப்பது ஒன்று தவிர மற்றது எல்லாம் நிறைவேற்ற முடியுமென. ஆகிலும் புத்தகஞர்கள் அவைகள் எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தன என்பதைக்குறித்து ஒன்றும் அறியார்கள். ஆதலால் வேத வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தபடியே தாம் அந்தப் பாடுகளையும் மரணத்தையும் சிக்கவேண்டியதிருந்தது என்று அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டினார். (2) நாம் அந்த விதிகளைப் போல நரசுவதனையினாலே நித்தியகாலமும் நாவவறண்டு தாகம் அடையாமல் பரேரேத்திலே நித்திய வாக்கியங்கள் நிறைந்த மகிமைமாயி மறுபிதான ஆற்றிலே தாகத்தீர் இரட்சிப்பாகிய சலத்தைக்குறித்தும் வாழும்படி அவர் தமக்குத் தாகம் உண்டு என்று சொல்லித் தாம் சாகும்முன்னே வேறுபாபான நுகரிப்புள்ள காடியைப் பானப்பண்ணச் சித்தமாரார். (3) அன்றியும் அவருக்குண்டான தாகத்தினால் இயேசு நினைந்த புத்தியோடே மரணம் அடைந்தாரென்று நம்பிக்கை உண்டாயிருக்கிறது.

2. இயேசு தமக்குண்டான பாடுகளில் பல உபத்திரவங்கள் நோக்கித்தவராயும் பாடுதவிர மற்றது எல்லாவிரத்தினாலும் நம்மைப்போலச் சோதிக்கப்பட்டவராயிருப்பதால், அவர் நம்முடைய பலவீனங்களைப்பற்றித் தமக்கு இரங்கமாட்டாதவர் அல்ல (எபி. 4. 15). நமக்கு உண்டாயிருக்கும் சாரீர நிர்ப்பாக்கியங்களிலும், ஆதம் நிர்ப்பாக்கியங்களிலும் அவர் நம்மைக் கிருபையாடப் பார்த்திருக்கிறார் என்பது நமக்குத் தைரியத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அதைப்பற்றிப் பதில் அப்போஸ்தலன் சொன்னது, “நம்மைக் கிறிஸ்துவின் அன்பை விட்டுப் பிரிப்பவன் யான்கூட உபத்திரவமோ துன்பமோ பசியோ நிருவானமோ? இவை எல்லாவற்றையும் நாம் நம்மில் அன்புகூருகிறவரிலே அக்கமாடி ஜெயம் கொள்ளுகிறோம்” என்று கைரியத்தோடே சிவல்லியார். (ரோ. 8. 36, 37.)

3. ஒருவன் பரியாசம் பண்ணுகிறதைக் கண்டு மற்றவனும் பரியாசம் பண்ணுகிறான். பரியாசமாக ஒருவர் இயேசுவருக்குக் காடியைக் கொண்கவாசின். மற்றவன் பொறுத்துக்கொள்; எலியா அவனை இரட்சிக்க வருவானே பாப்போம் என்று பரியாசம் பண்ணினான். வருசுகூடக் கொல்லாங்குக்கும் நாய், அல்லது காணாமலிருக்கிறார். என்னமென்பதே சற்றுக் பிதானத்தையே நினைத்துக்கொள்ளுமிக்கிறார். வருத்தமாயிருக்கிறது. தியைசெய்யவோ ஒருங்கும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

நல்ல வாக்கியங்களைக் கற்கிறது வருத்தமாயிருக்கிறது. பரியாசங்களையும் வசைகளையும் செய்துமாத்திரத்தில் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். துன்பமார்க்களும் வருசகனுமான மனிதன் பிடுங்கித் தீமைசெய்கிறான். அநேகவாத் தன் மாயைவலையில் பிடிக்கப்பண்ணுகிறான். இப்படிப்பட்டவனுக்குத் தேவனுடைய பிள்ளைகள் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் தீமைசெய்துவிட்டதாறாப் பின்பற்றக்கூடாது. தங்களுக்கு நன்றவர்கள் செல்லும் யோசனையுட்காட்டும் மார்க்கமும் நன்மையானவைகளோ என்று நன்றாக ஆராயவேண்டும்.

4. இவ்வையில் இயேசு சொன்ன ஆறுவது வாக்கியத்தைக் குறித்துச் சிந்தித்துக்கொள். இயேசு முடிந்தது என்று சொன்னசொல் மனிதர்களுக்கு ஆறுதலும் உதவியும் உண்டாகக் குகிற வெல்லாயிருக்கின்றது. இயேசு நமக்காகச் செய்யவேண்டிய யாவையும் செய்து முடித்தபடியால், நாம் செய்யவேண்டியது இனி ஒன்றுமில்லை. இரட்சிப்பை உடைகிற தற்காக நாம் ஒன்றும் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. நாம் பாவத்திற்காகச் செலுத்தவேண்டிய ஈடு இனி ஒன்றுமில்லை. நம்முடைய பிணையாளியானவர் எல்லாவற்றிற்கும் எடுசெலுத்தினார். ஆதலால் ஆத்மாவே! நீ விடுவாசத்தோடு இயேசுவின் டத்தில் சென்று அவர் சம்பாதித்த புண்ணியங்களை நீ பங்குள்ளவனாக விசுவாசத்தினாலே அவரைப் பற்றிக்கொள். இயேசு தமக்காக அல்ல, உனக்காகவே இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்தார். அவருடைய புண்ணியங்களை அன்பு மற்றொரு புண்ணியத்தையும் தேவன் நம்மிடத்தில் போடக்கூடலை. அவருடைய இரட்சத்தைத் தரித்துக்கொண்டவரே அவருக்குப் பிரியமானவன். முடிந்தது என்ற சொல் இயேசு எல்லாவற்றையும் செய்து முடிந்தது என்று காண்கின்றது. இயேசுவானவர் சிக்கக்ஷணெய்ய பாடுகள் முடிந்தன. இதுவுள்ளாமல் நித்திய காலங்களுக்குமுன்னே தேவன் நம்மானுட்பண்ணின தேவ ஆலோசனை முடிந்தது. மனிதர்களுடைய இரட்சிப்புக்காகச் செய்யவேண்டியவைகள் எல்லாம் செய்து முடிந்தன. எல்லா நீதியும் நிறைவேற்றப்பட்டன (2 கொ. 10, 14). நமக்கு நித்தியநீதி சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாவத்திற்காக அவர் சுமக்கவேண்டிய ஆசனம் எல்லாம் சுமந்து தீர்க்கப்பட்டன. அவர் தீர்க்க விடாதமாயிருக்கைக்கிடையே கிறித்துப்போட்டார். அவர் சிக்கவேண்டியது வன்றும் நீதியாயிராமல் எல்லாம் முடிக்கேபோயின. உ வேதத்தின் அவரை குறித்துச் செல்லப்பட்டவைகளெல்லாம் நிறைவேறி முடிந்தன.

நன். நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழான நாம் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல். சாபத்திற்கு உள்ளானதினாலே நம்மை அந்தச் சாபத்திற்கு நிகலாக்குப்போன்ற சவிகாரத்தைத் தருபடிக்கு அவரே நமக்காக நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழாகித் தம்முடைய குறைவற்ற கீழ்ப்படிதலினாலே நமக்கு நித்திய நீதியைச் சம்பாதித்து முடித்தார். நாம் சமாதானத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அடையும்படி அவர் நமக்காகப் பாவனைச் சகித்து முடித்தார்.

5. இயேசு இவ்வையில் சொன்ன அந்த ஆறுவது வாக்கியத்தினாலே தேவனுடைய தபஸ் இன்னது என்று அறியலாம். (1) நியாயப்பிரமாணத்தினால் நாம் தேவனிடத்தில் அக்கியமாகிறதற்கு இடமில்லாத தபடியால், பிதா தம்முடைய குமாரனைத்தான் அவர் நம்மைப் பரலோகமார்க்கத்தில் நடத்தவும், நமக்குத் தம்முடைய சமாதானத்தை அருளவும் செய்தார். (2) நியாயப்பிரமாணம் நாம் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டிமென்று கட்டளையிடுகிறதேயல்லாமல் நம்முடைய குறைவுகளை நீக்கமாட்டாது. அன்றியும் அளிவே கற்பிக்கப்பட்டவர்களை நிறைவேற்றுகிறதற்கு நமக்கு வேண்டிய பலத்தை அளிக்கும்படிக்கும்மாட்டாது. ஆதலால் இயேசு நீதியாவையும் நிறைவேற்றும்படி இவ்விலகத்தில் வந்தார். (3) நியாயப்பிரமாணம் நமக்குத் தரலோக ஆசீர்வாதங்களை அருளமாட்டாது. நம்முடைய பாவனைத்திற்கு உதவவும் நம்முடைய குறைவுகளை நீக்கி உதவும் அளிக்கவும் மாட்டாது. நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளாதவன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று சொல்லி, அது பாலிப்ப முடிந்ததுகின்றது. ஆதலால் தேவனுடைய குமாரன் நமக்காக மாமிசத்திலே தோன்றி நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்தில் நின்றநீக்கித் தேவ ஆசீர்வாதத்தை அளிக்கும்படித் தாமே சாபமாரி, இயேசு நம்மைத் தமது பரம் இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கப்பண்ணி இரட்சித்தார் (2 திமோ. 4, 18). இதனால் பரமபிதாவினுடைய அன்பும், நமக்கு இரட்சிப்பை உண்டாக்கிமுடித்த இயேசுவினுடைய உண்மையும், இரட்சிப்பை நமக்கு முத்திரைப்படுத்தி நிறைபரிசுத்த ஆயிரம்முடைய கிருபையும் விளங்குகின்றன. இவைகளை விசுவாசிகள் அங்கருடைய ஆறுதலுக்காக எப்பொழுதும் சிந்தித்துக்கொள்ளக்கூடலாகின்றன.

6. முடிந்தது என்று இயேசு சொன்ன வாக்கியம் நமக்கு முடிந்தது என்று ஆதலை அளிக்கின்றது, அதினால் (1) உபத்திரவமுதலான பாவிகளுக்கு முடிவு உண்டாகும் என்று

அறிவிக்கும். அநேககாலம் அடிமையுழியம் செய்து முடிந்த பின்பு விடுதலைவருஷம் வரும். யோசேப்பு கட்டிரப்பட்டிருந்த கட்டிகளுக்கும், யோபு சகித்த உபத்திரவங்களுக்கும், தாவீது பட்டினிப்பங்களுக்கும் கடைசியிலே முடிவு உண்டாயிற்று. பேதுரு கட்டப்பட்டிருந்த சங்கிலிகளும் அவனுடைய கைகளையும் காலங்களையும் விட்டுக் கழனியாயின. இப்படியாவதும் ~~முடிவு~~ உண்டாயிருக்கிறபடியால் விசுவாசிகள் தங்களுடைய உபத்திரவங்களுக்கும் முடிவு உண்டாகுமென்று ஆறுதல் அடைந்திருக்கலாம் (2) காம் சத்துருக்கள் கையில் அகப்பட்டிருக்கிறதற்கு தேவன் காலத்தைக் குறித்திருக்கிறார். அப்படியே இயேசுவும் சத்துருக்கள் கையில் அகப்பட்டிருந்தாலும், அவர் குறித்த காலத்திற்கு அதிகமாக அவர்கள் இயேசுவுக்குத் தீங்குசெய்ய இடம்பெற்றதில்லை. தேவன் அவர்களுக்கு எவ்வளவுகாலம் இடம் கொடுத்தாரோ அவ்வளவுகாலம் மாதிரியே அவர்களால் பொல்லாங்கு செய்யக்கூடும். அதற்கு மேல் அவர்கள் ஒருசிலேயின் மதில்களிடத்திற்குச் செல்லும், தங்கள் குறாமாகிய அம்பை எய்யவும் கூடாது. (3) ஆதலால் போராட்டமும் அந்தப்படியே சில காலத்துக்குப்பின்பு முடிந்து போகும். சிலகாலம் ஆறுதலான ஒளி தோன்றும். பின்பாகிய இருள் முடியிருந்தாலும், கடைசியிலே எப்படியும் முடிவு வரும். புசல் அடித்தபின்பு மந்திரங்கள் நீங்கி ஆகாயம் வெளி வாங்குவதுபோல உபத்திரவப் புசல் நீங்கினபின்பு சந்தோஷமும் சமாதானமும் ஆறுதலும் நிச்சயமாக உண்டாயிருக்கும். இயேசு எல்லாம் முடிந்தது என்று கண்டு முன்னேகித்த ஆத்மாவைச் சூழ்கிறார். அந்தகார வல்லமைகள் எல்லாம் நீங்க ஒளிதோன்றினதில்லை மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு முடிந்தது என்றார். அப்பொழுது ஆறுதலாகிய ஒளி விடியவில்லைதான் செவ்வானம்போல அவருக்குத் தோன்றிற்று.

7. இயேசு தமக்காகக் குறைவில்லாமல் உத்தரவாதம்பண்ணி நம்மை இரட்சிக்கிற கிரியையை முடித்தபடியால் நாம் தாராளமாகத் தேவனிடத்தில் நேருகித்திருக்க இடம்பண்ணினோம். அவர் முடிந்தது என்று சொல்லி வாக்கியம் அதை நமக்கு ஸ்திரப்படுத்துகின்றது. ஆனால் நம் இரக்கத்தைப் பெறும் படிக்குக் கிருபாசனத்தினிடத்திற்குத் தைரியத்தோடு கேட்டு வரக்கூடவோம். நம்முடைய அசதினை அவிசுவாசமுமே அன்றி மற்றேன்றும் நம்மைத் தேவனுடைய அன்புக்கும் இயேசு உத்தரவாதம்பண்ணிச் சம்பாதித்த புகழைப்பங்களுக்கும் புறம்பாக்கமாட்டாது. நீ உன் வாயைத்திற, நாம் அனைத்து

நிரப்புகோம் என்று தேவன் விசுவாசியை நோக்கிச் சொல்லுகிறார். இயேசுவை விசுவாசித்து அவருக்குப் பின்பு செல்ல, அப்பொழுது நீ கெட்டுப்போகாமல் நித்தியசேவனை அடைவாய்.

8. தேவனுடைய புத்திரர்கள் (1) தங்கள் ஒட்டத்தையுமுத்து விசுவாத்ததைக் கைப்பற்றும்பொழுது முடிந்தது என்று சொல்லுவார்கள். அதற்குச் சேவ அவர்கள் கிருஷ்டமிக்கப்பட்டும் இரட்சிக்கப்பட்டும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். (2) அவர்கள் கீழ்ப்படிக்கிற பிள்ளைகளைப்போல (1 பே. 1. 14.), இவ்வுலகத்திற்கு ஒத்தவிதமாய் நடவாமல் பரிசுத்தத்தோடே கிறிஸ்தவுக்குப் பின்னென்று மரணகாலம்மட்டும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தால் அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவார்கள். ஒரு காரியத்தைத் தொடங்குகிறது பேதாது. அதை முடிப்பதே சிலா தியம். எல்லாவற்றையும் முடித்தவராகிய இயேசுவை விசுவாசித்து அவரைச் சார்ந்துகொள்ளக்கூடவோம். அவரைக்குத்து எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளும் தீர்க்கதரிசனம் சொன்னாரை அவர் அநேக முன்னடையாளங்களுள்ளே குறிக் கப்பட்டிருக்கிறார். அவரைவிட்டு மற்றவர்களை நம்பவும் பின்பற்றவுமுடையவரல்ல. "நாமே தேவன் நம்மைத்தவிர வேறொருவரும் இல்லை" என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். "ஆதலால் நான் சொல்லவேண்டியது" என் "இயேசுவே! உம்மை அன்றி நான் ஒருவரையும் அறியேன். நான் உம்மில் பிழைக்கவும் சாகவும் விருப்பமில்லிருக்கிறேன். தேவரீரே இம்மையிலும் மறமையிலும் என்னை ஆசீர்வதித்தருளும் என்று சொல்ல வேண்டும்.

97. தியானம்.

(மத்தேயு, 27. 50.)

"இயேசு, மறுபடியும் நான் சத்தமாய்க் கூப்பிட்டு, ஆவியு விட்டார்."

இந்த அதிகாரத்தில் இயேசு மரணம் அடைந்ததையுடைய அடங்கியிருக்கிறது. நம்முடைய மீதுதல்களின் நிமித்தமாக அவர் நம்மை நம் பவியாய் ஒப்புக்கொடுத்த மரணம் அடைந்தார். அவர் நம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தையும் சேவனையும் நம்முடைய பாவங்களினின்றும் நம்மை மீட்ட

கும் பொருளாகக் கொடுத்தார். இயேசு மிகுந்த சந்தத்தோடே கூப்பிட்டார் என்று சொல்லியிருக்கிறதே. பலமுடிகொண்டு இளைத்துப்போனவன் மெதுவாய் பேசும்பொழுது அந்த உற்றுக் கேட்கவேண்டியதிருக்கும் அவ்வாறு அவர் தன்னைச் சுற்றிலும் நிற்கிறவர்கள் தம்முடைய பதிலிக்கை மீட்பிக்கை ஜெபம் இவைகளைத் தெளிவாய்க் கேட்கும்படிக்கும், தாம் உட்படிப்பதற்கு மனோற்சாகமாகச் சரித்தரோ அப்படியே மாணமும் அடைந்தாரென்று அவர்கள் அறிந்துகொள்ளும் படிக்கும் அப்படி மிகுந்த சந்தத்தோடே கூப்பிட்டார். அவர் தாம் அடைந்த பாடுகளைச் சகிக்கும்முன் செத்செமனே தோட்டத்திலே தேவனை கோக்கிச் செபம்பண்ணிப்பொழுது முதலாவது பிதாவே என்று கூப்பிட்டார். அதுபோல அவர் தாம் அடையவேண்டிய பாடுகளைச் சகித்து முடிந்தபின்பும கடைசியிலே பிதாவே என்று கூப்பிட்டார். அவர் சகிக்க வேண்டிய யாவையுஞ் சகித்து முடிந்தபின்பு பிறா தம்முடைய அன்பின திருமுக தரிசனையை அவருக்குப் பிரகாசம் போல விளங்கப்பண்ணிப்படியால் அவர் மறுபடியும் அவரை கோக்கிப் பிதாவே என்றார். அன்றியும் தம்முடைய ஆவியைத் தேவனுடைய வாகனில் ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர் தம்முடைய ஆவியையும் ஆத்மாவையும் சேவனையும் சமீப உயர்ந்த அடமானமாகத் தேவனுடைய வாகனில் ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர்தாமே அதைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறதாவது, “நான் ஆடுகளுக்காக என் சேவனை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். ஒருவனும் என்னிடத்திலிருந்து அந்த வாங்கமாட்டான். நான் என்னுடைய அதை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன் என்றார்” (யோவா. 10. 15, 18.). இயேசு தம்முடைய பிதாவைத் தேவனிடத்திலே பத்திரமாயும் அச்சுற்றும் இருக்கவும், மூன்றாம் நாள் பிதாவை இளைப்பாறி அமைந்திருக்கவும் சக்கதா அதை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர்தாம் மூன்றாம் நாள் அந்த மறுபடியும் எடுத்துக்கொண்டு உயிரோடே எழுந்திருப்பாரென்று அதனுடைய விளங்கப்பண்ணினார். இப்படி அவர் இவைகளைல்லா வற்றையும் சொல்லியுமுடிந்த தம்முடைய ஆவியை தேவனுடைய வாகனில் ஒப்புக்கொடுத்துப் பின்பு இளைப்பாறிக் காசுப் படுத்துக்கொள்ளப் போகிறவனைப்போலத் தம்முடைய தலையைச் சாய்த்து ஆவியை விட்டுவிட்டார். அச்சமுவக்கும் சரித்திரங்குமிருந்த சட்டலிழைச் சரித்திரத்தையே ஆத்ம பிரிந்த போயிற்று. ஆகிலும் அவருடைய தேவகபான் மனிதகபாவத்தைவிட்டுப் பிரியவில்லை. அது ஒருபொழுதும் பிரிந்தது

யில்லை. பின்னும் அவர் மனோற்சாகமாய் மரித்தார் என்பதற்கு வேறொரு திருஷ்டாந்தம் உண்டு. என்னவென்றால், சாக்ற வாகன்குடைய சலைகள் சேவன் முடிந்தபின்பு தேசேநிலவாமல் சாய்ந்துபோகும். இயேசுவா தம்முடைய ஆவியை விடும் முன் தலையைச் சாய்த்தார். அதனாலே தாம் மரிக்கிறதற்கு வேறொரு என்னும் தம்முடைய சேவனை மனோற்சாகமாய்க் கொடுத்திருக்கிறார் என்று விளங்கப்பண்ணினார். இப்படிக்கு அந்த வெள்ளிக்கிழமை பாலிகள் தேவனோடு உறவாக்கப்படுகிறதற்காகப் பல்கலைச் செலுத்துகிற பெரிய நாளாயிருந்தபடியால், உத்தம பலிகூர் கிய கிறிஸ்து எல்லாருக்காகவும் பலியாயிற்றார்.

தேவனிடே!

“இதிலை சவல்ககவேண்டியதாவது”

1. இவ்வகையில் இயேசுசொன்ன ஏழாவது நூக்கியத்தைக் குறித்துச் சிந்தித்துக்கொள். இயேசு தாம் சகித்த பாடுகளைச் செபத்தோடே தொடங்கிச் செபத்தோடே முடித்தார். அவர் பாடுபடுமுன் கெத்செமனே தோட்டத்திலே ஜெபம்பண்ணினாரும், பின்பு சிலுவையிலும் ஜெபம்பண்ணினாரென்றும் சவல்ககர்க்குக் கைக்குத் தெரியப்பண்ணியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அப்பிரகாசத்தை நியம முயற்சி செய்யக்கடவாய். ஜெபம் நமக்கு நேரிக்கிற பாடுகள் எல்லாவற்றோடும் எதிர்த்து நிற்கிறதற்கு ஏதுவாயிருக்கிறது. அது நம்முடைய சத்திருக்களைக் கீழ்ப்படுத்த உதவுகின்ற ஆயுதமாயிருக்கிறது. உனக்கு உபத்திரவம் வருகின்ற கண்டால், கர்த்தா அதை உனக்கு இலேசாக்கும்படி செய்து ஜெபம்பண்ணு. தன்புற்படும் காலத்தில் கண்கள் உன்னோடிருக்க ஜெபம்பண்ணு. இவ்வையாகிய உபத்திரவம் வந்தகாலத்தில் உன் மீட்பதும் நியாயமும் உன்னை ஆற்றித்தேற்றி ஆளிக்கிறவருமாயிருக்கிற தேவன் உனக்கு ஒத்தாசைசெய்ய உ அகலாநோக்கிக் கூப்பிட்டு ஜெபம்பண்ணு. அவர் உன் பாடுகளை நீக்கினவடனே அதற்காக தேவனை கோக்கி ஜெபம்பண்ணித் தோத்திரத்தைச் செலுத்த மறவாதே. உன் உபத்திரவத்தைப் பொறுமையாய்ச் சேர்ப்பானே அவன் தன்னைத்தானே ஆழமான சமுத்திரத்திலே தள்ளிக்கொள்ளுகிறான் அப்படியுட்பட்டவனுக்கு உபத்திரவமாகிய சமுத்திரத்திலே உன்னை நிற்கிறதற்கான ஓங்காரமாகிய விகவாசமில்லை. ஜெபத்தை தயவற்றி செய்யாதவனுக்கு யார் ஆதரவ் செய்யக்கூடும்?

2. இயேசுவுக்குப் பிதாவே என்ற சொல் பிரியமாகச் சொல்லாயிருந்தது என்று கவனிச்சுக்கொள்வோம். அவர் அந்த வார்த்தையை அசேகம்தரம் சொன்னான் என்று வேதத்தில் கூறியிருக்கிறோம். அதற்காலமும் சந்தோஷப்பட்டவென்றும், அவர் போதித்த ஜெபத்திலே தேவனை நோக்கிப் பிதாவே என்று ஜெபம் பண்ணும்படிப் போதித்ததமல்லாமல், மூலமும் அந்தப் படி அடிக்கடி ஜெபப்பண்ணினார். அவர் சந்தோஷமென்றே சொல்வே! உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்” என்று ஜெபம்பண்ணினார். பரிசு புகழிதற்கு முன்னும் பிதாவே! என் மனதில் படி அல்ல உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கூடுவது என்றார். பிதாவே என்கற வார்த்தை மிகவும் ஆறத்தலின் வார்த்தையாயிருக்கிறது. தேவனைப் பிதா என்று சொல்லத்தக்கவன் தேவன் அன்பையும் இரக்கத்தையும் கிருபைப்பையும் ஒத்தாசையும் இரட்சிப்பதாயிருந்து மகிழ்ச்சியடைபவன். ஆகையால் விசுவாசி தம்மைப் பிதாவே என்று அழைக்கும்படிக்கு தேவன் இடம் கொடுத்ததற்காக அவருக்குத் துதி செலுத்தி அவரை மறவாமல் அவரால் தனக்கு வேண்டிய கிருபை கிடைக்குமென்று நிச்சயத்தோடு இருக்கிறான். பிதா இம்மை விசாரிக்கிறார். உம்முடைய தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தில் நம்மைப் பாவங்களினால் சுற்றித் தாம் உத்தரவாதம்பண்ணிச் சம்பாதித்த புகழினியங்களால் நம்மை நிரப்புகிறார். பரிசுத்த ஆவி நம்மைப் போதித்ததன்மையான மார்க்கத்திலே நம்மை நடத்துகிறார். இவைகளை நம்பி நமக்குப் பாடுகளும் விபரங்களும்கூட துக்கங்களும் உண்டாயிருக்கும்பொழுது தேவன் இரத்தத்தில் சேரக்கூடவோம். அவர் நம்மை இரட்சிக்க வல்லவர், நமக்கு ஒத்தாசை செய்வோம் என்று வாக்குத்தத்தம்பண்ணியிருக்கிறார்.

3. பிதாவே! உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்” என்று அழைக்கிற உன்னுடைய காலச்செபமும், இரட்செபமும், சாகும் போனியிலே ஜெபிக்கிற ஆயத்த ஜெபமுமாயிருப்பதாக. விசுவாசியானவன் தன்னைத் தேவன் பகல் முழுவதும் தம்முடைய பரிசுத்த அடைச்சலத்தின்குள் வைத்துச் சகல பாவத்திற்கும் விலக்கிக்கொப்பாற்றிச் சாயுங் காலமட்டும் பாவச்சுறையில்லாமல் தம்முடைய ஆவியின் லே தன்னை நடத்தி ஆண்டு இரட்சிக்கவென்றுமென்று விடியற்காலமே ஜெபப்பண்ணவேண்டியது மிகவும் தேவையாயிருக்கிறது. அச்சப்படியே சாயுச்சாலத்திலும் தேவன் இன் ஆத்மாவைப் பிரகாசிப்பித்து இரவிய சகல பொல்லாங்குகளின

மிருந்து இரட்சிக்குப் படிக்கும், தன் ஆத்மா அவ்விரவிலே சந்தேகத்தையிடும் பிரிந்தால் தம்முடைய அன்பான கரங்களில் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவரை நோக்கி வேண்டிக் கொள்ளவேண்டும். தேவன் கமக்குத் தந்த ஈவுகளில் நம்முடைய ஆத்மா பிரதான புவாயிருக்கிறது. ஆதலால் நாம் நம்முடைய ஆத்மாவைத் தேவனுடைய கரத்தில் ஒப்புக்கொடுத்திருந்தால் அதில் சேர்ப்பதில் விரும்பவேண்டும் என்று நம்முடைய ஆத்மாவை ஒவ்வொருநாளிலும் ஒவ்வொரு மணிநேரத்திலும் சாகிறவேளையிலும் பத்திரமாய்ச் காக்கவேண்டும். சுகிற வேளையில் சாரம் சந்த வருத்தப்பட்டாலும் கடைசிகளிலே அது மறபடியும் உயிராடு எழுப்பப்படுதால், பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஆதலால் ஆத்மாவைத் தேவனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தால், அவரிடத்திலே அது என்றென்றைக்கும் வாழ்ந்திருக்கும் ஒரு பிள்ளைக்குத் தாயின் மடியையிட, பிரியமான இடம் ஒன்றும் இல்லாதபோல விசுவாசியின் ஆத்மாவைக்குத் தேவனிடத்தில் சேர்த்திருக்கிறதைப்பார்க்கிலும், அதிக பிரியமான இடமில்லை. ஆதலால் ஆத்மா தனக்குக் காரணராகிய தேவனிடத்தில் சேர்த்திருக்கிறதே மிகவும் நன்மையாம்.

4. தேவ வசனம் மீலிருந்து நோத்தியின் வாக்கியங்களையும் ஜெபங்களையும் என் ஆத்மாவைப் பாடம்பண்ணிக் கொள். இயேசு சிலுவையில் இருபத்திரண்டாம் சந்தேத்தில் அடங்கிய வார்த்தைகளைச் சொல்லிச் செபம்பண்ணினார். அந்தப்படியே அவர் முப்பத்தொன்பதாம் சந்தேத்தில் அடங்கிய மற்றொரு வாக்கியத்தையும் சொல்லிச் செபம்பண்ணினார். திருபர்கள் கன்னமிட்டுத் திருடர்கூடாததமாய் இறக்கனிலும் மரித்திலும் நம்மை ஆழ்ந்த தேற்றுகிறாயிருக்கிற பொத்திவுத்துகச் சேர்த்துவிடப்படுக மிகவும் நன்மை அந்தப் பொத்திவுத் பொன்னும் வெள்ளி மூலம், தேவனுடைய வசனமாகவே இருக்கிறது; வேளைவரும். அப்பொழுது புகிக்குரியவைகளில் ஒன்றும் நம்மை ஆழ்ந்ததேற்றமாட்டாது. ஆனால் தேவனுடைய வசனமே எவ்வேளையிலும் நம்மைத் தாங்கி ஆதரிக்கும். அப்படியிருக்கத் தேவனுடைய புத்திரர்கள் தாங்கள் கேட்டதையும், படித்ததையும், வாசித்ததையும் தங்கள் மாணவேளையிலே நினைத்துக்கொண்டு அவைகளிலே சந்தனை ஆறதில் படுத்திக்கொள்ளுகிறார்களே தேவ ஆவியானவரும் அவர்களுக்குத் துணையாயிருந்து ஆறதலைத் தரும் வாக்கியங்களை இன்பமான பரிமளத்தைப்போலவும், சுக்கந்தவா

சனை வர்க்கம்போலவும், அவர்களிடம் என்னத்திலிருந்து உயிர்வரப் பண்ணுகிறார்.

II. இயேசுவாராவர் தம்முடைய ஆலையைவிட்டு மரணம் அடைந்ததைக்குறித்தச் சொல்லியது.

1. கிறிஸ்து அடைந்த மரணம் நீக்கமான மரணமாக இருந்தது. அவர் மிகு தலையைச் சாய்த்து ஆலையை விட்டுவிட்டார். களைத்தவன் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபண்ணத் தன் தலையைச் சாய்க்கிறதபோலவும், இரண்டினைச் சூரன் தன் ஆயுதங்களைக் கீழேவைத்து இளைப்பாறுகிறதபோலவும், உயலில் மலர்ந்திருக்கிற பூவின் மடல் திறவான்படச் சூரன் போலவும் அவர் தமது தலையைச் சாய்த்து ஆலையை விட்டுவிட்டார். அப்பொழுது அவருடைய ஆத்மாவுக்கும் சரித்திரம் மிகுந்த கட்டவிழ்ந்துபோனதேயன்றி அவருடைய தேவத்தன்மைக்கும் மனிதத்தன்மைக்கும் இருந்த கட்டவிழவில்லை. அவர் எப்பொழுதும் தேவனும் மனிதனுமாகவேயிருந்தார். அவர் மனித சுபாவத்தைத் தரித்தபின்பு அதை விட்டு நீங்கவேயில்லை. பாவ நீர்விர்த்திக்காகச் செலுத்தின பலியாடு நிச்சயமாகக் கொல்லப்பட்டதுபோல இயேசுவும் நிச்சயமாகவே மரணமடைந்தார். அவர் தம்முடைய தம்முடைய இரத்தத்தைமாதிரும் சிந்தினால் அதிலுள் நமக்கு ஒரு பலனும் உண்டாகமாட்டாது. ஏனென்றால், பாவநீர்விர்த்திக்காகச் செலுத்தப்பட்ட பலியாடு கொல்லப்பட்டேண்டியதா யிருந்ததேயன்றி அதனுடைய இரத்தத்தைமாதிரும் சிந்தினதினாலே பாவநீர்விர்த்தி உண்டாகவில்லை.

2. கிறிஸ்துவின் மாண்பு நமக்கு மாணத்தைத் தூரமாக்குகின்றது. மாணத்தின் பலன்களைத் தூறக்கும்படி கிறிஸ்து நமக்காக மாணமுண்டாக்கி அவருடைய மாணம் பாவத்தினாலே வந்த பழத்தை நீக்கி ஆறுதலை நமக்குளிக்கிறது. அதனாலே நாம் தேவனோடு உடலாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அவரால் பாவத்திற்குப் பரிபூரணமான உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டது. பிசாசின் வல்லமை நீக்கப்பட்டது. மாணம் இன்னும் இன்னும் கொள்ளமாட்டாது. அதன் வல்லமையினின்றும் கிறிஸ்து நம்மை மீட்டுக்கொண்டார். இப்பொழுது மாணம் நமக்குப் பிதாவின்னிடத்திற்குப் போகிற உழியாயும், உபத்திரவங்கள் நீக்கி இளைப்பாறுகிற நித்திரையாயுமிருக்கிறபடியால், அது நமக்கு ஆறுதலை உண்டாக்குவதற்கு ஏதுவாயிருக்கிறது. மாணம்

ஜென்சுபாடமான மனிதர்களாகிய இவ்வுலகத்தாருக்கு ஒருத் தமம்போய்மும் உண்டாக்குகிறாயிருந்தாலும், நமக்குக் கிறிஸ்துவனுடைய மாணத்தினாலே இப்போதும் நம்பிக்கையும் உண்டாக்குகிறதாயிருக்கிறது. மாணகாலத்திலே அவர் நமக்கு அருள் நின்று நமக்கு உதவிசெய்து நமக்காக பன்னுகிறதினாலே நம்முடைய மாணம் நமக்கு இலேசாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

3. பாவத்தினால் மாணம் வந்தது. அந்த இயேசுவின்னிடத்தில் காண்கிறோம். தேவ ஆட்டுக்குட்டியாகிய நம்முடைய ஆத்மநேசரான அவர் என் மரித்தார்? மனிதர்களுடைய பாவத்திற்காக அல்லவோ. ஆகையால் மனிதனோடு பாவத்தின் சம்பந்தம் இல்லை என்று அறி. இவ்வுலகத்தின் நித்திரைப்போலத் தூக்களுடைய தகை ஆசைகளாகிய மனித இச்சைகளை நிறைவேற்றுகிறவர்கள் மிகவும் நிர்ப்பாக்கியராயிருக்கிறார்கள். பாவம் இனித்திருந்தாலும் உட்கொள்ளப்படுகிறது. பின்பு நித்திய சஞ்சலத்தை உண்டாக்குகிறது. உண்மையாகக் குணப்பட்டப பாவத்திற்குச் சாகாதவன் நித்திய மாணத்தை அடைவான். உலக ஐக்கியத்திற்குத் தன்னை நீக்கிக்கொள்ளாதவன் தேவனுடைய ஐக்கியத்தை விட்டு நீக்கப்படுவான். இப்பொழுது பாவ சஞ்சலம் பண்ணுகிறவன் இனிதேவனோடே சஞ்சரிக்கமாட்டான்.

98. தியானம்.

(மத்தேயு, 27: 51-53.)

“அப்பொழுது, தேவாலயத்தின் திணைச்சில மேல் தொடங்கிக் கீழ்வாக்கும் இரண்டாகக் கிழிந்து, பூமியும் அதிர்ந்தது, கண்மூல்களும் பிளந்தன. கல்லறைகளும் திறந்தன, நித்திரையடைந்திருந்த அநேக மரித்தவர்கள் உடைய சரீரங்களும் எழுந்திருந்தன. அவர் உயிர்த்தொழில் பின்பு, இவர்கள் கல்லறைகளை விட்டு புறப்பட்டு, பிறகு நகரத்தில் பிரவேசித்து, அநேகருக்குக் காணப்பட்டார்கள்.”

இயேசு மாணமடைந்ததைக்குறித்து மனிதர்கள் துக்கம் கொண்டாடவில்லை. ஆகிலும் வானமும் பூமியும் துக்கம் கொண்டாமன; பூமி அதிர்ந்தது. தேவாலயத்திலுள்ள திணைச்சில கிழிந்துபோயிற்று. தேவ குமாரன் சிலுவையிலே மரித்

தது ஒருவனுடைய மனதிலும் தத்தவிலலை. ஆகவே பூமி தன் வாயைத் திறக்க சிவனில்லாத அநுபந்தங்கள் நடுங்கத் தொடங்கின. அன்றியும் தேவனுடைய திருவுருவம் எவ்வளவு பரிசுத்தமானது, தேவாலயமும் அவருக்காகத் துக்கம்கொண்டிருந்தது. தேவாலயத்தில் பரிசுத்தத்திற்குப் பரிசுத்தமான ஸ்தலத்திலே ஒரு வரும் பாராதபடிக்கும் சொந்தபடிக்கும் நடுவே திரைச்சில கட்டியிருந்தது. அந்தப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஆசாரியன்மாத்திரம் வருஷத்தில் ஒருவிசை பிரவேசித்தலாம். மற்றொருவனும் ஒருக்காலும் பிரவேசிக்கக்கூடாது. அந்தத் திரை மெல்லியதாயிராமல், நான்கு அங்குலக் கணமாயும் குட்டையாயிராமல் மூப்பதுகெஜ நீளமாயும் இருந்தது. பின்னும் அது மிகுந்த மூன்றாயிருந்தபடியினாலே காற்றாடித்தாலும் அசையாமல் இருந்தது. அன்றியும் அது சகலத்து தூலாலும் இளவே தூலாலும் இரத்தாம்பர தூலாலும் பட்டு தூலாலும் செய்யப்பட்டிருந்தது. அதில் கேருபுகளைப்போல உருபம் செய்யப்பட்டிருந்தது. வருஷாந்தரம் நேலே சொல்லியபடிப் புதுத்திரை செய்க்கப்பட்டது. ஆதலால் அந்தத் திரையும் புதிதாகவிருந்தது. வருஷம்தோறும் பழையப்போன திரைகளைத் தேவாலயத்தின் சுவர்களின்மேலே அல்லாக்காரத்துக்காகக் கட்டியபார்க்கள் அப்படிப்பட்ட பலமுள்ள திரைகளை மேலே துவக்கித் தூறும்படி இரண்டாகக் கிழிந்தது. அதனாலே பரிசுத்த ஸ்தலத்தை யாவரும் பார்க்கவும் அதினிடத்திற்குச் சேரவும் இடமாயிற்று. அல்லாமலும் அந்தத் திரை மேலே துவக்கிக் கீழாகக் கிழிந்ததினாலே பூமியிலுள்ள மனிதர்களாலே கிழிக்கப்படாமல் தலோகத்திலுள்ள தேவனாலே கிழிக்கப்பட்டதென்று யாவரும் அறிந்துகொண்டிருந்ததற்கு இடமாயிற்று. மனிதர்கள் கீழிருந்து கிழிக்கப்பட்டால் பல்லாமல் மேலேயிருந்து கிழிக்கப்பட்டபடியால், தேவன்மேலே அனைச் செய்து என்று விளங்கும்படி அப்படிக்கிழியப்பண்ணினான். பின்னும் அந்த அற்புதம் இரவிலே நடவாமல் பகலிலே அந்தப் பகலின் செலுத்துவதற்காக ஆசாரியர்கள் தேவனுடைய மேலேயிருக்கிற மேலே நடந்தது. இரண்டாவது அற்புதம் பூமி அந்த அற்புதத்தின் உலக மெல்லாம் அதிரும்படிக்காரணமாயிற்று. அசலமாக அது யூதேயா தேசத்திலுள்ளவர்களுக்குமாதிரிப் போன்றிற்று. ஆதலால் இயேசு மரணமடைந்தகாலத்திலே குரியன் இறங்குதலைத் தடுத்தும், பூமி அதிர்த்ததைத் தடுத்தும் அஞ்ஞானிகள் பேசியிருக்கிறார்கள். தேவனுட்குட்டியாகிய தேவனுடைய

குமாரனார் சிலுவைமரத்திலே அறைந்தபொழுதும், பகைஞர்கள் அவரோடு நின்று துவாங்கித்தபொழுதும் அவர்களுடைய அகங்காந்தையும் அசட்டையையும் தூருட்டாட்டத்தையும் குறித்துப் பூமி அதிர்த்தது. பூமி அந்த அற்புதம் கண்மலையினிடத்திலே நடந்தது. எப்படியென்றால், கண்மலைகள் பிளந்தன. எருசலேம் பூட்டினத்தைச் சூழ மலைகளிருந்தன. ஆதலால் அது மலைச்சீமையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (சங். 125. 2.). அந்த மலைகள் அருகேயிருந்த பள்ளத்தாக்குகளிலே அமிழ்ந்தனவோ அல்லது பிளந்துபோகப் பதுங்கி விழப் பிளந்துபோயினவோ கற்கள் பிளந்து தெறித்தப்போயினவோ அவைகளைக் குறித்துத் தீர்ப்பாகச் சொல்லக்கூடாது. மீள்தாவது அற்புதம் கல்லறைகளினிடத்திலே நடந்தது. கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டன. எப்படியென்றால், அந்தக் கல்லறைகள் கண்மலைகளின்மேலே கட்டப்பட்டிருந்தபடியினாலே அந்தக் கண்மலைகள் பிளக்கக் கல்லறைகளுக்குத் திறக்கப்பட்டன. அன்றியும் அவைகளிலே மிகவும் பெரிய வேறொரு அற்புதமும் நடந்தது. என்னவென்றால், நித்திரை அடைந்திருந்த பரிசுத்தவான்களுடைய அநேகம் சரீரங்கள் எழுப்பப்பட்டன. இயேசு உயிரோடெழுந்தபின்பு அவர்கள் கல்லறையிலிருந்து புறப்பட்டார்கள். வெள்ளிக்கிழமையிலே அவர்களுடைய கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டன. அவர்களுடைய சரீரங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே எழுப்பப்பட்டபின்பு கல்லறையைவிட்டு அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் அந்தமட்டுக்கும் எழுப்பப்படாமல் இருந்தது மிகவும் ஆச்சரியத்தானது!

ஆசாரியர்!

இதிலுள் கவனிக்கவேண்டியதாவது.

1. சிவனில்லாப் பொருட்களை அசைக்கிறது எளிதானாலும் சிவனுள்ளவர்களாகிய பெருமூலாதவர்களை அசைக்கிறது மிகவும் வருத்தமாயிருக்கும். வீட்டுசமான் பிட்டு வீட்டார் நகைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உடைய வானமும் பூமியுமோ அவர்களுக்காகத் துக்கிக்கொண்டாடின. சிவனில்லாப் பொருட்கள் சிவனுள்ள பொருட்களைப்போலத் தேவனுக்கு விரோதமாகப் போராடுகிறதில்லை. சிவனுள்ள பொருட்களுக்குள்ளே உணர்வு உண்டானாலும் அதைச் சீக்கிரத்திலே மறந்துவிட்டு, அடிக்கும் சம்மட்டியைப்போன்ற தேவகரத்தை உணராமலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் போகிறார்கள். கடினமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கிற மனதை ஒருவிதத்தினாலும் இளகப்பண்ணுகூடாது. குரியன் மூன்றாமணி கோமமடலும் தன் ஒளியைக் கோடாய் படிக்கு ஒருக்காலும் உண்டாகாது இருள் உண்டாயிருந்தது மன்றி, உடனே பூமி அதிர்ந்தது எல்லாரும் காணக் கண்மலைகள் பிளந்தன. அவைகளினால் எருசலேம்பட்டணம் முழுவதும் நடுங்கி அதிர்ந்தது. அப்படியிருந்தும் அவைகளெல்லாம் குற்றமற்றவராகிய, இயேசுவைக் கொலைசெய்த பாதகத்தின நிமித்தம் நடந்ததென்று ஒருவனும் எண்ணாமலிருந்தான். அப்படியே மனக்கமனமுள்ள பாலிகள் தேவனுடைய அதட்டை அடிக்கு இடம்பெரியாயிருக்கிறார்கள். அவர் தங்களைத் தண்டித்தாலும் அதற்குக் காரணம் இன்னதென்று அறிய முடியவில்லை மலிருக்கிறார்களது தங்கள் அகங்காரம் அதற்குக் காரணமென்று ஒத்துக்கொண்டு மனத்திரும்பிக் குணப்படுவதற்குப் பதிலாகத் தங்களை நீதிமூல்களென்று எண்ணிப் பாவத்திள்-நிலைத்திருக்கிறார்கள்.

2. கிழிந்துபோன திரைச்சீலையைக்குறித்த நீதியானிக்க வேண்டியதாவது, அந்தத் திரைச்சீலை ஆச்சரியமாய்த் தேவசெயலினாலே கிழிந்தது. அதற்கு விசேஷமான தாழ்பிரியம் உண்டு. அதாவது, (1) பரிசுத்தத்திற்குப் பரிசுத்தமான ஸ்தலம் திறக்கப்பட்டபடியினால் யூத வடயாட்செய்த தேவாராதனை முடிவு அடைந்தது என்று காட்டப்பட்டது. அந்தப்படி இயேசுவைக்கு முன்னையாளமாயிருந்த பலிகளும் சுடங்குகளும் அவருடைய மாணத்தினாலே நீக்கப்பட்டன. நாம் திறந்த முகமாகக் கர்த்தரிடத்தில் சேரும்படிக் கிறிஸ்து தம்முடைய மாணத்தினாலே இடம்பண்ணியிருக்கிறபடியால், பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு நடுவேயிருந்த திரைச்சீலை கிழிந்ததமையினால் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் சேர்வதற்குப் பலிகளும் மற்றச் சடங்குகளும் வேண்டியதில்லையென்றும் காட்டப்பட்டது. (2) விசுவாசிகள் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குச் சேருவதற்கு ஒழி திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. யூதர்கட்கும் வடயாட்செய்த முடிய யாவரும் தடையின்றிப் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குச் செல்லும். இப்போது இடைய மாணத்தினாலே கிருபாசெய்துவிட்டதற்குச் சேருவதற்கான வழி திறக்கப்பட்டிருக்கிறது (எபி. 4: 16; 10: 20.). (3) சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவை கோரிப்பவர்கள் எல்லாருக்கும் யோட்சம் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கெட்டுப்போகாமல் நீதியிசைவனை அடைவார்கள். அன்றியும் தங்கடும் சுவர்போலிருந்த வேலியருடைய ஆசாரியப்பட்ட

மும் பலியும் நீக்கப்பட்டது. விருத்தசேனமும் பலியுமில்லாமல் யூதர்களும் அஞ்ஞானர்களும் விசுவாசத்தினாலே இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு இவ்விடத்திற்குச் சேரவும் சேவகிருபை அடையவும் ஏதுவாயிருந்தது.

3. அசுப்பில் உண்டான பூமி அதிர்ந்தலைக்குறித்த நீதியானம் பண்ணவேண்டியது எவ்வென்றால், (1) தேவகுமாரனைச் சிலுவைமரத்திலே அறைந்த பாலிகள்மேலே தேவனுடைய கோபம் வருமென்றும், அவர்களுடைய பட்டணம் அழிக்கப்படுமென்றும், அந்தப் பூமி அதிர்ந்தல் அவர்களைப் பயமுறுத்திற்று. பூமி தன் வாயைத் திறந்து கோராகையம் அவனைச் சேர்த்தவர்களையும் விழுங்கினதுபோல அவர்களையும் விழுங்கச்செய்வது தேவனுல் கூடாதகாரியமல்ல. அவர்களுடைய அகங்காரத்தின நிமித்தம் அப்படி அவர்களிடத்தில் பழிவாங்குகிறது நீதியாயிருக்கிறதே. மேலும், (2) அந்தப்பூமி அதிர்ந்தல் அவருடைய குழப்பில்லாமையைக்குறித்தும் சாட்சிகொடுத்தது (ஆமோ. 8: 8.) அன்றியும், (3) வேதப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டபொழுது பூமி அதிர்ந்தது; வேதப்பிரமாணம் நிறைவேற்றப்பட்டபொழுதும் பூமி அதிர்ந்தது.

4. கண்மலைகள் பிளந்ததைக்குறித்த நீதியானம் பண்ணவேண்டியதாவது, (1) அவைகளே தேவனுடைய சர்வவல்லமையினாலே பிளக்கப்பட்டன. அவைகளுக்குள்ளே அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருந்தவர்களுடைய சரிந்துள்ள வாய்திறந்து பேசும்படிக்குக் கல்லுகள் அவர்களை நொக்கிச் சத்தமிட்டன. (லூக். 19: 40.); (2) கண்மலைகள் பிளந்ததும் கல்லறைகள் திறந்ததும் சுவீசேஷத்தினாலே விளங்கும் மகிமைக்குத் திருவுடாந்தப்படியாயிருந்தன. இயேசுவின் பேரதகம் அஞ்ஞானிகளுக்காய் உலுப்போன்ற இருதயங்களைப் பிளந்து ஆடங்குட்டியானவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியவும் அவருக்குப் பின்செல்லவம் பண்ணத்தக்கதாக இருக்கின்றது. ஆம், தேவசகனம் பாலிகளுடைய கண்மலையைப்போன்ற கமனமாற்றி இருதயங்களைப் பிளக்கிற சம்மட்டியையுப்போல் இருக்கிறது என்று இந்நாளிலே காண்கிறோமே.

5. மரித்தவர்கள் பூவுதும் உயிரோடுமருந்திருப்பார்கள். அப்பொழுது அச்சத்தோடே யுறந்திருக்கிறவன் எவனோ அவனை பாசியவான். நாம் பரிசுத்த சூழ் எழுந்திருக்க வேண்டுமானால், பரிசுத்தர்களாகச் சாகவும் அடக்கம்பண்ணப்படவும் வேண்டும். ஏனென்றால், ஒருவன் எந்த வகையாகப்

படுக்கிறாறே அந்த வகையாக ஏழுந்திருப்பான். வேறிக்கக் குடித்தவரை அல்லது உலோபமாக அல்லது அசத்தற்கு அல்லது இப்பிரபஞ்சத்தின் புத்திரராக மரித்து அடக்கமயிண்ணப் பட்டவன் பரிசுத்தனாக அல்லது தேவனுடைய பிள்ளையாக ஏழுந்திருக்கமாட்டான். மரபும் இருதயத்தை உடைத்தாலும், அதை மாற்றமாட்டாது. (1) இயேசுகிறிஸ்துவனுடைய நீதி நமக்குப் பலிக்கச்செய்யப்பட்டதிலும், (2) அவராலே நாம் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டதினும் பரிசுத்தர்களாக விரும்புகிறோம். நீதிமானாக்கப்பட்டவன் தேவனுடைய ஆவியினாலே பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு அவர் தன்னை ஆண்டுகொளவதற்கு இடம் கொடுக்கிறான். இவ்வகை புத்திரர்களோ அப்படிப்பட்டவர்களுக்கல்லாதவர்களுக்காயல், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அல்ல, பரிசுத்தர்களுக்கும் அல்ல, மிருகத்துக்கு ஒப்பாக இருக்கிறார்கள். மனிதனுடைய சிவ சகலசக்தி அவனாக இம்மையிலிருக்கும்படி முதல் பரிசுத்தம் அண்ணப்படுவதிடால், அவன் அசத்தலும் அப்படிப்பட்டவன் ஆகிவிடுவான். அவன் பரிசுத்தனாகாதபடியால், மிருகத்துக்கு ஒப்பாகவே யிருக்கிறான்.

99. தி. நன்ம.

(மத்தேயு, 27. 50-54. மாற்கு, 15. 39. லூக்கா, 23. 47, 48.)

“நூற்றிக்கு அதிபதியும், அவ்வினாடே கூடிய இயேசுவைக் காவல்க்கத்திருந்தவர்களும், பூமியதிர்சீனையையுஞ் சேர்வதற்கு ரிபங்களையும் சண்டு, மிகவும் பயந்து மெய்யாகவே இவர் தேவனுடைய குமாரன் என்றார்கள். இந்தக் காட்சியைப் பார்க்கும் படி கூடிவந்திருந்த ஜனங்களெல்லாரும் சம்பவித்தவைகளைப் பார்த்தபொழுது தங்கள் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு திரும்பிப் போனார்கள்.”

உயிரில்லாத எல்துக்களாகிய பூமியினிடத்திலும் மலைகளினிடத்திலும் கல்லறைகளினிடத்திலும் விளங்கின அற்புதத்தைக்குறித்து முன் கியாணிதோம். இனி உயிருள்ளவஸ்துக்களாகிய மனிதரானிடத்திலே விளங்கின தேவ வல்லமையைக் குறித்துத் தியானிக்கவேண்டாம். பிலாத்து சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்த இயேசுவைக் காக்கும்படிப் போர்ச்சேவர்களோ

அனுப்பியிருந்தான். அவர்களுக்குத் தலைவனுடைய சிலுவை மரத்தண்டையிலே நின்று இயேசுவை ஒருவரும் சிலுவையிலிருந்து இறக்காதபடிக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அவனோடுருந்த மற்புப் போர்ச்சேவர்களும் அப்படியே அவரைக் காத்துக்கொண்டிருக்கையில், துவர்களில் சிலர் அவரைப் பரியாசம்பண்ணி அப்படியே வாழ்ந்திருக்கின்ற தற்சங்குள்ளே பங்கிட்டுக்கொண்டு சனங்களிலே கலகமுண்டாகாதபடிக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். வேதிவாக்கியத்தின்படி எல்லாம் முடிந்தபின்பு இயேசு மிருகத்த சத்தத்தோடே கூப்பிட்டு ஆவியை விட்டுவிட்டானாத அவர்கள் கண்டு அவர் மறைந்தாகமாய் மரித்தாரென்று அறிந்துகொண்டதமல்லாமல், பூமி அதிர்ந்தலையும் மற்ற சனங்களையும் கண்டபொழுது அவைகள் இயல்பாய் நடவடிமல் தேவவல்லமையினாலே நடந்தன என்றுதீர்மானம்பண்ணினார்கள். மேலும் தாங்கள் அவருக்குச் செய்த அநியாயத்தையும் அவரைத் துஷணித்து நிந்தித்ததையும் குறித்து மிகவும் பயதார்கள். போர்ச்சேவர்களின் தலைவன் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட சேவர்கள் அவருக்குச் செய்த அநியாயங்களைத் தடுக்காமல் போனதற்காகப் பயந்தான். அநியையும் அவன் தேவனுக்கு மகிமைசெய்ததினாலும் தம்முடைய தாக்கவல்லமையையும் இயேசுவின்மீது குற்றமில்லாமையையும் விளக்கப்பண்ணி ஸ்தூனக்குறித்து அவரைத் துதித்தான். அவன் அஞ்ஞர்னியாயிருந்தான். இவ்வித அறிக்கைகளினால் பிரதான ஆசாரியர்கள் அநியாயம் செய்தார்களென்று மற்ற சனங்கள் அறிந்துகொள்ள இடமுண்டாயிற்று. மேலும் அந்த தலைவன் செய்த அறிக்கை அவ்விடத்தில் நின்ற சனங்களுடைய இருதயங்களிலே நன்றியுத் தைத்தது. இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்படிப் பட்டணத்துக்கு வெளியேடுகொண்டுபோனபொழுது வேடிக்கை பார்த்திருந்தவர்கட்பின்சென்றுவந்த அநேகம் சனங்கள் வானத்திலும் பூமியிலும் விளங்கின அற்புதங்களைக் கண்டபொழுதும், இயேசுவைக்குறித்துப் போர்ச்சேவர்களின் தலைவன் பண்ணின அறிக்கையாகக் கேட்டபொழுதும் அவர்கள் பயம் அடைந்து, அவருக்குச் செய்தவைகளைக்குறித்து மனஸ்தாபப்பட்டுத் தங்கள் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு திரும்பினார்கள். அப்பறம் அவர்கள் அவ்விடத்தில் நிற்கத் துணியாமல் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பினார்கள். தேவகொப்பாக்கினையைக்குறித்து அவர்கள் உள்மனம் பயந்தால் நிரப்பப்படுகிறதற்கு அவர்கள் பார்த்தவைகளும் கேட்டவைகளும் காரணமாயிருந்தன.

ஆத்மாவே!

“நீ இதினால் கவனிக்கவேண்டியதாயினால்.”

1. இயேசு பெய்யாபெய்யினதனும் தேவ குமாரனுமாவார்; மேலும் குற்றமில்லாதவர். அந்தச் சத்தியத்தை யூதர்கள் மறுத்தாலும், அஞ்ஞானியாயிருந்த போர்த்தேவர்களைத் தலைவன் ஆக்கி அறிக்கைபண்ணினான். அவர் மனித குமாரனும் தேவ குமாரனும் குற்றமில்லாதவராய் இருக்கிறார் என்கிற சத்தியம் நம்முடைய இரட்சிப்புக்கு மூலாதாரமாயிருக்கிறது. அவைகளில் ஒன்று குறைந்தால் நாம் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை. எனென்றால், அவர் மனிதனாயிராதிருந்தால், அவர் நம்முடைய இரட்சிப்புக்காகத் தமது இரத்தத்தைச் சிந்துவதற்கு இடமில்லை. அவர் தேவகுமாரனல்லாவிட்டால், அவருடைய பாடுகளினாலே பாவத்திற்கு நன்ற குறைவற்ற உத்தரவாதப் பண்ணப்படாதே. அவர் குற்றற்றவர் அல்லாவிட்டால், எப்படி நம்மை தேவருடைய ஒப்புவிப்புக்குவார். ஆம்! அவர் அப்படிப்பட்டவராயிருக்கிறதிலே நமக்கு வாழ்நாட்களிலும் மரணகாலத்திலும் ஆறுதல் உண்டாயிருக்கிறது. அநேகதரம் தேவன் சுற்றோடாப்பார்களிலும் கல்லாதவர்கள் அதிக அறிவை அடையச் செய்து தம்முடைய மகிமைமையை அவர்களாலே விளக்கப்பண்ணுகிறார். அந்தப்படி யூதர்கள் தங்கள் மாறுபாட்டான யோசனைகளிலும் அகங்காரத்தினாலும் இயேசுவுக்கு விரோதமாகக் கலகம்பண்ணி இரட்சிப்புக்கு ஏற்ற அறிவை அடையாமல் போனார்கள். அவர்களைப்போல அநேகர் நித்தியசேவனுக்கு ஏதுவான அறிவைத் தேவன் தங்களுக்கு அருளாதபடிக்கு அறிவைப் படைத்து அறிவினர்களாகவிருக்கிறார்கள்.

2. பிறருடைய குற்றமில்லாமையைக்குறித்துச் சாட்சியிட வேண்டுமென்று போர்த்தேவகரின் தலைவனிடத்திலே படிக்கிறோம். அவன் இயேசுவைக்குறித்துச் சாட்சியிடும்படி ஒருவரும் அப்போது இடையில்லை. அவனே தன் சுயமாய் அவனைக் குறித்துச் சாட்சிப்பட்டான். ஆம்! மிகுதியானவர்கள் பிறர் பட்சமாக நன்மையைப் பேசவேண்டிய வேலைகளிலே அப்படிப் பேசாமல் உண்மையாகவிருக்கிறார்கள். சிலர் பிறரிடத்தில் குற்றமில்லையென்று அறிந்திருந்தும், அதைக்குறித்து அறிக்கை பண்ணாமலிருக்கிறார்கள். சிலர் பிறரிடத்தில் ஒரு குற்றத்தை அறியாவிருந்தும், வரம்பற்றினாலும் பகையினாலும் அவர்களுக்கு விடோதமாக நிந்தை பேசுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் அந்த அஞ்ஞான போர்த்தேவகர்களின் தலைவனுடைய

டக்கையைப்பார்த்து வெட்கப்படக்கூடவர்கள். பொய் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்தமார்ச்சுத்திற்கு உரிய இலட்சணமில்லாமலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனுக்குப் பிள்ளைகளாக விரும்பியும், அதற்கேற்ற கிரியையைச் செய்கிறதில்லை. அவர்களிடத்தில் இயேசுவின் ஆசையும் அவருடைய சிந்தையுமில்லாத படியினாலே அவர்கள் அவருக்கு அந்நியராயிருக்கிறார்கள்.

3. சிலுவையினருகே நின்றவர்கள் தங்கள் மார்பில் அப்படித் துக்கொண்டு திரும்பினார்கள். அவ்விடத்திலே நடந்தவைகளெல்லாம் அவர்களுக்கு மிகுந்த துக்கத்தையும் பயத்தையும் உண்டாக்கியபடியினாலே அவைகளைத் தாங்கள் சகிக்க மாட்டாமல் தங்கள் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நிற்கிறதற்கு மனம் பொருந்தாமல் திரும்பினார்கள். ஆகையினால் மார்பில் அடிக்கிறதும் திருப்பிறந்தும் இரண்டு செய்கைகளாயிருந்தாலும், ஒரே காரியத்தை யோக்குகிறது. அந்தப்படி முறையிட்டு அழுகிறவர்களும் துக்கம் கொண்டாடுகிறவர்களும் தங்கள் பாவங்களின்றியிதும் மனஸ்தப்பப்பட்டுச் செபம் பண்ணுகிறவர்களும் தங்கள் விசனத்துக்கு அடையாளமாகத் தங்கள் மார்புகளில் அடித்துக்கொள்வார்கள் அல்லவா? அவர் பாவத்திற்காக முறையிட்டு அழுகிறவன் தன் மார்பில் அடித்துக்கொள்ளுகிறதொத்திரம் போலது. மனம் திரும்பவும் வேண்டும். மேலும் பெய்யாய் குணப்பட்டவன் தான் பாவம் செய்த இடத்தையும், பாவம் செய்கிறதற்கு ஏதுவான கூட்டத்தையும் விட்டு திரும்பவேண்டும். தான் செய்த பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் தனியேயிருந்து சிந்தித்துக் குணப்படுத்தும்படிக் கவலைப்படவேண்டும். எவன் தன் பாவமார்ச்சுத்தைவிட்டுத் திரும்பாமலிருக்கிறானோ அவன் தன் மார்பில் அடித்துக்கொள்ளுகிறதும் வீண். அவன் மனஸ்தப்பப்படுதலும் சூயம். மனம் திரும்பாத பாவ புறம்பாக காட்டும் மனஸ்தாபம் தேவனுக்குப் பிரியமாயிராது. மார்பில் எவ்வளவு அடித்துக்கொண்டாலும், எத்தனைதரம் ஸ்ரோப்பண்டாவை, பாவங்களை அறிக்கைபண்ணினாலும், தேவநற்கருணை வாய்க்கினாலும், எவ்வளவாக ஞான்பாட்டுகளைப் பாடினாலும், தேவலசனத்தை வாசித்தாலும், இருதயம் மாறாமல் அகங்காரத்தை விடாமலுமிருப்பவன் தன்னுடைய புறம்பான கிரியைகளினாலே பாவ மன்னிப்பையும் தேவதயவையும் அடையமாட்டான்.

100. தியானம்.

(ஊக்கா, 23. 49. மாற்கு 15. 40, 41.)

“வருக்கு அறிமுகமானவர்களல்லாரும், கவிலேயாவிலிருந்து அவருக்குப் பின்சென்று வந்த ஸ்திரீகளும் தூரத்திலே நின்று இவைவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர் கவிலேயாவிலிருந்தபோது அவருக்குப் பின்சென்று ஊழியஞ் செய்தி வந்த மசதலேனா மரியாளும், சின்ன யாக்கோபுக்கும் யோசேக்கும் தாய்கிய மரியாளும், சலோமே என்பவளும், அவருடனே கூட எருசலேமுக்கு வந்திருந்த வேறே அநேக ஸ்திரீகளும் அவர்களோடே இருந்தார்கள்.”

இயேசுவின் சிலுவை அருகே அவருக்கு அறிமுகமானவர்களில் சிலர் இருந்தார்கள். அன்றியும் பிலாத்துவன் கட்டையினாலான போர்ச்சேவகர்களும் அவ்விடத்தில் அவரைக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் பிரதான ஆதாரியர்களும் அவர்மேலிருந்த தங்கள் அகங்காரத்தை நிறைவேற்றும்படி அவ்விடத்தில் நின்றார்கள். இப்படியிருக்க, அவருடைய அன்பர்களுடமிருந்த மன வியாகுலத்தோடே இருக்கச் செய்யப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் தூரத்திலே நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இயேசுவின் அன்பர்கள் சிலுவையின் அருகே வரத் தண்டியாமல் தூரத்தில் நின்றார்கள். அவர்களில் கவிலேயா நாட்டிலிருந்து அவருக்குப் பின்சென்று வந்த ஸ்திரீகளும் இருந்தார்கள். அவர்கள் அவரில் அன்புகூர்ந்திருந்தபடியால், அவரைக் காவலும் அவருடைய உபதேசத்தைக் கேட்கவும், அவருக்கு உதவியும் ஊழியமும் செய்யவும் வந்தவர்கள். கொல்கதா மலையினிடத்தில் அவர் பட்ட பாடுகளையும் துயரங்களையும் அவைகள் பிளந்ததையும் கவலைகள் தீற்றியதையும் இயேசு சத்தத்தோடே கூப்பிட்டுச் சீவனை விட்டதையும் போர்த்தவகரின் தலைவன் சொன்ன சாட்சியையும் மற்றும் நடக்கக்களையும் கேட்டும் பார்த்தும் நின்றார்கள். சேவன் தம்முடையவர்களை எவ்வளவு திட்டமாக அறிந்திருக்கிறாரோ இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். அவர்கள் அருகே அவர்களுடைய பெயரையும் குறித்திருக்கிறார். இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மருதலா ஊராளாகிய

மரியான் முன்னே எழுபதாசக்களினால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தாள். ஆனால் மற்ற மரியாளோ சின்ன யாக்கோபுக்கும் யோசேபுக்கும் தாயானவள். மேலும் சலோமே என்னப்பட்டாள் செபதேயுவினுடைய குமாரருக்குத் தாயானவள். அவள் தன் குமாரர்களில் ஒருவன். இயேசுவின் வலதுபக்கத்திலும் மற்றொருவன் அவருடைய இடதுபக்கத்திலும் இருக்கவேண்டுமென்று மன்னுடிக் கேட்டுக்கொண்டவன். அந்த ஸ்திரீகளெல்லாரும் இயேசு கவிலேயாவிலிருந்து பொழுது அவருடைய பேராதகத்தைக் கேட்டு அவரில் அன்புகூர்ந்து தங்கள் ஆஸ்திரீகளே அவருக்கு ஊழியம் செய்து இப்படித் தங்கள் நன்றியை நலத் தங்கள் அன்பான கிரியைகளினாலே பிளங்கப்பண்ணினார்கள். அந்த ஸ்திரீகளும் அவர்களோடே மற்றும் அநேக ஸ்திரீகளும் இயேசுவக்குப் பின்சென்று அவரோடு கூட எருசலேம் பண்ணத்துக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் அவர் மனம் வடைந்தபொழுதும் அடக்கம் பண்ணப்பட்டபொழுதும் கூட இருந்தார்கள்.

ஆத்மாவே!

“இதிலால் கவனிக்கவேண்டியது.”

[: 1. மண்காலமட்டும் மாறுகிறார்களே அன்பே அன்பு. இயேசு சிலுவைக்குருந்தகாலத்தில் அவர் அதே அவருக்கு ஊழியஞ்செய்தவந்த ஸ்திரீகள் அவர் மாணமடையும் காலத்திலும் சிலுவைமாததைச் சூழத் தூரத்திலே நின்றார்கள். உந்தப்படி நன்னையிலும் தீமையிலும் உறுதியாகவருக்கிற அன்பே உண்மையானது. இயேசு வியாதிக்காரனைத் துணைக்கி அகேம் ஆயிரம் சனங்களுக்குப் பசிஆற்றி இவைமுதலான நன்மைகளைச் செய்தகாலத்திலே அவரில் அன்பாயிருக்கிறது ஆச்சரியமல்ல. தேவன் நமக்குச் சமாதானத்தை அளிப்பதற்கு செய்தவருகிறகாலத்திலேமாதிரம் நாம் இவ்வுருக்குப் பிறகு அவரில் அன்பாயிருந்து, தீங்குண்டாகக்காலத்தில் அவருடைய உபத்திரவமாகிய சிலுவை நமமுடையமேல் சுமத்தப்படும் காலத்திலே அந்த அன்பைவிட்டு நீங்கலாம்? நமக்கு உபத்திரவம் உண்டாயிருக்கும்காலத்திலே நமமுடைய உள்ளத்திலுள்ள அவருடைய அன்பாகிய அனல் அணைந்துபோகப்படிக்குத் தேவன் நமக்கு உதவிசெய்யத்தக்கதாக அவனானோக்கி மன்னுருடவேண்டும்.

2. இயேசுவின் அன்பர்கள் இன்னொன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் யாரென்றால், இயேசுவுக்கு அன்பான பந்துக்களும் அறிமுகமானவர்களும் மற்றும் சில ஸ்திரீகளுமேயாம். இயேசுவுக்குச் சிலரானவர்களுடைய கூட்டம் சிறிதென்று கலங்காதே. பெரிய கூட்டமாய் இருக்கிறவர்களுடைய பாவங்களைப் பின்பற்றாதே. சிறிய கூட்டத்தானாயே இருந்துகொள். உபத்திரவமாய் சில சிலையை ஏற்றுக்கொள்ள வெட்கப்படாதே. இயேசுவுக்காக நடையைச் சகித்துக் கொள். கர்த்தர் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களை ஆதரித்து மகிழ்ச்சியாகி என்னைக்கும் பாக்கியசாலிகளுக்கப் பண்ணுவார் என்று நம்பு.

3. விசுவாசிகளுடைய பெயர்கள் சேவ ஆசமத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன; கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிந்திருக்கிறார் (2 தீமோ. 2. 19.). இயேசு சிகேகிக்கிறவர்களின்னார் என்றும் சிகேகியாதவர்களுடைய அறிவார். உலகத்திலே விசுவாசிகளுக்கும் உட்காராகக் கலந்திருக்கிறார்கள். ஆகிலும் தேவனுடைய கண்களுக்குமுன்னே அவர்கள் நிருவாணிகளாயும் வெளியரங்கமாயிருக்கிறார்கள். இயேசுமன் அன்பர்கள் இரவும் பகலும் ஜெபப்பண்ணி தேவனுக்கு உழியும் செய்கிறார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் தங்களை அப்படிப்பட்டவர்களென்று புறம்பே தோன்றப்பண்ணிவிட்டாலும், கர்த்தர் அவர்களை அறிந்து அவர்கள் விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் திடப்படுத்துகிறார். ஆதம் மோப்பாகிய இயேசு தம்முடைய ஆசைகளாகிய அவர்கள் எல்லாப்பேரையும் அறிந்திருக்கிறார். அவர்களை அவர் காத்துச் சிலுவையினருகே நின்ற ஸ்திரீகள் பொல்லாங்குக்குப் பயப்படாமல் தைரியமாயிருந்தது போல அவர்களும் உபத்திரவங்களுக்கு அஞ்சாமல் திடமாயிருக்கும்படித் தமது ஆவியினாலே அவர்களை நிரூபிக்கிறுபையை ஆறப்போல அவர்கள்மேல் வழித்து ஓடப்பண்ணுகிறார்.

4. இயேசுவின் அன்பர்கள் அவருடைய சிலுவை அருகே இருக்கிறார்கள். இயேசு சிலுவையில் செல்கிறார். அவருடைய தாயும் தோவான் சிலுவையும் அருகே நின்றார்கள். அவர்ல் அன்பாயிருந்த வேறு சில ஸ்திரீகள் சுற்றுத் தூரத்திலே நின்றார்கள். ஆதலால் நீயும் இயேசுவின் சிலுவையிடத்திற்கு ஓடிவா. அவ்வீடத்தில் நின்று உன் இயேசுவைப் பார். உலகத்தாருக்கு விருப்பமாயிருக்கிற உல்லாசமும் சந்தோஷமும் அவ்வீடத்தில் இல்லை. ஆகிலும் நீ இயேசுவின் வீட்டிலே உண்மையாகச் சரித்திரு. ஏனென்றால், இப்பொழுது அழுகிறவர்கள் இனி

உத்தோஷப்படுவார்கள். இப்பொழுது துக்கிக்கிறவர்கள் இனி உத்தமதலடைவார்கள். ஆனால் நகைப்போடே பாவம் செய்கிறவர்களுக்கு ஐயோ! அவர்கள் இனி அருது புலம்புவார்கள். இயேசுவின் சிலுவையிடத்தில் நிற்கிறவர்கள் இனி சிறித்சேவையைச் சிலுவையில் அறைந்து குணப்பட்டுப் பாவத்தை வெறுத்து விசுவாசத்திலே ஓளும்படிக்கு ஞானத்தை அருள்கிறான். அதுவே யோசிக்கிறருப் போகிற சேவ மாரக்கமாயிருக்கிறது. அதை உலகத்தாரிடத்தில் காணக்கூடாது.

வேபம்.

ஆ! இசேவே! தேவரீருடைய அன்பை எங்கள் உள்ளத்தில் பதியப்பண்ணியருளும்; அன்புவிட்டு ஒருக்காலும் நீங்கள் நிரப்போமான். நாங்கள் துக்ககாலத்திலும் வாழ்காட்களிலும், உண்பாட்களிலும், எக்காலத்திலும் உம்மில் உன்பாயிருக்கப் பண்ணும். தேவரீர் ஆதலால் உம்மில் உன்பாயிருக்கப் பண்ணும். எங்களை நிரப்பி, சிலுவையில் அறையப்பட்டவராக உம்மை உப்பொழுதும் கோக்கியிருக்கப்பண்ணும். நாங்கள் தேவரீரோடேயிருக்க விரும்புகிறோம். தேவரீர் அடைந்த முடிவைப்பார்க்கவும் தேவரீர் அடக்கப்பண்ணப்பட்ட கல்லறைமயும் உமக்குப் பின்செல்லவும் விரும்புகிறோம். எங்கள் சுற்றாரும் சிகேகிதர்களும் எங்களைக் கைவிட்டாலும், தேவரீர் எங்களைக் கைவிடாமலும் எங்களைவிட்டு நீவகரமலும் எப்பொழுதும் எங்களுக்குச் சமீபமாகவிரும்புகிறீர். ஆதலால் நாங்கள் மரித்து பரம எருசலேமாகிய மோட்சத்தில் என்னைக்கும் பாத்தியமாக வாழுகிற பரிசுத்தவான்களின் கூட்டத்திலே சேருமளவும் நாங்கள் பரிசுத்தத்தோடே தேவரீருக்குப் பின்சென்று வர கிருபை செய்தருளும். ஆமென்.

• 101. தியானம்.

(யோவான், 19. 31-33.)

“அந்த நாள் பெரிய ஒய்வுகாளுக்கு ஆயத்தனாயிருந்த படியினால், உடல்கள் அந்த ஒய்வுகளிலே சிலுவைகளில் இராபடியுக்கு, யூதர்கள் பிலாத்துவினிடத்தில் போய், அவர்களு

டைய காலெலும்புகளை முறிக்கும்படிக்கும், உடல்களை எடுத்துப் போடும்படிக்கும் உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்தப் படி போர்ச்சேஷுரர் வந்து, அவருடனே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட மூர்தின் வனுடைய காலெலும்புகளையும் மற்ற வனுடைய காலெலும்புகளையும் முறித்தார்கள். அவர்கள் இயேசுவரிடத்தில் வந்து, அவர் மரித்திருக்கிறதைக் கண்டு, அவருடைய காலெலும்புகளை முறிக்கவில்லை.

இரட்சகர் சிலுவையில் இருந்து இறக்கப்பட்ட சரித்திரத்தை இப்பொழுது தியானிக்கவேண்டும். அவர் மரித்தபின்பும் யூதர்களுடைய ஒரு குழுவும் பண்ணவேண்டுமென்று எண்ணினார்கள். தேவனே அவர்களுடைய எண்ணத்தைக் குலைத்துப்போட்டார். வெள்ளிக்கிழமை சாபது நாளுக்கு ஆயத்தநாளாயிருந்தது. யூதர்கள் ஒரு நாளே விடியற்காலம் தொடங்கிக்கொண்டிருந்தால் சாயங்காலம் தொடங்கிக்கொண்டிருப்பதால், வெள்ளிக்கிழமை சாயங்காலம் ஆறாமணிக்குச் சாபது நாள் ஆரம்பாயிற்று. அது முதல் மறுநாள் சாயங்காலம்மட்டும் அவர்கள் வேலை ஒன்றும் செய்யாமல் சாபது நாளை ஆசரித்துவந்தார்கள். இயேசு மரணமடைந்த வெள்ளிக்கிழமை ஓய்வுநாளுக்கு ஆயத்தநாளானபடியினால் அந்த ஓய்வுநாளாகிய சாபதிலே உடல் சிலுவைகளில் இராப்படிக்கு எடுத்துப்போடப்பட்டவையையிருந்தது. அல்லமூலம் விசேஷமாகத் தேவன் மரத்தில் தூக்கப்பட்டவர்களைச் சூரியன் அஸ்தமிக்கும்முன்னே இறக்கவேண்டும் என்று கற்பித்திருந்தார் (உபா. 21. 23.). மேலும் கருதாப்பண்டினை வெள்ளிக்கிழமையில் வந்தால் அந்தப் பண்டிகையைச் சனிக்கிழமையாகிய சாபது நாளிலே யூதர்கள் கொண்டாடிவந்தார்கள். அப்படியே அந்த வருஷத்திலும் கொண்டாடினார்கள். ஆதலால் அந்தச் சாபது நாள் பஸ்காப் பண்டிகையாயிருந்தபடியால், பெரிய ஓய்வுநாள் என்று சுவிசேஷர்கள் எண்ணியிருக்கிறார்கள். யூதர்கள் பிலாத்துவினிடத்திற்குப் போய்ச் சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்கள் அந்தச் சாபது நாளிலே தங்கள் வேதனையினாலே அலறிப் புலம்பினால், தங்கள் அந்த நாளைப் பரிசுத்தமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் ஆசரிக்கிறதற்குத் தங்களுக்குத் தடையாயிருக்கும் என்று சொல்லி அவர்களுடைய கால் எலும்புகள் முறிக்கப்படுவது அவனிடத்தில் உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் கால் எலும்புகளை எப்படி முறிக்கிறதென்றால், ஒரு இருப்புக் கட்டையின்மேலே சிலுவையில் அறையப்பட்டவனுடைய கீழ்க்கால வைத்து

இருப்புத்தடிக்கொண்டு அதின்மேல் அடிக்கிறதினாலே அந்தக் கால் முறிக்கப்படும். பின்பு சரித்திலுள்ள இரத்தங்கள் எல்லாம் உடைந்த கால்வழியாய்க் கீழே லீழும். அதினாலே குற்றவாளியின்வன் இறந்துபோனான். அவன் இறந்துபின்பு உடல்களை முறிக்கி அடக்கமபண்ணுவார்கள். அந்த உத்தரவுப்படி இயேசுவக்கும் அவருடனே சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களுக்கும் செய்யவேண்டும் என்று யூதர்கள் பிலாத்துவினிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டார்கள். பிலாத்து முன்னே தன் எழுதிச் சிலுவைமரத்தின்மேல் உத்தரவு வாசகத்தை மூற்றி எழுதமாட்டேனென்று சொன்னான். இப்பொழுது இயேசுவைச் சிலுவையில் இருந்து இறக்க அத்தனை கொடுக்கவேண்டும் என்று யூதர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்குத் தடையல்லாமல் உத்தரவு கொடுத்தான். அப்பொழுது போர்ச்சேஷுரர் குற்றவாளிகளில் ஒருவனுடைய கால் எலும்பை முதல் முறித்தார்கள். பின்பு மற்றவனுடைய கால் எலும்பையும் முறித்தார்கள். இவ்விதத்திலே குணப்பட்டவனுக்கும் குணப்பட்டவனுக்கும் சூய்யிதமாகச் செய்தார்கள். குணப்பட்டவன் அந்தமாலேயே இருப்பைப் பெற்றிருந்தாலும், அவன் சரித்திலே தன் குற்றத்திற்குத் தகுதியான தண்டனையைப் பின்னும் அனுபவிக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அப்படி அவர்கள் அவ்விரண்டுபேர் கால் எலும்புகளை முறித்தபின்பு இயேசுவனுடைய கால்களையும் முறித்தபடியே அவரிடத்தில் சேர்ந்தார்கள். போர்ச்சேஷுரர் இயேசுவினிடத்தில் சேர்ந்தபொழுது அவர் மரித்ததைக்கண்டு அவர் கால் எலும்புகளை முறிக்கவில்லை. பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியினுடைய ஒரு எலும்பும் முறிக்கப்படாது என்று தேவன் கட்டியிருந்தார் (ஆதி. 12. 46.). அதுபோலப் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிக்குக் காரணராகிய மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் கால் எலும்பும் முறிக்கப்படுவதற்கு அவசரம் உண்டாயிருந்ததில்லை. அவருடைய கால் எலும்பை முறிக்கும்படிச் சத்துருக்கள் தங்கள் வர்மத்தினாலே பிரயத்தனம்பண்ணியும், சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் மூலமே நூனத்தினாலே சீர்தானம் பண்ணினதற்கு அதிகமாக அவர்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாமல்போயிற்று. இப்படி அவரைக்குறித்துச் சங்கீதப்படுத்தத்தில் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தின்படி பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிக்குச் சமமாயிருந்த அவருடைய எலும்புகளில் ஒன்றும் உடைக்கப்படாமலிருக்கவும், அவர் ஊனமில்லாத கால்களோடே மூன்றாமாள் உயிரோடுமுத்திருக்கவும் தக்கதாதேவன் இடம்பண்ணினார்.

ஆத்மாவே!

“ஓ இசுரூப! எனக்கவெண்டியதாவது.”

1. நல்விதமாக வேதனைகளைச் சிக்கிரர்கள். அந்தப்படி அப்பிரண்டி கன்னரிடத்திலும் காண்கிறோம். ரூபப்பட்டவ ருக்கும் ரூபப்படாதவனுக்கும் வந்தியாசமில்லாமல் தன் டனை செய்யப்பட்டது. அவ்விரண்டி பருடைய கால் ஏலும் பும் வித்தியாசமில்லாமல் முறிக்கப்பட்டன. அவர்கள் சரீரத் தில் சரியாகத் தண்டனை அடைந்ததும் மறுமையிலே அப்படி யானது. தேவன் தம்முடைய சீருண்பயை நல்லோருடைய ஆத்மாக்களுக்கு அருளுகிறார். அவர்கள் பல லீட்சினங்களி னின்று காக்கப்பட்டுச் சமாதானத்தோடு வாழுகிறார்கள். அதை விசேஷமாகப் பஞ்சகாலத்திலும் துன்பகாலத்திலும் பெருவாரி விக்கினங்களுள்ள காலங்களிலும் காணலாம். ஆகையால் புறம்பாள் கிரகத்தி லுள்ள விசுவாசிகளுடைய தன்மையைத் தீர்மானம் பண்ணக்கூடாது. விசுவாசிகளுக்கு உலகத்திலே பண்ணுபவர்கள் உண்டாயிருக்கின்றன. ஆதலால் வித்தியாச மில்லாமல் நல்லவர்களும் பொல்லாதவர்களும் சரீரத்திலே சிக்கிற வியாதி னையும் தரித்திரங்களையும் சங்கடங்களையும் கண்டு அவர்களுடைய ஆத்மாக்களுடைய சீரும் அபயடியை யிருக்கும் என்று தீர்மானம் பண்ணக்கூடாது.

2. தேவனுடைய சித்தபின்பி விசுவாசிகளுக்கு ஒன்றும் வா ராது. யூதர்கள் இயேசுவைக் கனவீனம் பண்ணும்படி அவரு டைய கால் ஏலும்பை உடைக்க விரும்பினார்கள். ஆகிலும் அப யடி கடக்கவில்லை. ஏனென்றால், இயேசுவுக்கு அடையாளமா யிருந்த டங்குர ஆட்டின் ஏலும்பில் ஒன்றும் முறிக்கப்பட வில்லை. அந்தப்படியே அவருடைய ஏலும்பிலும் ஒன்றும் முறிக்கப்படவில்லை. அப்படித் தேவன் தீர்மானம் பண்ணி னார். ஆதலால் இயேசுவோடு சிலுவையில் அறையப்பட்ட மந்திரவர்களுடைய கால் ஏலும்புகள் உடைக்கப்பட்டும் அவரு டைய கால் ஏலும்பை உடைக்காமல் கடந்துபோனார்கள். அந் தப்படி விசுவாசிகளும் சத்துருக்களாலே கலங்காமலிருக்கக் கூடவர்கள். தேவன் குறித்ததற்கு அதிகமாக அவர்கள் ஒன்றைச் செய்யமாட்டார்கள். விசுவாசிகளுடைய தலைகளிலுள்ள மயி ரில் ஒன்றும் தேவனுடைய சித்தபின்பித் தனையில் விழாது. ஆதலால் விசுவாசிகளை அழித்தா அவர்கள் பேரையும் சீர்த்தியை யும் செடுக்க விரும்புகிற சத்துருக்கள் தேவனுல் தீர்மானம் பண்

ணப்பட்டதற்கு அதிகமாக ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள். இந் தக் காரியம் நம்முடைய விசுவாசத்திலும் நம்பிக்கையையும் விரிப்படுத்தக்கூடவது.

102. தியானம்.

(யோகம், 19. 34-37.)

“ஆகிலும் போர்த்திசுவகரில் ஒருவன் ஈட்டியினால் அவ ருடைய விலாவில் குத்தினான்; உடனே இரத்தமும் தண்ணீ ரும் புறப்பட்டது. அதைக் கண்டவன் சாட்சிகொடுக்கிறான், அவனுடைய சாட்சி மெய்யாயிருக்கிறது; நீங்கள் விசுவாசித் தும்படி, தான் சொல்லுகிறது மெய்யென்று அவன் அறிந்திருக் கிறான். அவருடைய ஏலும்புகள் ஒன்றும் முறிக்கப்படவே தில்லை என்கிற வேதவாக்கியம் நிறைவேற்றம்படி இவைகள் நடந்தன. ஆதலாலும் தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப் பார்க் பார்கள் என்று வேறொரு வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறது.”

இயேசுவின்மேல் கால் ஏலும்புகள் முறிக்கப்படாமல் போ டினது அபயருடைய விலா ஈட்டியினால் குத்தித் திறக்கப்பட் டது. அவர் மெய்யாகவே மரணம் அடைந்தாயிற்றே அல்லது சுவன் உள்ளே அடங்கி இருக்கிறதோ என்று அறியும்படிக்குப் போர்த்திசுவகரில் ஒருவன் தன் கையிலுள்ள யத்த ஆயுதமாகிய ஈட்டியினால் அவருடைய விலாவில் குத்தினான். அந்த ஈட்டி அவருடைய கமலத்தின் வழியாக் மறு பக்கத்து விலாவிடம் இருவிப்போயிற்று. அவர் மரிக்கும்முன்னே அவருடைய உடலெல்லாம் காயப்பட்டிருந்தது. அவர் மரித்தபின்பும் அவர்கள் சட்டா இராமல் அவருடைய இருதயத்தையும் குத்தித் திறந்தார்கள். இப்படிக்கு அவருடைய இருதயமும் நமக்கா ளுக்கிறக்கப்பட்டது. துத்தண்ட அவருடைய விலாவும் திறக்கப்பட்ட அவருடைய இருதயமும் பாவிசன் பத்திரமாய்த் தங்கி இருக்கத்தக்க பலமான கோட்டையும் அடைக்கல மூதல் மூமாவலிருக்கின்றன.

மேலும் குத்தப்பட்ட அவருடைய விலாவிலிருந்து இரத்த மும் தண்ணீரும் ஆதபோலப் புறப்பட்டது. அவைகள் கலந்து புறப்படாமல் இரத்தமும் தண்ணீரும் வெவ்வேறுபுப் புறப்பட்டன. மனிதர்களுடைய இருதயத்தினிடத்திலே

சபாவமாய் கொஞ்சம் நோணிருயிருக்கிறது உண்டு. ஆகிலும் இயேசுவினுடைய விவிலிருந்து ஆறபோலத் தண்ணீரும் இரத்தமும் ஓடிவந்தன. இவ் சொல்லியிருக்கின்றதே. அது சபாவத்திலும் வாடிக்கையும் மெலான அதிகசமாயிருக்கின்றது. அப்படி மனிதர்கள் ஒருக்காலும் கேள்விப்பட்டபடியில்லை. அனக ஒருவர் நம்பவும் இடமில்லாதபடியால், யோனான் அதைத்தறித்து விசேஷமாக விபரித்திருக்கிறது எப்படியென்றால், அதைக் கண்டவன் அதைத்தறித்துச் சாட்சி கொடுக்கிறான். அப்பன் காதினால் கேட்டுவனில்ல. அந்த அதிகசமான நடத்தையாகக் கூடவிருந்துகண்ணால் கண்டவன் அவன் யாரெனில் கிஸ்துவின் அருகேயுள்ள யோனான் என்ற சிஷ்யன்தானே. அவன் தான் சொல்லுகிறது மெய்யென்று அறிந்திருக்கிறபடியால் அவனுடைய சாட்சி மெய்யாய் இருக்கின்றது. மற்ற அற்புதங்கள் எப்படியுண்டதோ அப்படியே இந்த நடத்தையும் மெய்யாயிருக்கிறது. இதலால் யாவரும் அதை விசுவாசித்துவேண்டும். அந்தப்படி கிறிஸ்தவர்கள் அந்த நடத்தைக்குத் தேவவல்லமையினாலே நடந்த அற்புதமாக யெண்ணியோவானுடைய சாட்சியை மெய்யென்று ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இயேசு வேதவாக்கியத்தில் சொல்லியபடி தாம் சமீக்கவேண்டிய பாடுகளைச் சித்தி முடிந்ததின்னு எல்லாம் முடிந்தது என்று சொல்லிச் சிவனே விட்டார். அப்படியிருக்கிறபடியால் மரித்தபின்பு அவருக்குச், செய்யப்பட்ட இந்தக் காரியம் போர்ச்சேவகனுடைய மனதிற்படி நடந்ததென்று நினைக்கக் கூடாது. எனென்றால், அந்தப் போர்ச்சேவகன் தன் மனதின் செய்யாமல் வேதவாக்கியம் நிறைவேற அப்படிச் செய்கிறதற்கு இடம்பெற்றான். அந்த செய்கையைக்குறித்து அநேக காலங்களுக்கு முன்பு தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்டிருந்தது. கிறிஸ்தவர்க்கு முன்னடையாளமாயிருந்த பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் எலும்புகளில் ஒன்றையும் முறிக்கப்போகாதென்று கற்பிக்கப்பட்டிருந்தது (யாத். 12. 46.). அந்தப்படி மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்தவின் எலும்பை முறிக்கும்படிச் சத்தாறுகள் விரும்பியும் அப்படிச் செய்கிறதற்கு இடம்பெறாமலிருந்தார்கள் என்று முந்தின தியானத்தில் கேட்டோம். அதுபோலத் தாங்கள் குத்தினவரைப் பார்ப்பார்கள் என்று வேதவாக்கியம் சொல்லாமலிருந்தால், போர்ச்சேவகன் அவர் விலாவைக் குத்துவதற்கு-நிச்சயமாகவே இடம்பெறமாட்டான் (சுகரி. 12. 10. வெளி. 1. 7.). இந்த வேதவாக்கியங்களில் தங்கள் குத்தினவரைப் பார்ப்பார்களென்று

றும் அவரைக் குத்தினவர்கள் அவரைக் காண்பார்களென்று சொல்லியிருக்கிறது. எப்படி முன்னொன்று, தியாயத்திப்பின் காலிலே அப்பொழுது யூதர்களும் தானிகளும் தங்க இடலே அநியாயத்தைச் சித்தித்துக்கொண்டவர் கிறிஸ்துவிராஜேவனுடைய குமாரனாகவருகிறார் என்று காண்பார்கள். அப்படியிருந்தும் அவர்கள் தங்கள் அவருக்குச் செய்த அநியாயத்தைக்குறித்து மனஸ்தாப்பப்பட்டு மனம்தாழ்ந்தபின் குணப்பட்டு அவருடைய குமாரங்களில் அடைக்கலம் தேடினால் இவ்வுலகத்தில்தானே தங்கள் நூனமாயிய கண்ணினாலே உதிகள் ஆத்மாவாக்குள்ளே அவரைக் காண்பார்கள்.

ஆமாம் வே!

"இதிலே நினைக்கவேண்டியதாவது."

1. பத்தியோடே இயேசுவின் விலாவிலுள்ள காயத்தை நோக்கியிரு. அவருடைய விலாவிலுள்ள காயத்தின் தழும்பு மற்றத் தழும்புகளைப்பார்க்கிலும் அதிக பெரிதாயிருந்ததென்று இயேசு தோமாவை நோக்கி, உன் கையை நீட்டி ஏன் விலாவிடையென்று சொன்னதினாலே தீர்மானிக்கலாம். ஆகையால் அவருடைய விலாவில் குத்தினபடியானது மிகவும் பெரிதாயிடு அகலமாயும் இருந்ததென்று தோன்றுகின்றது. அவருடைய விலாவிலிருந்துவந்த இரத்தமும் கண்ணீரும் விசுவாசமுள்ளவர்கள் தங்கள் பாவங்களையும் அக்கிரமங்களையும் கழுவுகிறதற்கு ஏற்ற இரட்சணிய ஆருக இருக்கிறபடியால் தங்கள் பாவங்களைக் கழுவ விரும்புகிற யாவரும் இந்தச் சிஷ்யனின் இடத்திற்கு வந்து கழுவுக்கடவர்கள். இப்பொழுது பரமண்பெருந்தேவனுடைய வலதுபுறமேயுள்ள வீற்றிருக்கிற இயேசு தம்முடைய சரித்திரை அந்தத் தழும்பு உடையவராகவருக்கக்கொள்ளு யார் இரட்சிப்பைக்குறித்துச் சந்திக்கப்படலாம்? அதின் நிமித்தமாக நமக்கு ஆறுதலுண்டாகிறதற்கு இடம் இருக்கிறதல்லாமல் மோட்சத்தைக்குறித்து நல்ல நம்பிக்கையும் உண்டாயிருக்கிறது. அந்தத் தழும்பு தேவனுடைய கிருபையையும் மோட்சத்தையும் நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணுகிற சீட்டாக விருக்கிறது. ஆகையால் இரட்சிப்பு அடையவேண்டுமென்று இருக்கிறவன் அவரை விசுவாசித்துக்கொள்ளவேண்டும் (யோவா. 3. 12. அப். 4. 12.). நம்முடைய நன்மைக்காக அவர் தம்முடைய சரித்திரை அந்தத் தழும்பைச் சுமந்துகொண்டு அதைப் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் நம்மை நினைவுகூருகிறார்.

எவன் அந்தத் தழும்பைக் கண்டு கொடுத்ததைக்குறித்து நம்பி கையுள்ளவனாகத் தன் நடவடிக்கைப் பரிசுத்த மாக்குகின்றான். அவன் பாக்கியம் உடைய இயேசுவிடக்காகத் தம்முடைய இரத்தயுத்திலே அப்படிப்பட்ட தம்முடைய சரீரத்திலே தழும்புள்ளவரானார். அப்படியிருக்க, யார் இன்னும் பாவத்தில் தரித்துக் கொண்டு கத்திக்கொத்தவிதழிக நடக்கத் துணியிலாம்.

2. இயேசுவின் விலாவிலிருந்து இரத்தமும் தண்ணீரும் புறப்பட்டன. அந்த இரத்தமும் தண்ணீரும் சுபாவத்திற்கு மிஞ்சின அளவாய் புறப்பட்டபடியால் அதைக் கண்ட யாவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அந்த உற்றுநிலே தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் பாவங்கள் அந்த தந்தைக்கு எவ்வளவு தூரம் மாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்த உற்றுநிலை தேவனுடே உறவாக்குகிற உற்றுநிலையாகிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தின் அகத்தம் நீங்கும். இரத்தம் தெளிக்கப்பட்டது. அப்படியே மோசே உடம்புக்கைப் பெட்டியிருந்த கூடாரத்தை எதிர்த்தபொழுது எல்லாவற்றின்மேலும் இரத்தத்தைத் தெளித்தார். பின்னும் அக்காலத்தில் அசுத்தத்தைக் குகிறதற்காகத் தண்ணீரில் கழுவதலும் உண்டாயிருந்தது. ஆதலால் தேவாலயத்திலே தண்ணீரும் இரத்தமும் எப்பெருமும் குறைவில்லாது வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளிலிருந்துவிட உண்டாகும் சுத்திகரிப்புக்கு அடையாளமாயிருந்தன. ஆதலால் நீ இவ்விடத்திலே அறிவிக்கப்படுகிற தென்னவென்றால், தேவருமானுடைய இரத்தத்தினாலே நீ சுத்தமாக்கப்படும்பொழுது தேவன் அவர் நிமித்தமாக உன் பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறார். ஆதலால் உன் நடக்கைகளை நீ பரிசுத்தமாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். குற்றம்சாந்தகிற மனது நீந்தித் தெளிக்கப்பெற்ற உன் மனுவளவையும் சுத்தமான சலத்தினால் சுழுவப்பட்ட சரீரமளவளவுகவுமிருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சுத்திகரிப்பில்லாமல் மோட்சம் அடையலாமென்று நம்பக்கூடாது. இயேசுவினுடைய இரத்தத்தினால் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியத்தை விசுவாசத்தினாலே பற்றிக்கொள்ள விரும்பியும் பாவத்தில் தரித்திருக்கிறவன் பரிசுத்தமாகக்கூடாது. சிவனுள்ள காலம் எல்லாம் பரிசுத்தத்தையும் நீதியையும் அணிந்துகொள்ள மனதில்லாதவன் பாவமன்னிப்பையும் நித்திய சிவனுடைய மோட்சத்தையும் அடையலாம் என்று நம்பக்கூடாது.

3. கிறிஸ்து நீம் சகித்த பாடுகளில் ஒன்றையும் தேவ நியமத்துக்கு அதிகமாக அல்லது குறைவாக சகிக்கவில்லை. அவர்

அவன் இரத்தத்தினால் சகித்த பாடுகளில் எழுதிப்பட்டவைகளில் பழைய ஏற்பாட்டிலடங்கிய அநேக தீர்க்கதரிசின் வாக்கியங்களை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவைகளினால் தேவருமான சகிக்கவேண்டிய பாடுகளெல்லாம் முன்னமே தேவனால் அறிவிக்கப்பட்டன என்று காண்கிறோம். இயேசுவினுடைய நால்வது முறிக் கப்பட்டாமலிருந்தது. என்னென்றால், அவர் மனமடைந்துபோனபடியால் அதை முறிக்க அவசியமில்லாதிருந்தது. அன்றியும் அவருடைய விலாவில் சுட்டியிருந்த குத்தப்பட்டது. என்னென்றால், போர்ச்சேவகன் அவருடைய சிவன் உள்ளே அடங்கியிருக்குமென்று எண்ணினதினாலும் அப்படிச் செய்ய வில்லை. தன்னைக் காரத்திற்குத் திருத்தி செய்கிறதற்காகவும் அப்படிச் செய்யவில்லை. அவ்விரண்டு நடபடிகளும் தேவ வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டபடியே நிறைவேறின. அப்படியிருக்க உனக்கு நேரிடுகிற துன்பங்களை மிகவும் பொறுமை யாகத் தேவனுடைய யோசனைப்படிக்குச் சகித்துக்கொள். அவைகள் உன் இரட்சிப்புக்கு ஏதுவாயிருக்கும்.

103. தியானம்.

(மத்தேயு, 27. 57. மாற்கு, 15. 42, 43. லூக்கா, 23. 50, 51. யோவான், 19. 38.)

“இயேசுவானுக்கு முந்தினநாள் ஆயத்தநாளாயிருந்தபடியால், அவர் காலமானபோது, கனம்பொருத்திய ஆலோசனைக்காரனும் அரிமத்தியா ஊரானும் தேவனுடைய ராஜ்யம் வரக் காத்திருந்தனும் யூதர்களுடைய ஆலோசனைக்கும் செய்கைக்கும் சம்மதயாதவனும் யூதருக்குப் பயந்ததினால் இயேசுவக்கு அந்தநாள் சிவனுமான யோசேப்பு என்பவன் வந்து, பிலாத்துவினிடத்தில் துணிந்துபோய், இயேசுவின் சரீரத்தைக் கேட்டான்.”

இம்மட்டும் இயேசுவினுடைய பாடுகளைக்குறித்தத் தியானித்துவந்தோம். இப்பொழுது அவரை அடக்கம் பண்ணுவதற்காக நடந்த காரியங்களின்னவென்று விசாரிக்கக்கூடலாம். அவைகளைக்குறித்து சவிசேஷகர்கள் எழுதியிருக்கிறவைகளா

வன, (1) யூதர்களுடைய பெரிய பூவுருத்தலையின் சாயங்காலம் நாலுமணி வேளையில் இயேசு மரணமடைந்தார். புறம் சுட்டியினால் அவருடைய விலாவில் குத்தினபின்பும் யூதர்கள் சிலுவையில் அறைப்பப்பட்டவர்களுடைய உடல்களை இறக்கி விட பிடித்துவினிடத்தில் உத்தரவுகேட்டு அவ்வாறு அடச் பண்ணுவதற்காக ஈத்தனம் செய்யப்பட்டதாக சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால், சாயங்காலம் ஆறாமணி வேளையிலே ஓய்வு நான் ஆரம்பமானதினால் அதற்குள்ளே சகல வேலைகளையும் முடித்துவிட்டு அமைதலாக வேண்டியதாக இருந்தது. ஆதலால் அவர்கள் இயேசுவின் உடலையும் அவரோடே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்த கள்ளர்களிடையே உடல்களையும் எடுத்துக் கனவீனமாக ஓர் இடத்தில் புனைந்துவிட்டார்கள். ஆனால் அவ்வேளையில் அரிமத்தியா ஊராளுகிய யோசேப்பு இயேசுவினுடைய சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் படி கேட்டுக்கொண்டான். (2) அந்த யோசேப்பு யாரென்று சுவிசேஷர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இயேசு பாலகனாக இருந்தபோழுது அவரை வளர்த்த யோசேப்பு ஒருவன். அவர் மரணமடைந்த பின்பு அவரை அடக்கம்பலிப்பின் யோசேப்பு கேட்டுருவான். இவனைக்குறித்துச் சுவிசேஷர்கள் விபரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இவ்வளவு விபரம் புதிய ஏற்பாட்டில் மீட்டிறவனைக்குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. இப்படிக்குக் கர்த்தர் தம்முடையவர்களை விபரமாக அறிந்திருக்கிறார். அவனுடைய ஊர் அரிமத்தியாவென்பது சொல்லியிருக்கிறது. இது விளங்கும்படியாகவே லூக்கா சுவிசேஷகர் அது யூதர்களுடைய பட்டணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆதலால் அது யூதேயா தேசத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஊராயிருக்கிறது. ஒருசேலையிலுள்ள பெரிய ஆலோசனைச் சங்கத்தார் அவ்வுரையில் சிலரை ஆலோசனைக்காரராகக் கொண்டு எடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக்காரர் அந்த யோசேப்பு ஒருவருவாயிருந்தான். அல்லமாலும் அவன் ஐசுவரியவானாயிருந்தான். அப்படியில்லாமல் அவன் பிச்சைக்காரனாயிருப்பானால் இயேசுவினுடைய சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் படிக்குப் பிலாத்துவினிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறதற்கும்

* அந்த ஊர் சாமுவேல் தீர்க்கதரிசி பிறந்த ராமத்தாயி சோப்பி என்ற ஊரோ, அல்லது யோப்பே ஊருக்கு அருகே இருந்த ராமத்தா என்ற ஊரோ அமைக்கப்பட்ட வேத விபாகியான்கள் முடிவுசெய்யவில்லை.

அவன் கொடுக்கிறதற்கும் இம்மாதிரி. அவன் மிகுந்த ஆஸ்தியுள்ளவனையும் நிலங்களுமுள்ளவனையும் கொடுத்தக் கல்லறையுள்ளவனுயிருந்தபடியால், அவன் கேட்டுக்கொண்டவுடனே இயேசுவினுடைய உடலை எடுத்துக்கொள்ளும்படிப் பிலாத்துவினிடத்தான். அந்தனுடைய உத்தியோகம் என்னவென்றால், முன் சொல்லியபடி ஆலோசனைக்காரனாயிருந்தான். மேலும் அவன் தேவதம்பவை பெற்றவனாயும் உத்தமனாயும் அன்புள்ளவனாயும் நீதிமக்களும் பரிசுத்தனாயிருந்தான். மேலும் அவன் இயேசுவினுடைய சரித்திரத்தைச் சிந்திப்பதற்காகப் பெரிய ஆலோசனைச் சங்கத்தாரும் தேச ஆலோசனைச் சங்கத்தாரும் பரிசுத்தர்களாயினர். ஆலோசனைக்கும் செய்கைக்கும் சம்பந்தியாம் இவனுடைய குற்றமில்லாமையைக்குறித்து அவர்களோடே தருக்கித்தான். அல்லமாலும் அவன் தேவனுடைய இராச்சியத்தின் ஆளுகைவரக் காத்திருந்தான் (லூக். 2. 38.) அக்காலத்திலே தீர்க்கதரிசனங்கள் எல்லாம் கிறிஸ்துவை நிரூபித்தான அருகே அடையாளங்கள் தோன்றினபடியினாலே அவருடைய இராச்சியத்தின் ஆளுகை ஆரம்பமாகும் என்று அங்ஙனம் நம்பிக்கையோடே காத்திருந்தான். அப்படிப்பட்டவர்கள் அநேகர் இருந்தார்கள். அவர்கள் அமைதலாயிருந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுள் சனங்கள் மிகவும் தன்மாய் எண்ணினார்கள். மேசியாவாகிய ஆண்டவருடைய இராச்சியத்தின் ஆளுகை வரக் காத்துக்கொண்டிருந்த அந்த யோசேப்பு நாசரேத்தாராராயி இயேசுவினிடத்திலே மேசியாவைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட யாவும் நிறைவேறினபடியினாலே அவன் அவரை மேசியாவென்று விசுவாசித்து அவருடைய உபதேசத்தைக் கேட்டு அவருக்குச் சீஷனாகச் சீழ்ப்படிந்து நடந்துகொண்டான். ஆகிலும் அவன் யூதர்களுக்குப் பரிசுத்தமானவனாகவே தான் அவருக்குச் சீஷனானவனாகவே தான் அறிந்தான். மறைத்துக்கொண்டிருந்தான். யூதப்பொழுதோ அகீன் தனக்கு நேரிடும் நிந்தனையையும் துன்பத்தையும் எண்ணாமல் தன் அழகிகள்லோனாலும் தனக்கு இடுக்கண்கள்வந்தாலும் வரட்டுபெற்று துணிந்து பிலாத்துவினிடத்திற்குப் போய் அவருடைய உடலை எடுத்துக்கொள்ள உத்தரவுகேட்டான். நிரண ஆக்கின செய்யப்பட்டவனை அடக்கம் பண்ணுவதற்காகத்தான் பிலாத்துவைக் கேட்டுக்கொண்டால் அவன் தன்னை யும் அப்படிப்பட்டவனாக எண்ணிக்கொள்வானென்று பயப்படவில்லை. மேலும் யூதர்கள் தேவதாஷணம் சொன்னவன் என்று குற்றம்சாட்டிச் சிலுவையிலே அறைந்து கொன்று

போட்டவனைத் தான் கணமாக அடக்கத்தபண்ணினால் அவரின் தன்னை ஆலோசனைச் செய்கத்திற்கும் ஆலயத்திற்கும் புறம்பாக விடப் பல நினைக்கவேண்டிய செய்வார்களென்றும் புறப்படவில்லை இப்படி அவ்வகளை அவன் எண்ணாமல் தேவனுடைய பலத்தினாலே தைரியத்தைப் பெற்றுத் தன்னுடைய மேன்மையாக வஸ்திரங்களை அணிந்துகொண்டு கணமாகப் பிலாத் துவினிடத்திற்குப் போய் இயேசுவனுடைய சார்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் படி மரியாதையோடும் தாழ்மையோடும் நின்றுக்கொண்டான். ஆத்மாவே! இயேசுவனை எண்ணும்படிக்கு வந்தவன் ஆரென்றும் அவன் கேட்ட மன்றாட்டு இன்னதென்றும் இப்பொழுது கேட்டாய்.

ஆத்மாவே!

“நீ இந்நிலை சுவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. ஒப்புவருளுக்கு முந்தினநாளித் தேவனுடைய பிள்ளைகள் பரிசுத்த நாளாக்கவேண்டும். அந்தப்படி யூதர்கள் ரெள்ளிக்கிழமை சாயந்திரம் ஆறாமணிக்குள்ளாக எல்லா அலுவலையும் ஒழித்துவிட்டுப் பின்பு ஒய்ந்திருக்கவேண்டும் என்று கட்டளை பெற்றிருந்தார்கள். கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் பாதி இராத்திரிவரைக்கும் பல அலுவல்களில் உழன்று திரிகிறார்கள். வாரத்தின் முதல்நாளிலும் அவர்கள் தகாத வேலைகளைச் செய்து அந்த நாளிப் பரிசுத்த ரூலச்சலாங்குகிறார்கள். இப்படிச் சாதாரண தனக்கு அடிமையானவர்கள் சனிக்கிழமையில் பல அலுவல்களினாலே பாரம் சுமத்தப்பட்டிருக்கவும் வாரத்தின் முதல் நாளிலும் தேவன் தங்களுக்கு அளித்த உபகாரத்தைக்குறித்து ஒன்றும் சிந்தியாமல் உலாத்தவும் உண்கவும் குடிக்கவும் கூத்தடிக்கவும் தூங்கவும் இவைமுதலான பாவங்களைச் செய்து அந்நாளி அப்பரிசுத்த கணமாகக் கழிக்கவும் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவ பக்தியிலே விருத்தி அடைவாமல் கடினமான இருதயத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பேய்களாகிறார்கள். தேவன் இயேசுவுக்கு அன்பானவர்கள் எக்காலத்திலும் உண்டாயிருக்கச்செய்கிறார். இயேசு சிந்திதரற்றவராகவும் அதர்வற்றவராகவும் காணப்பட்டார். அவரைச் சிலுவை மரத்திலிருந்து எடுக்கவும் அடக்கம்பண்ணவும் தக்கவர்கள் ஒரு வருமில்லாதவராகத் தோன்றிற்று. ஆனால் யோசேப்பு அவரைச் சிலுவைமரத்திலிருந்து எடுத்து அடக்கம்பண்ணும்படிக்கு வந்தானென்றும் அவன் மரித்த இயேசுவுக்கு அன்பனாயிருந்த

நானென்றும் இவ்விடத்திலே காண்கிறோம். அந்தப்படியே நான்கும் ஒத்தாசைசெய்யத் தகுபவர்கள் ஒருவருமில்லையென்றும் நம்முடைய மரியங்களை எடுத்துக்கொண்டு நமக்கு நன்மைசெய்கிறவர்கள் ஒருவருமில்லை என்றும், அநேக சமையங்களில் தோன்றுகிறது. ஆனால் அவ்வேளைகளில் தேவன் நாம் நினைவாக சிந்தித்தாக்களை எண்ணி நமக்கு உதவிசெய்யும்படிக்குடைய உபத்திரவங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நின்று நம்மைக் காப்பாற்றி ஆறுதல் அளிக்கவும் செய்கிறார். ஆதலால் உதவி செய்யத்தக்கவர்கள் வருகிறார்களென்றே சென்றாலும் அதைரியப்படாமல் பொறுமையோடும் நம்பிக்கையோடும் காத்திருக்கிறவன் பரிசுத்தவராகிறான்.

2. தேவனுடைய பிள்ளைகளை மரணத்திற்குப் பின்பு மீட்டுகைவிடமாட்டார். அந்தப்படி இயேசு சிலுவையிலே மரித்தபின்பு அவரை அடக்கம்பண்ண யுறும் இல்லாததாகக் காணப்பட்டது. அவருடைய சேஷர்கள் அவரை எடுத்து அடக்கம்பண்ண வருகிறதற்கு இடமில்லாமலிருந்தது. ஸ்திரீகள் அப்படிச் செய்கிறதற்குப் பலமில்லாமலிருந்தார்கள். யூதர்கள் தங்கள் பகையினாலும் வர்மத்தினாலும் அவருடைய உடலை எடுத்துக் கணமாக அடக்கம்பண்ண மனமில்லாமலிருந்தார்கள். அதற்குக் கொஞ்சநாளாக அவர் அடக்கம்பண்ணப்பட்ட பின்பு அவருடைய சிலுவையில் முத்திரை அட்டைப் போர்த்தே வகரைக் காவலாக வைத்து இப்படிக்க கல்கம்பண்ணினார்கள். அதனால் அவர்கள் அவரை எடுத்து அடக்கம்பண்ணுவதற்குத் தேவன் இடம்கொடுக்கவில்லை. இப்படி அவரை அடக்கம்பண்ணச் சிலர் இடம் பெறாமலும் சிலர் பலமில்லாமலிருந்தபொழுது தேவன் அவருக்கு அந்த அன்பான கிரியையைச் செய்யும்படி வேறொருவனைத் தெரிந்துகொண்டார். மரியான் விஸேயேறப்பெற்ற தைலத்தினாலே அவரை அபிஷேகம்பண்ணினான். அந்தச் செய்கை அவருக்கு கணமாக இந்நாளவரைக்கும் சொல்லப்படுகிறது. யோசேப்பு அவருடைய உடலை எடுத்துக் கணமாக அடக்கம்பண்ணினான். அந்த அன்பான செய்கை இந்நாளவரைக்கும் யாவராலும் அவருக்கு கணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிக்குத் தேவன் நம்முடைய பிள்ளைகளைச் சேவனோடிருக்கும்பொழுதுமரித்தவன் அல்ல, மரித்த பின்பும் விசாரித்துக்கொள்ளுகிறார்.

3. ஐசவரியம் இயேசுவின் அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரியாதிருக்கவேண்டும். யோசேப்பு திரவிய சம்பின்னாகவருந்தும் இயேசுவில் அன்புகூர்ந்தான். ஐசவரியத்தைத் தகாதவித

452

103. தியானம்.

அனுபவிக்கிறதினால் மாதிரியே சன்மார்க்கமாய் நடக்கிறதற்கும் இயேசுவில் அன்புருகிறதற்கும் கடை உண்டாயிருக்குமேயன்றி அதைத் தகுதியாக அனுபவத்தல் படிச் செய்துகொடுக்கும் தடையாயிராது என்று இவ்விடத்தில் படிக்கிறோம். அன்றியும் முன்னோர்கள் எல்லா விசுவசியம் உள்ளவர்களாயிருந்தும் தேவனின் அன்புக்குரியவர்களாகவே ஆதலால் விசுவசியத்தைத் தகுதியாகக் கட்டியிருக்கிறோம். எப்படியென்றால், தேவன் நமக்கு அளித்த பரிசுப் பரிசுதான் நமக்கும் சமூகத்திற்கும் தேவனுடைய பரிசு சுவர்த்திக்குக் கொண்டு எழுவதற்கும் குறைவுள்ளவர்களுக்கும் தேவன் நமக்கு அளித்ததற்குத் தக்கதாக உதவிசெய்யவேண்டுமென்று விசுவசியம் தேவன் நமக்கு அருளின நாயிருக்கிறதேயல்லாமல் நம்முடைய சுய பலத்தினாலே வந்ததல்ல. ஒருகாலத்தில் நாம் அதையும் அது நம்மையும் விட்டுப் பிரியவேண்டியதாயிருக்கிறபடியால் அழிந்துபோகிற அந்தப் பொருள் மரணகாலத்திலும் நியாயத்தின்பின் காளிலும் நமக்குப் பிரயோசனமாகவருக்கமாட்டாது. ஆதலால் விசுவசியத்தைத் தகாதவிதமாய் அனுபவிக்கிறவர்கள் ஆக்கினை அடைவார்கள். வேதத்தில் சொல்லிய விசுவசியமானைப்போல எவன் மிகுதியும் உண்டு வெறிக் கக்குகின்ற இறமாப்புள்ளவனாய் ஏமாற்றி அசுட்டைபண்ணிக் கொடுக்கிறவர்களுக்கு உதவி யோசனம் பொருளைச் சிந்தித்த மாமிச இச்சைகளைத் திருத்திச் செய்து மாயைகளுக்கும் உலக சந்தோஷத்திற்கும் எப்போதும் செலவுபண்ணிப் பொருளைத் செய்வதாக இப்படி இவைமுதலான பாவங்களுக்குக் காரணமாகத் தனக்கு அருளப்பட்ட விசுவசியத்தை அனுபவித்தத் தன் நம்பிக்கை எல்லாவற்றையும் அதிர்மேல் வைத்திருக்கிறோடு, அவன் அதிக கனமான தண்டனையை அடைவான். அழிவுக்கு உரிய இவ்வுலகப் பொருளைச் சிந்திக்கிறதினால் அநேகர் நித்திய பாக்கியத்திற்கு அபாத்திரமாகிறார்கள். இவ்வுலக சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பரிவாசைகளையும் அனுபவிக்கிற எவனுக்குத் தேவனிடத்தில் உண்டாயு சந்தோஷத்திற்குப் பங்காளியாகமாட்டான்.

4. இவ்வித நிலையுள்ளவர்களுக்குள்ளும் தேவனுக்குப் பிரியமானபரிசுத் வித்தார் உண்டாயிருக்கிறார்கள். அந்தப் படி இவ்விடத்திலும் இயேசுவின் பகைநுருக்குள்ளே வாசம் பண்ணின ஆலோசனைக்காரன் ஒருவன் மற்றவர்களைப்போல அவரிடத்தில் பகையும் வர்மமும் உள்ளவனாக அவரை அசுட்டைபண்ணாமல் அவரில் அன்பாயிருக்கும்படிக்குக் கர்த்தர்

புறப்படுத்தார். தேவன் நமக்குக் களிமாகப் பூலோகச் செல்வத்தைப் பண்ணியிருக்கிறார். ஆகிலும் உயர்குலத்தாரில் அநேகர் அழைக்கப்பட்டாமலிருக்கிறதற்குத் தேவன் காரணராயிராமல் அவர்களுடைய மனக்கடினமும் அகங்காரமுமே அதற்குக் காரணமாகக்கின்றன (1 கொரி. 1. 26.). இராகுக்களும் பிரபுக்களும் துரைகளும் உயர்குலத்தாருமானவர்கள் இயேசுவைக்குச் சேர்க்காளானால் தங்கள் மாதிரியை மற்றவர்களுக்கண்டு அவர்களும் படிப்பிச் செய்துகொடுக்க காரணமாயிருப்பார்கள். அவர்கள் உலகத்தில் கனம்மையானவர்களாய் இருக்கிறபடியினால் யாவரும் அவர்களுடைய நடக்கையை நோக்கிக்கொண்டு அவர்களுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இடமுண்டு. ஆதலால் அவர்கள் தங்கள் வெளிச்சம் மற்றவர்களுக்குமுன்னே பிரகாசிக்கும்படிக்குச் செய்ய வேண்டும்.

5. நாம் இப்படிப்பட்டவர்கள் என்று எவ்விதத்திலும் ஒரு நாளிலே வெளியாக்கப்படும். யோசேப்பு இயேசுவைக்குச் சேஷன் என்பது அநேகரின் இரகசியமாக இருந்தது. ஆகிலும் அவன் இயேசுவை அடக்கம்பண்ணும்படித் துணிந்தபொழுது அவருக்குச் சேஷன் என்று அறியப்பட்டான். தேவன் தந்த பிள்ளைகள் இவ்வுலகத்தார் அறியாதபடிக்குச் சிலவேளை தம்முடைய ஆலோசனைப் புகைபண்ணுவதைக் கிறார். தேவனுடைய பிள்ளைகளுடைய மனது நடக்கை சஞ்சாரம் வேறுபட்டிருக்கின்றன என்று உலகத்தார் கண்டாலும் தேவன் அவர்களைக்கொண்டு செய்யச் சித்தமான கிரியை நடைபெறும்மட்டும் பல காரணங்களின்மீதும் அவர்களுடைய அறியப்படாதபடிக்கு அவர்களை மறைத்துவைக்கிறார். ஆதலால் உலகத்தார் அவர்களை அறிந்துகொள்ளக்கூடாமல் அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே இருக்கச் சகித்திருக்கிறார்கள். விசுவாசிகள் தங்கள் பலவீன சபாவத்தினாலே மூடநுக்குப் பயப்பட்டுவந்தாலும் அதினால் அவர்கள் ஆக்கங்களுக்கு நஷ்டம் உண்டாகிறதில்லை. அகினால் அவர்கள் உலகம் அருவருக்குப் பட்டத்தக்கது என்று கண்டு அன்பிலே அசுதி அடைபட்டால் அதிக சாக்ஷியத்தாக உலகத்தை வெறுத்துத் தேறின தன்புள்ளவர்களாகிறார்கள். ஆகிலும் எவன் எப்பொழுதும் இரகசியமாயிருக்க விரும்புகிறானோ அவன் எல்லாவற்றையும் வெறுத்து இயேசுவைப் பின்பற்றச் சாமர்த்தியம் உள்ளவனாகமாட்டான். அவனுடைய உள்ளம் உண்மையானதாயிராமல் மாயமுள்ளதாயிருக்கிறது.

யிருக்கிறது. வெளிச்சம் எவ்வளவு நகிலிருந்தாலும் பிரகாசம் கொடுக்கிறதுபோல தேவனுடைய பிள்ளைகளும் துபுமார்த்த ருக்குள்ளேயும் வெளிச்சமாகவேயுள்ளனர். பிரகாசிக்கிறார்கள். ஆதலால் யாவரும் அவர்களை எளிதாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

104. தியானம்.

(மாற்கு, 15. 44-48. லூகன், 19. 39, 40)

“அவர் இத்தனை சிக்கல்களில் மரித்துப்போனாரா என்று பிலாத்து ஆச்சரியப்பட்டு, நூற்றுக்கு அறிபதையை அடைபிட்டு: அவர் இதற்குள்ளே மரித்தது நிச்சயம் என்று கேட்டான். நூற்றுக்கு அறிபதையினாலே அதை அறிந்துகொண்ட பின்பு, சரீரத்தை யோசேப்பினிடத்தில் கொடுத்தான். அவன் போய், மெல்லிய துப்புரையை வாங்கிக்கொண்டுவந்து, அவனை இறக்கி, அந்தத் துப்பாட்டியிலே சுற்றி, கல்லறையில் வெட்டியிருந்த கல்லறையிலே அவனை வைத்து, கல்லறையின் வாசலில் ஒரு கல்லைப் புரட்டி வைத்தான். ஆரம்பத்திலே ஒரு இராத்திரியில் இயேசுவின் மரித்தலில் வந்திருந்த நீக்கோதேசு என்பவன் மெல்லிய துப்பாட்டியை கரியபோன்ற ஒரு கலந்த ஏறக்குறைய நூறு இராத்திரி கொண்டுவந்தான். அவர்கள் இயேசுவின் சரீரத்தை எடுத்து, யூதர்கள் அடக்கம்பண்ணும் முறைமைப்படி அந்தச் சகந்தவர்க்காகளுடனே சீலைகளில் சுற்றிக் கட்டினார்கள்.”

இதன்பின்பு இயேசுவருக்குச் செய்யப்பட்டதுவென்று வென்று இவ்விடத்தில் விசாரிப்போமாக. அந்நாடைய சரீரம் பண்ணுநாடைய ஸ்தலினின்றும் நீங்கி யோசேப்பு எடுத்துஅடக்கம்பண்ணும்படியாக அவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி யோசேப்பு அவனை அடக்கம்பண்ணுவதற்காகப் பண்ணின எத்தனங்களின்வென்றும் அவனுக்கு உதவியாக நீக்கோதேசு சேர்ந்து இருவருமாகச் சென்றது இன்னது வென்றும் விசாரிக்கக்கடவோம்.

யூதர்களின் வழக்கப்படியே இயேசுவின் சரீரத்தை எடுத்துக் கனமாக அடக்கம்பண்ணும்படி யோசேப்பு பிலாத்துவரிடத்தில் கேட்டபொழுது அவர் அப்படிச் சீக்கிரமாய் மாண

மடைபுகைக்குறித்து அவன் ஆச்சரியப்பட்டான். ஏனென்றால், அவ்வளவு உலையப்பட்டவர்கள் உடனே மரிக்கிற தில்லை; இவ் வாகைக்கப்பின் கனார்கள். அப்படியிருக்க இயேசு மூண்டு அல்லது நாலுமணி நேரத்திற்குள்ளே மாண மடைந்துபோனதால் அவன் ஆச்சரியப்பட்டான். அல்லாமல் அவர் மாணமடைந்தது மெய்யோ அல்லது அவர் மூன்று நூற்றுமூன்று நாட்களுக்கு அவர் இறந்துபோனதென்று அவனைச் சிலுவையிலிருந்து இறக்கிக்கொள்ளுபடியுமாறுபாடு சொல்லுகிறார்களோவென்றும் அவர் என்னகாரணத்தினாலே அத்தனை சீக்கிரம் இறந்துபோனதென்றும் அறியப்படற்குப் பிலாத்து சிலுவையிலே அவனைக் காத்திருந்த சேனத்தலைவனிடம் தன்னிடத்தில் அழைப்பித்து அவர் இறந்துபோய் எவ்வளவு நேரமாக ஆய்ந்தென்றும் எவ்வகாரணத்தினால் அவ்வளவு சீக்கிரமாய் மரித்தாரென்றும் அவனிடத்தில் விசாரித்தான். சேனத்தலைவன் அவர் பக்தியோடே ஹெரம்பண்ணி அமர்ந்து நித்திரா செய்கிறவனேபோல மரித்ததையும் அவர், மரித்த பின்பு அவருடைய விலாவில் சுட்டியினால் குத்தினதையும் அறிவித்து இரத்தமும் தண்ணீரும் புரப்பட்டதையும் மற்றும் அவ்விடத்தில் நடந்த அதிசயங்களையும் அவனுக்கு விவரமாக அறிவித்தானென்று சொன்னதிறது. அப்படியே பிலாத்துசேனத்தலைவருலே அறிந்துகொண்டபின்பு அந்தச் சரீரத்தை யோசேப்புக்குக் கொடுத்தபொழுது அவன் போய் யோசேப்பு அவருடைய சரீரத்தை சிலுவைமரத்திலிருந்து இறக்கிக்கொள்வதற்குப் போர்ச்சேவகராவது யூதர்களாவது தடைசெய்யாதபடிக்கும் அவனுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யும் படிக்கும் அவன் சரீரத்தை எடுத்துத்தன் இஷ்டப்படியே கனமாக அதையாகவும் கனமாகவும் அடக்கம்பண்ணிக்கொள்ளும்படிக்கும் கட்டளையிட்டான். அந்தச் செய்தியை யோசேப்பு அறிந்து மிகுந்த சந்தேகவந்தோடே போய்த் துபுமார்த்த மெல்லிய துப்பாட்டியை வாங்கிக்கொண்டுவந்தான். அப்படியே யோசேப்பு துணிந்துபோய் இயேசுவின்வென்ற சரீரத்தை எடுத்து அடக்கம்பண்ணும் பிலாத்துவரிடத்தில் கேட்டு உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டதை நீக்கோதேசு என்பவன் கேள்விப்பட்டான். அந்நேரம் இயேசுவின்மரித்தலில் அன்பு கூர்ந்தவனுக்கு உதவி யாக அந்தக்குறித்து மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு உண்மையான சந்தோஷமாய் இயேசுவின்வென்ற சரீரத்தைக் கனமாக அடக்கம்பண்ணவேண்டிய கடைசித் கடமை தனக்குமிருக்கிற தென்று உணர்ந்துகொண்டு இப்படி இயேசுவின் அன்பு தன்

உள்ளத்திலே தீயைப்போலப் பற்றிக்கொண்டதால் அவன் யோசேப்பினிடத்தில் சேர்ந்து அவனோடு கூட அவருடைய சரீரத்தை அடக்கம்பண்ணுகிறதற்குப் போனான். அந்த நிக்கொ தேமு ஆரென்றால், அவன் யூதருக்குள்ளே தலைமையாகப் பரிசேயனுமாயிருந்தான். அவன் ஆரம்பத்திலே ஒரு இரத்திரியிலே இயேசுவின் ஸ்திரீயைப் போயிருந்தான்; மேலும் ஸ்திரீயைப் பின்பற்றித் தவிர அவனோடு சம்பாஷணை பண்ணினான்; இயேசுவின் ஸ்திரீயைப் போதகத்தைக் கேட்டான். அப்பொழுது இரகசியமாக அவர் அவனுக்குப் போதித்த போதகம் அவன் உள்ளத்திலே பலம் செய்தது. ஆதலால் அவர் சரீரத்தைப் பெரிய ஆலோசனைச் சங்கத்திலே இயேசுவின் பரிசேயர் போலினான். அதைக்குறித்துப் பரிசேயர்கள் அவரைக் கண்டு கொண்டு நிந்தித்தார்கள். (யோவா. 7. 50—52.)

யோசேப்பு வியூயர்ந்த தய்யானம் மெல்லிய புடவை யைக் கொண்டுவந்ததுபோல நிக்கொதேமும் வெள்ளைப்போள மும் கரிமப்போளமும் கலந்த பரிமாணங்களைக் கொண்டுவந்தான். பிரேதங்களில் சுகந்தவர்க்குமிதல் என்னத்துக்கென்றால் அவைகள் கெட்டுப்போகாமல் அநேகநாள் காக்கப்படுவதற்கு அப்படிச் சுகந்தவர்க்கம் இட்டார்கள். அந்தப்படி யோசேப்பும் நிக்கொதேமும் அந்நியோந்நியமாகச் சேர்ந்து இயேசுவின் ஸ்திரீயைப் போதகத்தை யெடுத்து அருகேநின்ற இயேசுவுக்கு அன்பான மற்ற ஸ்திரீகளும் சேர்ந்துகொள்ள, யாவருமாகக் கூடி அவருடைய சரீரத்தினுள்ள காயங்களிலிருந்து ஒன்ற இரத்தவன் அறக் கழுவிப் பிரேதங்களில் சுகந்தவர்க்கம் செய்து சுகந்ததென்பது அவைச் சுகந்தவர்க்கங்களுடன் சேரல் எனில் கட்டினார்கள். அதிகாரிகளும் பரிசேயர்களானவர்கள் இறந்ததுபோகும்பொழுது அவர்களுடைய சரீரங்களுக்குச் சுகந்தவர்க்கமிடுகிறதுபோல அவருக்கும் செய்தார்கள். (2 நாளா. 14. யோவா. 14: 20. 6). இயேசு பிறந்தபொழுதுகொண்டிருந்த சாஸ்திரிகளாகிய அரசர்கள் தூபவர்த்தத்தையும் வெள்ளைப்போளத்தையும் அவருக்குக் காணிக்கையாக வைத்து அவரைப் பணங்கொடுத்துபோல அவர் இறந்தபின்பும் அவருடைய சரீரம் மரணமாகக் கல்லறையிலே வைக்கப்பட்டது. இப்படி அவர் சேவனோடுருந்த காலத்தில் எல்லாம் நெடிய காரணம் இருப்பதை அணிந்து அநேகம் குறைவுகளைச் சிறித்துக் காண்பதிலும் தம்முடைய மரணத்திலே தாலின் நிந்தியாகிய இரகசியமும் சுரத்தருமாக அடக்கம்பண்ணப்பட்டவெண்டியாயிற்று.

ஆத்மாவோ!

“இதிலுள் கவனிக்கவேண்டியதாவது.”

1. முதலாவது சிலவேளைகளில் மற்றவர்களைப் பிரமிக்கப் பண்ணுதல் தனக்குப் பிள்ளைகளானவர்களை மரணத்தின் மூலம் இவ்வுலகத்திலிருந்து சேக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். அந்தப்படி கிறிஸ்து மரித்தாயிற்று என்று கேட்டவுடனே பிலாத்து ஆச்சரியப்பட்டான். ஏனென்றால், சிலுவையிலே இறந்தவர்கள் சிலகாலத்துக்குப்பின்பு மரிப்பதாயிருக்கிறது என்று அவ்வளவு சேக்கிரமாக மரிப்பாரென்று பிலாத்து எதிர்பார்த்தான். ஆதலால் அவர் மரித்தாயிற்றென்று கேட்டபொழுது அவன் ஆச்சரியப்பட்டான். ஆனால் கிறிஸ்து அவ்வளவு சேக்கிரமாக மரித்ததற்கு காரணமென்னவென்றால், (1) அவர் எலும்புமுறிக்கப்படாதபடிக்கும், (2) அவரைச் சிலுவையிலிருந்து இறக்குவதற்கு உத்தரவு பெறவேண்டியிருந்தபடியினாலே போதுமான சமயம் உண்டாயிருக்கும்படிக்கும், (3) சாந்தநாள் ஆரம்பமாகும் முன்னே அவர் கனமாக அடக்கம்பண்ணப்பட்டபடிக்கும் அவர் அவ்வளவு சேக்கிரமாய் மரணமடையவேண்டியதாயிற்று. அப்படி இல்லாவிட்டால் அவர்கள் எல்லாம் கடந்தேறுகிறதற்குச் சரவகாசம் உண்டாயிற்று. அந்தந்த மனிதர்கள் அல்லது அந்தந்தப் பிள்ளைகள் இன்னம் அநேகம்காலம் சேவனோடுருப்பதற்கென்று நம்புகிறதற்கு ஏதுவிற்குந்தாலும் அவர்கள் திடீரென்று சாகிறார்கள். அவர்கள் அவ்வளவு சேக்கிரமாக மரணமடைந்த காரணம் இன்னதென்று நாம் அறியாமல் போகிறோம். அப்படிப்பட்டவர்கள் மிகவும் சாதுவான உபத்திரவங்களைச் செய்து காக்கப்படுகிறதற்காகவோ அவர்கள் திடீரென்று சாகிறதினாலே மனிதர்களுடைய சேவனத்தையுமானதென்று மற்றவர்கள் உணருகிறார்கள்வோ நித்தராக நன்றாம் அறியோம். அளவிலுலாது நான்முள்ளதேவனே அறிவார். மரணம் மனிதர்களுக்கு உண்டாயிருக்கிற உபத்திரவங்களை முடிவுபண்ணுகிறதாயிருக்கிறபடியினாலே அவர்களிடத்திலுள்ள அன்புக்கு அடையாளமாகவும் அவர்களுக்கு நன்மையாகவும் சிலவேளைகளில் தேவன் மரணத்தைக் கொண்டுவந்து அவர்களை உலகத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்.

2. இயேசுவை அடக்கம்பண்ண உலக உத்தியோகஸ்தன் ஒருவனுடைய உத்தியோகஸ்தன் ஒருவனுமாகச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் யோசேப்பு என்னப்பட்டவன்; பிறி

யோசனையை நிச்சயமாக எண்ணப்பட்டவன். யோசனையே அவன் அடக்கம்பண்ணுவதற்கு ஆரம்பப்பண்ணினான். நிச்சயமாக யோசனையை நிச்சயமாக அவனுக்கு உத்தியோக அவனோடு சேர்ந்தவனானான். இவர்கள் இருவரும் மிகவுட்பிரபலமானவர்கள்; அவர்கள் இயேசுவைக்கு முதல் பிறந்த பிள்ளைபோல அவர் பணம் அடைந்தபின்பு தங்கள் கடமையைச் செய்வார்கள். இயேசு உயிரோடிருந்தகாலத்தில் அவர்கள் அவருக்குச் சகல களாயிருந்தம் அவர் கிஷுவையில் மரணமடைந்தபின்பு தங்கள் அப்படிப்பட்டவர்களென்று மற்றவர்களுக்குப் பிரசித்தமாகத் தெரிவித்தார்கள். முன்னே பயந்தபின்பு ஆகிலும் அவர்கள் இயேசுவின்மீது வைத்திருந்த கண்களில் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஊன்றிப்போனபடியால் அவர்களுக்கு முன்னாயிருந்த மனித பயம் நீங்கிப்போயிற்று. அதினால் அவர்களுடைய விசுவாசமும் அன்பும் வெளியாகியது. ஆலோசனைச்சங்கத்தில் பெரியோர்களாயிருந்தவர்கள் இயேசுவைக்கு அன்பும் அன்புமாயிருந்தார்களென்றும் அப்படிப்பட்டவர்கள் அவர்களுடைய உட்கார்ப்பணிகளென்றும் முன்னே ஒருவரும் அறிகிறதற்கும் நம்புகிறதற்கும் ஏதுவியிருக்கவில்லை. ஆகிலும் இப்பொழுது அதற்கு எதிராகக் காணப்படுகிறதற்கு ஏதுவுண்டாயிற்று. இவ்விதமாக தேவனுக்குப் பிள்ளைகளான விருவதிகள் எந்த நிலைமைக்குள்ளான மனிதர்களுக்குள்ளும் மிகவும் செட்டவர்களாயிருக்கிற கூட்டத்தாருக்குள்ளும் இருந்து யோசனையே தேவன் இடம்பண்ணுகிறார். அப்படியிருக்க, அவர் உத்தியோகத்தையும் தேவனுக்குக் களத்தரும் இயேசுவைக்குக் கணம் உண்டாக அவருடைய உத்தியோகத்தை உலகமெங்கும் பரப்பும்படி ஒருமனைப்பட்டுப் பிரயாசப்பட்டால் எவ்வளவு கனமையாயிருக்கும். எந்தப்பட்டனத்தார் எந்த இராச்சியத்தார் அப்படிச் செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்டவர்கள் சம்பூரணமான் வாழ்வை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆலோசனைக்காரர்கள் குருக்களாக இருக்கக் கூட உண்டாகப்பண்ணியும் குருக்கள் ஆலோசனைக்காரராக இருக்கக்கொண்டும் வந்தால் அப்படிப்பட்டவர்களிடையே இம்ச்சியத்தில் கிறிஸ்தவியனுடைய அவயவமாகிய சபை பரிபாலிக்காமல் பழாய்ப்போம்.

ஒரு கரியில் பிடித்த நெருப்பு மற்றக் கரியில் பற்றுவது போல இயேசுவை அடக்கம்பண்ண யோசனையே அடக்கம்பண்ணினால் பின்பு நிச்சயமாக அவருக்குத் தோஷமில்லாதான். நம்முடைய மாதிரிகளினாலே அந்தக் கற்காரியம்

யோசனையை நிச்சயமாக எண்ணப்பட்டவன். யோசனையே அவன் அடக்கம்பண்ணுவதற்கு ஆரம்பப்பண்ணினான். நிச்சயமாக யோசனையை நிச்சயமாக அவனுக்கு உத்தியோக அவனோடு சேர்ந்தவனானான். இவர்கள் இருவரும் மிகவுட்பிரபலமானவர்கள்; அவர்கள் இயேசுவைக்கு முதல் பிறந்த பிள்ளைபோல அவர் பணம் அடைந்தபின்பு தங்கள் கடமையைச் செய்வார்கள். இயேசு உயிரோடிருந்தகாலத்தில் அவர்கள் அவருக்குச் சகல களாயிருந்தம் அவர் கிஷுவையில் மரணமடைந்தபின்பு தங்கள் அப்படிப்பட்டவர்களென்று மற்றவர்களுக்குப் பிரசித்தமாகத் தெரிவித்தார்கள். முன்னே பயந்தபின்பு ஆகிலும் அவர்கள் இயேசுவின்மீது வைத்திருந்த கண்களில் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஊன்றிப்போனபடியால் அவர்களுக்கு முன்னாயிருந்த மனித பயம் நீங்கிப்போயிற்று. அதினால் அவர்களுடைய விசுவாசமும் அன்பும் வெளியாகியது. ஆலோசனைச்சங்கத்தில் பெரியோர்களாயிருந்தவர்கள் இயேசுவைக்கு அன்பும் அன்புமாயிருந்தார்களென்றும் அப்படிப்பட்டவர்கள் அவர்களுடைய உட்கார்ப்பணிகளென்றும் முன்னே ஒருவரும் அறிகிறதற்கும் நம்புகிறதற்கும் ஏதுவியிருக்கவில்லை. ஆகிலும் இப்பொழுது அதற்கு எதிராகக் காணப்படுகிறதற்கு ஏதுவுண்டாயிற்று. இவ்விதமாக தேவனுக்குப் பிள்ளைகளான விருவதிகள் எந்த நிலைமைக்குள்ளான மனிதர்களுக்குள்ளும் மிகவும் செட்டவர்களாயிருக்கிற கூட்டத்தாருக்குள்ளும் இருந்து யோசனையே தேவன் இடம்பண்ணுகிறார். அப்படியிருக்க, அவர் உத்தியோகத்தையும் தேவனுக்குக் களத்தரும் இயேசுவைக்குக் கணம் உண்டாக அவருடைய உத்தியோகத்தை உலகமெங்கும் பரப்பும்படி ஒருமனைப்பட்டுப் பிரயாசப்பட்டால் எவ்வளவு கனமையாயிருக்கும். எந்தப்பட்டனத்தார் எந்த இராச்சியத்தார் அப்படிச் செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்டவர்கள் சம்பூரணமான் வாழ்வை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆலோசனைக்காரர்கள் குருக்களாக இருக்கக் கூட உண்டாகப்பண்ணியும் குருக்கள் ஆலோசனைக்காரராக இருக்கக்கொண்டும் வந்தால் அப்படிப்பட்டவர்களிடையே இம்ச்சியத்தில் கிறிஸ்தவியனுடைய அவயவமாகிய சபை பரிபாலிக்காமல் பழாய்ப்போம்.

3. இயேசு மகிமையாக அந்தச் சம்பிரதாயம் போட்டார். யோசனையும், நிச்சயமும் (1) - யூதர்களுக்குள்ளே விசேஷித்த மனிதர்களாயிருந்தார்கள். கிறிஸ்தவ தம்முடைய தம்முடைய யான நிலைமையிலும் மேன்மையானவர்கள் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட அனாதைத் தேவன் உயர்த்தினார். நிர்ப்பாக்கிப்படுகிறவர்கள் யோசனையில்லாவிருந்து உயர்த்தப்படும்பொருட்டு தேவன் தயவுசெய்கிறாரென்று நாம் இதிலே படிக்கலாம்.

(2) - அந்த யோசனையும் நிச்சயமும் நிச்சயமும் சகலங்களாலே கனமாக எண்ணப்பட்டவர்களாயிருந்தார்கள். அன்றியும், (3) - கிறிஸ்தவியனுடைய குற்றமில்லாமையைக் கித்திச் சாட்சியிட்டார்கள். எப்படியென்றால் அவர்கள் யூதர்களுடைய பெரிய ஆலோசனைச்சங்கத்தில் கேட்கப்பட்டாயிருந்த அவரைக் கனமாகக் கல்வாயிட்டார்கள். மகிமையான கிறிஸ்தவியன் யாதொரு செய்தவரல்ல என்றும் குற்றமில்லாமல் கொண்டுசெய்யப்பட்டாரென்றும் சாட்சியிட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவருடைய யோசனையினுடைய கல்வையிலே அவருடைய சீரம் அடக்கம்பண்ணப்பட்டது.

(4) - அன்றியும் அவர்களுடைய சாட்சி மிகவும் கனமானதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் யூதர்களுடைய பெரிய ஆலோசனைச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தபடியினாலே அவர்களுடைய சாட்சி மிகவும் மேன்மையான சாட்சியாயிருந்ததுமன்றித் தங்களுக்குச் சமமான மற்ற ஆலோசனைக்காரர்களுடைய யோசனையும் கடக்கையும் அரியாயமானவைகளாயிருந்தனவென்றும் அவர்கள் விளங்கப்பண்ணினார்கள். (5) - அன்றியும் அவர்கள் இட்ட சாட்சி பலமான சாட்சியாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால், அவர்கள் மனிதருக்குப் பயப்படுகிற பயத்தை நீக்கித் தைரியத்தோடு அவரை அடக்கம்பண்ணினார்கள். அதினாலே அவர்களுக்கு உலகத்தாராலே எவ்வளவு பயமடைந்தாலும் மனோந்தாகமாய் அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள். (6) - அவர்கள் அவரை அடக்கம்பண்ணுகிறதற்கு உத்தியோகம் செலவை மற்றவர்களிடத்திலிருந்து அங்கு இருக்காண்டு அவரை அடக்கம்பண்ணினால் அவரை வெடுத்து மரிப்பதற்காக அடக்கம்பண்ணினார்கள். ஆனால் அன்றியும் நம்முடைய தேவன் தம்மு

ஊர் அச்சரியுடைய நடத்துதலினாலே மரித்துப்போன தம்முடைய குமாரன் உயிர்மீட்டினை வகையை நன்றாய் யோசிக்கக்கடவோமாக.

4. இயேசு அடக்கம்பண்ணப்பட்டதைக் குறித்து நம் தியானிக்கவேண்டியதை (1) தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேற்றப்படி அவர்பாவிக்களாகிய நம்மைப்போல அடக்கப்பண்ணப்பட்டார் (சொ. 53. 9.). அதை அவருடைய சத்துருக்களும் மற்ற மனிதரும் கண்டார்கள். அவருடைய சத்துருக்களோடாவது அவர் அடக்கம்பண்ணப்பட்டபின்பும் அவரை எத்தனை என்று சொல்லக் கூசாமலிருந்தார்கள். அவருடைய குறைவில்லாத உத்தரவாத புண்ணியங்களிலே பங்கு பெறுகிறதற்காகப் பாவிகள் எல்லாரும் அவரோடு அடக்கம்பண்ணப்பட்டவர்களாக வண்ணப்பட்டார்கள். அவருடைய சத்துருக்கள் பொல்லாதவர்களோடே அவருடைய பிரேதக்குழியை நியமித்திருந்தாலும் அவர் உசுவரியகாணப்போல அடக்கம்பண்ணப்பட்டார். அவர் தம்முடைய மரணத்தினாலே நமக்குத் தவிரிய ஞானப்புகழ்க்கொண்ட பரிசுதந்தார். அவைகளின் உவமனரால் பாவத்தார்த்தனை வசமாதானம், புத்திசுவிகாரம், நீதி, இந்தப் பொக்கிஷத்துக்கு அவர் நாம் மரணமடைந்த பொழுது நமக்கு எழுகிவைத்தார். 2) அவர் நிச்சயமாக மரணமடைந்ததற்குத் திருஷ்டாந்தமாக அடக்கம்பண்ணப்பட்டார். அன்றியும் பிரதான ஆசாரியர்கள் அவர் மரணமடைந்ததைக் குறித்துச் சந்தேகப்படுகிறதற்கு விரிவாமலிருந்தது. அவர் மரித்த அன்றைக்கே மறுபடியும் உயிரடைந்திருந்தால் அவர் மூர்த்திசாசனப்படிருந்தாரேயன்றி மரிக்கவில்லையென்று சொல்லுகிறதற்கு இடமிருக்கும். ஆனால் (3) அவர் மூன்று நாள் எளவும் கல்லறையில் இளைப்பாறினார். எப்படியென்றால், வெள்ளிக்கிழமை மத்தியாளத்திற்குமேல் மரித்தார். சனிக்கிழமை முழுநேரம் கல்லறையில் இளைப்பாறினார். ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலையிலே உயிரோடு எழுந்தார். புத்தியவழிவாங்காவும் அவைகள் சம்பவத்தை இன்று நாளாகின்றது என்று எம்மாவு கிராமத்திற்குப் போய் இரண்டு சேவியர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார் (லூக். 24. 21.). 4) நம்முடைய கல்லறைகளைப் பரிசுத்தமாக்க அவர் அடக்கம்பண்ணப்பட்டார். நாம் விசுவாசமுள்ளவர்களாக அடக்கம்பண்ணப்பட்டால் நம்முடைய கல்லறைகளிலே நாம் நினைவென்றைக்கும் இருந்துவிடாமல் அவைகளில் நின்று உயிர்மையோடே எழுப்பப்படுவோம். மேலும் (5) பழைய மீளிதனாகிய பாவம்

நம்மை ஆண்டுகொள்ளுவதற்கு நாம் இவ்வாறு செய்து கொண்டு குழியிலே அடைத்துப்போடும்படியாகவாம். நம்முடைய பாவங்கள் நமக்கு விரோதமாக எழும்பி நம்மை ஆக்கினைக்குட்படுத்தாமல் அவைகள் சமுத்திரத்தின் தாளத்திலே பூமியின்கீழே அடக்கம்பண்ணப்பட்டபடியாகவும் அவர் அடக்கம்பண்ணப்பட்டார். அதனால் புதைக்கப்பட்டபோலதைக் கிண்டி எடுப்பதற்கு ஒப்பாக நாம் மறுபடியும் பாவம்செய்யாமல் இருப்போமானால் நன்மையாயிருக்கும். ஆம்! ஆத்மாவே! இயேசுநாதர் திசய்தனாக நெல்லாம் உனக்கு மகிழ்ச்சியாகச் சந்தோஷமும் உண்டாகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றன.

105. தியானம்.

(மத்தயு. 27. 60, 61. லூக். 23. 55. 56. யோவா. 14. 12.)

அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடத்தில் இருந்தாலும், அந்தத் தோட்டத்தில் ஒருக்காலும் ஒருவனும் வைக்கப்பட்டிராத ஒரு புதிய கல்லறையும் இருந்தது. யூதருடைய ஆயத்தகாளானபடியினாலும், அந்தக் கல்லறை சமீபமாயிருந்தபடியினாலும், அவ்விடத்தில் இயேசுவை வைத்து, கல்லறையின் வாசலில் ஒரு பெரிய கல்லைப் புரட்டிவைத்துப்போனான். அங்கே மகதலேன மரியாளும் மற்ற மரியாளும் கல்லறைக்கு எதிராக உட்கார்ந்திருந்தார்கள். கல்லையாவிருந்து அவருடனேகூட வந்திருந்த ஸ்திரீகளும் பின்சென்று, கல்லறையையும் அவருடைய சரீரம் வைக்கப்பட்ட விதத்தையும் பார்த்து, திரும்பிப்போய், கந்தலாக்கங்களையும் பரிமளவைகளையும் ஆலத்தம்பூனணி, கற்பனையின்படியே ஒழுங்காகிவ் ஒய்த்திருந்தார்கள்.

இப்போது இயேசுவினுடைய சரீரத்தைச் சிலுவைமரத்திலிருந்து இறக்க உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு அவருடைய சரீரத்தை எடுத்துச் சுத்தவாக்கங்களுடனேகூடத் தய்யதானமல்லிய் குழியிலே சுற்றி அடக்கம்பண்ணுவதற்குத் தயக்கம்பண்ணினான் என்று முன்னே தியானிக்கோம். இப்பொழுது அவரை அடக்கம்பண்ணின இடத்தைக்குறித்து தியானிக்கக்கடவோம். இயேசு சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்டிருந்த

இவ்வாறு கல்லை மீட்ட வெட்டவெளியிலேயேயிருந்தது. அவ்விடத்திலிருந்து தோட்டமும் இருந்தது. கொல்கத்தா மலை அருகேயிருந்த அந்தத் தோட்டங்களிலே தியாசேப்புக்குச் சொந்தமாக ஒரு தோட்டமும் அதில் ஒரு புதுக் கல்லறையு மிருந்தது. அப்படி ஐசுவரியவாளுக்கு இருந்தான். புதுக் கல்லறையை மேல்க்கப்படி அவன் தான் மூண்மடைந்த பின்பு தன் சரீரம் இளைப்பாறும்படி அந்த மலையே அருகேயிருந்த தன் தோட்டத்திலே ஒரு கல்லறையை வெட்டிவித்திருந்தான். ஒரு சமீபம் பட்டணத்தைச் சுற்றிலுமிருந்த நிலங்களின் அடிகளிடையே போந்து பொந்தாகக் கல்லறைகளுக்கே அவைகளின் வாசல்களை அடைக்கிறதற்காக தாமதமான கட்டிடம் வெட்டிவைக்கப் பட்டிருந்தன. கல்லறையிலே அருகேருடைய சரீரங்கள் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருந்தன. செத்தவர்களுடைய சரீரங்களை அந்தக் கல்லறைகளிலே அடக்கம்பண்ணின பின்னுள்ளுமிருந்திருந்தவர்கள் அவைகளைச் சேதப்படுத்தாதபடி அவைகளின் வாசல்களை அடைக்கவேண்டிய சூழ்நிலைகளிலே அடைத்திப் போட்டிருந்தனர். யோசேப்புக்குச் சொந்தமான கல்லறையிலேயே ஒருவரும் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இது என்னென்னப்பட்டிருக்கிறதென்றால், முன்னே அந்தக் கல்லறையில் யாரிடிலும் ஒரு பரிசுத்தவான் அல்லது மற்றொருவன் வைக்கப்பட்டிருந்ததுண்டானால், அப்படிப்பட்டவனுடைய பலத்தினாலே இயேசு கிறிஸ்தாரென்று தூஷணிக்கிறவர்களாகிய அவருடைய சத்தருக்களுடையவரையே சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட தூஷணத்திற்கு இடமுண்டாகாதபடிக்கு இவர்கள் பித்திய விசேஷம் இவ்விடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி பழைய காலத்திலும் நடந்ததுண்டு (2 இரா. 13. 21). அப்படிப்பட்ட கல்லறையிலே அவருடைய சரீரத்தை வைத்தார்கள். அந்தக் கல்லறையை உடையவனுக்கு இருந்த இயேசு வின் மீதுள்ள அன்பு யோசேப்பு அதை வெட்டுவதற்குத் தனக்காக வெட்டுகிறதானே அல்லாமல் தன்னுடைய குருவாகிய இயேசுவின்ருடைய சரீரம் அநிலை அடக்கம்பண்ணப்பட்டும்படி அவருக்காக அதை வெட்டுவதற்கு விரும்பினான். மரித்த அந்த நான் ஆபத்தானாகவருந்தது. ஆதலால் சனங்கள் பண்டிகைக்காகத் தங்களை ஆயத்தப்பண்ணவேண்டியதாகவருந்தது. பின்னும் ஓய்வுநான் ஆரம்பமாகிறது. சாயங்காலம் ஆறுமணிக்கு ஓய்வுநான் ஆரம்பமாகாதால் யோசேப்பும், மற்றவர்களும் அங்குமுன்னே அவரை அடக்கம்பண்ணி முடித்து, பின்பு மற்றச் சனங்களோடே புகிழ்ச்சியாகப் பண்டிகையை

ஆசரித்துப் பஸ்காப்போசனத்தைச் செய்வதென்றேயுள்ளது. ஆதலால் அந்தக் கல்லறை அவர் கிழவையில் அன்றைய பட்டிருந்த இடத்திற்கு இருக்கிருந்தபடியினால் அவ்விடத்தில் சீக்கிரத்தில் அவருடைய சரீரத்தை அடக்கம்பண்ண அதற்குள் சமயம்பெற்றார்கள். அவர்கள் அவருடைய சரீரத்தைக் கல்லறையில் வைத்தபின்பு ஒரு பேரீய கல்லை அதன் வாசலிலேயே புரட்டிவைத்துப் போய்விட்டார்கள். இப்படிக்கு அவர்கள் தங்களுடைய கூடியமட்டும் தீவிரமாய் அவருக்குச் செய்யவேண்டிய கட்டிடங்களைச் செய்து அவருடைய சரீரத்தை அநிலையாக அடக்கம்பண்ணிப் பின்பு போய்விட்டார்கள். முன்னே இயேசுவின்ருடைய கிழவையிலேயேயிருந்த ஸ்திரீகள் அவர் அடக்கம்பண்ணப்பட்டொரு அடக்கம் இல்லாத கல்லறைக்குத் திரைக உட்காந்தபடி அவருடைய சரீரம் வைக்கப்பட்ட இடத்தையும் வித்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று விசேஷங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கிறிஸ்தோது இயேசுவின்ருடைய சரீரம் அடக்கம்பண்ணப்படுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட மரித்ததை போதாதென்றும் இன்னம் அதிக மகிமைபோலே அதை அடக்கம்பண்ணவேண்டுமென்றும் எண்ணினார்கள். அதற்காகப் பண்டிகை கழிந்தபின்பு அவருடைய சரீரத்தை மறுபடியும் தங்களுக்கண்ணிற்களாலும் பரிசுள தைலத்தாலும் அபிவேதகம் பண்ணவேண்டுமென்ற நினைப்பி இருக்கியதாகக் கந்தவர்க்கு களைச்சம்பாதித்தவைத்துப் பின்பு மற்றவர்களுக்கு இடறல் இல்லாதபடிக்குத் தேவன் அருளிச்செய்த வேதப்படிப்படி சாபதாளளில் ஓய்ந்திருந்தார்கள்.

ஆத்மாவே!

"நீ இவ்வளவு கவனிக்கவேண்டியதாவது."

இயேசுவின்ருடைய கல்லறையிலிருந்து நல்ல தியானம் செய்யவேண்டும். அவர் அன்னியருடைய பாவங்களுக்கு மன்னித்தார். ஆதலால் அன்னியருடைய கல்லறையில் வைக்கப்பட்டார். தம்முடைய ஜீவியகாலத்தில் அவ்வளவு உண்மையாகப் பாடுபட்டு மரணமடைந்தவர் முன்னாள்மட்டுமே இளைப்பாறத்தக்கதாக நினைக்கிறவர்கள் அவருக்கு ஒரு கல்லறையை இவ்வளவு கொடுக்கிறது. தியாயமல்லவா? அவர் அந்நியருடைய பலத்தினால் உயரடைந்து எழுந்தாவென்ற நிதேகம் உண்டாகாதபடி மற்றொருவரும் வைக்கப்படாத புதிய கல்ல

புறவிலை வைக்கப்பட்டார். அவருடைய சரீரத்தை மற்றவர்கள் கிருடிக் கொண்டு போய்விட்டார்களென்று சொல்வதற்கு இடமில்லாதபடி அவர் அடக்கம்பண்ணப்பட்டிருக்கலையை வாய் ஒரு பெரிய கத்திரி கொண்டு மூத்திரை வைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் மூன்று குமாரத்திற்கு இராசரூபமான படியால் அவருடைய கல்லறை மிகவும் கனமான கல்லறை யாயிருந்தது. ஆதலால் உண்டாகக்கூடிய மீட்டி ரிச்சுமூலனாய் மகிமைக்கு ஏற்றவாறு இருக்கிறபடியால் நீ தைரியத்தோடே மகிழ்க்கடவாய்.

2. நல்ல கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய மரணத்தைக் கண்டேர்டே நினைக்கவேண்டும். யோசேப்பு தனக்காகக் கண்டலையிலே ஒரு கல்லறையை வெட்டுவதற்குக் கொண்டான். நிலைமையான பட்டணம் நமக்கு இப்போது இல்லை என்பது நிக் யமாயிருக்கிறதே (எபி. 13, 14). ஆகையால்தான் சீக்கிரத்தில் மரிப்போமோ சில நாட்களுக்குப் பின்பு மரிப்போமோ ஒப்பொழுது மரிப்போமென்று அறியோம். அப்படி யிருக்கிறபடியால் நாம் கல்லமரணம் அடையும்படி நம்மை ஆயத்தப்பண்ணுகிறதிலும் அதிக கண்மை மற்றொன்றுமில்லை. யோசேப்பு செய்ததுபோல அநேகம் விசுவாசிகள் தங்கள் சுகத்தோடும் சிவனோடும் இருக்கும்பொழுதே தங்களை அடக்கம்பண்ணுவதற்கான நிலத்தை விலைகொடுத்து வாங்கி அதிலே தங்களுக்குக் கல்லறைவைக்கக் கட்டுவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். மற்றும் சிலர் தங்களை அடக்கம்பண்ணுவதற்காக வேண்டியவைகளை முன்னாலே சேகரிப்பண்ணிவைக்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் தங்களை அடக்கம்பண்ணுவதற்கு ஏற்ற வஸ்துக்களைத் தங்கள் கைகளிலே வைத்து வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். வேறு சிலர் அப்படிப்பட்டவைகளைச் சேகரப்பண்ணித் தங்கள் கண்களுக்கு முன்னாலே அப்பொழுதாயிருக்கும்படி ஸ்தாபித்துவைத்திருக்கிறார்கள். நான் ஒருநாள் ஒரு வீட்டில் ஓர் அதிகரியான காரியத்தைக் கண்டேன். அதாவது அவ்வீட்டில் முன்னாள் அறையிருந்தது, அதில் உள்ள ஓர் கண்ணாடிப்பெட்டியில் நான் ஒரு மரண ஒரு கறுப்புப்பெட்டியிருந்தது. அந்தப் பெட்டியின் மேல் வெள்ளை வர்ணத்தால் “இப்பெட்டியில் என்னை அடக்கம்பண்ணாமல் பண்டிதரின் உரிப்பு வைத்திருக்கிறது” என்று எழுதியிருந்தது. நான் அதைக் கண்டபொழுது அப்படியப்பட்ட பண்டிதரின் பாவத்தைவிட்டு மனத்தை இருக்கிறதற்கும் உண்டாகத் தக்கபடிக்குகிறதற்கும் மேலாகத் தக்கபடி நம்பபடியில் விருப்பத்தை உண்டாக்குகிறதற்கும் மரணத்தை நமக்கு

நினைப்பிட்டுக்கொள்ளதற்கும் பலமான விசுவாசத்தை நமக்குள்ளே ஸ்தாபிக்கிறதற்கும் தேவனையும் பிறரையும் சிநேகிக்கும்படியான மனம் ஏவுகிறதற்கும் ஏற்ற தியானங்களைச் செய்ய ஏதுவாயிருக்கின்றனவென்று நினைத்துக்கொண்டேன்.

3. இயேசுவுக்கு ஊழியம் செய்ய யோசேப்பு தனக்குண்டான யாவையும் கொடுத்தவிட்டான். தான் வாங்கிய புடவையையும், தனக்குரிய கல்லறையையும் பிலாத்தவின் டத்திற்குப் போகும்படி தன் கால்களையும் இயேசுவினுடைய சரீரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது பிலாத்தவின் டத்தில் கேட்கும்படித் தன் கண்ணாடி இயேசுவினுடைய சரீரத்தை இறக்கவும் கல்லறையில் வைக்கவும் தன்னைகளையும் ஒங்கு கொடுத்தான். ஆதலால் என் ஆத்மாவே! நீயும் உன்னுடைய மூலம் சிந்தை சரீரத்தை அவாவங்கள் எல்லாவற்றோடும் உன்னை முழுதும் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்த அவருக்கு உழியும் செய்யக்கடவாய். ஏனென்றால் இயேசு நம்மை உயர்ந்த விலைகொடுத்துக் கொண்டார். அவரால் நமக்குச் சிவனும் இரட்சிப்பும் நித்தியவாழ்வுமுண்டாயிருக்கிறது. அதலால் நமக்கு உயிராயிருக்கிற யாவையும் அவருக்கே கொடுக்கக்கடவோம். நமக்குரியவைகள் எல்லாவற்றோடும் நாம் என்றைக்கும் அவருக்குச் சொந்தமாக விரும்பினால் நாம் இவ்வுலகத்தில் இருக்கும்பொழுதே அப்படியாகிறதற்கு ஆரம்பிக்கவேண்டும். தேவனுடைய பிள்ளைகள் எல்லாரும் கர்த்தருக்காகப் பிழைக்கவும் கர்த்தருக்காக மரிக்கவும் விரும்புகிறார்கள். அதிலே அவர்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பூக்கியூசாலிகளாயிருக்கிறார்கள்.

4. மரித்தவர்களை அடக்கம்பண்ணும்பொழுதெல்லாம் நீ பண்ணவேண்டிய தியானமாவது, நான் ஒருநாள் மரிக்கவேண்டும். அப்பொழுது என்னைக் கல்லறையில் கைவிடார்கள். இவ்வுலகத்தாருடைய கக்கியத்தை விட்டுப்பிரிந்து தனியே யிருக்கும்படி என்னைக் கல்லறையிலே வைத்துவிடுவார்கள் என்று இதுமுதலான காரியங்களுக்குறித்து நீ தியானப்பண்ணவேண்டும். அந்நியம் நீ மறபடியும் உயிரோடெழுந்திருக்கவேண்டும். இது பதையும் குறித்துத் தியானப்பண்ணக்கடவாய். மரித்தவர்கள் அடக்கம்பண்ணப்படுகின்றஸ்தலம் சேகரிக்கப்படைய பூமியாயிருக்கிறது. அதிலே விசைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்களைப் பின்பு முன்னாள் மகிமையோடே மீட்டும்படி. அது அப்பொழுதென்றால் செத்தவர்களாகிய நீங்கள் எல்லாரும்

கர்த்தருடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக எழுந்து விரும்புக
 னென்று கர்த்தர் கூப்பிடும்போதே அப்படி நடக்கும். அப்பொ
 முது செத்தவர்களெல்லாரும் எழுந்து கர்த்தருக்கு முன் நிற்பார்
 கள். நீ விசுவாசத்தோடு மரிக்காவாட்டால் நியாயத்திப்புகு
 குத் தப்பமாட்டாய். எனென்றால் அவரை விசுவாசிக்கிறவன்
 ஆக்கினைக்குள்ளாகத்தான் போகான். ஆலால் விசுவாசியா
 னவன் மறுமையிலே ஆக்கினைத்திப்புகு அடையும்படிக்கு
 நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக வராமல் கர்த்தரால் நித்தியசேவ
 னைச் செய்திருந்தாக்கே சிறப்பிப்பெற்றபடிக்கே வரு
 வான் (கொலா. 3. 13.) இப்படிப்பட்ட காரியங்கட்குறி
 த்து நுகர்வீட்டுக்கு உடம்பண்ணும் இடங்களுக்கும் போ
 யிருக்கிற வேளையிலே தியானம்பண்ணுகிறது மிகவும் நன்மை
 யாயிருக்கும்.

5. இயேசுவினுடைய சரித்தரை அடக்கம்பண்ணும்படிப்
 போனவர்களுக்குப் பின்னே நீயும் பத்தியுள்ள தியானத்தோ
 டே செல்லு; பிதாவாகிய தேவன் நமக்கிருக்கிறார். அவராலே
 இயேசு நம்முடைய சகோதராரும் உண்மையும் அன்புமுள்ள
 சகோதராரும் நம்மை ஆதரித்துக் காப்பாற்றிய பராமரித்தவரு
 கிறசமமானும் ஞானபோதக்களைப் போதித்த ஆறுதல் சொல்
 லுகிற குருவாயும் ஆறுதலாகிய ஊற்றினிடத்திற்கும் நித்திய
 சேவனாகிய நதியினிடத்திற்கும் நடத்திக்கொண்டுபோகிற
 மேய்ப்பராயும் இரட்சிப்பையும் நித்திய பாக்கியத்தையும் அரு
 ளிச்செய்கிற இரட்சகராயிருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவராக
 அவனெண்ணிப் பரிசுத்த தியானத்தோடே பாடுபட்டகாலத்
 தைத் துலக்க முடிததால் அது நம்முடைய ஆத்மாக்களுக்கு
 மிகுந்த பிரயோசனத்தை உண்டாக்கும். நேகர் மோட்சத்
 தில் சேர்க்கப்படுகிறதற்காகத் தாங்கள் சுகம்காலத்தில்மாத்
 திரம் இயேசு தேவையென்றும் மற்றக்காலத்தில் அவரைத் தே
 டவேண்டியதில்லையென்றும் எண்ணுகிறார்கள். அந்நிலை
 அவர்கள் தாங்கள் உயிரோடிருக்கிறகாலத்தில் அசா
 டையபண்ணுகிறார்கள். சுகமுள்ளகாலத்தில் இயேசுவில் அந்
 புகூராதவன்விலே அவனுடைய ஆத்மா மிகவும் மோசமான
 நிலைமையில் அகப்பட்டிருக்கும்.

106. தியானம்.

(மத்தேயு, 27. 62-66.)

“ஆயத்தநாளுக்குப் பின்னான மறுகாலிலே பிரதான ஆசா
 ராயரும் பரிசேயரும் லேவீயரும் சத்தில் கூடிவந்து: ஆன்
 டவனே, அந்த சத்தன் உயிரோடு எங்குமேபோது, எழுந்துநா
 னைக்குப்பின் எழுந்திருப்பீயென்று சொன்னதைக்கு
 ஞாபகப்படுத்துகிறது. ஆகையால், அந்த உடைய சத்திகள் இராத்
 திரியிலே வந்து, அவனைக் களவாய்க் கொண்டுபோய், மரித்தோ
 ரிலிருந்து எழுந்தானென்று ஜனங்களுக்குச் சொல்லாதபடி
 கும், முந்தின சத்திப்பார்க்கிலும், பந்தின எத்து கொடிதா
 கபடிக்கும், நீர் ஞானநான்வணாக் கல்லறையைப் பத்திரப்
 படுத்துப்படி கட்டினையிடவேண்டும் என்றார்கள். அதற்குப்
 பிலாத்து: உங்களுக்குக் காவல்சேவகர் உண்டே; போய், உங்க
 ளால் கூடியமட்டும் பத்திரப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள் என்றான்.
 அவர்கள் போய்க் கல்லுக்கு முத்திரைபோட்டு, காவல் வைத்து
 கல்லறையைப் பத்திரப்படுத்தினார்கள்.”

இயேசு எல்லாப்பாடுகளையும் தேவனைகளையும் சகித்து முடிந்
 தபின்பு கல்லறையில் அமர்ந்து இளைப்பாறினார். ஆனால் அவ
 ருடைய சத்துருக்கள் பின்னும் கலகம்பண்ணினார்கள். அவர்
 களுக்குண்டாயிருந்த கலகத்திலே அவர்கள் எத்தனாருக்
 குப் பின்னான மறுநாளாகிய பங்காப்பண்டிதையின் தங்கள்
 முன்னோர்களுக்கு எகிப்துதேசத்திலே கிடைத்த ஆச்சரிய
 மான மீட்பைக்குறித்தத் தேவனுக்கு உண்மையான இருசயத்
 தோடே தோதிரம் செலுத்தி அவருக்கு ஆராதனை செய்து
 குப் பதிலாகத் தாங்கள் கொண்டுபோட்ட இயேசுவைக்கு விசுவா
 தம்மே பின்னும் கூட்டம் கூட்டினார்கள். அவர்களுக்குக் கவலை
 யும் பந்தின சத்தியிலே வேதனையும் உண்டாயிருந்
 தபடியினால் அவர்களை அமைதலாய்த் தங்கள் வீடுகளிலே இருந்
 தமோட்டாமல் இங்கு அங்கும் ஓடிக்கூட்டம் கூடித் தாங்கள்
 இயேசுவைக்குறித்துப் பின்பு செய்யவேண்டியதென்னென
 ன்ற யோசனைப்பண்ணினார்கள். நீதிபள்ளமாய் இயேசுவை
 னுடைய இரத்தப்பி அவர்கள்மேல் சுமந்தபடியினாலே அவர்
 கள் உள்ளத்திலிருந்து சமாதானம் நீங்கிப் புகழும் நடுக்கமும்
 உண்டாயின. ஆதலால் அவர்கள் யோசனைப்பண்ணினதென்ன

வென்றால், நாம் கொண்டுபோட்ட இயேசு மூன்றாம் நாளிலே மறுபடியும் எழுந்திருப்பேன் என்று சொல்லியிருக்கிறானே, அவன் அந்தப்படியே எழுந்தால் நம்முடைய பிரயாசமெல்லாம் அவையாய்ப்போகும். ஆகலால் அவன் கல்லறையிலிருந்து எழுந்திராதபடி அதிலே முத்தினைபோட்டு அதினிடத்தில் காலை வைக்கவேண்டுமென்று யோசித்தார்கள். பின்னும் அந்தச் சத்திருக்கின் இயேசுவின்மேலே தங்களுக்கிருந்த வர்மத்தையும் அகங்காரத்தையும் விட்டுச் சிறந்தும் நீங்காமல், தாங்கள் யோசித்த பிரகாரத்திற்றேவென்று தாங்குப் பிலாத்தவின்விடத்திற்கு வந்தார்கள். பின்னு அங்குப் போனார்கள், அனாயே! நீரே எங்கள் ஆண்புலையும்தான் ஆகவேண்டுகிறீர். அந்த எத்தன் உயிரோடிருந்தபொழுது நான் மூன்றுகாளுக்குள்ளே எழுந்திருப்பேன் என்று சொன்னதை நினைத்திருக்கிறோம். எவ் சர்கள். அவர்கள் இயேசுவின்மேல் பியாசம் சொல்லி அவ்வாறாகியும் அலட்சியப்படுத்தி அந்த எத்தன் படி சொன்னார்கள். அதினால் அவர்கள் தங்களுடைய வர்மம் இவ்வளவு என்று விளங்கப்பண்ணினார்கள். அல்லாமலும் இயேசு தாம் சிலரோடிருந்தாகத்தில் தம்முடைய சிஷ்களுக்கு நூறுதலாகத் தாம் மரித்தபின் மூன்று காளுக்குள்ளே எழுந்திருப்பேன் என்று சொல்லியிருந்தார். அதைக்குறித்து ஒருதாம் அல்ல அரேகம் தாம் அவர்களோடே போனார். ஆகிலும் அவர்கள் அதை உணர்ந்துகொள்ளவும் ஏற்றுக்கொள்ளவுமில்லை. அவருடைய சத்திருக்கனோ அந்தச் சத்தியத்தை மறவாமலிருந்தார்கள். அந்த நினைப்பினால் அன்று இரவுமும் மறுநாள் காலைமீதும் கல்லறையிலேயேயுள்ளேயுள்ளும்மட்டாக அவர்களுக்குள்ளே மிருத்த கலக்கம் உண்டாயிற்று. அதினாலே அவர்கள் பண்டிகையைச் சமாதானமாக ஆரங்கிறதற்கு இடமில்லாமலிருந்தது. அப்படி இயேசு தம்முடைய சிஷ்களுக்கு நூறுதலாகச் சொன்னது அவருடைய சத்திருக்களுக்குப் பயிற்றையும் சில கத்தையும் உண்டாகிற்று. இதை நினைக்கிறோம். எப்படியிருந்தாலும் இயேசு தாம் சொன்னதை நிறைவேற்றினார். அவருக்குக் காவலாக வைத்திருந்த போர்ச்சேவர்களும் கல்லறையிலே போட்ட முத்தினையும் அவர் உயிரோடே மிருத்திருக்கிறதற்குத் தடையாயிராமல் அந்த அதிக மகிமைப்பட்டு துவதற்கே ஏதுக்களாயின. எப்படியென்றால் அவருடைய கல்லறையினிடத்தில் காவலிருந்த அந்த அஞ்ஞான போர்ச்சேவர்கள் அங்குமிருந்தோ நடுத்தலவைகளைக் குறித்துப் பின்பு மிகவும் மேன்மையான சாட்சியிட்டார்கள். அதை அந்த பரிசேயர் அடியாத

படியான சாட்சியிட்டார்கள். அதை அந்தப் பரிசேயர் அடியாதபடியினாலே இயேசு முத்திருக்குள்ளே உயிரோடேயுள்ள முத்திராமல் கல்லறையிலேயுருந்தவியிட்டால் அதினாலே அவர் சொன்ன தீர்க்காரிசனம் பெரியாயப்போமென்றும் தங்களுடைய அநியாயம் மறக்கப்பட்டுத் தங்கள் யோசனையைக் கைவிடமென்றும் எண்ணினார்கள்; அல்லாமலும் சிஷ்களையே அவர் எழுந்திராமலிருந்தும் அவருடைய சிஷ்களையுடைய சரித்தை எடுத்துப்போய் வேறொரு இடத்தில் மறைத்துவிட்டு அவர் உயிரோடே முத்திராவென்று சனங்களுக்கு மெய்யாய் சொல்லுவார்கள் என்றால் - அதினாலே தங்கள் யோசனை அழிந்ததோடு குமென்றும் சனங்கள் பொய்யை மெய்யாக நம்புகொடுக்கின்றனம் எண்ணினார்கள். ஆகலால் அப்படியப்பட்ட வஞ்சகம் கேரிடாதபடி இயேசுவின்மேல் சரிம கல்லறையிலிருக்கிற நிச்சயம் அவர்களுக்கு உயிரோடு இருக்கும்படிக்கு அவர்கள் பின்னும் தலாத்துவைக் கேட்கவேண்டாததாகிற்று, கல்லறையைப் பத்திரம் பண்ணுகிறதற்குப் பலமுன்ன மனிதர் எங்களுக்குள்ளே இல்லை. போர்ச்சேவகரைக் காவலவைத்துக் கல்லறையைத் திரும்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்படி அவர்கள் வீணாகச் சமூகப்படுத்தித் குற்றமில்லாத இயேசுவின் சிஷ்கள் வஞ்சகம் செய்வார்களென்று அவர்கள்மேல் அபகிரத்தியாசம் சொல்லிக் காரணமில்லாமல் அவர்களை நிந்தித்தார்கள். உயிரோடே மிருத்திருக்கிறதற்காக இயேசவுக்குச் சிஷ்களுடைய உதவி வேண்டியதாயிருக்கவில்லையே. அப்படியிருந்தும் ஒருக்காலும் இயேசுவின் சிஷ்கள் நினைவாத்தும் துனியாததுமான காரியத்தைக்குறித்து அந்தப் பிந்தையிருந்தவர்களும், பரிசேயர்களும் மிருத்த யோசனைப்பாணி முந்தின வஞ்சனை வைப்பார்க்கிலும் பிந்தின வஞ்சனை கொடுத்திருமென்று பயப்படார்கள். அவர்களுடைய மனச்சாட்சி அவர்களை அங்குமிட்டார்கள். இதனாலே இதிலே விளங்குகிறது. ஏனென்றால் இயேசு சிஷ்களையெல்ல அறைப்பபட்டும், தாமடைந்தபின்பு தாம் அல்லியிருக்கப்பட்டே மறுபடியும் உயிரோடே முத்திராவென்று மெய்யிட்டப்பட்டால் பின்னிலும் அதிகமாகச் சனங்கள் அவருடைய விசுவாசம் வைத்து அவரைச் சார்ந்துகொள்ளுவார்கள் என்றும் அதினாலே அவர்கள் அவரைச் சார்ந்துபோட்டபாதையிலேயே நடந்துவருவார்கள் என்றும் பரம்புகமென்றும் யாவராலும் அவர்களுக்கு வெட்கம் உண்டாகுமென்றும் மிகவும் கவலைப்பட்டார்கள். இப்படியப்பட்ட மனதோடே அவர்கள் பின்னும் பண்டிகையை ஆசரித்தார்கள். அப்படியிருந்தாலும் அவர்கள் கல்ல

நாஸில் இளைப்பாறின் இயேசுவின்னுடைய சரீரத்திற்காகிலும்
 உயிர்த்தெழுதல்களையும் சடை என்றும் செய்
 யக்கூடாமல் அதிசு மகிமையே உண்டாகப்பண்ணினார்கள்.
 பிலாத்து அவர்களுடைய தாழ்த்துதல் சொன்னது, தேவால
 யத்தைச் சேர்ந்த காண்பண்ணுதல் போர்ச்சேவகர்களை உங்களிடத்
 தில் உண்டே; அவர்களுடைய நீங்கள் உங்களை இவ்வுடம்பு
 போய்ச் சல்லறையிற் புகுநீர். பண்ணினார்கள் என்றான். சாப
 தானைப் பரிசுத்தக் குருசலா. கிண அந்த மனிதர்கள் அவன்
 சொன்னதைப் பெரிதாட்புசாரமாக எண்ணிக்கொண்டு உட
 னை சந்தரவர்த்தோடே புகுப்பட்டு பலமுன்ன போர்ச்சேவகர்
 சிலைகளை மிகுதியாகச் சல்லறையினிடத்திற்குப் போய் அவ்
 லிடத்திலே அன்னியர் ஒருவரும் வாரதபடியிருந் தாலுபக்கங்க
 ளிலும் சாவல்வைத்துச் சல்லறையினிடத்திலே புகுநீர். பண்ணினார்கள்
 பெரிய சல்லின்மேல் புகுநீர் முத்தினைப் புகுநீர் ரோம ராஜ
 டைய முத்தினைபய்யும் போட்டார் அவர் தம்முடைய
 ஆச்சரியமான யோசனையை மகிமையாக முடிப்பார். ஆசலால்
 ஆர் அவருக்கு எதிர்த்த நித்தலாமென்று குருட்டாட்டமுன்ன
 அந்தச் சண்டிகள் நித்தலாகொள்ளாமல் நித்தலா மிகவும் பரி
 தாபமானகாரியம்.

இ.மா.நா.ம்.

"இ.மா.நா.ம். கருணிக்கவேண்டியதாவது."

1. மனிதர்கள் பலவகையாக ஒய்வுகளைப் பரிசுத்தமா
 யாமலிருக்கிறார்கள். எப்படிபெண்ணால் (1) சிலர் குடிக்கிறதி
 னாலும் உயிர்த்தெழுதல்களில் அலைந்து திரிகிறதினாலும் விளையாடு
 கிறதினாலும் பல வேலைகளைச் செய்கிறதினாலும் பிராமணம்
 பண்ணுகிறதினாலும் வரலு செல்வம் கணக்குப்பார்த்துக் கடன்
 கொடுத்துக் கடன் தண்டிக்கிறதினாலும் கொள்ளுகிறதினாலும்
 வீழ்கிறதினாலும் மற்றும் பலவகையாக ஒய்வுகளைச் செய்கிறதினாலும்
 ஒய்வுகளை வினைச் செய்கிறதினாலும். அவைகளினாலே
 அவர்கள் தேவகாரியங்களைக்குறித்துத் துன்பப்பண்ணுகிற
 தற்கு இடமில்லாமலிருக்கிறபடியினால் தங்கள்மேலே சாபம்
 சுமரப்பண்ணுகிறார்கள் (யாத். 31. 14.) (2) சிலர் மேற்கொள்
 லிய பலவேலைகளை விட்டு ஒழித்திருந்தாலும் அவர்களுடைய
 இருதயமும் புத்தியும் சித்தமும் நினைவும் உலக வேலைகளால்
 சலகக்களாலும் நிரப்பப்பட்டுச் சிதறுகிறபடியினால் ஒய்வுக
 ளைச் செய்கின்ற ஆசரியாமல்போகிறார்கள். அப்படி அந்த
 பிரதான ஆசாரியருடைய பரிசேயரும் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள்

ளுக்குக் கிடைத்த இரட்சிப்பை நன்றி அறிதலோடே நினைவு
 கூர்ந்து அதற்காக வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களைப் புகு
 பகையினாலும் வந்திருக்கிறார்கள். போசனிகளினால் தீர்ப்
 பப்பட்ட இருதயத்தை உலக வேலைகளால் தேவ ஆராதனை
 யைக்கூடச் செய்யாமல் அருள்வாயினியாபிய பிலாத்துவினிடத்
 திற்கு ஒடி இவ்வுடம்பு தாங்கல். அவர்களையும் சாபதானை
 யும் ஆசரியர்களையும் என்று அழைக்கப்பண்ணி இடறலை உண்
 டாக்கினார்கள். அவர்கள் நினைவு வேலைகளை ஒழித்து இளைப்
 பாறுகிறவர்கள்போல மனிதர்களுக்குக் காணப்பட்டாலும்
 அவர்கள் உள்ளத்திலிருந்து அதற்கு அங்கு அங்கு இவ்வுடம்பு
 வில்லை. அவர்களைப்போல இவர்களை உயிர்த்தெழுதல்களில்
 அநேகர் அப்படியே செய்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ளம் புறம்பும்
 அச்சுத்தமுள்ளவர்களுடைய தங்கள் வார்த்தைகளாலும் கிரியைக
 ளாலும் தேவனுடைய மாலை அசுத்தமாக்கித் தங்களுக்குத் தே
 வின் அளித்த விருப்பம் பெற்ற காலத்தை வீணாகச் செலவ
 விடுத்துப் பாவத்தைப் பெருகப்பண்ணி இருதயத்தைக் கடின
 மாக்கிப் பரிசுத்தவியின் வடிவங்கு டிடம்கொடாமல் இப்
 படி இம்மைக்கு அங்கு காரியங்களினால் சாபத்தைச் சாப
 தானைப்பண்ணுகிறார்கள்.

2. சத்தியமானது அநேகமாதிரி துருக்களாலும் மகிமை
 யாக விளங்குகின்றது. இயேசுவின்னுடைய சல்லறையின்மேல்
 அருளினோபேரிடுவதற்காக அவருடைய சத்துருக்களாகிய பிர
 மண ஆசாரியர்கள் அந்தப் பண்டிகைகளாலே பிலாத்துவினி
 டத்திற்குப் போய்ப் பலத்த போர்ச்சேவகர்களை அழைத்துக்
 கொண்டு யோசேப்பினுடைய தோட்டத்திற்குப் போனார்கள்.
 அந்தத் தோட்டை எருசலேம் பட்டணத்திலுள்ள சண்டிகள் எல்லா
 ருக்கும் தெரியவந்தது. பிரதான ஆசாரியர்கள் இயேசுவின்
 னுடைய சல்லறையில் முத்தினைப்புகுநீர் போர்ச்சேவகர்களை
 காவல்வைத்தார்களென்று அவர்கள் கேள்விப்பட்டபொழுது
 எண்ணியோளிலே சல்லறையின் அணையில் நடக்கப்போகிற
 அநிசயத்தைக் கண்ணுப்படியிலும்பி அதைக்குறித்து மிகவும்
 கவனபாயிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கக் சல்லறையிடத்தில்
 காவலிருத்த போர்ச்சேவகர்கள் எண்ணும்நாளாகிய நாயிற்றுக்
 குழிமை அதிகவேலையே முகம் செத்தவர்களாகப் பட்டணத்துக்
 கண்ணே வந்தார்கள். இயேசு உயிரோடு நின்றார். தேவதூதர்கள்
 மிகவும் உடை தரித்தவர்களாகக் சல்லறையிடத்திற்கு வந்த
 அவர்களை அருக்களிக்கப்பண்ணினார்கள். அவர்கள்
 உயிர்த்தெழுதல்களில் சல்லறையிடத்திற்கு வந்தவர்களை

மனதோடும் விசனப்பட்டு மமகிறேன். சகித்த வே
றுகள் எல்லாம் தங்கும் உடைய பாவங்கள் காரண
மாக நான் என்ற நிறைவு எங்கள் உள்ளத்தில் பணியையும்
மனஸ்தாபத்தையும் உண்டாக்கினனாம். ஆன்றியும் தேவ
ரீருடைய பாடுகள் வங்களுக்குள்ளே இரட்சிப்புக்கு வதகான
உணர்வுகளை உண்டாக்கினவாம். ஆ, தேவரீர் மெய்யாகவே
எங்கள் பலனையுடைய வந்திக்கொண்ட நங்கள் நிராயகளை
சுமந்திரே; தேவரீர் நங்கள் அடிய ஆகவே தரிப்புக்குள்ளா
வீர். ஜீவாதிபதியே தேவரீர் உம்முடைய பிணத்தினாலே
வங்களுக்குக் கிருபையைச் சமாதானத்தை நிந்திய சுவனை
யும் உண்டாக்கிரே. நாங்களுவிசைக்கொடுக்கிற தேவரீருடைய
காயங்களினிடத்தில் எங்கள் பாவங்களுக்கு நின்றிய மண்
ளிப்பைப் பிறப்பித்தேவரீர் சம்பாதித்த மற்றப் புண்ணியங்
களில் பங்குள்ளவரீர்களாக எங்களுக்குக் கிருபைசெய்யார்.
நாங்கள் தேவரீருடைய புண்ணியங்களை இழந்துவிடாமல் இம்
மையிலே சன்மார்க்கர்களுக்கு நீதிமனசுகளுமாகவும் மறுமையிலே
நித்திய பாக்ஷியசாலிகளாகவும் தேவரீருடைய கொடிய புகை
ளிரிபிரத்தம் எங்களுக்கு இரங்கி எங்கள் நினைதத்தை நன்றி
யறிதலால் இரட்சிப்புகளால் ஆமெ

தேவரீர்ப்புபடி நடந்தது. நாங்களுமும் உமது திருவடியைத் தேர்விர்து உமக்குப் பின்னர்க்கு எங்களில் விடப்படுத்த உண்டாக்கும். நாங்கள் என் மரணம்மட்டும் உமது கருபைப் பற்றிக்கொள்ள உம்முடைய ஆவியினால் எங்களுக்குப் பலன் அளியும். ஆ இயேசுவே! தேவரீருடைய பிள்ளைகளும் உம்முடைய பிள்ளைகளும் நாங்கள் குணப்படவும் பரிசுத்தமாகவும் தக்கதாக எங்களை ஏற்ப்பவும் பலப்படுத்தவும் போதிக்கவும் பண்ணிக்கொடுப்பியில் எங்களை உம்மோடே இக்கொக்கிக்கொள்ளும். தேவரீர் சிந்தினை இரத்தமும் அடைந்த மரணமும் துக்கத்தின் எங்கிருக்குச் சந்தோஷத்தையும் துன்பத்தில் மகிழ்வுமையும் உபத்திரவத்தில் விசுவாசத்தையும் மரணத்தில் ஆறுதலையும் எஞ்சுகளுக்கு உன் செய்தற்கும். அவைகள் நாங்கள் உன் செய்கைகள் எங்களைோடு சம்பாவிக்கிற தோம்பலைப்போலவும் தேவரீருடைய பரமபிதாவுக்கு முன்னம் பரிசுத்த தூதர்களுக்கு முன்னம் அங்கள் எங்கள் மகிழ்மையான அபரணம் அபரணமாகவும் இருக்கச்செய்தற்கும். தேவரீர் நித்திய மகிழ்வுப் பரிசுத்தங்கள் எங்களுக்கு முட்டும் நாங்கள் உன் பரிசியெடுக்கத்தக்க அங்கள் இல்லாதும் நாங்கள் உன் அருளில் உன் அருளில்

பெரும்படித் தருடை ! திருநாத்தம் எப்பொழுதும் என்
கள் கண்களுக்கு முன்னே நிற்கப்பட்டிருக்கச் செய்து
ளும். ஆ இ யகிவி! தேவநாடையு, உர்பின் நி
வம் சகித்த பாசினின் நிமித்தம் வாய் அடைந்த மரணத்தின்
ி நித்தமாகவும் எங்கள் பாவங்கள் ல்லின்று எங்களை இரட்சித்து
ித்திய மலிகமன் தேவாரியி திஷ எங்களைச் சேர்த்துக்
கொள்ளப் ஆமென்.

நம்மிடம் அனாதைகளை நம்முடைய பாவங்களுக்காக நம்மைக் கழுவித் தம்முடைய பிதாவாகிய தேவனுக்குப் பாகம் கொடுப்பதற்காகக் கொடுக்கும் பரிசாகவும் செய்திருக்கிறது. அப்படி ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு வல்லமையும் ஐசுவரியமும் ஞானமும் பலமும் கனமும் புகழ்மையும் மகத்தவமும் தோத்திரமும் புகழ்ச்சியும் இப்பொழுதும் இனிமேலும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருக்கக்கூடாது.

ஆமென்றே.

மாசுற்ற ஆட்டுக்குட்டி,
 நீர் விழுவையில் கொங்கி,
 எல்லார் டன் கொட்டி
 இரக்கதான் கொடுக்க
 பொல்லாப்பைச் சாவால் வென்றீர்
 பொல்லாருதாசைக் கொன்றீர்
 அடியார் மேல் இரங்குங்.

“எண்ணிடத்தில் வருகிற” நான் தள்ளமாட்டேன்.
பொருள்: ~~தள்ளமாட்டேன்~~

நான் பாலி தான், — துள்ளும் நீர்
புரத்தும் மீள் சிந்தனார், —
கொண்டது என்னைக் கூப்பிட்டார்.
என் மீட்பே, — நான்.

பாவிதான்,--என் நெரு
கற்ற பிழத்த நெரு
என் னை நீ, பேசுக
என் ரேபரே, வ. ரோன்

3. நான் பாவி தான்,—இருப்பினும்
ஆலந்து படைத்தால்
அமிழ்த்து மாண்டுவிடாவதான்
என் மீட்பரே, வரேன்.
4. நான் பாவி தான்,—இருப்பினும்
சேர் நேர்மை, செல்வம், மோட்சம்
அடைவதற்கு உம்மிடம்,
என் மீட்பரே, வரேன்.
- நான் பாவி தான்,—இருப்பினும்,
அனைத்துக் காட்சிபெற
அருளின் வாக்கும் கொடுத்தீர்.
என் மீட்பரே, வரேன்.
6. நான் பாவி தான்,—அன்பாக நீர்
கீங்கா தடங்கல் நீக்கினீர்.
உமக்குச் சொந்தம் ஆக்கினீர்
என் மீட்பரே, வரேன்.

முற்றம்.